

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΡΑΣΛΗ

BARCLAY V. HEAD

Διευθυντοῦ τοῦ Βρετανικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΗΤΟΙ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝ ΕΚ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΝ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΥ

Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΦΡΙΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΗΕΚ

1898

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

HEAD

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΡΑΣΛΗ

BARCLAY V. HEAD

Διευθυντοῦ τοῦ Βρεταννικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝ ΕΚ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΝ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΥ

Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΦΡΙΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ

1898

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ.

	Σελίς
ΑΣΙΑ.	1
ΒΟΣΠΟΡΟΣ.	1
ΚΟΛΧΙΣ	2
ΠΟΝΤΟΣ.	3
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΜΕΤΑ	
ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ.	10
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΟΥ ΚΙΜΜΕΡΙΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ	13
ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ	16
ΒΙΘΥΝΙΑ.	23
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ	37
ΜΥΣΙΑ	39
ΟΙ ΚΙΣΤΟΦΟΡΟΙ.	62
ΤΡΩΑΣ	71
ΤΕΝΕΔΟΣ	82
ΑΙΟΛΙΣ	85
ΛΕΣΒΟΣ	92
ΕΚΑΤΟΝΝΗΣΟΙ (Νῆσοι παρὰ τῇ Λέσβῳ).	101
ΙΩΝΙΑ	102
ΣΑΤΡΑΠΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΙΩΝΙΑΣ.	139
ΝΗΣΟΙ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ	140
ΚΑΡΙΑ	149
ΔΥΝΑΣΤΑΙ ΤΗΣ ΚΑΡΙΑΣ	171
ΝΗΣΟΙ ΠΑΡΑ Τῇ ΚΑΡΙΑ	172
ΛΥΔΙΑ	188
ΦΡΥΓΙΑ	209
ΛΥΚΙΑ.	235
ΠΑΜΦΥΛΙΑ	253

	Σελίς
ΠΙΣΙΔΙΑ	265
ΛΥΚΑΟΝΙΑ	277
ΚΙΛΙΚΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΙΣΑΥΡΙΑΣ	280
ΕΛΛΙΟΥΣΑ ΝΗΣΟΣ ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΙΛΙΚΙΑ	313
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΚΙΛΙΚΙΑΣ	314
ΚΥΠΡΟΣ	316
ΓΑΛΑΤΙΑ	328
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΑΤΙΑΣ	328
ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ	332
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ	333
ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ (Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία)	335
ΑΡΜΕΝΙΑ	338
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΜΕΝΙΑΣ	339
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΡΜΕΝΙΑΝ ΧΩΡΩΝ	340
ΣΥΡΙΑ	341
ΟΙ ΣΕΛΕΥΚΙΔΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ	341
ΚΟΜΜΑΓΗΝΗ	362
ΚΥΡΡΗΣΤΙΚΗ	366
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ	367
ΧΑΛΚΙΔΗΝΗ	367
ΠΑΛΜΥΡΗΝΗ	369
ΣΕΛΕΥΚΙΣ ΚΑΙ ΠΙΕΡΙΑ	369
ΚΟΙΛΗ ΣΥΡΙΑ	379
ΤΡΑΧΩΝΙΤΙΣ	381
ΔΕΚΑΠΟΔΙΣ	382
ΦΟΙΝΙΚΗ	385
ΓΑΛΙΛΑΙΑ	400
ΣΑΜΑΡΕΙΑ	402
ΙΟΥΔΑΙΑ	404
Βασιλεῖς, ἡγεμόνες καὶ Ῥωμαῖοι ἐπίτροποι τῆς	
Ἰουδαίας	408
ΑΡΑΒΙΑ	414
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΝΑΒΑΤΑΙΑΣ	414

	Σελις
ΠΟΛΕΙΣ ΑΡΑΒΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΙΑΣ	416
ΑΡΑΒΙΑ Η ΕΥΔΑΙΜΩΝ	418
ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ	420
ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ	423
ΑΣΣΥΡΙΑ.	423
ΠΑΡΘΙΑ	424
ΑΡΣΑΚΙΔΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΠΑΡΘΙΑΣ	425
ΠΕΡΣΙΣ	432
ΣΑΣΣΑΝΙΔΑΙ	433
ΧΑΡΑΚΗΝΗ, κτλ.	433
ΠΕΡΣΙΑ (ΑΧΑΙΜΕΝΙΔΑΙ)	434
ΒΑΚΤΡΙΑ ΚΑΙ ΙΝΔΙΑ	440
ΑΦΡΙΚΗ	455
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	455
ΟΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΙ.	455
ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.	464
ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.	470
ΑΙΘΙΟΠΙΑ	474
ΚΥΡΗΝΑΪΚΗ	476
ΛΙΒΥΗ.	489
ΣΥΡΤΙΚΗ.	489
ΒΥΖΑΚΗΝΗ.	490
ΖΕΥΓΙΤΑΝΙΑ.	492
ΝΗΣΟΙ ΜΕΤΑΞΥ ΑΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΚΕΛΙΑΣ	499
ΝΟΜΑΔΙΚΗ.	501
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΔΙΚΗΣ	501
ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΔΙΚΗΣ	502
ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ	504
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑΣ.	504
ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑΣ	507
ΣΥΛΛΑΒΟΙ.	511
Α'. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ	513
Β'. ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΣΤΑΙ,	533

	Σελίς
Γ'. ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΟΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ	543
(α) ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ	543
(β) ΛΑΤΙΝΙΚΑΙ, ΕΤΡΟΥΣΚΙΚΑΙ, ΚΛ.	562
(γ) ΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙ, ΑΡΑΜΑΪΚΑΙ, ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΕΒΡΑΪΚΑΙ.	563
Δ'. ΤΙΤΛΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΟΛΕΩΝ, ΜΝΕΙΑΙ ΘΕΣΕΩΝ, ΚΤΛ.	565
(α) ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ	565
(β) ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ	572
Ε'. ΤΙΤΛΟΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ	575
(α) ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ	575
(β) ΛΑΤΙΝΙΚΟΙ	579
ς'. ΟΝΟΜΑΤΑ ΣΦΡΑΓΙΔΟΓΛΥΦΩΝ	581
 ΠΙΝΑΞ ΟΔΚΩΝ	582
ΠΙΝΑΞ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΕΩΝ	584

ΠΙΝΑΚΕΣ ΑΛΦΑΒΗΤΩΝ.

- α'. ΕΤΡΟΥΣΚΙΚΟΝ, ΟΜΒΡΙΚΟΝ, ΣΑΒΕΛΛΙΑΝΟΝ, ΟΣΚΙΚΟΝ, ΚΑΙ
 ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ.
- β'. ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΝ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟΝ,
 ΛΥΚΙΚΟΝ.
- γ'. ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ.
- δ'. ΦΟΙΝΙΚΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟΝ, ΚΑΡ-
 ΧΗΔΟΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟΝ,
 ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟΝ,
 ΑΡΑΜΑΪΚΟΝ (νομίσματα σατραπῶν).
- ε'. ΑΡΙΟΝ ΠΑΛΙΚΟΝ (νομίσματα Βακτρίας).

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΑΣΙΑ.

ΒΟΣΠΟΡΟΣ.

Τὰ αὐτόνομα νομίσματα τῆς Γοργιπίας καὶ Φαναγορίας, πρωτευουσῶν πόλεων (ἐπὶ τοῦ Ἀσιατικοῦ μέρους) τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου γνωστῆς χώρας, ὁμοιάζουσι σφόδρα κατὰ τεχνοτροπίαν καὶ κατασκευὴν πρὸς τὰς νεωτάτας ἐκδόσεις τοῦ Παντικαπαίου τοῦ κειμένου ἐπὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀκτῆς τοῦ πορθμοῦ. Δυστυχῶς ἡ ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ καὶ ὑπὸ πάντων τῶν νομισματολόγων παραδεκτὴ γενομένη γεωγραφικὴ ταξινόμησις καθιστᾷ ἀναγκαῖον τὸν χωρισμὸν τῶν νομισμάτων τοῦ Ἀσιατικοῦ μέρους τοῦ Βοσπόρου ἀπὸ τῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ (ἴδε *Ταυρικὴν Χερσόνησον*, Τόμ. Α'. σελ. 351).

Ἀγριππία Καισάρεια. Γνωστὴ μόνον ἐξ ἐπιγραφῶν καὶ νομισμάτων (*Stephani, Ant. du Bosp. Cimm. Inscr.*, 28 καὶ *Compte rendu de la Commission Imp. Arch.*, 1860 σ. 104-106). Ὁ Friedländer (*Num. Zeit.*, II. 280) νομίζει, ὅτι τὰ Ἀγριππίας καὶ Καισάρεια ἦσαν ὀνόματα ἅτινα ἔλαβε προσωρινῶς ἡ Φαναγορία.

Ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστιου.

Κεφαλὴ πεπλοφόρος τῆς Λιβίας(ς)	ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ Πρῶρα. . .	Α 85
Ὅμοίως.	ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ Σκῆπτρον .	Α 85

Γοργιππία. Κειμένη πιθανῶς παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου ἐν τῇ καλουμένῃ Σινδικῇ χώρᾳ. (Στράβ., σ. 495)

Μετὰ τὸ 63 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	ΓΟΡΓΙΠΠΕΩΝ Ἐλαφος τρέχουσα καὶ σκῆπτρον. . . .	Ρ 62 κ.
Ὅμοίως. (<i>Num. Zeit.</i> , II. Πίν. XI. 1.)	ΓΟΡΓΙ Τόξον ἐν γωρυτῷ καὶ ῥόπαλον. . . .	Ρ 34 κ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος.	ΓΟΡΓΙ Πρόσθιον ταύρου κυρίσσον- τος. $\mathcal{P}$ Δρ. (;)
Ὅμοιος.	ΓΟΡΓΙΠΠΕΩΝ Πρῶρα . . $\mathcal{A}$ 8
Ὅμοιος.	» Τρίπους καὶ θύρσος $\mathcal{A}$ 8

Σινδοί. Οὗτοι ἦσαν Σκυθικὸς λαὸς κατοικῶν πρὸς ἀνατολὰς τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Ἡ δὲ πόλις τῶν Σινδῶν ἔκειτο περὶ τὰ πεντήκοντα μίλια πρὸς νότον τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου (*Berl. Blätt.*, I. 1, καὶ II. 260. *Rev. Num.*, 1860, 273).

Τέταρτος αἰὼν π. Χ.

Γρῦψ καὶ κόκκος σίτου.	ΣΙΝΔΩΝ Κεφαλή ἵππου, ἐν τε- τραγώνῳ ἐγκοίλῳ. . $\mathcal{P}$ 27 κ.
Κεφαλή Ἡρακλέους.	Ὅμοιος. $\mathcal{P}$ 19 κ.

Φαναγορία. Ἡ πρωτεύουσα πόλις τοῦ Ἀσιατικοῦ Βοσπόρου κειμένη σχεδὸν ἀπέναντι τοῦ Παντικαπαίου, τῆς ἐπὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ μέρους πρωτευούσης. Ἴδε ἀνωτέρω Ἀγριππίαν Καίσαρειαν.

Ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέχρι πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλή τοῦ ἐνὸς τῶν Διοσκούρων.	ΦΑΝΑ, ΦΑΝΑΓΟΡΙΤΩΝ, κτλ. Ταῦρος . . . $\mathcal{P}$ 69 κ.
Κεφαλή Ἀπόλλωνος.	» Θύρσος. . $\mathcal{P}$ μεγεθ. 65
Κεφαλή Ἀρτέμιδος (;)	» Ῥόδον . . . $\mathcal{P}$ 24 κ.

Πρὸς τοῦτοις χαλκᾶ φέροντα ἔμπ. κεφαλὴν Ἀπόλλωνος, κεφαλὴν Ἀρτέμιδος ἢ Πανὸς κτλ. Ὁπ. δὲ θύρσον, τρίποδα καὶ θύρσον, τόξον καὶ βέλος, κτλ.

Ἀδέβαιον.

Κεφαλή Διονύσου νεαροῦ κισσοστεφής.	Γωρυτὸς καὶ φαρέτρα. . . $\mathcal{A}$ 1·0
-------------------------------------	--

ΚΟΛΧΙΣ.

Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς χώρας ταύτης εἶνε νομισμάτια ἐκ κεκραμμένου ἀργύρου, ἔλκοντα περὶ τοὺς 36 κ. Ἡ ἀπόδοσις αὐτῶν στηρίζεται ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι συχνὰ ἀνευρίσκονται ἐν

τῇ νῦν ἐπαρχίᾳ τῆς Μιγγρέλιας ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Περὶ τὰ 400 π. Χ. ἢ εἰσαδέυτερον

Κεφαλὴ ἀρχαϊζούσης (Αἰγυπτιακῆς;) | Κεφαλὴ ταύρου, πρὸς δ. . ρ 36 κ.
τεχνοτροπίης.

Διοσκούρειας, παρὰ τὰ βόρεια σύνορα τῆς Κολχίδος, Ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς σταθμὸς κτισθεὶς κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων.

Μετὰ τὸ 100 π. Χ. περίπου

Πῖλοι τῶν Διοσκούρων.

| ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΑΔΟΣ Θύρας. Α 6

Δυνάστης τῆς Κολχίδος.

Ἀρίσταρχος. Περὶ τὰ 63-47(;) π. Χ. Ἐπιγρ., ΑΡΙΣΤΑΡΧΟ(Υ) ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΧΙΔΟ(Σ). Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἥλιου(;) ὅπ. Παράστασις γυναικὸς καθημένης κατ' ἐνώπιον. ρ 70 κ. (Ἀππίαν. Μιθριδ., 114. καὶ Num. Chron., 1877, 1.)

ΠΟΝΤΟΣ.

Ἀμάσεια, πατρὶς Μιθριδάτου τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ Στράβωνος, πόλις λίαν ὀχυρά, κειμένη ἐπὶ τοῦ Ἰρῖος ποταμοῦ. Ἐχοφεν αὐτόνομα νομίσματα μεταξὺ τοῦ 63 π. Χ., ἔτους τοῦ διαμελισμοῦ τοῦ βασιλείου τοῦ Μιθριδάτου, καὶ τῶν χρόνων τοῦ Δομιτιανοῦ, ὅτε ἄρχεται ἡ αὐτοκρατορικὴ νομισματοκοπία αὐτῆς.

Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῶν αὐτονόμων νομισμάτων εἶνε ΑΜΑΣΕΙΑΣ. Τύποι: Κεφαλὴ Διός, ὅπ. Ἀετός. Κεφαλὴ Ἀρεως, ὅπ. Εἶφος. Κεφαλὴ ἀνδρὸς νεαροῦ μετὰ πτερῶν, ὅπ. Κέρας Ἀμαλθείας μετὰ τῶν πέλων τῶν Διοσκούρων. Κεφαλὴ ἀκτινοστεφής, ὅπ. Λέων.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. Ἐπιγρ., ΑΜΑΣΙΑΣ, ΑΜΑΣΕΩΝ κτλ. συνήθως μετὰ διαφορῶν ἐπιθέτων, τιμητικῶν τίτλων, χρονολογιῶν, κτλ. π. χ. ΑΔΡ (Ἀδριανή), ΣΕΝ (Σευηριανή), ΑΝΤ (Ἀντωνινιανή), ΑΛΕΞ (Ἀλεξανδριανή),

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΟΝΤΟΥ, ΠΡΩΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ, ΝΕΩΚΟΡΩΝ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συγκεκομμένως. Ἐπὶ νομίσματος τοῦ Σεπτίμ. Σεβήρου ἀπαντᾷ ἡ ἐπιγραφή ΕΡΜΗΣ ΚΤΙΣΑΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ, δεικνύουσα ὅτι ὁ Ἑρμῆς ἐλατρεύετο ὡς οἰκιστῆς.

Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα φέρουσι χρονολογίας συμφώνως τῷ χρονολογικῷ συστήματι τῆς Ἀμασειας (ἀπὸ τοῦ 7 π. Χ.), ἔτε ὁ Αὐγουστος συνήνωσεν εἰς μίαν ἐπαρχίαν τὴν Βιθυνίαν, Παφλαγονίαν καὶ μέρος τοῦ Πόντου. Τοῦ χρονολογικοῦ τούτου συστήματος ἐγένετο χρῆσις καὶ ἐν Γερμανικοπόλει καὶ Νεοκλαυδιοπόλει τῆς Παφλαγονίας.

Ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξίων σημειώσεως αὐτοκρατορικῶν τύπων εἶνε οἱ ἑξῆς: —

(1) Μέγας βωμὸς συνήθως καίων μετὰ δένδρου παρ' αὐτῷ, ἔχων δὲ ὑπεράνω αἰτόν, ναόν ἢ τοῦ Ἡλίου τὸ τέθριππον. Οὗτος ἐξηγήθη ὑπὸ τοῦ Cavedoni (*Bull. Corr. Arch.*, 1840 σ. 70) ὡς ὁ μέγας βωμὸς τῶν θυσιῶν, ὃν ἐν Πόντῳ ἦτο συνήθεια νὰ ἐγείρῳσι πρὸς τιμὴν Διὸς τοῦ Στρατίου (πρβλ. Ἀππιανοῦ, *Μιθριδ.* σ. 215, ἔκδ. Steph).

(2) Εἷς ἢ δύο ποτάμιοι θεοί, ἦτοι ὁ Ἴρις καὶ ὁ Σκύλαξ.

(3) Ὁ Σέραπις καθήμενος ἐπὶ θρόνου, ἔχων δὲ παρ' αὐτῷ τὸν Κέρβερον.

(4) Πόλις ὠχυρωμένη ἐπὶ βραχώδους ὑψώματος, περιέχουσα δύο ναοὺς, ὧν ὁ μὲν εἰς τοὺς πρόποδας, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βράχου.

Συμμαχικὰ νομίσματα — Ἀμάσια καὶ Νικομήδεια.

Ἀμισὸς ἢ Σαμισὸς (*Zeit. f. Num.*, II. 30), ὁ ἀμέσως μετὰ τὴν Σινώπην ἀκμαιότατος Ἑλληνικὸς λιμὴν ἐπὶ τῆς νοτίας ἀκτῆς τοῦ Εὐξείνου, ὀλίγα μίλια πρὸς δυσμὰς τῶν ἐκβολῶν τοῦ Λυκάστου. Ἀποκίσθη δὲ ἐκ νέου ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πιθανῶς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τετάρτου αἰῶνος καὶ μετωνομάσθη Πειραιεύς. Τὰ ἀρχαιότατα τῶν νομισμάτων αὐτῆς χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ χρό-

νου τούτου καὶ ἀκολουθοῦσι τὸν Περσικὸν σταθμητικὸν κανόνα. Στατήρ 164 κ., δραχμὴ 88 κ., τετρώβολον 59 κ., τριώβολον 44 κ., διώβολον 29 κόκκοι.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

ΠΤΣ ἢ ΠΤΣ (δι' Ἀραμαϊκῶν χαρακτῆρων). Ἰβις πρὸς ἀρ. (Taylor Combe, Πίν. XIII, 14.) | Γλαῦξ μετ' ἀνοικτῶν πτερύγων, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . Α 164 κ.

Ἡ Ἀραμαϊκὴ ἐπιγραφὴ περιλαμβάνει πιθανῶς τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὀνόματος σατράπου τινὸς ἢ δυνάστου (Num. Chron. 1885, σελ. 31).

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ πόλου δι' ἐπάλξεων κοσμουμένου. | ΠΕΙΡΑ, ΠΕΙΡΑΕ ἢ ΠΕΙΡΑΙΩΝ, Γλαῦξ μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων, ἰσταμένη ἐπὶ ἀσπίδος. Διὰ μέσου τοῦ πεδίου, ὄνομα ἀρχοντος Α Δραχ. καὶ τετρώβολ.

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ πόλου πυργοστεφοῦς. | Γλαῦξ ἐπὶ ἀσπίδος καὶ ὄνομα ἀρχοντος Α Διώβολ.

Ἀπὸ τοῦ 300 π. Χ. περίου μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων

Ἐπὶ τῶν βασιλείων τοῦ Πόντου ἐπανῆλθε τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τῆς πόλεως, ἀλλ' ὅμως αὕτη ἔπαυσε κόπτουσα ἀργυρᾶ νομίσματα. Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀναφέρονται τὸ πλεῖστον εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Περσέως, τὴν ὑπὸ τῶν βασιλείων τοῦ Πόντου εἰσαχθεῖσαν. Τὸ μέγιστον μέρος τῶν νομισμάτων τούτων ἀνήκει εἰς τὴν ἐποχὴν Μιθριδάτου τοῦ Γ'. (121-63 π. Χ.), ὅστις διέτριβε συνήθως ἐν Ἀμισῷ.

Περὶ τὰ 300-200 π. Χ.

Κεφαλὴ τοῦ Περσέως φέροντος Περσικὸν κάλυμμα. | ΑΜΙΣΟΥ Ξίφος ἐν κολεῷ . Α 1.

Περὶ τὰ 200-63 π. Χ. ἢ βραδύτερον.

Κεφαλὴ Περσέως φέροντος πῖλον εἰς κεφαλὴν πτηνοῦ κορυφούμενον. | ΑΜΙΣΟΥ Πήγασος πίνων ὕδωρ . . Α 9

Αἰγὶς μετὰ γοργονείου ἐν τῷ κέντρῳ. | » (ἢ ΣΑΜΙΣΟΗΣ) Νίκη φέρουσα κλάδον φοίνικος. Α 85

Κεφαλή Ἀμαζόνος (ἢ Λυκαστῶ;) φέ- ρουσα δέρμα λύκου.	ΑΜΙΣΟΥ (ἢ ΣΑΜΙΣΟΗΣ) Νίκη φέρουσα κλάδον φοίνικος. Α 85
Κεφαλή κρανοφόρος (Ἀρης;)	» Ξίφος ἐν κολεῷ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἐνίοτε ἥλιος καὶ σελήνη. . . . Α 85
Κεφαλή Διονύσου νεαροῦ.	» Ὅμ., ἡ θύρσος· ἡ θύρσος καὶ κάλαθος μυστικός. . . Α 8
Κεφαλή Ἀθηνᾶς, ὡς ἐπὶ τῶν τελευ- ταίων Ἀθηναϊκῶν τετραδράχμων.	ΑΜΙΣΟΥ Περσεὺς ἰστάμενος, κρα- τῶν ἄρπην καὶ κεφαλὴν Μεδοῦ- σης, ἧς τὸ γυμνὸν πτῶμα κεῖται παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ. . Α 1·2
Νεαρὰ πτερωτὴ κεφαλῆ.	ΑΜΙΣΟΥ Κέρας Ἀμαλθείας μετα- ξὺ τῶν πέλων τῶν Διο- σκούρων. . . . Α 7
Κεφαλή Διός.	» Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ. Α 8

Μετὰ τὸ 63 π. Χ.

Ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας οἱ ἀντιστράτηγοι Κ. Παπίριος Κάρβων καὶ Κ. Καϊκίλιος Κορνοῦτος (56 π. Χ.) θέτουσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν νομισμάτων, ἅτινα φέρουσι πρὸς τούτοις τὴν λέξιν ΡΩΜΗ σὺν τῷ τύπῳ τῆς Ῥώμης καθημένης ἐπὶ ἀσπίδων.

Μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ Φαρνάκου, υἱοῦ τοῦ Μιθριδάτου, ἐν τῇ μάχῃ τῶν Ζήλων (47 π. Χ.), ὁ Καῖσαρ κατέστησε τὴν Ἀμισὸν ἐλευθέραν. Ἡ λέξις ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ προστίθεται νῦν συνήθως εἰς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπίγρ., ΑΜΙ-
COY ἢ ΑΜΙCOY ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ, μετὰ ἢ ἄνευ χρονολογίας ὑπολογι-
ζομένης κατὰ τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς Ἀμισοῦ (ἀπὸ τοῦ
33 π. Χ.), ὅτε ἡ πόλις ἠλευθερώθη ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου ἀπὸ τυ-
ράννου τινός.

Ἀργυρὰ νομίσματα ἐκόπησαν ἐν Ἀμισῷ μετὰ τῆς βασιλείας
τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τῆς τοῦ Ἀντωνίνου. Ὀλκαὶ 144, 96, καὶ 48 κ.
(ἴδε τὰ Α αὐτοκρατορικὰ τῆς Κρήτης). Τύποι: ποικίλοι καὶ συνή-
θεις. Συμμημαχικὰ νομίσματα—Ἀμισὸς καὶ Ἀμαστρίς· Ἀμισὸς
καὶ Μίλητος.

Γαζίουρα, ἐπὶ τοῦ Ἰριος, μεταξὺ Κομάνων καὶ Ἀμασείας, μία τῶν καθεδρῶν τῶν βασιλέων τοῦ Πόντου, ἔρημος ὅμως κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Στράβωνος (XII. 13.). Ὡς πρὸς τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ δυνάστου Ἀριαράθου, τὰ φέροντα τὰς ἀρμαϊκάς ἐπιγραφὰς 𐤀𐤓𐤁𐤏𐤃𐤃 καὶ 𐤀𐤓𐤁𐤏𐤃𐤃 (Num. Chron., 1884, Πίν. V. 12), κοπέντα δὲ μεταξὺ τοῦ 350 καὶ 322 π. X., ἴδε τοὺς βασιλεῖς τῆς Καππαδοκίας.

Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς Μιθριδατικῆς περιόδου. Ἐπιγρ., ΓΑΖΙΟΥΡΩΝ. Τύποι: Κεφαλὴ Διός. Ὁπ. Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ· κεφαλὴ Ἀρεως. Ὁπ. Εἶφος.

Ζῆλα, περὶ τὰ τεσσαράκοντα μίλια πρὸς νότον τῆς Ἀμασείας. Ἦτο δὲ ἐκ τῶν κυριωτάτων κέντρων τῆς λατρείας τῆς θεᾶς Ἀναΐτιδος, ἥς τοῦ ναοῦ ὁ ἀρχιερεὺς ἐκυβέρνα τὰ Ζῆλα καὶ τὴν χώραν αὐτῶν.

Αὐτοκρατορικὰ τοῦ Σεβήρου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Ἐπιγρ., ΖΗΛΙΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ. Ἐποχὴ ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ 63 μ. X. Τύποι: Νὰς τῆς Ἀναΐτιδος, ἀνδρική παράστασις καθημένη, κρατοῦσα στάχυς καὶ σκῆπτρον (Num. Chron., V. 184).

Κάδεια. Ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Λύκου, κύριον κέντρον τῆς λατρείας τοῦ θεοῦ Μηνὸς Φαρνάκου. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῶν Μιθριδατικῶν χρόνων. Ἐπιγρ., ΚΑΒΗΡΩΝ. Τύποι: Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς. Ὁπ. Περσεὺς ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς Μεδούσης. Αἰγίς, Ὁπ. Νίκη. Κεφαλὴ Ἀρεως, Ὁπ. Ἀετός. Ὁμ. Ὁπ. Εἶφος.

Κερασούς, ἐπὶ τῆς παραλίας πρὸς δυσμὰς τῆς Τραπεζοῦντος. ἔχει μόνον αὐτοκρατορικὰ νομίσματα ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. Ἐπιγρ., ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΙΩΝ, συνήθως μετὰ χρονολογίας ὑπολογιζομένης ἀπὸ τοῦ 63 μ. X., ὅτε ὁ Πολεμωνιακὸς Πόντος ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία. Τύποι: Ἡρακλῆς ἱστάμενος· Πανίσκος ἱστάμενος μετὰ λαμπάδος καὶ καλάυροπος.

Κομάννα, ἐπὶ τοῦ Ἰριος, καλούμενα Ποντικά πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν Καππαδοκικῶν Κομάνων, περίφημα δὲ διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς λατρείαν τῆς θεᾶς Ἐνυοῦς (Millingen, *Anec. Gr.* σελ., 67), ἥς τοῦ ναοῦ ὁ ἀρχιερεὺς ἐτάσσετο κατ' ἀξίωμα ἀμέσως μετὰ τὸν βασιλέα τοῦ Πόντου. Πρὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας ἡ πόλις ἔφερε τὸ ὄνομα Ἱεροκαισάρεια.

Αὐτόνομα νομίσματα τῆς βασιλικῆς περιόδου. Ἐπιγρ., ΚΟΜΑΝΩΝ. Τύποι: κεφαλὴ τοῦ Περσέως. Ὅπ. ἀστήρ· κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ὅπ. Περσεὺς ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς Μεδοῦσης· αἰγίς, ὅπ. Νίκη· προτομὴ τῆς Ἐνυοῦς ἀκτινοστεφής, ὅπ. ρόπαλον. Αυτοκρατορικά— ἐπὶ Νέρβα, Σεβήρου, Γαλλιηνοῦ. Ἐπιγρ., ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡ. ΚΟΜΑΝΕΩΝ. Τύποι: Νίκη ἐν ναῶ· Ἐνυώ, κτλ. Ἡ ἐποχὴ τῶν Κομάνων ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 40 π. Χ.

Λαοδίχεια (Waddington, *Mél. de Num.*, II.), πιθανῶς ἡ νῦν Λαδίκ, περὶ τὰ εἴκοσι μίλια πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀμασειας, γνωστὴ ἐκ μόνων τῶν νομισμάτων αὐτῆς.

Αὐτόνομα χαλκᾶ ἐκ τῆς Μιθριδατικῆς περιόδου. Ἐπιγρ., ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Τύποι: Αἰγίς, ὅπ. Νίκη. Κεφαλὴ Ἀρεως, ὅπ. Εἶφος, κτλ.

Νεοκαισάρεια, ἐπὶ τοῦ Λύκου, ἐξήκοντα τρία μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀμασειας, ταυτιζομένη ὑπὸ τινων σοφῶν πρὸς τὰ Κάβειρα. Αυτοκρατορικά— ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Γαλλιηνοῦ. Ἐπιγρ., ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΙΑΣ, ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ἢ ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. Ἡ πόλις ἔφερεν ὡσαύτως τὸν τίτλον ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΟΝΤΟΥ· ἐτελοῦντο δ' ἐν αὐτῇ ἀγῶνες καλούμενοι ΚΟΙΝΑ ΠΟΝΤΟΥ διαφοροτρόπως ἐν συντομίᾳ ἐπὶ τῶν νομισμάτων γραφόμενοι Κ. ΠΟ., ΚΟΙΝ. ΠΟ., ΚΟΙΝ. ΕΝ ΠΟ., ΑΚΤΙΑ, κτλ. Ἑτεραι ἐπιγραφαί, ΔΙΣ ΝΕΩ[ΚΟΡΩΝ], κτλ.

Τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς Νεοκαισαρείας ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 63 μ. Χ.

Τύποι: Προσωποποιήσεις πέντε πόλεων ἱσταμένων ἐχουσῶν δὲ τὴν Νεοκαισαρείαν ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ὁ ποταμὸς Λύκος νηχόμενος

παρὰ τοὺς πόδας αὐτῶν· ναὸς τετράστυλος· τράπεζα καὶ ὑδρία ἀγωνιστική, κτλ.

Πειραιεύς. Ἴδε Ἀμισόν.

Πιμώλιστα, ἐπὶ τοῦ Ἄλυος, πρωτεύουσα τῆς χώρας Πιμωλιστηνῆς. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς Μιθριδατικῆς περιόδου. Ἐπιγρ. ΠΙΜΩΛΙΣΤΩΝ. Τύποι: κεφαλὴ Ἀρεως, ὅπ. ξίφος· κεφαλὴ Διός, ὅπ. ἀετός.

Σαρδάνισσα. Ἐν τῇ Πολεμωνιακῇ χώρᾳ κτισθεῖτα πιθανῶς ἐκ τῆς Σινώπης. Βασιλικά χαλκᾶ νομίσματα Πολέμωνος τοῦ Β' (37-63 μ. Χ.). Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ Κεφαλὴ Πολέμωνος Β', ὅπ. ΣΑΡΒΑΝΙΣΣΕΩΝ ΤΩΝ ΣΙΝΩ Τύχη. Τὸ χρονολογικὸν σύστημα ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν Ζήλοις μάχης ἐν ἔτει 47 π. Χ.

Σεβαστόπολις ἐπὶ τοῦ Ἰριος, νοτιανατολικῶς τῆς Ἀμασείας. Αὐτοκρατορικά—Σεβήρου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ μετὰ τῶν χρονολογιῶν 205 καὶ 208 τοῦ χρονολογικοῦ συστήματος τῆς Ἀμασείας, ἤτοι 198 καὶ 201 μ. Χ. Τὰ συνήθως εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀποδιδόμενα νομίσματα ἀνήκουσιν εἰς τὴν Σεβαστόπολιν τῆς Καρίας. Ἀλλὰ τὰ πράγματι ἀνήκοντα εἰς τὴν Ποντικὴν πόλιν ἀνεμίχθησαν γενικῶς πρὸς τὰ νομίσματα τῆς Ἡρακλείας τῆς Βιθυνίας. Ἐπιγρ., ΣΕΒΑΣΤΩ (;) ΗΡΑΚΛΕΙ. ΠΟ, ΣΕΒΑΣΤ. ΗΡΑΚΛΕΩ., ΣΕΒΑΣΤΟΠΟ. [ΗΡΑΚ]ΛΕΟΠΟ. Π., ΗΡΑΚΛΕΩΤ. ΤΗΣ ΣΕΒΑΣΤ. κτλ. ἐξ ὧν ἤθελε φανῇ ὅτι ἡ πόλις ἐκαλεῖτο Σεβαστόπολις Ἡρακλεόπολις Πόντου, ἢ Ἡράκλεια Σεβαστή. Πάντες οἱ τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους (*Rev. Belge*, σειρ. 3, τόμ. VI, 11. *Fox*, II. Πίν. I, 6, *Mionn.*, II, 441, 168 καὶ *Suppl.*, V. 60, 305 καὶ 65, 333).

Ταύλαρα (*Zeit. f. Num.*, II, 115). Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς Μιθριδατικῆς περιόδου. Ἐπιγρ., ΤΑΥΛΑΡΩΝ Τύποι: κεφαλὴ Ἀρεως, ὅπ. ξίφος.

Τραπεζοῦς, ἐπὶ τῆς νοτίας ἀκτῆς τοῦ Εὐξείνου παρὰ τὰ ὅρια τῆς Κολχίδος. Ἀργυρᾶ νομίσματα Περσικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος.

Περὶ τὰ 350 (;) π. Χ.

Κεφαλή ἄρρην μετὰ βραχυτάτου ΤΡΑ Τράπεζα, ἐφ' ἧς σταφυλή . .
 πώγωνος. Ρ Δραχμὴ 88 κ. διώβολ. 22 κ.
 (Num. Chron., 1871, Πίν. VI.3, 4.)

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου.
 Ἐπιγρ., ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΩΝ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον
 ἀπὸ τοῦ 63 μ. Χ. Τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Μηνός,
 Σεράπιδος καὶ Τύχης.

Φαρνακία, περὶ τὰ 300 στάδια πρὸς δυσμὰς τῆς Κερασσοῦντος,
 μεθ' ἧς πολλάκις συγχέεται καὶ τῆς ὁποίας φέρει νῦν τὸ ὄνομα.

Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς Μιθριδατικῆς περιόδου. Ἐπιγρ.,
 ΦΑΡΝΑΚΕΩΝ ἢ ΦΑΡΝΑΚΕΙΑΣ. Κεφαλή τοῦ Διός. ὅπ. ταῦρος
 ἰνδικός· Κεφαλή Διός, ὅπ. ξίφος· κεφαλή Διός, ὅπ. ἀετὸς ἐπὶ κε-
 ραυνοῦ.

Χάβαντα πόλις παραθαλασσία κειμένη μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν
 τοῦ Ἄλυος καὶ Ἰριος. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς ἐποχῆς
 τοῦ Μιθριδάτου. Ἐπιγρ., ΧΑΒΑΚΤΩΝ. Τύποι: Αἰγίς, ὅπ. Νίκη·
 κεφαλή Ἀρεως, ὅπ. ξίφος· κεφαλή Περσέως, ὅπ. Πήγασος.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ.

[Koehne, Mus. Kotschoubey, II. St. Petersburg, 1857. Von Sallet, Num.
 der Könige des Bosporus und Pontus, Berlin, 1866. Oreschnikow, zur
 Münzkunde des cimmerischen Bosporus, Moscow, 1883]

Μιθραδάτης Δ'. Περὶ τὰ 250-190 π. Χ., βασιλεὺς τοῦ
 Πόντου.

Κεφαλή βασιλέως.
 (Πίναξ ΚΓ'. 11.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ Ζεὺς
 ἀετοφόρος καθήμενος ἐπὶ θρόνου.
 Ἐν τῷ πεδίῳ ἥλιος καὶ μηνίσκος.
 Ρ Ἀττικὸν τετράδραχμον.

Φαρνάκης Α'. Περὶ τὰ 190-157 π. Χ. βασιλεὺς τοῦ
 Πόντου, πάππος Μιθριδάτου τοῦ Μεγάλου.

Κεφαλή βασιλέως.
(Πίναξ ΚΓ'. 12.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΑΡΝΑΚΟΥ Ἄρρην
πάνθεος θεότης κρατοῦσα κέρας
Ἀμαλθείας, κηρύκειον καὶ κλάδον
ἀμπέλου, ὃν κατατρώγει ἔλα-
φος. Ἐν τῷ πεδίῳ ἥλιος καὶ σελήνη.
Ρ Ἀττικὸν τετράδρ. καὶ δραχμή.

Μιθραδάτης Ε'. 157-121 π.Χ. (Φιλοπάτωρ, Εὐεργέτης),
βασιλεὺς τοῦ Πόντου.

Κεφαλή βασιλέως.
(Z. f. N., IV. σ. 232.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ ΦΙ-
ΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛ-
ΦΟΥ Περσεύς, ὁ πρόγονος τῶν
βασιλέων τῆς Περσίας, κρατῶν
κεφαλὴν Μεδοῦσης καὶ ἄρπην. Ὑ-
περάνω αὐτοῦ τὸ σύμβολον τῶν
Ἀχαιμενιδῶν, δηλ. μήνη καὶ ἥλιος.
Ρ Ἀττικὸν τετράδραχμον.

Ἄν καὶ ὁ βασιλεὺς οὗτος καλεῖται μόνον Εὐεργέτης ὑπὸ
τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, φαίνεται ἐν τούτοις βέβαιον, ὅτι τὸ
ἀνωτέρω περιγραφὴν νόμισμα ἀνήκει αὐτῷ.

Μιθραδάτης Σ'. ὁ Μέγας (Εὐπάτωρ, Διόνυσος), 121-63
π. Χ. βασιλεὺς τοῦ Πόντου καὶ Βοσπόρου.

Κεφαλή βασιλέως.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ ΕΥ-
ΠΑΤΟΡΟΣ Ἐλαφος πίνουσα ὕ-
δωρ. Πρὸ αὐτῆς μήνη καὶ ἥλιος.
Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ κισσοῦ. . .
Χ Στατήρ.
(Πίναξ ΚΣ'. 1.) Ρ Τετράδρ.

Οἱ χρυσοὶ στατῆρες τοῦ Μιθριδάτου φέρουσι τὸ ἔμβλημα τοῦ
νομισματοκοπέου τῆς πόλεως Περγάμου, ἣτις μεθ' ὅλης τῆς μέχρι
Μαιάνδρου Μικρᾶς Ἀσίας περιῆλθεν ἐν ἔτει 88 π. Χ. εἰς τὴν
ἐξουσίαν τοῦ βασιλέως τοῦ Πόντου. Ὁ κίσσινος στέφανος, ἐκ τῶν
κιστοφόρων ληφθεὶς, δυνατὸν νὰ ἀναφέρηται εἰς τὸν τίτλον τοῦ
νέου Διονύσου, δι' οὗ αἱ πόλεις τῆς Ἀσίας προσηγόρευον τὸν Μι-
θριδάτην ὡς ἐλευθερωτὴν ἀπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας.

Κεφαλή βασιλέως.

Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή. Πήγασος πίνων
ὕδωρ. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ κισσοῦ
Ρ Τετράδρ

Τινὰ τῶν νομισμάτων τοῦ βασιλέως τούτου δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον τὴν ἐπιγραφὴν ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ.

Φαρνάκης Β'. Βασιλεὺς τοῦ Βοσπόρου, βραδύτερον δὲ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος, (63-47 π. Χ), υἱὸς δὲ τοῦ Μιθριδάτου. Ἐφονεύθη ἐν τῇ παρὰ τὰ Ζηλα μάχῃ.

Κεφαλή βασιλέως.

(Νομισμ. μουσεῖον Μονάχου)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑ-
ΛΟΥ ΦΑΡΝΑΚΟΥ Ἀπόλλων κα-
θήμενος πρὸ τρίποδος, κρατῶν κλά-
δον καὶ στηρίζων τὸν βραχίονα
ἐπὶ λύρας Χ Στατήρ.

Ἀσανδρος, γυναικάδελφος καὶ διάδοχος Φαρνάκου τοῦ Β', περὶ τὰ 47-16 π. Χ. Χ, Ρ καὶ Α. ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΣΑΝΔΡΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ, κοπέντα διαρκούσης τῆς ἀντιβασιλείας αὐτοῦ καὶ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΣΑΝΔΡΟΥ μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν. Τύποι: κεφαλή Ἀσάνδρου, Ὁπ. Νίκη ἐπὶ πρῶρας.

Υγιάινων. Πρῶτος αἰὼν π. Χ. Ὁ δυνάστης οὗτος εἶνε γνω-
στὸς μόνον ἐκ μοναδικοῦ ἀργυροῦ νομίσματος φέροντος τὴν ἐπιγρα-
φὴν ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΥΓΙΑΙΝΟΝΤΟΣ (*Muret, Bull. Corr. Hell.*, VI. 211).

Δύναμις Σύζυγος πρῶτον μὲν τοῦ Ἀσάνδρου, κατόπιν δὲ Πολέμωνος τοῦ Α'. Χ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ (*Annali di Corr*, 1841, σ. 320).

Πολέμων Α'. 39-8 π. Χ. δυνάστης Κιλικίας, Πόντου, Βοσπόρου καὶ Μικρᾶς Ἀρμενίας (*Berl. Blätt.*, II, 265). Ρ καὶ Α. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΕΥΣΕΒΟΥΣ. Μετὰ τοῦ Μ. Ἀντωνίου καὶ τοῦ Αὐγούστου.

Πυθοδωρίς, 8 π. Χ.-21 μ. Χ., χήρα Πολέμωνος τοῦ Α'.

καὶ βασίλισσα τοῦ Πόντου. **Ρ** Ἐπίγρ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΠΙΘΟΔΩΡΙΣ. Μετὰ τοῦ Αὐγούστου καὶ τοῦ Τιβερίου.

Τρύφαινα, 21-27 μ. Χ., θυγάτηρ Πολέμωνος τοῦ Α'. καὶ τῆς Πυθοδωρίδος, μήτηρ δὲ Πολέμωνος τοῦ Α'. **Ρ**, μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΡΥΦΑΙΝΑ ἢ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΤΡΥΦΑΙΝΗΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ.

Πολέμων Β'. Βασιλεὺς τοῦ Πόντου, 37-63 μ. Χ. **Ρ** καὶ **Α**, μετὰ τῶν Καλιγούλα, Κλαυδίου, Ἀγριππίνης καὶ Νέρωνος. Ἐπίγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ.

Ἐν ἔτει 63 μ. Χ. ὁ Πόντος ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΟΥ ΚΙΜΜΕΡΙΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ.

Ἄκης. Δεύτερος αἰὼν π. Χ. Χρυσοὺς στατῆρ ὁμοιάζων πρὸς τοὺς τῶν τύπων τοῦ Λυσιμάχου τοὺς κοπέντας ἐν Βυζαντίῳ μετὰ τριαίνης ἐν τῷ ἐξέρῳ. Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΚΟΥ. Ὁ Chabouillet (*Statère d'ore du roi Aces*, Paris, 1866) ἀποδίδει τὸ νόμισμα εἰς Θρακία τινα, ἢ Σκύθην δυνάστην, ἀλλ' ὁ Imhoof κατέταξεν αὐτὸ εἰς τὸν Βόσπορον.

Παιρισάδης. Ἐποχὴ τοῦ Μιθραδάτου. Στατῆρες χρυσοὶ ὁμοιάζοντες πρὸς τοὺς τοῦ Ἄκου, ἐν γένει ὅμως ἀγροικοτέρας τεχνοτροπίας. Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΙΡΙΣΑΔΟΥ. Imhoof (*Porträtköpfe*, Πίν. IV. 22).

Λεύκων. Δεύτερος αἰὼν π. Χ. (;). Χαλκᾶ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΕΥΚΩΝΟΣ (*Z. f. N.*, IV. 229, 230).

Σπάρτοκος, Δεύτερος αἰὼν π. Χ. (;). Ἀργυρᾶ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΠΑΡΤΟΚΟΥ (*Z. f. N.*, IV. 231).

Τὰ ὑπολειπόμενα νομίσματα τῶν βασιλέων τοῦ Βοσπόρου, φέροντα τὴν κεφαλὴν τοῦ βασιλέως ἐφ' ἐνὸς καὶ τὴν τοῦ Ῥωμαίου αὐτοκράτορος ἐφ' ἐτέρου, μετὰ χρονολογιῶν τοῦ ἀπὸ τοῦ 297 π. Χ. ἔτους ἀρχομένου Ποντικοῦ συστήματος, ἀπὸ τῆς

ἐποχῆς δὲ τοῦ Αὐγούστου μέχρι τῆς τοῦ Κωνσταντίνου ἐξικνούμενα, εὐρίσκει τις λεπτομερῶς περιγεγραμμένα ὑπὸ τοῦ De Koehne ἐν τῷ *Mus. Kotschoubey*, τόμ. II.

Ἀρκεῖ ἐνταῦθα νὰ ἐπισυναφθῇ κατάλογος τῶν ὀνομάτων καὶ χρονολογιῶν τῶν βασιλέων, ὃν ἔλαβον παρὰ τοῦ Imhoof (*Porträtköpfe*, σ. 36)

Ἀβέβαιος τις. 8-11 μ. X. **Χ** καὶ **Α**, μετὰ μονογραφημάτων.

Ῥησκούπορις Α'. (;), 11-39 μ. X. **Χ** καὶ **Α**.

Μιθραδάτης Γ'. 42-49 μ. X. **Α**.

Γηπαίπυρις, μόνος ἢ μετὰ τοῦ Μιθραδάτου Γ'. **Α**.

Κότυς Α'. 49-69, 80, μ. X. **Χ**, **Α**.

Ῥησκούπορις Β'. 69, 80-87, 92 μ. X. **Χ**, **Α**.

Σαυρομάτης Β'. 92, 93-124 μ. X. **Χ**, **Α**.

Κότυς Β'. 124-132 μ. X. **Χ**, **Α**.

Ῥοιμητάλκης. 132-154, 5 μ. X. **Χ**, **Α**.

Εὐπάτωρ. 154, 5-171, 74 μ. X. **Χ**, **Α**.

Σαυρομάτης Γ'. 172, 74-211 μ. X. **ΒΕ**, **Α**.

Ῥησκούπορις Γ'. 211-229 μ. X. **ΒΕ**, **Α**.

Κότυς Γ'. 229-235 μ. X. **ΒΕ**, **Ρ**, **Α**.

Σαυρομάτης Δ'. 229-233 μ. X. **Ρ**, **Α**.

Ῥησκούπορις Δ'. 234-235 μ. X. **Ρ**, **Α**.

Ἰνιθιμεύς. 235-239 μ. X. **Ρ**, **Α**.

Ῥησκούπορις Ε'. 239-268 (;) μ. X. **ΒΕ**, **Χ**, **Α**.

Σαυρομάτης Ε'. Περὶ τὰ 276 μ. X. **Χ**.

Ῥησκούπορις Ζ'. 304-242 μ. X.

ΞΕΝΙΚΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ.

Φαρσάνζης. 254 καὶ 255 μ. X. **Α**.

Σύγγης. 258-276 μ. X. **Α**.

Τειράνης. 276-279 μ. X. **Α**.

Θοθώρης. 279-308 μ. X. **Α**.

Ῥαδαμσάδης. 309-323 μ. X. **Ρ**, **Α**.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω νομίσματα φέρουσιν Ἑλληνικὰς ἐπιγραφάς, συνήθως κατὰ πτώσιν γενικὴν ὡς π.χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΡΗΣΚΟΥ-

ΠΟΡΙΔΟΣ, ἐνίοτε ὅμως καὶ κατὰ πτώσιν ὀνομαστικήν, ὡς ΒΑΣΙ-
ΛΕΥΣ ΣΑΥΡΟΜΑΤΗΣ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑΣ
ΒΟΣΠΟΡΟΥ, ΚΟΛΧΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΠΟΝΤΟΥ

	400-250	250-63	Μετὰ τὸ 63 π. Χ.	Αὐτοκρ. χρόνοι
ΒΟΣΠΟΡΟΣ				
Ἀγριππία Καισάρεια	...	...	Α	
Γοργιππία	...	...	Ρ Α	
Σινδοὶ	Ρ			
Φαναγορία	...	...	Ρ Α	
ΚΟΛΧΙΣ				
Κολχίς	Ρ			
Διοσκουριάς	...	...	Α	
ΠΟΝΤΟΣ				
Ἀράσεια	...	...	Α	Α
Ἀμισός	Ρ	Α	Α	Ρ Α
Γαζίουρα	...	Α		
Ζήλα	...	...	...	Α
Κάβειρα	...	Α		
Κερασοῦς	...	...	...	Α
Κόμανα	...	Α	...	Α
Λαοδίκεια	...	Α		Α
Νεοκαισάρεια	...	...	...	Α
Πιρῳλίσσα	...	Α		
Σαρβάνισσα	...	...	...	Α
Σεβαστόπολις	...	...	...	Α
Ταύλαρα	...	Α		
Τραπεζοῦς	Ρ	...	...	Α
Φαρνακία	...	Α		
Χάβακτα	...	Α		
Βασιλεῖς Πόντου	...	Χ Ρ Α		
Βασιλεῖς τοῦ Κιμμε- ρίου Βοσπόρου.	...	...	...	Χ, ΗΕ, Ρ, Α

ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ.

Ἡ Παφλαγονία κειμένη μεταξύ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς Ἄλυος καὶ τοῦ πρὸς δυσμὰς Παρθενίου, συνορεύουσα δὲ πρὸς νότον τῇ Γαλατίᾳ, ἀπὲλκει ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Κύρου μέρος τῆς τρίτης σατραπείας τοῦ Περσικοῦ κράτους. Ἀργυρᾷ νομίσματα ἐκόπησαν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Περσῶν σατραπῶν Δατάμου ἐν Σινώπῃ (θαν. 362 π.Χ.), Ἀβδῆμονος ἐν Σινώπῃ, καὶ Ἀριαράθου ἐν Σινώπῃ καὶ ἐν Γαζιούροις τοῦ Πόντου (Wadd. *Mél.* σ. 82 κ. ἐξ.). Ἐξαιρέσει τῶν νομισμάτων τοῦ Δατάμου, ἅτινα εἶνε Ἑλληνικά, πάντα τὰ νομίσματα ταῦτα φέρουσιν Ἀραμαϊκὰς ἐπιγραφάς, ἀνήκουσιν δὲ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, πρὸ τῶν χρόνων τοῦ ὁποίου δὲν ἐκόπησαν νομίσματα ἐν Παφλαγονίᾳ, ἐξαιρέσει τῆς Σινώπης. Αἱ ἐξῆς εἶνε αἱ πόλεις τῆς Παφλαγονίας, ὧν γνωρίζομεν νομίσματα.

Ἀβώνου τεῖχος, ἡ κατόπιν Ἰωνόπολις, ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου, ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τοῦ Ἄλυος καὶ τοῦ Παρθενίου. Τὰ νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης ἀναφέρονται εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ψευδομάντεως Ἀλεξάνδρου τοῦ Παφλαγόνης, τὴν ὑπὸ τοῦ Λουκιανοῦ ἀναφερομένην (*Ἀλέξ.*, 6). Ὁ ἀπατεὼν οὗτος ἤσκει ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἑκτακτον ἰσχὺν παρὰ τῷ λαῷ, ὁ δὲ νέος θεὸς Γλύκων, μαντικὸς ἀνθρωποκέφαλος ὄφις, παρ' αὐτοῦ εἰσαχθεὶς, εἶνε ὁ συνήθης τύπος τῆς ὀπισθίας ὀψεως τῶν νομισμάτων.

Αὐτόνομα **Α**. ΑΒΩΝΟΥ ΤΕΙΧΟΥ. *Αὐτοκρατορικά* — Ἀντωνῖνος, Αὐρήλιος καὶ Φαυστίνα ἡ νεωτέρα, ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ, συνήθως προστιθεμένου τοῦ ΓΛΥΚΩΝ. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ μάντεως φαίνεται ὅτι τὸ ὄνομα τῆς πόλεως μετεβλήθη εἰς Ἰωνόπολις. *Αὐτοκρατορικά* — **Α** Οὐήρου, Λουκίλλης καὶ Γέτα. *Ἐπιγρ.* ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Αἰγιαλὸς (;) μεταξύ Ἀμάστριος καὶ Ἀβώνου τεύχους. *Αὐ-*

τοκρατορικόν¹ Α Δόμνης καὶ Καρακάλλα. Ἐπίγρ. ΕΓΓΙΑΛΕΩΝ.
 Ἄρχοντες· πρύτανις, ἄρχων, ΕΠΙ ΑΡΧ. ΠΡΥΤΑΝΕΙ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ.
 Β (Z. f. N., IV. 369). Τύποι — Ἡρα Παρθενία, Ἀπόλλων Δι-
 δυμεύς.

Ἄμαστρις, δώδεκα μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῶν ἐκβολῶν τοῦ
 Παρθενίου, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀμάστριος, ἐγγονῆς Δαρείου τοῦ Κοδα-
 μανοῦ, γυναικὸς δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν Διονυσίου τοῦ τυράννου τῆς
 Ἡρακλείας, κατόπιν δὲ τοῦ Λυσιμάχου.

Μετὰ τὸ 302 π. Χ.

Κεφαλὴ τοῦ Μίθρα μετὰ Περσικοῦ
 καλύμματος κεφαλῆς, δαφνοστε-
 φής. (Imhoof, *Mon. Gr.*, 227
 καὶ B. M. *Guide*, Πιν. XXIX. 23.)
 (Πίναξ KB'. 9.)

ΑΜΑΣΤΡΙΕΩΝ ἢ ΑΜΑΣΤΡΙΟΣ
 ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ Γυνὴ καθημένη
 (ἢ Ἀναΐτις;), φέρουσα μῦθιον, κρα-
 τοῦσα Νίκην, ἢ Ἐρωτα καὶ σκῆ-
 πτρον. Σύμβολον, ῥόδον
 Ρ Περσικὸς στατῆρ 145 κ.

Ὁ κ. Six φρονεῖ, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως τῶν νομι-
 σμάτων τούτων κεφαλὴ παριστᾷ τὴν ἀμαζόνα Ἀμαστριν, ἡ
 αὐτὴν τὴν βασίλισσαν ἐν μορφῇ Ἀμαζόνος. Τὴν δὲ καθημένην
 παράστασιν τῆς ὀπισθίας ὄψεως τῶν φερόντων τὴν ἐπιγραφὴν
 ΑΜΑΣΤΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ περιγράφει ὡς Ἀμαστριν, ἐν ᾧ τὴν
 ἐπὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ΑΜΑΣΤΡΙΕΩΝ νομισμάτων ἐξηγεῖ ὡς
 προσωποποίησιν τῆς πόλεως (ἴδε *Num. Chron.*, 1885, σελ. 64).

Ἐποχὴ τοῦ Μιθριδάτου.

Χαλκᾷ μετὰ Ποντικῶν τύπων — Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ὅπ. Περ-
 σεύς· κεφαλὴ Διός, ὅπ. Ἀετός· αἰγίς, ὅπ. Νίκη.

1 Συμφώνως πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Waddington τεθέντα κανόνα, ὅτι πάντα τὰ αὐτοκρα-
 τορικὰ νομίσματα τὰ φέροντα ὀνόματα ἐγχωρίων ἀρχόντων ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν
 ἐπαρχίαν τῆς Ἀσίας, ἐν ᾗ περιλαμβάνει τὰς νήσους Κῶν, Νάξου, Ἀμοργὸν καὶ Λέσβον
 (*Fastes des Provinces Asiatiques*, σελ. 24, 28), τὸ νόμισμα τοῦτο κατατάσσεται
 εἰς τὴν Αἰγιάλην τῆς Ἀμοργοῦ. Ὁ Friedlaender κατατάσσων αὐτὸ εἰς τὴν Αἰγιάλην τῆς
 Παφλαγονίας στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τῆς τεχνοτροπίας τοῦ νομίσματος. Κλίνω ὁμῶς νὰ πα-
 ραδεχθῶ, ὅτι ἡ κατάταξις αὕτη πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ.

Ῥωμαϊκὴ περίοδος.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Μαξιμίνου. Ἐπιγρ., ΑΜΑΣΤΡΕΩΣ ἢ ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ. Τύποι: — ΖΕΥΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, κεφαλὴ Διὸς· ΟΜΗΡΟΣ, κεφαλὴ Ὀμήρου· ΜΕΛΗΣ, ὁ ποταμὸς Μέλῃς κατακείμενος, λύραν δὲ κρατῶν· ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ, ὁ ποταμὸς Παρθένιος· Ζεὺς Στρατηγὸς καὶ Ἥρα, ἱστάμενοι ἐν μέσῳ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου· Ἑρως ἱστάμενος· Ποσειδῶν· Ἡρακλῆς καθήμενος· Νέμεσις· κεφαλὴ Ἰσιδος· Ἀρης· Ἀγαυὴ μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Πενθέως (*Z. f. N.*, VI 17), κτλ. Τίτλος ἐπὶ τινων νομισμάτων, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἀμισοῦ καὶ Σεβαστῆς.

Γάγγρα, φρούριον παλαιόν, ὅπερ τὸ 7 π. Χ. συνεχωνεύθη πρὸς τὴν Γερμανικόπολιν. Ὑπάρχει αὐτοκρατορικὸν νόμισμα τοῦ Καρακάλλα ἀπεικονίζον τὸ φρούριον τοῦτο, φέρον δὲ τὴν ἐπιγρ. ΓΑΝΓΡΩΝ καὶ ΑΡΧ[ΟΥΧΗΣ] ΠΑΦ[ΛΑΓΟΝΙΑΣ](;). Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐγίνετο χρῆσις συγχρόνως τῶν ὀνομάτων Γάγγρων καὶ Γερμανικοπόλεως (ἴδε Kenner, *Stift St. Florian*, σ. 157).

Γερμανικόπολις. (Γάγγρα). Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ. ΓΕΡΜΑΝΕΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, κτλ. Ἐπίτιμοι τίτλοι, ΕΣΤΙΑ ΘΕΩΝ καὶ ΑΡΧ. ΠΑΦ. Τύποι πολυάριθμοι καὶ κοινότατοι ἐξαιρουμένου τοῦ ἐξῆς· ΞΑΝΘΟΣ, ὁ ποταμὸς Ξάνθος κατακείμενος, κρατῶν Παλλάδιον. Τὸ χρονολογικὸν σύστημα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 7 π. Χ. ὅτε ἡ Παφλαγονία καὶ ὁ Πόντος ἠνώθησαν πρὸς τὴν Βιθυνίαν ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου (*Sestini, Hedervar.*, II. 32)

Ἰωνόπολις. Ἰδε Ἀδώνου τεῖχος.

Κρῶμα, πόλις παλαιά, συγχωνευθεῖσα περὶ τὰ 300 π. Χ. μετὰ τῆς Σησάμου καὶ Κυτῶρου καὶ ἀποτελέσασα μετ' αὐτῶν τὴν Ἀμαστριν πόλιν (*Num. Chron.*, II. 166. V. 188).

Περὶ τὰ 330-300 π. Χ. καὶ ἑραδύτερον.

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος, δαφνοστεφῆς
(Ζεύς;)

ΚΡΩΜΝΑ Κεφαλὴ ἀμαζόνος, οἰ-
κιστρίας τῆς Κρώμνης, φέρουσα
στέφανον πυργοστεφῆ, ὁμοιάζουσα
δὲ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν νομισμάτων
τῆς Ἀμισοῦ κεφαλὴν

Ρ. Περσικ. τετρώβολ. 55 κ.

Κεφαλὴ τῆς Κρώμνης, ὡς ἐπὶ τῶν
ἀργυρῶν.

ΚΡΩΜ Ἀμφορεὺς καὶ σταφυλὴ ἐπὶ
τῶν νεωτάτων κομματίων ὁ ἀμ-
φορεὺς ἴσταιται ἐπὶ δελφίνος Α·6

Νεοκλαυδιόπολις. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀντωνίνου μέ-
χρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ., ΝΕΟΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Τύποι ἀναφε-
ρόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, κτλ. Δύο χρονολογικά
συστήματα ἐν χρήσει, τὸ Καισαριανὸν ὑπολογιζόμενον ἀπὸ τοῦ 48
π. Χ. καὶ τὸ Ἀμασιανὸν ἀπὸ τοῦ 7. π. Χ.

Πομπηϊόπολις, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πομπηίου ἐπὶ τοῦ πεδίου
τῆς νίκης αὐτοῦ κατὰ τοῦ Μιθριδάτου. Αὐτοκρατορικά τοῦ Αὐρη-
λίου καὶ τῆς Φαυστίνης. Ἐπιγρ., ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΙΣ, συνήθως μετὰ
τοῦ τίτλου ΜΗΤ. ΠΑΦΛ Τὰ νομίσματα τῆς ὁμωνύμου Κιλικικῆς
πόλεως φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Σεβαστή, πόλις θέσεως ἀγνώστου, δυνατὸν ὅμως νὰ εἴναι ἡ αὐτὴ
πρὸς τὴν τανῦν Σίβας ἐπὶ τοῦ Ἄλυος. Αὐτοκρατορικά. Τραϊανοῦ,
Μ. Αὐρηλίου καὶ Καρακάλλα. Ἐπιγρ., СЕΒΑΣΤΗ ΜΗΤΡΟ. ΠΑΦ.

Σήσαμος. Ἡ πόλις αὕτη συνεχωνεύθη περὶ τὰ 300 π. Χ.
πρὸς τὴν Ἀμαστριν. Ὡς δ' ἡ Κρώμνα, ἔκοψε βραχὺ πρὸ τούτου
ἀργυρὰ καὶ χαλκὰ νομίσματα.

Κεφαλὴ Διός.

(Imhoof, *Mon. Gr.*, Πίν. Ε. 17.)

Κεφαλὴ Διός.

ΣΗΣΑΜ Κεφαλὴ Δήμητρος. Ρ 55 κ.

ΣΗΣΑ Κεφαλὴ γυναικεία ἐν σφενδόνῃ.
Α·65

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

(Imhoof, *ε. ἀ.*, σ. 229.)

» Κάνθαρος ἐπὶ δελφίνος. Α·5

Σινώπη, τὸ πλουσιώτατον ἐμπορεῖον τῆς νοτίας ἀκτῆς τοῦ Εὐ-
ξείνου, ἀρχαία δὲ ἀποικία τῆς Μιλήτου. Αἱ κτήσεις αὐτῆς κατὰ τὸν
πέμπτον αἰῶνα περιελάμβανον εὐρὺ τμήμα τοῦ βορείου μέρους τῆς
Μικρᾶς Ἀσίας, ὃ δὲ στόλος αὐτῆς ἐκυριάρχει τῆς θαλάσσης. Τὰ
ἀρχαιότατα τῶν νομισμάτων αὐτῆς εἶνε στατῆρες ἀργυροὶ ἔλκον-
τες ἀπὸ 100 μέχρι 80 κ. (πιθανῶς ἡλαττωμένου φοινικικοῦ κανό-
νος). Ἡ ἐπομένη κατάταξις τῶν νομισμάτων ἐλήφθη ἐν συνόλῳ
ἐκ τῆς μελέτης τοῦ κ. Six, τῆς ἐν *Num. Chr.*, 1885 σ. 45-50.

Περὶ τὰ 480-430 (;) π. X. ἢ βραδύτερον

Κεφαλὴ ἀετοῦ, συνήθως λίαν ἀγροί-
κου ἐργασίας, κάτω δ' αὐτῆς δελφίς.
(*Num. Chron.*, 1885, Πίν. II. 1-4.)

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα
διηρημένον, ἐναλλάξ δὲ τῶν δύο
βαθέως ἐγκεχαραγμένων ὄντων.
Ἐνίοτε δὲ περιέχουσι σφαιρίδια ἢ
γράμματα . . . *Α* 100-80 κ.

Περὶ τὰ 415-364 π. X.

Κεφαλὴ τῆς Σινώπης, θυγατρὸς τοῦ
Ἀσωποῦ, φέρουσα σφενδόνην.
(*B. M. Guide*, X. 26.)

ΞΙΝΩ Ἀλιάετος ἐπὶ δελφίνος, ἐν τε-
τραγώνῳ ἐγκοίλῳ ἐπὶ τῶν ἀρχαιο-
τάτων νομισμάτων. Ὄνόματα ἀρ-
χόντων, συνήθως . *Α* 93-80 κ.

Περὶ τὰ 364-333 π. X.

Τὰ νομίσματα τῆς περιόδου ταύτης ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ τῆς
προηγούμενης, τὸ ὄνομα ὅμως τῆς πόλεως ἀντικαθίσταται νῦν ὑπὸ
ὀνόματος Πέρσου σατράπου, γεγραμμένου κατ' ἀρχὰς μὲν Ἑλλη-
νιστί, κατόπιν δὲ δι' Ἀραμαϊκῶν χαρακτήρων. Μεταξὺ τῶν ἀπαν-
τώντων ὀνομάτων εὐρηται τὸ τοῦ Δατάμα, ΔΑΤΑΜΑ, ΔΑΤΑΜ
κτλ., φονευθέντος ἐν ἔτει 362 π. X., τὸ τοῦ Ἀδδῆμονος (;)
ΑΔΔΜΩΝ (;) καὶ τὸ τοῦ Ἀριαράθου, ΑΡΙΑΡΑΘ, ὅστις ἀπεσύρθη ἐκ
τῆς Καππαδοκίας πρὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατὰ τὴν ἐν ἔτει 333
π. X. εἰσβολὴν τούτου.

Περὶ τὰ 333-306 π. X.

Κεφαλὴ τῆς Σινώπης, φερούσης σφεν-
δόνην. Πρὸ αὐτῆς, συνήθως ἀκρο-
στόλιον.

ΞΙΝΩ Ἀλιάετος ἐπὶ δελφίνος. Ὄνό-
ματα ἀρχόντων. *Α* Δρ. 95-78 κ.

Κεφαλή τῆς Σινώπης φερούσης σφενδόνην. Πρὸ αὐτῆς συνήθως ἀκροστόλιον.	ΞΙΝΩ Ἀετὸς σχηματοπεποιημένος, κατ' ἐνώπιον, μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων. Γράμματα ἀρχόντων. P Ἡμίδρ. 45 κ.
Κεφαλή Σινώπης, κατ' ἐνώπιον.	ΞΙΝΩ Ὅμοιος. P $\frac{1}{4}$ δραχ. 22 κ.

Περὶ τὰ 306 - 290 π. Χ.

Κεφαλή Σινώπης, πυργοστεφής.	ΣΙΝΩ Πρῶρα, πρὸ αὐτῆς δ' ἀκροστόλιον P 39 κ.
------------------------------	---

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 290 - 250 (;) π. Χ.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρίτου αἰῶνος ἐκόπησαν ἐν Σινώπῃ νομίσματα Ἀττικοῦ βάρους ὧν τινὲς τῶν διαφορῶν εἶνε αἱ ἑξῆς·

Κεφαλή Σινώπης πυργοφόρος. (<i>Z. f. N.</i> IX, σ. 139.)	Ἀρχαῖκόν ἄγαλμα Ἀπόλλωνος ἱσταμένου πρὸ τρίποδος, κρατοῦντος κλάδον καὶ λήκυθον. P Τετράδρ.
Κεφαλή Σινώπης πυργοστεφής. (<i>Num. Chron.</i> , 1885, Πίν. II, 17.)	ΣΙΝΩ Ποσειδῶν, ἱστάμενος, κρατῶν δελφῖνα καὶ τρίαINAN. P Δίδραχ. 126 κ.

Υπάρχουσιν ἐπίσης δίδραχμα τοῦ τύπου τούτου ἔλκοντα οὐχὶ πλέον τῶν 97 κ. Τοῦτο φαίνεται ὡς ἐπάνοδος εἰς τὸν ἀρχαῖον σταθμητικὸν κανόνα τῆς Σινώπης.

Κεφαλή Σινώπης πυργοστεφής.	ΣΙΝΩ Ἀετὸς, σχηματοπεποιημένος, κατ' ἐνώπιον μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων. Διάφορα σύμβολα καὶ γράμματα. P Τετρώβολ. καὶ τριώβολ.
Κεφαλή Ἑρμοῦ μετὰ πετάσου.	Ὅμοιος P Διώβολ. 17 κ.
Κεφαλή Ἀπόλλωνος πρὸς ἀρ., δαφνοστεφής.	ΣΙΝΩ Τρίπους. P 13 κ.

Περὶ τὰ 189 - 183 π. Χ.

Κεφ. Σινώπης πρὸς δ., πυργοστεφής. (<i>Num. Chron.</i> , 1885, Πίν. II, 18.)	ΣΙΝΩΠΕΩΝ Ἀπόλλων γυμνός, καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ, κρατῶν δὲ λύραν καὶ πλῆκτρον. . . P Πλατὺ τετράδραχμον.
--	---

Ὁ τύπος τοῦ τετραδράχμου τούτου εἶνε ἀντιγεγραμμένος

μετά τινων τροποποιήσεων, ἐκ τῶν τετραδράχμων Ἀντιόχου τοῦ Γ'. τῆς Συρίας.

Μετά τὸ 183 π. Χ.

Ἐν ἔτει 183 π. Χ. ἡ Σινώπη, πολιορκηθεῖσα ἤδη ὑπὸ τοῦ Μιθριδάτου τοῦ Δ'. βασιλέως τοῦ Πόντου, ἠλώθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Φαρνάκου τοῦ Α'., ὅστις κατέστησεν αὐτὴν πρωτεύουσαν τῶν κτήσεών του. Ἐκτοτε μόνον χαλκᾶ νομίσματα ἐκόπησαν ἐν Σινώπῃ, ὧν οἱ τύποι, ὁμοίως τοῖς τῶν λοιπῶν Ποντικῶν πόλεων, ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Περσέως.

Ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας.

Ἐν ἔτει 70 π. Χ. ἡ Σινώπη κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Λουκούλλου, τινὰ δὲ τῶν νομισμάτων αὐτῆς, ἀπὸ Σεβήρου μέχρι Γαλλιηνοῦ, χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης. Ἀπωκίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, ἔκτοτε δὲ αἱ ἐπιγραφαὶ αὐτῆς εἶνε συνήθως λατινιστί, C. I. F. S., C. I. F. AV. S. ἢ C. R. I. F. S. = C(olonia) R(omana) I(ulia) F(elix) A(u)gusta S(inope). Ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Μακρίνου τὰ νομίσματα χρονολογοῦνται προτασσομένου τοῦ ἸΑΝΝΟ κατὰ σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 45 π. Χ., τινῶν ἐξ αὐτῶν, ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Κλαυδίου, φερόντων προσθέτως EX. DD (Ex decreto decurionum). Τύποι—Διόσκουροι, Σέραπες, θύννος ἰχθύς, κτλ.

Τεμολάϊον. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα. Χρόνοι τοῦ Μιθριδάτου.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

ΤΙΜΟΛ Ἀετὸς ἱπτάμενος ὑπεράνω κεραυνοῦ μεταξύ ἀστέρων. Α · 95

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ.

Πυλαϊμένης. Τὸ ὄνομα τοῦτο φαίνεται ὅτι ἦτο κληρονομικὸν τῶν βασιλέων τῆς Παφλαγονίας. Τὰ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΥΛΑΙΜΕΝΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ἀνήκουσιν, ὡς φαίνεται, εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Νικομήδους Β'. τῆς Βιθυνίας, ἢ εἰς ἓνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

Κεφαλή Ἡρακλέους γυμνή.	Νίκη μετὰ στεφάνου καὶ κλάδου φοίνικος	Α 8
Κεφαλή ταύρου κατ' ἐνώπιον.	Κηρύκειον πτερωτόν	Α 65

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ

	Πρὸ τοῦ 400	400—300	Μετὰ τὸ 300	Αὐτοκρατορικὰ
Ἀβώνου τεῖχος	...	...	Α	Α
Αἰγιαλός(;) ...	...	...	...	Α
Ἀμαστρίς	...	...	Ρ Α	Α
Γάγγρα	...	...	...	Α
Γερμανικόπολις	...	...	...	Α
Κρῶμνα	...	Ρ Α	Α	...
Νεοκλαυδιόπολις	...	...	...	Α
Πομπηϊόπολις	...	...	...	Α
Σεβαστή	...	...	...	Α
Σήσαμος	...	Ρ Α	...	...
Σινώπη	Ρ	Ρ	Ρ Α	Α
Τιμολάιον	...	...	Α	...
Βασιλεὺς Πυλαιμένης	...	...	Α	...

ΒΙΘΥΝΙΑ

Ἄμα τῷ θανάτῳ Νικομήδους τοῦ Γ' ἐν ἔτει 74 π. Χ., ἡ Βιθυνία ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία μετὰ δὲ τὴν ἐν ἔτει 63 π. Χ. πτώσιν τοῦ Μιθριδάτου, συνεχωνεύθη αὐτῇ ἡ Παφλαγονία καὶ μέρος τοῦ Πόντου. Πάλιν δὲ ἐν ἔτει 7 π. Χ., ἡυξήθη ἐπὶ μᾶλλον διὰ τῆς προσθήκης τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ βασιλείου τοῦ Πόντου, ὅπερ ὁ Πομπήϊος παρεχώρησεν εἰς τοὺς διαδόχους τοῦ Πυλαιμένου. Ὑπάρχουσι δὲ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα τοῦ Οὐεσπασιανοῦ, Τίτου καὶ Δομετιανοῦ, μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ῥωμαίου ἐπιτρόπου (procurator) ἢ ἀνθυπάτου (proconsul), συνήθως δὲ μετὰ τοῦ ὀνόματος ΒΙΘΥΝΙΑ τῆς ἐπαρχίας κατὰ πτώσιν ὀνομαστικὴν διὰ μέσου τοῦ πεδίου.

Τὸ δικαίωμα τοῦ κόπτειν νομίσματα ὑπὸ τὸ ἴδιον ὄνομα, παρεχωρήθη τῷ κοινῷ τῆς Βιθυνίας ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ, πιθανῶς πρὸς τιμὴν Ἀντινόου τοῦ ἐν Βιθυνίᾳ γεννηθέντος.

Τὰ νομίσματα τοῦ αὐτοκράτορος τούτου, ἅτινα φέρουσιν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως πρόσοψιν ναοῦ, ἐπιγραφὴν δὲ ΚΟΙΝΟΝ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ, εἶνε κοινότατα, πρέπει δὲ νὰ ἐκόπησαν εἰς μεγίστας ποσότητας.

Ἐπὶ Ἀδριανοῦ ἡ Βιθυνία ἔλαβεν ὡσαύτως μέρος εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀργυρῶν αὐτοκρατορικῶν κιστοφόρων, ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τῶν ὁποίων εὔρηται ὁ ἐν Νικομηδείᾳ ναὸς τοῦ Αὐγούστου, ἐπιγεγραμμένος ROM(anorum) S(enatus) P(opulusque) AVG(usto)¹, ἐνῷ διὰ μέσου τοῦ πεδίου ὑπάρχουσιν αἱ λέξεις COM. BIT (Commune Bithyniae).

Ἀδριανοὶ καὶ Ἀδριανόθηρα. Ἴδε αὐτὰς ἐν Μυσίᾳ.

Ἀδριανόπολις (ς). Αὐτοκρατορικά — Ἀδριανός, Ἀντίνοος, Σεβῆρος Ἀλέξανδρος, κτλ. Ἐπίγρ., ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Ὄνόματα ἀρχόντων ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου στρατηγός.

Ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ νομίσματος ἐνίοτε — CEB.

Ἡ κατὰ τάξιν αὕτη τῶν νομισμάτων δὲν εἶνε ὅλως πειστική, ὡς παραβιάζουσα τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Waddington τεθέντα κανόνα, ὅτι ὀνόματα ἐγχωρίων ἀρχόντων δὲν ἀπαντῶσιν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀσίας (ἴδε σελ. 17, σημείωσις).

Ἀπάμεια, ἡ πρότερον **Μύρλεια** μετωνομάσθη ὑπὸ Προυσίου τοῦ Α΄, βασιλέως τῆς Βιθυνίας (228-180 π. Χ.), ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀπάμας.

Αὐτόνομα χαλκᾶ (α) μετ' ἐπιγρ. ΜΥΡΛΕΑ ἢ ΜΥΡΛΕΑΝΩΝ, διαφόρων δὲ τύπων, ἥτοι: Κεφαλὴ Ἥλιου, Ὁπ. ἱππεύς· κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, Ὁπ. λύρα, κτλ. Περί τὰ 200 π. Χ. καὶ βραδύτερον.

(β) Μετὰ ΑΠΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΜΥΡΛΕΑΝΩΝ ἢ ΠΑΑΜΕΩΝ μόνον. Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος Ὁπ. λύρα. Ὄνόματα τῶν Ῥωμαίων διοι-

1) Ὑπὸ τινων ἀνεγνώσθη ROM(ae) SP(ei) AVG(usto).

κητῶν, ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΠΑΠΙΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ, ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΟΥΙ-
ΒΙΟΥ ΠΑΝΣΑ, καὶ χρονολογίαι συμφώνως τῷ Ποντικῷ συστήματι
(ἀπὸ τοῦ 297 π. Χ.), ἀνταποκρινόμεναι πρὸς τὰ ἔτη 66-60 π. Χ.

(γ) Ἀποικιακά, μετ' ἐπιγρ., COL. IVL. CONCORD. AVG. ARAM.
κτλ. ἢ C. I. C. A. D. D. decreto Decurionum). *Αὐτοκρατορικά.*
Ἀπὸ Καλιγούλα μέχρι Γαλλιανοῦ. Τύποι πολυάριθμοι, ὧν μνη-
μονευτέοι οἱ APOLLINI CLARI καὶ DIANA LVCIF., Ἀπόλλων
Κλάριος, Ἄρτεμις Φωσφόρος (Lucifera) κτλ. *Num. Chron.* V. 188.
VIII. 40. *Z. f. N.*, VII. 21).

Ἄστακός. Ἡ πόλις αὕτη, κειμένη ἐν τῷ μυχῷ τοῦ ὁμωνύ-
μου κόλπου, ἦτο ἀπὸ παλαιᾶς ἐποχῆς μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Λυσι-
μάχου καταστροφῆς αὐτῆς, θέσις ἱκανῆς ναυτικῆς σπουδαιότητος.
Ἐν τούτοις τὰ νομίσματα αὐτῆς εἶνε ὀλίγα καὶ ἀνήκουσιν ἐξ ὀλο-
κλήρου εἰς τὸν πέμπτον αἰῶνα π. Χ. Περὶ τὰ 439 π. Χ. οἱ Ἀθη-
ναῖοι ἰδρύσαν ἀποικίαν ἐν Ἄστακῷ. Ὁ ἀστακός, τύπος τῶν νομι-
σμάτων αὐτῆς, φθέγγεται τὸ ὄνομα τῆς πόλεως καὶ ἀναφέρεται εἰς
τὸ πολυάριθμον τῶν ἐν τοῖς ἀβαθέσιν ὕδασι τοῦ κόλπου εὕρισκο-
μένων ἀστακῶν. (J. Six. *De Gorgone*, σ. 40).

Περὶ τὰ 500-439 Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν

Ἄστακός ἢ καρίς. (Millingen, <i>Recueil</i> , Πίν. III, 15.)	Τετράγωνον ἔγκοilon. ΑΞ Κεφαλὴ γυναικεία ἀρχαϊκῆς τεχνοτροπίας. Σύμβολον: Σταυρὸς μαιανδρό- μορφος (swastika) . P 77 κ.
---	--

Περὶ τὰ 439 π. Χ.

ΑΞ Ἄστακός ἢ καρίς.	Τετράγωνον ἔγκοilon. Κεφαλὴ γυ- ναικεία μεταβατικῆς τεχνοτροπίας P 77 κ.
Ἄστακός, κρατῶν δστρακον εἰς τὰς χηλὰς αὐτοῦ.	Ὅμοίως. P 33 κ.

Ὅτε ἐν ἔτει 264 π. Χ. Νικομήδης ὁ Α'. ἔκτισε τὴν Νικομή-
δειαν, μετῴκισεν εἰς αὐτὴν τοὺς κατοίκους τῆς ἀρχαίας πόλεως
Ἄστακοῦ.

Βιθύνιον ἢ Κλαυδιόπολις. Αὕτη δὲν ἔκοψε νομίσματα πρὸ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Αὐτόνομα Α ἐπὶ Γ. Παπιρίου Κάρβωνος, ΒΙΟΥΝΙΕΩΝ, Κεφαλὴ Διονύσου. Ὡπ. ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΠΑΠΙΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ, ΡΩΜΗ. Ῥώμη καθημένη. Χρονολογία ΔΚΣ, 224 τοῦ Ποντικοῦ χρονολογικοῦ συστήματος, ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὸ 74 π. Χ.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ. ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, κτλ. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐγεννήθη ὁ Ἀντίνοος, ἐκόπησαν δὲ ἐν αὐτῇ μεγάλα χαλκᾶ νομίσματα πρὸς τιμὴν του, ἐπιγεγραμμένα ΑΝΤΙΝΟΟΝ ΘΕΟΝ Η ΠΑΤΡΙΣ, ὥπ. ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΒΙΟΥΝΙΕΩΝ. Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀντωνίνου μέχρι τῶν τοῦ Γαλλιανοῦ συνήθης ἐπιγραφὴ αὐτῶν εἶνε ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΒΙΟΥΝΙΕΩΝ. Τύποι ποικίλοι. Ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων εἶνε οἱ ἐξῆς. Ἀντίνοος Ἑρμῆς, κρατῶν καλαύροπα καὶ ταῦρος παρ' αὐτῷ· πρὸ αὐτοῦ φυτὸν ὑψηλόν, ἀστὴρ δὲ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του. Ἀφροδίτη καθημένη ἐπὶ ἵπποκάμπης· Ἀφροδίτη καὶ Ἑρως· Ὑγίεια· Ἑρμῆς· Τύχη· κτλ.

Γόρδιον. Ἰδε Ἰουλιόπολις.

Δία, ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου, πρὸς δυσμὰς Ἡρακλείας τῆς Ποντικῆς, ἐν Βιθυνίᾳ.

Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Διός.

| ΔΙΑΣ Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ. Α · 8

Αὐτοκρατορικά — μόνον τοῦ Αὐγούστου. Ἐπιγρ. ΔΙΑΝΩΝ. Ὄνομα ἄρχοντος ἐν στεφάνῳ (ἐν τῷ Βρετ. Μουσεῖῳ).

Ἡράκλεια ἢ Ποντική. Ἡ πόλις αὕτη χρηματίσασά ποτε πρωτεύουσα τῆς ἀνατολικῆς Βιθυνίας ἔφθασεν εἰς τὴν μεγίστην αὐτῆς ἀκμὴν κατὰ τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ. ὑπὸ τοὺς τυράννους Κλέαρχον (364-353 π. Χ.), Τιμόθεον καὶ Διονύσιον. Δυνατὸν ἢ Ἡράκλεια νὰ ᾔτο ἐν παλαιοῖς χρόνοις ἐν τῶν νομισματοκοπειῶν τῶν ἐκδοσάντων ἕκτας ἡλέκτρου, ἐπειδὴ ἢ ἐπὶ τινῶν ἐξ αὐτῶν κεφαλῇ τοῦ Ἡρακλέους ὁμοιάζει μεγάλως

πρὸς τὴν ἀπαντῶσαν ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτάτων ἀργυρῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης. Ὁ ἐν Ἡρακλείᾳ ἐν χρήσει σταθμητικὸς κανὼν εἶνε ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν τῆς Σινώπης, καὶ ταυτίζεται πρὸς τὸν Αἰγινητικὸν κατὰ ὀλκήν, ἃν καὶ ἴσως δὲν εἶνε τῆς αὐτῆς προελεύσεως. Καταλόγους τῶν νομισμάτων αὐτῆς ἴδε παρὰ Six ἐν *Num.-Chron.*, 1885, σελ. 51. Bompouis, *Rev. Arch.*, N. S. XXXVII σελ. 116 καὶ Imhoof, *Z. f. N.*, VII. 21.

Περὶ τὰ 415-394 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους πωγωνοφόρου, ἐν λεοντῇ.	ΗΡΑΚΛΕΙΑ ἐν λείῳ ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ, περιέχοντι μικρὸν τετράγωνον εἰς τέσσαρα διηρημένον, ἐν ᾧ ἐνίοτε ΔΑΞ ἢ ΔΑΜ, ὄνομα ἄρχοντος. Ρ Τριώβολ. 44 κ., διώβ. 28 κ., ὀβολ. 14 κ. καὶ ἡμιώβ. 6 κ.
--	--

Περὶ τὰ 394-353 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἐν λεοντῇ ὑποκάτω, ῥόπαλον.	ΗΡΑΚΛΕΙΑ Ταῦρος κυρίσσω· ἐν τῷ πεδίῳ ἐνίοτε σύμβολον ἢ γράμματα Ρ Δραχ. 76 κ.
Ὅμοίως.	ΗΡΑΚΛΕΙΑ Ῥόπαλον Ρ 1 1/2 ὀβολ. 18 κ.
Ὅμοίως.	ΗΡΑΚ Προτομὴ ταύρου κυρίσσοντος Ρ 1 1/2 ὀβολ. 18 κ.
ΗΡΑΚ Κεφαλὴ νύμφης πόλεως μετὰ στεφάνου πυργωτοῦ.	Κ (=Κλέαρχος;) Τόξον ἐν γωρυτῷ καὶ ῥόπαλον. Ρ Διώβολ. καὶ ὀβολ.

Χρόνοι τοῦ τυράννου Σατύρου, 353-347 π. Χ.

Κεφαλὴ νεαροῦ Ἡρακλέους πρὸς ἀρ. φέρουσα λεοντῇν ὑπ' αὐτὴν ἐνίοτε ῥόπαλον.	ΗΡΑΚΛΕΙΑ Κεφαλὴ τῆς νύμφης πόλεως, ἀκμαιοτάτης τεχνοτροπίας, μετὰ στεφάνου πυργωτοῦ Ρ Στατῆρ 181 κ. (B.M. <i>Guide</i> , Πίν. XVIII, 22.)
Ὅμοίως.	ΗΡΑΚΛΕΙΑ Ὅμοίως. Ρ Δραχ. 84 κ.
Ὅμοίως.	» Ὅμοίως. Ρ Τετρώβολ.
Ὅμοίως.	ΗΡΑΚ Ὅμοίως . . Ρ Διώβολον.
Ὅμοίως, κατ' ἐνώπιον.	Κεφαλὴ τῆς πόλεως. Ρ Ὁβολός.

Ὑπάρχει ὡσαύτως διώβολον ἀποδιδόμενον εἰς τὸν Σάτυρον, ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ Κλεάρχου, φέρον ὅμως Ξ ἀντὶ Κ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως (*Zeit. f. Num.*, VII. Πίν. I. 12).

Τιμόθεος καὶ Διονύσιος. 347-338 π. X.

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ, κισσοστε- φής, μετὰ θύρσου ἐπὶ τοῦ ὤμου.	ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Ἡρα- κλῆς ἐγείρων τρόπαιον. Ρ Στατῆρ 150 κ.
Ὅμοίως.	ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Ὅμ. Ρ Τριώβολ. 38 κ.

Διονύσιος μόνος. 338-306 π. X.

Νομίσματα ὅμοια τοῖς ἀνωτέρω, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ὀνόματος τοῦ Τιμοθέου. Στατῆρες, δραχμαὶ καὶ τριώβολα (Πίναξ KZ. 11.)

Κλέαρχος Β' καὶ Ὁξάθρης. 306-302 π. X.

Τὴν τυραννίαν διεδέχθησαν παρὰ τοῦ Διονυσίου οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Κλέαρχος καὶ Ὁξάθρης, ἄρξαντες ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς μητρὸς αὐτῶν Ἀμάστριος. Εἰς τοὺς χρόνους αὐτῶν δύνανται ἴσως νὰ καταταχῶσι τὰ ἑξῆς:

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ, ὡς ἀνωτέρω. (<i>Num. Chron.</i> , 1885, σ. 59.)	ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ Ἡρακλῆς ἱστάμε- νος κατ' ἐνώπιον, στηριζόμενος ἐπὶ ροπάλου καὶ στεφανούμενος ὑπὸ Νίκης . . . Ρ Στατῆρ 149 κ.
---	--

Χρόνοι τοῦ Λυσιμάχου. 302-281 π. X.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους νεαροῦ, ἐν λεοντῇ.	ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ Διόνυσος καθήμε- νος, κρατῶν κἀνθαρον καὶ θύρσον. Ρ Στατῆρ 152 κ.
Ὅμοίως. (<i>B. M. Guide</i> , Πίν. XXIX, 26.)	ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ Διόνυσος καθήμε- νος, κρατῶν κἀνθαρον καὶ θύρσον κισσοστεφῇ. Ρ Ἀττικ. τετράδρ. 254 κ.

Τὰ δύο ταῦτα νομίσματα κατετάχθησαν κατὰ συμπερασμὸν ὑπὸ τοῦ Imhoof (*Akarnania*, σ. 103) εἰς τὴν Ἡράκλειαν τῆς Ἀχαρ-

νανίας ὡς καὶ τὰ χαλκᾶ νομίσματα τὰ φέροντα ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀφείας λέοντα τρέχοντα, πρὸς δὲ ἀργυρᾷ τινὰ νομίσματα τῆς Κερκύρας φέροντα τὸ μονογράφημα ΗΡΑ. Ἴδε B. M. Cat, *Thessaly to Aetolia*, σ. 137.

Κεφαλὴ Ἑρακλέους νεαροῦ κατ' ἐνώπιον.

(Zeit. f. Num., VII, Πίν. I, 13.)

Νίκη, γυμνὴ τὰ ἄνω τῆς ὀψύος, γονατίζουσα ἐπὶ ῥοπάλου καὶ γραφούσα τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς λέξεως ΗΡΑΚΛΕΙΑ
Α Φοινικικὸν δίδραχμον, 104 κ.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τῆς Ῥωμαϊκῆς κατακτήσεως δὲν εἶνε γνωστὰ ἀργυρᾶ νομίσματα.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τὰ φέροντα ἐπιγραφὴν μὲν ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ, τύπους δέ, ἔμπ. κεφαλὴν Ἑρακλέους νεαροῦ, ὅπ. λέοντα τρέχοντα, ῥοπάλον καὶ τόξον ἐν γωρυτῷ, τράπεζαν μεθ' Ἑρακλείων συμβόλων, Ἑρακλέα καὶ λέοντα, ἀνήκουσι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Λυσιμάχου καὶ ἐντεῦθεν.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σαλωνίνου. Νομίσματα μεγάλα, ἐπιγρ. ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΑΝ, Προτομὴ Ἑρακλέους, ὅπ. ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ ΕΝ ΠΟΝΤῳ ἢ ΜΑΤΡΟΣ ΑΠΟΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ, Ἑρακλῆς σύρων δεσμευμένον Κέρβερον· Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου μετὰ δύο κατακεκλιμένων μορφῶν· ἄγαλμα τοῦ Ἑρακλέους καθημένου ἐν θεάτρῳ, κτλ. Μεγάλου, μέσου καὶ μικροῦ μεγέθους, ἐπιγεγραμ. ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ ἢ ΗΡΑΚΛΗΑΣ ΕΝ ΠΟΝΤῳ, κτλ. Τύποι ποικίλοι, συνήθως δ' ἀναφερόμενοι εἰς τοὺς ἄθλους τοῦ Ἑρακλέους. Ὄνόματα ἀρχόντων προστιθεμένου τοῦ τίτλου τοῦ ἀνθυπάτου. Περὶ δὲ τοῦ τίτλου ΝΕΩΚΟΡΟΣ ἐπὶ νομισμάτων, πιθανῶς τῆς πόλεως ταύτης, ἴδε Eckhel, II, 420.

Ἰουλιόπολις, ἡ πάλαι **Γόρδιον**, πόλις μεσόγειος κειμένη κυρίως εἰπεῖν ἐν Γαλατίᾳ, συνήθως ὁμῶς ὑπὸ τῶν γεωγράφων συμπεριλαμβανομένη εἰς τὴν Βιθυνίαν.

Ῥόβολός· Ἐπιγρ., ΓΟΡΔΙΑΝΩΝ (Borell, *Num. Chron.*, VIII.27).

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — Καρακάλλας καὶ Γέτας, ΙΟΥΛΙΟ-ΠΟΛΕΙΤΩΝ. Τύποι ποικίλοι· κεφαλὴ Μηνός, κεφαλὴ Σεράπιδος, κτλ.

Καισάρεια Γερμανική, λιμὴν τῆς Βιθυνίας, θέσεως ἀγνώστου, κτισθεῖσα ἢ μετονομασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Γερμανικοῦ μέχρις Οὐελεριανοῦ, ὧν τὰ ἐξῆς εἶνε τὰ μᾶλλον ἀξιοσημεῖωτα: — Γερμανικός, ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΚΤΙΣΤΗΣ, ὁπισθ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ, τεῖχος πόλεως μετὰ πύλης (*Ann. de Num.*, 1882 σ. 106). Τίτος, ὅπ. ΚΑΙΣΑ, τεῖχος πόλεως μετὰ πύλης, περίξ δὲ ΕΠΙ Μ. ΣΑΛΟΥΙΔΗΝΟΥ ΑΣΠΡΗΝΑ ΑΝΟΥ, ἐσφαλμένως καταταχθὲν ὑπὸ τοῦ Borell εἰς τὰς Κλιτὰς (*Num. Chron.*, V. 192). Περὶ δὲ τοῦ Ἀσπρήνα, ἐπωνυμίου τοῦ Μ. Salvidienus, ἴδε *Annali*, 1861, 140. Σεπτ. Σεβῆρος, ὅπ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ, ναὸς δίστυλος κατὰ πρόσωπον ἐκ τῶν ἄνω ὁρώμενος, παρ' αὐτῷ δὲ λιμὴν κυκλικός, ἐν ᾧ πλοῖον. Κάτω αὐτοῦ ταῦρος κατακείμενος. Ἔτεροι τύποι — ὄφεις συνεσπειρωμένοι. Ἀσκληπιός· Ἀρτεμις· Ζεὺς Σέραπιδος· Ἀφροδίτη· Ἀπόλλων· πλοῖον ιστιοπλοῦν, κτλ. Τὰ νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης συνεχέοντο μέχρι τοῦδε πρὸς τὰ τῆς Καισαρείας Γερμανικῆς τῆς ἐν Κομμαγενῇ, ἅτινα φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΩΝ ΚΟΜ, οὐδέποτε ὅμως ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ.

Καλχηδών, Μεγαρικὴ ἀποικία ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ἀκτῆς τοῦ Βοσπόρου, ἀπέναντι τοῦ Βυζαντίου, μεθ' οὗ στενῶς συνεδέετο πάντοτε. Τὰ νομίσματα τῶν δύο πόλεων (τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Καλχηδόνος ἐξαιρουμένων) διαφέρουσι μόνον καθ' ἓν σημεῖον, ὅτι δηλαδὴ ὁ ταῦρος ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Βυζαντίου ἵσταται ἐπὶ δελφίνος, ἐν ᾧ ἐν Καλχηδόνι ἵσταται ἐπὶ στάχους. Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Καλχηδόνος ἄρχονται κατὰ τὸ τελευταῖον τμήμα τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος μετὰ κόμης
βραχείας.

Κεφαλὴ νεανικὴ δαφνοστεφής.

ΚΑΛΧ ἐντὸς τῶν τεσσάρων τμημάτων
τροχοῦ ἀκτινοστεφοῦς Ρ Δραχμή.

Ομοίως ἢ Κ - Α - Λ καὶ φύλλον κισ-
σοῦ εἰς τὰ τέσσαρα διαμερίσματα
τὰ μεταξὺ τῶν κνημῶν τροχοῦ
Ρ Ἡμίδρ.

Τὰ νομίσματα ταῦτα δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ σύγ-
χρονα ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Μεσημβρίας (ἐτέρας Μεγαρικῆς
ἀποικίας) τῆς ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τοῦ Εὐξείνου, σελ. 349.

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 400-350 π. Χ.

ΚΑΛΧ Ταῦρος ἐπὶ στάχους.

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα
διηρημένον, σχήματος πτερῶν ἀνε-
μοῦλου. . . . Ρ Δραχ. 80 κ.

Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 350-280 π. Χ.

Ὅμοιοι τύποι συνήθως μετὰ προσθέτων συμβόλων, γραμμά-
των, κτλ. Τετράδρ. 230 κ. δραχμὴ 55 κ. τετρώβολον 38 κ. διώ-
βολον 16 κ.

Φοινικικαὶ καὶ Ἀττικαὶ διαιρέσεις. Περὶ τὰ 280-270(;) π. Χ.

Κεφαλὴ Δήμητρος πεπλοφόρος, ὡς
ἐπὶ τῶν συγχρόνων νομισμάτων
τοῦ Βυζαντίου.

(B. M. Guide, Πιν. XXXVI, 6.)

Ὅμοίως.

Κεφαλὴ Ἀλεξάνδρου μετὰ κέρατος
Ἀμμωνος, ὡς ἐπὶ τῶν νομισμά-
των τοῦ Λυσιμάχου.

(Num. Chron., V. 190.)

ΚΑΛΧ Ἀπόλλων γυμνὸς καθημένος
ἐπὶ ὀμφαλοῦ. Ρ Τετράδρ. 215 κ.

Ὅμοίως Ρ Ἀττικ. ὀκτώβολ. (;) 82 κ.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ Ἀθηναῖ Νικηφό-
ρος καθημένη.

Ρ Ἀττικὸν τετράδρ. καὶ δραχμή.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος
συνεζευγμένοι.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ Λύρα. . Α 1·1

» Τρίπους. Α 8

Ἡ Καλχηδὼν συνεχωνεύθη ἐν ἔτει 270 π. Χ. μετὰ τοῦ κρά-
τους Νικομήδους τοῦ Α'. τῆς Βιθυνίας. Ἐν μεταγενεστέρᾳ δὲ πε-

ριόδω ἐκόπησαν ἐνταῦθα τετράδραχμα τῶν τύπων τοῦ Λυσιμάχου (Müller, *Lysim.*, ἀριθμ. 376-380). Τὰ λοιπὰ τῶν νομισμάτων εἶνε πάντα τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, ἀπὸ Πλωτίνης μέχρι Τρανκυλ-λίνας. Οἱ ἐξῆς εἶνε οἱ μᾶλλον ἀξιοσημείωτοι τῶν τύπων. ΑΝΤΙ-ΝΟΟΣ ΗΡΩΣ, προτομή τοῦ Ἀντινόου, ὅπ. ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΟΙΣ ΙΠ-ΠΩΝ, Ἀντίνοος ἐπιβαίνων γρυπὸς ἱπταμένου (ἄ πρώτου μεγέθους). Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἐξυπακούεται πρὸ τῆς δοτικῆς ἡ λέξις ἀνέθηκεν.

Ὁ τύπος τοῦ νομίσματος τούτου φαίνεται ὅτι προῆλθεν ἐξ ἄλλου τινὸς Καλχηδονικοῦ τύπου λίαν συνήθους ἐπὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων, παριστῶντος δὲ Ἀπόλλωνα ἐπιβαίνοντα κύκλου ἱπταμένου.

Κίος, εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου τῆς Προποντίδος, τοῦ ἐκ τῆς πόλεως λαβόντος τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἡ πόλις αὕτη ἦτο κατὰ τὸν Μέλαν, τὸ κάλλιστον ἐμπορεῖον τῆς Φρυγίας. Ἐλέγετο δ' ὅτι ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Κίου ἢ ὑπὸ τοῦ Ὑλα, Ἀργοναυτῶν καὶ ἐταίρων τοῦ Ἡρακλέους. Ἐπὶ τινων τῶν νομισμάτων αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς καλεῖται ΚΤΙΣΤΗΣ.

Ἀρχαῖα νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης δὲν ὑπάρχουσι, τῶν πρώτων αὐτῆς ἐκδόσεων χρονολογουμένων ἀπὸ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Πάντες δὲ οἱ γνωστοὶ χρυσοὶ στατῆρες προέρχονται ἐκ τοῦ εὐρήματος τῆς Σιδῶνος, τοῦ ταφέντος ὡς φαίνεται περὶ τὸ 308 π. Χ. (*Rev. Num.* 1865, 8) ἢ περὶ τὰ 288 π. Χ., ἂν αἱ ἐπὶ τῶν χρυσῶν νομισμάτων τῆς Ἀκῆς χρονολογίαι ἐν τῷ αὐτῷ εὐρήματι πρέπει νὰ ὑπολογισθῶσι κατὰ τὸ σύστημα τῶν Σελευκιδῶν.

Περὶ τὰ 330-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.
(Πίναξ KB. II.)

Πρῶρα καὶ ὄνομα ἀρχοντος, ΑΓΑ-
ΣΙΚΛΗΣ, ΑΓΝΩΝΙΔΗΣ, ΙΕ-
ΡΟΚΛΗΣ, ΠΡΟΞΕΝΟΣ, κτλ. .
✕ Στατήρ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος· ὑποκάτω, ΚΙΑ.	Πρῶτα. Ἀρχοντες, ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ, ΒΑΚΧΕΥΣ, ΔΑΣΥΚΛΕΩΝ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΕΥΜΕΝΗΣ, ΗΓΕΣΤΡΑΤΟΣ, ΚΑΡΙΝΟΣ, ΚΤΗΣΩΝ, ΜΙΛΗΤΟΣ, ΝΙΚΑΣ, ΝΙΚΙΤΟΣ, ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ, ΠΟΣΙΣ, ΠΡΟΞΕΝΟΣ, ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ, ΣΩΣΙΓΕΝΗΣ, ΤΕΙΣΑΝΔΡΟΣ, κτλ.
	Ρ Περσική δραχμή 81 κ.
	Ρ Ἡμίδρ. 40 κ.
	Ρ 1/4 δραχμῆς 20 κ.

Κεφαλή ἄρρην νεαρά, μετὰ Περσικοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς, ὡς ἐπὶ νομισμάτων τῆς Ἀμάστριος.	ΚΙΑΝΩΝ Ῥόπαλον καὶ ἐν γωρυτῶ τόξον. Α ·75
Ὁμοίως.	ΚΙΑ Κάνθαρος, σταφυλή καὶ στάχυς. Α ·56

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τῶν πρώτων βασιλέων τῆς Βιθυνίας ἡ νομισματοκοπία τοῦ ἀργύρου παύει· ὅτε ὅμως Φίλιππος ὁ Ε΄ τῆς Μακεδονίας κατέλαβε τὴν πόλιν καὶ ἐδωρήσατο αὐτὴν Προυσίᾳ τῷ Α΄, ἐκλήθη παρ' αὐτοῦ Προυσίας πρὸς τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἔκοψε χαλκᾶ νομίσματα, ἐπιγεγραμμένα ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗ. Τύποι διάφοροι. Κατὰ περίοδον δ' ἔτι μεταγενεστέραν ἦτοι περὶ τοὺς χρόνους τοῦ Μιθριδάτου, ἐκόπησαν ἐνταῦθα νομίσματα ἐν ὀνόματι δύο βασιλισσῶν, δηλαδὴ Μούσης τῆς θυγατρὸς τοῦ Ὀρσοβάρους, ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΟΥΣΗΣ ΟΡΣΟΒΑΡΙΟΣ, καὶ Ὁραδαλτίδος θυγατρὸς τοῦ Λυκομήδους, ἀγνώστου ὡς αὕτη βασιλέως, ΩΡΑΔΑΛΤΙΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΥΚΟΜΗΔΟΥ ΘΥΓΑΤΡΟΣ, ὅπ. ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗ.

Ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν κυριαρχίαν.

Ἡ Κίος ὑπὸ τοὺς Ῥωμαίους ἐπανεκτήσατο τὸ ἀρχικὸν αὐτῆς ὄνομα, αὐτοκρατορικὰ δὲ νομίσματα εἶνε γνωστὰ ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Γαλλιανοῦ, ὧν μνημονευτέα τὰ ἐξῆς: ΑΝΤΙΟΝΩΙ ΗΡΩΙ, ὅπ.

ΚΙΑΝΙΟΙΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Ἀμεγάλου μεγέθους: ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΚΤΙΣΤΟΥ ΚΙΑΝΩΝ. Ἐπὶ νομίσματος τοῦ Σεβήρου εὑρηται ἡ ἀξιοσημείωτος ἐπιγραφή **CEYHPY BACIAEYONTOC OKOCMOC EYTYXEI MAKAPIOI KIANOI**. Ἔτεροι τύποι ὁ νεαρὸς Ὑλας κρατῶν ἀγγεῖον ὑδρίσκην, ἐξ ἧς ῥέει ὕδωρ (πρβλ. Στράβωνος, 564): ὁ νεαρὸς Κίος καθήμενος ἐπὶ βράχου καὶ προσαρμόζων τὰ πέδιλα αὐτοῦ.

Κλαυδιόπολις ἴδε **Βιθύνιον**.

Κρήτεια - Φλαβιόπολις. Ἐπιγρ. **ΚΡΗΤΙΕΩΝ ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΙΤΩΝ** ἢ **ΚΡΗΤΕΙΑ ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΙΣ** ἢ **ΦΛΑΒΙΟΠΟΛΙΣ**. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀντωνίνου μέχρι Γαλλιανοῦ. Τύποι διάφοροι. Ὁ σπουδαιότατος τούτων εἶνε ὁ ποτάμιος θεὸς **ΒΙΛΛΕΟΣ**, φανερῶς ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ποταμὸν **ΒΙΛΛΑΙΟΣ**, τὸν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Τίου ἀπαντῶντα (*Berl. Blatt.*, V. 16). Τῆς πόλεως ταύτης ὑπάρχει ἀναθηματικὸν νόμισμα ἐπιγεγραμμένον **ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΝΕΘΗΚΕ** (*Mion., Suppl.*, V. 32).

Νίκαια, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀντιγόνου περὶ τὸ 316 π. Χ., ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς ἀρχαίας Ἀγκύρας κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ἄκραν τῆς λίμνης Ἀσκανίας. Μετωνομάσθη δὲ Νίκαια ὑπὸ τοῦ Λυσιμάχου, μεθ' ὃ ταχέως ἀπέβη μία τῶν κυριωτάτων πόλεων τοῦ βασιλείου τῆς Βιθυνίας. Νομίσματα ἀρχαιότερα τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας δὲν ὑπάρχουσιν.

Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῶν ἀνθυπάτων Κ. Παπιρίου Κάρβωνος, φέροντα τὰς χρονολογίας **ΒΚΣ** καὶ **ΔΚΣ** τοῦ συστήματος τοῦ Βοσπόρου καὶ Πόντου, = 76 π. Χ. καὶ 74, καὶ τοῦ Κ. Οὐιβίου Πάνσα, **ϚΛΣ** = 62 π. Χ. Τὸ τελευταῖον νόμισμα φέρει τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Κουήτου. Ἐπιγρ., **ΝΙΚΑΙΕΩΝ** ἢ **ΝΙΚΑΕΙΣ**, κτλ. Τίτλοι τιμητικοὶ — **ΠΡΩΤΟΙ ΠΟΝΤ. ΚΑΙ ΒΙΘ. ΠΡΩΤΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ**· **ΑΡΙΣΤΟΙ ΜΕΓΙΣΤΟΙ**, **ΕΥΣΕΒΕΙΣ** **ΕΥΓΕΝΕΙΣ**, κτλ. Ἀρχων — **ΑΝΟΥΠΑΤΟΣ ΠΑΤΡΩΝ**. Ἀξιοσημεῖωτοι τύποι καὶ ἐπιγραφαί — **ΖΕΥΣ ΜΗΛΙΟΣ**.

ΔΙΟΣ ΑΓΟΡΑΙΟΥ· ΔΙΟΣ ΛΙΤΑΙΟΥ· ΟΜΗΡΟΣ· ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ· ΙΠ-
ΠΑΡΧΟΣ· ΔΙΟΝΥΣΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ· ΘΗΣΕΑ· ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ·
ΑΣΚΛΗΠΙΩ ΣΩΤΗΡΙ· ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΣΚΛΗΠΙΩ· ΘΕΑ ΥΓΕΙΑ· ΘΕΩ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΩ· ΘΕΑ ΔΗΜΗΤ· ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ Ποταμοί ΣΑΓΑΡΙΣ
καὶ ΓΕΥΔΟΣ, (Imhoof, *Mon. Gr.* σ. 240)· ΙΠΠΟΝ ΒΡΟΤΟΠΟΔΑ
ΝΙΚΑΙΕΩΝ Θεότης ἱππεύουσα ἵππον, οὗτινος ὁ μὲν δεξιὺς πρόσθιος
ποὺς εἶνε ἐσχηματισμένος ὁμοίως πρὸς χεῖρα ἀνθρώπου κρατοῦ-
σαν ῥάβδον, περὶ ἣν ἐλίσσεται ὄφεις, ὁ δὲ ἀριστερὸς πρόσθιος ποὺς
περατοῦται εἰς ἀνθρώπινον πόδα, ἐν ᾧ ἡ οὐρά τοῦ τέρατος ἀποτε-
λεῖται ἐξ ὄφews. Ὁ περιέργος οὗτος τύπος οὐδέποτε ἐξηγήθη.
ΚΟΜΟΔΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΥΤΥΧΕΙ· ΡΩΜΑΙΩΝ
ΝΙΚΗΝ ΝΙΚΑΙΕΙΣ, κτλ.

Οἱ ἐξῆς δ' εἶνε ἐκ τῶν ἀγώνων τῶν ἐπὶ νομισμάτων τῆς Νι-
καίας μνημονευομένων: — ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ, ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΠΥΘΙΑ, ΙΣΘ-
ΜΙΑ ΠΥΘΙΑ, (ΙΣΟΠΥΘΙΑ;), ΑΓΩΝΕΣ ΙΕΡΟΙ, ΑΥΓΟΥ[ΣΤΕΙΑ],
ΣΕΟΥΗΡΕΙΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΚΟΜΟΔΕΙΑ, ΚΕΝΔΡΕΣΕΙΑ, κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ Νικαίας καὶ Βυζαντίου, Κυζίκου
καὶ Ἀδριανῶν.

Νικομήδεια, ἐπὶ τῆς βορείας πλευρᾶς τοῦ κόλπου τοῦ Ἀ-
στακοῦ, πλησίον τοῦ μυχοῦ αὐτοῦ, κληθεῖσα ἀπὸ τοῦ κτίστου
αὐτῆς Νικομήδους Α', βασιλέως τῆς Βιθυνίας. Ἦτο δὲ πρωτεύ-
ουσα τοῦ βασιλείου τῆς Βιθυνίας καὶ ἔδρα τῶν βασιλέων. Ὑπὸ τοὺς
Ῥωμαίους ἐκόπησαν ἐν Νικομηδείᾳ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα,
φέροντα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνθυπάτων Κ. Οὐβίου Πάνσα καὶ Θω-
ρίου Φλάκκου, μετὰ τῶν Ποντικῶν χρονολογιῶν ΔΚΣ, ΒΛΣ καὶ
ΕΛΣ = 74, 66 καὶ 63 π. Χ.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ.
ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ ΔΙΣ ἢ ΤΡΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ· ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ, κτλ.,
συνήθως μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνθυπάτου, προστιθεμένου δὲ
συχνὰ καὶ τοῦ τίτλου ΠΑΤΡΩΝ, ὡς ἐν Νικαίᾳ.

Ἀξιοσημεῖωτοι τύποι καὶ ἐπιγραφαί — ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ
ΠΡΩΤΗ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΝΤΟΥ· ΠΡΩΤΗ ΒΙΘ. ΚΑΙ Π. ΡΩ-

ΜΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ· ΘΕΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ· ΣΤΟΛΟΣ, γυμνή ἄρ-
ρην μορφή μετὰ πρῶρας παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, κρατοῦσα δὲ
πηδάλιον. Ἀγῶνες· ΔΗΜΗΤΡΕΙΑ, ΑΚΤΙΑ ΠΥΘΙΑ, ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΑ,
ΣΕΒΗΡΕΙΑ ΜΕΓΑΛΑ κτλ.

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Ἀμασίας τοῦ Πόντου, Λαοδι-
κείας Φρυγίας, Περγάμου Μυσίας καὶ Σμύρνης Ἰωνίας.

Ὀλβία. Τὸ ὄνομα τοῦτο φαίνεται ὅτι ἔφερε ποτε ἡ πόλις
Ἀσταχός· τὰ νομίσματα ὅμως τὰ φέροντα ΟΛΒΙΟΠΟΛΙΤΕΩΝ,
ἔμπ. κεφαλὴν Διός, ὅπ. σκῆπτρον (πρῶτος αἰὼν π. Χ.), ἀνήκουσιν
εἰς ἐτέραν τινὰ ὁμώνυμον πόλιν.

Προυσίας πρὸς τῇ θαλάσῃ. Ἰδε Κίος.

Προῦσα πρὸς Ὀλύμπῳ, ἐπὶ τῆς βορείου κλιτύος τοῦ ὄρους
Ὀλύμπου. Αὐτόνομα Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ
Νέρωνος μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ, ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ
Π. ΟΛΥΜΠΩ ἢ ΠΡΟΥΣΑΕΙΣ. Ἀξιοσημείωτοι τύποι. Ζεὺς καθήμενος,
ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ ΔΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟΝ· Ἀνδρομέδα εἰς βράχον δεσμευ-
μένη· Αἴας ριπτόμενος ἐπὶ τοῦ ξίφους του· ὁ θεὸς Μῆν καθήμε-
νος πλάγιως ἐπὶ ἵππου βόσκοντος· Ἀφροδίτη μετὰ δύο θαλασ-
σίων ἵππων. Ἀσκληπιός· Ὑγίεια· Τελεσφόρος· Ποτάμιος θεός·
κτλ. κτλ.

Νομίσματα ἐνίοτε φέροντα χρονολογίαν συμφώνως πρὸς τὸ
Ποντικὸν σύστημα τὸ ἀπὸ τοῦ 297 π. Χ.

Προυσίας πρὸς Ὑπίῳ, ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου, εἰς τὰς ἐκβο-
λὰς τοῦ ποταμοῦ Ὑπίου. Αὐτόνομα Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ αὐτο-
κρατορικά — ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ. ΠΡΟΥ-
ΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ, ΠΡΟΥΣΙΕΙΣ, κτλ. Τύποι — ΥΠΙΟΣ, ὁ ποτα-
μὸς Ὑπίος κατακεκλιμένος· Ἡρακλῆς πρὸς τὴν Ὑδραν μαχόμενος
κτλ. Τίτλος δ' ἐνίοτε ΜΗΤΡ(όπολις).

Τιμαία (;) Αὐτόνομα χαλκᾶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων. Ἐμπ.
Βωμὸς μετὰ δύο ἀγγείων. Ὅπ. ΤΙΜΑΙΕΩΝ, πρόσθιον ἥμισυ ὄνου
(πρβλ. Mion., *Suppl.*, V. 256).

Τίον, κείμενον ἐπὶ ἀκρωτηρίου τῆς ἀκτῆς τοῦ Εὐξείνου, εἰς τὸ στόμιον δὲ τοῦ ποταμοῦ Βιλλαίου, μετὰξὺ Ἀμάστριος καὶ Ἡρακλείας. Αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Γαλλιηνῶ. Ἐπιγρ. ΤΙΑΝΩΝ. Ἀξιοσημείωτοι τύποι καὶ ἐπιγραφαὶ — ΖΕΥΣ ΣΥΡΓΑΚΤΗΣ· ΑΝΤΙΝΟΩΙ ΗΡΩΙ ΤΙΑΝΟΙ ΤΕΙΟΣ, προτομή τοῦ οἰκιστοῦ· ΒΙΛΛΑΙΟΣ· ΣΑΡΔΩ ΠΟΤΑΜΙΟΙ ΘΕΟΙ ΒΙΛΛΑΙΟΣ καὶ Σαρδῶ μετὰ τοῦ Διονύσου μετὰξὺ αὐτῶν· ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ἢ ΤΟΝ ΣΩΤΗΡΑ, τύποι Ἀσκληπιακοί· ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Διόνυσος· ΝΕΜΕΣΙΣ (*Zeit. f. Num.* I. 137), Ἀφροδίτη καὶ Ἑρως· Ποσειδῶν κτλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ

Τῶν ἐπομένων βασιλέων τῆς Βιθυνίας εἶνε γνωστὰ νομίσματα.

Νικομήδης Α΄. 278-250 π. Χ. ♂ τετράδρ. (Eckhel, II σ. 439· πβλ. Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 146.) ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΟΜΗΔΟΥ, Βιθυνία καθημένη, κρατοῦσα δύο δόρατα καὶ παραζώνιον· πρὸ αὐτῆς ἡ ἀσπίς, ὀπισθεν δὲ δένδρον. Ἐν τῷ πεδίῳ, Νίκη (Μουσεῖον Βιέννης). ♂ Δραχμή (Βρεταννικὸν Μουσεῖον. *Num. Chron.*, VI. σ. 126).

Ζιαήλας, υἱὸς τοῦ Νικομήδους, 250-228 π. Χ. ♂ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΖΙΑΗΛΑ, Ὁπ. τρόπαιον (*Zeit. f. Num.*, III. 220).

Προυσίας Α΄. Υἱὸς τοῦ Ζιαήλα, 228-180 π. Χ. Ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα.

Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ διαδήματος. (B. M. <i>Guide</i> , Πίν. XXXVI, 7)	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Ζεὺς ιστάμενος, στηριζόμενος ἐπὶ σκήπτρου καὶ κρατῶν δάφνην· ἐν τῷ πεδίῳ κεραυνός . . ♂ Τετράδρ.
--	---

Προυσίας Β΄. 180-149 π. Χ. Τετράδραγμα, διακρινόμενα ἀπὸ τῶν Προυσίου τοῦ Α΄. διὰ τῆς εἰκόνος τοῦ βασιλέως, τοῦ διαδήματος ὄντος περρωτοῦ ἐπὶ τῶν νομισμάτων Προυσίου τοῦ Β΄.

Ὁ ὀπίσθιος τύπος εἶνε ὁ αὐτός, ἀλλ' ἐν τῷ πεδίῳ ἵσταται ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ. Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως χαλκᾶ νομίσματα.

Κεφαλὴ Προυσίου τοῦ Β'.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Ἡρα-
κλῆς ἱστάμενος. Α ·7

Οἱ ἐξῆς τύποι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ καταταχθῶσι μετὰ βεβαιότη-
τος, δύνανται ὅμως νὰ ἀπονεμηθῶσι κατὰ προτίμησιν εἰς Πρου-
σίαν τὸν Β'.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς (Z. f. N., I. 138).

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Νίκη
κρατοῦσα ἀκροστόλιον καὶ ἵκριον
τροπαίου Α 1·05

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Ἀθηνᾶ
πτερωτή Α 1·05
(Num. Zeit., III, Πίν. V, 4.)

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Ὁ κέν-
ταυρος Χείρων λύραν ἀνακρούων.
Α ·85

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Λύρα ἢ
φαρέτρα καὶ τόξον . . . Α ·7

Κεφαλὴ Ἑρμοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Ἑρμῆς
ἱστάμενος. Α 1·5

Ὅμοίως.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Κηρύκειον
Α ·55

Νικομήδης Β'. (Ἐπιφανής), 149-91 π. Χ. Χρυσοὶ στα-
τῆρες καὶ ἀργυρᾶ τετράδραχμα χρονολογούμενα συμφώνως τῷ
συστήματι τοῦ Πόντου, τῷ ἀρχομένῳ ἀπὸ τοῦ 297 π. Χ., εἰσα-
χθέντι δὲ εἰς τὴν Βιθυνίαν ὑπὸ τοῦ Νικομήδους, ἀμέσως μετὰ τὴν
εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν αὐτοῦ.

Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ διαδήματος.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΟ-
ΜΗΔΟΥ Ζεὺς ἱστάμενος ὡς ἀνω-
τερῶ Α Τετράδρ.

Πρὸς τούτοις χαλκᾶ νομίσματα (Imhoof, *Choiix*, Πίν. III. 97)

Νικομήδης Γ'. (Φιλοπάτωρ), 91-74 π. Χ. Τετράδραχμα
ὅμοια πρὸς τὰ τοῦ Νικομήδους Β', εὐκόλως ὅμως διακρινόμενα

διὰ τῶν χρονολογιῶν καὶ τῆς ἀγροικοτέρας αὐτῶν κατασκευῆς (Πίναξ ΙΨ'. 1.) Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΟΜΗΔΟΥ. Ἡ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων κεφαλὴ εἶνε πιθανῶς ἡ Νικομήδου τοῦ Β'.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ

	Πρὸ τοῦ 400 π. Χ.	400-278 π.Χ.	278-74 π. Χ.	Μετὰ τὸ 74 π. Χ. καὶ αὐ- τοκρατορικά
Κοινὸν Βιθυνίας	...	...	...	Α
Ἀδριανόπολις (;	...	...	...	Α
Ἀπάμεια - Μύρλεια	...	...	Α	Α
Ἀσταχὸς	Ρ			
Βιθύσιον=Κλαυδιόπολις	...	...	...	Α
Γόρδιον = Ἰουλιόπολις	...	Ρ(;	...	Α
Δία	...	...	Α	Α
Ἡράκλεια	ΒΕ. Ρ	Ρ Α	Α	Α
Καيسάρεια - Γερμανική	...	...	...	Α
Καλχηδὼν	Ρ	Ρ Α	...	Α
Κίος=Προυσιὰς πρὸς τῇ θαλάσῃ	...	Χ Ρ Α	Α	Α
Κρήτεια=Φλαβιόπολις	...	...	...	Α
Νίκαια	...	...	...	Α
Νικομήδεια	...	...	...	Α
Προῦσα πρὸς Ὀλύμπω	...	...	...	Α
Προυσιὰς πρὸς Ὑπίω	...	...	...	Α
Τίμαια	...	...	...	Α
Τίον	...	...	...	Α
Βασιλεῖς Βιθυνίας	...	...	Ρ Α	

ΜΥΣΙΑ

Ἀ66αῖται. Ὁ λαὸς οὗτος κατεῖχε τὰ περὶ τὴν Ἀγκυραν καὶ τὸ Σύνιον μέρη (Waddington, *Rev. Num.*, 1851, σ. 230, ἐπίσης Boeckh. *C. I. G.*, 3849). Μόνον αὐτόνομα χαλκᾶ.

Δεύτερος αἰὼν π. Χ. (;)

Κεφαλὴ Διός.	ΜΥΣΩΝ ΑΒΒΑΙΤΩΝ Κεραυνὸς ἐν στεφάνῳ Α ·75
Κεφαλὴ Ἡρακλέους.	ΜΥΣΩΝ ΑΒΒΑΙΤΩΝ Ῥόπαλον καὶ λεοντῆ, ἐν στεφάνῳ . Α ·65
Κεφαλὴ γυναικεία.	ΜΥΣΩΝ ΑΒΒΑΙΤΩΝ Πέλεκυς δι- στομος, ἐν στεφάνῳ . . . Α ·55

Ἀδραμύτειον. Ἀκμάζων λιμὴν ἐν τῷ μυχῶ τοῦ Ἀδραμυ-
τείου κόλπου· ἐκτίσθη κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ Ἀδραμύτου,
ἀδελφοῦ τοῦ Κροίσου. Κιστοφόροι φέροντες ΑΔΡΑ (μονογράφημα)
καὶ δραχμαὶ αὐτόνομοι (45 κ.) τοῦ σταθμητικοῦ κανόνος τῶν κι-
στοφόρων.

ΧΑΛΚΟΣ. Τέταρτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ Διός. (Imhoof, <i>Mon. Gr.</i> , σ. 246.)	ΑΔΡΑ Προτομὴ ἱπποκάμπης. Α ·65
---	--------------------------------

Πρβλ. ὡσαύτως νομίσματα ὁμοίότυπα φέροντα τὰς ἐπιγρα-
φὰς ΙΟΛΛΕΩΝ ἢ ΙΟΛΛΑ, ΟΡΟΝΤΑ καὶ ΘΗΒΑ, Imhoof, *ἐ. ἀ.*

Μετὰ τὸ 300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	Κέρας Ἀμαλθείας μεταξὺ τῶν πί- λων τῶν Διοσκούρων . . . Α
-------------------	--

ΑΡΓΥΡΟΣ. Δεύτερος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ Διός.	ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ Ἀετὸς ἐπὶ κε- ραυνοῦ Ρ Δραχ. 45 κ.
--------------	---

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἀρ-
χοντες, στρατηγὸς καὶ γραμματεὺς. Τύποι ποικίλοι, τούτων δὲ
μνημονευτέοι: ΘΗΒΗ ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ, Κεφαλὴ τῆς πόλεως Θή-
βης Ὑποπλακίας, ἣτις ἀνῆκεν εἰς τὸ Ἀδραμύτειον. Ἐπίσης ἀνα-
θηματικὸν νομισματοποίημα Ἀντινόου, ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΙΑΚΧΟΣ. ΕΓΕ-
CΙΟΣ ΑΝΕΘΗ(κεν) ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ (Eckhel, VI. 530). Συμμα-
χικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου, Λαοδικείας πρὸς Λύκον, Μυτι-
λήνης καὶ Περγάμου.

Ἀδριανοί, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ῥυνδάκου (Waddington, *Rev. Num.*, 1852 σ. 90), ἐπὶ διόδου τοῦ ὄρους Ὀλύμπου.

Αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Γαλλιηνῶ. *Ἐπίγρ.* ΑΔΡΙΑΝΕΩΝ ἢ ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΠΡΟΣ ΟΛΥΜ. Ἄρχοντες ἄνευ ἢ μετὰ τῶν τίτλων, ΑΡΧ[ΩΝ] ἢ ΣΤΡ[ΑΤΗΓΟΣ] Τύποι διάφοροι — Ποταμὸς Ῥύνδακος κατακείμενος, Ἑρμῆς ἱστάμενος πρὸ αὐτοῦ, κτλ.

Ἀδριανοῦ Θῆραι (Waddington, *Rev. Num.*, 1852, σ. 90) χτισθεῖσα ὑπὸ Ἀδριανοῦ εἰς ἀνάμνησιν εὐτυχοῦς θηρευτικῆς ἐκδρομῆς. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Φιλίππου. *Ἐπίγρ.*, ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΙΤΩΝ. Ἄρχοντες (μετὰ τίτλων) ΣΤΡ[ΑΤΗΓΟΣ] ἢ ΑΡΧ[ΩΝ]. Νομίσματα μεγάλα Ἀντινόου μετὰ τῆς ἐπιγρ. ΑΓΑΘΟΣ ΗΡΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΣ. Τύποι ποικίλοι. (*Num. Chron.*, VI. 115.)

Ἀντανδρος, ἐπὶ τῆς βορείου παραλίας τοῦ Ἀδραμυτηνοῦ κόλπου εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ἀσπανέως, κλάδου τοῦ ὄρους τῆς Ἰδης.

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Κεφαλὴ γυναικεία, ἀναδεδεμένη διὰ ταινίας διασταυρουμένης.	Τετράγωνον ἔγκοilon. ΑΝΤΑΝ Αἰξ πρὸ πίτους. Ρ 57, 41 καὶ 18 κ.
Προτομὴ λέοντος.	Κεφαλὴ λέοντος . . . Ρ 29 κ.
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	ΑΝΤΑΝ Κεφαλὴ λέοντος. Α μέγ. 75

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τίτου μέχρις Ἐλαγαβάλου. *Ἐπιγρ.* ΑΝΤΑΝΔΡΙΩΝ Τύποι — Ἀσκληπιός· Ἀπόλλων· πρὸς δὲ Ἀρτεμις τῶν Ἀστύρων μικρᾶς πόλεως μετὰ τὸν Ἀντάνδρου καὶ Ἀδραμυτείου, ἔνθα ὑπῆρχε διάσημος ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος (Στράβ., 613). Ἡ ἐπὶ τῶν νομισμάτων παράστασις ὁμοιάζει πρὸς τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτεμιν. *Ἐπιγρ.* ΑΡΤΕΜΙΣ ΑΣΤΥΡΗΝ. ἢ ΑΣΤΥΡΗΝΗ ΑΝΤΑΝΔΡΙ (Z. f. N., VII, Πίν. I. 14).

Ἀπολλωνία πρὸς Ῥυνδάκω. Ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο ἐπὶ νησίδος ἢ ἀκρωτηρίου ἐπὶ τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς Ἀπολλωνιάτιδος

λίμνης, δι' ἧς ῥέει ὁ Ῥύνδακος πρὶν ἢ ἐκβάλλῃ εἰς τὴν Προποντίδα. Ἡ πόλις σπανίως μνημονεύεται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. Ὁ κ. J. Six (*De Gorgone*, 1885, σ. 39) προέταξεν ἄριστά τινα ἐπιχειρήματα πρὸς κατάταξιν ἐν τῇ Ἀπολλωνίᾳ ταύτῃ τῶν ἐξῆς σειρῶν ἀργυρῶν νομισμάτων, ἅτινα, ἔνεκα τοῦ προσθέτου συμβόλου, ὅπερ φέρουσιν, ἀπεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Imhoof (*Mon. Gr.*, σ. 232) εἰς τὴν πλησιόχωρον πόλιν Ἀστακὸν τῆς Βιθυνίας.

Περὶ τὰ 450 π. Χ.

Ἀγκυρα καὶ ἀστακὸς ἢ καρὶς.	Σταυρὸς μαιανδρόμορφος (swastika) ἐν ἐγκοίλῳ τοῦ αὐτοῦ σχήματος. Α 64-58 κ.
-----------------------------	---

Περὶ τὰ 400-330 π. Χ.

Ἀγκυρα καὶ ἀστακὸς, συνήθως μετὰ τοῦ γράμματος Α	Γοργόνειον ἐν πεδίῳ ἐγκοίλῳ . . . Α 58-50 κ.
ΑΠΟΛΛΩΝ[ιατῶν] Ὅμοίως.	Ὅμοίως Α 110 κ. (;) (Imhoof, <i>Monn. Gr.</i> , σ. 234.)

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος μετὰ κόμης ἀναδεδεμένης. (Πίναξ KB'. 10.)	Α Ἀγκυρα καὶ ἀστακὸς. Διάφορα ὀνόματα ἀρχόντων Α 260-225 κ.
Γοργόνειον.	Α Ἀγκυρα καὶ ἀστακὸς. Ὅνόματα ἀρχόντων Α 44 κ.
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος κατ' ἐνώπιον.	Α Ὅμοίως Α 20 κ.
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς δ., δαφνο- στεφής.	Α Ὅμοίως Α 19 κ.
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς δ., δαφνο- στεφής. (Imhoof, <i>Mon. Gr.</i> , σ. 236.)	Α Ἀγκυρα καὶ ἀστακὸς, πρὸς δὲ ἢ ἐπιγραφὴ ΧΑΛΚ III = χαλκοῦ ὁβολοὶ τρεῖς. Α μέγ. 5, ὀκλὴ 30 κ.

Περὶ τὰ 330-283 π. Χ. ἢ βραδύτερον.

Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ.	Α Ἀγκυρα καὶ ἀστακὸς. Ὅνόματα ἀρχόντων Α Μεγ. 65
Ἀπόλλων ἱστάμενος κατ' ἐνώπιον, κρατῶν μακρὸν κλάδον.	Α Ἀγκυρα Α Μεγ. 55

Αὐτοκρατορικά, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνομάτων αὐτοκρατόρων—ἀπὸ

Δομητιανοῦ μέχρι Γαλλιηνού. Ἐπιγρ., ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΡΥΝΔΑΚΩ, συνήθως συντετμημένως. Κύριοι τύποι. — Ἀπόλλων ἱστάμενος πρὸ δένδρου περὶ τὸ ὅποιον ἐλίσσεται ὁ Πύθων θνήσκων· ποτάμιος θεὸς Ρύνδακος μετ' ἐπιγρ. ΡΥΝΔΑΚΟΣ· ἄγαλμα Ἀπόλλωνος ἐκτείνοντος τὴν χεῖρα ὑπὲρ κιονίσκον.

Ἄσσος. Ἐπὶ τῆς βορείου παραλίας τοῦ Ἀδραμυτείου κόλπου. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ. καὶ ἐραδύτερον

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἔχουσα τὸ κράνος δι' ἵπταμένου γρυπὸς κεκοσμημένον. (Πρότερον ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Whittall· ἐκμαγεῖον ὑπάρχει ἐν τῷ Βρεττ. Μουσεῖῳ).

Κεφαλὴ γυναικεία.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους δαφνοστεφοῦς.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

ΑΣΞΙΟΝ Τετράγωνον ἔγκοilon. Ἀρχαῖκόν εἶδωλον θεότητος ἱσταμένης πρὸς δ. μετὰ χειρῶν ἐκτεταμένων, ἐξ ὧν κρέμονται ταινίαι.

Α Τετράδρ. ὀλκή (·)

Κεφ. ταύρου κατ' ἐνώπιον. Α 78 κ.

ΑΣΞΙΟΝ Κεφαλὴ ταύρου κατ' ἐνώπιον Α 45 κ.

ΑΣΞΙ Γρύψ . . . Α Μέγ. 85-45

Πρὸς τούτοις τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, Ἄρ. 928-31. Σύμβολον, γρύψ.).

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. Ἐπιγρ. ΑΣΣΙΟΝ. Ἐνίοτε μετ' ὀνομάτων στρατηγῶν. Τύποι Ζεὺς, Ἀσκληπιός, βωμὸς Ἀσκληπιοῦ, κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Πιονίας.

Ἀταρνεύς, ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Μυσίας σχεδὸν ἀντικρὺ τῆς Μυτιλήνης. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. καὶ μεταγενέστερα.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.
(Num. Chron., III, 97.)

ΑΤΑΡ Πρόσθιον ἵππου ὑποκάτω ὀφει συνεσπειρωμένος . . Α 65

Ἐπίσης τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, ἄρ. 932).

Ῥωμαῖκοι χρόνοι — Ἀνθύπατος Cn Asinius, 79 - 76 π. Χ.
(Waddington, *Fastes*, σελ. 45).

Πρόσθιον ἵππου· ὑπεράνω ὄφης συνε- | ΑΣΙΝΙΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΡΩ-
σπειρωμένος. | ΜΑΙΩΝ Κηρύκειον . . . Α·6

Ἀτταία, τοποθετούμενη ὑπὸ τοῦ Στράβωνος (607) μεταξὺ Ἡρακλείας καὶ Ἀταρνέως. Αὐνόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γέτα. *Επιγρ.* ΑΤΤΑΙΤΩΝ ἢ ΑΤΤΑΕΙΤΩΝ. Τύποι — ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· ΤΥΧΗ ΠΟΛΕΩΣ· ποτάμιος θεός· αἰτὸς κρατῶν στέφανον· Ἀσκληπιός· Ἀφροδίτη. Ἄρχοντες, — ἀνθύπατος P. Metilius Secundus καὶ C. Antius Quadratus, τῶν χρόνων τοῦ Τραϊανοῦ. Ἐγγώριοι ἄρχοντες — ἄρχων, στρατηγός. *Συμμαχικὰ νομίσματα* μετὰ τῆς Ἐφέσου, τῶν χρόνων τοῦ Καρακάλλα.

Γάργαρα, ἐπὶ τῆς βορείου ἀκτῆς τοῦ κόλπου τοῦ Ἀδραμυτείου.

Περὶ τὰ 400-350 π. Χ.

Κεφαλὴ ἄρρην νεαρά, δαφνοστεφής ἢ γυμνή.	ΓΑΡΓ Ταῦρος βόσκων, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ Ρ 47 κ. (Fox, <i>Gr. C.</i> II, 5, 29.)
Ὅμοια κεφαλὴ.	ΓΑΡ Ἴππος ἐλεύθερος, ἐν τετρα- γώνῳ ἐγκοίλῳ Ρ 22 κ.
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής.	ΓΑΡ Ἴππος ἐλεύθερος . . . Α·7-3

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σεπτιμίου Σεβήρου. *Επιγρ.* ΓΑΡΓΑΡΕΩΝ Ἄρχων—στρατηγός. Τύποι — Ταῦρος κυρίσων· Ἀσκληπιός· Τελεσφόρος· Κυβέλη· Δήμητρα καὶ Τύχη ἱστάμεναι. (Mionn. *Suppl.*, V· 358. Fox, II. 31.)

Γέρμη Ἐν Μυσίᾳ ὑπῆρχον δύο Γέρμαι, ὧν ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ Ῥυνδάκου ἢ δ' ἐτέρα ἐπὶ τοῦ Καΐκου. Εἰς τὴν πρώτην δέ, τὴν παρὰ Πτολεμαίῳ Ἱερὰν Γέρμην καλουμένην, κατετάχθησαν τὰ ἐξῆς νομίσματα.

Αυτοκρατορικοί χρόνοι, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνομάτων αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ., ΓΕΡΜΗΝΩΝ, ΙΕΡΑ ΓΕΡΜΗΝΩΝ, κτλ. Κύριοι τύποι — Ἀπόλλων λύραν ἀνακρούων καὶ Μαρσύας δεδεμένος πρὸς δένδρον ἢ ιστάμενος πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μετὰ αὐλοῦ ἐν ἐκάστη τῶν χειρῶν, ἐνῶ ὁ ποταμὸς Μαρσύας κατὰ-κειται παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἡρακλῆς καὶ λέων, Ἀσκληπιός, Ἀθηνᾶ, Τελεσφόρος, κτλ. (*Num. Chron.*, VI. 154.)

Ἀρχοντες· στρατηγὸς καὶ ἄρχων.

Θήκη, καλουμένη Ὑποπλακία ἐκ τῆς παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Πλακίου ὄρους θέσεως αὐτῆς.

Αὐτόνομα χαλκᾶ. Μετὰ τὸ 400 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ Περσεφόνης.

ΘΕΒΑ Πρόσθιον ἵππου πτερωτοῦ .

Α·4

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ σφενδόνης.

» Τρεῖς μηνίσκοι . . . Α·4

(Milingen, *Syll.*, 68.)

Ἴδε ὡσαύτως αὐτοκρατορικὰ νομίσματα κοπέντα ἐν Ἀδραμυτείῳ μετ' ἐπιγραφῆς ΘΗΒΗ ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ, σελ. 40.

Ἰόλλα, πόλις κειμένη πιθανῶς πλησιέστατα τοῦ Ἀδραμυτείου (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 245). Χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ. Ἐπιγρ., ΙΟΛΛΑ ἢ ΙΟΛΛΕΩΝ. Τύποι — Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἢ Διός, ὅπ. Προτομὴ ἵπποκάμπης ἢ ἵππου πτερωτοῦ. Τὰ ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ σατράπου Ὀρόντα (*Rev. Num.*, 1863, πίν. XI. 4), ὁμοιότατα πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐξαιρέσει τῆς ἐπιγραφῆς ΟΡΟΝΤΑ, νομίζονται παρὰ τινων νομισματικῶν ὅτι ἐκόπησαν ἐν Ἰόλλα, παρ' ἄλλων δὲ ἐν Λαμψάκῳ. Περὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων τοῦ Ὀρόντα τῶν φερόντων ἐπὶ τοῦ ἔμπ. ὀπλίτην γονατίζοντα, ἐπὶ δὲ τοῦ ὅπ. προτομὴν ταύρου πτερωτοῦ, ἴδε ἐν Κλαζομεναῖς καὶ Ταρσῶ.

Κισθήνη. Πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἀταρνέως. Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. Ἐπιγρ. ΚΙΣ, ΚΙΣΘΗ ἢ ΚΙΣΘΑ. Πεπλοφόρος κεφαλὴ τῆς Δήμητρος, ὅπ. Ἴππεὺς (*Num. Chron.*, VI. 149).

Κυζικικός. Τὰ νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης, ἣτις κατεῖχε χερσόνησόν τινα τῆς νοτίου ἀκτῆς τῆς Προποντίδος, ἄρχονται ἐνωρίς ἐν τῷ πέμπτῳ αἰῶνι π. Χ., ἂν μὴ πρότερον, καὶ συνίστανται κυρίως ἐκ στατήρων καὶ ἐκτῶν ἀποτελουμένων ἐξ ἡλέκτρου, ἥτοι χρυσοῦ λευκοῦ. Τὰ νομίσματα ταῦτα τῆς Κυζίκου, ἀπετέλουν μετὰ τῶν Περσικῶν δαρεικῶν τὸ κυριώτατον χρυσοῦν νόμισμα σύμπαντος τοῦ ἀρχαίου κόσμου μέχρι τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἀμφοτέρωτερον ἐπεσκελίσθησαν ὑπὸ τῶν χρυσῶν στατήρων τοῦ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου.

Τὸ Κυζικηνὸν νομισματοκοπεῖον φαίνεται ὅτι κατεῖχεν εἰδὸς τι μονοπωλείου πρὸς ἔκδοσιν τῶν στατήρων τούτων, οἵτινες ἀναμφιβόλως ἦσαν τῇ πόλει πηγὴ οὐχὶ σμικροῦ κέρδους. Συχνὰ δ' οὗτοι μνημονεύονται ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς ταῖς μεταξὺ τοῦ 445 καὶ 404 π. Χ., ὡς καὶ ὑπὸ τῶν συγγραφέων, ὡς *σιατῆρες Κυζικηνοί*, *χρυσοῦ σιατῆρες Κυζικηνοί*, *χρυσίου Κυζικηνοῦ σιατῆρες*, κτλ. (Head, *Num. Chron.*, 1876, σ. 277 κ. ἐξ). Ἐκ τῆς Ἀναβάσεως τοῦ Ξενοφῶντος (V. 6. 23. VII. 3. 10) μαθητόμενον, ὅτι ὁ Κῦρος ὑπεσχέθη ἓνα Κυζικηνὸν στατῆρα κατὰ μῆνα εἰς ἕκαστον τῶν μισθοφόρων Ἑλλήνων ὡς αὕξησιν τοῦ συνήθους αὐτῶν μισθοῦ ὅστις ἦτο εἷς δαρεικὸς κατὰ μῆνα (πρὸβλ. Ἀνάβ., I. 3. 21).

Ἡ εἰς ἄργυρον ἀξία τοῦ Κυζικηνοῦ ἡλεκτρίνου στατῆρος δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ μετ' ἀκριβείας. Τὸ πιθανὸν εἶνε ὅτι αὕτη ἤλασεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ ὅτι διαφόρως ἐξετιμᾶτο ἐν διαφόροις τόποις. Τὸ μόνον περὶ οὗ δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι εἶνε ὅτι ἦτο μεγαλειτέρας ἀξίας τοῦ χρυσοῦ δαρεικοῦ στατῆρος τῶν 130 κ. Ἡ ὅλκῃ τοῦ Κυζικηνοῦ στατῆρος εἶνε 252-247 κ. τῆς σχετικῆς δ' ἑκτῆς 41 κ., ἀλλ' ἦτο μέγας μεμιγμένος πρὸς ἄργυρον ἐνῶ ὁ δαρεικὸς ἦτο ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ.

Ὡς ἀπέδειξεν ὁ Kirchhoff (*Corp. Inser. Attic.*, σ. 160), δίδραχμον καθαροῦ χρυσοῦ ἔλκον 130 κ. ἐξετιμᾶτο ἐν Ἀθήναις τὸ ἔτος 434 π. Χ. 28 δραχμας ἀργύρου. Αὕτη δὲ εἶνε ἀκριβῶς ἡ ἀξία, ἣν ἓνα αἰῶνα ἀκριβῶς κατόπιν ἀποδίδει ὁ Δημοσθένης εἰς τὸν Κυζι-

κηνὸν στατῆρα (κ. Φορμίωνος, 34, 23), ὅστις ἐξηκολούθει κυκλοφορῶν ἐπὶ ἀρχετὰ μακρὸν χρόνον μετὰ τὴν ἐντελῇ παύσει τῶν ἐκδόσεων τοῦ Κυζικηνοῦ νομισματοκοπέου. Ἐκ τούτου δύναται τις νὰ συμπεράνῃ, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Κύζικος διετῆρει τὸ ἐν εἶδει ἀποκλειστικοῦ προνομίου δικαίωμα τῆς κοπῆς χρυσῶν, ἡ ἀξία τοῦ Κυζικηνοῦ ἦτο πολὺ ἀνωτέρα ἀλλ' ὅτι αὕτη κατόπιν ἐξέπεσεν ἐν τοῖς χρόνοις Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα εἰς τὸ ἰσάξιον τοῦ χρυσοῦ στατῆρος τοῦ Φιλίππου.

Τὸ ἐπίσημον, ἥτοι τὸ ἔμβλημα τῆς πόλεως Κυζίκου, ἦτο ὁ ἰχθὺς πηλαμύς, ἧς ἀγέλαι διήρχοντο διαρκῶς διὰ τῆς Προποντίδος κατὰ τὴν ἀπὸ Εὐξείνου πρὸς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος μετάβασιν αὐτῶν (ἴδε Marquardt, *Cyzicus*, σ. 35). Ὁ ἰχθὺς οὗτος ἐμφανίζεται σταθερῶς, ἐπὶ τῶν ἐξ ἡλέκτρου νομισμάτων τῆς πόλεως, ὡς πρόσθετος ἦτοι ἐλάσσων τύπος παρὰ τὸ κύριον ἔμβλημα, ὅπερ παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν εἶνε ἐν Κυζίκῳ ἀπλῶς σύμβολον ἄρχοντος εἰς μέγεθος τύπου, ὑφαρπάζον οὕτω τὴν θέσιν τοῦ κυρίου τύπου, ἐνῶ ἡ πηλαμύς, τὸ ἀληθὲς ἐπίσημον, τίθεται ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ.

Ὁ κ. J. P. Six (*Num. Chron.*, 1877, σ. 171) ἐξήνεγκε τὴν θεωρίαν, ὅτι ὁ τύπος τοῦ Κυζικηνοῦ στατῆρος ἠλλάσσειν ἐτησίως ἅμα τῇ ἀρχῇ ἐκάστου νέου ἐπωνύμου ἄρχοντος. Ἀλλ' ἐκ τῶν 150 καὶ πλέον γνωστῶν διαφορῶν τῶν στατήρων τούτων τὸ πλεῖστον ἀνήκει εἰς λίαν περιωρισμένον χρονικὸν διάστημα, δηλαδὴ εἰς τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ πέμπτου αἰῶνος, τῶν ἀρχαϊκῆς τεχνοτροπίας κομματίων ὄντων σπανιωτάτων. Ὅθεν εἶνε λίαν ἀπίθανον, ὅτι ὁ μεταλλάσσειν τύπος δύναται νὰ εἶνε τὸ ἔμβλημα τοῦ ἐπωνύμου ἄρχοντος τῆς πόλεως ὡς τοιούτου· εἶνε δὲ πλέον ἢ πιθανόν, ὅτι ἐκ τοῦ συμβουλίου τῶν ἀρχόντων (πρυτάνεων;) διάφοροι, ἴσως δὲ καὶ πάντες, εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ θέτειν τὰς σφραγίδας αὐτῶν ἐπὶ τῶν νομισμάτων, ἢ τοῦ ἐκλέγειν τὸν νομισματικὸν τύπον ἐκ περιτροπῆς ἢ συγχρόνως εἰς τὰ διάφορα τμήματα τοῦ νομισματοκοπέου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀριθμὸς τῶν τύπων δὲν δύναται νὰ παράσχη ἀκριβῆ ἔνδειξιν περὶ τοῦ χρονικοῦ διαστήμα-

τος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐκόπτοντο οἱ Κυζικηνοὶ στατῆρες.

Εἶμεθα ἐπομένως ἠναγκασμένοι νὰ στηριχθῶμεν ἐπὶ τῆς τεχνολογίας (ἥτις ἄλλως εἶνε καὶ ὁ ἀσφαλέστατος ὁδηγός). Ἐπ' αὐτῆς δὲ τὴν κρίσιν ἡμῶν στηρίζοντες, δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι οἱ Κυζικηνοὶ στατῆρες ἀνήκουσιν εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ 500 π. Χ. καὶ τῶν χρόνων Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης περίοδον. Δυνάμεθα πρὸς τούτοις νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ἀνωτέρω παρατεθεῖσαν μαρτυρίαν τοῦ Δημοσθένους, ὡς ἰσχυρὸν ἐπιχείρημα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γνώμης ὅτι οἱ Κυζικηνοὶ στατῆρες ἐξηκολούθουν κυκλοφοροῦντες ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετὰ τὴν ἐντελῆ παῦσιν τῆς τακτικῆς ἐκδόσεως αὐτῶν ἐν Κυζίκῳ: —

Ἐκ τῶν τύπων τῶν στατήρων τούτων καὶ τῶν ἐκτῶν οἱ ἐξῆς εἶνε ἀξιομνημόνευτοι. Ἡ πηλαμὺς δὲ ἀπαντᾷ ἐπὶ πάντων, ἐνίοτε πρὸς τὸν τύπον συνδεομένη, συνηθέστερον ὁμῶς ὡς εἶδος βάσεως, ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ κεφαλὴ ἢ παράστασις. Τὸ δ' ὀπισθότυπον εἶνε σταθερῶς τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΥ

Ἀρχαϊκὴ τεχνολογία. Περὶ τὰ 500-480 π. Χ.

Κεφαλαί.

Ἀρχαϊκαὶ κεφαλαὶ Ἀθηναῖς κατ' ἐνώπιον ἢ κατατομήν (*Πίναξ ΚΔ', 1*). Ἀρχαϊκὴ κεφαλὴ τοῦ Περσέως μετὰ κράνους περωτοῦ. Κεφαλὴ ἀνδρὸς νεανικῇ ἐπὶ κυκλικοῦ δίσκου. Κεφαλὴ Σειληνοῦ πωγωνοφόρος κατ' ἐνώπιον. Κεφαλὴ πωγωνοφόρος ἐν κατατομῇ, κτλ.

Σχήματα ζώων.

Χίμαιρα. Σφίγξ ἢ πρόσθιον σφιγγός. Πρόσθιον λέοντος. Πρόσθιον γρυπός. Πρόσθιον κάπρου περωτοῦ. Ἄρπυια. Ὄνος, κτλ.

Παραστάσεις ἀνθρώπων.

Γοργὼ περωτῇ. Ἡρακλῆς γονατίζων, κτλ.

Μεταξαιική καὶ ἀκμαία τεχνοτροπία. Περὶ τὰ 480-350 π. Χ.

Κεφαλαὶ πωγωνοφόροι.

Ζεὺς δαφνοστεφής. Ζεὺς Ἀμμων. Διόνυσος. Ἡρακλῆς. Ἡραϊστος ἢ Κάβειρος μετὰ πύλου κωνικοῦ δαφνοστεφοῦς. Ἀπροσδιόριστος κεφαλὴ, φαλακρὰ καὶ δαφνοστεφής (Σειληνός;). Πάν.

Κεφαλαὶ ἄρρενες νεαραὶ

Ἀπόλλων. Διόνυσος. Ἑρμῆς. Ἄτυς (;) μετὰ Φρυγίου πύλου. Ἀκταίων (;) μετὰ κεράτων ἐλάφου. Ἀπροσδιόριστος κεφαλὴ.

Κεφαλαὶ γυναικεῖαι

Ἀθηνᾶ ἀντωπὸς ἢ ἐν κατατομῇ. Δημήτηρ ἐν κατατομῇ ἢ ἀντωπὸς (Πίναξ ΚΔ'. 2). Ἀπροσδιόριστος κεφαλὴ φέρουσα στεφάνην (Ἡρα;). Ἀπροσδιόριστος, ἔχουσα τὴν κόμην ἐν δικτύῳ, ἀντιγεγραμμένη ἐκ νομίσματος τῶν Συρακουσῶν (Πίναξ Ζ'. II, σελ. 231).

Σχήματα ζώων

Σφίγξ. Σκύλλα. Χίμαιρα. Γρύψ. Πήγασος. Κένταυρος. Ἄετὸς ἱπτάμενος, ἐπὶ κυκλικοῦ δίσκου. Κέρβερος ἢ Ὄρθρος. Λέων (Πίναξ ΚΔ'. 3). Ταῦρος. Ἴππος. Κριός. Κάπρος. Λύκος. Πρὸς δὲ προτομαὶ λέοντος πτερωτοῦ· λέοντος καταβροχθίζοντος λείαν· ἀλέκτορος· ταύρου, ὡς ἐπὶ νομισμάτων τῆς Γέλης (Πρόβλ. Πίνακα Σ'. 7 Τόμ. Α'. σελ. 172), κτλ. Πρὸς τούτοις λεοντῇ ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Σάμου. Κεφαλὴ ταύρου. Κεφαλὴ αἰγός, κτλ.

Ἄρρενες παραστάσεις

Ἄρρενες γυμναὶ παραστάσεις εἰς ποικίλας στάσεις, κρατοῦσαι τὴν πηλαμύδα ἐκ τῆς οὐρᾶς. Ζεὺς γονατίζων κρατῶν ἄετόν. Ἀπόλλων γονατίζων ἢ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ λύραν κρατῶν. Περσεὺς γονατίζων. Σειληνὸς πληρῶν κἀνθαρὸν δι' οἴνου (Πίναξ ΚΔ'. 4). Σειληνὸς γονατίζων, κρατῶν πηλαμύδα (Πίναξ ΚΔ'. 5). Ποσειδῶν γονατίζων, κρατῶν δελφῖνα. Ποσειδῶν ἐπιβαίνων ἱπποκάμπης. Ἡρακλῆς γονατίζων. Διόνυσος καθήμενος. Κέκρωψ φέρων δένδρον. Τρίτων. Ἴππεὺς δελφῖνος ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων

τοῦ Τάραντος, ἀλλὰ κρατῶν πηλαμύδα. Νέος ἔφιππος. Τριπτόλεμος ἱππεύων ὄφεις περωτούς. Γυμναὶ παραστάσεις ἀνθρώπινοι ὠπλισμένοι διὰ περικεφαλαίας, ἀσπίδος, ξίφους, ἢ τόξου καὶ βέλους, εἰς διάφορους στάσεις. Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐφορμῶντες. Ὀρέστης γυμνὸς γονατίζων, ἐναγκαλιζόμενος ὀμφαλὸν καὶ κρατῶν ξίφος. Φόβος, παριστώμενος ὡς ἀνὴρ λεοντοκέφαλος γονατίζων καὶ κρατῶν πηλαμύδα (Πίναξ ΚΔ'. 6). Οἱ παῖδες Ἡρακλῆς καὶ Ἴφικλῆς ἄγοντες ὄφεις. Ἡρακλῆς καὶ λέων. Ἡλῖος συγκρατῶν δύο ἵππους.

Γυναικεῖαι παραστάσεις.

Ἡ Ἐλευθερία καθημένη ἐπὶ βάθρου μετ' ἐπιγραφῆς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Δημήτηρ γονατίζουσα, κρατοῦσα δὲ δύο λαμπάδας. Ἀφροδίτη ἱσταμένη παρὰ Ἑρωτα. Θέτις (;) ἐπιβαίνουσα δελφίνος, φέρουσα δ' ἀσπίδα καὶ στέφανον. Κυβέλη καθημένη ἐπὶ λέοντος. Νίκη γονατίζουσα, ἀκροστόλιον δὲ κρατοῦσα. Ἀφροδίτη κύκνου ἐπιβαίνουσα. Γῆ ἐξερχομένη τοῦ ἐδάφους καὶ κρατοῦσα τὸν παῖδα Ἐριχθόνιον (Πίναξ ΚΔ'. 7.)

Διάφορα

Πρῶρα πλοίου, περατουμένη πρὸς τὰ ἐμπρὸς εἰς προτομὴν λύκου περωτοῦ. Λύρα. Δελφικὸς ὀμφαλός, ἐφ' οὗ ἴστανται δύο ἀετοί. Κράνος. Κεφαλὴ μεγάλου ἰχθύος. Καρκίνος κρατῶν κεφαλὴν ἰχθύος, κτλ. ¹.

ΑΡΓΥΡΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Τὰ σύγχρονα τοῖς ἐξ ἡλέκτρου ἀργυρᾷ νομίσματα, ἀποτελοῦνται τὸ πλεῖστον ἐκ μικρῶν κερμάτων.

¹ Εἰκόνας τῶν πλείστων τῶν ἀνωτέρω περιγραφέντων νομισμάτων ἴδε ἐν Num. Chron 1876, Πίν. VIII, 1877, Πίν. VI.—B. M. Guide, Πίν. I. 12· X. 6-15 XVIII 4-8.—Sestini, Stateri Antechi· Revue Numismatique, 1856 καὶ 1864, κλπ. σημειῶσιν δὲ τῶν διαφόρων μουσείων, ἐν οἷς ταῦτα διαφυλάσσονται, ἴδε ἐν Brandis σελ. 403 κ.ἑξ. Ὁ ἐμὸς κατάλογος ἤθελεν εἶνε κατὰ πολὺ ἀτελέστερος, ἂν δὲν εἶχον τὸ προτέρημα νὰ συνδιαλέγωμαι συχνάκις ἐπὶ τοῦ θέματος μετὰ τοῦ ἡγουμένου Greenwell, ὅστις προετοιμάζει πλήρη μονογραφίαν περὶ τῶν ἐξ ἡλέκτρου νομισμάτων τῆς Κυζίκου.

Περὶ τὰ 430-412 π. Χ.

Κεφαλή τοῦ Ἀτυος μετὰ Φρυγικοῦ καλύμματος ὑπ' αὐτήν, πηλαμύς.	Κ Κεφαλή λέοντος ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ ρ 32 κ.
Προτομή κάπρου· ὀπισθεν αὐτῆς πηλαμύς.	Κεφαλή λέοντος ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ· ἐνίοτε μετὰ τοῦ γράμματος Κ ρ 18 κ.

Περὶ τὰ 412-330 π.Χ.

Τὰ μεγάλα ἀργυρᾶ νομίσματα εἶνε κυρίως μεταγενέστερα τῶν ἐξ ἡλέκτρου, ἅτινα φαίνεται ὅτι βαθμιαίως κατηργήθησαν.

ΦΑΡ[N]ΑΒΑ Κεφαλή πωγωνοφόρος τοῦ Φαρναβάζου μετὰ Περσικῆς τιάρας. (De Luynes, <i>Satr.</i> , Πίν. I, 5.)	Πρῶρα μεταξὺ δελφίνων· ὑποκάτω, πηλαμύς. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ ἐγκοίλῳ . . . ρ Στατήρ 212 κ.
---	---

Ὁ ἐπόμενος χρυσοῦς θαρειαὶς ἐκόπη πιθανῶς ἐν Κυζίκῳ ὡσαύτως ἐν ταῖς χρόνις Φαρναβάζου τοῦ διαδεχθέντος τὴν σατραπείαν τοῦ Ἑλλησπόντου περὶ τὰ 413 π. Χ.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας γονατίζων, κρατῶν τόξον καὶ σκῆπτρον.	Πρῶρα πλοίου. ρ 132 κ. (B. V. Head, <i>Lydia and Persia</i> , Πίν. III, 28.)
--	---

Ἀργυρᾶ νομίσματα Ῥοδίου σταθμ κανόνος. Περὶ τὰ 400-330 π. Χ.

ΞΩΤΕΙΡΑ Κεφαλή Περσεφόνης, πεπλοφόρος καὶ στάχυσιν ἐστεμμένη. (B. M. <i>Guide</i> , Πίν. XVIII, 8.)	ΚΥΙΙ ἢ ΚΥΙΙΚΗΝΩΝ Κεφαλή λέοντος· ὑποκάτω, πηλαμύς καὶ σύμβολον μεταβλητόν ρ Ῥόδιος στατήρ, 235 κ. ρ $\frac{1}{3}$ στατήρος, 73 κ. ρ $\frac{1}{4}$ στατήρος, 47 κ.
--	--

Περὶ τὰ 330-280 π. Χ.

ΣΩΤΕΙΡΑ Ὁμοία κεφαλῇ νεωτέρας τεχνοτροπίας· ὑποκάτω, ἐνίοτε, πηλαμύς. (B. M. <i>Guide</i> , Πίν. XXIX, 27.)	ΚΥΙΙ ἢ Κ Ἀπόλλων, καθήμενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ δικτυωτοῦ, στηριζόμενος ἐπὶ λύρας. Σύμβολα ἢ μονογράμματα ἐν τῷ πεδίῳ ρ Στατήρ, 227 κ. ρ 86 κ.
--	--

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Μετὰ τὸ 280 π. Χ.

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ στεφάνου δρυός, φέρουσα δ' ἐνώτιον καὶ βα- σιλικὸν διάδημα.	ΚΥΣΙΚΗΝΩΝ Μακρὰ δᾶς, ἐν στε- φάνῳ δρυός. Ρ Ἀττικ. τετράδρ. (B. M. Guide, Πίν. XLVIII, 6.)
Ὅμοίως, ἡ κεφαλὴ Ἀπόλλωνος (·);	ΚΥΣΙ Κεραυνὸς ἐν στεφάνῳ δρυός . Ρ Ἀττικ. δίδραχ.

Ἡ ἐπὶ τοῦ τετραδράχμου κεφαλὴ παριστᾷ πιθανῶς τὴν Ἀπολ-
λωνίδα, Κυζικηνὴν νυμφευθεῖσαν Ἀτταλον τὸν Α'. βασιλέα τῆς
Περγάμου. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, Εὐμένης Β'. καὶ Ἀτταλος
Β'. οἱ υἱοὶ αὐτῆς, ἀνήγειραν πρὸς τιμὴν τῆς μητρὸς αὐτῶν μεγα-
λοπρεπῇ ναόν.

Τὰ τετράδραχμα τοῦ Λυσιμάχου (Müller, 381-386) καὶ
Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου (Müller, 910-911), ὧν σύμβολον μα-
κρὰ δᾶς, ἀνήκουσιν εἰς τὴν περίοδον ταύτην, ἃν ἀπεδόθησαν ὁρθῶς
τῇ Κυζίκῳ (B. M. Guide, Πίν. XXXVI. 1).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑ ΧΑΛΚΟΥ

Ὡς τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα εἶνε, κατὰ κανόνα, μεταγενέστερα
τῶν ἐξ ἡλέκτρου, οὕτω τὰ πλεῖστα τῶν χαλκῶν εἶνε νεώτερα τῶν
ἀργυρῶν. Ἐκ τῶν τύπων τῶν βεβαίως ἀρχαιοτέρων τῆς αὐτο-
κρατορικῆς περιόδου εἶνε οἱ ἐξῆς:—

Κεφαλὴ Περσεφόνης.	ΚΥΣΙ Τρίπους ἐπὶ πηλαμύδος . . . Α 75-45
Ὅμοίως (τεχνοτροπίας νεωτέρας).	ΚΥΣΙ ἐν στεφάνῳ δρυός. . Α 75
Κεφαλὴ ταύρου.	» Ὅμοίως. . . . Α 5
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	ΚΥΣΙΚΗΝΩΝ Τρίπους ἐπὶ δαδός . Α 1·1

Ἐκ τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Κλαυ-
δίου τοῦ Γοθτικοῦ, μέγας ἀριθμὸς τύπων διεσώθη ἡμῖν, μετὰ ἣ
ἄνευ τῶν κεφαλῶν τῶν αὐτοκρατόρων. Ἐπιγρ. ΚΥΣΙΚΗΝΩΝ ΝΕΩ-
ΚΟΡΩΝ (B. ΔΙΣ ἢ Γ), ἐπίσης ΚΟΡΗ, ΚΟΡΗ ΣΩΤΕΙΡΑ (Πίναξ
ΛΒ'. 6.) ΚΥΣΙΚΟΣ, ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ καὶ ΟΛΥΜΠΙΑ (ἀγῶνες),

ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ, ΖΕΥΣ ΩΤΗΡ, ΑΙΧΗΠΟΣ (ποταμός), ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ (Ἡρακλῆς ὡς κτίστης τῆς πόλεως), κτλ. κτλ.

Συνήθεις τύποι. Δύο δᾶδες εὐμήκεις μετὰ ὄφρων περὶ αὐτὰς ἐλισσομένων· τριήρης· νεαρά· μορφή κατακειμένη παρὰ δένδρον, φέρουσα δὲ ἀστεροκόσμητον ἔνδυμα, πρὸ αὐτῆς ἀνὴρ ἔνοπλος, ὅπισθεν δὲ ἀνὴρ λύραν ἀνακρούων· Δήμητρα ἐπὶ ἄρματος δρακόντων δύο μακρὰς δᾶδας κρατοῦσα· ἡ πόλις Κύζικος καθημένη ἐπὶ βράχου καὶ μορφή κολυμβῶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· ἄθροισμα ἀνθρώπων ἀνεγειρόντων, ὡς φαίνεται, δύο καλᾶθους ἐπὶ πασσάλων τεθειμένους, περιέχοντας δὲ φοίνικας· γυνὴ αἶγα ἀμέλγουσα· Ἀσκληπίος· Ἀφροδίτη Ἀρεία γυμνή, ἔχουσα παρ' αὐτῇ τὸ ξίφος καὶ τὴν ἀσπίδα τοῦ Ἄρεως, κτλ.

Ἄρχοντες, ἀνθύπατος (Φοῦσκος, 98-102 μ. Χ). Ἐγγχώριοι ἄρχοντες· στρατηγός, ἄρχων, Ἀσιάρχης.

Συμμαχικὰ νομίσματα, μετὰ τῆς Ἐφέσου (παραστάσεις, ΕΦΕΣΟΣ καὶ ΚΥΖΙΚΟΣ ἢ Ἄρτεμις Ἐφεσία καὶ Δημήτηρ Κυζικηνή), Νικαίας, Σμύρνης (Πίναξ ΑΒ'. 6.) (Δήμητρα ἐπὶ ἄρματος ὑπὸ δύο κενταύρων συρομένου), κτλ.

Λάμψακος. Τὰ νομίσματα τῆς περιφήμου ταύτης πόλεως τοῦ Ἑλλησπόντου ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν ἐξῆς κλάσεων : —

Ἡλεκτρος καὶ ἄργυρος. Ἐκτος αἰὼν π. Χ.

Προτομή ἵππου περὶ τοῦ ὑπεράνω | Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα
ἀνθέμιον. | διηρημένον. **ΒΕ.** Στατήρ, 216 κ.
(*Num. Chron.*, 1875, Πίν. VII, 8.)

Ὁμοίως. | Ὁμοίως **Α** Δίδρ. 105 κ.
| **Α** Τετρώβ. 36 κ.
| **Α** Τριώβ. 21 κ.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔκτου αἰῶνος ὁ Φοινικὸς σταθμητικὸς κανὼν ἐγκατελείφθη χάριν τοῦ Περσικοῦ, ἀπαντῶσιν δὲ ἀργυρᾷ νομίσματα τῆς ὀλκῆς τοῦ Περσικοῦ σίκλου καὶ τῶν διαιρέσεων αὐτοῦ. Ἡ ὀλκὴ τοῦ ἐξ ἡλέκτρου στατηῆρος φαίνεται ὅτι ηὐξήθη περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Ἡλεκτρος. Περὶ τὰ 500 π. Χ.

Πρόσθιον ἵππου πτερωτοῦ· ὑπεράνω, Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα
ἀμφορεύς. διηρημένον. *HE* Στατήρ, 232 κ.

Ἄργυρος Περσικοῦ σταθμοῦ. Περὶ τὰ 500-480 π. Χ.

Ἰανόμορφος γυναικεία κεφαλὴ ἀρ- Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ἀρχαϊκῆς τεχνο-
χαϊκῆς τεχνοτροπίας. τροπίας ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ
(*B. M. Guide*, Πίν. II. 18.) *P* 80 κ. καὶ ὑποδιαίρέσεις.

Περὶ τὰ 450-412 π. Χ.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ πέμπτου αἰῶνος φαίνεται ὅτι ἐγένετο ἑτέρα
ἐκδόσις στατήρων ἡλέκτρον.

Προτομὴ ἵππου πτερωτοῦ ἐν στε- Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διη-
φάνῳ κισσοῦ· ὑποκάτω, *Ξ*. ρημένον. *HE* 237 κ.
(*B. M. Guide*, Πίν. X. 23.)

Οὗτοι φαίνεται ὅτι εἶνε οἱ ἐν Ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς μνημονευό-
μενοι (περὶ τὰ 434 π. Χ.) χρυσοῦ στατήρες Λαμνακηνοί, (*Num.*
Chron., 1876, σ. 290). Οἱ τύποι τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων παρα-
μένουσιν ἀμετάβλητοι, ἡ τεχνοτροπία ὅμως αὐτῶν ἐνδείκνυει χρό-
νους μεταγενεστέρους.

Περὶ τὰ 412-350 π. Χ.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ φαίνεται ὅτι ἡ χρῆσις τῶν ἐξ ἡλέκτρον
νομισμάτων ἐγκατελείφθη ὀριστικῶς ἐν Λαμψάκῳ, ἀντικαταστα-
θέντων τούτων διὰ στατήρων ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ, κοπέντων συμ-
φώνως πρὸς τὸν σταθμητικὸν κανόνα τῶν χρυσῶν δαρεικῶν. Μεταξὺ
αὐτῶν εὗρηνται τινὰ ἐκ τῶν καλλίστων παραδειγμάτων τῆς Ἑλ-
ληνικῆς νομισματικῆς τέχνης. Ὁπισθότυπος παραμένει ἀμετα-
βλήτως ἡ προτομὴ ἵππου πτερωτοῦ ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ (*Πίναξ*
KΔ', 14, ὀπισθ.) Γνωστοὶ εἶνε οἱ ἐξῆς τύποι τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως:

Κεφαλὴ Ποσειδῶνος, μετὰ κόμης κυματιζούσης, φέρουσα πῖλον κωνικὸν
δαφνοστεφῇ (*Πίναξ KΔ'*, 9.)

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος Πέρσου σατράπου (Φαρναβάζου;) φέροντος Περ-
σικὴν τιάραν. (*Hunter*, Πίν. XXXI, 22.)

Νίκη θυσιάζουσα κριόν, ὡς ἐπὶ χρυσοῦ στατήρος τῆς Ἀβύδου.

(Dr. Weber). (Πίναξ ΚΑ'. 13.)

Νίκη γονατίζουσα, κρατοῦσα σφυρίον ἐν τῇ μιᾷ τῶν χειρῶν καὶ ἧλον ἐν τῇ ἐτέρᾳ, δι' ὧν προσηλοῖ κράνος ἐπὶ τροπαίου. (Βρετ. Μουσεῖον)

(Πίναξ ΚΑ'. 14.)

Ἑλλη διασχίζουσα τὸν ἀέρα ἐπὶ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ.

(Prokesch, *Ined.*, 1854, 282.)

Ὁ παῖς Ἡρακλῆς ἄγχων ὄφεις.

(Sestini, *Stat. Ant.*, VI. 10.)

Δημήτηρ, ἐξερχομένη τοῦ ἐδάφους, κρατοῦσα δὲ στάχυν. (Πίναξ ΚΑ'. 12.)

Κεφαλὴ Ἀριάδνης ἢ μαινάδος. (B. M. *Guide*, Πίν. XVIII. 15.)

Κεφαλὴ Ἥρας (Συλλογὴ De Luynes).

Κεφαλὴ Διός. (Πίναξ ΚΑ'. 8.)

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ ἢ Βάκχης, μετ' ὠτίου αἰγός, χισσοστεφής.

(Πίναξ ΚΑ'. 11.)

Κεφαλὴ νεαροῦ ἥρωος. (Mionn., Πίν. LXXV. 3.)

Θεὰ ἐπὶ δελφίνος μετὰ ἀσπίδος ἐν τῇ ἀριστερᾷ, κρατοῦσα ὄστρακον.

(Mionn., II. 559)

Κεφαλὴ Δήμητρος πεπλοφόρος. (Sestini, *Stat. Ant.*, Πίν. VI. 7.)

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος κατ' ἐνώπιον.

(Millingen, *Anc. Gr. Coins.*, Πίν. V. 8.)

Κεφαλὴ Νίκης. (Συλλογὴ de Luynes).

Κεφαλὴ Ἡλίου πρὸς ἀρ. ἐπὶ κυκλικοῦ δίσκου, ὑπὸ ἀκτίνων περιβαλλομένη.

(Πίναξ ΚΑ'. 10.) (Συλλογὴ Waddington.)

Τὰ σύγχρονα τοῖς ἀνωτέρω ἀργυρᾷ νομίσματα ἀποτελοῦνται κυρίως ἐκ κομματίων Περσικοῦ σταθμοῦ (76, 59, 38 καὶ 19 κόκκων.).

Κεφαλὴ Ἰανόμορφος γυναικεία.

ΛΑ, ΛΑΜ ἢ ΛΑΜΨ Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, Διὸς ἢ Ἀπόλλωνος

» Προτομὴ ἵππου πτερωτοῦ.

Ἴππος πτερωτός.

» Ὁ παῖς Ἡρακλῆς ἄγχων ὄφεις.

Τῶν χαλκῶν νομισμάτων ὑπάρχουσι πολλαὶ ποικιλίαι, ἀλλ' ἅπασαι, ἐξαιρέσει ὀλίγων, φέρουσι τὴν προτομὴν τοῦ πτερωτοῦ ἵππου ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ἢ ὀπισθίας ὀψέως.

Περὶ τὰ 330-190 π. Χ.

Τετράδραγμα καὶ δραχμαὶ μετὰ τύπων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ἀλλὰ τεχνοτροπίας μεταγενεστέρας, κατετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Müller (ἀρ. 912-917) εἰς τὴν Λάμψακον. Σύμβολον αὐτῶν εἶνε ὁ πτερωτὸς ἵππος.

Μετὰ τὸ 190 π. Χ. περίπου.

Μετὰ τὴν μάχην τῆς Μαγνησίας ἡ Λάμψακος ἦτο μία τῶν πόλεων πρὸς ἃς παρεχώρησαν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν αὐτονομίαν. Τὰ ἐξῆς Ἀττικὰ τετράδραγμα καὶ χαλκᾶ νομίσματα εἶνε μεταγενέστερα τοῦ γεγονότος τούτου:—

Κεφαλὴ Πριάπου, κισσοστεφής.

(B. M. Guide, Πίν. XLIX. 8.)

ΛΑΜΨΑΚΗΝΩΝ Ἀπόλλων κιθαρωδός, καὶ ὀνόματα ἀρχόντων μετὰ πατρωνυμικῶν. Ρ' Ἀττικ. τετράδρ.

Ὁμοίως.

ΛΑΜΨΑΚΗΝΩΝ Πρόσθιον ἵππου πτερωτοῦ Α 85

Ἡ Λάμψακος ἦτο μία τῶν κυρίων ἐδρῶν τῆς λατρείας τοῦ Πριάπου (Virg. Georg., IV. 111).

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἄρχων, στρατηγός. Τύποι, κατὰ κανόνα ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Πριάπου, οὗ τὸ ἄγαλμα παριστᾷ αὐτὸν στηριζόμενον ἐπὶ θύρσου καὶ σπένδοντα πρὸ βωμοῦ καίοντος. Ἐπίσης ὁ Φρίξος καὶ ἡ Ἑλλή (Z. f. N., VI. Πίν. I. 15). Ἐπὶ νομίσματος τοῦ Καρακάλλα ἡ Λάμψακος φέρει τὸν τίτλον μητρόπολις. Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Φωκαίας (Fox, Πίν. II. 34).

Μιλητόπολις, πόλις Ἀθηναϊκῆς, ὡς ἐλέγετο, καταγωγῆς, κειμένη ἐπὶ τῆς συμβολῆς τῶν ποταμῶν Μαχέστου καὶ Ῥυνδάκου, εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Μυσίας. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ὀψίμων χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ. ΜΙΛΗΤΟΠΟΛΙΤΩΝ ἢ ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ἐνίοτε προστιθεμένου τοῦ ΕΝ ΠΟ[ΝΤΩ]. Τύποι. Προτομὴ Ἀθηνᾶς, Ὁπ. Γλαυῆς ἢ γλαυῆς δίσωμος. Ἀθηνᾶ καθήμενη. Ἑρμῆς καθήμενος

ἐπὶ βράχων· κηρύκειον· Ἀρτεμις κυνηγέτις, κτλ. Ὀνόματα ἀρχόντων ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου στρατηγοῦ (*Num. Chron.*, VI.157).

Πάριον, ἐπὶ τῆς Προποντίδος μεταξύ Λαμφάκου καὶ Πριάπου. Δυνατὸν νὰ ἔκοφεν ἀνεπίγραφα ἀργυρᾶ νομίσματα, διαρκούσης τῆς ἀρχαϊκῆς περιόδου καὶ βραδύτερον.

Περὶ τὰ 500-400 π. Χ.

Γοργόνειον.

Τετράγωνον ἔγκοilon περιέχον σταυροειδὲς κόσμημα.
 Ρ 60, 50 καὶ 36 κ.

Τὰ ἀρχαῖα ταῦτα νομίσματα ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ κ. J. Six. (*De Gorgone*, σελ. 6) εἰς τὴν Σέλγην τῆς Πισιδίας, πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἢ εἰς τὸ Πάριον ἀπονομὴ οὐδόλως εἶνε βεβαία.

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ. ἢ βραδύτερον

Γοργόνειον ὑπὸ ὄψεων περικυκλούμενον.

ΠΑΡΙ Ταῦρος ἐπιστρεφόμενος. Σύμβολα, ποικίλα Ρ 38 κ.

Ἡ ἀμέσως ἐπομένη κλάσις ἀργυρῶν νομισμάτων τοῦ Παρίου εἶνε ἐποχῆς ὀψίμου καὶ ἀνήκει πιθανῶς εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δευτέρου αἰῶνος. Τοῦ τετραδράχμου γνωρίζομεν δύο τύπους.

Κεφαλὴ Δήμητρος πεπλοφόρος.
 (Bompois, *Catal. de vente*,
 Πίν. V. 1399.)

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΑΚΤΑΙΟΥ ΠΑ-
 ΡΙΑΝΩΝ Ἀπόλλων Ἀκταῖος
 ἱστάμενος μετὰ βωμοῦ καίον-
 τος καὶ ὀμφαλοῦ. Ἐν τῷ ἐξέρῳ
 ὄνομα ἀρχοντος ΠΟΛΥΚΛΗΣ. .
 Ρ Ἀττικ. τετράδρ.

Ὁ Ἀπόλλων τῶν Παριανῶν ἐκαλεῖτο Ἀκταῖος, ἴσως διότι ὁ ναὸς αὐτοῦ ἔκειτο παρὰ τὴν ἀκτὴν πλησίον τῆς πόλεως (Στράβωνος, 588).

Γοργόνειον ὑπὸ ὄψεων περιβαλλόμενον. (Hunter Πίν. XLI. 16.)

ΠΑΡΙΑΝΩΝ Νίκη κρατοῦσα στέφανον καὶ κλάδον φοίνικος . . .
 Ρ Τετράδρ. 209 κ.

Ἐτι βραδύτερον τὸ Πάριον ἔκοψε κιστοφόρους τοῦ συνήθους τύπου, διακρινομένου ὁμῶς διὰ τῶν γραμμάτων ΠΑ ἐν μονογραφῇματι.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα, ἐπιγεγραμμένα Π, ΠΑΡΙ ἢ ΠΑ-
ΡΙΑΝΩΝ, εἶνε διαφόρων τύπων: — Γοργόνειον, "Οπ. Γλαυξ ἢ ἀετός·
κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, "Οπ. Ταῦρος κυρίστων· κεφαλὴ νεαρὰ
στάχυσιν ἐστεμμένη, "Οπ. Μέγας βωμὸς τετράγωνος ἐπὶ βαθμίδων
καὶ ἀνθοστεφής. Ὁ τύπος οὗτος παριστᾷ τὸν μέγαν βωμὸν τοῦ
Παρίου, ἔργον τοῦ Ἑρμοκρέοντος, μνημονευόμενον ὑπὸ τοῦ Στρά-
βωνος (588) ὡς ἀξιολογώτατον διὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν καλλο-
νὴν αὐτοῦ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Αὐγούστου τὸ Πάριον ἐδέχθη ῥωμαϊκὴν
ἀποικίαν, ἐκόπησαν δ' ἐν αὐτῷ νομίσματα μετὰ τῶν Λατινικῶν
ἐπιγραφῶν, C. G. P. I., C. G. I. P., COL. CEM. IVL. HAD. PA. =
Colonia Gemella (i), Julia Pariana. Τὸ ὄνομα Hadriana προσ-
ετέθη κατόπιν (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 254).

Τύποι ἀξιοσημεῖοι — DEO CYPIDINI, Ἐρως ἱστάμενος, ἀντί-
γραφον τοῦ περιφήμου ἀγάλματος τοῦ ἐν Παρίῳ Ἑρωτος τοῦ
Πραξιτέλους, τοῦ κατὰ Πλίνιον ἐφαμίλλου πρὸς τὴν Κνιδίαν αὐ-
τοῦ Ἀφροδίτην. HAMMON, ἐν σχέσει πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ Διὸς
Ἀμμωνος, καὶ DEO AESC. SVB. ἢ SVBVEN. = Deo Aesculapio
Subventori ἢ Subvenienti.

Πέργαμον. Κατὰ τινὰ παράδοσιν τὸ Πέργαμον ἀπφίχθη
ἐξ Ἐπιδαύρου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ θεοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἐν τοῖς
χρόνοις τοῦ Ξενοφῶντος τὸ Πέργαμον ἦτο ἀπλοῦν φρούριον, μόλις
δὲ μετὰ ἑκατὸν ἔτη προσέλαβε σπουδαιότητά τινα. Ὑπάρχουσιν ἐν
τούτοις μικρὰ νομίσματα βεβαίως ἀνήκοντα εἰς τὸ πρῶτον μέρος
τοῦ τετάρτου αἰῶνος.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, δαφνοστεφής.

ΠΕΡΓΑ Κεφαλὴ πωγωνοφόρος με-
τὰ Περσικῆς τιάρας ἐν τετραγώνῳ
ἐγκοίλῳ Ρ 24 κ.

Περὶ τὰ 300-283 π. Χ.

Ὁ Λυσίμαχος ἐξελέξατο τὸ Πέργαμον ἕνεκα τοῦ ὀχυροῦ αὐ-
τοῦ πρὸς κατάθεσιν τῶν θησαυρῶν του, ἀνερχομένων εἰς 9000

τάλαντα, ἤτοι λίρας σπερλίνας 2,700,000, διώρισε δὲ θησαυροφύλακα αὐτοῦ Φιλέταιρον τὸν ἐκ Τίου. Εἰς τὴν περίοδον δὲ ταύτην κατατάσσω τὰ ἐξῆς χρυσᾶ νομίσματα καὶ διώβολα Ἀττικῆς ὀλκῆς, ὡς καὶ τινὰ μικρὰ χαλκᾶ νομίσματα.

ΧΡΥΣΟΣ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους νεαροῦ ἐν λεοντῇ. (<i>Rev. Num.</i> , 1865, 13.)	Παλλάδιον. Ἐν τῷ πεδίῳ κράνος. ✕ Στατήρ, 131 κ.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς. (<i>B. M. Guide</i> , Πίν. XLIX. 9.)	Παλλάδιον . . . ρ Τετρώβ. 44 κ.

Ἐπειδὴ τὸ πρῶτον τῶν νομισμάτων τούτων προέρχεται ἐκ τοῦ εὐρήματος τῆς Σιδῶνος, ὅπερ ἀπετελεῖτο κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ νομισμάτων τῶν τελευταίων ἐτῶν τοῦ τετάρτου αἰῶνος, εἶνε πιθανόν, ὅτι ἀνήκει εἰς τὰ τέλη τοῦ τετάρτου, ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ., ἴδε ὅμως κατωτέρω ἐν σελ. 64.

ΑΡΓΥΡΟΣ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἐν λεοντῇ.	ΠΕΡΓΑ ἢ ΠΕΡΓΑΜΗ Παλλάδιον. ρ 22 κ.
Ὅμοιος.	ΠΕΡ Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς. . . ρ 35
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.	ΠΕΡΓΑ Δύο κεφαλὰὶ ταύρων ἀντιμέτωποι. . . ρ 65
Ὅμοιος.	» Κεφαλὴ ταύρου . ρ 65
Ὅμοιος.	» Δύο ἀστέρες. . . ρ 4

Φαίνεται πρὸς τούτοις ὅτι ἐκόπησαν ἐν Περγάμῃ τετράδραχμα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Λυσιμάχου (*Müller* ἀρ. 405-7) ὡς καὶ τετράδραχμα μετ' Ἀλεξανδρείων τύπων, καὶ τῆς ἐπιγραφῆς ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἢ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (*Imhoof Dynastie von Pergamon*, Πίν. III. 19-22).

Βασιλεῖς τῆς Περγάμου. Φιλέταιρος, 284-263 π. Χ. Θησαυροφύλαξ οὗτος ὢν τοῦ Λυσιμάχου, ἀνεκέρυξεν ἑαυτὸν ἀνεξάρτητον ἐν ἔτει 283 π. Χ. Τὰ τετράδραχμα αὐτοῦ φέρουσι τὴν εἰκόνα Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, ἀναγνωρισθέντος ἐπικυριάρχου, ὡς φαίνεται, ὑπὸ τοῦ Φιλεταίρου.

Κεφαλή τοῦ Σελεύκου πρὸς δ., φέ- ρουσα πλατὺ διάδημα. ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ Ἀθηνᾶ καθημένη ἐπὶ θρόνου μετὰ ἀσπίδος πρὸ αὐτῆς. (B. M. Guide, Πιν. XXXVII. 8) Ρ Ἀττικ. τετράδρ.

Εὐμένης Α΄, 263-241 π. Χ., ἀνεψιὸς τοῦ Φιλεταίρου.

Ἀτταλος Α΄, 241-197 π. Χ., ἕτερος ἀνεψιὸς τοῦ Φιλεταίρου.

Εὐμένης Β΄, 197-159 π. Χ., πρεσβύτερος υἱὸς Ἀττάλου τοῦ Α΄.

Ἀτταλος Β΄, (Φιλάδελφος), νεώτερος ἀδελφὸς Εὐμένους τοῦ Β΄, 159-138 π. Χ.

Ἀτταλος Γ΄, (Φιλομήτωρ) υἱὸς Εὐμένους Β΄ 138-133 π. Χ., ὅτε οὗτος ἐκληροδότησε τὸ βασίλειον τῆς Περγάμου εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν λαόν. Δὲν εἶνε πιθανὸν ὅτι ἔκοψεν τετράδραχμα.

Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῶν ἀνωτέρω βασιλέων μόνον κατὰ τεχνотροπίαν δύνανται νὰ καταταχθῶσιν, ἐπειδὴ φέρουσιν, ἐκτὸς μιᾶς καὶ μόνης ἐξαιρέσεως, μόνον τὸ ὄνομα καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Φιλεταίρου, τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς δυναστείας.

Κεφαλή τοῦ Φιλεταίρου πρὸς δ. φέ- ροντος πλατὺ διάδημα, στέφανον δάφνης, καὶ στέφανον καὶ διάδημα περιπεπλεγμένα. (Πίναξ ΚΘ΄. 1.)	ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ Ἀθηνᾶ ἐπὶ θρόνου καθημένη καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρχαιοτέρων (ἀποδιδόμενων εἰς Εὐμένην τὸν Α΄) κρατοῦσα πρὸ αὐτῆς ἀσπίδα, ἐπὶ δὲ τῶν μεταγενεστέ- ρων ἔχουσα τὴν ἀσπίδα ὀπισθεν αὐτῆς (Ἀτταλος Α΄, κλπ.), στέ- φουσα δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Φιλε- ταίρου Ρ Τετράδραχ.
--	---

Ταῦτα δὲ διαιροῦνται εἰς πολυαρίθμους κλάσεις, ὧν αἱ ἐξῆς εἶνε αἱ συγχρότερον ἀπαντῶσαι¹: —

1) Εἶχον ἤδη γράψῃ τὰ ἀνωτέρω ὅτε ὁ Δρ. Imhoof ἐδημοσίευσε μονογραφίαν, Die Münzen der Dynastie von Pergamon, ἐν ᾗ λεπτομερῶς περιέγραφε πάντα τὰ γνωστὰ νομίσματα. Αἱ ἀποδόσεις αὐτοῦ, αἵτινες ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν συμφωνοῦσι πρὸς τὰς ἐνταῦθα διδομένας, θέλουσι γένην γενικῶς ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῶν νομισματικῶν.

(α)	Ἀσπίς προτασσομένη.	Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. φύλλον κισσοῦ, δ. τόξον.	Εὐμένης Α'.
	Ἐπὶ τοῦ θρόνου Α.		
(β)	Ἀσπίς δπισθεν.	Ἐν πεδίῳ, ἀρ. φύλλον κισσοῦ καὶ Α. δ. τόξον	Ἀτταλος Α'.
(γ)	» » » »	σταφυλὴ » » καὶ Α.	καὶ Εὐμένης Β'.
(δ)	» » »	ἀρ. μέλισσα, διάφορα μονογρ., δ. τόξον	
(ε)	» » »	» φοῖνιξ » » »	
(ζ)	» » »	» κέρας Ἀμαλθείας » » »	Εὐμένης Β'.
(η)	» » »	» ἀστὴρ » » »	
(θ)	» » »	» ῥόπαλον » » »	
(ι)	» » »	» γλαῦξ » » »	
(κ)	» » »	» θύρσος » » »	Ἀτταλος Β'.
(λ)	» » »	» ἱκρίον τροπαίου » » »	(;).
(μ)	» » »	» δᾶς » » »	

Διαρκούσης τῆς βασιλείας Εὐμένους τοῦ Β', τὸ βασίλειον τῆς Περγάμου ἐξήρθη εἰς τὸ μέγιστον σημεῖον τῆς δυνάμεως καὶ μεγαλοπρεπείας αὐτοῦ, μόνος δ' ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐξ ὅλης τῆς γενεᾶς αὐτοῦ κατέλιπεν ἡμῖν τετράδραχμα, φέροντα τὸ ὄνομα καὶ τὴν εἰκόνα του.

Κεφαλὴ Εὐμένους μετὰ διαδήματος. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΜΕΝΟΥ Οἱ Διόσκουροι ἢ Κάβειροι ἱστάμενοι κατ' ἐνώπιον τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ δρυός.
(B. M. Guide, Πίν. XLVII, 7.) Α Τετράδρ. 235 κ.

Ὁ ὁπισθότυπος τοῦ νομίσματος τούτου εἶνε πανόμοιος πρὸς τὸν τύπον νομίσματος τῆς νήσου Σύρου, ἐπιγεγραμμένου ΘΕΩΝ ΚΑΒΕΙΡΩΝ ΣΥΡΙΩΝ· δὲν εἶνε δὲ ἀπίθανον ὅτι ἐκόπη ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ (ἴδε τόμ. Α'. σελ. 629).

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῶν βασιλέων τῆς Περγάμου φέρουσιν, ὡς τὰ ἀργυρᾶ, μόνον τὴν ἐπιγραφὴν ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ. Ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας αὐτῶν ὅψεως εὗρηνται κεφαλαὶ Ἀθηνᾶς, Ἀσκληπιοῦ, Ἀπόλλωνος καὶ Δήμητρος. Μεταξὺ δὲ τῶν τύπων τῆς ὁπισθίας ὅψεως ἀπαντᾷ ὁ Ἀσκληπιὸς καθήμενος καὶ τρέφων ὄφιν· ὅφιν συν-εσπειρωμένον· θύρσος· φύλλον κισσοῦ· τόξον· εἷς ἢ δύο ἀστέρες· ὄφιν καὶ κλεῖς ναοῦ· τρίπους· μέλισσα· κλπ.

ΟΙ ΚΙΣΤΟΦΟΡΟΙ.

Ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς Περγαμηνῆς δυναστείας οἱ λεγόμενοι κιστοφόροι ἐμφανίζονται τὸ πρῶτον ἤδη ὡς τὸ κύριον ἐμπορικὸν νόμισμα τῆς δυτικῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ὁ κιστοφόρος ἐκλήθη οὕτω ἐκ τοῦ τύπου αὐτοῦ, δηλαδή τῆς ἱερᾶς βακχικῆς κίστης. Κατὰ τὸν Δρ. Imhoof (*Die Münzen der Dynastie von Pergamon*, σελ. 33) τὰ νομίσματα ταῦτα ἤρξαντο τὸ πρῶτον ἐν Ἐφέσῳ βραχὺ πρὸ τοῦ 200 π. Χ. ἡ δὲ χρῆσις αὐτῶν ταχέως ἐπεξετάθη ἀνὰ τὰς κτήσεις Ἀττάλου τοῦ Α' βασιλέως τῆς Περγάμου. Ἐκτοτε ὁ κιστοφόρος ἀπέβη εἰδὸς τι Πανασιατικοῦ νομίσματος, τῆς γενικῆς αὐτοῦ παραδοχῆς ἀσφαλιζομένης διὰ τοῦ ὁμοιοσχήμου τῶν τύπων, τῶν ἐγχωρίων γραμμάτων τῶν νομισματοκοπειῶν καὶ τῶν συμβόλων τῶν ἀρχόντων ὄντων ἀπλῶς δευτερευουσῶν προσθηκῶν. Ἡ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ παραδοχὴ τῶν ἐν εἰδει συμμαχικῶν νομισμάτων τούτων δυνατὸν νὰ ἐνεπνεύσθη ὑπὸ τῆς δημοτικότητος ἐν Πελοποννήσῳ τοῦ συμμαχικοῦ νομίσματος τῆς Ἀχαϊκῆς συμπολιτείας, ὡς καὶ ὑπὸ τῆς προθύμου παραδοχῆς ὑπὸ τοσούτων Ἀσιατικῶν πόλεων τῶν Ἀλεξανδρείων τετραδράχμων. Τὰ πολλαπλᾶ προτερήματα τοῦ ὁμοιομόρφου νομίσματος ἤρξαντο περὶ τοὺς χρόνους τούτους πασιφανῶς ἐννοούμενα καὶ μεγάλως ἐκτιμώμενα ἐν τῷ ἀρχαίῳ κόσμῳ, ὁ δὲ κιστοφόρος, σκοπίμως εἴτε οὐχὶ πρὸς τοῦτο κοπεῖς, ἀνταπεκρίθη πρὸς τὴν κοινὴν ἀνάγκην καὶ ἐξεδίδοτο εἰς μεγίστας ποσότητας ἐκ διαφόρων Ἀσιατικῶν νομισματοκοπειῶν (Πρβλ. Λιβίου, XXXVII, 46, 58, 59 καὶ XXXIX, 7).

Οἱ τύποι τῶν κιστοφόρων δύνανται νὰ περιγραφῶσιν ὡς ἑξῆς.

Κίστη μυστικὴ μετὰ τοῦ πώματος ἡμιανεωγμένου, ἐξ ἧς προβαίνει ὄψις· τὸ ὅλον ἐν στεφάνῳ κισσοῦ. (Πίναξ ΚΘ'. 2.)	Δύο ὄφεις συνεσπειρωμένοι, ἐγείροντες τὰς κεφαλὰς· μεταξὺ αὐτῶν γωρυτός . . . Α Τετράδρ. 195 κ.
---	--

Ῥόπαλον καὶ λεοντῇ τοῦ Ἡρακλέους· τὸ δ' ὄλον ἐν στεφάνῳ κισσοῦ, ἀμπέλου ἢ δάφνης. (<i>Num. Chr.</i> , 1880, Π.ν. VIII, 12.)	Σταφυλὴ τεθειμένη ἐπὶ φύλλου ἀμ- πέλου Ρ Δίδραχ. 92 κ. Ρ Δραχμή, 46 κ.
---	---

Κιστοφόροι εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐξεδόθησαν εἰς ἑνδεκα περίπου νομισματοκοπεῖα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, δηλαδή εἰς τὰ τοῦ Παρίου, Ἀδραμυτείου καὶ Περγάμου ἐν Μυσίᾳ, εἰς τὰ τῆς Σμύρνης καὶ Ἐφέσου ἐν Ἰωνίᾳ, τὰ τῶν Θυατείρων, Σάρδεων καὶ Τράλλεων ἐν Λυδίᾳ, εἰς τὰ τῆς Ἀπαμείας καὶ Λαοδικείας ἐν Φρυγίᾳ καὶ εἰς τὸ τῆς Νύσης ἐν Λυδίᾳ (ἴδε Pinder, *Über die Cistophoren*, 1856), τέλος δὲ ἐν Κρήτῃ (Imhoof, *Monn. Gr.* σ. 210. 1).

Οἱ κιστοφόροι τῆς Περγάμου δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τρεῖς κυρίας κλάσεις. Ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων πάντα τὰ κομμάτια φέρουσι τὰ γράμματα ΠΕΡ ἐν μονογραφίᾳ.

Κλάσις Α'. 197-133 π. Χ.

Ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ὀπισθίας ὀψεως πρὸς δεξιὰ τῶν ὀφρων, σύμβολον μεταβλητὸν πλαγίως τεθειμένον, ἥτοι δᾶς, κηρύκειον, θύρσος, σταφυλὴ, κᾶνθαρος, φύλλον κισσοῦ, γλαυῆ, ἀετός, ἀστήρ, ῥόπαλον, στάχυς, κέρας Ἀμαλθείας, φοῖνιξ, Νίκη, γοργόνειον, κεραυνός, ῥόπαλον καὶ λεοντῇ, ῥόπαλον καὶ κηρύκειον χιαστί, κτλ.

Κλάσις Β'. 133-67 π. Χ.

Ἐν τῷ πεδίῳ σύμβολον σταθερόν, ἥτοι ῥάβδος τοῦ Ἀσκληπιοῦ, περὶ ἣν ἐλίσσεται ὄφεις, συνήθως προστιθεμένων τῶν γραμμάτων ΠΡΥ ἐν μονογραφίᾳ, σημαίνοντων πρύταις, μετὰ ὀνομάτων ἀρχόντων συντετμημένων.

Κλάσις Γ'. 57-54 π. Χ.

Σειραὶ τῶν ἀνθυπατικῶν κιστοφόρων, φερόντων τὰ ὀνόματα τῶν ἀνθυπάτων Κ. Φαβίου, 57-56 π. Χ., μετὰ ὀνομάτων ἐγχωρίων ἀρχόντων ΜΗΝΟΦΙΛΟΣ καὶ ΔΗΜΕΑΣ· Κ. Κλαυδίου Πουλχερίου, 55-54 (;) π. Χ., μετὰ ὀνομάτων ἐγχωρίων ἀρχόντων ΒΙΩΝ, ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ, ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΣ.

Κλάσις Δ'. 49-48 π. Χ.

Κιστοφόρος κοπείς ὑπὸ Κ. Καικιλίου Μετέλλου Πίου Σκιπίωνος. Ἄετος λεγεωνικός ἀντὶ τοῦ γωρυτοῦ, μεταξὺ τῶν ὄψεων τοῦ ὀπισθοτύπου (B. M. *Guide*, Πίν. LX. 5.)

Πέργαμον ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν κυριαρχίαν. Μετὰ τὸ 133 π. Χ.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς αὐτονόμους σειρὰς τῶν νομισμάτων τοῦ Περγάμου, ὡς πρωτευούσης τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας τῆς Ἀσίας, μετὰ τὸ 133 π. Χ., ἐφιστῶμεν ἀμέσως τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐπὶ τῶν δύο ἀξιολόγων χρυσῶν νομισμάτων τῶν ἀνωτέρω ἐν σελ. 59 περιγραφέντων, ἅτινα, ἂν καὶ ἀνεπίγραφα, βεβαίως ἀπεδόθησαν ὀρθῶς τῇ Περγάμῳ. Εἶνε δυνατόν, ἂν καὶ δυσκόλως πιθανόν, τὰ δύο ταῦτα νομίσματα νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸ βραχὺ διάστημα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου (88-85 π. Χ.) ὁ Μιθριδάτης ἦτο κύριος τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀσίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἦσαν σύγχρονα τῶν χρυσῶν στατήρων τοῦ Μιθριδάτου, τῶν φερόντων τὸ διακριτικὸν σημεῖον ΠΕΡ τοῦ Περγαμηνοῦ νομισματοκοπέου, καὶ τῶν χρυσῶν νομισμάτων τῆς Ἐφέσου τῶν φερόντων ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως Ἄρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν (Head, *Coinage of Ephesus*, σ. 69), ἐν τῶν ὁποίων ἔλκον 84·3 κ. εἶνε ὁμοίως ἀνεπίγραφον. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ κοπὴ χρυσῶν νομισμάτων ἐθεωρεῖτο πανταχοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὡς σύμβολον καὶ προνόμιον τῆς ὑπάτης ἐξουσίας, οὐδέποτε βεβαίως θὰ ἐπετρέπετο ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν κυριαρχίαν. Ἐὰν λοιπὸν τὰ χρυσᾶ νομίσματα τῆς Περγάμου μὴ ἐκόπησαν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μιθριδάτου, πάντως θὰ ἀνήκωσιν εἰς περίοδον πολὺ ἀρχαιότεραν, πιθανῶς περὶ τὰ 300 π. Χ., εἰς ἣν καὶ προϋτίμησα νὰ κατατάξω αὐτά.

Οἱ κύριοι τύποι τῶν χαλκῶν νομισμάτων τῆς Περγάμου, ἀπὸ τοῦ 113 π. Χ. μέχρι τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, εἶνε οἱ ἑξῆς:—

Προτομὴ Ἀθηνᾶς.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ Ἀσκληπιδὸς ἱστάμενος. . . Α 1·0

Προτομή Ἀθηνᾶς.	ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ Νίκη ἱσταμένη . Α · 7
Κεφαλὴ Διός.	» Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ Α · 85
Ὅμοίως.	ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ Βάκτρον Ἀσκληπιοῦ Α · 9
Κεφαλὴ Ἀσκληπιοῦ.	ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ Ὄφις περὶ ὀμφαλὸν μετὰ δικτυωτ. Α · 75
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ Τρίπους Α · 7
Κεφαλὴ Ὑγείας.	ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΑΣ Τρί- πους Α · 6
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.	ΑΘΗΝΑΣ ΑΡΕΙΑΣ Γλαῦξ. Α · 6
» »	ΑΘΗΝΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Γλαῦξ ἐπὶ κεραυνοῦ ἢ φοίνικος. Α · 6
» »	ΑΘΗΝΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Τρόπαιον Α · 85
Κεφαλὴ Ἀσκληπιοῦ.	Ἄνευ ἐπιγραφῆς. Ὄφις ἐλίσσόμενος περὶ ῥάβδον καμπυλωτήν. Α · 6

Περὶ τῶν τύπων τούτων ἴδε W. Wroth, *Num. Chron.*, 1882 σ. 20 κ. ἐξ.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνου. Ἀρχοντες-ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ, (δηλαδή: M. Plautius Silvanus, 4 — 5 μ. Χ: Q. Porppaeus Secundus, 19 μ. Χ., P. Petronius, 29 — 35 μ. Χ. καὶ C. Antius Quadratus, περὶ τὸ 106 μ. Χ. Ἐγχώριοι ἄρχοντες, ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τῶν ἐξῆς: — ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ, ΑΣΙΑΡΧΗΣ, ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ, ΘΕΟΛΟΓΟΣ, ΙΠΠΙΚΟΣ καὶ ΠΡΥΤΑΝΙΣ. Ἡ τελευταία εἶνε γυνὴ καλουμένη Νυμφιδία Βερονίκη (Imhoof, *Mon. Gr.*, σελ. 257), Ἐπίτιμοι ἀστικοὶ τίτλοι — Ἡ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΝΕΟΚΟΡΟΣ, ΣΕΒΑΣΤΟΣ, κτλ. Ἀγῶνες — ΟΛΥΜΠΙΑ ΠΥΘΙΑ. Θεότητες — ΖΕΥΣ, ΖΕΥΣ ΦΙΛΙΟΣ, ΘΕΑ ΡΩΜΗ, ΚΟΡΩΝΙΣ, ἡ μήτηρ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, κτλ. καὶ οἱ ποταμοὶ ΚΑΙΚΟΣ, ΣΕΛΕΙΝΟΣ καὶ ΚΗΤΕΙΟΣ.

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῶν ἐξῆς πόλεων· Ἀδραμύτειον, Κιλθιανοί, Κολοφών, Κύμη, Ἔφεσος, Ἔφεσος καὶ Μυτιλήνη, Ἔφεσος καὶ Σάρδεις, Ἔφεσος καὶ Σμύρνη, Σμύρνη, Σμύρνη καὶ Τράλλεις, Τράλλεις, Λαοδίχεια πρὸς Λύκον, Μυτιλήνη, Νικομήδεια, Σάρδεις, Ἱεράπολις, κτλ.

Μεταξὺ τῶν σπουδαιωτάτων τύπων τῶν νομισμάτων τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, τῶν μετὰ ἣ ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος, εἶνε οἱ ἐξῆς: ΠΕΡΓΑΜΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Κεφαλὴ Περγάμου τοῦ κτίστου τῆς πόλεως· Ἀσκληπιὸς καὶ συγγενεῖς τύποι, οἳ οὖν ὁ Τελεσφόρος, θεὸς τῆς ἀναρρώσεως παριστάμενος ὡς παιδίον περιτετυλιγμένον ἐν ἱματίῳ· Ὑγίεια· Κορωνίς ἱσταμένη καὶ πεπλοφόρος· ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱστάμενον ἐπὶ κίονος μεταξὺ δύο κατακεκλιμένων ποταμίων θεῶν, τοῦ Σελείνου καὶ Κητείου.

Τὰ μεγάλα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ Περγάμου ἀποτελοῦσι σειράν σπουδαίου ἀρχαιολογικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἔνεκα τῶν πολυαρίθμων τύπων, οὓς παρουσιάζουσι καὶ τῶν ποικίλων τίτλων, οὓς φέρουσιν οἱ ἄρχοντες. Ὁ ἐπώνυμος ἄρχων τῆς πόλεως τοῦ Περγάμου ἦτο, ὡς ἀπέδειξεν ὁ κ. Lenormant, ὁ στρατηγὸς ἢ πραιτωρ· εἶνε δὲ πιθανὸν ὅτι πάντες οἱ διάφοροι τίτλοι οἱ ἐπὶ τῶν νομισμάτων μνημονευόμενοι π. χ. γυμνασιάρχης, θεολόγος, ἱππικός, κτλ. ἐφέροντο ὑπὸ τῶν πραιτόρων, τῆς λέξεως ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ἐξυπακουομένης ὡς εὐνοήτου, ἐπομένως δὲ συνήθως παραλειπομένης.

Περπερήνη, νοτιανατολικῶς τοῦ Ἀδραμυτείου (*Num. Chron.* VI. 187). Μικρὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ὀψίμων χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Καλιγούλα μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ. ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ ἢ ΠΕΡΠΕΡΗΝΙΩΝ, Ἄρχοντες· στρατηγὸς ἀγωνοθέτης καὶ ἱερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν. Οἱ ἐπικρατοῦντες τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου, τῆς Δήμητρος καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Καλιγούλα καὶ τοῦ Νέρωνος ἡ λέξις ΗΓΕΜΟΝΙΑ, συνοδεύουσα γυναικεῖαν κεφαλὴν δαφνοστεφῇ, παριστᾷ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ αὐτοκράτορος (*Z. f. N.* VI. 15)

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Λεβέδου.

Πιονία, παρὰ τὸ ὄρος τῆς Ἰδῆς καὶ τὰ ὄρια τῆς Τρωάδος—(*Num. Chron.* VI. 188). Χαλκᾶ τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Σεβήρου, κτλ. μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ ὀνόματος τοῦ αὐτοκράτορος. *Ἐπιγρ.* ΠΙΟΝΙΤΩΝ. Ἄρχων, στρατηγός. Τύποι ἀναφερόμενοι κυρίως εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους, Διονύσου, Ἀθηνᾶς καὶ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλ' ἄνευ ἰδιαίτερου τινὸς ἐνδιαφέροντος. Συμμαχικὸν νόμισμα μετὰ τῆς Ἀσσοῦ.

Πιτάνη, ἐπὶ τοῦ κόλπου τῆς Ἑλλαίδας παρὰ τὸ στόμιον τοῦ Εὐήνου. Αὐτόνομα νομίσματα ὀψίμων χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Γαίου καὶ Λουκίου μέχρι Γορδιανοῦ. Ἄρχων, ἀνθύπατος (*P. Scipio*, 16 π. X.). Ἐγχώριος ἄρχων, στρατηγός. *Ἐπιγρ.* Π, ΠΙ, ΠΙΤΑΝ, ΠΙΤΑΝΕΩΝ, ΠΙΤΑΝΗΩΝ καὶ ΠΙΤΑΝΑΙΩΝ (*Z. f. N.* I 138. IX. 4).

Κεφαλὴ Διδῶ Ἀμμωνος ἐν κατατομῇ, ἢ ἀντὶ τοῦ σπανίως μετὰ τοῦ ὀνόματος ΑΜΜΩΝ.	Πεντάγωνον ἐπὶ ἄλλων ὁμφαλὸς μετὰ ὄψεως περὶ αὐτὸν ἐλισσόμενον. . Α διαφόρων μεγεθῶν.
--	--

Τὸ σχῆμα τοῦ πενταγώνου ἦτοι πεντάλφα, ἐνεῖχε κατὰ τοὺς Πυθαγορείους μυστικὴν σημασίαν, ὃ δὲ Λουκιανός, λέγει, ὅτι ἐκαλεῖτο παρ' αὐτῶν Ὑγίεια. Ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Πιτάνης εἶνε ἀναμφιβόλως σύμβολον τῆς λατρείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Οἱ τύποι τῶν αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων δὲν προκαλοῦσι παρατηρήσεις.

Πλακία, ἐπὶ τῆς Προποντίδος μεταξὺ τῆς Κυζίκου καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥυνδάκου. Μόνον μικρὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα (*N. C.* VI. 188), περὶ τὰ 300 π. X. *Ἐπιγρ.* ΠΛΑΚΙΑ ἢ ΠΛΑ. Τύποι — Κεφαλὴ τῆς Κυβέλης, ἐνίοτε πυργοστεφής, ὅπ. Λέων πρὸς δ., ἐπὶ στάχυος. Κεφαλὴ λέοντος ἢ ταῦρος βαδίζων. Μέγεθος δ.

Περὶ τῆς λατρείας τῆς Κυβέλης ἐν Πλακίᾳ καὶ Κυζίκῳ, ὑπὸ τὸ ὄνομα ἡ Μήτηρ Πλακιανή, ἴδε *Mittheilungen d. deutsch. arch. Inst.*, VII. 151.

Ποιμανηγόν, ἐξάρτημα τῆς Κυζίκου. Αὐτόνομα ὀψίμων χρόνων. Τύποι — Κεφαλὴ Διός, ὄπ. Κεραυνός. ΠΟΙΜΗΣ Κεφαλὴ τοῦ κατὰ παράδοσιν οἰκιστοῦ, ὄπ. Ἑρμῆς (*Z. f. N.* III. 123).

Αὐτοκρατορικά — Ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ. ΠΟΙΜΑΝΗΝΩΝ. Τύπος, Ἀσκληπιός.

Πρίαπος, ἀποικία τῆς Κυζίκου παρὰ τὸ Πάριον. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. ἢ βραδύτερον. Ἐπιγρ. ΠΡΙΑΠΗΝΩΝ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος μετὰ στεφάνου πυργωτοῦ.

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος καὶ τεταινωμένη, πρὸς δ.

(Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 258.)

Καρίς , Α 75-35

ΠΡΙΑΠΗΝΩΝ Ἐλαφος ἀναπαυομένη Α 8

ΠΡΙΑ Ἀμφορεύς Α 45

Ῥωμαῖοι χρόνοι.

Κεφαλὴ Δήμηρος πεπλοφόρος.

ΠΡΙΑΠΗΝΩΝ Ἐλαφος καὶ κίστη μυστική Α 85

Πρὸς τούτοις αὐτοκρατορικά μόνον τοῦ Γορδιανοῦ. Τύπος, Πρίαπος καὶ Διόνυσος ἱστάμενοι.

Προκόννησος. Νῆσος ἐν τῇ Προποντίδι, μεταξὺ Πριάπου καὶ Κυζίκου. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ ἐκ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου καὶ Λυσιμάχου (*Num. Chron.*, VI. 189., *Rev. Num.*, 1860, 275)

Περὶ τὰ 330-283 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης ἔχουσα τὴν κόμην ἐν σάκκῳ. Ἀρχων [ΑΝΑ] ΞΙΓΕΝΗΣ

Ὁμοίως.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μετὰ σφενδόνης.

ΠΡΟΚΟΝ Ἐλαφος ἀναπαυομένη Ρ 55 κ.

(*B. M. Guide*, Πίν. XXIX, 28.)

ΠΡΟΚΟΝ Πρόσθιον μέρος ἐλάφου καὶ οἰνοχόη. Ρ 17 κ.

» Οἰνοχόη . . . Ρ 36 κ.

Κεφαλή Ἀφροδίτης. Ὀνόματα ἀρχόντων, ΑΝΑΞΙΓΕΝΗΣ καὶ ΔΙΑΓΟΡΑΣ

ΠΡΟΚΟΝ Οἰνοχόη . . . Α 7·35

Κεφαλή Ἀφροδίτης.

» Περιστερὰ καὶ οἰνοχόη .
Α 55

Ἡ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀφειῶς τῆς δραχμῆς πρὸς (δορκὰς) εἶνε ἐκ τῶν λαλούντων τύπων (types parlants) (Eckhel II, σ. 477).

Στρατονείκεια πρὸς τῷ Καϊκῷ, πόλις τῆς κοιλάδος τοῦ Καϊκού, οὐχὶ μακρὰν τῆς Γέρμης.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι.

ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΙΑ Προτομή τῆς πόλεως πυργωστέφης.

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ. ΚΑΙΚΟΣ Ὁ ποταμὸς Κάικος κατακείμενος. .
(Βρετανικὸν Μουσεῖον) Α 1.

Ἡ ὑπαρξίς πόλεως Στρατονικείας εἰς τὰ μέρη ταῦτα βεβαιοῦται οὐχὶ μόνον ὑπὸ τοῦ φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν ΚΑΙΚΟΣ νομίσματος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐπιγραφῆς ἐν οἴκῳ τοῦ Κίρκ-Ἀγάτς (Le Bas καὶ Waddington, 1043), παρὰ τὴν ἀρχαίαν Γέρμην, ἀρχομένης διὰ τῆς φράσεως Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Ἀδριανοπολειτῶν Στρατονικέων. Ἡ πρὸς τῷ Καϊκῷ Στρατονείκεια ἔλαβε πιθανῶς τὸ ὄνομα Ἀδριανόπολις κατὰ τὴν ἐντεῦθεν διάβασιν τοῦ Ἀδριανοῦ ἐν ἔτει 123 μ. Χ. Ἐπομένως πάντα τὰ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΕΩΝ νομίσματα πρέπει νὰ διακρίνωνται τῶν νομισμάτων τῆς ἐν Καρίᾳ Στρατονικείας, μεθ' ὧν συνεχέοντο μέχρι τοῦδε· πρέπει δὲ νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν βόρειον Στρατονείκειαν τὴν πρὸς τῷ Καϊκῷ. Τοιαῦτα κομμάτια ἐδημοσιεύθησαν ἐν Mionnet, κοπέντα ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων Καρακάλλα, I. Μαμαίας, Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλλιανοῦ. Τύποι—Διόνυσος ἱστάμενος μετὰ Πανὸς καὶ μαινᾶδος· Νίκη· Τύχη· Ἀσκληπιός. Ἀρχοντες ἄνευ τίτλου ἢ μετ' ἐκείνων τοῦ στρατηγοῦ καὶ ἄρχοντος (;).

Τευθρανία (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 258). Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ἐκ τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος.

ΤΕΥ Κεφαλή ἀνδρική νεαρὰ μετὰ Περσικῆς τιάρας . . . Α 4

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΜΥΣΙΑΣ

	Περὶ τὰ 600-500 π. Χ.	Περὶ τὰ 500-400 π. Χ.	Περὶ τὰ 400-283 π. Χ.	Περὶ τὰ 283-133 π. Χ.	Περὶ τὰ 133 π. Χ. - Αὐτ. χρόνων.	Αὐτοκρ. χρόνοι
Ἀββαῖται	...	...	...	Α		
Ἀδραμύτειον	...	...	Α	...	Ρκιστ. Ρ αὐτ. Α	Α
Ἀδριανοὶ	...	...	...	...	...	Α
Ἀδριανοῦ θῆραι	...	...	...	...	...	Α
Ἀντανδρος	...	...	Ρ Α	...	...	Α
Ἀπολλωνία	...	Ρ	Ρ Α	...	...	Α
Ἀσσός	...	...	Ρ Α	...	...	Α
Ἀταρνεὺς	...	...	...	...	Α	Α
Ἀτταία	...	...	...	...	...	Α
Γάργαρα	...	...	Ρ Α	...	...	Α
Γέρμα	...	...	...	...	...	Α
Θήβη	...	...	Α	...	...	Α
Ἰόλλα	...	...	Α	...	...	Α
Κισθῆνη	...	...	...	...	Α	Α
Κύζικος	ΚΕ	ΚΕ Χ; Ρ	ΚΕ Ρ	Ρ Α;	Α	Α
Λάμψακος	ΚΕ Ρ	ΚΕ Ρ	Χ Ρ Α	Ρ Α	...	Α
Μιλητόπολις	...	...	...	...	Α	Α
Πάριον	...	Ρ	Ρ	Ρ	Ρκιστ. Α	Α
Πέργαμον	...	...	Χ Ρ	Ρ Α (Βασιλεῖς) Ρκιστοφόροι	Ρκιστ. Α	Α
Περπερήνη	...	...	...	...	...	Α
Πιονία	...	...	...	...	...	Α
Πιτάνη	...	...	Α	...	Α	Α
Πλακία	...	...	...	...	Α	Α
Ποιμανηγόν	...	...	...	...	Α	Α
Πρίαπος	...	...	...	...	...	Α
Προκόννησος	...	...	Ρ Α	...	...	Α
Στρατονίκεια	...	...	...	...	...	Α
Τευθρανία	...	...	Α	...	...	Α

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος φαίνεται, ὅτι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ. τὰ μόνον νομισματοκοπεῖα τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Μυσίας γνωστῆς χώρας ἦσαν αἱ μεγάλαι ναυτικαὶ πόλεις τῶν

παραλίῳ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, ἦτοι αἱ Κύζικος, Πάριον καὶ Λάμψακος. Πᾶσαι δὲ αἱ λοιπαὶ πόλεις, αἵτινες ἔκοψαν ἀργυρᾶ νομίσματα, ἐξαιρέσει τῆς Περγάμου καὶ τῆς Ἀπολλωνίας τῆς πρὸς τῷ Ῥυνδάκῳ. ἔκειντο ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀδραμυτείου κόλπου καὶ τῶν στενῶν τῆς Λέσβου. Οὐδεμία ἐξ αὐτῶν ἔκοψε νομίσματα πρὸ τοῦ τετάρτου αἰῶνος, οὐδὲ τότε δὲ ἐν μεγάλῃ ἀφθονίᾳ.

ΤΡΩΑΣ

Ἄβυδος. Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου ἀποικία αὕτη τῆς Μιλήτου ἦτο κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα ἐν τῶν νομισματοκοπειῶν τῶν ἀρχαίων ἐξ ἡλέκτρου στατήρων (ἐλκόντων περὶ τοὺς 220 κ.). Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν νομισμάτων, ὅπερ πιθανῶς ἤρξατο ἐν Μιλήτῳ, ἐξετάθη ταχέως ἐπὶ μεγάλου μέρους τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀπὸ τῆς πρὸς βορρᾶν Λαμψάκου μέχρι τῆς πρὸς νότον Ἀλικαρνασοῦ. Αἱ πόλεις αἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ νομίσματος βλέπομεν — κρίνοντες ἐκ μόνων τῶν τύπων ἐπειδὴ στερούμεθα ἐπιγραφῶν πρὸς ὁδηγίαν μας — ὅτι ἦσαν αἱ Λάμψακος, Ἄβυδος, Δάρδανος, Κύμη, Κλαζομεναί, Χίος, Σάμος, Μίλητος, Ἐφεσος καὶ Ἀλικαρνασὸς ἐν Ἀσίᾳ, καὶ ἡ Αἴγινα ἐν τῇ πρὸς τὴν Εὐρώπην θαλάσῃ.

ΗΛΕΚΤΡΟΝ. Περὶ τὰ 600-500 π. Χ.

Ἄετὸς μετὰ κλειστῶν πτερύγων, στρέφων τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ πεδίῳ, δελφίς.	Τετράγωνον ἔγκοilon ἀκανόνιστον . HE 217 κ. (Num. Chr. 1875, Πίν. VII, 7.)
Ὅμοιος ἀετὸς, ἰστάμενος ἐπὶ λαγωῦ.	Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα μέρη διηρημένον . . HE 217 κ.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Περὶ τὰ 500-400 π. Χ. Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν

ΑΒΥΔΗΝΟΝ Ἄετὸς μετὰ πτερύγων κλειστῶν,	Γοργόνειον, ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλω. R 80 κ. καὶ μικρότεραι κλάσματα,
--	---

ΧΡΥΣΟΣ. Μετὰ τὸ 412 π. Χ. περίπου. Εὐβοϊκὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Ὁ Ξενοφῶν (Ἑλλην. IV. 8. 37) μαρτυρεῖ ὅτι ἡ Ἀβυδὸς ἐκέκτητο μεταλλεῖα χρυσοῦ, περὶ τοὺς χρόνους δὲ τοῦ Ξενοφῶνος δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν τοὺς ἐξῆς ὠραίους χρυσοὺς στατῆρας, δυνάμενους νὰ παραβληθῶσι κατὰ τεχνοτροπίαν πρὸς τὰ σύγχρονα ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ νομίσματα τῆς Λαμφάκου. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς πόλεις τὸ χρυσοῦν νόμισμα ὑπεσκέλισε τὰ ἐξ ἡλέκτρου ἀρχαιότερα νομίσματα.

Νίκη θυσιάζουσα κριόν.

(B. M. Guide, Πίν. XVIII, 14.)

Ἀετὸς μετὰ κλειστῶν πτερύγων· ἐν τῷ πεδίῳ, ἀκροστόλιον· τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. X 129 κ.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Περὶ τὰ 400-300 π. Χ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής.

(Πρβλ. Hunter, Πίν. I, 10.)

ΑΒΥ Ἀετὸς μετὰ κλειστῶν πτερύγων· ὄνομα ἀρχοντος

R 227, 51 καὶ 38 κ.

Ὁ Δρ Imhoof-Blumer ἐσημείωσε πλέον τῶν εἴκοσι διαφορῶν ὀνομάτων ἀρχόντων ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς σειρᾶς ταύτης κατερχομένης μέχρι τῶν μέσων τοῦ τετάρτου αἰῶνος.

ΧΑΛΚΟΣ. Περὶ τὰ 400-200 π. Χ. καὶ βραδύτερον

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῆς Ἀβύδου καθ' ἅπασαν τὴν ἀνωτέρω περίοδον ὁμοιάζουσι κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα ἀργυρᾶ νομίσματα.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής.

ΑΒΥ Ἀετὸς . A διαφορῶν μεγεθῶν.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Μετὰ τὸ 196 π. Χ. περίπου. Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Ἄμα τῇ λήξει τοῦ πρὸς Φίλιππον Ε'. τῆς Μακεδονίας πολέμου οἱ Ῥωμαῖοι παρεχώρησαν ἐλευθερίαν τῇ Ἀβύδῳ καὶ ἄλλαις Ἀσιατικαῖς πόλεσιν (Λιβίου, XXXIII. 30). Τότε δέ, ἢ ὀλίγον τι ἴσως μετὰ τοῦτο, ἤρξατο αὕτη, ὡς πλείστοι τῶν ἄλλων ναυτικῶν πολεων τῆς δυτικῆς Μικρᾶς Ἀσίας, νὰ κόπτη μεγάλα πλατέα τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμοῦ.

Κεφαλή Ἀρτέμιδος μετὰ τόξου καὶ
φαρέτρας ἐπ' ὤμου.

(Leake, *As. Gr.*, 1.)

ΑΒΥΔΗΝΩΝ Ἀετὸς μετ' ἀναπε-
πταμένων πτερύγων· κάτωθεν δ-
νομ. ἄρχοντος κατὰ πτῶσιν γε-
νικὴν. Ἐν τῷ πεδίῳ, σύμβολον
ἀλλήσσον. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ .
Ρ Ἀττικὸν τετράδραχμον.

Ὁ Δρ. Imhoof-Blumer, *Mon. Gr.*, σ. 261, ἀπαριθμεῖ εἴκοσι
ἐπτὰ διάφορα ὀνόματα ἀρχόντων ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς κλάσεως
ταύτης.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι.

Ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Μαζίμου. Ἀρχοντες — Ἀρχων καὶ
Ἀσιάρχης. Ὁ μᾶλλον ἀξιομνημόνευτος τύπος παριστᾷ τὴν Ἡρώ ἐν
πύργῳ κρατοῦσαν λυχνίαν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ἐν ᾗ ὁράται ὁ
Λεάνδρος νηχόμενος· ὑπεράνω δὲ Ἔρως ἱπτάμενος καὶ φέρων δᾶδα
(Πίναξ ΑΒ'. 2.) Ἐπιγρ. ἐπὶ τινων κομματίων ΑΒΥΔΗΝΩΝ ΗΡΩ
ΛΕΑΝΔΡΟΣ.

Ἀλεξάνδρεια Τρωάς, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀντιγόνου καὶ ὀνο-
μασθεῖσα ὑπὸ Λυσιμάχου εἰς μνήμην Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου
ἐν ἔτει 300 π. Χ. Ὡρίσθη δὲ ὑπὸ ἀποίκων ἐκ τῆς Σκήψεως καὶ
ἐτέρων γειτονικῶν πόλεων ἐν παρακμῇ εὕρισκομένων. Τὰ ἀρχαιότατα
νομίσματα εἶνε βασιλικὰ τετράδραχμα Ἀντιόχου Β'. βασιλέως τῆς
Συρίας (261-246 π. Χ.), φέροντα σύμβολον ἐν τῷ ἐξέργῳ, ἵππον
βόσκοντα (B. M. Cat., *Seleuc.* Πίν. V. 2). Μόλις δ' ἐν μεταγενε-
στέρα περιόδῳ ἀπέκτησεν ἡ Ἀλεξάνδρεια τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς καὶ
ἤρξατο κόπτουσα τετράδραχμα, εἴτε φέροντα τοὺς τύπους Ἀλε-
ξάνδρου τοῦ Μεγάλου (σύμβολον ἵππος βόσκων), εἴτε καὶ ἐν τῷ
ιδίῳ αὐτῆς ὀνόματι. Μέγα μέρος ἐξ αὐτῶν περιεσώθη μέχρις ἡμῶν.
Εἶνε δὲ ταῦτα σπουδαίου ἐνδιαφέροντος, ἐπειδὴ φέρουσι πάντα
χρονολογίας ἀναφερομένας, ὡς φαίνεται, εἰς τὸ ἔτος 300 π. Χ. Τὸ
ἀρχαιότατον τῆς σειρᾶς ταύτης φέρει τὴν χρονολογίαν 137, τὸ δὲ
νεώτατον, 236. Ἀνήκουσιν ἐπομένως ταῦτα εἰς τοὺς χρόνους ἀπὸ
τοῦ 164 μέχρι τοῦ 65 π. Χ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής
(Πίναξ ΚΨ'. 3.)

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΙΜΙΘΕΩΣ Ἀπόλ-
λων Σμινθέως, μετὰ τόξου καὶ βέ-
λους, βαδίζων· ὑπ' αὐτὸν ΑΛΕ-
ΞΑΝΔΡΕΩΝ καὶ ὄνομα ἄρχον-
τος κατὰ γενικὴν πτώσιν . . .
Α Ἀττικὸν τετράδρ. καὶ δραχ.

Τὸ Σμίνθιον ἢ ναὸς Ἀπόλλωνος τοῦ Σμινθέως ἱδρυτο ἐπὶ βρα-
χώδους ὑψώματος τῆς παραλίας τῆς Χρύσης πρὸς νότον τῆς πό-
λεως. Τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ ἦτο ἔργον τοῦ Σκόπα, ὁ δὲ Στράβων
(604) μαρτυρεῖ, ὅτι παρίστατο ἔχων παρὰ πόδας μῦν. Τὸ σύμ-
βολον τοῦτο παραλείπεται ἐπὶ τῶν τετραδράχμων, εὗρηται ὅμως
ἐπὶ μικρῶν χαλκῶν νομισμάτων, ὁμοιοζόντων κατὰ τύπον πρὸς τὰ
ἀργυρᾶ. Τὰ μεγάλα χαλκᾶ νομίσματα τῶν προῤῥωμαϊκῶν χρόνων
φέρουσι τὴν ἐπιγρ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ, συνήθως συντετμημένην καὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν κατατομῇ εἶτε κατ' ἐνώπιον, ὀπισθ.
δέ, ἵππον βόσκοντα ἢ λύραν. Ἡ γειτονία τῆς πόλεως πρὸς τὸν
ποταμὸν Σκάμανδρον μνημονεύεται ἐπὶ τινων νομισμάτων, ἐπιγε-
γραμμένων ΠΡΟΣ ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΝ. Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Αὐγού-
στου ἢ Ἀλεξάνδρεια ἐδέχθη ῥωμαϊκὴν ἀποικίαν· ἔκτοτε δὲ τὰ
νομίσματα φέρουσι Λατινικὴν ἐπιγραφὴν COL. TROAD, COL.
ALEX TRO, COL AVG TRO, κτλ., ἐπὶ δὲ νομισμάτων τοῦ Κα-
ρακάλλα προστίθενται οἱ τίτλοι Aurelia Antoniana. Ἀπὸ Δο-
μιτιανοῦ μέχρι Σαλωνίνου τὰ νομίσματα ἀνήκουσι κατὰ τὸ πλεῖ-
στον εἰς τὴν κλάσιν τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀποικιακῶν. Οἱ τύποι εἶνε
μὲν πολυάριθμοι, ἀλλ' οἱ ἐξῆς δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ὡς οἱ μᾶλ-
λον χαρακτηριστικοὶ — Ἴππος βοσκόμενος· ἀετὸς ἱπτάμενος μετὰ
κεφαλῆς βοῦς εἰς τοὺς ὄνυχας, κατ' ἀναφορὰν πρὸς παράδοσιν τινα
περὶ τῆς κτίσεως τῆς πόλεως (Eckhel, II. σ. 482)· ἄγαλμα ἢ
ναὸς Ἀπόλλωνος Σμινθέως· Σειληνός· λύκαινα καὶ δίδυμοι· προ-
τομὴ γυναικεία πυργοστεφής μετὰ σημαίας (vexillum) ἐπ' ὤμου·
Σάτυρος σύρων γυμνὴν νύμφην πρὸ τοῦ Πανὸς κτλ.

Ἀμαξιτός, ἐπὶ τῆς νοτίου παραλίας τῆς Τρωάδος, πιθανῶς

ἀπωλέσασα τὴν αὐτονομίαν μετὰ τὴν κτίσιν τῆς Ἀλεξανδρείας Τρωάδος, ὅπου μετῴκησαν οἱ κάτοικοι αὐτῆς.

ΧΑΛΚΟΣ. Τέταρτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	ΑΜΑΞΙ Λύρα	Α · 6
	(Num. Chron., VI. 197.)	
Ὅμοίως	» Ἀθηνᾶ Ἰλιάς	Α · 6

Βιρυτός ἢ **Βίρυτις**, πόλις ἀγνώστου θέσεως. Τὰ μόνα νομίσματα αὐτῆς εἶνε ἕκται ἡλέκτρου τοῦ Φωκαϊκοῦ κανόνος καὶ χαλκᾶ.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

Κεφαλὴ ἐνὸς τῶν Διοσκούρων μεταξὺ δύο ἀστέρων.	Κεφαλὴ γυναικεία πρὸς δ, ἐν τετραγώνῳ γραμμῆς. . . .	ΒΕ 39 κ.
	(Hunter, Πίν. LXVI. 8.)	
Ὅμοίως. (Millingen, Syll., Πίν. II. 41.)	ΒΙΡΥ Ῥόπαλον ἐν δικτύῳ. . . .	Α · 7 καὶ · 4
Κεφαλὴ πωγωνοφόρος μετὰ πύλου κωνικοῦ. (Αὐτόθι, Πίν. II. 42.)	ΒΙΡΥ Τρεῖς μηνίσκοι ἐν σχήματι τρισκελοῦς	Α · 3

Γεντῆνος. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος	ΓΕΝΤ Μέλισσα ἐν στεφάνῳ	Α · 65
	(Num. Chron., VI, 196.)	

Γεργίς ἢ **Γέργιθα** (Arch. Zeit., 1844, 337· 1845, 416), πόλις κειμένη ἐν τῷ βορείῳ μέρει τῆς Τρωάδος, πλησίον τῆς ὁποίας ἐλέγετο ὅτι ἐγεννήθη ἡ Γεργιθία Σίβυλλα (Varro, IV, σ. 216). Στέφανος ὁ Βυζάντιος μαρτυρεῖ ῥητῶς, ὅτι οἱ τύποι τῶν νομισμάτων τῆς Γεργίθου ἦσαν ἡ Σίβυλλα καὶ ἡ σφίγξ: Γεργιθία ἢ χρησμολόγος Σίβυλλα, ἥμιν καὶ τεύπνωτο ἐν τῷ νομίσματι τῶν Γεργιθίων, αὐτὴ τε καὶ ἡ σφίγξ.

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Κεφαλὴ τῆς Γεργιθίας Σιβύλλης δαφνοστεφής, κατ' ἐνώπιον.	ΓΕΡ Σφίγξ καθημένη δ. Ρ 6·2 κ.	
Ὅμοίως.	» Ὅμοίως.	Α Μεγ. · 3

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου.

Κεφαλή τῆς Γεργιθίας Σιβύλλης δα- ΓΕΡ Σφιγξ καθημένη πρὸς δεξ., ἐν
φνοστεφής, κατ' ἐνώπιον, φέρουσα τῷ ἐξέρῳ στάχυν. . . . Α·6
δὲ περιδέραιον καὶ ἐνώτια.

Δάρδανος, ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, περὶ τὰ ἐβδομήκοντα στά-
δια πρὸς νότον τῆς Ἀβύδου, ἦτο ἐν τῶν ἡλεκτρον ἐκδιδόντων νο-
μισματοκοπειῶν ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου ἰσως αἰῶνος π. Χ. Ὁ Ἰούλιος
Πολυδεύκης (IX, 84) λέγει, ὅτι τύπος τῶν νομισμάτων τῆς Δαρ-
δάνου ἦτο μάχη ἀλεκτρυόνων. Ἐν τούτοις ὁ συνήθης τύπος εἶνε
ἀλέκτωρ μαχόμενος, ἂν καὶ μάχη ἀλεκτρυόνων ἀπαντᾷ ἐπίσης
ἐπὶ τε τῶν ἐξ ἡλέκτρου καὶ τῶν ἐξ ἀργύρου νομισμάτων.

Ἀσιατικὸν ἢ Μιλήσιον ἡλεκτρον. Ἑβδομος αἰὼν π. Χ.

Δύο ἀλέκτορες μαχόμενοι. Τετράγωνον ἔγκοilon ἀκανόνιστον.
(Num. Chr., 1875, Πίν. VIII. 8.) ΛΕ Τρίτη, 73 κ.

Φωκαϊκὸς σταθμητικὸς κανὼν, ἡλεκτρον. Ἑκτος καὶ πέμπτος αἰὼν.

Δύο ἀλέκτορες μαχόμενοι. Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα
(Num. Chr., 1875, Πίν. X. 14.) διηρημένον. . ΛΕ Ἑκτη, 40·4 κ.

Ἀσιατικὸν ἢ Μιλήσιον ἡλεκτρον.

Ἀλέκτωρ ὑπερίνω αὐτοῦ, ἀνθέμιον. Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα
(Πίναξ ΚΔ'. 15.) διηρημένον. ΛΕ Στατήρ, 215 κ.

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν, ἄργυρος. Πέμπτος αἰὼν π. Χ.

Ἰππεύς. ΔΑΡ Ἀλέκτωρ ἐν τετραγώνῳ ἔγ-
(B.M. Guide, Πίν. X. 25.) κοίλῳ. . . . Ρ 72·7 κ.

Ἰππεύς. (Brandis, σ. 428.) ΔΑΡ Δύο ἀλέκτορες μαχόμενοι . .
Ρ 16 κ.

Ἡ ὀπισθία ὄψις τῆς ἀργυρᾶς δραχμῆς φέρει μονογράφημα ἀπο-
τελούμενον ἐκ τῶν γραμμάτων ΙΗ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἀπε-
δόθη εἰς τὸν Ζῆνιν, σατράπην τῆς Αἰολίδος ἐπὶ Ἀρταξέρξου τοῦ
Μνήμονος.

ΧΑΛΚΟΣ. Τέταρτος αἰὼν, π. Χ.

Ἰππεύς ἀνορθούμενος ὑποκάτω, ἐνίοτε ΔΑΡΔΑΝ. κτλ. Ἀλέκτωρ πρὸ αὐ-
ΦΙΛΟΚΡΑ ἢ σύμβολόν τι. τοῦ ἐνίοτε, Παλλάδιον. Α·7·5

Αυτοκρατορικά — Αὐγούστος καὶ ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γέτα.
Ἐπιγρ ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ. Ἄρχων, ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου ἄρχων. Τύποι
 ἐκλεκτοί — Γανυμήδης ἀναρπαζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ τοῦ Διὸς
 (πρβλ. Στράβ. 587). Ποτάμιος θεὸς ΡΟΔΙΟΣ (Στράβ. 595, 103).
 Αἰνείας φέρων τὸν Ἀγχίσην καὶ ἄγων τὸν Ἀσκάνιον.

Ζέλεια, ἐπὶ τοῦ Αἰσῆπου ποταμοῦ περὶ τὰ ὀγδοήκοντα μίλια
 ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ.

ΧΑΛΚΟΣ. *Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.*

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος φέρουσα στέφανον. | **ΙΕΛΕ** Ἐλαφος Α·7
 (Zeit. f. Num., VII. 223.)

Ἴδε ὡσαύτως στατῆρα ἡλέκτρον περιγραφόμενον ὑπὸ τὴν Φώ-
 καιαν (κατωτέρω).

Θήβη. Ἴδε Θήβην Ὑποπλακίαν τῆς Μυσίας (Millingen
Syll., 68. Sestini, *Lett. di cont.*, II 69, IX. 114).

Θύμβρα, παρὰ τὸ Ἴλιον, κληθεῖσα οὕτως ὑπὸ τοῦ κτίστου
 αὐτῆς Δαρδάνου πρὸς τιμὴν τοῦ φίλου του Θυμβραίου, περίφημος
 δὲ διὰ τὸν ἐν αὐτῇ ναὸν τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος.

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος. | **ΟΥ** μεταξὺ τῶν ἀκτίνων ἀστέρος. Α·5
 (Num. Chron., VI. 199.)

Ἴλιον. Ἡ νέα πόλις τοῦ Ἰλίου δὲν εἶχε σπουδαιότητά τινα
 μέχρι τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ὅστις μετὰ τὴν ἐν
 Γρανικῷ νίκην ἀνεκήρυξεν αὐτὴν ἐλευθέραν καὶ ἀπηλλαγμένην
 φόρου (Στράβ., 593). Ὁ Λυσίμαχος ὡσαύτως μετὰ τὸν θά-
 νατον τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔλαβε τὴν πόλιν ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ προ-
 στασίαν, ἀνήγειρε ναὸν τῇ θεᾷ Ἀθηνᾷ Ἰλιάδι καὶ περιέβαλε τὴν
 πόλιν διὰ τείχους.

Δὲν φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι ἐκόπησαν νομίσματα ἐν Ἰλίῳ πρὸ
 τοῦ 189 π. Χ. ὅτε τὴν ἐλευθερίαν καὶ αὐτονομίαν τῆς πόλεως
 ἀνεγνώρισαν οἱ Ῥωμαῖοι.

Μετὰ τὸ 189 π. Χ. περίπου

Κεφαλή Ἀθηνᾶς.

(B. M. Guide, Πίν. XLIX. 12.)

ΑΘΗΝΑΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ἀθηνᾶ Ἰλιάς,
βαδίζουσα, κράτοῦσα δὲ δόρυ καὶ
ἄτρακτον. Διάφορα σύμβολα καὶ
ὀνόματα ἀρχόντων
Ρ Ἀττικ. τετράδρ. δρ. καὶ ἡμίδρ.

Τὰ μικρότερα ἀργυρᾶ καὶ τὰ σύγχρονα χαλκᾶ νομίσματα τῶν ὁμοίων τύπων φέρουσι συνήθως τὰς ἐπιγραφὰς ΙΛΙ καὶ ΙΛΙΕΩΝ.

Ἐν αὐτοκρατορικοῖς χρόνοις ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος μέχρι Γαλλικανοῦ οἱ τύποι καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ εἶνε πολυάριθμοι καὶ ἐνδιαφέρουσαι, ὧν μνημονευτέαι αἱ ἐξῆς: ΔΙΑ ΙΔΑΙΟΝ ΙΛΙΕΩΝ, Ζεὺς Ἰδαῖος καθήμενος ἐπὶ θρόνου, κρατῶν ἀγαλμάτιον Ἀθηνᾶς Ἰλιάδος. ΑΝΧΕΙΧΣ· ΑΦΡΟΔΕΙΤΗ· ΕΚΤΩΡ· ΕΚΤΩΡ ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ. Ἐκτωρ ἱστάμενος ὑπὲρ τὸ πτώμα τοῦ Πατρόκλου. ΠΡΙΑΜΟΣ· ΔΑΡΔΑΝΟΣ· ΕΙΛΟΣ ὁ υἱὸς τοῦ Δαρδάνου· ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ, κτλ. Πᾶσαι μετὰ τῶν ἀρμοζόντων τύπων· ΙΛΙΟΝ ΡΩΜΗ, Ἴλιον καὶ Ῥώμη ἱστάμεναι καὶ δεξιούμεναι ἀλλήλας.

ὑπάρχουσιν ἐπίσης παραστάσεις διαφόρων θυσιῶν πρὸς Ἀθηνᾶν τὴν Ἰλιάδα.

Κεβρηνία. Ὁ Στράβων (παρ. 596) λέγει, ὅτι ἡ χώρα τῆς Κεβρηνίας ἐχωρίζετο ἀπὸ τὴν τῆς Σκήψεως ὑπὸ τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ. Οἱ κάτοικοι ἀμφοτέρων τῶν πόλεων τούτων μετωκίσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀντιγόνου εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ κτισθεῖσαν νέαν πόλιν, τὴν ὕστερον κληθεῖσαν Ἀλεξάνδρειαν Τρωάδα. Τὰ νομίσματα τῆς Κεβρηνίας συνίστανται εἰς ἑκτας ἡλέκτρου καὶ μικρὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ ἑκτου καὶ πέμπτου περίπου αἰῶνος π. Χ., καὶ εἰς χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τετάρτου. Ἐπίσημον τῆς πόλεως ἦτο κεφαλὴ κριοῦ ἐπὶ τινων ὁμοῦ κομματίων ὁ τύπος οὗτος εἶνε διπλοῦς, μετὰξὺ δὲ τῶν δύο κριοῦ κεφαλῶν εὗρηται κλάδος. Ἐπιγρ., συνήθως ΚΕΒΡ ἢ ΚΕΒΡ, κτλ. Ὁ ὁπισθότυπος τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων εἶνε τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον εἴτε περιλαμβάνον γοργόνειον, κεφαλὴν μόσχου ἢ ἀμοφορέα. Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τετάρτου

αἰῶνος φέρουσι κατὰ κανόνα κεφαλὴν κριοῦ, εἴτε δύο κεφαλὰς κριοῦ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως καὶ κεφαλὴν Ἀπόλλωνος ἐπὶ τῆς ὀπισθίας. **Επιγρ.*, ΚΕ, συνήθως ἐν μονογραφήματι.

Τρίτος αἰὼν π. Χ.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λυσιμάχου ἐν ἔτει 281 π. Χ., ὅτε ὁ Ἀντίοχος ἐκυβέρνησα, ὑπὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ Σέλευκον, τὴν Μ. Ἀσίαν μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου, φαίνεται ὅτι ἡ Κεβρηνία μετωνομάσθη πρὸς τιμὴν αὐτοῦ Ἀντιόχεια, ὅφ' ὃ ὄνομα ἔκοψε χαλκᾶ νομίσματα (*Zeit. f. Num.*, III, 305).

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος. | ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ Κεφαλὴ κριοῦ. Α·6

Κολώνη, ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Τρωάδος ἀντικρὺ τῆς Τενέδου καὶ 140 στάδια ἀπὸ τοῦ Ἰλίου (Στράβ. 589). (*Num. Chron.* VI, 193).

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς. | ΚΟΛΩΝΑΩΝ μεταξὺ τῶν ἀκτί-
νων ἀστέρος. Α·7

Τὰ νομίσματα ταῦτα κατετάσσοντο πρότερον ἐσφαλμένως εἰς τὴν Κολώνην τῆς Μεσσηνίας.

Λαμπωνία (;). Αἰολικὴ πόλις ἐν τῇ Τρωάδι πλησίον τῆς Ἀσσοῦ (ἴδε Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 263).

Πρὸ τοῦ 400 π. Χ.

Κεφαλὴ Διονύσου πωγωνοφόρος. | ΛΑΜ Κεφαλὴ ταύρου κατ' ἐνώπιον.
Ρ 59 κ.
Ὅμοίως. » Ὅμοίως Ρ 29 κ.

Περὶ τὰ 400-350 π. Χ.

Κεφαλὴ Διονύσου πωγωνοφόρος | ΛΑΜ Ὅμ., ὑποκάτω κἀνθαρος. Α·5

Λάρισσα, ἐπὶ τῆς παραλίας μεταξὺ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀμαξιοῦ. Τῇ πόλει ταύτῃ ἀπεδόθησαν χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ. ἐπιγεγραμμένα ΛΑΡ (ἴδε Λάρισσαν Αἰολίδος).

Νέα (ς), ἐπὶ τοῦ Σιμόεντος, παρὰ τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Σιγείου. Μικρὰ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ., συνήθως μετὰ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀθηνᾶς ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας καὶ τῶν γραμμάτων ΝΕ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψews. Ἐντούτοις ἡ ἀπονομὴ αὕτη εἶνε ἀμφίβολος. Ἴδε Νέον Τεῖχος Αἰολίδος καὶ *Num. Chron.*, VII. 49.

Νεανδρεία, Αἰολικὸν κτίσμα, 130 στάδια ἀπὸ τοῦ Ἰλίου, πιθανῶς δὲ μία τῶν πόλεων, ὧν οἱ κάτοικοι μετῴκηθησαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν Τρωάδα.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος. (<i>Num. Chron.</i> , VI. 198.)	NEAN Ἴππος βόσκων τετράγωνον ἔγκοilon. ρ 28 κ.
Ὅμοίως. (Fox, II. 48.)	» Κριὸς τετράγωνον ἔγκοilon. ρ 7·5 κ.
Ὅμοίως	» Προτομὴ ταύρου. ρ Μεγ. 4
Ὅμοίως.	» Ἴππος βόσκων Α ·8
Ὅμοίως.	» Κόκκος κριθῆς καὶ σταφυλῆ. Α ·6
Κεφαλὴ Πανὸς κερασφόρος.	» Αἶξ Α ·6

Ὀφρύνειον, μικρὰ πόλις μετὰξὺ Δαρδάνου καὶ Ῥοιτείου μετ' ἄλλους ἱεροῦ τῷ Ἑκτορι.

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἑκτορος μετὰ κράνους λο- φοφόρου, κατ' ἐνώπιον. (Brandis, σ. 446.)	ΟΦΡΥΝΕΩΝ Γυμνὸς παῖς ἐπὶ ἵππου, ἀντιγεγραμμένος ἐκ τῶν νο- μισμάτων τοῦ Φιλίππου τῆς Μακε- δονίας. ρ 44 καὶ 21 κ. καὶ Α ·6
Ὅμοίως. (Brandis, σ. 556.)	ΟΦΡΥ Ὁ παῖς Διόνυσος κρατῶν σταφυλὴν Α ·7 καὶ ·5
ΟΦΡΥΝΕΩΝ Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	Δύο ἀλέκτορες μαχόμενοι . . . Α ·7 (Mionn., <i>Suppl.</i> , 500.)

Ῥοίτειον. (Waddington, *Rev. Num.*, 1852 σ. 96). Ἐκεῖτο εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλησπόντου πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἰλίου.

Περὶ τὰ 350 - 300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΡΟ-ΙΤ-ΕΙ εἰς τὰ κενὰ τὰ μεταξὺ
τριῶν μηνίσκων τεθειμένων ἐν
σχήματι τρισκελοῦς. . . Ρ 48 κ.

Σκαμανδρεία, μικρὰ πόλις ἐπὶ τοῦ Σκαμάνδρου (Imhoof, *Zeit. f. Num.*, I. 141)

Περὶ τὰ 350 - 300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος (;

ΞΚΑ Φοῖνιξ δένδρον. Σύμβολον,
κεφαλὴ κάπρου . . . Α · 8

Κεφαλὴ τῆς ὀρείας νύμφης Ἰδης,
ἐνίοτε μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΙΔΗ.

» Σταφυλὴ . . . Α · 4

Σκῆψις, μεσόγειος πόλις ἐν τῇ ὀρεινῇ χώρᾳ τῇ πρὸς τὰ βο-
ρειανατολικά τοῦ ὄρους Ἰδης. Ἐν τῇ γειτονίᾳ ὑπῆρχον μεταλλεῖα
ἀργύρου. Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ πέμπτου αἰῶ-
νος δὲν ἐκτείνονται πέραν τῶν ἀρχῶν τοῦ τετάρτου.

ΞΚΑΨΙΟΝ, βραδύτερον ΣΚΗΨΙΟΝ
καὶ ΣΚΗΨΙΩΝ. Προτομὴ ἵππου
πτερωτοῦ.

Φοῖνιξ ἢ ἐλάχιστη μετὰ ποικίλων συμ-
βόλων ἐν τῷ πεδίῳ . . .
Ρ 99, 59, 49 καὶ 33 κ. καὶ Α
(B.M. *Guide*, Πίν. Χ. 26.)

Ἐπὶ τῶν χαλκῶν νομισμάτων ἡ παράστασις τοῦ πτερωτοῦ ἵπ-
που περατοῦται πρὸς τὰ ὀπισθεν εἰς ζυτὸν ἥτοι κέρασ πότου Imhoof,
Mon. Gr. σελ. 264).

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐρηλίου μέχρι Μαξιμίνου ΣΚΗΨΙΩΝ
ἢ ΣΚΗΨΙΩΝ ΔΑΡΔΑΝΩΝ. Ἐκλεκτοὶ τύποι, ΖΕΥΣ ΕΙΔΑΙΟΣ, Ζεὺς
Ἰδαῖος ἰστάμενος· Διόνυσος γυμνὸς μετὰ κανθάρου καὶ θύρσου·
προτομὴ Διονύσου φέροντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάλαθον καὶ κρα-
τοῦντος κανθάρον καὶ ροιάν· ἢ κρίσις τοῦ Πάριδος (*Zeit. f. Num.*
X. 155), πρὸς δὲ ΙΔΗ ΣΚΗΨΙΩΝ ΔΑΡΔΑ, Ἀθηνᾶ, Ἀφροδίτη
καὶ Ἥρα πρὸ δένδρου οὗ ὑπεράνω, ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἰδης, κάθηται ὁ
Πάρις, ὑποκάτω δὲ τοῦ δένδρου εἶνε ὁ Ἔρως προσφέρων τὸ μῆλον.

Σίγειον, κείμενον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλησπόντου, ἀνῆκεν
ἐν ἀρχαίᾳ ἐποχῇ εἰς τὰς Ἀθήνας. Οἱ Ἀθηναῖκοι τύποι τῶν νο-

μισμάτων μαρτυροῦσι τὴν συνέχειαν τῆς λατρείας τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Σιγείῳ μέχρι τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ τετάρτου αἰῶνος.

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, κατ' ἐνώπιον.
(Brandis, σ. 411.)

Ὅμοίως.

Ὅμοίως. (Brandis, σ. 557.)

Ὅμοίως.

Ὅμοίως.

Ὅμοίως.

Κεφαλὴ Ἑρμοῦ, μετὰ πετάσου κρεμα-
μένου ὀπισθεν **ΒΕ** Ἐκτη.

ΣΙΓΕ Γλαῦξ· ὀπισθεν, μηνίσκος .
Ρ Ἀττικὸν τετράβολον.

(*Num. Chron.*, VI, 199.)

ΣΙΓΕ Ὅμοίως **Α** ·7 καὶ ·5

» Γλαῦξ δίσωμος καὶ μηνίσκος·
Α ·85

» Ἀλέκτωρ **Α** ·5

» Μηνίσκος **Α** ·4

Φαίνεται ὅτι ἐν Σιγείῳ ἐκόπησαν τετράδραχμα ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀλεξάνδρου μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Σύμβολον, μηνίσκος καὶ ΣΙ ἐν μονογραφήματι.

ΝΗΣΟΣ ΤΗΣ ΤΡΩΑΔΟΣ

Τένεδος. Ἡ νῆσος Τένεδος φαίνεται ὅτι ἦτο ἀπὸ ἀρχαιοτά-
των ἤδη χρόνων νομισματοκοπεῖον μεγάλης σπουδαιότητος. Αἱ
σειραὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων αὐτῆς ἄρχονται πιθανῶς πρὸ τῶν
Περσικῶν πολέμων καὶ ἀκολουθοῦσι, ὡς φαίνεται, κατ' ἀρχὰς τὸν
Βαβυλωνικὸν κανόνα, τείνοντα ἐνταῦθα νὰ ἀφομοιωθῇ πρὸς τὸν
Εὐβοϊκόν, ὡς ἐν Θάσῳ καὶ Λυκίᾳ.

Περὶ τὰ 500 π. Χ.

Ἰανόμορφος κεφαλὴ ἀρχαϊκῆς τεχνο-
τροπίας ἀνδρική καὶ γυναικεία
(Διόνυσος Δίμορφος (;) ἢ μᾶλλον
Ἰσως Διόνυσος καὶ Ἀριάδνη).

Ὅμοίως.

Ὅμοίως.

Τ - Ε - Ν - Ε (ἐπ' ἀριστ.) Διπλοῦς πέ-
λεκυς ἐν βαθεῖ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.

Ρ Στατήρ, 138 κ. καὶ **Ρ** 28 κ.
(*B. M. Guide*, Πίν. II, 19.)

ΤΕΝΕ Κεφαλὴ πωγωνοφόρος μετὰ
κοράνους, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.

Ρ Στατήρ, 125 κ.

Τετράγωνον ἐγκοιλὸν ἄξεστον, εἰς
τέσσαρα διηρημένον . **Ρ** 28·7 κ.

Περὶ τὰ 400·350 π. Χ.

Μετὰ παρέλευσιν ἡμίσεος περίπου αἰῶνος ἐξεδόθη ἐν Τενέδῳ νέα σειρά ἀργυρῶν νομισμάτων, νῦν ὅμως κατὰ Φοινικικὸν κανόνα.

Ἰανόμορφος κεφαλὴ ὡς ἀνωτέρω,
ἀλλὰ καλλίστης τεχνοτροπίας.
(B.M. Guide, Πίν. XVIII, 20, 21.)

TENEΔΙΟΝ Διπλοῦς πέλεκυς ἐν
τετραγώνῳ ἢ πεδίῳ ἐγκοίλῳ. Ἐν
τῷ πεδίῳ σταφυλὴ καὶ σύμβολον
ἀλλάσσει. Ρ Στατήρ, 217-200 κ.
Ρ Δραχμή, 55 κ.

Ἐκ τῆς περιόδου ταύτης ὑπάρχουσι καὶ μικρὰ χαλκᾶ νομίσματα φέροντα ΤΕ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψευς. Τύπος, διπλοῦς πέλεκυς.

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Ἡ τρίτη καὶ τελευταία σειρά τῶν τῆς Τενέδου νομισμάτων ἀνήκει εἰς τὸν δεῦτερον ἢ πρῶτον αἰῶνα π. Χ. καὶ ἀκολουθεῖ τὸν Ἀττικὸν σταθμητικὸν κανόνα. Κατὰ τεχνοτροπίαν τὰ ὄψιμα ταῦτα νομίσματα ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ σύγχρονα πλατέα νομίσματα τῆς Μαρωνείας, Θάσου καὶ πολλῶν πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Εἶνε δὲ γνωστὰ καὶ κομμάτια ἐπικεκομμένα ἐπὶ νομισμάτων τῆς Ἀλεξανδρείας Τρωάδος καὶ τῆς Θάσου.

Ἰανόμορφος κεφαλὴ, ὡς ἀνωτέρω
(τεχνοτροπία παρηκμακυῖα).
(Πίναξ ΚΘ'. 3.)

TENEΔΙΟΝ Διπλοῦς πέλεκυς ἐν
τῷ πεδίῳ σταφυλὴ καὶ σύμβολον
ἀλλάσσει. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ.
Ρ Ἀττικ. τετράδρ. καὶ δραχ.

Τοὺς τύπους τῶν νομισμάτων τῆς νήσου ταύτης ὁ Ἀριστοτέλης (παρὰ Στεφ. Βυζ., ἐν λ. Τένεδος) ἀναφέρει εἰς διάταγμα βασιλέως τινὸς τῆς Τενέδου, ὀρίζοντος τὴν ἀποκεφάλισιν παντὸς μοιχοῦ. Βεβαίως ὅμως ἀπατᾶται ἐν τῇ ἐξηγήσει ταύτῃ· διότι, ὡς δικαίως παρατηρεῖ ὁ Leake, « τοιαῦτα θέματα οὐδέποτε ἀπεικονίζοντο ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Ἑλλήνων. Οἱ τύποι αὐτῶν, ὡς τὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὀνόματα, ἦσαν σχεδὸν πάντοτε εὐφημιστικοί, ἀναφερόμενοι γενικῶς εἰς τὴν ἐγχώριον μυθολογίαν καὶ τὰ συμβάντα τοῦ τόπου, μετὰ συμβόλων ἀναφερομένων εἰς τὰ κύρια προϊόντα ἢ εἰς τὴν προστάτιδα θεότητα ». Πρβλ. τὸν μῦθον τοῦ Τέν-

νου καὶ τοὺς εἰς Δελφοὺς ἀφιερωμένους πελέκεις τῆς Τενέδου (Παυσ., X. 14).

Ὅθεν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναμρίβολον, ὅτι ὁ Τενέδιος πέλε-
κυσ ἦτο θρησκευτικὸν ἔμβλημα, ὡς καὶ ὁ διπλοῦς πέλεκυς, ὃν
κρατεῖ Ζεὺς ὁ Λαβρανδεὺς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Καρίας.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΡΩΑΔΟΣ

	Πρὸ τοῦ 500 π. Χ.	500-400 π. Χ.	400-300 π. Χ.	300-200 π. Χ.	Μετὰ τὸ 300-200 π. Χ.	Αὐτοκρα- τορικά
* Ἀβυδος	ⲙⲉ.	Ⲡ	ⲕ Ⲡ ⲕ	ⲕ	Ⲡ ⲕ	ⲕ
* Ἀλεξάνδρεια Τρωάς	...	...	...	...	Ⲡ ⲕ	ⲕ
* Ἀμαξιτὸς	...	...	ⲕ			
Βιρυτὸς	...	...	ⲙⲉ. ⲕ			
Γεντῖνος	...	...	ⲕ			
Γέργιθα	...	...	Ⲡ ⲕ	ⲕ		
Δάρδανος	ⲙⲉ	ⲙⲉ Ⲡ	ⲕ	...	...	ⲕ
Ζέλεια	...	...	ⲕ			
Θύμβρα	...	...	ⲕ			
* Ἰλιον	...	...	...	...	Ⲡ ⲕ	ⲕ
Κεβρηνία }	...	ⲙⲉ Ⲡ	ⲕ	ⲕ		
* Ἀντιόχεια }	...	...	ⲕ			
Κολώνη	...	...	ⲕ			
Λαμπωνία	...	Ⲡ	ⲕ			
Λάρισσα	...	...	...	ⲕ		
Νέα (:)	...	...	...	ⲕ(;)		
Νεανδρία	...	...	Ⲡ ⲕ			
* Ὀφρύνιον	...	...	Ⲡ ⲕ			
* Ροίτειον	...	...	Ⲡ			
Σκαμανδρία	...	...	ⲕ			
Σκῆψις	...	Ⲡ	Ⲡ(;) ⲕ	...	...	ⲕ
Σίγειον	...	...	ⲙⲉ Ⲡ ⲕ			
Τένεδος (νῆσος)	Ⲡ	...	Ⲡ ⲕ	...	Ⲡ	

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος βλέπει τις ὅτι ἡ νομισματοκοπία τῆς
Τρωάδος ἀνῆκει κυρίως εἰς τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ τετάρτου αἰ-

ὦνος, ὅτε πολλαὶ μικραὶ πόλεις προσέλαβον βραχύβιον σπουδαιότητα, ὀφειλομένην εἰς τὰ ἰδιαίτερα εὐεργετήματα τὰ παρ' Ἀλεξάνδρου παραχωρηθέντα αὐταῖς μετὰ τὴν ἐν Γρανικῷ νίκην αὐτοῦ.

ΑΙΟΛΙΣ.

Συμμαχικὴ νομισματοκοπία (3). Ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

ΑΙΟΛΕ Κεραυνὸς καὶ σταφυλή. . .
 Ρ 41 κ.

Κεφαλὴ Ἥρας (3)

» Ὅμ., μετὰ σταφυλῆς ἢ κηρυκείου Α 65

Ὁ Δρ. Imhoof (*Zeit. f. Num.*, III. 312) ὑποθέτει ὅτι τὰ νομίσματα ταῦτα ἐκόπησαν ἐν Μεθύμνῃ τῆς Λέσβου. Ἄλλοι ἀποδίδουσι αὐτὰ εἰς τὸ Αἰόλιον τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου.

Αἰγαί, μετὰξὺ Λήμνου καὶ Κύμης. Ἀρχαῖα νομίσματα δὲν εἶνε γνωστά.

Περὶ τὰ 300-200 π. Χ. Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

ΑΙΓΑΕ Κεφαλὴ αἰγός. . Ρ 32 κ.

Μετὰ τὸ 190 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἐν τῷ πεδίῳ
 τόξον καὶ φάρετρα.
 (Brandis, σ. 448.)

ΑΙΓΑΙΕΩΝ Ζεὺς γυμνός, ἱστάμενος,
 κρατῶν ἀετὸν καὶ στηριζόμενος
 ἐπὶ σκήπτρου· τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ
 δρυός. Ρ Τετράδρ. πλατύ.

Πρὸς τούτοις χαλκᾶ διαφόρων τύπων.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Τραϊανοῦ Δεκίου (*Zeit. f. Num.*, VI. 12) **Ἐπιγρ.** ΑΙΓΑΕΩΝ. Ἀρχων, στρατηγός. Ἐκ τῶν τύπων ἀξιωματικὸν εἶνε γυναικεῖα μορφή καθημένη ἐπὶ λύχου (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 270) καὶ κατακείμενος ποτάμιος θεὸς σὺν τῷ ὀνόματι ΤΙΤΝΑΙΟΣ

Αὐτοκάνη, (ἴδε τὸν ὁμηρικὸν Ὑμνον εἰς Ἀπόλλωνα Δῆλιον, στιχ. 35) μεταξύ Πιτάνης καὶ Ἀταρνέως (Imhoof, *Mon. Gr.* σ. 271, καὶ *Zeit. f. Num.* XI. σ. 50).

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου. (;)

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

(*Z. f. N.*, XI, Πίν. I, 3.)

Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς κατ' ἐνώπιον. (Αὐτόθι, XI, Πίν. I, 4.)

Κεφαλὴ Διός.

ΑΥΤΟΚΑΝΑ Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ στεφάνης Α · 3

ΑΥΤΟΚΑ Στέφανος Α · 5

ΑΥΤΟΚ ἢ ΑΥΤΟΚΑ Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς Α · 6 καὶ · 4

Βοιῶνη, πιθανῶς παρὰ τὴν Ἀρίσσαν Φρικωνίδα (Imhoof, *ε. ἀ.* 272).

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ γυναικεία ἔχουσα τὴν κόμην ἐν σφενδόνη.

ΒΟΙΩΝΙΤΙΚΟΝ Ταῦρος ἱστάμενος Α · 45

Γρύνιον ἢ Γρυνεῖα, τεσσαράκοντα στάδια ἀπὸ τῆς Μυρίνης καὶ ἑβδομήκοντα ἀπὸ τῆς Ἑλαίας, διάσημος διὰ τὸν ἐκ λευκοῦ μαρμάρου ναὸν αὐτῆς τοῦ Ἀπόλλωνος (Στραβ. 622). Ἴδε *Num. Chron.*, IX. 159 καὶ *Εφημερίς Ἀρχαιολογική*, Σειρὰ Β'. 1861, 313.

Χαλκοῦν τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος κατ' ἐνώπιον.

ΓΥΡΝΗΩΝ (οὔτω) Ὅστρακον θαλασσίου μυός . . . Α · 7 καὶ · 4

Ἑλαία. Πόλις παλαιὰ κτισθεῖσα, κατὰ τὴν παράδοσιν, ὑπὸ Μενεσθέως τοῦ Ἀθηναίου. Ὁ Στράβων (615) θέτει αὐτὴν δώδεκα στάδια μακρὰν τοῦ Καίκου καὶ 120 ἀπὸ τῆς Περγάμου ἧς ἦτο ἐπίνειον. Πάντα τὰ νομίσματα αὐτῆς εἶνε ὀψίμου τεχντροπίας: —

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ στενῆς περικεφαλαίας.

Ε - Α · Α - Ι Στέφανος . . Α · 49 κ.
Α · 20 κ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους Κορινθιακοῦ.

Ε - Α Κόκκος σίτου ἐν στεφάνῳ . . Α · 75 καὶ · 4

Πρῶρα.
Κεφαλή Δήμητρος.

ΕΛΑΙ ἐν στεφάνῳ . Α .75 καὶ .4
ΕΛΑΙΤΩΝ Λαμπὰς ἐν στεφάνῳ .
Α .7

Ἕτεροι τύποι μεταγενεστέρων χρόνων εἶνε οἱ ἐξῆς: — Ἀθηνᾶ κρατοῦσα γλαῦκα καὶ σκῆπτρον· μήκων ἐν στεφάνῳ· κάλαθος περιέχων μήκωνα καὶ στάχυν· Τελεσφόρος, κλπ. ΜΕΝΕ-
CΘΕΥC ΚΤΙCΤΗC, κεφαλή Μενεσθέως, ὁπισθ. Ἀσκληπιός.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Ὀστυλιανοῦ, ΕΛΑΙΤΩΝ ἢ ΕΛΑΕΙΤΩΝ. Ἀρχων — στρατηγὸς ἴσως δὲ καὶ ἄρχων· ὁ πρῶτος μετὰ τοῦ τίτλου ΝΕ[ΩΚΟΡΟC]. Ἀξιοσημεῖωτοι τύποι: Ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης· τέσσαρες ἀλιεῖς ἀνοίγοντες τὴν εἰς τὰ δίκτυα αὐτῶν ἐμπλακεῖσαν κιβωτόν, ἐν ᾗ ἐνεκλείσθησαν ἡ Αὐγὴ καὶ ὁ παῖς αὐτῆς Τήλεφος καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν· εἰς τῶν ἀλιέων ἐξάγει τὴν Αὐγὴν ἐκ τῆς κιβωτοῦ (*Mittheilungen d. deutschen arch. Inst.* 1885, σ. 21).

Κάμη, πιθανῶς κειμένη ἐν τῇ Αἰολίδι (ἴδε von Sallet, *Zeit. f. Num.* XIII. σ. 70). Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — Ἀδριανός, Κόμμοδος καὶ Σεβήρος, μετὰ ἣ ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ., ΚΑΜΗΝΩΝ Τύποι — Κεφαλή πωγωνεφόρος, ὅπ. Εἰδῶλον Ἀσιατικῆς θεᾶς ὁμοιάζουσας πρὸς τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτεμιν. Κεφαλή Ἀδριανοῦ, ὅπ. ΚΑΜΗΝΩΝ ΕΠΙ ΤΡΥΦΩΝΟC, Ὑγίεια ἰσταμένη (*Zeit. f. Num.*, ἐ. ἀ.).

Κύμη, ἐν τῷ μυχῶ τοῦ ὁμωνύμου κόλπου, κτισθεῖσα κατὰ τὴν παράδοσιν, ὑπὸ ἀμαζόνος καλουμένης Κύμης. Ἡ πόλις αὕτη φαίνεται ὅτι ἔκοψε νομίσματα ἡλέκτρου κατὰ Φοινικικὸν σταθμητικὸν κανόνα πρὸ τῶν Περσικῶν πολέμων.

Πρὸ τοῦ 500 π. Χ. περίπου.

Προτομή ἵππου ἀνορθουμένου· ὑποκάτω, ἄνθος (;) (*Ivanoff*, 153).

Τρία βαθέα ἔγκοιλα, ὧν τὸ κεντρικὸν ἐπίμηκες, τὰ δὲ λοιπὰ τετράγωνα. . ΜΕ Στατήρ, 220 κ.

Ἴππος ἀνορθούμενος· ὑποκάτω, ἄνθος (;) (*B. M. Guide*, Πιν. Χ, 3.)

Τετράγωνον ἔγκοιλον εἰς τέσσαρα διηρημένον. ΜΕ Στατήρ, 215 κ.

Κεφαλή ἵππου.

Κεφαλή ἀετοῦ. (Brandis, σ. 391).

Τετράγ. ἔγκοilon. **ΒΕ** 21 καὶ 10 κ.

ΚΥ Τετράγωνον ἔγκοilon. **ΒΕ** 9-7 κ.

Ρ 21 κ.

Εἶνε ὡσαύτως πιθανὸν ὅτι οἱ ἀρχαϊκώτατοι ἀργυροὶ Αἰγινήτικοῦ σταθμοῦ στατῆρες τοῦ εὐρήματος τῆς Θήρας, οἱ φέροντες ὡς τύπον προτομὴν ἵππου, ἀνωτέρω δὲ (Τόμ. Α' σελ. 640) περιγραφέντες, πρέπει νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν Κύμη.

Μεταξὺ τῶν ἀρχαϊκῶν τούτων νομισμάτων καὶ τῶν πλατέων καὶ ἐπιπέδων τετραδράχμων τοῦ δευτέρου π. Χ. αἰῶνος, ἡ Κύμη δὲν φαίνεται ὅτι ἔκοψεν οἰονδήποτε νόμισμα.

Μετὰ τὸ 190 π. Χ. περίπου

Τετράδραγμα ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξάνδρου. Σύμβολον, ἀγγεῖον μόνωτον. Τὸ ἄρχοντος ὄνομα ΔΙΟΓΕΝΗΣ, ἐπὶ ἐνὸς τῶν νομισμάτων τούτων ἀπαντᾷ ὡσαύτως ἐπὶ συγχρόνων τετραδράχμων τῆς Κύμης κοπέντων ἐν ὀνόματι αὐτῆς ταύτης.

Κεφαλή τῆς Κύμης, τῆς κατὰ παράδοσιν οἰκιστρίας.

(B. M. Guide, Πίν. XLIX. 14.)

ΚΥΜΑΙΩΝ Ἴππος. Σύμβολον, ἀγγεῖον μόνωτον· διάφορα ὀνόματα ἀρχόντων κατ' ὀνομαστικὴν πτῶσιν· τὸ δλον ἐν στεφάνῳ

Ρ Τετράδρ.

Ἀετός.

ΚΥ Πρόσθιον ἵππου . . **Ρ** Ἡμίδρ.

Ὡσαύτως χαλκᾷ μεθ' ὁμοίων τύπων — Ἴππος· ἀετός· ἀγγεῖον μόνωτον· κεφαλή Κύμης· δύο μορφαὶ ἐπὶ τεθρίππου, ὅπ. Ἀρτεμις καὶ μορφὴ ὠπλισμένη, κλπ.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Γαλλιανοῦ μετὰ ἡ ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος. Ἀρχων ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τῶν τοῦ ἀνθυπάτου (δηλαδὴ T. Clodius Epirius Marcellus, 70-73 μ. Χ.), πρυτάνεως, στρατηγοῦ, ἄρχοντος ἢ γραμματέως. Ἀξιοσημεῖοι τύποι ἢ ἐπιγραφαὶ — ΟΜΗΡΟΣ, Ὁμήρος καθήμενος, ὅπ. ΚΡΗΘΙΣ, ἡ μήτηρ τοῦ Ὁμήρου, κρατοῦσα σκῆπτρον· ἡ Κρηθίς ἐλέγετο ὅτι ἐγεννήθη ἐν Κύμῃ· ΕΡΜΟΣ, ὁ ποταμὸς Ἑρμος· ΞΑΝΘΟΣ, ὁ ποταμὸς Ξάνθος (ἐγγχώριός τις ποταμός;). Ἀρτεμις

Ἐφεσία· ἀθλητής, μετ' ἀγωνιστικοῦ ἀγγείου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰσερχόμενος εἰς τέμενος ναοῦ· ΑΙΟΛΕΩΝ ΚΥΜΑΙΩΝ, εἰς δῆλωσιν τῆς καταγωγῆς τῆς Κύμης, ἐπὶ νομίσματος τοῦ Ἀδριανοῦ, οὗ ὁ ὁπισθότυπος παριστᾷ τὸν ποταμὸν Ἑρμὸν κατακείμενον· Ἰσις Φαρία μετὰ τῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγρ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕ ΚΥΜΑΙΟΙΣ ἐπὶ νομίσματος Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. Ἐπίσης ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ ἢ ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ. Ἐπίτιμος τίτλος ΚΑΙ-CAΡΕΩΝ, ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Νέρωνος.

Λάρισα Φρικωνίς (Στραβ. 621· *Rev. Num.*, 1844, 28 καὶ *Arch. Zeit.*, 1849, 28), ἐβδομήκοντα στάδια ἀπὸ τῆς Κύμης.

Χαλκᾷ τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ ἀνδρική μετὰ βραχέος πώ- γωνος.	ΛΑΡΙΣΑΙ Δίωτα καὶ κόκκος κριθῆς Α ·85
Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ σφενδόνης	Λ Α Δίωτα μετὰ ξύ ροπάλου καὶ κηρυκείου Α ·7

Ταῦτα δυνατόν νά ἀνήκωσιν εἰς Λάρισαν τῆς Τρωάδος.

Μύρινα, λιμὴν ἀρκετὰ ὀχυρὸς μετὰ ξύ Γρυνίου καὶ Κύμης. Τῆς πόλεως ταύτης δὲν ὑπάρχουσι παλαιὰ νομίσματα Ἡ Μύρινα ἦτο μία τῶν πόλεων τῶν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἀνακηρυχθεισῶν ἐλευθέρων μετὰ τὴν ἥτταν Φιλίππου τοῦ Ε'. ἐν ἔτει 197 π. Χ. (Λιβίου, XXXIII. 30). Τότε δὲ πιθανῶς ἤρξατο κόπτουσα πλατέα Ἀττικὰ τετράδραχμα ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξάνδρου (Müller 933-42) εἴτε καὶ μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς τύπων.

Μετὰ τὸ 197 π. Χ. περίου.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, δαφνοστεφής. (Πίναξ ΚΣ'. 4.)	ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ Ἀγάλμα Ἀπόλλω- νος τοῦ Γρυνείου, ἱσταμένου, κρα- τοῦντος δὲ ἀγνιστήριον κλάδον καὶ φιάλην παρὰ πόδας αὐτοῦ ὀμ- φαλὸς καὶ ἀμφορεὺς. Ρ Τετράδρ.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, πρὸς δ. (Ζ. f. Ν. III. Πίν. VIII. 17, 18.)	Μ—Υ Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, κατ' ἐ- νώπιον Ρ 29 κ.
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἢ Ἀθηνᾶς.	ΜΥΡΙ Ἀμφορεὺς. Α ·65

Τὰ τελευταῖα χαλκᾶ νομίσματα ἔχουσι λύραν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τοῦ νομίσματος. Οἱ σχετικοὶ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῷ πλησίον κειμένῳ Γρυνίῳ τῆς χώρας τῆς Μυρίνης.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ. ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ ἢ ΜΥΡΕΙΝΑΙΩΝ. Ἄρχων — στρατηγός, ἐπὶ νομίσματος αὐτοκρατορικῶν χρόνων, μνημονευομένῳ παρὰ Eckhel, II. 496. Ἐκλεκτοὶ τύποι — Πρόσοψις ναοῦ Ἀπόλλωνος Γρυνείου (Στραβ. 622) δεικνύουσα τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ ὡς ἐπὶ τῶν τετραδράχμων. Ἴππεὺς κρανοφόρος μετ' ἐπιγραφῆς ΔΑΜΝΕΥΣ, πιθανῶς ἐγγχώριός τις ἥρωος.

Νέον τεῖχος, (*Num. Chron.*, VII. 49.). Τὰ μικρὰ χαλκᾶ νομίσματα τὰ ὑπὸ τὴν Νέαν τῆς Τρωάδος περιγραφέντα (σ. 80) δύνανται μετ' ἴσης πιθανότητος νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν παροῦσαν πόλιν, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ἐξῆς νόμισμα: —

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

NE (μονογράφημα) Γλαῦξ. Α·65
(Βρετ. Μουσεῖον)

Τῆμος, ἐπὶ ὑψώματος, δεσπόζοντος τῆς κοιλάδος τοῦ Ἑρμου καὶ τῶν κτήσεων τῆς Κύμης, Φωκαίας καὶ Σμύρνης (Στραβ. 621). Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα αὐτῆς εἶνε τετράδραχμα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. κοπέντα ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὃν σύμβολον εἶνε μέγα μόνωτον ἀγγεῖον ἐν στεφάνῳ ἀμπέλου (Müller, 952-66). Ταῦτα δέ συνοδεύονται ὑπὸ μικρῶν ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν νομισμάτων φερόντων τὸ ὄνομα τῆς πόλεως.

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

(*Num. Chron.*, VII. 50.)

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ.

TA Ἀγγεῖον μόνωτον, ἐν στεφάνῳ
ἀμπέλου. . . . Ρ Ἡμίδρ.
» Σταφυλὴ, ἐν στεφάνῳ ἀμπέλου.
Α·75

Κεφαλή Διονύσου πωγωνοφόρου¹. | ΤΑ Σταφυλή Α·45

Μεταγενέστερα αυτόνομα χαλκᾶ, πρὸς δὲ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. *Επιγ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ, κτλ. Τύποι ποικίλοι. ΑCΙΝΙΟΣ ΓΑΛΛΟΣ ΑΓΝΟΣ, μετὰ κεφαλῆς πιθανῶς τὸν Αὐγούστον εἰκονίζουσης. Ὁ G. Asinius Gallus ἦτο ἀνθύπατος ἐν Ἀσίᾳ τὸ ἔτος 6 π. Χ. Ἐντούτοις τὰ νομίσματα δὲν δίδουσιν αὐτῷ τίτλον, ἀλλ' ἀπλῶς τὸ ἐπίθετον ἀγνός, ἀντιστοιχοῦν δὲ πρὸς τὸ λατινικὸν integer. Ἐτερον νόμισμα τοῦ Αὐγούστου κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος κοπὲν ἐπιγέγραπται ΚΑΙCΑΡ CΕΒΑCΤΟC ΠΛΟΥCΙΑC ΥΠΑΤΗC = ὑπατείας (ἴδε Z. f. N. XII. 360). Ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξίων σημειώσεως τύπων εἶνε ΕΡΜΟC, ποταμὸς Ἑρμος· Ἀθηνᾶ Νικηφόρος· δύο Νεμέσεις ἀντιμέτωποι, ἐκάστη ὑψοῦσα τὴν χεῖρα πρὸς τὸ στήθος· ΤΗΜΝΟC, Κεφαλή τῆς πόλεως.

Τίσνα (ς). Ἡ πόλις αὕτη δὲν μνημονεύεται παρ' οὐδενὸς τῶν ἀρχαίων συγγραφέων· ὁ ὁπισθότυπος ὁμῶς τῶν νομισμάτων, ἀκριβῶς ὁμοιάζων πρὸς τὸν ἐπὶ νομισμάτων τινῶν τῆς Κύμης, καθιστᾷ ἀναμφίβολον ὅτι ἐκόπησαν ἐν τῇ ἀμέσῳ γειτονείᾳ τῆς πόλεως ταύτης. Ὁ Δρ. Imhoof (*Mon. G.*, σ. 276) παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπιγραφή ΤΙΣΝΑΙΟC δύνανται νὰ εἶνε ἀρχαιότερα τις μορφή τοῦ ΤΙΤΝΑΙΟC, ὅπερ ἀπαντᾷ ὡς ὄνομα ποταμοῦ ἐπὶ αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων τῶν Αἰγῶν (σελ. 85).

Περὶ τὰ 300 π. Χ.

Κεφαλή νεαροῦ ποταμίου θεοῦ.

*Ὁμοίως.

| ΤΙΣΝΑΙΟΝ Ἀγγεῖον μόνωτον Α·65

| ΤΙΣΝΑΙΟΝ Ξίφος ἐν κολεῷ. Α·45

Ἐκ τοῦ ἐπομένου πίνακος βλέπει τις ὅτι ἐξαιρέσει ὀλίγων ἐξ ἡλέκτρου νομισμάτων, μετ' ἀμφιβολίας ἀποδιδομένων εἰς τὴν Κύμην (σελ. 87), οὐδὲν νόμισμα ἐκόπη ἐν τινὶ τῶν πόλεων τῆς Αἰολίδος πρὸ τῆς ἐποχῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ὅτι δὲ πάντα τὰ μεγάλα

1) Τὰ μικρότατα ταῦτα νομίσματα δυνατόν νὰ εἶνε ἀρχαιότερα τῆς περιόδου, εἰς ἣν τὰ ἑταῖα ἐνταῦθα.

καὶ πλατέα Ἀττικά τετράδραχμα τῶν Αἰγῶν, τῆς Κύμης, Μυρίνης καὶ Τήμνου, ἀνήκουσιν εἰς περίοδον ἔτι μεταγενεστέραν.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Αἰολίδος

	Πρὸ τοῦ 500	500-300 π. Χ.	300-200 π. Χ.	Μετὰ τὸ 200 π. Χ.	Αὐτοκρατορικά
Αἰγαί	...	...	Ρ Α	Ρ Α	Α
Αὐτοκάνη	...	...	Α		
Βοιώνη	...	...	Α		
Γρόνιον	...	...	Α		
Ἑλαία	...	...	Ρ Α	Α	Α
Κάμη	...	...	...	...	Α
Κύμη	Ⲭ Ρ(;)	...	...	Ρ Α	Α
Λάρισα	...	...	Α		
Μύρινα	...	...	...	Ρ Α	
Νέον τεῖχος	...	...	Α		
Τήμνος	...	...	...	Ρ Α	Α
Τίσνα(;)	...	...	Α		

ΛΕΣΒΟΣ.

Ἡ ὠραία αὕτη καὶ εὐφορος νῆσος, ἥτις ἦτο ἡ κυρία ἔδρα τοῦ Ἀσιατικοῦ κλάδου τῆς Αἰολικῆς φυλῆς, περιεῖχε πέντε ἢ ἑξ πόλεις μετ' ἰδίων κτήσεων ἐκάστης. Τούτων ἡ Μυτιλήνη καὶ ἡ Μέθυμνα ἦσαν κατὰ πολὺ καὶ ἐπὶ μακρὸν αἱ ἀνθηρόταται καὶ ἰσχυρόταται, εἰς τὴν μίαν δὲ ἢ τὴν ἑτέραν ἐξ αὐτῶν ὑπέκειντο συνήθως, ἂν καὶ οὐχὶ πάντοτε, αἱ ἀσημότεραι πόλεις.

Ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις Λεσβικοῖς νομίσμασι δύνανται ἴσως νὰ καταλεχθῶσιν ἀρχαῖοί τινες στατῆρες ἡλέκτρον ἀξέστου τεχνοτροπίας: —

Κεφαλὴ λέοντος χαίνουσα.
(B. M. Guide, Πίν. I. 10.)

Τετράγωνον ἔγκοilon ἀκανόνιστον.
Ⲭ 248 κ.

Ἵπάρχουσιν ὡσαύτως μικρότερα κλάσματα ποικίλων τύπων, ἐξ ὧν μνημονευτέος ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμός.

Τὸν ἀρχαῖκόν ἤλεκτρον ἀκολουθοῦσι διάφοροι σειραὶ εὐτελοῦς ἀργύρου ἥτοι κράματος (rotin) χρονολογούμεναι, τινὲς μὲν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν, ἕτεραι δὲ ἀπὸ τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ πέμπτου αἰῶνος.

Τὰ νομίσματα ταῦτα ἀκολουθοῦσι δύο διαφόρους σταθμητικούς κανόνας, ἥτοι τὸν Φοινικικὸν (στατῆρες, 230-248 κ.) καὶ τὸν Περσικὸν (στατῆρες, 169 κ.). Εἶνε δὲ σχεδὸν πάντοτε ἀνεπίγραφα, ἢ δὲ κατὰτάξεις εἰς τὴν Λέσβον στηρίζεται εἰς τὴν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἀνακάλυψιν αὐτῶν.

Ἄν καὶ εἶνε πιθανόν, ὅτι τὰ ἐκ κράματος νομίσματα ἐξεδόθησαν παρὰ διαφόρων νομισματοκοπειῶν, ἢ ὑπὸ τῶν τύπων αὐτῶν παρεχομένη ἐνάργεια δυσκόλως ἐπαρκεῖ, ἵνα ἐπιτρέψῃ ἡμῖν νὰ ἀποπειραθῶμεν ἀκριβεστέρας κατατάξεις.

Τὰ νομίσματα τῶν σειρῶν τούτων εἶνε σφαιρικὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἔχουσι μικρὸν ἀκανόνιστον ἑγκοῖλον τετράγωνον ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀφews. Οἱ κυριώτατοι ἐμπροσθότυποι εἶνε οἱ ἐξῆς: —

Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Ἀνάγλυφον τετράγωνον εἰς τέσσαρα διηρημένον ἐν κύκλῳ

σφαιριδίων.	Φ 236 κ.
Κεφαλὴ λέοντος χαίνουσα (ἐργασία ἀγροῖκος)	Φ 234 κ.
Γοργόνειον (<i>Rev. Num.</i> , 1863, 328).	Φ 219 κ.
Κεφαλὴ λέοντος, κατ' ἐνώπιον	Φ 33 κ.
Πρόσθιον κάπρου	Φ 104 κ.
Δύο κεφαλαὶ κάπρου ἀντιμέτωποι· ὑπεράνω, ἐνίοτε ΛΕΞ ἢ ΑΝ (εἰς μονογράφημα).	Φ 18 κ.
Ὅμοίως, ἐνίοτε σὺν τῷ γράμματι Μ ἢ μετ' ὀφθαλμοῦ ἀν- θρώπου ὑπεράνω	Φ 10 κ.
Μία κεφαλὴ κάπρου· ὑπεράνω ἀνθρώπινος ὀφθαλμός	Φ 13 κ.

Ἐκ πολλῶν ἄλλων μικρῶν νομισμάτων, κατ' εἰκασίαν Λεσβιακῶν, ἄξια μνείας εἶνε τὰ ἐξῆς: — Νεαρά ἄρρην κεφαλὴν, ὅπ. τε-

τράγωνον ἔγκοilon· κεφαλὴ γυναικεία, ὅπ. κεφαλὴ λέοντος ἐν τετραγώνῳ ἔγκοίλῳ· κεφαλὴ αἰθίοπος, ὅπ. τετράγωνον ἔγκοilon· δύο ἀνθρώπινοι ὀφθαλμοί, ὧν ὁ εἷς ὑπέρκειται τοῦ ἑτέρου, ὅπ. τετράγωνον ἔγκοilon· εἷς ἀνθρώπινος ὀφθαλμός. ὅπ. τετράγωνον ἔγκοilon, κλπ.

Περσικὸς κανὼν.

Δύο κεφαλαὶ μόσχων ἀντιμέτωποι μετὰ δένδρου ἐλαίας μεταξὺ αὐτῶν.
(B. M. Guide, Πίν. XI. 28.) Κ 170 κ.
Κεφαλὴ μόσχου Κ 84 κ.
Ὅμοίως. (Ὅπ. Κεφαλὴ λέοντος, ἐν τετραγώνῳ ἔγκοίλῳ). Κ 11 κ.

ΛΕΣΒΙΑΚΑΙ ΕΚΤΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΥ

ΚΛΑΣΙΣ Α'. Περὶ τὰ 450-400 π. Χ.

Σύγχρονοι πρὸς τὰ τελευταῖα νομίσματα τῶν προηγουμένων ἐκ κράματος σειρῶν (π. χ. πρὸς τὰ φέροντα τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων), ἅτινα φαίνεται ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ πέμπτου αἰῶνος, εἶνε διάφοροι σειραὶ ἐκτῶν ἡλέκτρου μετὰ παικίλων ἐμπροσθοτύπων, πᾶσαι ὅμως μετὰ διακριτικῆς τινος ιδιότητος, φέρουσαι δηλαδὴ τὸν ὀπισθότυπον ἔγκοilon καὶ οὐχὶ ἀνάγλυφον. Ὅχι δὲ σπανίως αἱ ἔκται αὗται φέρουσιν τὰς ἐπιγραφὰς ΛΕ ἢ Μ (Λέσβος ἢ Μυτιλήνη;) καὶ πολλοὶ τῶν τύπων εἶνε εὐδιακρίτως Λεσβιακοί.

Μ Πρόσθιον ταύρου, πρὸς ἄρ.

Ἐγκοίλος κεφαλὴ λέοντος χαίνουσα.
ΛΕ Ἐκτη 39 κ.

Κεφαλὴ κριοῦ πρὸς δ., ὑποκάτω ἀ-
λέκτωρ πρὸς ἄρ. (Πίναξ ΚΔ'. 17.)

Ὅμοίως ΛΕ Ἐκτη.
(B. M. Guide, Πίν. XVIII, 10.)

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ.

Ὅμοίως ΛΕ Ἐκτη,

Γοργόνειον.

Ἐγκοίλος κεφαλὴ Ἡρακλέους ἐν λε-
οντῇ. ΛΕ Ἐκτη.

Πρόσθιον ἵππου κεχαλινωμένου δ.

Ὅμοίως ΛΕ Ἐκτη.

Πρόσθιον λέοντος πτερωτοῦ ἄρ.

Ἐγκοίλος κεφ. ἀλέκτορος. ΛΕ Ἐκτη.
(B. M. Guide, Πίν. XVIII, 11.)

Κεφαλή λέοντος χαίνουσα, μετὰ ἀ- στέρος ἐπὶ τοῦ μετώπου.	Ἐγκοῖλος κεφαλὴ ἀλέκτορος . . . ⲙⲉ ⲉⲕⲧⲏ.
Κεφ. κριοῦ δ., ὑποκάτω ἀλέκτωρ ἄρ.	Ἐγκοῖλος κεφαλὴ ταύρου. ⲙⲉ ⲉⲕⲧⲏ.
Κεφαλή Ἡρακλέους ἐν λεοντῇ.	Ὁμοίως . . . ⲙⲉ ⲉⲕⲧⲏ.
ΛΕ Κεφαλή λέοντος δ., χαίνουσα.	Ἐγκοῖλος κεφαλὴ μόσχου. ⲙⲉ ⲉⲕⲧⲏ.
Κεφαλή Ἀθηνᾶς πρὸς δ., ἀκμαίας τεχνοτροπίας.	Ἐγκοῖλος λεοντῇ κατ' ἐνώπιον . . ⲙⲉ ⲉⲕⲧⲏ.

Πιθανὸν εἶνε ὅτι μέγα μέρος τῶν σπουδαίων τούτων νομισμα-
τίων ἐκόπη ἐν Μυτιλήνῃ, τούτου δὲ φαίνεται ὅτι κατέχομεν ἐπί-
σημον ἀπόδειξιν ἐν τῇ σπουδαίᾳ ἐπιγραφῇ τῇ ἀνακαλυφθείσῃ ὑπὸ
τοῦ Newton καὶ τὸ πρῶτον παρ' αὐτοῦ δημοσιευθεῖσα ἐν τοῖς
Transactions of the Royal Society of Literature (δευτέρα
σειρά, τόμ. VIII. σελ. 549). Εἶνε δὲ αὕτη τεμάχιον νομισματικῆς
συνθήκης μεταξὺ τῶν πόλεων Φωκαίας ἀφ' ἐνὸς, καὶ Μυτιλήνης
ἀφ' ἑτέρου, περὶ τῆς ἐκδόσεως κοινοῦ νομίσματος ἐξ ἡλέκτρου, γνω-
στοῦ παρ' Ἑλλήσιν ὑπὸ τὸ ὄνομα χρυσίον Φωκαϊκόν. Ἡ συνθήκη
αὕτη τάσσεται ἐπιγραφικῶς εἰς τὸ 430 περίπου π. Χ. ¹.

ΚΛΑΣΙΣ Β. Περὶ τὰ 400-387 π. Χ.

Ἡ δευτέρα κλάσις τῶν ἐξ ἡλέκτρου ἐκτῶν τῆς Λέσβου πα-
ρουσιάζει ὁπισθότυπον ἀνάγλυτον ἐν ἐγκοίλῳ ἢ βραδύτερον ἐν γραμ-
μικῷ τετραγώνῳ.

Ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν τύπων τῶν ἐκτῶν τούτων,
οἵτινες περιεσώθησαν μέχρις ἡμῶν, εὐκόλως δύναται τις νὰ ἀπο-
δείξῃ τινὰς ὡς ὄντας βεβαίως Λεσβιακοὺς· εἶνε ὅμως πιθανὸν ὅτι
ὑπάρχουσι πολλοὶ ἄλλοι, χαρακτῆρος ὀλιγώτερον εὐδιακρίτου, πι-
θανῶς καὶ οὗτοι ἐκδοθέντες ὑπὸ τοῦ νομισματοκοπέου τῆς Μυ-
τιλήνης. Οἱ ἐξῆς εἶνε ἐκεῖνοι, περὶ ὧν ἔχω τὰς ἐλαχίστας ἀμφιβο-
λίας, κατατάσσων εἰς τὴν Λέσβον.

Κεφαλή Ἀθηνᾶς μετὰ στενῆς λοφο- φόρου περικεφαλαίας.	Δύο κεφαλαὶ μόσχων ἀντιμέτωποι ἐνίοτε μεταξὺ αὐτῶν ΛΕ . . . ⲙⲉ ⲉⲕⲧⲏ.
---	--

¹ Σύνοψιν τῶν ὄρων τῆς συνθήκης ἴδε παρὰ Lenormant (Rev. Num., 1868 σ. 241).

Κεφαλή Ἀπόλλωνος, ὡς ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων τῆς Μυτιλήνης.	Κεφαλή μόσχου	ΒΕ Ἐκτη.
Κεφαλή γυναικεία, σχεδὸν ἀντωπός, ἔχουσα τὴν κόμην ταινία ἀναδεδεμένην.	Κεφαλή ταύρου· ὑπεράνω ἐνίοτε Μ (Πίναξ ΚΔ'. 18.) . . .	ΒΕ Ἐκτη.
Ὅμοίως.	Δύο κεφαλαὶ κάπρων· μεταξύ αὐτῶν Α	ΒΕ Ἐκτη.
Κεφαλή Διονύσου πωγωνοφόρου.	Δύο κεφαλαὶ μόσχων, ἀντιμέτωποι, ὧν μεταξύ ἄνθος . . .	ΒΕ Ἐκτη.
Πρόσθιον κάπρου.	Κεφαλή λέοντος χαίνουσα, ἐν τετραγώνῳ γραμμῆς . . .	ΒΕ Ἐκτη.
Κεφαλή ἄρρην νεαρά.	Κεφαλή μόσχου ἐν τετραγώνῳ γραμμῆς	ΒΕ Ἐκτη.
Κεφαλή Ἀπόλλωνος.	Λύρα, ἐν τετραγ. γραμμῆς.	ΒΕ Ἐκτη.
Κεφαλή Σαπφούς (;) μετὰ σφενδόνης.	Ὅμοίως	ΒΕ Ἐκτη.
Κεφαλή Δήμητρος μετὰ πέπλου. (Πίναξ ΚΔ'. 19.)	Τρίπους ταινία δεδεμένος τετραγώνῳ γραμμῆς . . .	ΒΕ Ἐκτη.

ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ.

Αἴγιρος, πόλις μικρὰ μεταξύ Μυτιλήνης καὶ Μεθύμνης (Στραβ. 617). Χαλκᾶ περὶ τὰ 300 π. Χ. (Imhoof, *Mon. Gr.* σελ. 276).

Κεφαλή Ἀθηνᾶς.

ΑΙΓΙ Κεφαλή γυναικεία μετὰ σφενδόνης Α 4

Ἀντισσα, παρὰ τὴν δυτικὴν ἄκραν τῆς νήσου, καταστραφεῖσα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν ἔτει 168 π. Χ.

Περὶ τὰ 300-168 π. Χ.

Κεφαλή γυναικεία.

ΑΝΤΙΣ Κωμικὴ κεφαλή Διονύσου μεθ' ὑψηλῆς τιάρας καὶ μακροῦ σφηνοειδοῦς πώγωνος . . Α 65
(Gardner, *Types*, Πίν. XV, 12.)
ΑΝ Ἀπόλλων κιθαρωδός . Α 65

Ταῦρος.

Ἑρεσός, ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Λέσβου. Χαλκᾶ μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ Ἑρμοῦ.

Ὅμοίως (*N. Ch.*, VII. 52).

ΕΡΕΣΙ Στάχυς . . . Α·65 καὶ ·35

» Κεφ. Ἀπόλλωνος (;). Α·55

Πρὸς ἐξήγησιν τοῦ πρώτου τῶν ἀνωτέρω τύπων ἶδε τὸν Ἀρχέστρατον (παρ' Ἀθηναίῳ III. 111), λέγοντα ὅτι οἱ θεοὶ ἔπεμψαν τὸν Ἑρμῆν εἰς Ἑρεσὸν χάριν τοῦ σίτου αὐτῶν.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Καλιγούλα μέχρι Φιλίππου, συνήθως μετὰ τῶν κεφαλῶν τῶν αὐτοκρατόρων. Ὄνομα ἄρχοντες μετὰ τοῦ τίτλου στρατηγός. Κύριοι τύποι: ΣΑΠΦΩ ΕΡΕΣΙ, Κεφαλὴ Σαπφούς, ὡσαύτως Σαπφὼ κατημένη καὶ λύραν κρατοῦσα (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 278).

Κέθος (;) (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 277). Ἀργυρᾶ ἀρχαῖα νομίσματα Ἀττικῆς σταθμητικῆς κανόνος.

Κεφαλὴ ἄρρην νεαρά.

ΚΙΘ Ὁφθαλμοὶ ἀνθρώπινος ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . . . Ρ 31·7 κ.

ΚΙΘΙ Δύο κεφαλαὶ κάπρων ἀντιμέτωποι.

Τετράγωνον ἐγκοῖλον εἰς τέσσαρα διηρημένον . . . Ρ 26 κ.

Μέθυμνα, ἡ μετὰ τὴν Μυτιλήνην σπουδαιστάτη πόλις ἐν Λέσβῳ, ἔκειτο ἐπὶ τῆς βορειοτάτης ἀκτῆς τῆς νήσου.

Εὐβοϊκοατικὸς σταθμός. Περὶ τὰ 500 π. Χ.

ΜΛΘΥΜΝΑΙΟΣ Κάπρος.

(*B. M. Guide*, Πίν. XI. 27.)

ΜΛΘΥΜΝΑΙΟΣ Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἀρχαῖκῆς τεχνοτροπίας, ἔχουσα τὸ κράνος πηγᾶσιν κεκοσμημένον· τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . . . Ρ 124·6 κ.

Φοινικικὸς σταθμός (;). Περὶ τὰ 400-387 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἀρχαῖκῆς τεχνοτροπίας.

(*B. M. Guide*, Πίν. XVIII, 23.)

Ὅμοίως.

ΜΑΘΥΜΝΑΙΟΝ Λύρα ἐπὶ ἀναγλύφου τετραγώνου, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . . . Ρ 99 κ.

ΜΑΘ Κάνθαρος ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . . . Ρ 49 κ.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν (;) Μετὰ τὸ 300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ Κορινθιακοῦ κράνους.	ΜΑ ΘΥ Λύρα ἐν γραμμικῷ τετρα- γώνῳ· ἐν τῷ πεδίῳ σύμβολα διά- φορα Α 43 κ.
Κεφαλὴ Ἡρακλέους.	Ἀρίων μετὰ λύρας, ἐπιβαίνων δελφί- νος (Στράβ. 618) . . Α 21 κ.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ Κορινθιακοῦ κράνους.	ΜΑ ΘΥ Κάνθαρος· διάφορα σύμ- βολα Α 65

Μετὰ τὸ 200. π. Χ. περίπου.

Τετράδραχμα μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῶν τύπων τοῦ Ἀλε-
ξάνδρου. Σύμβολον — μικρὰ παράστασις τοῦ Ἀρίωνος ἐπιβαίνοντος
δελφίνος (Müller, 981-2). Ἀυτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Αὐ-
γούστου μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. Ἀρχων — στρατηγός. Ἐπιγρ.
ΜΗΘΥΜΝΑΙΩΝ. Τύποι — Ἀρίων ἐπὶ δελφίνος· Διόνυσος μετὰ
πάνθηρος ἢ ἐπὶ ἄρματος πανθήρων (Num. Chron., VII. 53.).

Μυτιλήνη, ἡ κυριωτάτη πόλις τῆς Λέσβου. Ὡς ἤδη εἶδομεν
(σελ. 92) ἡ πόλις αὕτη ἦτο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ νομισματο-
κοπεῖον οὐ μόνον τινῶν νομισμάτων ἡλέκτρον, ἀνηκόντων, ὡς φαί-
νεται, εἰς τὸν ἕκτον αἰῶνα π. Χ., ἀλλὰ καὶ μιᾶς ἢ πλείονων σειρῶν
νομισμάτων ἐκ κράματος καὶ μεγίστου ἀριθμοῦ ἐκτῶν ἡλέκτρον, δυ-
ναμένων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ πέμπτου καὶ
εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τετάρτου αἰῶνος. Αἱ ἔκται αὗται, ὡς ἤδη ἐξετέθη
(σελ. 94), μερίζονται εἰς δύο μεγάλας κλάσεις, ὧν ἡ μὲν ἀρχαιοτέρα
φέρει ἔγκοilon ἑμβλημα ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τοῦ νομίσματος, ἡ δὲ
νεωτέρα ἢ καὶ πολυαριθμοτέρα, ὀπισθότυπον ἀνάγλυπτον ἐν γραμ-
μικῷ τετραγώνῳ. Ἡ πρώτη κλάσις δυνατὸν νὰ εἴνε τὰ νομίσματα,
εἰς ἃ ἀναφέρεται ἡ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσα νομισματικὴ συνθήκη
μεταξὺ Φωκαίας καὶ Μυτιλήνης, ἥτις ὑποτίθεται ὅτι χρονολογεῖ-
ται ἀπὸ τοῦ 430 π. Χ. περίπου. Τὸ γραμμικὸν τετράγωνον ὡς
σημεῖον κατασκευῆς ἐνδεικνύει τὴν ἐκ Μυτιλήνης προέλευσιν τῶν
ἐκτῶν τῆς νεωτέρας τεχνοτροπίας, ἐπειδὴ ἀπαντᾷ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν-

επιγράφων ἀργυρῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης, σπανίως δ' ἀλλαχοῦ τῶν ἀκτῶν τῆς Μ. Ἀσίας.

ΑΡΓΥΡΟΣ

Πρὸ τοῦ 400 π. Χ. περίπου

Κεφαλὴ γυναικεία, κατ' ἐνώπιον, ὡς ἐπὶ τῶν ἐξ ἡλέκτρου ἐκτῶν. (πρβλ. Πίναξ ΚΔ'. 18.)	ΜΥΤΙ Κεφαλὴ λέοντος, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Α 13 κ.
Κεφαλὴ ἄρρην νεαρά, ταινία ἀναδεδεμένη.	» Κεφαλὴ μόσχου, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. . . . Α 10 κ.

Τέταρτος αἰὼν π. Χ. Περσικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής. (Mion. Suppl., VI, Πίν. III, 1.)	ΜΥΤΙ Λύρα ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Διάφορα σύμβολα ἐν τῷ πεδίῳ . Α Στατήρ 176 κ.
Ὅμοίως.	ΜΥΤΙ Ὅμοίως. Α Τριώβ. (;) 44 κ.
Ὅμοίως.	» Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ κόμης ἀναδεδεμένης. Α Διώβ. 20 κ.

Ἄλλας ποικιλίας. ἴδε παρὰ Brandis, σελ 453, καὶ Imhoof, Mon. Gr., σελ. 279.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῆς Μυτιλήνης εἶνε πολυαριθμότατα, ἐξαιρέσει δὲ μικροτάτων τινῶν κομματίων ἀνήκουσιν εἰς περίοδον νεωτέραν τῆς τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων.

Περὶ τὰ 300·200 (;) π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	ΜΥΤΙ Λύρα. Α 7
Κεφαλὴ γυναικεία ἔχουσα τὴν κόμην ἐν σφενδόνη.	» Ὅμοίως. Α 5

Βασιλικά νομίσματα φέροντα τὸ ὄνομα καὶ τοὺς τύπους τοῦ Ἀλεξάνδρου. Σύμβολον — Λύρα (Müller ἀρ. 967-80) καὶ χαλκᾶ αὐτόνομα.

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ Διδὸς Ἀμμωνος.	ΜΥΤΙ Βακχικὸς ὄρος, ἱστάμενος ἐπὶ πρᾶρας Α 7
-----------------------	--

Τὸ ἀξιοσημείωτον θρησκευτικὸν εἶδωλον τῆς ὀπισθίας ὄψεως τούτου καὶ πολλῶν ἄλλων αὐτοκρατορικῶν χρόνων νομισμάτων τῆς Μυτιλήνης ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Newton ὡς ἀντίγραφον εἰδώλου, περὶ οὗ ἐλέγετο ὅτι ἀνεκαλύφθη ὑπὸ ἀλιέως ἐν τῷ λιμένι τῆς Μυτιλήνης (Gardner, *Types* σ. 79).

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. (*Num. Chron.*, VII. 53). Ἐπιγρ., ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ, ΠΡΩΤΗ ΛΕΣΒΟΥ, κλπ. Ἀρχοντες, μετὰ τίτλου στρατηγοῦ. Ἀξιοσημείωτοι τύποι ἢ ἐπιγραφαί: ΘΕΟΣ ΑΜΜΩΝ· ΖΕΥΣ ΒΟΥΛΑΙΟΣ· ΘΕΟΙ ΑΚΡΑΙΟΙ (Ζεὺς, Ποσειδῶν καὶ Ἄδης). ΠΑΝΚΡΑΤΙΔΗΣ, παρὰ τύπον Ἀσκληπιοῦ νεαροῦ· ΦΙΤΤΑΚΟΣ (οὐτιω), κεφαλὴ τοῦ Μυτιληναίου φιλοσόφου Πιπταχοῦ, ὅπ. ΑΛΚΑΙΟΣ, κεφαλὴ τοῦ Ἀλκαίου· ΘΕΟΦΑΝΗΣ ἢ ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΘΕΟΣ, προτομὴ τοῦ Μυτιληναίου Θεοφάνους, φίλου τοῦ Πομπηίου, ὅπ. ΑΡΧΕΔΑΜΙΣ ΘΕΑ, πεπλοφόρος κεφαλὴ τῆς Ἀρχεδάμιδος, τῆς ὑποτιθεμένης γυναικὸς τοῦ Θεοφάνους· ΛΕΣΒΩΝΑΞ ΗΡΩΣ ΝΕΟΣ ἢ ΛΕΣΒΩΝΑΞ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ὅπισθ. φιλόσοφος καθήμενος· ΣΕΞΤΟΝ ΗΡΩΑ, ὅπισθ. ΦΛΑ. ΝΕΙΚΟΜΑΧΙΣ, κεφαλὰ τοῦ Σέξτου καὶ τῆς Νικομάχιδος. ΝΑΥΣΙΚΑΑΝ ΗΡΩΙΔΑ, ΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΑΝ ΗΡΩΙΔΑ, κεφαλὴ Ναυσικάας τινὸς καὶ τινος Ἰουλίας Πρόκλης· ΣΑΦΦΩ, ΣΑΦΟΥΣ (*Sestine, Mus. Hederv.*, II. 51) ἢ ΨΑΠΦΩ, κεφαλὴ τοῦ Σαπφοῦς ἢ παράστασις αὐτῆς καθημένης μετὰ λύρας (πρὸβλ. Πολυδεύκ. IX. 84).

Ὡς πρὸς τὰ ἀνωτέρω νομίσματα ὁ Leake παρατηρεῖ (*Num. Hell.* ἐ. λ. Μυτιλήνη), ὅτι ἡ Μυτιλήνη ὑπερηκόντισε κατὰ πολὺ τὰς ἄλλας Ἑλληνικὰς πόλεις ἐν τῇ ἐπὶ τῶν νομισμάτων αὐτῶν μνηία τῶν ἐνδόξων αὐτῶν πολιτῶν. Ἐξαιρέσει τοῦ Πιπταχοῦ, Ἀλκαίου, Σαπφοῦς καὶ Θεοφάνους τὰ ὀνόματα ταῦτα δὲν εἶνε διάσημα.

Μεταξὺ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ κοπέντων αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων δύνανται νὰ καταταχθῶσι καὶ τὰ τοῦ Αὐρηλίου καὶ Κομμοδου, τὰ ἐπιγεγραμμένα ΚΟΙ. ἢ ΚΟΙΝΟΝ ΛΕΣΒΙΩΝ, ἐπὶ ἐνὸς

τῶν ὁποίων εὐρηται τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν εἶδωλον τοῦ ἐπὶ πρῶρας Διονύσου.

Νάπη. Χαλκᾶ νομίσματα τοῦ 300 π. Χ. περίπου (Imhoof, *Mon. Gr.*, σελ. 280).

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΝΙΑΠΑΙΩΝ Γλαῦξ καὶ ἀστράγαλος
Α·5

Πύρρα, κειμένη ἐπὶ τῆς ἀκτῆς βαθέος κόλπου τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς νήσου. Νομισμάτια χαλκᾶ τοῦ τετάρτου αἰῶνος π.Χ.

Κεφαλὴ γυναικεία, ἔχουσα τὴν κό-
μην ἐν σφενδόνῃ.
(Borrell ἐν *Num. Chr.*, VII 61.)

ΠΥΡ ἢ ΠΥΡΡ Αἰξ ἢ αἰξ πρὸ βωμοῦ
Α·45

ΕΚΑΤΟΝΝΗΣΟΙ, ΝΗΣΟΙ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΛΕΣΒΟΝ.

Νᾶσος, ἡ μεγίστη τοῦ ἀθροίσματος τούτου τῶν νήσων, με-
ταξὺ Λέσβου καὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Αἰολίδος (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ.
280 καὶ *Zeit. f. Num.*, III, 312 κ. ἐξ.). Ἀργυρᾶ νομίσματα, ἔλ-
κοντα 42 κ., καὶ χαλκᾶ νομισμάτια τοῦ τετάρτου, πρὸς δὲ μεγα-
λείτερα χαλκᾶ νομισμάτια τοῦ τρίτου αἰῶνος ἢ καὶ μεταγενέστερα.
Ἐπιγρ. ΝΑΣΙ, ΝΑ, Ν, καὶ ΝΑCΙ. Τύποι—Ἐμπ. Κεφαλὰ Ἀπόλ-
λωνος ἢ Ἀρτέμιδος, ὅπ. πάνθηρ, λύρα καὶ φοῖνιξ· τρίπους· δελ-
φίς· ἵππεύς, κλπ.

Πορδοσελήνη, βραδύτερον **Ποροσελήνη.** Νησίς μεταξὺ
Λέσβου καὶ τῆς ἡπείρου, ἡ δευτέρα κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀθροί-
σματος τῶν Ἐκατοννήσων, «Ἐκατος γὰρ ὁ Ἀπόλλων· παρὰ πᾶσαν
γὰρ δὴ τὴν παραλίαν ταύτην ὁ Ἀπόλλων ἐκτείμῃται μέχρι Τενέδου,
Σμινθεὺς ἢ Κιλλαῖος καλούμενος ἢ Γρυνεὺς ἢ τινα ἄλλην ἐπωνυμίαν
ἔχων» (Στραβ., 618). Ἐντεῦθεν καὶ ὁ τύπος τοῦ Ἀπόλλωνος
ἐπὶ τῶν νομισμάτων.

Περὶ τὰ 450 π. Χ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος, ταινία ἀναδε- | ΠΟΡΔΟΣΙΑ Λύρα ἐν τετραγώνῳ
δεμένη. | ἐγκοίλῳ . . . Ρ Δραχμή, 61 κ.
(B. M. Guide, Πίν. Χ, 24.)

Περὶ τὰ 400 π. Χ. ἢ βραδύτερον.

Κεφαλή Σιλεινοῦ. | ΠΟΡ Δελφίς Α 3

Βραδύτερον, μετὰ τοῦ ὀνόματος Ποροσελήνη.

Ἐπιγρ., ΠΩΡΟΣΕΛΗΝΕΙΤΩΝ. Τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λα-
τρείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Αὐτοκρατορικὰ Σεβήρου. (Rev. Num.,
1852, 93).

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

	Πρὸ τοῦ 500	500-400	400-300	300-200	Μετὰ τὸ 200	Αὐτο- κρατο- ρικὰ
Αἴγιρος	...	...	...	Α		
Ἀντισσα	...	...	...	Α		
Ἐρεσός	...	...	...	Α	...	Α
Κίθος	...	Ρ				
Μέθυμνα	ΑΕ (;	Ρ καὶ Κ	Ρ	Ρ Α	...	Α
Μυτιλήνη	ΑΕ (;	ΑΕ Ρ καὶ Κ	ΑΕ, Ρ	Α	Α	Α
Νάπη	...	...	...	Α		
Πύρρα	...	...	Α			
Νᾶσος νῆσος	...	...	Ρ Α	Α		
Πορδοσελήνη νῆσος	...	Ρ	Α	...	...	Α

ΙΩΝΙΑ.

Τὰ ἀρχαιότατα, Ἰωνικῆς κατασκευῆς καὶ τεχνοτροπίας νομίσ-
ματα ἐξ ἡλέκτρου ἢ ἀργύρου, εἶνε ἀνεπίγραφα. Τούτων τινὰ δύ-
ναιτο πράγματι νὰ ἀπονεμηθῶσιν ὑποθετικῶς εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν
ἄλλην τῶν Ἰωνικῶν ἐπιθαλασσίων πόλεων ἕνεκα τῶν τύπων αὐτῶν,

ἐν ᾧ ἄλλα πρέπει νὰ παραμείνωσιν ἀκόμη ἀκατάτακτα. Μεταξὺ τῶν τελευταίων εἶνε τὰ ἐξῆς.

Κεφαλή λέοντος χαίνουσα.	Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ πρόσθιον ἵππου πτερωτοῦ . . . Α 197 κ.
Πρόσθιον λέοντος.	Τετράγωνον ἔγκοilon ἀκανόνιστον . . . Α 167 κ.
Πρόσθια ἵππου πτερωτοῦ καὶ λέοντος πτερωτοῦ ὁμοῦ προσηρμοσμένα.	Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον Α 124 κ.
Πρόσθιον λέοντος φονεύοντος ὄφιν.	Ὅμοιως Α 61·2 κ.
Ὅμοιως.	Ὅμοιως Α 17·2 κ.
Ὅμοιως.	Ὅμοιως Α 7·5 κ.
Πρόσθιον ἵππου ἀνορθουμένου.	Ὅμοιως Α 151 κ.
Ἐλαφος (;) δορκάδα (;) θηλάζουσα.	Τετράγωνον ἔγκοilon . . . Α 104 κ.
Δάμαλις μόσχον θηλάζουσα.	Τετράγωνον ἔγκοilon διαγωνίως διηρημένον Α 157 κ.
Ὅμοιως.	Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον Α 125 κ.
Ὅμοιως	Μέγας ἀστὴρ ἀνθεμωτὸς μετὰ δέκα δακτύλῳ ἀκτίνων . . . Α 126 κ.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι πάντα τὰ νομίσματα ταῦτα ἀκολουθοῦσι διαφόρους σταθμητικούς κανόνας ἥτοι Φοινικικόν, Βαβυλωνιακόν καὶ Εὐβοϊκόν· ἀλλ' αἱ ἐνδείξεις αὗται λίαν ἀβέβαιοι οὔσαι δὲν δύνανται νὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς πρὸς ὀριστικὴν τινὰ κατὰταξιν.

Αἱ Ἰωνικαὶ πόλεις, καίπερ πολιτικῶς ἀνεξάρτητοι ἀλλήλων οὔσαι, ἀπετέλουν πρὸς θρησκευτικούς σκοποὺς κοινόν, ἥτοι σύνδεσμον, οὗ αἱ σύνοδοι συνεκροτοῦντο ἐν τῷ Πανιωνίῳ εἰς τὴν γειτονίαν τῆς Πριήνης. Ἐπὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων ἐτελοῦντο κατὰ τὰς συνόδους ταύτας ἀγῶνες, καλούμενοι Πανιώνια Πύθια, καὶ νομίσματα ἐκόπτοντο χάριν τῆς ἐορτῆς ταύτης ὑπὸ μιᾶς ἢ ἄλλης τῶν συνεορταζουσῶν πόλεων. Ἐκ τῶν εἰδικῶν τούτων ἐκδόσεων μνημονευτέα τὰ αὐτοκρατορικὰ μεγάλα νομίσματα τοῦ Ἀντωνίνου καὶ Μ. Αὐρηλίου μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΚΟΙΝΟΝ ΙΓ ΠΟΛΕΩΝ, φέροντα δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Κλ. Φρόντωνος, ἀσιάρχου καὶ ἀρχιερέως τῶν δεκα-

τριῶν πόλεων τῶν ἀποτελουσῶν τὸ Ἰωνικὸν κοινόν. Τὰ νομίσματα ταῦτα δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ἡ ἐπιγραφή ΙΩΝΩΝ δὲν πρέπει νὰ ἐξυπακούηται πάντοτε ὡς ἀναφερομένη εἰς τὸν τόπον τῆς πόλεως, εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας προστίθεται. Ἐνδεικνύει μᾶλλον, ὅτι ὁ λαὸς πόλεων τινων, οἷαι π. χ. ἡ Πέρινθος τῆς Θράκης, τὰ Ἰσινδα τῆς Παμφυλίας καὶ τὰ Σύνναδα τῆς Φρυγίας, ἀντεποιοῦντο Ἰωνικῆς καταγωγῆς, ἐξ οὗ καὶ αἱ ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἐπιγραφαὶ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΙΩΝΩΝ ΙCINΔΕΩΝ ΕΙΩΝΩΝ, CΥΝΝΑΔΕΩΝ ΔΩΡΙΕΩΝ ΙΩΝΩΝ.

Ἀρσινόη. Ἴδε Ἐφεσος.

Γάμβριον, ἐν τῇ ἄνω κοιλάδι τοῦ Καΐκου οὐχὶ μακρὰν τῆς Μυρίνης. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τετάρτου καὶ τρίτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΓΑΜ Προτομὴ ταύρου κυρίσσοντος
Ρ Φοινικ. ἡμίδρ. 26 κ.

Ὅμοιος

» Ταῦρος Ἰνδικὸς κυρίσσων ὑπε-
ράνω ἀστῆρ . . . Α · 7

Ὅμοιος.

» Ἀστὴρ ἢ τρίπους. Α · 6 καὶ · 4

Ἐφεσος. Ἡ πόλις αὕτη κατεῖχε τὴν πλούσιαν κατάρβυτον πεδιάδα τοῦ ἄνω Καύστρου, ὥφειλεν ὅμως τὸν πλοῦτον καὶ τὴν φήμην αὐτῆς ὅχι τόσον εἰς τὰ γεωργικὰ αὐτῆς προϊόντα ὅσον εἰς τὸ διάσημον ἱερὸν τῆς ἀρχαίας Ἀσιατικῆς θεότητος τῆς φύσεως, ἣν οἱ Ἕλληνες τῆς Ἰωνίας (ὅτε ὑπὸ Ἀνδροκλον τὸν υἱὸν τοῦ Κόδρου ἀπώκησαν εἰς τὰ μέρη ταῦτα) ἐταύτισαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρτεμιν. Ἡ Ἐφεσία θεὸς παρίσταται ὡς γυναικεία μορφή, ἔχουσα τὸ σῶμα ὡς ἀπλοῦν κορμὸν δένδρου καὶ τοὺς πόδας στενῶς πρὸς ἀλλήλους προσκεκολλημένους. Εἶνε δὲ πολύμαστος, καὶ ἐξ ἐκάστου τῶν προτεταμένων αὐτῆς βραχιόνων κρέμονται μακρὰι ταινίαι μετὰ θυσάνων κατὰ τὰ ἄκρα. Ἐκατέρωθεν δὲ ἴσταται ἀνὰ μία ἔλαφος ὑψοῦσα πρὸς τροφήν τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν θεάν.

Τὰ συνήθη σύμβολα τῆς λατρείας αὐτῆς ἦσαν ἡ μέλισσα καὶ

ἡ ἔλαφος· εἶνε δὲ ἄξιον σημειώσεως ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ ναοῦ τῆς θεοῦ ἐκαλεῖτο Ἑσσήν, ἥτοι « βασιλεὺς τῶν μελισσῶν » ἐνῷ αἱ παρθένοι ἱέρειαι ἐκαλοῦντο μέλισσαι.

Ἡ νομισματοκοπία τῆς Ἐφέσου διαιρεῖται εἰς τὰς ἐξῆς περιόδους·

ΗΛΕΚΤΡΟΝ. Ἐκτος αἰών, π. X.

Μέλισσα.

(B. V. Head, *Ephesus*, Πίν. I. 3, 4)

Πρόσθιον ἐλάφου.

Ὅμοιως.

[B. V. Head, *ibid.*, Πίν. I. 3, 4.]

Ἐπίμηκες ἔγκοilon διηρημένον εἰς
δύο τετράγωνα. **κΕ** Τρίτη 71 κ.

Ἀγροῖκον ἔγκοilon τετράγωνον . .
κΕ Ἑκτη 36 κ.

Ὅμοιως . . . **κΕ** Ἡμίεκτον 18 κ.

Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα ἀπὸ τοῦ ἔκτου π. X. αἰῶνος μέχρι τῆς καταπτώσεως τῆς Ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας ἐν ἔτει 415 π. X. δὲν εἶνε πολυάριθμα.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

ΕΦΕΞΙΟΝ ἢ ΕΦ Μέλισσα.

(B. V. Head, *ibid.*, Πίν. I. 11-14.)

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διη-
ρημένον. . . **Ρ** Τετράδρ. 205 κ.

Ρ Δραχμὴ 54 κ.

Ρ Ἡμίδρ. 28 κ.

Ρ Διόβολ. 16 κ.

Περὶ τὰ 415-394 π. X.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ ἡ Ἐφεσος, ἥτις ἀπεστάτησε τῶν Ἀθη-
νῶν μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ συμφορὰν καὶ ἀπέβη ὑπήκοος πρῶτον μὲν
τῶν Περσῶν, εἶτα δὲ τῶν Σπαρτιατῶν, ἔκοψεν ἀργυρᾶ νομίσματα
συμφώνως πρὸς σταθμητικὸν κανόνα κατὰ τι βαρύτερον, ἰσοφαρί-
ζοντα ὅμως πρὸς τὸν Ῥόδιον (Δίδρ. 117 κ.). Τὰ νομίσματα ταῦτα
φέρουσιν ἐν ὄνομα ἄρχοντος, εἴτε ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀφείας κάτωθι
τῆς μελίσσης, εἴτε ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ἥτις χωρίζει τὸ ἔγκοilon
τετράγωνον (B. V. Head, *Ephesus*, Πίν. I. 15-21).

Περὶ τὰ 394-295 π. X.

Ἐν ἔτει 394 π. X. ὁ Ἀθηναῖος Κόνων ἐξεδίωξε τὰς Σπαρτια-
τικὰς ὀλιγαρχίας ἐκ τῶν πλείστων Ἀσιατικῶν παραθαλασσίων

πόλεων. Μεταξὺ ἄλλων μνημονεύονται ἡ Ἐφεσος καὶ Σάμος ὡς ἀποτινάξασαι τότε τὸν Σπαρτιατικὸν ζυγόν. Ἐπομένως δὲν ἔχομεν ἀντίρρησιν τίνα εἰς τὸ νῦν κατατάξωμεν μετὰ τοῦ Waddington (*Mélanges de Num.*, II. σελ. 7-19) εἰς τὴν περίοδον ταύτην τὰ συμμαχικὰ νομίσματα, τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῶν πόλεων Ῥόδου, Κνίδου, Ἰάσου, Σάμου καὶ Ἐφέσου, ὧν ἕκαστον φέρει ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψευς τὸν ἴδιον αὐτῇ χαρακτηριστικὸν τύπον, ἐν ᾧ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψευς εὕρηται ὁ παῖς Ἡρακλῆς ἄγχων δύο ὄφεις, καὶ ἡ ἐπιγρα. ΣΥΝ ἀντὶ ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΝ.

ΣΥΝ Ὁ παῖς Ἡρακλῆς, ἄγχων δύο
δράκοντας.
[B. V. Head, *Ephesus*, Πίν. II. 1.]

Ε—Φ Μέλισσα· ὑποκάτω ΡΕ (ὄνομα ἄρχοντος
Ρ Ῥόδιον τριδράχμον 117 κ.

Παρά τὰ συμμαχικὰ ταῦτα νομίσματα ἤρξατο ἡ Ἐφεσος περὶ τὸ ἔτος 394 π. Χ. τῆς ἐκδόσεως μακρᾶς σειρᾶς τετραδράχμων Ῥοδίου ὀλκῆς (236 κ.), διαρκεσάσης ὅχι ὀλιγώτερον ἐνὸς αἰῶνος.

Ε—Φ Μέλισσα.
(Πίναξ ΚΕ'. 2.)

Πρόσθιον ἐλάφου στρεφομένης· ὀπισθεν αὐτῆς δένδρον φοίνικος καὶ πρὸ αὐτῆς ὄνομα ἄρχοντος κατ' ὀνομαστικὴν πτώσιν, ὧν γνωστὰ περὶ τὰ 128. Ρ τετράδρ. 236 κ.

Ἀπαντῶσιν ὡσαύτως κλάσματα τούτων ἔλκοντα 88 κ. μεθ' ὁμοίων δὲ τύπων, πρὸς δὲ κέρματα 14 κ. (B. V. Head *ε. ἀ.* Πίν. II 6-10). Ὑπάρχουσιν πρὸς τούτοις χαλκᾶ νομίσματα, ἔχοντα ἐμπ. μέλισσαν, ὀπισθ. ἔλαφον γονατίζουσαν (Head. *ε. ἀ.*, Πίν. II, 11-13 III. 12, 13), τὰ ἐπὶ τινων τῶν ὁμοίων ὀνόματα τῶν ἀρχόντων ἀποδεικνύουσιν ὅτι εἶνε σύγχρονα πρὸς τὰ τετράδραχμα.

Περὶ τὰ 295-281 π. Χ.

Ἐν ἔτει 295 π. Χ. ὁ Λυσίμαχος κατώρθωσε νὰ κυριεύσῃ τὴν Ἐφεσον ἣν βραχὺ ὕστερον μετωνόμασεν Ἀρσινόην πρὸς τιμὴν τῆς συζύγου αὐτοῦ. Ἡ περίοδος αὕτη σημειοῦται διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐν Ἐφέσῳ βασιλικῶν νομισμάτων, φερόντων τοὺς συνήθεις τύπους

τοῦ Λυσιμάχου — Σύμβολον, μέλισσα. Ἐπιγρ. ΕΦ ἢ ΑΡ εἰς μονογράφημα (Head ε. α. σ. 42 καὶ 45). Αἱ σειραὶ τῶν αὐτονόμων τετραδράχμων ἤδη περατοῦνται· τὰ κέρματα ὅμως τῶν 88 κ. ἐξακολουθοῦσιν ἔτι ἐκδιδόμενα, πιθανῶς ἐπειδὴ ἐλογίζοντο ὡς τρίται τῶν Ἀττικῶν τετραδράχμων τοῦ Λυσιμάχου.

Κεφαλὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος. [B. V. Head, ε. α., Πίν. III. 1, 2.]	ΕΦΕ Τόξον καὶ φαρέτρα. Σύμβολον: μέλισσα. Ὄνομα ἄρχοντος . . . Ρ 88 κ.
Κεφαλὴ τῆς βασιλίσσης Ἀρσινόης πεπλοφόρος. Ὁμοίως. [B. V. Head, ε. α., Πίν. III. 5-9.]	ΑΡΣΙ Ὄμ. . Ρ 88, 42 καὶ 19 κ. » Ἐλαφος γονατίζουσα . Α 7

Περὶ τὰ 280-258 π. Χ.

Διαρκοῦντος τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος οἱ Σελευκίδαι πιθανῶς παρεχώρησαν τῇ Ἐφέσῳ αὐτονομίαν τινὰ περιορισμένην. Τὰ νομίσματα, ἅτινα δύνανται μὲν εὐλόγου πιθανότητος νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν χρόνον τοῦτον, συνίστανται ἐξ Ἀττικῶν ὀκτωβόλων καὶ ἐκ χαλκῶν.

Κεφαλὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος. [B. V. Head, ε. α., Πίν. III. 10, 11.]	Ε—Φ Πρόσθιον ἐλάφου καὶ δένδρον φοίνικος. Ὄνομα ἄρχοντος . . Ρ 75 κ.
Κεφαλὴ γυναικεῖα δαφνοστεφής. Ὄνομα ἄρχοντος. [B. V. Head, ε. α., Πίν. III. 14, 15.]	Μέλισσα Α 45
Κεφαλὴ γυναικεῖα πυργοστεφής. [B. V. Head, ε. α., Πίν. III. 16.]	Ε—Φ Μέλισσα. Α 45

Περὶ τὰ 258-202 π. Χ.

Διαρκούσης τῆς περιόδου ταύτης, ἡ Ἐφεσος ἀπετέλει μέρος τῶν κτήσεων τῶν Πτολεμαίων. Ἡ δὲ νομισματοκοπία ἀποτελεῖται (α) ἐκ χρυσῶν ὀκταδράχμων τῆς Βερενίκης, συζύγου Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου (ὀλκὴ 248 κ.) (B. M. Guide, Πίν. XL. 31)· (β) ἐκ

διδράχμων καὶ δραχμῶν ἡλαττωμένου Ῥοδίου σταθμητικοῦ κανόνος (102 καὶ 50 κ.) —

Προτομή τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος.
[B.V.Head, *Ephesus*, Πίν. IV. 1-4.]

Ε — Φ Πρόσθιον ἐλάφου, ἄνευ δένδρου φοίνικος. Ὄνόματα ἀρχόντων, ὧν εἶνε γνωστά περὶ τὰ 44. *Α* 102 κ.
Α 50 κ.

καὶ (γ) ἐκ χαλκῶν ὁμοιοτύπων νομισμάτων, μεγέθους 6 (B. V. Head, *ε. δ.* Πίν IV. 5).

Ἡ ἐν Ἐφέσῳ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην παραδοχὴ τοῦ Ῥοδίου σταθμητικοῦ κανόνος ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ μορφῇ δεικνύει, ὅτι ἡ πόλις, ἥτις ἐπὶ διάστημα πεντήκοντα περίπου ἐτῶν ἐξέδιδεν ἐγγύω-ρια μόνον νομίσματα περιωρισμένου ἀριθμοῦ, ἀπέβη νῦν ἐκ νέου ἡ δευτέρα μεγάλη ἐμπορικὴ πόλις τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ῥόδου κατε-χούσης εἰσέτι τὰ πρωτεῖα.

Περὶ τὰ 202-48 π. X.

Ἐν ἔτει 202 π. X. ἡ πόλις Ἀραδος τῆς Φοινίκης ἤρξατο κό-πτουσα Ἀλεξάνδρεια τετράδραχμα (Müller, κλάσ. V.), φέροντα χρονολογίας γεγραμμένας Ἑλληνιστί. Ὅμοια δὲ νομίσματα ἄνευ χρονολογιῶν κοπέντα ἐν Ἐφέσῳ, ἤρξαντο πιθανῶς ἐκδιδόμενα περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον. Ἡ σύμπτωσις αὕτη φαίνεται ἐνδεικνύουσα ὅτι ἡ Ἐφεσος καὶ ἡ Ἀραδος, αἱ δύο μεγάλαι ἐμπορικαὶ πόλεις τῶν παραλίων τῆς Μ. Ἀσίας καὶ Φοινίκης, δυνατὸν νὰ εὗρον συμ-φέρουσαν εἰς ἀμφοτέρας τὴν σύναψιν νομισματικῆς συνθήκης, περὶ τοὺς χρόνους τούτους, ὅπως ἐκάστη πόλις ἐξασφάλισεν ἐλευ-θέραν κυκλοφορίαν τῶν νομισμάτων αὐτῆς ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς ἐτέ-ρας. Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς πόλεις τὰ Ἀλεξάνδρεια νομίσματα τῆς κλάσεως V περατοῦνται ἐν τοῖς τῆς κλάσεως VI (Müller ἀριθμ. 1018-24) περὶ τὸ 198 π. X. Αἱ αὐτόνομοι δραχμαὶ Ἀττικοῦ σταθμοῦ, αἱ ἐν Ἐφέσῳ ἐκδοθεῖσαι διαρκοῦντος ὀλοκλήρου τοῦ δευ-τέρου αἰῶνος καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ πρώτου, εἶνε ὡσαύτως πανόμοιοι κατὰ τύπους πρὸς τὰς δραχμάς τῆς Ἀράδου, τὰς χρονολογουμένας ἀπὸ τοῦ 170-147 π. X.

Ε—Φ Μελίσσα ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
(Head, *Ephesus*, Πίν. IV. 6-10)

Ἐλαφος ἱσταμένη πρὸ δένδρου φοίνικος. Πρὸ αὐτῆς ὀνόματα ἀρχόντων, ὧν γνωστὰ περὶ τὰ 92.

Ρ Ἀττικ. δραχμαί.

Α ·7

Τὰ Ἀλεξάνδρεια τετράδραχμα τῆς κλάσεως VI, ὑπεσκελίσθησαν ὑπὸ τετραδράχμων Εὐμένους τοῦ Β', βασιλέως τοῦ Περγάμου, εἰς τὰς κτήσεις τοῦ ὁποίου περιελήφθη ἡ Ἐφεσος μετὰ τὴν εἰρήνην τοῦ 189 π. X. Τὰ εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον τῆς Ἐφέσου κατατασσόμενα κομμάτια διακρίνονται διὰ τοῦ προσθέτου συμβόλου τῆς μελίσης (Head, *Ephesus*, σελ. 60). Συγχρόνως, ἡ ἴσως ἐνωρίτερον, ἀρχονται ὡσαύτως αἱ σειραὶ τῶν κιστοφόρων τῆς Ἐφέσου Οὗτοι δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν δὲν φέρουσι χρονολογίας, ἀπὸ τοῦ χρόνου ὅμως τῆς συγκροτήσεως τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας τῆς Ἀσίας (24 Σεπτεμβρ. 134), φέρουσι χρονολογίας ὑπολογιζομένας ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου· διακρίνονται δ' ὁμοίως διὰ τοῦ δευτερεύοντος συμβόλου, ἥτοι μακρᾶς ὁδοῦ ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς δ. τῶν ὄψεων τοῦ ὁπισθοτύπου. Οἱ κιστοφόροι οὗτοι ἐξακολουθοῦσιν ἐν σειρᾷ σχεδὸν ἀδιακόπῃ μέχρι τοῦ 67 π. X., ὅτε μετὰ βραχὺ διάλειμμα συνέβη μεταβολή τις, προστεθέντος τοῦ ὀνόματος τοῦ Ῥωμαίου ἀνθυπάτου ἀπὸ τοῦ 58-48 π. X. (δηλαδὴ T. Ampiū Balbus, 58-57 π. X. C. Fabius, 57-56 π. X. C. Claudius Pulcher 55-54 (;) π. X. L. Antonius (proquaestor), 50-49 π. X. καὶ C. Fannius (praetor) 48 π. X.). Ἡ μακρὰ σειρὰ τῶν κιστοφόρων τῆς Ἐφέσου δυσκόλως δύναται τις νὰ παραδεχθῇ ὅτι διεκόπη διαρκούσης καὶ αὐτῆς τῆς ἐν ἔτεσιν 88-84 π. X. ἐπαναστάσεως τῆς ἐπαρχίας Ἀσίας κατὰ τῆς Ῥώμης, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μιθραδάτου. Ἡ ἐπανάστασις ἐν τούτοις αὕτη μνημονεύεται ἐν τῇ νομισματικῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐφέσου ὑπὸ τοῦ ὅλως ἐξαιρετικοῦ φαινομένου μικρᾶς σειρᾶς χρυσῶν στατῆρων, διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁποίων ἡ Ἐφεσος διεκήρυξεν εἰς τὸν κόσμον τὴν τελείαν αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν καὶ αὐτονομίαν,

ὡς τῆς νομισματοκοπίας τῶν χρυσῶν νομισμάτων θεωρουμένης πανταχοῦ τότε ὡς συμβόλου καὶ προνομίου τῆς ὑπάτης ἀρχῆς.

Ἐφέσια χρυσὰ νομίσματα, 87-84 π. Χ.

Προτομή τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος.
(Head, *Ephesus*, Πίν. V. 3-6.)

ΕΦΕΣΙΩΝ Εἰδωλον Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος μετὰ ταινίας κρεμαμένης ἐξ ἐκάστης χειρὸς αὐτῆς. Ἐλαφος, μέλισσα καὶ ἄλλα σύμβολα ἐν τῷ πεδίῳ . . . ✕ Στατῆρ 132 κ.
Ὅμ. ἀλλ' ἀνεπίγραφον . ✕ 84·3 κ.

Ὅμοίως.

Περὶ τὰ 48-27 π. Χ.

Ἐν ἔτει 48 π. Χ. ὁ Καῖσαρ ἐπεσκέφθη τὴν Ἐφεσον καὶ ἀναδιωργάνωσε τὸ πολίτευμα τῆς ἐπαρχίας Ἀσίας. Ἐκτοτε δὲν ὑπάρχουσιν ἀργυρὰ Ἐφεσιακὰ νομίσματα, τὰ δὲ γνωστὰ χαλκὰ εἶνε ἀγροίκου ἐργασίας καὶ μικροῦ ἐνδιαφέροντος. (Head, *Ephesus*, Πίν. V. 10-12).

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ τῆς τριαρχίας τοῦ 43 π. Χ. μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ., ΕΦΕΣΙΩΝ, ἐνίοτε μετὰ τῶν τίτλων ΠΡΩΤΩΝ ἢ ΜΟΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΣΙΑΣ, ΑΣΥΛΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, ΝΕΩΚΟΡΩΝ (Β. Γ. Δ ἢ ΔΙΣ, ΤΡΙΣ, ΤΕΤΡΑΚΙΣ κλπ.). ΤΡΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. Ἀρχοντες — ἀνθύπατος (τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀσίας), δηλ. Μ. Acilius Aviola, 65-66 μ. Χ. Ρ. Calvisius Ruso, L. Caesennius Paetus καὶ . . . Rufus, ἐπὶ Δομιτιανοῦ· πρὸς δὲ Claudius Iulianus, 145-146 μ. Χ. Ἐγχώριοι ἄρχοντες — γραμματεὺς, ἀρχιερεὺς, ἱερεὺς, ἐπίσκοπος (Z. f. N., VI. 15)· οὐδέποτε δὲ ἄρχων ἢ στρατηγός, ἐξαιρέσει τῶν συμμαχικῶν νομισμάτων. Μετὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Νέρωνος, ὅλως σπανίως ἀπαντῶσιν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ἐφέσου ὀνόματα ἐγχωρίων ἀρχόντων. Ἀξιοσημεῖωτοι ἐπιγραφαὶ καὶ τύποι — ΚΑΥΣΤΡΟΣ, ΚΛΑΔΕΑΣ καὶ ΜΑΡΝΑΣ (ποταμοί)· ΩΚΕΑΝΟΣ· ΠΕΙΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ. παρὰ τὸν τύπον τοῦ θεοῦ Διὸς καθημένου ἐπὶ ὄρους καὶ βρέχοντος ἐπὶ τῆς Ἐφέσου· ὑποκάτω δ' εὑρεται ὁ ποτάμιος θεὸς Κάυστρος (Gréau, *Cat.*, Πίν. VI. 4). Ἡ λέξις ΠΕΙΩΝ θεωρεῖται ὑπὸ

τινων ὅτι ἐφαρμόζεται εἰς τὸ ὄρος Πρηῶνα ἢ Πίονα (Παυσ. VII. 5. 40)· δύναται ὁμως νὰ εἴνε ἀπλῶς τιμητικὸς τίτλος ληφθεὶς ὑπὸ τῶν Ἐφεσίων κατὰ τὴν βασιλείαν Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς (Pius). Ὁ ἀξιοσημείωτος οὗτος τύπος ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐν ἔτει 322 π. Χ. καταστροφὴν τῆς πόλεως ὑπὸ ῥαγδαίας βροχῆς ἐξογκωσάσης τὸν Κάυστρον ποταμὸν (Στέφαν. Βυζαν. ἐν λ. Ἐφεσος). Αἱ ἐξῆς θεότητες, κλπ. ἀπαντῶσιν ἐπὶ τῶν νομισμάτων — ΑΡΤΕΜΙΣ ΕΦΕΣΙΑ· ΖΕΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ· ΑΘΗΝΑ ΑΡΕΑ· ΑΠΟΛΛΩΝ ΕΜΒΑΣΙΟΣ· ΑΝΔΡΟΚΛΟΣ ὁ κτίστης, συνήθως φονεύων κάπρον ἄγριον, συμφώνως πρὸς τὸν χρησμὸν τὸν διατάξαντα αὐτὸν νὰ κτίσῃ τὴν πόλιν ἐπὶ τῆς θέσεως, ἔνθα ἤθελε συναντήσῃ κάπρον· ΚΟΡΗΟΣ, εἰς τῶν μυθολογικῶν ἰδρυτῶν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος· ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ, ὁ Ἐφέσιος φιλόσοφος. Ἀγῶνες, κλπ. — ΟΛΥΜΠΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ, ΚΟΙΝΟΝ ΕΦΕΣΙΩΝ, ΠΑΝΙΩΝΙΟΝ· ἐπίσης ΙΕΡΑ ΑΠΗΝΗ, ἡ πρὸς χρῆσιν τῶν θρησκευτικῶν πομπῶν ἱερὰ ἄμαξα.

Κατὰ τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χρόνους ἐκόπησαν ἐν Ἐφέσῳ ἀργυρᾷ νομίσματα μετὰ Ἑλληνικῶν καὶ Λατινικῶν ἐπιγραφῶν, ἥτοι αὐτοκρατορικοὶ κιστοφόροι σὺν τῇ ἐπιγραφῇ DIANA ΕΡΗΣΙΑ, δηνάρια τοῦ Οὐεσπασιανοῦ, Τίτου καὶ Δομιτιανοῦ, πρὸς δὲ δίδραχμα καὶ δραχμαὶ τοῦ Νέρωνος (112 καὶ 56 κ.) μετὰ τῶν ἐπιγρ., ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ καὶ ΔΡΑΧΜΗ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν πόλεων: Ἀδραμυτείου, Ἀλεξανδρείας Αἰγύπτου, Ἀπαμείας Κιζικοῦ Φρυγίας, Ἱερὰ πόλεως Φρυγίας, Κοτταίου Φρυγίας, Κυζίκου Μυσίας, Λαοδικείας Φρυγίας, Μαγνησίας Ἰωνίας, Μεσημβρίας Θράκης, Μητροπόλεως Ἰωνίας, Μιλήτου Ἰωνίας, Μυτιλήνης Λέσβου καὶ Περγάμου Μυσίας, Νύσης Καρίας, Περγάμου, Περγάμου καὶ Σάρδεων, Περγάμου καὶ Σμύρνης, Περίνθου Θράκης, Φυλαδελφείας Λυδίας, Σάρδεων Λυδίας, Σμύρνης Ἰωνίας, Τράλλεων Λυδίας.

Ἐρυθραί. Ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο ἐπὶ χερσονήσου ἀντικρὺ τῆς νήσου Χίου. Συμμετέσχε τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀρχαϊκῶν ἐξ ἡλέκτρου νομισμάτων τοῦ ἔκτου αἰῶνος π. Χ.

Ἀστὴρ ἀνθεμωτὸς ὀκτὼ ἀκτίνων (ρόδον δλωσ ἡνθισμένων).	Σταυρόμορφον ἔγκοilon. KE 109 κ.
Ὅμοιως.	Τετράγωνον ἔγκοilon. . KE 9·3 κ.
Τροχόμορφον κόσμημα ἢ ρόδον δλωσ ἡνθισμένον.	Τετράγωνον ἔγκοilon. . KE 40·5 κ.
Ῥόδον δλωσ ἡνθισμένον.	Ἐγκοilon ἐπίμηκες εἰς δύο διηρημέ- νον KE 40 κ.
Σταυρὸς μαϊανδρικοῦ σχήματος, μετ' ἀνθεμίων.	Τετράγωνον ἔγκοilon . . KE 46 κ.
Ἡλιοτρόπιον ἢ ρόδον δλωσ ἡνθισμένον.	Τετράγωνον ἔγκοilon . . KE 2·7 κ.

Ἐν τῶν ἀνωτέρω νομισμάτων (ὀλκῆς 40 κ.) εὐρέθη ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν ἀρχαίων Ἐρυθρῶν (*Num. Chron.*, VII. 64).

ΑΡΓΥΡΟΣ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Πρὸ τοῦ 480 π. Χ. περίπου.

Γυμνὸς ἵππεύς, ἀνορθούμενος. (<i>Mion. Suppl.</i> VII, Πίν. VI, 1.)	Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον P 109 κ.
---	---

ΑΡΓΥΡΟΣ. Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 450-400 π. Χ.

Ἀνὴρ γυμνὸς κρατῶν ἐκ τῶν ἡνίων ἵππον ἀνορθούμενον. (<i>B. M. Guide</i> , Πίν. XI, 32.)	E - P - Y - Θ εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας βαθέος τετραγώνου, ἐν ᾧ ρόδον δλωσ ἡνθισμένον. P Δραχ. 72 κ. P Ἡμίδραχ.
Πήγασος.	Ὅμοιως P $\frac{1}{4}$ δρ. 22 κ.
Πρόσθιον ἵππου ἀνορθουμένου.	Ἄνθος μετ' ὀκτὼ πετάλων. P Ἡμιώβ.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Ῥόδιος σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 330-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἐν λεοντῇ. (<i>B. M. Guide</i> , Πίν. XXIX, 30.)	ΕΡΥ Ῥόπαλον καὶ τόξον ἐν γωρυτῷ ἐν τῷ πεδίῳ, γλαυῆ καὶ ὀνόματα ἀρχόντων . . P Τετράδρ. 231 κ. P Δραχ. 56 κ.
---	--

Χρονολογικῶς ἀκολουθοῦσι τοῖς ἀνωτέρω τετράδραχμά τινα τοῦ Λυσιμάχου (*Müller*, 409-19). Σύμβολα, ῥόπαλον καὶ τόξον ἐν γωρυτῷ.

ΧΡΥΣΟΣ καὶ ΑΡΓΥΡΟΣ. Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου. Ἀττική ὀλκή.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἐν λεοντῇ.
(B. M. Guide, Πίν. L. 16.)

Ὅμοιος. (Brandis, σ. 459).

ΕΡΥ Θεότης ἱσταμένη κρατοῦσα
δόρυ καὶ ἀβέβαιόν τι ἀντικείμενον,
φέρουσα δὲ βραχὺν χιτῶνα καὶ
μόδιον. X 43·5 κ.

ΕΡΥ Ῥόπαλον καὶ τόξον ἐν γωρυτῷ,
πρὸς δὲ ὄνομα ἀρχόντος μετὰ πα-
τρωνυμικοῦ. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ
ἀμπέλου P Δραχμαί.

Εἰς τὴν περίοδον ταύτην δύνανται ὡσαύτως νὰ ἀποδοθῶσι τε-
τράδραχμα τῆς κλάσεως VI τῶν Ἀλεξανδρείων τύπων. Σύμβολα,
ρόπαλον καὶ τόξον ἐν γωρυτῷ (Müller, 999-1004).

Ὁ Ἡρακλῆς ἐλατρεύετο ἐν Ἐρυθραῖς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰπο-
κτόνου, φονέως δηλαδὴ τοῦ ἵππου (ἵψ), ἐντόμου ἀλλαχοῦ λίαν κατα-
στρεπτικοῦ τῶν ἀμπέλων, ἀλλ' ὅπερ δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ χώρᾳ
τῶν Ἐρυθραίων.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾷ νομίσματα τῶν Ἐρυθρῶν εἶνε πολυαριθ-
μότατα καὶ παρέχουσι μέγαν ἀριθμὸν ὀνομάτων ἀρχόντων. Οἱ συ-
νήθεις τύποι αὐτῶν εἶνε κεφαλὴ Ἡρακλέους, ὀπισθ., γωρυτὸς καὶ
ρόπαλον. Ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξιοσημειώτων ποικιλιῶν μνημονευτέαι
αἱ ΘΕΑ CIBYΛΛΑ ἢ Ἐρυθραία Σίβυλλα Ἡροφίλη (Παυσ., X. 12. 7)
καθημένη ἐπὶ βράχου· ὡσαύτως ΑΞΟΣ, ὁ ποταμὸς Ἄξος καὶ οὐχὶ
Ἄλεδς ὡς γράφει αὐτὸν ὁ Πλίνιος (V. 29 καὶ XXXI. 2).

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Οὐαλεριανοῦ. Ἐπιγρ.
ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Ὄνόματα ἀρχόντων ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τίτλου
στρατηγοῦ. Μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερόντων τύπων εἶνε ὁ τοῦ ναοῦ τοῦ
Ἡρακλέους παρουσιάζων ἀρχαῖον τοῦ θεοῦ εἶδωλον, Φοινικικῆς
καταγωγῆς, κρατοῦντος ῥόπαλον καὶ δόρυ, περιγραφόμενον δὲ ὑπὸ
Παυσανίου (VII. 5, 5.). Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Χίου ἀπο-
τελούμενα ἐκ χαλκῶν νομισμάτων τῆς τάξεως τῶν ἀποκαλουμέ-
νων αὐτονόμων αὐτοκρατορικῶν χρόνων, πρὸς δὲ αὐτοκρατορικά
Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου.

Ἡρακλεία Λάτμου, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Λάτμου, σκηνῆς τοῦ μύθου τοῦ Ἐνδυμίωνος. Ἡ πόλις αὕτη, ἃν καὶ τόπος οὐχὶ μεγάλης σπουδαιότητος, ἦτο ἤδη μετὰ τὴν ἐν ἔτει 190 π. Χ. ἦτταν τοῦ Ἀντιόχου ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ παρὰ τὴν Μαγνησίαν μάχῃ, ἀρκετῆς σπουδαιότητος, ὥστε νὰ κόψῃ ἴδια αὐτῇ τετραδράχμα.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἔχουσα τὸ κράνος κεκοσμημένον διὰ προτομῶν ἵππων. (B. M. Guide, Πίν. L. 17.)	ΗΡΑΚΛΕΩΤΩΝ Ῥόπαλον ἐν στε- φάνῳ δρυός. Σύμβολον, Νίκη. . P 250 κ.
--	---

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ Κορινθιακοῦ κράνους.	ΗΡΑΚΛΕΩΤΩΝ Ῥόπαλον ἐν στε- φάνῳ δάφνης. . . . P 38 κ.
--	--

Εἰς τὴν αὐτὴν περίοδον ἀνήκει σειρὰ Ἀλεξανδρείων τετραδράχμων (Müller Κλ. VI., 1058-1067), μετὰ ροπάλου ὡς προσθέτου συμβόλου.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. καὶ βραδύτερον.

Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα ἐκτείνονται ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γέτα. Ὁ ἐπικρατῶν τύπος αὐτῶν εἶνε παράστασις Ἡρακλέους ἱσταμένου. Ἐπὶ νομισμάτων τινῶν Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς καὶ Μ. Αὐρηλίου στρατηγός τις ὀνόματι Ἀτταλος φέρει τὸν τίτλον ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ.

Κάδμος Ἰδε Πιρήνη.

Κλαζομεναί. Ἐκείντο ἐν μέρει μὲν ἐπὶ τῆς στερεᾶς καὶ ἐν μέρει ἐπὶ νησίδος τῆς νοτίου παραλίας τοῦ κόλπου τῆς Σμύρνης. Τὸ διακριτικὸν ἔμβλημα τῆς πόλεως φαίνεται ἐκ τῶν νεωτέρων ἐνεπιγράφων νομισμάτων ὅτι ἦτο κάπρος πτερωτός· πρὸς τὸν Αἰλιανὸν (Ζ. ἱστορ. XII. 38) διηγούμενον, ἐκ τοῦ Ἀρτέμωνος, ὅτι τοιοῦτόν τι τέρας κατέστρεφε τὴν χώραν τῶν Κλαζομενίων (Leake Num. Hell., σ 43). Ἐνεκα τούτου, πολυάριθμα νομίσματα φέροντα τὸν τύπον τοῦτον, ἃν καὶ ἀνεπίγραφα, ὑποτίθενται ὅτι εἶνε Κλαζομενίας καταγωγῆς. Αἱ Κλαζομεναὶ φαίνεται ὅτι ἦσαν μία τῶν πό-

λεων τῶν συμμετασχουσῶν τῆς ἐκδόσεως τῶν παλαιῶν ἐξ ἡλέκ-
τρου νομισμάτων τοῦ ἔκτου αἰῶνος π. Χ.

ΗΛΕΚΤΡΟΝ. Πρὸ τοῦ 500 π. Χ. περίπου. Φοινικικὸς σταθμητ. κανὼν.

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ. (Brandis, σ. 392.)	Τετράγωνον ἔγκοilon. ⲙⲉ Στατήρ, 217 κ.
---	---

Περὶ τὰ 500 - 394 π. Χ.

ΑΡΓΥΡΟΣ (α) Ἀπικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Λέων λείαν καταβροχθίζων. (B. M. Guide, Πίν. II, 21.)	Προτομὴ κάπρου πτερωτοῦ, ἐν τε- τραγώνῳ ἔγκοιλῳ . ⲙ Τετράδρ.
Προτομὴ κάπρου πτερωτοῦ.	Γοργόνειον ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ . ⲙ Ἡμίδραχ. ⲙ Διώβολ.

(β) Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ. (B. M. Guide, Πίν. XI, 29.)	Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διη- ρημένον. Ἐπὶ τινων τῶν ἡμιδράχ- μων εὐρηται Κ ἐν ἐνὶ τῶν τετρα- γωνιδίων . . . ⲙ Δίδρ. 106 κ. ⲙ Δραχ. 53 κ. ⲙ Ἡμίδραχ.
--	--

ΧΡΥΣΟΣ. Περὶ τὰ 387-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, σχεδὸν ἀντω- πός, ἀρίστης τεχνοτροπίας. (B. M. Guide, Πίν. XIX, 24.)	ΚΛΑ ἢ ΚΛΑΙΟ Κύνκος μετ' ἀνοι- κτῶν πτερύγων. Ἀρχων ΛΕΥ- ΚΑΙΟΣ ἢ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ. Σύμ- βολον Κάπρος πτερωτός. ⲙ 87 κ.
--	--

Τὰ θαυμάσια χρυσᾶ ταῦτα νομίσματα δυνατόν νὰ ἐκόπησαν
μεταξὺ τῆς εἰρήνης τοῦ Ἀνταλκίδου (387 π. Χ.) καὶ τῆς καταλύ-
σεως τοῦ Περσικοῦ κράτους. Περὶ τοὺς χρόνους τούτους ἐπεκρά-
τησεν ἐν πολλαῖς Ἀσιατικαῖς πόλεσιν ἡ νομισματοκοπία τοῦ
χρυσοῦ, μάλιστα δὲ ἐν Λαμψάκῳ.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Ἀπικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ὡς ἐπὶ τῶν χρυσῶν νομισμάτων. Ἐπὶ ἑνὸς κομματίου συνοδεύεται αὕτη ὑπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ καλλιτέχνου ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΕΡΘΕΙ.

(Πίναξ ΚΕ'. 1)

ΚΛΑΣΙΟ Κύνκος καὶ ὀνόματα ἀρχόντων ΜΑΝΔΡΩΝΑΞ, ΠΥΘΕΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ, ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ. ρ Τετράδρ.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ, ΑΠΟΛΛΑΣ, ΕΥΘΥΔΑΜΑΣ, ΙΚΕΣΙΟΥ, ΛΕΟΚΑΙΟΣ, ΠΑΡΜΙΣ, ΠΥΘΕΟΣ.

ρ Δραχμαί.

ΔΙΟΝΥΣΑΣ, ΕΛΙΚΩΝΙΟΣ. ΕΥΘΥΔΑΜΟΣ, ΚΛΕΑΡΙΣΤΟΣ, ΜΑΝΔΡΩΝΑΞ, ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ, ΜΗΝΣΙΘΕΟΣ ΠΥΘΕΟΣ, ΦΑΝΟΠΟΛΙΣ, ΧΙΟΣ

ρ Ημιδραχ.

Ὀνόματα σφραγιστογλύφων ἐπὶ Ἀσιατικῶν νομισμάτων εἶνε σπανιώτατα. Τὸ δὲ μόνον δεύτερον παράδειγμα, ἐφ' οὗ ἀπαντᾷ ἡ λέξις ΕΡΘΕΙ εἶνε νόμισμα τῆς ἐν Κρήτῃ Κυδωνίας, ἐπιγεγραμμένον ΝΕΥΑΝΤΟΣ ΕΡΘΕΙ (Τόμ. Α'. σελ. 593). Ὁ κύκνος εἶνε πασίγνωστον σύμβολον τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἐλέγετο δ' ὅτι ἐν τῷ Δέλτῳ τοῦ Ἑρμοῦ οἱ ἄγριοι κύκνοι ἦσαν πολυάριθμοι καὶ πρὸς τούτοις ἐλέχθη ὅτι τὸ ὄνομα Κλαζομεναὶ δυνατόν νὰ ὀφείληται εἰς τὸ θρηνηῶδες ᾄσμα τῶν πτηνῶν τούτων.

Παρὰ τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα αὐτόνομα νομίσματα τῶν Κλαζομενῶν ὑπάρχουσιν ἀργυρᾶ νομίσματα μετὰ τοῦ πασιγνώστου Κλαζομενίου περωτοῦ κάπρου, φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ Ὀρόντα, σατράπου τῆς Μυσίας καὶ Ἰωνίας κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ τετάρτου αἰῶνος. Ἐν τούτοις τὰ νομίσματα ταῦτα δυνατόν νὰ ἀποδοθῶσι μετὰ τῆς αὐτῆς πιθανότητος εἰς τὴν Ταρσὸν ἕνεκα τοῦ ἐμπροσθοτύπου καὶ τοῦ γράμματος Τ.

Πολεμιστὴς γυμνὸς γονατίζων, ἀμεινόμενος δὲ δι' ἀσπίδος καὶ βραχέος δόρατος. Μεταξὺ τῶν κνημῶν αὐτοῦ Τ.

ΟΡΟΝΤΑ Πρόσθιον κάπρου περωτοῦ. Ἰχνη τετραγώνου ἐγκλίλου.

ρ Τετρώβολ. 43 κ.

(Num. Zeit., III, 423.)

Ἄλλα νομίσματα τοῦ Ὀρόντα ἴδε ὑπὸ τὴν Ἰόλλαν τῆς Μυσίας (σελ. 45).

Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῶν Κλαζομενῶν δὲν ἐκτείνονται πέραν τοῦ τέρματος τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ. Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι βασιλικά τετράδραχμα μετὰ τῶν τύπων τοῦ Ἀλεξάνδρου (Müller, 995—998), καὶ χρυσοὶ στατῆρες μετὰ τῶν τύπων τοῦ Φιλίππου (Müller, 309), φέροντα ὡς πρόσθετον σύμβολον τὸ πρόσθιον μέρος κάπρου πτερωτοῦ, ἅτινα, ἂν ὀρθῶς κατετάχθησαν, δυνατόν νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸν χρόνον περὶ τὸ 190 π. Χ.

Τὰ χαλκᾶ αὐτόνομα νομίσματα τῶν Κλαζομενῶν ἄρχονται περὶ τὰ 350 π. Χ. καὶ ἐκτείνονται μετὰ διαλειμμάτων μέχρι τῶν αυτοκρατορικῶν χρόνων. Φέρουσι δὲ συνήθως τὰς ἐπιγραφὰς ΚΛΑΙΟ ἢ ΚΛΑΙΟΜΕΝΙΩΝ. Μεταξὺ τῶν συνηθεστάτων τύπων εἶνε οἱ ἑξῆς·

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, πρὸς δεξ.	Κύνος Α ·7 καὶ ·45
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἐν κατατομῇ.	Κεφαλὴ κριοῦ . . . Α ·5
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς συνήθως μετὰ Κορινθιακοῦ κράνους, ὡς ἐπὶ τῶν Χ τοῦ Ἀλεξάνδρου.	Κριὸς ἱστάμενος . . Α ·7 καὶ ·45
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, κατ' ἐνώπιον.	Ὅμοιος Α ·7 καὶ ·45

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου.

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ.	ΚΛΑΙΟΜΕΝΙΩΝ γεγραμμένον διὰ μέσου ἔγκοιλου τετραγώνου εἰς τέσσαρα διηρημένου. . . Α ·65
---------------------------	---

Ἐνταῦθα τὸ ἔγκοιλον τετράγωνον εἶνε ἀπλῇ ἀπομίμησις ἀρχαῖσμοῦ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ Κορινθιακοῦ κράνους.	Κριὸς ἀναπαυόμενος . . . Α ·7
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, κατ' ἐνώπιον.	Πρόσθιον κριοῦ τρέχοντος . . Α ·8
Κεφαλὴ Διός.	Κύνος Α ·8

Πάντα τὰ ἀνωτέρω περιγραφόμενα νομίσματα φέρουσιν ὄνομα ἄρχοντος

Τὰ δὲ ἐξῆς, ὁψίμου τεχνοτροπίας, εἶνε πάντα ἄνευ ὀνόματος ἄρχοντος : —

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ.	Κηρύκειον ἐν στεφάνῳ	Α · 8
Κεφαλὴ Διός.	Κύκνος ἐπὶ κηρυκείου	Α · 8
Γοργόνειον.	Κύκνος ἐπὶ κώπης (:)	Α · 7
Διαφοροὶ κεφαλαί.	Ὁ φιλόσοφος Ἀναξαγόρας (;) κα- θήμενος ἐπὶ σφαίρας.	Α · 8
Κεφαλὴ Διός.	Ῥόπαλον	Α · 65
Εἰκονιστικὴ κεφαλὴ	Κριὸς ἀναπαυόμενος	Α · 9

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιηνού. Ἀρχοντες ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου στρατηγοῦ. Τύποι συνήθεις — Κυβέλη ἵστα-μένη μεταξὺ λεόντων· ΘΕΑ ΚΛΑΙΟΜΕΝΗ, πυργοστεφῆς κεφαλὴ τῆς πόλεως ἢ τῆς ἀμαζόνος Κλαζομενῆς· ὁ φιλόσοφος Ἀναξαγόρας μετὰ σφαίρας εἰς τὴν χεῖρα (*Num. Chron.*, VII. 62).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Σμύρνης ἐκ τῆς βασιλείας τοῦ Οὐαλεριανοῦ.

Κολοφῶν. Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς Κολοφῶνος, ὡς τὰ πλείστων ἄλλων πόλεων Ἰωνικῶν, εἶνε ἀνεπίγραφα καὶ ἀποτελοῦνται ἐξ Εὐβοϊκῶν διδράχμων τοῦ ἔκτου αἰῶνος π. Χ.

Λύρα ἀρχαϊκῆς τεχνοτροπίας. (<i>B. M. Guide</i> , Πίν. II. 22.)	Τετράγωνον ἑγκοῖλον	Ρ 126 κ.
---	-------------------------------	----------

Πέμπτος αἶων π. Χ.

Κατὰ τὸ μέγα μέρος τοῦ πέμπτου αἰῶνος τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Κολοφῶνος ἀκολουθοῦσι τὸν Περσικὸν σταθμητικὸν κανόνα καὶ ἀποτελοῦνται ἐκ δραχμῶν 84 κ. περίπου. Ἐπιγρ., ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ, συνήθως ἐπ' ἀριστερὰ ἢ ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΝ ἐπὶ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἐτέρας ὀψευς.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος Κλαρίου. | Λύρα, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. **Ρ** 84 κ.
(B. M. *Guide*, Πίν. XI. 30)

Τέταρτος αἰὼν π. Χ.

Ἐνωρὶς ἐν τῷ τετάρτῳ αἰῶνι ὁ Ῥόδιος σταθμητικὸς κανὼν ἀντικαθιστᾷ τὸν Περσικόν.

Κεφαλή Πέρσου βασιλέως ἢ σατρά- | ΒΑΣΙΛ Λύρα. . **Ρ** Ὀλκῇ 236 κ.
που. | (Πίναξ Δ'. 12.)

Τὸ νόμισμα τοῦτο τὸ φέρον τὴν αἴσθησιν ποιοῦσαν ἰδεώδη κεφαλὴν εὐγενοῦς Πέρσου, κατετάχθη μόνον ὑποθετικῶς εἰς τὴν Κολοφῶνα, ὡς μὴ φέρον ὄνομα πόλεως. Πρβλ. τὰ ἐν Κυζίκῳ κοπέντα νομίσματα τοῦ Φαρναβάζου (σελ. 51).

Κεφαλή Ἀπόλλωνος Κλαρίου.	ΚΟΛΟΦΩ Λύρα καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Ρ Δρ. 54 κ.
Ὅμοίως.	» Τρίπους. Ὅνομα ἄρχοντος Ρ Ἡμίδρ. 25 κ.
Ὅμοίως.	» Λύρα. Ὅνομα ἄρχοντος. Ρ Διώβ. 18 κ.

Τὰ εἰς τὸ τελευταῖον ἤμισυ τοῦ τετάρτου αἰῶνος ἀνήκοντα χαλκᾶ νομίσματα εἶνε τὰ ἐξῆς, ἅπαντα μετ' ὀνομάτων ἀρχόντων:—

Κεφαλή Ἀπόλλωνος.	Ἴππεὺς ἔνοπλος, μετὰ δόρατος προ- τεταμένου. Α 8
Ὅμοίως.	Λύρα Α 8 καὶ 45
Ὅμοίως.	Πρόσθιον ἵππου Α 65

Τὸ ἱππικὸν τῆς Κολοφῶνος λέγεται ὑπὸ τοῦ Στράβωνος (643) τοσοῦτον ὑπερέχον τῶν ἄλλων πόλεων ὥστε «ὅπου ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαλύτοις πολέμοις ἐπικουρήσειε λύεσθαι τὸν πόλεμον». Ὅθεν ἐκ τούτου πιθανῶς καὶ ὁ ἱππεὺς ὡς νομισματικὸς τύπος.

Ἐν Κλάρῳ τῆς Κολοφωνίας χώρας ἵστατο ὁ περίφημος ναὸς καὶ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος (Παυσ., VII. 3. 1), οὗ ἡ κεφαλή εἰκονίζεται ἐπὶ τῶν νομισμάτων.

Ἡ παλαιὰ πόλις τῆς Κολοφῶνος κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Λυσιμά-

χου ἐν ἔτει 299 π. Χ., τὸ ὄνομα ὅμως φαίνεται ὅτι μετεκομίσθη εἰς Νότιον, τὸ ἐπίνειον αὐτῆς· εἰς ταύτην δὲ τὴν πόλιν παρεχώρησαν ἐν ἔτει 189 π. Χ. τὴν ἐλευθερίαν οἱ Ῥωμαῖοι (Λιδίου XXXVIII 39 «Colophonii qui in Notio habitant»). Βραχὺ ὕστερον ἢ ἴσως τότε οἱ Κολοφώνιοι ἐκοψαν τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων· σύμβολον, λύρα καὶ ΚΟΛΟ (Müller, 1007-14).

Τὰ νεώτερα χαλκᾶ νομίσματα τὰ ἐκδοθέντα μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου εἶνε ἀτελεστέρας τεχνοτροπίας ἢ τὰ προηγούμενα αὐτῶν.

Ἰππεὺς ὡς ἀνωτέρω, ἀλλὰ μετὰ κυνὸς τρέχοντος μεταξὺ τῶν ποδῶν τοῦ ἵππου.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ Ἀπόλλων Κιθαρῳδός, ἱστάμενος μετὰ λύρας καὶ φιάλης πρὸ τρίποδος. Ὄνόματα ἀρχόντων. Α · 8

Μορφὴ καθημένη, στηρίζουσα τὸν πῶγονα εἰς τὴν χεῖρα καὶ κρατοῦσα ἐνείλημα· πιθανῶς ὁ Ὅμηρος. Ὄνομα ἀρχοντος.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ Ἀπόλλων Κιθαρῳδός, ὡς ἀνωτέρω ἀλλ' ἄνευ τρίποδος Α · 8

Κεφαλὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ Οἱ πῖλοι τῶν Διοσκούρων, ὧν ὑπέρκεινται ἀστέρες. Α · 6

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἀρχοντες μετὰ τίτλου στρατηγοῦ. Ἀξιοσημεῖοι τύποι καὶ ἐπιγραφαί—ΚΛΑΡΙΟΣ, Ἀπόλλων Κλάριος καθημένος· ΑΡΤΕΜΙΣ ΚΛΑΡΙΑ, εἰδῶλον Ἀσιατικῆς θεᾶς ὁμοιαζούσης τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτεμιν. ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΙΩΝΩΝ, αἱ τρισκαίδεκα πόλεις τοῦ Ἰωνικοῦ συνδέσμου, ἱστάμεναι ἐν ἡμικυκλίῳ καὶ θύουσαι ταῦρον πρὸ τοῦ ναοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Κλαρίου.

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Περγᾶμου.

Λάρισα. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τρίτου ἢ δευτέρου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

(Imhoof, *Monn.*, Gr. σ. 289.)

Α Α Ἰππεὺς ἐνοπλος . . . Α · 7

Λέβεδος. Τῆς πόλεως ταύτης δὲν φαίνονται ὅτι ὑπάρχουσι

νομίσματα ἀρχαιότερα τῆς ἐν ἔτει 190 π.Χ. ἤττης τοῦ Ἀντιόχου ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ παρὰ τὴν Μαγνησίαν μάχῃ, μεθ' ἣν συμμετέσχεν αὕτη τῆς ἐκδόσεως τῶν πλατέων τετραδράχμων Ἀττικοῦ σταθμοῦ, τῶν τότε εἰσαχθέντων εἰς τόσον πολλὰς πόλεις τῆς Ἀσίας.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ στενῆς περι-
κεφαλίας.
(B. M. *Guide*, Πίν. L. 18.)

ΛΕΒΕΔΙΩΝ Γλαῦξ ἐπὶ ῥοπάλου
μεταξὺ δύο κεράτων Ἀμαλθείας
Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ δάφνης. Ὁ-
νομα ἄρχοντος. Α' Ἀττικ. τετράδρ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ Κορινθια-
κοῦ κράνους.

Γλαῦξ. Σύμβολον, πρῶρα. Α' Ἡμίδρ.

Ὡσαύτως χαλκᾶ νομίσματα. Τύποι — Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, Δι-
όνυσος ἱστάμενος, πρῶρα, γλαῦξ, μυστικὸς κάλαθος, κλπ.

Αὐτοκρατορικά — Ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Γέτα. Συμμαχικὰ
νομίσματα μετὰ Περπερηνῆς τῆς Μυσίας.

Λεύκη ἢ Λεῦκαι, ἐπὶ τοῦ κόλπου τῆς Σμύρνης, ἀντικρὺ
τῶν Κλαζομενῶν, κτισθεῖσα ἐν ἔτει 352 π. Χ. ὑπὸ τοῦ Πέρσου
στρατηγοῦ Ταχῶ (Διοδ. XV. 18. Imhoof, *Mon. Gr.*, 289), ταχέως
δὲ κατόπιν περιελθοῦσα εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Κλαζομενίων. Ὑπάρ-
χουσι μικρὰ ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ 350 π. Χ. περίπου,
ἐπιγεγραμμένα Λ ἢ ΛΕΥ. Τύποι — Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἢ Ἀρτέ-
μιδος ὄπ. Κύκνος (Imhoof, *ε* ἄ.). Ἴδε ὡσαύτως *Num. Chron.*,
VII. 66).

Μαγνησία ἢ τοῦ Μαιάνδρου, κτισθεῖσα ἀρχικῶς ὑπὸ Μα-
γνήτων ἐκ Θεσσαλίας· ἦτο ἐκ παλαιῶν ἤδη χρόνων πόλις μεγά-
λης σπουδαιότητος. Ὅτε δ' ὁ Θεμιστοκλῆς ἐξωρίσθη τῶν Ἀθηνῶν
ἀπεσύρθη εἰς Μαγνησίαν, ἥτις ἐδόθη τότε αὐτῷ ὑπὸ τοῦ βασι-
λέως τῆς Περσίας. Εἰς τὴν περίοδον τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἀνήκει
ἀναμφιβόλως τὸ ἐξῆς ὑψίστης σπουδαιότητος νομισματικὸν μνη-
μεῖον.

Περὶ τὰ 464-449 π. X.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΣ Ἀπόλλων γυ-
μνός, ιστάμενος καὶ στηριζόμενος
ἐπὶ μακρᾶς ράβδου, ἐξ ἧς φύεται
κλάδος δάφνης. ΜΑ Πτηνὸν μετ' ἀνοικτῶν πτερύ-
γων . . . Ρ Ἀττικ. δίδρ. 132 κ.
(Waddington *Mélan.*, Πίν.
I, 2.)

Μόνον δύο κομμάτια τοῦ νομίσματος τούτου εἶνε γνωστά, ὧν
τὸ ἕτερον (τὸ ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ) εἶνε ἐπηργυρωμένον·
μάλιστα δὲ καὶ ἐμνημονεύθη τοῦτο ὡς ἐπιβεβαιοῦν τὴν ὡς ἀπα-
τεῶνος φήμην τοῦ Θεμιστοκλέους. Ἐπὶ ἓνα αἰῶνα μετὰ ταῦτα δὲν
εἶνε γνωστά νομίσματα τῆς Μαγνησίας· περὶ τὰ μέσα ὅμως τοῦ τε-
τάρτου αἰῶνος ἡ νομισματοκοπία τοῦ ἀργύρου ἀποβαίνει ἄφθονος.

Περὶ τὰ 350-300 π. X.

Ἴππεὺς Θεσσαλικός (;)
(Brandis, σ. 460.)

ΜΑ, ΜΑΓΝ, ἢ ΜΑΓΝΗΤΩΝ Ταῦ-
ρος Ἰνδικὸς κυρίσων· πέριξ κόσμη-
μα μαιανδρικόν. Ὄνομα ἄρχοντος
Ρ Φοινικικὸν τετράδραχ. 226 κ.,
δίδρ. 110 κ., δραχ. 55 κ., ἡμίδρ.
26 κ., ὡσαύτως Περσικὴ δρ. 87 κ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΜΑΓΝ Πρόσθιον ταύρου ἐφορμῶν-
τος Ρ 15 κ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς (N. C., VII, 67).

ΜΑ Τρίαινα ἐν πλαισίῳ μαιανδρικῷ
Ρ 12 κ.

Μετὰ τὸ 300 π. X. περίπου.

Βασιλικὰ τετράδραχμα τοῦ Λυσιμάχου. Σύμβολον — μαιαν-
δρικὸν κόσμημα (Müller, ἀριθ. 438, 439).

Μετὰ τὸ 190 π. X. περίπου.

Τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων. Σύμβολα — μαιανδρικὸν
κόσμημα καὶ ΜΑ, ταῦρος κυρίσων ἢ ἵππος πηδῶν (Müller,
1068-79). Ἐπίσης πλατέα τετράδραχμα Ἀττικῆς ὀλκῆς μετ'
αὐτονόμων τύπων.

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, μετὰ τόξου καὶ
φαρέτρας ἐπ' ὤμου.
(Πίναξ ΚΣ'. 5.)

ΜΑΓΝΗΤΩΝ Ἀπόλλων, ἐρειδόμενος
ἐπὶ τρίποδος, ιστάμενος ἐπὶ μαιαν-
δρικοῦ κοσμήματος. Τὸ ὄλον ἐν στε-
φάνῳ δάφνης. Ρ Ἀττικ. τετράδρ.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ἐκτεινόμενα ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ τετάρτου αἰῶνος μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων παριστῶσι κεφαλὰς τῆς Ἀθηνᾶς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τὸν καλπάζοντα Θεσσαλικὸν ἱππέα ἢ ἔμπροσθεν μὲν ἱππέα, ὀπισθεν δὲ ταῦρον κυρίσσοντα, μετὰ μαιανδρικοῦ κοσμήματος καὶ ὀνομάτων ἀρχόντων.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἄρχοντες ἄνις τίτλων ἢ μετὰ τῶν τοῦ στρατηγοῦ ἢ γραμματέως. Ἐκ πολλῶν ἀξιοσημείωτοι τύποι καὶ ἐπιγραφαὶ εἶνε οἱ ἐξῆς: ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ἤτοι τοῦ ναοῦ Ἀρτέμιδος τῆς Λευκοφρύνης· ΕΒΔΟΜΗ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ δηλαδὴ ἡ πόλις Μαγνησία· ΑΥΛΑΙΤΗΣ γεγραμμένη περὶ παράστασιν Ἀπόλλωνος τοῦ Κιθαρωδοῦ (Kenner, *Stift St. Florian*, σελ. 122), ὀπισθ. ΛΕΥΚΟΦΡΥΣ ἢ ΛΕΥΚΟΦΡΥΝΗ, εἰδῶλον Ἀρτέμιδος Λευκοφρύνης, ὁμοιάζον πρὸς τὴν Ἐφεσίαν Ἄρτεμιν, ἀλλ' ἐνίοτε μετὰ δύο ἱπταμένων Νικῶν τιθεισῶν μόδιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς· Λητὴ φέρουσα τὰ δύο τέκνα αὐτῆς, ἀντίγραφον ἀγάλματος ποιηθέντος ὑπὸ Εὐφράνορος (Overbeck, *Gr. Plastik*, τρίτη ἔκδοσις, τόμ. II σελ. 87). Ἡφαιστος χαλκεύων κράνος· ἢ ἀγάλμα Ἡφαίστου καθημένου καὶ φερομένου ἐπὶ τῶν ὤμων τεσσάρων ἀνδρῶν· δύο Κορύβαντες ὀρχούμενοι πρὸ τοῦ παιδὸς Διὸς καθημένου ἐπὶ βήθρου· Ἀθηνᾶ ἱσταμένη μετὰ τοῦ τιτᾶνος Ἀτλαντος παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, βαστάζοντος σφαῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (Panofka, *Dissert. Num.*, 1832. Πίν. XLIX. Α.)· ἀνὴρ φέρων δένδρον ἐκριζωθέν· ἀνὴρ ἐλαύνων ταῦρον εἰς σπήλαιον· αἱ τρεῖς Χάριτες· Δημήτηρ ἐπὶ ἄρματος δρακόντων· ΑΦΡΟ ΜΗΛΕΙΑ, Ἀφροδίτη Μηλεία κρατοῦσα σκῆπτρον καὶ ῥοιάν, ὀπισθεν δ' αὐτῆς ὁ Ἔρως (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 292). Διόνυσος στηριζόμενος ἐπὶ θύρσου καὶ μαινὰς κυμβαλίζουσα πρὸ αὐτοῦ· ΑΡΓΩ, ἢ ναὺς Ἀργώ· τρεῖς νύμφαι, ὧν ἡ μία ἱσταμένη καὶ αἱ λοιπαὶ κατακεκλιμέναι μεθ' ὑδροχοῶν. Ἐπιγρ., ΚΟΛΠΟΙ (= κοιλιάδες).

Μητρόπολις, μεταξύ Ἐφέσου καὶ Σμύρνης. Χαλκᾶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Γαλλιανοῦ (Imhoof, *Mon. Gr.*, 292). Ἐπιγρ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙΑ, ἢ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Τύποι — ποτάμιος θεὸς ΑΣΤΡΑΙΟΣ· ἀγωνιστικὸν ἀγγεῖον ἀναφερόμενον εἰς ἀγῶνας καλουμένους ΣΕΒΑΣΤΑ ΚΑΙΣΑΡΗΑ· Ἄρης ἱστάμενος· Τύχη κρατοῦσα ἄγαλμα Ἄρεως· Ζεὺς καθήμενος· Κυβέλη ἐπὶ θρόνου καθημένη· Ἀρτεμις Ἐφεσία μετ' ἐπιγραφῆς ΑΡΤΕΜΙΣ· Ἀρχων—στρατηγός. Συνήθως εἶνε δύσκολος ἡ διάκρισις τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης ἀπὸ τῶν τῆς ἐν Φρυγίᾳ Μητροπόλεως.

Μίλητος. Ἡ ποτὲ μεγάλη καὶ ἀκμαζούσα ἐμπορικὴ αὕτη πόλις ἦτο ἀναμφιλέκτως ἐν τῶν παλαιστάτων νομισματοκοπειῶν τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς αὐθεντίας τοῦ Ἡροδότου (I, 94) ἀποδίδομεν εἰς τοὺς Λυδοὺς τὴν ἐφεύρεσιν τῆς νομισματοκοπίας, ἀλλ' ἢ προτεραιότης, ἥς ἀπήλαυσεν ἡ μητρόπολις τῆς Λυδίας ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν σσημασμένων ὄγκων μετάλλου, μικρᾶς μόνον δύναται νὰ ὑπῆρξε διαρκείας, ἐπειδὴ κατατάσσομεν ἄνευ δισταγμοῦ εἰς τὴν πλουσίαν παράλιον Μίλητον πλήρη σειρὰν πρωτογενῶν νομισμάτων ἡλέκτρου, φερόντων τὸν χαρακτηριστικὸν τῆς Μιλήτου τύπον λέοντος στρέφοντος τὴν κεφαλὴν, ἢ κεφαλὴν λέοντος μετ' ἀστέρος (τοῦ ἡλίου;) ὑπὲρ τὸ μέτωπον. Ὁ κανονικὸς σταθμὸς τῶν ἐξ ἡλέκτρου στατήρων τῆς Μιλήτου φαίνεται ὅτι ἦτο περὶ τοὺς 220 κ.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΥ

Περὶ τὰ 400-497 π. Χ.

Δύο κεφαλαὶ λεόντων κατ' ἐνώπιον, ἀλλ' ἀντιθέτως ἀλλήλαις ἐστραμμένοι.

Πρόσθιον λέοντος μετ' ἀστέρος ἐπὶ τοῦ μετώπου. (Πίναξ ΚΕ'. 5.)

Τρία πρωτογενῆ ἔγκοιλα, ὧν τὸ μὲν ἐν τῷ κέντρῳ ἐπίμηκες, τὰ δὲ λοιπὰ τετράγωνα. **ΒΕ** Στατήρ, 219·5 κ.

Ὁμοίως . . **ΒΕ** Στατήρ, 215·3 κ.

Λέων κατακείμενος πρὸς δ., στρέφων
δὲ τὴν κεφαλὴν.

Ὅμοιος, ἐν ἐπιμήκει πλασίω.
(Mionn., *Suppl.*, Πίν. X, 1.)

Ὅμοιος.
(*Num. Chr.*, 1875, Πίν. VIII, 4.)

Λέων κατακείμενος πρὸς ἀρ., βλέπων
δὲ πρὸς δ.
(Brandis, σ. 394.)

Κεφαλὴ λέοντος, χαίνουσα· ὑπεράνω
δ' αὐτῆς ἀστήρ.
(*Num. Chr.*, 1875, Πίν. VIII, 9.)

Κεφαλὴ λέοντος χαίνουσα· ὑπεράνω
δ' αὐτῆς ἀστήρ.

Ὅμοιος, ἀλλὰ τὰ ἐγκοίλα περιέ-
χοντα κοσμήματα

ⲙⲉ Ⲥⲧⲁⲧῆⲣ, 217·8 κ.

Τρία ἐγκοίλα, ὡς ἐπὶ τοῦ πρώτου
περιγραφέντος. ⲙⲉ Ⲥⲧⲁⲧῆⲣ, 218 κ.

Ὅμοιος, ἀλλ' ἐκάστου ἐγκοίλου πε-
ριέχοντος τύπον, ἥτοι τοῦ μὲν ἄνω
τετραγώνου κεφαλὴν ἐλάφου, τοῦ
δὲ ἐπιμήκους κεντρικοῦ ἀλώπεκα,
καὶ τοῦ κατωτέρου τετραγώνου τὸ
ἔμβλημα ⲛⲟⲩ ⲙⲉ Ⲥⲧⲁⲧ. 214·8 κ.

ⲙⲉ Ἡμίστατ. 107 κ.

Δύο ἐγκοίλα τετράγωνα, ὧν ἕκαστον
περιέχει ἀστέρα ἀνθεμωτόν . . .

ⲙⲉ Τρίτη 71 κ.

Ἐπίμηκες ἐγκοίλον, εἰς δύο μέρη διη-
ρημένον . . . ⲙⲉ Τρίτη 73 κ.

ⲙⲉ Τετάρτη 49 κ.

ⲙⲉ Ἑκτη 37 κ.

Τετράγωνον ἐγκοίλον

ⲙⲉ Ἡμίσκτον 18·1 κ.

Ἐκ τῆς ἐποχῆς ταύτης δὲν ὑπάρχουσιν ἀργυρᾶ νομίσματα
δυνάμενα νὰ ἀποδοθῶσιν μετὰ βεβαιότητος εἰς τὴν Μίλητον. Τὰ
ἀρχαιότατα ἀργυρᾶ νομίσματα ἀνήκουσιν εἰς τὴν περίοδον τὴν
ἐπομένην εἰς τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀποστασίαν τῆς Μιλήτου
μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑ ΑΡΓΥΡΟΥ.

Περὶ τὰ 478-390 π. X.

Λέων.

Ἀστὴρ ἀνθεμωτός, ἐν τετραγώνῳ ἐγ-
κοίλῳ ⲡ 33 κ.

Πρόσθιον λέοντος στρεφομένου.

Ὅμοιος ⲡ 19 κ.

Ὑπὸ τοὺς Κᾶρας δυνάστας Ἐκάτωμον καὶ Μαύσωλον.

385-350 π. X.

ΕΚΑ Πρόσθιον λέοντος στρεφομένου
(Waddington, *Mélanges*,
Πίν. I, 6.)

Ἀστὴρ ἐν κύκλῳ ἐγκοίλῳ (Ἀττικὴ
δραχμή). ⲡ 66 κ.

ΜΑ Ὁμοίως (Wadd. Z. 5, Πίν. I, 5). Ἀστὴρ ἐν κύκλῳ ἐγκοίλῳ (Σάμιος
σταθμητικὸς κανὼν). P 201 κ.
Λέων ἐπιστρεφόμενος. Ἀστὴρ καὶ ὄνομα ἄρχοντος. A 55

Ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Μιλησίων, ἐν θέσει καλουμένην Δίδυμα ἢ Δίδυμοι, ὑπῆρχε τὸ περίφημον μαντεῖον Ἀπόλλωνος τοῦ Διδυμαίου. Σύμβολα τοῦ θεοῦ τούτου ἦσαν ὁ λέων καὶ ὁ ἥλιος· εὐλογος ἄρα ἡ ὑπόθεσις, ὅτι τὰ ἀρχαιότατα τῶν νομισμάτων τῆς Μιλήτου, ἅτινα φέρουσι τὰ ἱερὰ ταῦτα σύμβολα, δυνατόν νὰ ἐξεδόθησαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Βραγχιδῶν, ὡς ἐκαλοῦντο οἱ ἱερεῖς τοῦ Διδυμαίου Ἀπόλλωνος. Λείψανα τοῦ προνομίου τούτου τῆς κοπῆς νομισμάτων ἤθελε μάλιστα φανῇ ὅτι διετηρήθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ναοῦ ἐν Διδύμοις μέχρις ὀψίμου τινὸς ἐποχῆς, ἐπειδὴ τὰ ἐξῆς νομίσματα ναοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. X.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος τοῦ Διδυμαίου. ΕΓ ΔΙΔΥΜΩΝ ΙΕΡΗ Λέων ἱστά-
(Mion. Suppl., VI, Πίν. V, 1.) μενος, στρεφόμενος πρὸς ἀστέρα
P 27 κ.

Ἐκ τῆς σπουδαιοτάτης ἐπιγραφῆς τῶν νομισμάτων τούτων, ἅτινα εἶνε ὀλκῆς συνήθους Φοινικικοῦ ἡμιδράχμου, δύναται νὰ ἐξαχθῇ, ὅτι ὁ ἐν Διδύμοις ἐν χρήσει ἱερὸς σταθμητικὸς κανὼν ἦτο καθ' ὀλκὴν τὸ ἥμισυ τοῦ συνήθους Μιλησίου σταθμητικοῦ κανόνος, ἐπειδὴ τὸ ἐπίθετον ΙΕΡΗ δυσκόλως δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν ἄλλως ἢ διὰ τοῦ δραχμῆ.

Περὶ τὰ 350-190 π. X., καὶ καιόπιν.

Τὰ ὑπολειπόμενα ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Μιλήτου εἶνε πως δύσκολον νὰ καταταχθῶσιν ἕνεκα τοῦ ὁμοιομόρφου τῶν τύπων καὶ τῆς τεχνοτροπίας αὐτῶν. Ὁδηγούμενοι κυρίως ὑπὸ τῶν ὀλκῶν αὐτῶν δυνάμεθα νὰ τάξωμεν αὐτὰ εἰς τὰς ἐξῆς τέσσαρας χρονολογικὰς περιόδους: —

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς ἀρ., δα- ΜΙ (μονογράφ.) Λέων ἱστάμενος,
φροστεφής (Brandis, σ. 461.) στρεφόμενος πρὸς ἀστέρα ἢ ἥ-
λιον· ὑποκάτω ὄνομα ἄρχοντος.

- (α) 350-334 π. Χ. Φοινικικαὶ δραχμαί, 55 κ., καὶ ἡμίδρ. 27 κ.
334-300 π. Χ. Πιθανὸν κενὸν ἐν τῇ νομισματοκοπίᾳ μετὰ τὴν κα-
τάκτησιν τοῦ Ἀλεξάνδρου.
- (β) Περὶ τὰ 300-250 π. Χ. Περσικοὶ στατῆρες 160 κ., δραχμαί,
80 κ. καὶ ἡμίδρ. 39 κ.
- (γ) Περὶ τὰ 250-190 π. Χ. Ῥόδιαι δραχμαί, 100 κ.
- (δ) Μετὰ τὸ 190 π. Χ. περίπου. Ἀττικὰ πλατέα τετράδραχμα τῶν τύ-
πων τοῦ Ἀλεξάνδρου (Müller, ἀρ. 1033-1057). Ὡσαύτως μετὰ
τοῦ Μιλησιακοῦ τύπου (ἴδε κατωτέρω).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑ ΧΡΥΣΟΥ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΟΥ

Μετὰ τὸ 190 π. Χ. περίπου.

Οἱ σπάνιοι χρυσοὶ στατῆρες τῆς Μιλήτου, οἱ νῦν ἐν τῷ Βρεταν-
νικῷ Μουσεῖῳ, ἀνήκουσιν, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν ἐπακολουθήσασαν
περίοδον τῆς ἀνανεωθείσης ἐλευθερίας αὐτῆς μετὰ τὴν ἦτταν τοῦ
Ἀντιόχου ἐν Μαγνησίᾳ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἀντωπός.

MI (μονογράφ.) Λέων ἱστάμενος
στρεφόμενος πρὸς ἀστέρα. Ἀρ-
χων ΒΙΩΝ. Ἐν τῷ πεδίῳ διά-
φορα μονογραφήματα. X 129·8 κ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς δ., μετὰ
τόξου καὶ φαρέτρας ἐπ' ὤμου.

MI Ὁμοίως. . . . X 130·3 κ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ἔχουσα τὴν
κόμην εἰς τυπικοὺς πλοκάμους δια-
τέθειμένην.

» Ὁμ. Ἀρχων, ΕΥΜΗΧΑΝΟΣ.
X 130 κ.

Εἰς τὴν αὐτὴν περίοδον θέλω νὰ κατατάξω καὶ τετράδραχμόν
τι ἡλαττωμένου Ἀττικοῦ σταθμοῦ, ἀνῆκον νῦν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις
Π. Λάμπρον.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς δ., δαφνο-
στεφής.

ΜΙΛΗΣΙΩΝ Λέων ἱστάμενος καὶ
ἐπιστρεφόμενος. Ἐν τῷ ἐξέρῳ
ὄνομα ἄρχοντος ΜΟΛΟΣΣΟΣ.
Ἐν δὲ τῷ πεδίῳ μονογράφημα.
P πλατὺ τετράδρ. ὄγκ. 247 κ.

Τὰ νεώτατα Μιλήσια ἀργυρᾶ νομίσματα Ῥοδίου σταθμοῦ ἡλαττωμένου εἰς ἐβδομήκοντα πέντε κόκκους ἀνήκουσιν ὡσαύτως εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑ ΧΑΛΚΟΥ

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς Μιλήτου, ἅτινα ἐκτείνονται ἐπὶ πάσης τῆς ἀπὸ τοῦ 350 π. Χ. περιόδου μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὁμοιάζουσι κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς τὰ ἀργυρᾶ.

Περίοδος τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς Ῥωμαϊκῆς περιόδου εἶνε τὰ ἑξῆς.

Γυμνὸν ἄγαλμα Ἀπόλλωνος, κρα- τοῦντος εἰς τὰς χεῖρας ἔλαφον καὶ τόξον.	Λέων κατακείμενος, στρεφόμενος καὶ πρὸς ἀστέρα ἀποβλέπων. Ὄνομα ἄρχοντος. Α · 8
--	---

Ὁ ἐμπρόσθιος τύπος τοῦ νομίσματος τούτου εἶνε ἀντίγραφον τοῦ περιφήμου χαλκοῦ ἀγάλματος τοῦ Διδυμαίου Ἀπόλλωνος ἔργου τοῦ Κανάχου (Overbeek, *Gr. Plastik*, τρίτη ἐκδοσις, τόμ. I. σελ. 109).

Αὐτοκρατορικά — Ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνας. Ἀρχοντος ὄνομα ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου ἄρχων, σπανιώτερον δὲ μετὰ τίτλου στρατηγός.

Ἀξιοσημεῖωτοι τύποι ἢ ἐπιγραφαί — ΔΙΔΥΜΕΥΣ, ἄγαλμα Ἀπόλλωνος, ἔργον τοῦ Κανάχου· ΜΕΙΛΗΤΟΣ, παράστασις Μιλήτου τοῦ οἰκιστοῦ ὠπλισμένου· ἄγαλμα τῆς Λητοῦς, ἔργον τοῦ Εὐφράνορος, φερούσης τὰ δύο αὐτῆς τέκνα, ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Μαγνησίας, κλπ.· εἰδῶλον Ἀρτέμιδος ἐν μακρῷ χιτῶνι, πεπλοφόρου καὶ φερούσης τόξον καὶ φιάλην, παρ' αὐτῇ δὲ ἔλαφος.

Ἀγῶνες — ΔΙΔΥΜΕΙΑ καὶ ΠΑΝΙΩΝΙΑ ΠΥΘΙΑ.

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Ἀμισοῦ τοῦ Πόντου, Ἐφέσου, Σμύρνης καὶ Κῶ.

Μυοῦς, ἡ μικροτάτη πόλις τῆς Ἰωνικῆς συμμαχίας, κειμένη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Μαιάνδρου παρὰ τὴν βορείαν ἀκτὴν τοῦ Λατριάκου κόλπου ἀντικρὺ τῆς Μιλήτου (*Rev. Num.*, 1858, 166).

Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα. Περὶ τὰ 350 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΜΥΗ Πτηνὸν ἐν κύκλῳ ἀποτελου-
μένῳ ἐκ μαιανδρικοῦ κυματίου. .

Α·7

Ναύλοχος, μεταξὺ Μυοῦντος καὶ Πριήνης.

Αὐτόνομα χαλκᾶ. Περὶ τὰ 350 π. Χ.

Κεφαλὴ κρानοφόρος.

ΝΑΥ Δελφὶς ἐν κύκλῳ ἀποτελουμένῳ
(*Num. Chron.*, XI 58.) ὑπὸ μαιανδρικοῦ κυματίου. . Α·4

Νεάπολις, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς μεταξὺ τῆς Ἐφέσου καὶ Πανιωνίου. Αὐτόνομα χαλκᾶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ τοῦ Σεβήρου Ἀλεξάνδρου, Μαξιμίνου, Γορδιανοῦ καὶ Τρεβωνιανοῦ Γάλλου. Ἐπιγρ., ΝΕΑΠΟΛΙΤΩΝ τῇ προσθήκῃ ἐνίοτε τοῦ ἐπιθέτου ΑΥΡ (Aurelia). Τύποι—Κεφαλὴ Ἥρας, ὀπισθ. ἀετός· Ποσειδῶν καθήμενος (*Num. Chron.*, VII. 68)· Διόνυσος ἱστάμενος κλπ. (Imhoof, *Mon. Gr.*, σελ. 294).

Πριήνη, ἐπὶ τῆς νοτίας κλιτύος τοῦ ὅρους Μυκάλης. Ἡ νομισματοκοπία αὐτῆς ἄρχεται βραχὺ μετὰ τοὺς χρόνους Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ὁ ἐν Πριήνῃ ναὸς τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς ἀφιερώθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν ἔτει 334 π.Χ., ἔφερε δὲ τὴν ἐπιγραφὴν (νῦν φυλασσομένην ἐν τῷ Βρεταννικῷ Μουσείῳ) Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἀνέθηκε τὸν ναὸν Ἀθηναίῃ Πολιάδι.

Τρίτος αἰὼν, π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς Πολιάδος, πρὸς ἀρ.,
μετὰ στρογγύλης λοφοφόρου πε-
ρικεφαλαίας.

ΠΡΙΗ Τρίαινα καὶ ὄνομα ἄρχοντος
τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ μαιανδρικοῦ κυ-
ματίου. . Α· Περσ. δραχμὴ 76 κ.

Α· » τετρώβ. 56 κ.

Α· » τριώβ. 36 κ.

Α· » διώβ. 27 κ.

Κεφαλή 'Αθηνᾶς Πολιάδος, πρὸς ἀρ., μετὰ στρογγύλης λοφοφόρου περι- κεφαλαία.	ΠΡΙΗ Ἰπποκάμψη'. $\mathcal{R}$ Τετρώβ. 58 κ.
'Ομοίως, ἐν κατατομῇ ἢ κατ' ἐνώ- πιον.	ΠΡΙΗ ἄνευ τύπου. "Ονομα ἄρχοντος ἐν κύκλῳ μαιάνδρου. . $\mathcal{A}$ 65-4
Κεφαλή 'Αθηνᾶς, πρὸς ἀρ.	ΠΡΙΗΝΕΩΝ Τρίπους. . $\mathcal{A}$ 65

Δεύτερος αἰὼν, π. X. καὶ βραδύτερον.

Τετράδραγμα 'Αλεξανδρείων τύπων (Müller, Κλ. VI. 1026-32). Σύμβολον—τρίαινα καὶ ΠΡΙ ἢ ΠΡΙΗ. Πρὸς τούτοις χαλκᾶ.

Κεφαλή 'Αθηνᾶς.

ΠΡΙΗ ἢ ἐπὶ κομματίων τινῶν
ΚΑΔΜΗ. "Ονομα ἄρχοντος καὶ
διάφορα σύμβολα. . . . $\mathcal{A}$ 85

Τὸ ὄνομα Κάδμη ἀπεδίδετο ἐνίοτε τῇ Πριήνῃ εἰς μνήμην Βοιωτικῆς ἀποικίας ἐκεῖ ποτε ἐγκαθιδρυθείσης (Στράβ., 636).

Αὐτοκρατορικά—'Απὸ Τιβερίου μέχρι Οὐαλεριανοῦ, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος. "Αρχων ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου ἄρχων. "Εκλεκτοὶ τύποι—ΒΙΑΣ, προτομή Βιάντος τοῦ Πριηνέως (Fox Πίν. IV. 81)· παράστασις 'Αθηνᾶς ἱσταμένης, μετ' ὄφews συνεσπειρωμένου πρὸ αὐτῆς, ἀντίγραφον πιθανῶς τοῦ ἐν τῷ ναῶ τῆς Πολιάδος 'Αθηνᾶς ἀγάλματος.

Σμύρνη. 'Απὸ τῆς καταστροφῆς τῆς Σμύρνης ὑπὸ τοῦ Λυδοῦ βασιλέως 'Αλυάττου (περὶ τὰ 627 π. X.), μέχρι τῶν χρόνων τῆς ἐπανιδρύσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Λυσιμάχου, δὲν ὑπῆρχε νομισματοκοπεῖον ἐν Σμύρνῃ. Τὰ ἀρχαιότατα Σμυρναϊκὰ νομίσματα εἶνε τετράδραγμα τοῦ Λυσιμάχου (Müller, 408). Σύμβολον—κεφαλή πυργοφόρος Κυβέλης. Τὰ λοιπὰ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων ἀνήκουσι πάντα εἰς τὸν δεύτερον αἰῶνα π. X. καὶ συνίστανται (α) ἐκ τετραδράχμων 'Αλεξανδρείων (Müller Κλ. VI. 991-994)· (β) ἐκ κι-

'Ο 'Ερατοσθένης παρὰ Στράβωνι (384), λέγει ὅτι τὸ ἄγαλμα Ποσειδῶνος τοῦ 'Ελικωνίου, τοῦ ἰδιαζόντος ὑπὸ τῶν Πριηνέων λατρευομένου, ἐκράτει εἰς τὴν χεῖρα ἵπποκάμην (Num. Chron., VII. 69).

στοφόρων ἐπιγεγραμμένων ΙΜΥΡ. Σύμβολον, κεφαλὴ Κυβέλης· καὶ (γ) ἑξ αὐτονόμων τετραδράχμων καὶ δραχμῶν τῆς ἐπιπέδου καὶ πλατείας κατασκευῆς.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 190-133 π. Χ.

Κεφαλὴ Κυβέλης, πυργοστεφής.
(Πίναξ ΚΣ'. 6.)

ΙΜΥΡΝΑΙΩΝ καὶ μέγα μονογράφημα ἄρχοντος. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ.
Ρ Τετράδρ.

Ὅμοίως.

ΙΜΥΡΝΑΙΩΝ Λέων καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ . .
Ρ Τετράδρ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, δαφνοστεφής.

ΙΜΥΡΝΑΙΩΝ Ὅμηρος καθήμενος κρατῶν εἰλημ. Ὅνομα ἄρχοντος
Ρ Δρ. καὶ Α

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ. εἶνε πολυάριθμα. Τούτων μνημονευτέα τὰ ἑξῆς. : —

Περὶ τὰ 88-84 π. Χ.

Κεφαλὴ Μιθραδάτου τοῦ Μεγάλου, μετὰ διαδήματος.

ΙΜΥΡΝΑΙΩΝ Νίκη, μετὰ στεφάνου καὶ φοίνικος. . . . Α 95

Τῇ περιόδῳ δὲ ταύτῃ ἢ τῇ προηγουμένῃ δυνατὸν νὰ ἀποδοθῇ ὁ ἑξῆς μοναδικὸς στατῆρ τοῦ ἐν τῇ Ἑθνικῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων Νομισματικοῦ Μουσείου.

Κεφαλὴ Κυβέλης.
(Mionn., III, 190.)

ΙΜΥΡΝΑΙΩΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ Γυναικεία παράστασις πεπλοφόρος, φέρουσα στέφανον, ἐρειδομένη ἐπὶ κίονος καὶ κρατοῦσα Νίκην . . .
Χ 130 κ.

Ὁ στατῆρ οὗτος, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἐπιγραφή, πρέπει νὰ ἐκόπη τῇ ἀδείᾳ τῆς ὀλομελείας τῶν πρυτάνεων. Πρὸς τοὺς χρυσοὺς στατῆρας τῆς Μιλήτου καὶ Ἐφέσου.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ, μετὰ ἣν ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ., ΙΜΥΡ, ΙΜΥΡΝΑΙΩΝ, κτλ., συνήθως μετὰ τιμητικῶν τίτλων, ΝΕΩΚΟΡΩΝ, ΠΡΩΤΩΝ ΑΣΙΑΣ ΠΡΩΤΩΝ ΑΣΙΑΣ Γ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ ΚΑΛΛΕΙ ΚΑΙ

ΜΕΓΕΘΕΙ, ἅπαξ δὲ ΑΔΡΙΑΝΗ. Ἡ τρίτη νεωχορία ἄρχεται περὶ τὰ τέλη τῆς βασιλείας τοῦ Σεπτ. Σεβήρου. Ἄρχοντες — ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ (proconsul) (ἦτοι P. Petronius, 29 - 35 μ. X. C. Calpurnius Aviola, 38 - 39. M. Suillius Nerullinus, 69 - 70. Vettius Bolanus, 79 (;). Ti. Catus C. Silius Italicus, μετὰ τὸ 77 μ. X. L. Mestrius Florus, 83 - 84. Sex. Julius Frontinus, μετὰ τὸ 83 μ. X. Fuscus, μετὰ τὸ 98 καὶ 102. L. Venuleius Apronianus 138 - 139). ΙΠΠΙΚΟΣ (eques) ΤΑΜΙΑΣ (quaestor) ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ (praetor), ἐνίοτε μετὰ τῆς προσθήκης ΔΙΑ ΒΙΟΥ· ἐπίσης ἀσιάρχης, στεφανηφόρος, σοφιστής, ἀρχιερεὺς καὶ ἱέρεια καλουμένη Μυρτώ, ἱερατεύσασα ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ ἀνθυπάτου Φροντίου, φέρουσα δὲ τὸν τίτλον θυγάτηρ τοῦ δήμου (Imhoof, *Mon. Gr.*, σελ. 297). Θεότητες — αἱ Νεμέσεις· ΖΕΥΣ ΑΚΡΑΙΟΣ· ΘΕΑ ΡΩΜΗ· ΣΜΥΡΝΑ, προτομή πυργοστεφῆς μετὰ τοῦ ἀμαζονίου διπλοῦ πελέκεως· ΤΥΧΗ· Ἡρακλῆς ΟΠΛΟΦΥΛΑΞ, (Eckhel, II. 543)· Δήμητρα Ὠρία, μετ' ἀναθηματικῆς ἐπιγρ. ΙΜΥΡΝΑΙΟΙ ΤΗΝ ΩΡΙΑΝ (*Zeit. f. Num.*, IV. 315)· ΣΙΠΥΛΗΝΗ, ἐπίθετον τῆς Κυβέλης· ΟΜΗΡΟΣ, Ὁμήρος καθήμενος, πιθανῶς ἀντίγραφον ἀγάλματος τινος τοῦ Ὀμήρου ἐν τῷ Ὀμηρεῖο τῆς Σμύρνης. Τὰ τελευταῖα νομίσματα ταῦτα ἐκαλοῦντο Ὀμήρεια (Στράβ., 646).

Μέχρι τοῦ τέλους τῆς βασιλείας τοῦ Τραϊανοῦ ἡ Σμύρνη γράφεται διὰ τοῦ Ι ἢ Ζ, κατόπιν δὲ διὰ τοῦ C.

Ποταμοί — ΕΡΜΟΣ καὶ ΜΕΛΗΣ καὶ κρήνη ΚΑΛΕΩΝ.

Ἀγῶνες — ΠΡΩΤΑ ΚΟΙΝΑ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ καὶ ΠΑΝΙΩΝΙΑ.

Ἄλλοι ἀξιοσημεῖοι τύποι καὶ ἐπιγραφαί — ΠΟΛΕΜΩΝ (ἢ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ) ΑΝΕΘΗΚΕ ΙΜΥΡΝΑΙΟΙΣ, ἐπὶ μεγάλων νομισμάτων τοῦ Ἀντινοῦ· Τύχη φέρουσα φιάλην καὶ κέρας Ἀμαλθείας, ἐπιστεφομένη δὲ διὰ πόλου· προβλ. τὴν περιγραφὴν τοῦ ἀγάλματος, ἔργου τοῦ Βουπάλου, ἐν Παυσαν. IV. 30· αἱ δύο Νεμέσεις, ἐκάστη ὑφοῦσα τὴν χεῖρα πρὸς τὸ στήθος καὶ ἡ μὲν μία φέρουσα ἐν τῇ ἀριστερᾷ χαλινὸν ἢ δὲ ἑτέρα σκῆπτρον· Νέμεσις πτερωτή

(πρβλ. Πaus., I. 33. 6) ἔχουσα τὴν δεξιάν ὑψωμένην πρὸς τὸ στήθος καὶ χαλινὸν ἐν τῇ ἀριστερᾷ· αἱ δύο Νεμέσεις ἐμφανιζόμεναι κατ' ὄναρ εἰς τὸν Ἀλέξανδρον κοιμώμενον ὑπὸ φοῖνικα καὶ προτρέπουσαι αὐτὸν νὰ κτίσῃ τὴν πόλιν τῆς Σμύρνης (πρβλ. Πaus. VII. 5. 2. 3)· αἱ Νεμέσεις ἐπὶ ἄρματος γρυπῶν. Ἡ Σμύρνη ἦτο ἡ κυρία ἔδρα τῆς λατρείας τῶν Νεμέσεων. Ὁ γρύψ ὡς συνήθως Σμυρναϊκὸς τύπος ἀναφέρεται εἰς τὴν λατρείαν τῶν θεαινῶν τούτων (Eckhel, II 552), ἀπεικονίζεται δὲ συνήθως θέτων τὸν πόδα ἐπὶ τροχοῦ. Ἐξ ἄλλου ὁ λέων ἀναφέρεται εἰς τὴν λατρείαν τῆς Κυβέλης καὶ θέτει τὸν πόδα ἐπὶ τυμπάνου, ὡς τοῦ τροχοῦ καὶ τοῦ τυμπάνου ὄντων ἐπίσης ἐμβληματῶν τῶν δύο τούτων λατρειῶν.

Συμμαχικά νομίσματα, μετὰ τῶν Ἀθηναίων, Ἐφέσου, Ἐφέσου καὶ Περγάμου, Θυατείρων, Ἱεραπόλεως Φρυγίας, Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, Κλαζομενῶν, Κυζίκου, Λακεδαίμονος, Λαοδικείας Φρυγίας, Μαγνησίας Σιπύλου, Μιλήτου, Μυτιλήνης, Νικομηδείας, Περγάμου καὶ Τράλλεων, Περίνθου, Σάρδεων, Τράλλεων, Φιλαδελφείας, Χίου.

Τέως, ναυτικὸς λιμὴν ἀκμάζων, κείμενος δὲ δεκαπέντε μίλια πρὸς δυσμὰς τῆς Λεβέδου. Τὸ πλεῖστον τῶν πολιτῶν ἐγκατέλιπον τὴν πατρίδα ἐν ἔτει 544 π. Χ., ὡς ἀδυνατοῦντες νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τοὺς Πέρσας σατράπας καὶ μετώκησαν εἰς Ἀβδηρα τῆς Θράκης. Ἐν τούτοις ἡ πόλις δὲν ἐγκατελείφθη ἐξ ὀλοκλήρου, ὡς ἐπαρκῶς μαρτυρεῖ ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἀργυρῶν αὐτῆς νομισμάτων.

Εἰς τὴν πόλιν ταύτην κατατάσσεται συνήθως ἀρχαιότατός τις Φωκαϊκὸς χρυσοῦς στατήρ φέρων τύπον κεφαλῆς γρυπὸς καὶ τὴν περιέργον ἐπιγραφὴν ΙΓΟΜ, περιγραφόμενος κατωτέρω ἐν Φωκαίᾳ (σελ. 136). Ἡ κατάταξις ὅμως αὕτη πολὺ ἀπέχει τοῦ εὐπροσδέκτου. Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως μικρὰ ἀρχαῖα νομίσματα ἡλέκτρου, ἔλκοντα 9 κ., μετὰ γρυπὸς ἢ κεφαλῆς γρυπὸς ἐπ' αὐτῶν, ἅτινα δυνατόν νὰ ἀνήκωσι τῇ Τέῳ. Τὰ δ' ἀργυρᾶ νομίσματα εἶνε τὰ ἑξῆς:—

Αἰγινητικός (;) σταθμητικός κανών. Πρὸ τοῦ 544 π. X. περίπου.

Γρύψ, καθήμενος.

(B. M. Guide, Πίν. II, 24.)

Ὅμοίως, μεθ' ὑψωμένου τοῦ προσ-
θίου ποδός· ἐν τῷ πεδίῳ, σύμβολον.

Ὅμοίως.

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διη-
ρημένον. **Ρ** Αἰγινητ. στατήρ 184 κ.

Ὅμοίως . **Ρ** » » » »

Ὅμοίως . **Ρ** » δραχμὴ 90 κ.

Ὁ γρύψ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Τέω φαίνεται ὅτι εἶνε σύμ-
βολον τῆς λατρείας τοῦ Διονύσου, οὗ ὁ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ναὸς ἦτο
ἐκ τῶν ἀρίστων παραδειγμάτων τῆς Ἰωνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς
τεχνοτροπίας ἐν Ἑλλάδι. Τὰ ἀρχαιότατα δὲ νομίσματα τῶν
Ἀβδήρων ὁμοιάζουσι τὰ μέγιστα πρὸς τὰ τῆς Τέω, μητροπό-
λεως αὐτῶν, ἢ παραδοχὴ δ' αὕτη παρὰ τῶν πρώτων τοῦ γρυ-
πὸς ὡς νομισματικοῦ τύπου εἶνε ἰσχυρὸν ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς
ἀρχαίας χρονολογίας τῶν Τητῶν ἀργυρῶν νομισμάτων.

Περὶ τὰ 544-400 π. X.

ΙΗΤ, ΤΗ, ΤΗΙ, ΤΗΙΟΝ ἢ ἄνευ ἐπι-
γραφῆς. Γρύψ, καθήμενος, ὑψῶν
τὸν πρόσθιον πόδα. Σύμβολα διά-
φορα.

(B. M. Guide, Πίν. XI, 33.)

Ὅμοίως.

Ὅμοίως.

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα
διηρημένον. **Ρ** Αἰγινητικὸς στατήρ.

Ὅμοίως. **Ρ** Αἰγινητικ. ἡμίδρ. 42 κ.

Ὅμοίως. **Ρ** » 1 1/2 δρ. 22 κ.

Παρατηρητέον δὲ ὅτι πάντα τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς
Τέω ἐκόπησαν προδήλως κατὰ Αἰγινητικὸν σταθμητικὸν κανόνα·
πιθανῶς δ' οὐχὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ πέμπτου αἰῶνος ἔφερεν ἡ Τέως
τὴν νομισματοκοπίαν αὐτῆς εἰς ἀρμονίαν πρὸς τὴν τῆς Ἐφέσου,
Σάμου, Χίου καὶ τῶν λοιπῶν Ἰωνικῶν πολιτειῶν διὰ τῆς παραδο-
χῆς τοῦ Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κατόνος.

Φοινικικὸς κανών. Περὶ τὰ 400-300 π. X.

Γρύψ καθήμενος, ὑψῶν τὸν δεξιὸν
πρόσθιον πόδα.

(Mion., Suppl., VI. Πίν. VI. 2.)

ΤΗΙΩΝ καὶ ὄνομα ἄρχοντος ἐπὶ
τῶν πλατειῶν ταινιῶν τῶν διαι-
ρουσῶν τὸ ἔγκοilon τετράγωνον.

Ρ Φοινικ. δραχ. 55 κ.

Γρύψ καθήμενος ὑψὼν τὸν δεξιὸν πρόσθιον πόδα. (Hunter, Πίν. LVII. 20.)	ΤΗΙ Κάνθαρος καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Ρ Ἡμίδρ. 27 κ.
Κεφαλὴ μαινάδος μετὰ θύρσου ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτῆς. (Fox, II. 83.)	ΤΗΙΩΝ Λύρα . Ρ Ἡμίδρ. 25 κ.

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ τετάρτου αἰῶνος μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ δευτέρου, ἡ Τέως δὲν φαίνεται ὅτι ἔκοψε νομίσματα ἀργυρᾶ. Τὰ Ἀλεξάνδρεια τετράδραχμα (Müller, 1005-6) τὰ φέροντα ΤΗΙ καὶ γρύπα, κάνθαρον, ἢ ἄγαλμα πεπλοφόρον Διονύσου, ἀνήκουσιν εἰς τὸν περὶ τὰ 190 π. Χ. χρόνον.

Εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην ἤθελον ὡσαύτως ἀποδώσει τὰ ἔσχατα αὐτόνομα ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς πόλεως:—

Γρύψ καθήμενος.	ΤΗΙ Κάνθαρος καὶ ἄρχοντος ὄνομα ΑΡΙΣΤΩΝΑΞ . . Ρ 47 κ.
Γρύψ ἱπτάμενος.	» Ὅμοίως διάφοροι ἄρχοντες . Ρ 23·5 κ.

Χαλκᾶ νομίσματα τῆς Τέως.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῆς Τέως ἀπὸ τοῦ 350 π. Χ. περίπου μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, δὲν παρέχουσιν ἰδίον τι ἐνδιαφέρον. Ἐπικρατοῦντες τύποι εἶνε οἱ ἐξῆς:—

Γρύψ καθήμενος.	ΤΗΙΩΝ Κάνθαρος ἢ στέφανος κισσοῦ Α 7·5
Γρύψ ἱπτάμενος.	» Λύρα. Α 7

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι. Χαλκᾶ μετὰ ἡ ἄνω κεφαλῆς αὐτοκράτορος — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., ΤΗΙΩΝ, ἐνίστε μετὰ τῶν τίτλων ΝΕΩΚΟΡΩΝ, ΤΗΙΩΝ ΕΙΩΝΩΝ, ἢ μόνον ΕΙΩΝΩΝ. Οἱ τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου. Ἀπαντᾷ ὡσαύτως παράστασις τοῦ Ἀνακρέοντος καθημένου ἢ ἱσταμένου καὶ λύραν ἀνακρούοντος. Ἐπιγρ., ΑΝΑΚΡΕΩΝ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Κλαζομενῶν καὶ τῆς Κολοφῶνος.

Φωκαία. Ἡ ἀρχαία αὕτη πόλις ἦτο ἐν παλαιοῖς χρόνοις ἐν τῶν κυρίων ναυτικῶν ἐπιχειρηματικῶν κέντρων τῆς Μεσογείου (Ἡροδ. I. 163). Ὡς τοιαύτη δὲ ἦτο ἐκ τῶν πρώτων παραδεχθεισῶν τὴν νέαν τότε ἐφεύρεσιν τῆς νομισματοκοπίας. Ὁ σταθμητικὸς κανὼν τῆς ἀρχαιοτάτης Φωκαϊκῆς νομισματοκοπίας ἡλέκτρον φαίνεται ὅτι ἐβασίσθη ἐπὶ τοῦ ἑκτοῦ μέρους τῆς βαρείας Ἀσσυριακῆς μνᾶς χρυσοῦ ($15,600 \div 60 = 260$ κ.). Ἡ ἑκδοσις τῶν Φωκαϊκῶν ἀρχαϊκῶν στατήρων ἡλέκτρον καὶ κλασμάτων μικροτέρων φαίνεται ὅτι συμπίπτει πρὸς τὴν περίοδον 602-560 π. Χ. ἥς διαρκούσης λέγεται ὅτι ἐθαλασσοκράτουν οἱ Φωκαεῖς (*Num. Chron.*, 1875 σ. 282).

ΗΛΕΚΤΡΟΝ. Περὶ τὰ 600 π. Χ. ἡ ἀρχαιότερον μέχρι τοῦ 560.

Φώκη ὑποκάτω αὐτῆς Θ (=Φ).

(*Num. Chron.*, 1875, Πίν. X. 6.)

Κεφαλὴ φώκης.

(*Αὐτόθι*, 1875, Πίν. X. 16.)

Ομοίως.

Κεφαλὴ γρυπὸς ὑπεράνω ἐπιγραφὴ
δυσανάγνωστος, ἴσως IΣC M.

Κεφαλὴ γρυπὸς, πρὸς δ.

Δύο ἀβαθῆ ἔγκοιλα τετράγωνα δια-
φόρου μεγέθους. *κΕ* Στατ., 254 κ.

Τετράγωνον ἔγκοιλον.
κΕ Δωδεκάτη, 20·3 κ.

Ὅμ. *κΕ* Τεσσαρακοστὸν ὄγδοον, 4·7

Μικρὸν ἔγκοιλον τετράγωνον
κΕ Στατήρ, 256 κ.

(*Sestini, Stat. Ant.*, IX. Eix. 5.)

Τετράγωνον ἔγκοιλον εἰς τέσσαρα
διηρημένον
κΕ Εἰκοστὸν τέταρτον, 10·2 κ.

Ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι στατήρες Φωκαϊκοῦ κανόνος κοπέντες εἰς ἕτερα νομισματοκοπεῖα, π. χ. *Μυτιλήνη*(;), κεφαλὴ λέοντος, 248 κ. (*B. M. Guide*, Πίν. I. 10) *Κύζικος*, θύννος ἰχθὺς μεταξὺ δύο ταινιῶν, 252 κ. (*Num. Chron.*, 1875, Πίν. X. 7). *Ζέλεια*(;), *Χίμαιρα*, 252·7 κ. (*Num. Chron.* ἐ. ἀ., Πίν. X. 9) καὶ *Θράκη* ἢ *Θάσος*(;), *Κένταυρος* ἀπάγων γυναῖκα (*Num. Chron.* ἐ. ἀ. Πίν. X. 11), 252 κ.

Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Φωκαίας, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀκμῆς αὐτῆς, ἦτοι πρὸ τῆς ἐν ἔτει 545 Περσικῆς κατακτήσεως, ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ ἐξ ἡλέκτρον.

ΑΡΓΥΡΟΣ, 545 π. Χ.

Φώκη. (B. M. Guide, Πίν. Π. 23)	Τετράγωνον ἐγκοιλόν. Ρ Δραχ. 58·5 κ.
Κεφαλὴ γρυπός.	Ὅμοίως Ρ Διώβ. 21·4 κ.
Ὅμοίως.	Ὅμοίως Ρ Ὀβολ. 10·3 κ.
Ὅμοίως.	Ὅμοίως Ρ Ἡμιώβ. 5 κ.

Μετὰ τὸ 544 π. Χ. περίου.

Ἐπὶ τινα χρόνον μετὰ τὴν Περσικὴν κατάκτησιν καὶ τὴν μετανάστευσιν τοῦ πλείστου τῶν κατοίκων πρὸς δυσμὰς (Ἰέλη, Μασσαλία, κτλ.) φαίνεται ὅτι ἡ νομισματοκοπία τῆς Φωκαίας κατέπαυσεν ἐντελῶς.

Φωκαίας ἔκται ἡλέκτρον τοῦ πέμπτου καὶ τετάρτου αἰῶνος π. Χ.

Ἡ ἄφθονος σειρὰ τῶν ἐξ ἡλέκτρον ἦτοι λευκοῦ χρυσοῦ ἐκτῶν, διαφόρων μὲν τύπων (B. M. Guide, Πίν. Χ. 16-19), ἀλλὰ διακρινόμενων διὰ τοῦ προσθέτου συμβόλου μικρᾶς φώκης, ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς ἀρχαϊκῆς μέχρι τῆς ἀχμαιοτάτης τεχνοτροπίας τῆς τέχνης. Οἱ ἀρχαιότατοι τύποι εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον κεφαλὰι ζώων ἢ παραστάσεις ζώων (Πλάτ. ΚΔ'. 22-24), οἱ δὲ νεώτεροι κεφαλὰι θεοτήτων ἢ ἡρώων. Ἀξίον σημειώσεως εἶνε ὅτι οὐδεὶς Φωκαϊκὸς στατῆρ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀνεκαλύφθη μέχρι τοῦδε, ἂν καὶ γνωρίζομεν ἐκ τοῦ Θουκυδίδου (IV. 52, διοχιλίους στατήρας Φωκαίας) γράφοντος περὶ τῶν συμβάντων τοῦ 425 π. Χ. καὶ ἐκ τοῦ Δημοσθένους (XL. 36, τριακοσίους στατήρας Φωκαίης), ὅτι μέγας ἀριθμὸς αὐτῶν πρέπει νὰ ἐκυκλοφόρει παρὰ τὰς ἑκτάς. Στατῆρες καὶ ἑκταὶ τῆς Φωκαίας μνημονεύονται ὡσαύτως ἐν Ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς τοῦ 429 π. Χ. (C. I. Att. ἔχδ. Kirchhof I. 199 καὶ 207 Φωκαῖδες ἔκται χρυσοῖου) καὶ τοῦ 397 π. Χ. (C. I. G., 150 §. 19): Φωκαϊκῶ στατήρε: II: ἔκται Φωκαῖδες... (§ 22) ἔκται Φωκαῖς, κτλ.

Πρὸς τούτοις δ' ἀκριβῶς ἐν τῷ τελευταίῳ μέρει τοῦ πέμπτου αἰῶνος συνωμολόγησαν αἱ πόλεις Φώκαια καὶ Μυτιλήνη νομι-

σματικήν συνθήκην, διὰ τῶν ὅρων τῆς ὁποίας ἀπεφασίσθη, ὅτι αἱ δύο πόλεις ὤφειλον νὰ κόπτωσι νομίσματα πανόμοια κατὰ σταθμὸν καὶ καθαρότητα μετάλλου, ἐκάστης ἐκ περιτροπῆς ἐπὶ ἓν ἔτος νομισματοκοπούσης, καὶ ὅτι ἀπεφασίσθη διὰ κλήρου νὰ ἄρξηται πρώτη ἡ Μυτιλήνη¹.

Οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἐπὶ τοῦ λίθου τούτου μνημονευόμενον χρυσίον εἶνε αἱ ἑκται, ὧν τόσον μέγα πληθὸς περισώθη μέχρις ἡμῶν, καὶ ὅτι οἱ τε στατήρες καὶ αἱ ἑκται τῆς Φωκαίας καὶ αἱ ἑκται τῆς Μυτιλήνης καὶ ἄλλων πόλεων ἀπετέλουν μετὰ τῶν Κυζικηνῶν στατήρων τὸ ἐφόδιον τῆς κυκλοφορίας τοῦ χρυσοῦ καὶ ἡλέκτρου τῶν Ἰωνικῶν παραλίων πόλεων μεταξὺ τοῦ 480 καὶ 350 π. Χ. Δὲν γνωρίζω δὲ ἂν ὑπάρχουσιν ἀργυρᾶ τινὰ νομίσματα δυνάμενα νὰ ἀποδοθῶσι μετὰ πιθανότητος εἰς τὴν Φώκαιαν διαρκούσης τῆς ἀνωτέρω περιόδου.

ΧΑΛΚΟΣ. Ἀπὸ τοῦ 350 π. Χ. περίπου μέχρι τῶν Ῥωμαικῶν χρόνων.

Κεφαλὴ νύμφης ἢ θεᾶς.

Κεφαλὴ Ἑρμοῦ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

Κεφαλὴ γρυπός Α · 5

Πρόσθιον γρυπός Α · 7

Γρύψ Α · 7

Κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ δευτέρου αἰῶνος ἐκόπησαν ἐν Φωκαίᾳ Ἀλεξάνδρεια τετράδραχμα καὶ δραχμαί, φέρουσαι τὰ ἐμβλήματα τῆς Φωκαίας, ἥτοι τὴν φώκην ἢ τὸν γρύπα, ἢ τὰ γράμματα ΦΩ (Müller, ἀριθ. 983-990).

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Φιλίππου, μετὰ ἢ ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος. Ἐπίγρ., ΦΩ, ΦΩΚΑΙΕΩΝ ἢ ΦΩΚΑΙΕΩΝ, μετὰ προσθήκης ὀνομάτων ἀρχόντων, ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τοῦ τίτλου στρατηγοῦ. Μεταξὺ τῶν τύπων ὁ σπουδαιότερος εἶνε κύων ἐπιτιθέμενος κατὰ δελφίνος· οἱ Διόσκουροι ἢ οἱ πῖλοι αὐτῶν ὑπεράνω πρῶρας· Ἴσις Φαρία, κτλ.—ποτάμιος

¹ Τὸ κείμενον τῆς συνθήκης ταύτης ἐδημοσιεύθη πανομοιότυπως ὑπὸ Conze (Lesbos Πίν. VI. 1). Ἰδε ὡσαύτως Rev. Num., 1862, 242. Ἡ ἐπιγραφή ἀνεκαλύφθη καὶ ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Newton (Trs. R. Soc. Lit. VIII. 549).

θεός, ἐνίοτε μετὰ τῶν ὀνομάτων ΣΜΑΡΔ ἢ ΤΕΡΜ (Kenner, *Stift St. Florian*, σελ. 128).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Λαμψάκου.

Φύγελα ἢ Πύγελα (Στραβ., 639), μικρὸς λιμὴν μετὰξὺ Ἐφέσου καὶ Μιλήτου, μετὰ ναοῦ Ἀρτέμιδος Μουνιχίας.

Περὶ τὰ 350-300 (;) π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος Μουνιχίας κατ' ἐνώπιον, φέρουσα στέφανον.
(*Rev. Num.*, 1853, 246.)

ΦΥΓΕΛΕΩΝ Ταῦρος κυρίσσω· ὀπισθεν αὐτοῦ φοῖνιξ. Ἐν τῷ ἐξέρῳ ΟΙΝΟΠΙΔΗΣ
Φοινικ. τετράδρ. 217 κ.

Ἐπίσης σύγχρονα χαλκᾶ νομισμάτια μετ' ἀναλόγων τύπων (*Num. Chron.*, VI. 69).

ΣΑΤΡΑΠΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΙΩΝΙΑΣ

Οἱ Περσικοὶ τύποι τῶν ἀκολουθῶν στατήρων, κτλ., σὺν τῷ ὀνόματι ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ τῷ ἐν ἰωνικῇ διαλέκτῳ, ἐνδεικνύουσιν ὅτι ἐκόπησαν ἐν Ἰωνικῇ τινὶ πόλει τῆς σατραπείας τῆς Ἰωνίας ὑποταγμένης τῇ Περσίᾳ, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἄμεσον διοίκησιν Ἑλληνός τινος δυνάστου, ἢ τυράννου. Ὁ χρόνος τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν φαίνεται ὅτι εἶνε βραχὺ μετὰ τὴν Ἀνταλκίδειον εἰρήνην τοῦ ἔτους 387 π. Χ., ὅτε ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας ἀνέκτησε τὸ πλεῖστον τῆς πρὸ καιροῦ ἀπολεσθείσης ἰσχύος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

*Ρόδιος σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 387 π. Χ.

ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ Βασιλεὺς τῆς Περσίας, γονατίζων μετὰ τόξου καὶ δόρατος.

*Ἀνευ ἐπιγραφῆς. Ὁμοίως.

*Ὁμοίως.

Τετράγωνον ἔγκοilon κατὰστικτον, μετὰ περιέργως ἀνωμάλου ἐπιφανείας . . . Ρ Τετράδρ. 229 κ.

*Ὁμοίως . . . Ρ Τετράδρ. 238 κ.

*Ὁμοίως . . . Α 5-35

(B. V. Head, *Lydia and Persia*, Πίν. III. 18-22.)

ὑπάρχουσιν ὡσαύτως ἄλλα τινὰ ὀλίγα σατραπικὰ νομίσματα μνημονευτέα ἐνταῦθα, ἃν καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἐκόπησαν πάντα ἐν Ἰωνίᾳ.

Ῥόδιος σταθμητικὸς κανὼν. Τέταρτος αἰὼν, π. Χ.

Κεφαλὴ σατράπου μετὰ Περσικῆς τιάρας.	ΣΓΙΘΡ Πρόσθιον ἵππου πτερωτοῦ (Num. Zeit., III, σ. 424.) Ρ 39 κ.
Ὁμοία κεφαλῇ.	ΣΓΙ Πρόσθιον ἵππου . . . Α 3

Ἀναμφιβόλως τὰ νομίσματα ταῦτα ἐκόπησαν ὑφ' ἐνὸς τῶν δύο Περσῶν διοικητῶν, τῶν φερόντων τὸ ὄνομα Σπιθραδάτης. Ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν ἐπανεστῆ κατὰ τοῦ Φαρναδάζου ἐν ἔτει 366 π. Χ. (Ξενοφ. Ἀναβ. VI. 37 καὶ Ἑλλην. III. 4. 10)· ὁ δὲ δεύτερος ἦτο σατράπης τῆς Ἰωνίας καὶ Λυδίας ὑπὸ Δαρεῖον τὸν Κοδομανὸν (Ἀρριαν. Ἀνάβ. I. 12. 8). Ἴδε ὡσαύτως τὰ ὑπὸ τὰ Ἰολλὰ τῆς Μυσίας (σελ. 45) μνημονευθέντα νομίσματα τοῦ Ὀρόντα.

ΝΗΣΟΙ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ

Χίος Ἡ σημαντικὴ αὕτη νῆσος χωρίζεται τῆς ἡπείρου διὰ πορθμοῦ πλάτους περὶ τὰ πέντε μίλια κατὰ τὸ στενώτατον αὐτοῦ μέρος. Ἡ πρωτεύουσα, ἐξ ἧς ἔλαβε τὸ ὄνομα καὶ ὅλη ἡ νῆσος, ἔκειτο ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας ἀντικρὺ τῶν Ἐρυθρῶν.

Ἡ ἀρχαιοτάτη νομισματοκοπία τῆς Χίου, δυναμένη νὰ ἀποδοθῇ ἀσφαλῶς εἰς τὸν ἕκτον αἰῶνα π. Χ., συνίσταται ἐκ στατήρων ἡλέκτρου τοῦ Μιλησίου κανόνος (217 κ.) καὶ ἐξ ἀργυρῶν διδράχμων ὀκτῆς ἰδιαζούσης τῇ Χίῳ, οὔσης δὲ πιθανῶς τῆς Φοινικικῆς κατὰ τι νύξημένης, ὡς τοῦ διδράχμου ἔλκοντος ἐν Χίῳ ἀπὸ 124 μέχρις 120 κ., ἐνῶ ἀλλαχοῦ τῶν παραλίῳ τῆς Ἰωνίας σπανίως ὑπερβαίνει τοὺς 107 κ.

Περὶ τὰ 600 - 490 π. Χ. ΗΛΕΚΤΡΟΝ. Μιλήσιος σταθμητικὸς κανὼν.

Σφίγξ καθημένη.

(B. M. Guide, Πίν. I, 8.)

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα
διηρημένον . . . ΚΕ Στατήρ 21 κ.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Χίος σταθμητικός κανών.

Σφίγξ καθημένη, πρὸ αὐτῆς δὲ ἀμφορεύς, ὑπεράνω τοῦ ὁποίου εὐρηται, ἐνίοτε, σταφυλή.

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον . . . Φ Δίδρ. 122 κ.
 Φ Τετρώβ. 40 κ.
 (Mionn. Πίν. XLIV, 1, 2.)

Εἶνε φανερόν ὅτι ἡ σφίγξ ἐν Χίῳ, ὡς ὁ γρύψ ἐν Τέῳ, εἶνε σύμβολον τῆς λατρείας τοῦ Διονύσου.

Περὶ τὰ 478-412 π. Χ.

Ἡ νομισματοσκοπία τῆς Χίου, ἐφ' ὅσον ἡ νῆσος διετέλει σύμμαχος ὑπήκοος τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ὀλιγαριθμοτέρα ἢ πρότερον. Οἱ τύποι παραμένουσιν ἀμετάβλητοι, ἡ ὀλκὴ ὅμως τοῦ ἐξ ἡλέκτρου στατῆρος ἐταυτίσθη πρὸς τὴν τοῦ εὐρύτερου κυκλοφοροῦντος Κυζικηνοῦ στατῆρος (*Rev. Num.*, 1864, Πίν. I. 4). Νῦν δὲ τὸ πρῶτον ἐμφανίζονται ἀργυρᾶ τετράδραχμα (236 κ.) καὶ δραχμαὶ (56 κ.) (*B. M. Guide*, Πίν. XI. 34). Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ὑπῆρχε νόμισμά τι τῆς Χίου καλούμενον τεσσαρακοσίη, «λαβόντες παρὰ τῶν Χίων τρεῖς τεσσαρακοστὰς ἕκαστος Χίας» (Θουκυδ. VIII. 101). Εἶνε δὲ πιθανόν, ὅτι τὸ νόμισμα τοῦτο ἦτο τὸ τετράδραχμον τῶν κατὰ μείζονα ὅρον 240 κ., οὗ τεσσαράκοντα ἰσοφαρίζουσι πρὸς μίαν Αἰγινήτικὴν μνᾶν ἀργύρου τῶν 9600 κ., ἧς ὁ σταθμητικὸς κανὼν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο ἀσυγκρίτως ἐν μείζονι χρήσει ἀνὰ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου (*Brandis* σ. 122). Ἡ ἔκφρασις πενταδραχμία, ὡς λέγεται ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος (*Ἑλλην.* I. 6.12) περὶ Χιακοῦ νομίσματος δὲν φαίνεται ἀναφερομένη εἰς κέρματα, ἀλλ' εἶνε τὸ ἰσάξιον εἰς Χιακὸν νόμισμα πρὸς πέντε Αἰγινήτικὰς δραχμάς, $96 \times 5 = 480$ κ. ἦτοι δύο Χιακὰ τετράδραχμα τῶν 240 κ.

Περὶ τὰ 412-350 π. Χ.

Διαρχοῦντος τοῦ τετάρτου αἰῶνος τὰ νομίσματα τῆς Χίου ἀποτελοῦνται ἐκ τετραδράχμων καὶ δραχμῶν.

Σφίγξ, ἀμφορεύς καὶ σταφυλή.
(B. M. Guide, Πίν. XIX, 31.)

Τετράγωνον ἔγκοilon διαιρούμενον
ὑπὸ δύο πλατειῶν ταινιῶν, ἐπὶ
τῆς μιᾶς τῶν ὁποίων εὐρηται
ὄνομα ἄρχοντος. Ρ Τετράδρ. 236 κ.
Ρ Δραχ. 58 κ.

Περὶ τὰ 190 - 84 π. Χ.

Ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ τετάρτου αἰῶνος μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ δευτέρου ὑπάρχει χάσμα ἐν τῇ σειρᾷ τῶν νομισμάτων τῆς Χίου. Ἐπαναρχίζουσι δέ, ὡς φαίνεται, περὶ τὸ ἔτος 190 π. Χ., ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι ἐβράβευσαν τοὺς Χίους δωρήσαντες αὐτοῖς γῆν ἕνεκα τῆς πρὸς αὐτοὺς πίστεως διαρκοῦντος τοῦ πρὸς τὸν Ἀντίοχον πολέμου. Ἀκολουθοῦντες δ' οἱ Χῖοι τὸ ἔθιμον τῆς ἐποχῆς ἤρξαντο κόπτοντες εἰς μεγάλας ποσότητας τετράδραχμα Ἀλεξανδρείου τύπου (Müller Κλ. V-VI ἀριθ. 1080-1125). Πάντα δὲ τὰ νομίσματα ταῦτα φέρουσιν ὡς σύμβολον πρόσθετον τὴν σφίγγα τῆς Χίου, τὰ δὲ τῆς κλάσεως VI καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Δύσκολον δ' εἶνε νὰ εἴπῃ τις ἐπὶ πόσον χρόνον διήρκεσεν ἡ ἐκδοσις τῶν τοιούτων νομισμάτων, ἢ σύγκρισις ὅμως τῶν ἐπὶ τῶν Ἀλεξανδρείων τετραδράχμων ὀνομάτων ἀρχόντων πρὸς τὰ τῆς ἔτι μεταγενεστέρας σειρᾶς τῶν δραχμῶν τῆς Χίου, ἅτινα ἤθελον ἀποδώσῃ εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Σύλλα, ἄγει με εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ πρῶτα ἔπαυσαν πρὶν ἢ ἀρχίσωσι τὰ δεύτερα.

Ἀπὸ τοῦ 84 π. Χ. περίπου, μέχρι τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων.

Ἐν ἔτει 84 π. Χ. ἡ Χῖος ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Σύλλα ἐλευθέρα σύμμαχος τῆς Ῥώμης· ὡς τοιαύτη δὲ φαίνεται ὅτι διετήρησε τὸ δικαίωμα τοῦ κόπτειν νόμισμα μέχρι τῶν ἐσχάτων χρόνων, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουσι νομίσματα τῆς Χίου τῆς αὐτοκρατορικῆς κλάσεως.

Σφίγξ καὶ σταφυλή· ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐκδόσεων ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα τοῦ Αὐγούστου.
(Hunter, Πίν. XVII, 11, 12.)

ΧΙΟΣ Ἀμφορεύς, ἐν στεφάνῳ κισσοῦ ἢ ἐν κύκλῳ σπαιριδίων. Ἐν τῇ πεδίῳ σύμβολα ποικίλα καὶ ὄνομα ἄρχοντος.
Ρ Ἀττικά δραχμαί, 60 κ.

Ὅμοιως. Πρὸ αὐτῆς σταφυλῆ, στά-
χυς, ῥόπαλον, ἀστὴρ ἢ ἕτερόν τι
σύμβολον. ΧΙΟΣ Ἀμφορεύς· διάφορα σύμβολα
καὶ ὀνόματα ἀρχόντων. Α·7·4

Ἐπὶ τῶν τελευταίων κομματίων, τῶν κατερχομένων μέχρι
τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχοντος συνοδεύεται
ὑπὸ πατρωνυμικοῦ, π. χ. Μ. ΚΛΑΥ. ΓΟΡΓΙΑΣ ΔΩΡΟΘΕΟΥ.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι— χαλκᾶ νομίσματα ἄνευ τῆς κεφαλῆς
τοῦ αὐτοκράτορος, συνήθως δὲ φέροντα ὀλογράφως σημειώσιν τῆς
ἀξίας, ὡς ΤΡΙΑ ΑCСΑΡΙΑ, ΔΥΩ ΑCСΑΡΙΑ, ΑCСΑΡΙΟΝ, ΗΜΙCΥ
ΑCСΑΡΙΟΝ, ΟΒΟΛΟΣ, ΤΕΤΡΑΧΑΛΚΟΝ, ΤΡΙΧΑΛΚΟΝ, ΔΙΧΑΛΚΟΝ,
κτλ. Ὁ ἐμπροσθέντιος εἶνε σφίγξ μετὰ τοῦ προσθίου ποδὸς ὑπε-
ράνω πρῶρας ἢ σταφυλῆς. Μεταξὺ τῶν ὀπισθοτύπων εὗρηνται
δύο ἰστάμεναι μορφαὶ (Ἀπόλλων καὶ Διόνυσος)· ἀμφορεύς· κἀν-
θαρος· γυμνὸς ἀνὴρ ἰστάμενος· δύο θύρσοι χιαστί. Συνήθως δὲ
προστίθεται ὄνομα ἀρχοντος ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τοῦ τίτλου ἀρ-
χων. Μνημονευτέα ἐπίσης ἡ ἐπιγραφή ΟΜΗΡΟΣ παρὰ τὸν τύπον
τοῦ κατημένου Ὁμήρου.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Ἐρυθρῶν καὶ Σμύρνης, κο-
πέντα εἰς τὰς πόλεις ταύτας.

Ἰκάρια. Μικρὰ νῆσος πρὸς δυσμὰς τῆς Σάμου. Χαλκᾶ νο-
μίσματα μεταγενέστερα τοῦ 300 π. Χ.

Κεφαλὴ Διός.

ΕΚΚΑΡΕΩΝ Παράστασις γυναικεία,
ἐπὶ σκήπτρου στηριζομένη. Α·45

Πρὸς τούτοις αὐτοκρατορικὰ τοῦ Κομμόδου. Ἐπιγρ. ΙΚΑ-
ΡΙΕΩΝ (ἴδε Mionnet).

Οἰνὴ Ἰκαρίας. Ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ τοῦ 300 π. Χ. πε-
ρίπου (ἴδε Prokesch, *Ined.*, 1854, 287 καὶ Πίν. IV. 18, 19).

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος κατ' ἐνώπιον.

ΟΙΝΑΙ Ταῦρος ἐφορμῶν. Α·50 κ.

Ὅμοιως, ἐν κατατομῇ.

ΟΙΝΑΙΩΝ Ὅμοιως. . . . Α·65

Ταῦρος ἐφορμῶν.

» Κριός. . . . Α·5

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ.

» Σταφυλῆ . . . Α·7

Σάμος. Ἡ νομισματικὴ ἱστορία τῆς νήσου ταύτης ἐμελετήθη λεπτομερῶς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Gardner ἐν τῇ συγγραφῇ *Samos and Samian Coins, Num. Chron.*, 1882. Οἱ χαρακτηριστικοὶ τῆς Σάμου νομισματικοὶ τύποι, λεοντῇ ἢ δέρμα προσώπου λέοντος καὶ τὸ πρόσθιον ταύρου, εἶνε ἀμφιβόλου σημασίας. Πρὸ τῆς ἐν ἔτει 494 π. Χ. Περσικῆς κατακτήσεως, τὰ μέχρις ἡμῶν περιωθέντα Σαμιακὰ νομίσματα εἶνε κυρίως ἐξ ἡλέκτρου, προσηρμοσμένα εἰς τὸν Μιλήσιον σταθμητικὸν κανόνα. Ἡ βασιλεία τοῦ περιφήμου τυράννου Πολυκράτους, ἥς διαρκούσης (532-522 π. Χ.) ἡ Σάμος ἦτο ἡ πρώτη ναυτικὴ δύναμις τοῦ Αἰγαίου, εἶνε ἡ περίοδος ἐκείνη, εἰς ἣν ἀναμφιβόλως ἀνήκουσι πλεῖστα τῶν ἐξ ἡλέκτρου νομισμάτων τούτων, ἂν καὶ ὡς ἀλλαχοῦ ἔδειξα (*Num. Chron.*, 1875) εἶνε δυνατόν τινα ἐξ αὐτῶν νὰ ταχθῶσιν εἰς ἔτι ἀρχαιότεραν ἐποχὴν.

ΗΛΕΚΤΡΟΝ. Περὶ τὰ 700-494 π. Χ.

Πρόσθιον ταύρου, στρέφοντος τὴν κεφαλὴν. (Gardner, Πίν. I, 1.)	Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον.	ⲕⲉ Στατήρ 217 κ.
Λεοντῇ κατ' ἐνώπιον.	Τετράγ. ἔγκοilon.	ⲕⲉ Τρίτη 72 κ.
Ὅμοίως. (Gardner, Πίν. I, 2.)	Ὅμοίως.	ⲕⲉ Ἑκτη 35·9 κ.
Ὅμ. (<i>Num. Chr.</i> , 1875, Π. VIII, 15.)	Ὅμοίως.	ⲕⲉ Ἡμίεκτον 17·7 κ.
Κεφαλὴ ταύρου.	Ὅμοίως.	ⲕⲉ 1/12 Ἑκτη 3 κ.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως μικρὰ ἀργυρᾶ νομίσματα μετὰ λεοντῆς ἢ κεφαλῆς ταύρου, δυνάμενα καὶ ταῦτα νὰ ἀποδοθῶσι τῇ Σάμῳ.

Ἡ Σάμος ὡς μέλος τῆς Ἀθηναϊκῆς Συμμαχίας.

ΑΡΓΥΡΟΣ, 494-439 π. Χ.

Λεοντῇ κατ' ἐνώπιον. (Gardner, Πίν. I, 13-16.)	ΣΑ ἢ ΣΑΜΙΟΝ Πρόσθιον ταύρου καὶ σύμβολον ἀλλάσσον	ⲙ Τετράδρ. 202 κ.
---	---	-------------------

Ὡς ἐπὶ τῶν συγχρόνων Ἀθηναϊκῶν νομισμάτων, ὁ ὀπισθότυπος δὲν εὑρίσκεται ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Τὰ τετράδραχμα τῆς περιόδου ταύτης εἶνε σφαιρόμορφα καὶ ἀγροίκως ἐξεργασμένα.

Περὶ τὰ 439-394 π. Χ.

Ἐν ἔτει 439 π. Χ. ἡ μέχρι τοῦδε ἀνεξάρτητος σύμμαχος τῶν Ἀθηνῶν Σάμος ἐξηναγκάσθη ὑπὸ τοῦ Περικλέους εἰς πλήρη ὑποταγήν. Τὰ τετράδραχμα τῆς περιόδου ταύτης εἶνε ἐνίοτε Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος, συνηθέστερον ὅμως Σαμίου σταθμοῦ (202 κ.) Πάντα δὲ ταῦτα φέρουσι θαλλὸν ἐλαίας, τὸ τῆς Ἀθηναῖς ἔμβλημα, ὀπίσθεν τοῦ ταύρου τῆς ὀπισθίας ὀψεως (Gardner, Πίν. II. 1-6). Εἶνε δὲ τελειότερας ἐκτελέσεως ἢ τὰ ἀρχαιότερα κομμάτια καὶ ὁ ὀπισθότυπος περιβάλλεται ὑπὸ τετραγώνου ἐγκοίλου. Τὰ τελευταῖα κομμάτια φέρουσιν ἐν τῷ πεδίῳ τὰ διαδοχικὰ γράμματα Β—Ξ, πιθανῶς χρονολογίας ἐκτεινομένης ἀπὸ τοῦ 407-394 π. Χ. Ἐκ τῶν μικροτέρων νομισμάτων μνημονεύ-
τέα τὰ ἐξῆς:—

Πρόσθιον κάπου πτερωτοῦ.

Λεοντῆ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . .
Ρ Δραχ. 55 κ.

Πρόσθιον ταύρου.

Πρόσθιον ταύρου ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ Ρ Τετρώβ. 32 κ.

Πρόσθιον κάπου πτερωτοῦ.

Κεφαλὴ λέοντος, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ ἢ ἐν κύκλῳ, συνήθως σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ΞΑ. Ρ Τριώβολ. κτλ.

Κεφαλὴ λέοντος.

Κεφαλὴ κριοῦ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ
Ρ Διώβολ.

Πρῶρα Σαμιακῆς τριήρεως.

Ἀμφορεὺς ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ .
Ρ Ὀβολ.

Τὰ ἀνωτέρω ἀπεικονίσθησαν ἐν Gardner, *Samos*, Πίν. II, 9-21.

Περὶ τὰ 394-365 π. Χ.

Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ἐν Κνίδῳ νίκην τοῦ Κόνωνος ἡ Σάμος προσετέθη εἰς τὴν ἀντιλακωνικὴν συμμαχίαν, ἧς μέλη ἦσαν καὶ αἱ Ῥόδος, Κνίδος, Ἐφεσος καὶ Ἰασός. Τὸ μόνον μνημεῖον τῆς συμμαχίας ταύτης εἶνε τὸ ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐκδοθὲν ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ συνδέσμου συμμαχικὸν νόμισμα. (Waddington, *Rev. Num.*, 1863, σελ. 223).

ΣΥΝ Παῖς Ἡρακλῆς ἄγχων δύο | ΣΑ Λεοντῆς πρόσωπον
 δράκοντας. (Πίναξ ΚΕ'. 3.) | Ρ Ροδ. τρίδραχ. 178 κ.

Ἡ λέξις ΣΥΝ(μαχικόν) ἐνδεικνύει τὸν συμμαχικὸν χαρακτῆρα τοῦ νομίσματος.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ ἐξῆς ὁ ἀρχαῖος Σαμιακὸς σταθμητικὸς κανὼν (τετράδρ. 202 κ.) ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ βαρυτέρου Ροδιακοῦ (τετράδρ. 240 κ.), μεταλλαγῇ σταθμοῦ συμβᾶσα συγχρόνως καὶ ἐν Ἐφέσῳ. Συγχρόνως προστίθεται ἐπὶ τοῦ ὀπισθοτύπου καὶ ὄνομα ἄρχοντος κατ' ὀνομαστικὴν πτῶσιν, ἐνίοτε συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ πατρωνυμικοῦ, π. χ. ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ ΑΧΕΛΩΙΟ (Gardner, Πίν. III. 3).

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ ἄρχονται καὶ τὰ χαλκᾶ νομίσματα: —
 Κεφαλὴ Ἡρας μετὰ στεφάνης, περι- | Λεοντῆς πρόσωπον Α 55
 δεραίου καὶ ἐνωτίων. (Gardner, Πίν. III, 8-10.)

Περὶ τὰ 365-322 π. Χ.

Ἐν ἔτει 365 π. Χ. τὸ μέγιστον μέρος τῶν κατοίκων τῆς Σάμου ἐξώσθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, τὴν δὲ νῆσον κατέλαβον Ἀθηναῖοι κληροῦχοι. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τοῦ 322 π. Χ., ὅτε οἱ Σάμιοι ἐγκατεστάθησαν ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Περδίκκα, εἶνε λίαν ἀπίθανον ὅτι ἐκόπησαν νομίσματα ἐν τῇ νήσῳ.

Περὶ τὰ 322-205 π. Χ.

Περίοδος αὐτονομίας τῶν Σαμίων μετὰ παρεμπιπτόντων διαστημάτων ἐξαρτήσεως ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν Διαδόχων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Τὰ ἀργυρᾶ τῆς Σάμου νομίσματα ἀποτελοῦνται νῦν ἐκ Ροδίων διδράχμων κανόνος ἡλαττωμένου, ἐλκόντων περὶ τοὺς 100 κ. Οἱ ἀρχαῖοι τύποι διατηροῦνται, μεγάλη ὅμως παρακμὴ παρατηρεῖται ἐν τῇ τεχνοτροπίᾳ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν ἐπιγραφὴν (Gardner, Πίν. III. 11) Αἱ σειραὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀρχόντων εἶνε κατὰ πολὺ μικρότεραι τῶν ἐπὶ τῶν συγχρόνων διδράχμων τῆς Ἐφέσου.

Περὶ τὰ 205-129 π. Χ.

Ἐν ἔτει 205 π. Χ. ἡ Σάμος ἠλώθη ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Ε', μετὰ τὴν νίκην ὅμως τοῦ Φλαμινίου κατὰ τοῦ Μακεδόνα βασι-

λέως ἐπανεκτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς. Ἡ Σάμος ἐν τούτοις ὡς πλείσται τῶν Ἰωνικῶν πόλεων, πιθανῶς οὐχὶ πρὸ τῆς ἐν ἔτει 190 π. Χ. μάχης παρὰ τὴν Μαγνησίαν, ἤρξατο ἐκδίδουσα τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων μετὰ τοῦ ἐμβλήματος τοῦ νομισματοκοπέου τῆς Σάμου, πρῶρας δηλαδὴ Σαμιακοῦ πλοίου ἐν τῷ πεδίῳ (Müller, 1126-7). Τὰ μικρότερα νομίσματα ἀποτελοῦνται ἐκ κομματίων 70 καὶ 46 κ. τοῦ συνήθους Σαμιακοῦ τύπου καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς ἔτι μικροτέρων νομισμάτων.

Κεφαλὴ Ἡρας μετὰ στεφάνης.
(Gardner, Πίν. IV, 5.)

ΣΑΜΙΩΝ Πρῶρα Σαμιακῆς τριή-
ρεως, ἐφ' ἧς ταῶς, σύμβολον τῆς
Ἡρας. Ρ 23 κ.

Μετὰ τὸ 129 π. Χ.

Ἀπὸ τοῦ 129 π. Χ. μέχρι τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων ἡ Σάμος ἀπετέλει μέρος τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐπαρχίας τῆς Ἀσίας καὶ δὲν φαίνεται ὅτι ἔκοψε νομίσματα.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ, μετὰ ἧ ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ., ΣΑΜΙΩΝ Κυριώ-
ταιοι τύποι — Ἡρα Σαμία, ἧς τὸ τῆς λατρείας εἶδωλον, ἔργον τοῦ Σμίλιδος (Παυσ. VII. 4. 5), ὁμοιάζει πρὸς τὸ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος. ΗΡΗΣ, ὃ τῶς τῆς Ἡρας. Ἡρα καὶ Νέμεσις ἢ μόνῃ ἢ Νέμεσις, πεπλοφόρος ἔχουσα δὲ παρ' αὐτῇ τὸν τροχὸν αὐ-
τῆς. Τύχη τῆς Σάμου. ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ, ὁ Σάμιος σοφὸς Πυθαγό-
ρας, καθήμενος ἢ ἱστάμενος, θίγων διὰ τοῦ ῥαβδίου αὐτοῦ σφαί-
ραν τεθειμένην ἐπὶ χίονος (πρὸβλ. ὡσαύτως τὰ νομίσματα τῆς Νικαίας). Ἀνδροκλος ὁ κτίστης τῆς Ἐφέσου καὶ Σάμου, ἀκοντί-
ζων τὸν κάπρον. ΑΝΚΑΙΟΣ, ὁ Σάμιος ἥρως Ἀγκαῖος. ΙΜΒΡΑΟΣ, ὁ ποταμὸς Ἰμβρασος, οὗ ἐπὶ τῶν ὄχθων ἐμυθολογεῖτο ὅτι ἐγέν-
νηθῇ ἡ Ἡρα. Πρῶρα πλοίου (Σάμαινα). ΣΑΜΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ
ΙΩΝΙΑΣ, Σέραπις ἱστάμενος πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἐφίππου. Ἄλ-
λους τύπους ἴδε παρὰ Gardner, ἐ. ἀ. σ. 86.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἀλεξανδρείας τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἀλικαρνασοῦ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ.

	700-494 π. Χ.	494-394 π. Χ.	394-390 π. Χ.	300-190 π. Χ.	190-133 π. Χ.	133 π. Χ. Αυτοκρ. χρό- νων	Αυτοκρ. χρόνοι
Κοινὸν	...	...	...	...	...	...	Χ
Γάμβριον	...	...	Ρ Χ	Χ	...	...	Χ
Ἔφεσος	ΧΕ	Ρ Χ	Ρ Χ	Ρ Χ Ρ βασ	Ρ Ρ χιστ. Χ Ρ βασ.	Χ Ρ Χ Ρ χιστ.	Χ
Ἐρυθραὶ	ΧΕ	Ρ	Ρ	Ρ βασ	Χ Ρ Ρ βασ	Χ	Χ
Ἡράκλεια Λάτμου	...	...	...	...	Ρ Ρ βασ.	Χ	Χ
Κλαζομεναὶ	ΧΕ	Ρ	Χ Ρ Χ	Χ	Χ βασ. Ρ βασ. Χ	Χ	Χ
Κολοφῶν	Ρ	Ρ	Ρ Χ	Χ	...	...	Χ
Λάρισσα	...	...	...	...	Χ	Χ	Χ
Λέβεδος	...	...	...	...	Ρ Χ	Χ	Χ
Λεύκη	...	...	Ρ Χ	...	...	...	...
Μαγνησία	...	Ρ	Ρ Χ	Ρ βασ. Χ	Ρ Ρ βασ. Χ	Χ	Χ
Μητρόπολις	...	...	...	...	...	...	Χ
Μίλητος	ΧΕ	Ρ	Ρ Χ	Ρ Χ	Χ Ρ Ρ βασ. Χ	Ρ Χ	Χ
Μυοῦς	...	...	Χ	...	...	...	Χ
Ναύλοχος	...	...	Χ	...	...	...	Χ
Νεάπολις	...	...	...	...	...	...	Χ
Πριήνη	...	...	...	Ρ Χ	Ρ βασ. Χ	Χ	Χ
Σμύρνη	...	...	...	...	Χ Ρ Ρ χιστ. Χ Ρ βασ.	Χ	Χ
Τέως	ΧΕ Ρ	Ρ	Ρ Χ	Χ	Ρ Ρ βασ. Χ	Χ	Χ
Φώκαια	ΧΕ Ρ	ΧΕ	Χ	Χ	Ρ βασ. Χ	Χ	Χ
Φύγελα	...	...	Ρ Χ	...	...	...	...
ΝΗΣΟΙ							
Χίος	ΧΕ Ρ	ΧΕ Ρ	Ρ	...	Ρ βασ.	Ρ Χ	Χ
Ἰκαρία	...	...	Χ	...	...	...	Χ
Οινόη	...	...	Χ	...	...	...	...
Σάμος	ΧΕ	Ρ	Ρ Χ	Ρ	Ρ Ρ βασ.	...	Χ

ΚΑΡΙΑ

Ἀ6α (ς). Τὰ αὐτοκρατορικά νομίσματα τοῦ Αὐρηλίου καὶ Σεβ. Ἀλεξάνδρου τὰ φέροντα, ὡς λέγεται, ΑΒΕΩΝ καὶ τύπους Ἑρμοῦ καὶ Μηνὸς (Eckhel, II, 571 καὶ Pellerin, *Suppl.*, Πίν. I. 8, 9) πιθανὸν νὰ ἀνεγνώσθησαν κακῶς. Εἶνε δὲ λίαν ἀμφίβολον εἰς ποίαν πόλιν ἀνήκουσιν.

Ἀλάβανδα, ἡ ἐπὶ τινα χρόνον καλουμένη καὶ **Ἀντιόχεια,** πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀντιόχου, υἱοῦ τοῦ Σελεύκου, ἦτο μεσόγειος πόλις τῆς Καρίας κειμένη ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Μαρσύα.

Περὶ τὰ 280-260 π. Χ.

Ἀργυρᾷ τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ ἡλαττωμένου Ἀττικοῦ σταθμοῦ, καὶ χαλκᾷ. Ἐπίγρ., ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ, Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ὄπισθ, Τρίπους, ἡ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ὄπ. Πήγασος, μετ' ὀνομάτων ἀρχόντων κατὰ πτῶσιν ὀνομαστικὴν, τῶν αὐτῶν δὲ ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων τῶν νομισμάτων.

Δεύτερος αἰὼν π. Χ.

Τετράδραχμον Ἀλεξανδρείου τύπου (Müller, Κλάσις VI Ἀριθμ. 1144-48). Σύμβολον, Πήγασος.

Αὐτοκρατορικά—Ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Ὠτακιλίας, συνήθως μετὰ εἰκόνας. Ἐπίγρ., ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ. Τίτλος ἐπὶ ἐνὸς νομίσματος ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ἐπίσης ΑΤΕΛΕΙΟΣ ἢ ΑΤΕΛΕΙΑΣ = *immunitas a tributis*. Κλάδος ἐλαίας καὶ ἕτεροι συνήθεις τύποι, π. χ. ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ. Ἡρως Ἀλάβανδος κρατῶν τὸν Ἀλαβανδικὸν λίθον (lapis Alabandicus: Πλινίου XXXVI 8) παρ' αὐτῷ δὲ ἵππος (Πρὸλ. Στεφ. Βυζ. ἐ. λ.). Ἀπόλλων ΚΙΣΣΙΟΣ κρατῶν κόρακα καὶ τόξον, ἔχων δὲ κριὸν παρὰ πόδας (Z. f. N. VIII Πίν. II. 5). ΖΕΥΣ ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ (οὔτω), προτομὴ Διὸς

Ἐπικουρίου. ΑΡΤΕΜΙΣ, Προτομή Ἀρτέμιδος (*Num. Zeit.*, 1884, σελ. 267). Ὄνόματα ἀρχόντων ἐνίοτε μετὰ τίτλου στρατηγοῦ.

Ἀλικαρνασσός. Ὁ καθηγητὴς Gardner προτείνει νὰ κατατάξωμεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὸν μοναδικὸν στατήρα ἡλέκτρον, τὸν φέροντα τὴν ἐπίγρ. ΦΑΝΟΣ ΕΜΙ ΣΒΜΑ ἐπ' ἀριστερὰ ὑπεράνω τῆς ῥάχεως ἐλάφου πινούσης ὕδωρ, ὅπισθεν δὲ ἐπίμηκες τετράγωνον μεταξὺ δύο ἐγκοίλων τετραγώνων· ὀλική 216·3 κ. (Πίναξ ΚΕ'. 6). Ἡ ἐπιγραφή ἀνεγνώσθη παρ' αὐτοῦ «Φάνος εἰμὶ σῆμα» Ὁ Φάνης ἦτο Ἀλικαρνασσεὺς οὐχὶ μικρᾶς σπουδαιότητος ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ἀμάσιος, οὗ τὴν ὑπηρεσίαν κατέλιπε προτιμήσας τὴν τοῦ Καμβύσου, ὃν παρηκολούθει κατὰ τὴν ἐν ἔτει 525 π. Χ. ἐπιδρομὴν αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον. Ὁ δὲ καθηγητὴς Newton κατατάσσει τὸ νόμισμα τῇ Ἐφέσῳ καὶ πειρᾶται νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν ἐπιγραφὴν διὰ τοῦ «εἰμὶ τὸ ἔμβλημα (σῆμα) τῆς αἰγληέσσης», δηλαδὴ τῆς Ἀρτέμιδος, ἧς πασίγνωστον ἔμβλημα ἦτο ἡ ἔλαφος. Πρὸβλ. τὸ ἐπίθετον φαναῖος ἐφαρμοζόμενον τῷ Ἀπόλλωνι ἐν Φαρναῖς τῆς Χίου. Ἐὰν τὸ νόμισμα δὲν εἶχεν ἀνακαλυφθῇ ἐν Ἀλικαρνασσῷ, δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ παραδεχθῶ τὴν κατάταξιν τοῦ Newton, ἀποδίδων τὸ νόμισμα τῇ Ἰωνικῇ παραλίᾳ. Νομίζω δὲ ὅτι εἶνε εὐδιακρίτως ἀρχαιότερον τῶν χρόνων τοῦ Φάνητος, δυνατὸν ὅμως νὰ ἐκόπη ὑπὸ προγόνου τινὸς τοῦ Φάνητος ἐν Ἀλικαρνασσῷ. Τὰ δ' ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Ἀλικαρνασσοῦ ἀρχοῦνται περὶ τὰ 400 π. Χ. καὶ ἀποτελοῦνται ἐκ δραχμῶν καὶ ὀβολῶν Φοινικικοῦ κανόνος.

Περὶ τὰ 400-377 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, κατ' ἐνώπιον.
(*Num. Chron.*, IX, 152.)

Πρόσθιον ἵππου πτερωτοῦ.

ΑΛΙ Ἀετὸς μετ' ἀναπεπταμένων
πτερύγων, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . . . Ρ Δραχ. 50 κ.
» Πρόσθιον αἰγὸς ἢ κεφαλὴ αἰγὸς ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ ἢ ἐν κύκλῳ . . . Ρ Ὀβολ.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μαυσώλου ἡ Ἀλικαρνασσὸς ἦτο ἡ ἑδρα

τῶν δυναστῶν τῆς Καρίας καὶ τὸ νομισματοκοπεῖον αὐτῶν. Ἡ πόλις κατεστράφη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, εἰ δὲ καὶ κατόπιν ἀνηγέρθη ἐκ νέου, οὐδέποτε ἤχμασε πάλιν. Τὰ τελευταῖα τῶν ἀργυρῶν αὐτῆς νομισμάτων χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐν Καρία κυριαρχίας τῶν Ῥοδίων.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν. 190-168 π.Χ.

Κεφαλὴ Ἑλίου, κατ' ἐνώπιον.

ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΝ Προτομή Ἀθηνᾶς ὄνομα ἄρχοντος. Ρ Δραχ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΝ Λύρα. Ρ Ἡμίδ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς

ΑΛΙΚ Γλαῦξ Ρ Ὀβολ.

Τὰ χαλκῆ νομίσματα ἀνήκουσι πάντα εἰς τοὺς μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρον χρόνους καὶ δὲν εἶνε μεγάλου ἐνδιαφέροντος. Κύριοι τύποι—κεφαλαὶ Διός, Ποσειδῶνος, Ἑλίου, Ἀθηνᾶς, Ἡρακλέους· ὅπ. Ἀετός, τρίαινα, τρίπους, λύρα, ρόπαλον καὶ γωρυτός. Πρὸς τοῦτοις

Πωγωνοφόρος κεφαλὴ.

ΑΛΙΚΑΡ Θεὸς πεπλοφόρος ἱσταμένη
Α·7

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γορδιανοῦ. Ἐπιγρ. ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΝ. Ἄρχοντες—στρατηγός(;) καὶ ἄρχων. Τύποι—ΗΡΟΔΟΤΟΣ, φαλακρὰ πωγωνοφόρος κεφαλὴ τοῦ Ἡροδότου. Θεὸς ἐνδεδυμένος καὶ ἀκτινοστεφής, ἱστάμενος κατ' ἐνώπιον μετὰ δύο δένδρων ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὁποίων ὑπάρχει πτηνόν (πίναξ ΛΑ'. 7).

Ὁ ἐνδιαφέρων οὗτος τύπος παριστᾷ, ὡς ὑποτίθεται, τὸν Δία Ἀσκραῖον ἢ τὸν Δία τῶν δρυῶν, ὅστις ἐλατρεύετο ἐν Ἀλικαρνασσῶ (πρὸβλ. Ἀπολλών. Δύσκολ. Ἱστορ. Θανμ. ἔκδ. Ideler, § 13; Overbeck, *Kunstmythol.*, II. 210). Τὰ δύο πτηνὰ προφανῶς εἶνε μαντικά.

ΤΕΛΜΙΣΕΥΣ, ἀνὴρ ἐνδεδυμένος, κρατῶν κλάδον (Leake, *Num. Hell. As. G.*, σ. 64). Εἶδωλον θεᾶς τῆς τετραγώνου ἐργασίας, μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος, ἐν ναῶ, κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Κῶ καὶ Σάμου.

Ἄλινδα, ὀχυρὰ μεσόγειος πόλις περὶ τὰ ἑξ μίλια νοτιοδυτικῶς τῶν Ἀλαβάνδων. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τρίτου αἰῶνος, π. Χ.

Κεφαλὴ Βάκχης κισσοστεφής. | ΑΛΙΝΔΕΩΝ Πήγασος . . Ρ Δρ.

Οἱ τύποι τῶν χαλκῶν νομισμάτων ἀναφέρονται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους.

Αὐτοκρατορικά— ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Ἐλαγαβάλου. Ὄνομα ἄρχοντος συνήθως μετὰ τοῦ τίτλου ΑΡΧΩΝ. Τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὸν Ἡρακλέα, Ἀπόλλωνα Κιθαρωδόν, Σέραπιν καὶ Ἴσιν.

Ἀμυζών, πόλις μικρὰ ἐπὶ ὑψώματος ὀλίγα μίλια βορειοδυτικῶς τῶν Ἀλινδῶν (Στράβ., 658). Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ῥωμαϊκῶν χρόνων. *Ἐπιγρ.*, ΑΜΥΤΙΟΝΕΩΝ (Imhoof, *Monn. Gr.*, σ. 304 καὶ *Num. Zeit.*, 1884 σ. 268).

Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Α'. καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὕτω κληθεῖσα.

Περὶ τὰ 280-200 π. Χ. ἢ βραδύτερον.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ Ταῦρος Ἰνδικός, κατακεκλιμένος ἐπὶ μαιανδρικοῦ κοσμήματος. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ. Ὄνομα ἄρχοντος . . . Ρ Δραχ.

Κεφαλὴ Μηνός, φέροντος Φρύγιον πῖλον, ὀπισθεν δὲ τῶν ὤμων μηνίσκον.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ Ταῦρος Ἰνδικός πρὸς δ. Ὄνομα ἄρχοντος . . . Α · 7

Αὐτοκρατορικά, μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνης τοῦ αὐτοκράτορος— ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΜΑΙΑΝΔΡΩΙ, ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, ποταμὸς Μαιάνδρος, ΜΟΡΣΥΝΟΣ, ποταμὸς Μόρσυνος. Προσωποποιήσεις: ΔΗΜΟΣ, ΒΟΥΛΗ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΙΕΡΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑ, ΣΥΝΑΡΧΙΑ, κτλ. Θεότητες, ΖΕΥΣ ΚΑΠΕΤΩΛΙ[ΟΣ], ΖΕΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ, ΣΩΖΩΝ, παράστασις ἀνδρὸς κρατοῦντος κλάδον· Ἡφαιστος χαλκεύων κράνος· Ἄτys ιστάμενος· Διόνυσος ιστάμενος· Ἡ γέφυρα τοῦ Μαιάνδρου

(Πίναξ ΛΒ. '5). Ὀνόματα ἀρχόντων, ἐνίοτε μετὰ τίτλων ΑΡΧ[ΩΝ], ΓΡ[ΑΜΜΑΤΕΥΣ], ΕΠΙΜΕΛΗ[ΤΗΣ] Συμμαχικά νομίματα μετὰ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ Λύκῳ.

Ἀπολλωνία Σαλβάκη (Waddington, *As. Min.*, σ. 132).
 Αὐτοκρατορικά, μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. *Ἐπιγρ.*, ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ ΣΑΛΒΑΚΗ ἢ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ.
Ἀρχων, ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. Τύποι, ΣΑΛΒΑΚΟΣ, κεφαλὴ πωγωνοφόρος τοῦ ὄρους Σαλβάκου, Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια, Ἀπόλλων Κιθαρώδης. Δάφνη γονυπετής, ἐναγκαλιζομένη δένδρον δάφνης καὶ στρέφουσα τὸ βλέμμα πρὸς τὸν διώκοντα αὐτὴν Ἀπόλλωνα (*Z. f. N.* VII. 218). Αὐτοκράτωρ ἔφιππος κυνηγῶν. Ἴσις ἰσταμένη, κλπ.
 Ἐπειδὴ ὑπάρχουσι διάφοραι ἄλλαι πόλεις ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ καλούμεναι Ἀπολλωνίαι, ἐπιωφελὲς θὰ ᾔτο νὰ ἀνακεφαλαιώσωμεν ἐνταῦθα τὰς παρατηρήσεις τοῦ Waddington περὶ τοῦ τρόπου τῆς διακρίσεως τῶν νομισμάτων αὐτῶν. (1) Πάντα τὰ φέροντα ὀνόματα ἀρχόντων νομίματα καὶ πάντα τὰ ἐπιγεγραμμένα ἀπλῶς ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ἀνήκουσιν εἰς Ἀπολλωνίαν Σαλβάκην τῆς Καρίας. (2) Πάντα τὰ νομίματα μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ΛΥΚΙΩΝ ΘΡΑΚΩΝ ΚΟΛΩΝΩΝ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον συντετμημένως, καθὼς καὶ πάντα τὰ φέροντα τὸ σύμβολον τῶν ἐλίκων τοῦ Μαιάνδρου ἀνήκουσιν εἰς Ἀπολλωνίαν Μορδίαιον τῆς Πισιδίας. (3) Τὰ νομίματα τῆς Ἀπολλωνίας πρὸς Ρυνδάκῳ ἐν Μυσίᾳ διακρίνονται διὰ τῆς μνείας τῆς θέσεως ΠΡΟΣ ΡΥΝΔΑΚΩ κτλ. εἶνε δὲ ἄνευ ὀνομάτων ἀρχόντων. (4) Τῆς ἐν Λυκίᾳ Ἀπολλωνίας δὲν εἶνε γνωστὰ μέχρι τοῦδε νομίματα, ἀλλ' ἂν εὑρεθῶσι ποτε τοιαῦτα, θὰ εἶνε εὐδιάκριτα ἐκ τῆς Λυκικῆς αὐτῶν κατασκευῆς καὶ θὰ ἀνήκωσι πιθανῶς εἰς μόνον τὸν αὐτοκράτορα Γορδιανὸν (Waddington, *As. Min.*, σ. 145).

Ἀρπασα, ἐπὶ τοῦ Ἀρπάσου, παραποτάμου τοῦ Μαιάνδρου. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΑΡΡΑΣΗΝΩΝ. Τύποι —

ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, προτομή τῆς Συγκλήτου· ποτάμιος θεὸς "Αρπασος (*Num., Chron.*, IX. 154)· θεὰ ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν "Αρτεμιν τῆς Ἐφέσου· Ζεὺς· Παλλὰς μαχομένη· Ἀπόλλων Κιθαρωδός· Ἀρτεμις κυνηγέτις· ΔΗΜΟΣ ΑΡΠΑΧΗΝΩΝ, κεφαλὴ τοῦ Δήμου, κλπ. Νομίσματα τοῦ Μ. Αὐρηλίου Καίσαρος, ἐπιγεγραμμένα ΕΠΙ ΚΑΝΔΙΔΟΥ ΚΕΛΣΟΥ, ἐκόπησαν πιθανῶς ὑπὸ τοῦ Ti. Julius Candidus Celsus, ὑπάρξαντος, ὡς ὑποθέτει ὁ Waddington, ἀνθυπάτου τῆς Ἀσίας.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ Νεαπόλεως τῆς Καρίας(;) ἐπιγεγραμμένα ΑΡΠΑΧΗΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΠΟΛΙΤΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ

Ἄστυρα, πόλις ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ ὄρους Φοίνικος, ἀντικρὺ τῆς Ῥόδου, περιγραφομένη ὑπὸ Στεφάνου Βυζαντίου ὡς πόλις Φοινίκης κατὰ Ῥόδον (*Leake, Num. Hell., Asia*, σελ. 26.)

Ἀργυρᾷ νομίσματα Βαβυλωνιακοῦ κανόνος. Περὶ τὰ 500-408 π. Χ.

Ἀμφορεύς.
(*Num. Chron.*, IX. 166.)

ΑΞΤΥ Ἀγγεῖον μόνωτον καὶ λύρα σχήματος ἀρχαϊκοῦ. Τετράγωνον ἔγκοilon. . . Ρ Στατῆρ 149·5 κ.

Ἀγγεῖον μόνωτον, πρόχους.

Α Ἀγγεῖον μόνωτον. . . Ρ 17 κ.

Διάφορα ἄλλα περιεγράφησαν ὑπὸ Borrell, *Num. Chron.*, IX. 166, καὶ ὑπὸ Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 320.

Τέταρτος αἰὼν, π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος κατ' ἐνώπιον.

ΑΞΤΥ Ἀμφορεύς μετὰ μικροῦ μόνωτου ἀγγείου παρ' αὐτῷ.
Α · 8 - 5

Κεφαλὴ γυναικεία.

» Ὅμοίως . . . Α · 45

Ἀττουδα. Ἰδε Φρυγίαν.

Ἀφροδισιάς, περὶ τὰ εἴκοσι χιλιόμετρα νοτιοανατολικῶς Ἀντιοχείας τῆς πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ, διάσημος κατὰ τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χρόνους διὰ τὴν φιλοσοφικὴν αὐτῆς σχολὴν καὶ τὸν ναὸν Ἀφροδίτης (*Waddington, As. Min.*, 43.)

Τρίτος ἢ δεύτερος αἰὼν π. Χ.

Δραχμαὶ ἀργύρου καὶ χαλκᾶ κοπέντα ὑπὸ τὰ συνηγμένα ὀνόματα τῆς Ἀφροδισιάδος καὶ Πλαράσων (ἴδε **Πλάρασα** σελ. 166).

Αὐτοκρατορικὰ μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΕΩΝ. Ἀρχοντες — ἱερεὺς, ἀρχιερεὺς, ἄρχων, ἐνίοτε μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Πρὸς τούτοις ἄρχοντες ἄνευ τίτλων, εἰς τῶν ὁποίων, ὁ Ἀπόλλωνιος αὐτοκαλεῖται Υἱὸς ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ. Ἐτερον δέ τι νόμισμα φέρει τὴν ἀξιομνημόνευτον ἐπιγραφὴν ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΜΕΝΕΘΕΑ ΙΣΟΒΟΥΝΩΝ (ἴδε Waddington, *As. Min.*, σ. 44), ἐξ ἧς δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι τὸ νόμισμα ἐκόπη ἐν ὀνόματι τῆς συναρχοντίας, ἧς πρωτόλογος ἄρχων ἦτο Μενεσθεὺς ὁ Ἰσόβουνος. Δημόσιοι ἀγῶνες, ΑΤΤΑΛΗΑ, ΓΟΡΔΙΑΝΗΑ ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ, ΚΑΠΕΤΩΛΙΑ, ΠΥΘΙΑ, κτλ. Προσωποποιήσεις τοῦ δήμου, βουλῆς καὶ συγχλήτου, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ. Ποτάμιοι θεοὶ ΜΟΡΣΥΝΟΣ καὶ ΤΙΜΕΛΗΣ. Οἱ τύποι ἀναφέρονται κατὰ κανόνα εἰς τὴν πολιοῦχον θεὰν Ἀφροδίτην, διαφοροτρόπως ἀπεκονίζομένην, εἴτε ἐν σχήματι κολοσσιαίου ἀρχαικοῦ εἰδώλου μετὰ μικρᾶς ἱερείας καθημένης ὀπισθεν αὐτῆς καὶ βωμοῦ πρὸ τῆς θεᾶς, εἴτε ἐν Ἑλληνικῷ σχήματι, συχνὰ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἑρωτος συνοδευομένη, ἐνίοτε δὲ παρὰ τὸν Ἄρην. Ὁ δὲ σπουδαιότατος τύπος τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης εἶνε τὸ δένδρον, εἰς ὃ μετεμορφώθη ἡ Μύρρα, οὗ ἐκατέρωθεν εἶνε δύο ἄνδρες, ὧν ὁ εἷς πλήσσει αὐτὸ διὰ πελέκεως (Πρβλ. τὸν μῦθον τῆς γεννήσεως τοῦ Ἀδωνίδος. Ἀπολλοδ. III, 14. 3. Ὑγίνου, *Fab.* 58 καὶ 161, καὶ τὰ νομίσματα τῶν Μύρων τῆς Λυκίας). Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου καὶ Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας.

Βάργασα, ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Κεραμικοῦ κόλπου, μετὰξὺ Κνίδου καὶ Ἀλικαρνασσοῦ. Αὐτοκρατορικὰ μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος — Κόμμοδος καὶ Σαλωνίνα. Ἐπιγρ., ΒΑΡΓΑΣΗΝΩΝ ἢ

ΒΑΡΓΑΣΧΗΝΩΝ. Ἄρχοντες ἄνευ τίτλου. Τύποι συνήθεις, ὡς
ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, κτλ. καὶ ἕτεροι ἀναφερόμενοι κυρίως εἰς τὴν λα-
τρείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Βαργυλία, ἐπὶ τῆς νοτίου παραλίας τοῦ κόλπου τῆς Ἰασοῦ.
Αὐτόνομα ἀργυρὰ καὶ χαλκὰ νομίσματα τοῦ δευτέρου π. Χ.
αἰῶνος ἢ βραδύτερον.

Μετὰ τὸ 200 περίπου π. Χ. Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ γυναικεία πεπλοφόρος.

ΒΑΡ Πήγασος ὑποκάτω, πρῶτα. Τὸ
ὅλον ἐν στεφάνῳ . . . Ρ 42·5 κ.

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ διαδήματος,
ἐν στεφάνῳ δάφνης.

ΒΑΡΓΥΛΙΗΤΩΝ Πήγασος καὶ ἀστὴρ
Ρ 33 κ.

Κεφαλὴ γυναικεία.

» Ἐλαφος καὶ ἀστὴρ.
Ρ 33 κ.

Ὁμοίως.

» Πήγασος. . . Α 75

Προτομὴ πεπλοφόρος, κατ' ἐνώπιον.

» Βελλεροφῶν ἐπὶ τοῦ
Πηγάσου . . . Α 75

Ἐλαφος.

» Ἀγάλμα γυναικεῖον
ἰστάμενον κατ' ἐνώπιον ἔχον δὲ τὰς
χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους ἑσταυρω-
μένος Α 7

Οἱ τύποι τῶν νομισμάτων τῆς Βαργυλίας ἀναφέρονται εἰς
τὴν λατρείαν τῆς Κινδυάδος Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Βελλεροφόντου.
Τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς ἵστατο ἐν ναῷ ὑπαίθρῳ, ἐλέγετο δ' ὅτι
οὔτε βροχὴ οὔτε χιὼν ἐπιπτέ ποτε ἐπ' αὐτοῦ (Πολυβ. XVI.
12. Στράβ., 658).

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τίτου μέχρι Γέτα. Ἄρχων — στρα-
τηγός.

Ἐριζα, ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Καρίας καὶ Φρυγίας. Αὐτοκρατο-
ρικοὶ χρόνοι, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — Καρακάλλας
καὶ Γέτας. Ἐπιγρ. ΕΡ. ΕΡΙΖΗΝΩΝ. Τύποι — Κεφαλὴ Ποσειδῶνος
ἀετός διπλοῦς πέλεκυς. Εἰδῶλον θεᾶς Ἀσιατικῆς ὁμοιαζούσης

πρὸς τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτεμιν· Ἡλῖος ἔφιππος· κτλ. (*Num. Chron.*, IX. 150. *Z. f. Num.*, X. 56).

Εὐῶπη καλουμένη ὑπὸ Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου δῆμος Καρίας. Μικρὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. Ἐπίγρ., ΕΥΙΠΠΕΩΝ. Τύποι—κεφαλή Ἀρτέμιδος· κεφαλὴ πυργοφόρος· ὄπ. Πήγασος· γωρυτός· δράγμα σταχύων. Αὐτοκρατορικὰ—Ἀδριανός, Κόμμοδος, Δούκιλλα, ΕΥΙΠΠΕΩΝ, Ὑγία· ἰσταμένη (*Num. Chron.*, IX. 151. *Fox, Gr. C.*, Πίν. V. 100. *Berlin. Blätter*, I. 262).

Εὐράλιον, τὸ Euranium τοῦ Πλινίου. (*Num. Chron.*, IX 151). Αὐτοκρατορικὰ—Καρακάλλας, ΕΥΡΑΛΕΩΝ, Διόνυσος ἰστάμενος.

Εὐρωμος, παρὰ τὰ Μύλασα. Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. καὶ αὐτοκρατορικὰ—Τιβέριος, Σεουήρος καὶ Καρακάλλας.

Ἐπίγρ., ΕΥΡΩΜΕΩΝ. Τύποι· ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Καρίου Διὸς Λαβρανδέως ἢ Λαβραυνδέως, ὅστις ἐπὶ νομισματός τινος τοῦ Καρακάλλα καλεῖται ΖΕΥΣ ΕΥΡΩΜΕΥΣ. Τὸ εἶδωλον αὐτοῦ εἶνε παράστασις τῆς τετραγώνου ἐργασίας κραδαίνουσα διπλοῦν πέλεκυν καὶ στηριζομένη ἐπὶ σκήπτρου, τεθειμένη δὲ συνήθως μετὰ τῶν πέλων τῶν Διοσκούρων. Ἐτεροὶ τύποι—Διπλοῦς πέλεκυς, ἀετός, ἔλαφος (*Num. Chron.*, IX 151).

Ἡράκλεια Σαλβάκη. (Le Bas-Waddington, *Inscr. d'As. Min.*, τόμ. III μέρ. I. σελ. 402), ἐπὶ τοῦ Τιμελοῦς ποταμοῦ. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος—Αὔγουστος, Νέρων, Μακρίνος. Ἐπίγρ., ΗΡΑΚΛΕΩΤΩΝ. Τύποι—Ἀμαζών μετὰ διπλοῦ πελέκεως. Ἴσις· Σέραπις· Νύμφη παίζουσα σφαῖραν· ΤΙΜΕΛΗΣ, ὁ ποταμὸς Τιμελής. Ἀρχοντες—στρατηγός, ἱερεὺς, ἀρχίατρος. Ὁ ἐπὶ τῶν νομισμάτων ὑπὸ τὸ ὄνομα Γλύ-

κων ἱερεὺς εἶνε ὁ τοῦ Ἡρακλέους, μνημονεύμενος καὶ ἐν τινι ἐπιγραφῇ (*C. I. Gr.*, 3953. c).

Ἰασὸς, παλαιὰ ἀποικία τῶν Ἀργείων, κειμένη ἐπὶ νησίδος ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Βαργυλίας ἢ Ἰασοῦ. Τὰ ἀργυρᾶ αὐτῆς νομίσματα ἄρχονται ἐν ἔτει 394 π. Χ. διὰ συμμαχικῶν νομισμάτων ὁμοίων πρὸς τὰ τῆς Κνίδου, Σάμου, Ἐφέσου καὶ Ρόδου. (*Waddington, Rev. Num.*, 1863, Πίν. Χ. 1-4. *Imhoof, Mon. Gr.* Πίν. F. 6).

Περὶ τὰ 394 π. Χ. Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν (;).

1-A Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΣΥ[Ν] Ὁ παῖς Ἡρακλῆς ἄγχων
δράκοντας ρ 166 κ.

Ὁμοία κεφαλῇ.

(*Imhoof, Πίν. F. 7.*)

ΙΑΞΕ Λύρα ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ
ρ 27 κ.

Περὶ τὰ 300 π. Χ. ἡ πρότερον.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

(*Num. Chron.*, IX. 156.)

ΙΑ ἢ ΙΑΞΕΩΝ Νέος κολυμβῶν παρὰ
δελφίνα, ὃν περιβάλλει διὰ τοῦ ἐνὸς
βραχίονος. Ὄνόματα ἀρχόντων .
ρ 82 καὶ 41 κ.

Ὁμοίως.

ΙΑ Ὁμοίως ρ 75

Λύρα.

» Ὁμοίως ρ 55

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΙΑΞΕΩΝ ἐν στεφάνῳ κισσοῦ. ρ 45

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γορδιανοῦ, μετὰ ἡ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ., ΙΑΞΕΩΝ ἢ ΙΑΞΕΩΝ. Τύποι — ΖΕΥΣ ΑΡΕΙΟΣ, Ζεὺς ὠπλισμένος διὰ κράνους, ἀσπίδος καὶ δόρατος (;) (*Overbeck, Kunstmythologie*, Πίν. III. 41 καὶ σελ. 209). ΙΑΧΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, κεφαλὴ πωγωνοφόρος τοῦ οἰκιστοῦ τῆς πόλεως. Ἀρτεμις Ἐφεσία. Νέος νηχόμενος παρὰ δελφίνα. Ὁ νομισματικὸς οὗτος τύπος μνημονεύεται ὑπὸ τοῦ Πολυδεύκου (IX, 84), ὁ δὲ μῦθος περὶ τοῦ ἔρωτος δελφίνος τινος πρὸς νέον τινὰ τῆς Ἰασοῦ, εἰς ὃν ἀναφέρεται ὁ τύπος οὗτος, ἐκτίθεται διὰ μακρῶν ὑπὸ τοῦ Αἰλίου (Περὶ ζώων ἰδιότη. VI. 15. πρὸς. ὡσαύτως Πλινίου, *H. N.*, IX. 8, 8).

Ἰδυμα. Πόλις ἄγνωστος. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ νομίσματα Ῥοδίου σταθμητικοῦ κανόνος. Περὶ τὰ 400 π. Χ. ἢ ἀρχαιότερον.

Κεφαλὴ τοῦ Ἀπόλλωνος τῆς Ῥόδου | **ΙΔΥΜΙΟΝ** Φύλλον συκῆς ἐν τετρα-
κατ' ἐνώπιον. γώνῳ ἐγκοίλῳ **Ρ** 58 κ.
(*Num. Chron.*, IX. 157.)

Καλλίπολις. (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 307· Στεφ. Βυζ. ἐν λ. καὶ Ἀρριαν. Ἀνάβ. II, 5, 7). Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος. | **ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΩΝ** Φαρέτρα, ἐν ἀβα-
θεῖ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . **Α** 65

Καρύανδα μεταξὺ Ἰασοῦ καὶ Ἀλικαρνασοῦ. Χαλκᾶ νομισμάτια τοῦ 300 περίπου π. Χ. ἢ ἀρχαιότερον (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 307).

Κεφαλὴ γυναικεία φέρουσα στεφάνην. | **ΚΑΡΥ** Πρόσθιον ταύρου . . **Α** 4

Καῦνος, πόλις Λυκιακῆς καταγωγῆς ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Καρίας ἀπέναντι τῆς Ῥόδου. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ νομισμάτια Ἀττικῆς ὀλκῆς καὶ χαλκᾶ τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ. (*Waddington, Mélanges*, I, σ. 17).

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς. | **Κ-ΑΥ** Ξίφος ἐν κολεῷ. Ὄνομα ἀρ-
χοντος **Ρ** 17·4 κ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος (;) » Ὅμοίως **Α** 4

Ταῦρος κυρίσων, ἢ πρόσθιον ταύρου. | **Κ-Α** Σφίγξ καθημένη . . . **Α** 4

Ὁ Δρ. *Imhoof-Blumer* φρονεῖ ὅτι τὸ τελευταῖον περιγραφέν νόμισμα δυνατόν ἴσως νὰ ἀνήκῃ εἰς τὰ Καρύανδα (*Num. Zeit.*, σ. 270).

Κέραμος ἐπὶ τῆς βορείου ἀκτῆς τοῦ Κεραμικοῦ κόλπου. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα πιθανῶς τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλή Διός.

ΚΕΡΑΜΙΗΠΟΛΙΤΗΣ Ἀετός, στρέ-
φων τὴν κεφαλὴν, ἐν ἀβαθεῖ τε-
τραγώνῳ ἐγκοίλῳ. *Α* Ἡμίδρ. (;)

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα φέρουσι τὰς ἐπιγραφὰς ΚΕΡ ἢ ΚΕΡΑ-
ΜΙΕΩΝ, ΚΕΡΑΜΙΗΤΩΝ κτλ.

Τύποι — Ἀετός, κηρύκειον ἐν στεφάνῳ, δάς, κτλ.

Αὐτοκρατορικά — Ἀντωνῖνος ὁ Εὐσεβῆς καὶ Κόμμοδος, ΚΕΡΑ-
ΜΙΗΤΩΝ Ζεὺς Χρυσαιορεὺς κρατῶν σκῆπτρον καὶ φιάλην· παρὰ
τοὺς πόδας αὐτοῦ, αετός. Ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ τούτου ἦτο τὸ ἐθνικὸν
ιερόν τῶν Καρῶν (πρβλ. Στράβ. 650). Περὶ ἄλλων νομισμάτων
τῆς πόλεως φερόντων παράστασιν Καρίου θεοῦ (Διὸς Ὀσογῶα;)·
κρατοῦντος διπλοῦν πέλεκυν, ἴδε *Zeit. f. Num.*, II, 109 κ. ἐξ.
πρὸς δὲ VII, 26.

Κίδραμος. Ἡ πόλις αὕτη τάσσεται ὑπὸ τῶν νομισματο-
λόγων ἐν τῇ Φρυγίᾳ· πρέπει ὅμως ὀρθότερον νὰ περιληφθῇ ἐν τῇ
Καρίᾳ. Ὑπάρχουσιν αὐτόνομα νομίσματα αὐτοκρατορικῶν χρόνων
καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Νέρωνος μέχρις Ἰουλίας Μαίσης. *Επιγρ.*,
ΚΙΔΡΑΜΗΝΩΝ. Τύποι — ΖΕΥΣ ΛΥΔΙΟΣ, προτομὴ Διὸς Λυδίου.
Ἀφροδίτη κατ' ἐνώπιον, ἐκτείνουσα ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας, περὶ
αὐτὴν δὲ τρεῖς Ἑρωτες. Θεὰ πεπλοφόρος ἱσταμένη, βαστάζουσα
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάλαθον. Ζεὺς καθήμενος. Εἰδῶλον Ἀρτέμι-
δος (;). (Ἰδε Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 398).

Κνίδος, ἀρχικῶς Φοινικικὸν ἀναμφιβόλως κτίσμα, ἀποικι-
σθεῖσα κατόπιν ὑπὸ Δωριέων, μέλος δὲ τῆς Δωρικῆς Ἑξαπόλεως
(κατόπιν Πενταπόλεως). Τὸ κοινὸν ἱερόν τῆς συμμαχίας ταύτης
ἦτο ὁ ναὸς τοῦ Τριοπέιου Ἀπόλλωνος, ἡλιακοῦ θεοῦ, οὗ ἔμβλημα
ἐπὶ τῶν νομισμάτων εἶνε ὁ λέων¹. Ἐκ τῶν Φοινίκων παρέλαβον

¹ Ὑπάρχουσιν ἀρχαῖοί τινες στατῆρες ἀργύρου Βαβυλωνιακοῦ κανόνος, δυνάμενοι νὰ
εἶνε τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς Κνίδου, ἃν καὶ δὲν ἐπιμένω εἰς τὴν κατάταξιν ταύτην.

Κεφαλὴ λέοντος καὶ πρόσθιος ποῦς ἀρ.

Μέγα ἔγκοilon τετράγωνον διαγωνίως διηρη-
μένον εἰς δύο μέρη διὰ πλατείας γραμμῆς.

Α 165 κ.

παρέλαβον οἱ Κνίδιοι τὴν λατρείαν τῆς Ἀφροδίτης, λατρευομένης ἐν Κνίδῳ ὑπὸ τὰ ὀνόματα *Δωρίτις*, *Ἀκραία* καὶ *Εὐπλοία* (Παυσ., I. 4. 3). Ἡ κεφαλὴ τῆς θεᾶς ταύτης ἢ τὰ σύμβολα αὐτῆς ταῦρος ἢ πρῶρα πλοίου, ἀπαντῶσι σταθερῶς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Κνίδου (*Zeit. f. Num.*, I. 142)

ΑΡΓΥΡΟΣ. Αἰγινητικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 600-480 π. Χ.

Πρόσθιον λέοντος.

(B. M. *Guide*, Πίν. II, 27.)

Ἄνευ ἐπιγραφῆς ἢ ΚΝΙΔΙΟΝ δια-
φοροτρόπως συντετμημένη. Κε-
φαλὴ Ἀφροδίτης ἀρχαϊκῆς τεχνο-
τροπίας, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.
Ρ Δραχ. 95 κ.

Περὶ τὰ 480-412 π. Χ.

Ὑπὸ τὴν Ἀθηναϊκὴν κυριαρχίαν ἡ νομισματοκοπία τῆς Κνίδου φαίνεται κατὰ πολὺ ὀλιγαριθμοτέρα ἢ διαρκοῦντος τοῦ ἔκτου αἰῶνος. Οἱ τύποι καὶ ὁ σταθμὸς παραμένουσιν ἀμετάβλητοι· ἡ τεχνοτροπία ὁμῶς προδίδει χρόνους μεταγενεστέρους.

Περὶ τὰ 412-330 π. Χ.

Μετὰ τὴν ὀλεθρίαν ἐκστρατείαν τῆς Σικελίας ἡ Κνίδος ἀπέστη τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τοὺς αὐτοὺς δὲ χρόνους παρεδέχθη τὸν Φοινικικὸν κανόνα ἀντὶ τοῦ Αἰγινητικοῦ. Τὸ δὲ τετράδραχμον εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἔκδοσιν ὑψώθη ἕνεκα τῶν νέων Ροδιακῶν νομισμάτων ἀπὸ 230 εἰς 236 κ.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης Εὐπλοίας· ὀπισθεν αὐτῆς πρῶρα.

(Πίναξ ΚΕ. 4.)

Πρόσθιον λέοντος· κάτω αὐτοῦ ὄνομα ἄρχοντος. Ρ Τετράδρ. 234 κ.

Ρ Δίδραχ. 110 κ.

Ρ Δραχ. 55 κ.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης.

ΚΝΙΔΙΩΝ Πρῶρα· κάτω αὐτῆς, ῥόπαλον. Α 55

Ἐν ἔτει 394 π. Χ. κατήγαγεν ὁ Κόνων τὴν μεγάλην αὐτοῦ νίκην κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν πρὸ τῆς Κνίδου· περὶ τὴν ἐποχὴν δὲ ταύτην συνεκροτήθη ἀντισπαρτιατικὴ συμμαχία ὑπὸ τῶν πόλεων

Κνίδου, Ἴασου, Ῥόδου, Σάμου καὶ Ἐφέσου, ἥς τὸ μόνον μνημεῖον εἶνε ἡ συμμαχικὴ αὐτῶν νομισματοκοπία (ἴδε σελ. 106).

ΞΥΝ Ὁ παῖς Ἡρακλῆς ἄγχων δράκοντας
(*Rev. Num.*, 1863, Πίν. X. 4.)

ΚΝΙΔΙΩΝ Κεφαλὴ Ἀφροδίτης Εὐπλοίας. Σύμβολον, πρῶρα τὸ δλον ἐν ἀβαθεὶ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. .
Ρ Ῥόδιον τριδραχμον.

Περὶ τὰ 330-190 π. X.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ, ἐὰν νόμισμά τι ἀργυροῦν ἐκόπτετο ἐν Κνίδῳ, θὰ ἔφερε πιθανῶς τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ἐν τούτοις τὰ ἐξῆς χαλκᾶ νομίσματα δύνανται νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὰ 300 περίπου π. X: —

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής.

ΚΝΙ Πρῶρα καὶ ὄνομα ἄρχοντος. .
Α 4

Περὶ τὰ 190-133 π. X.

Τετράδραχμα Ἀλεξανδρείου τύπου καὶ σταθμοῦ (Müller, ἀρ. 1151-2), καὶ ἡμίδραχμα Ῥοδίου σταθμοῦ ἡλαττωμένον.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης ὁμοιάζουσα κατὰ τεχνοτροπίαν πρὸς τὴν κεφαλὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος τῶν συγχρόνων νομισμάτων τῆς Ἐφέσου.

ΚΝΙ Πρόσθιον λέοντος καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Ρ Δρ. 49

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὤμου.

ΚΝΙΔΙΩΝ Τρίπους καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Ρ 38 κ.

Ὁμοίως.

ΚΝΙ Κεφαλὴ ταύρου μετὰ τοῦ τραχήλου, ὄνομα ἄρχοντος. Ρ 16·7 κ.

Κεφαλὴ Ἡλίου κατ' ἐνώπιον, ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ῥόδου.

ΚΝΙ Πρόσθιον λέοντος· δπισθεν, Ῥόδον (Ῥοδιακὸν σύμβολον). Ὁνομα ἄρχοντος. Ρ 78 κ.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο νόμισμα ἀνήκει πιθανῶς εἰς τὴν περίοδον μεταξὺ τοῦ 190 καὶ 168 π. X., ἥς διαρκούσης οἱ Ῥόδιοι κατεῖχον τὰ πλησιέστατα τῇ Ῥόδῳ μέρη τῆς Καρίας. Τὸ μέρος τοῦτο τῆς στερεᾶς ἐδόθη αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ Ἀντιόχου.

Τὰ συνηθέστατα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου π. Χ. αἰ-
ῶνος εἶνε τῶν ἐξῆς τύπων: —

Κεφαλὴ γυναικεία πυργοστεφής.	ΚΝΙΔΙΩΝ Πρόσθιον λέοντος. Α·7
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἔχουσα τὴν κό- μην εἰς τυπικούς πλοκάμους.	» Πρόσθιον βοός. Α·75
Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος.	» Τρίπους . . . Α·75

Ἐν ἔτει 133 π. Χ. ἡ Κνίδος περιελήφθη εἰς τὴν ἄρτι διορ-
γανωθεῖσαν Ῥωμαϊκὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀσίας, ἡ δὲ νομισματοκο-
πία διακόπτεται μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Νέρωνος, ὅτε ἄρχονται αἱ
αὐτοκρατορικαὶ σειραί.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Πλαυτίλλης. Τύποι συν-
ήθως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου ἢ τῆς Ἀφρο-
δίτης. Μεταξὺ τῶν τελευταίων εὑρηται καὶ ἀντίγραφον τοῦ πε-
ριφήμου ἀγάλματος τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης τοῦ Πραξιτέλους.
Παρίσταται δ' αὕτη ὡς μέλλουσα νὰ λουσθῇ, γυμνὴ καὶ κατ'
ἐνώπιον, ἀλλ' ἔχουσα τὴν κεφαλὴν ἐν κατατομῇ· κρατεῖ δὲ ἐν τῇ
τεταμένη δεξιᾷ αὐτῆς ἐνδυμὰ τι ὑπεράνω ὀδρίας (Gardner, *Types*
Gr. C., Πίν. XV. 21. Overbeck, *Plastik*, 3 ἔκδοσις, τόμ. II. 30).

Κύϊον. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομισμάτια Ῥωμαϊκῶν χρόνων.
Ἐπιγρ., ΚΥ. ΚΥΙ. ΚΥΙΤΩΝ καὶ Κ]ΥΕΙΤΩΝ. Τύποι—κεφαλὴ Ἀρ-
τέμιδος, ὀπισθ. φανέρτρα καὶ δόρυ κυνηγετικόν, ἢ πιθανῶς καλαῦ-
ροψ, τὸ δ' ὅλον ἐν στεφάνῳ· φανέρτρα μεταξὺ κλάδων ἀμπέλου,
ὀπ. κέρας Ἀμαλθείας· θύρσος ἐν στεφάνῳ κισσοῦ. **Αὐτοκρατο-**
ρικά—Δόμνα. Ἐπιγρ., ΚΥΙΤΩΝ, γυναικεία παράστασις καθημένη
κατ' ἐνώπιον.

Λεψίμανδος (*Num. Zeit.*, III. 410). Νομισμάτια ἀργυρᾶ
ὁμοιάζοντα πρὸς τὰ τῆς Ῥόδου τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἥλιου κατ' ἐνώπιον. (<i>Num. Zeit.</i> , III. Πίν. X, 27.)	Λ-Θ Ῥόδον. Ὀνομα ἄρχοντος . . Ρ 38 κ.
---	--

Τὸ σχῆμα τοῦ Η (Θ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τούτου θεωρητέον ὡς
ἀπομίμησις ἀρχαϊσμοῦ.

Μύλασα, ἀρχικῶς ἔδρα τῶν δυναστῶν τῆς Καρίας, μέχρις οὗ κατέλαθονοῦτοι τὴν ἐλληνικὴν πόλιν Ἀλικαρνασσόν. Τὸ ὠραῖον λευκὸν μάρμαρον τῶν γειτονικῶν ὁρέων ἐχρησίμευσεν ὡς ὑλικὸν τῶν ἐν αὐτῇ ναῶν τοῦ Διός, λατρευομένου ἐνταῦθα ὑπὸ τριπλῇ μορφῇ ὡς Διὸς Καρίου ἢ Στρατίου Ὁσογῶα ἢ Ζηνοποσειδῶνος καὶ Λαβραυνδέως, αἵτινες εἶνε μορφαὶ ἀναλογοῦσαι πρὸς τὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Διός, Ποσειδῶνος καὶ Ἄδου (Overbeck, *Kunstmyth.* II σ. 268 καὶ *Zeit. f. Num.*, II. 112). Ἐπὶ τῶν νομισμάτων ὁ διπλοῦς πέλεκυς (λάβρυς) καὶ τὸ δόρυ, ὁ ἵππος, ἡ τρίαινα ἢ καρκίνος καὶ ὁ μόδιος ἦσαν τὰ ἐμβλήματα τῆς τριπλῆς λατρείας τοῦ Διός.

Τὰ νομίσματα τῶν Μυλάσων ἄρχονται ἐν τῷ τρίτῳ αἰῶνι π. Χ. καὶ ἀποτελοῦνται ἐξ αὐτονόμων χαλκῶν.

Ἴππος.

ΜΥΛΑΞΕΩΝ Τρίαινα ἢ τρίαινα καὶ
λάβρυς ὁμοῦ, ἢ λάβρυς μόνη.

Α· 7 - 35

Υπάρχουσιν ὡσαύτως τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, 1141-3). Σύμβολον—λάβρυς καὶ τρίαινα ὁμοῦ.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Οὐαλεριανοῦ. ΜΥΛΑΞΕΩΝ. Εἰδῶλον Διὸς Λαβραυνδέως, τῆς τετραγώνου ἐργασίας, φέροντος μόδιον καὶ κρατοῦντος λάβρυν καὶ δόρυ, ιστάμενον δὲ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ. Ζεὺς ιστάμενος κατ' ἐνώπιον, ἀκτινοστεφής, κρατῶν ἀετὸν καὶ τρίαιναν, στηριζομένην ἐπὶ καρκίνου. Τρίαινα, λάβρυς καὶ καρκίνος ἡνωμένα. Ποτάμιος θεὸς κατακείμενος. Ἄρχων, γραμματεὺς, ἐπιμελητὴς ἢ καὶ ἄνευ τίτλου· ἐνίστε μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Μεταξὺ τῶν τιτλοφόρων ἀρχόντων τῶν Μυλάσων, τῶν ἐπὶ νομισμάτων ἀπαντώντων, δὲν πρέπει νὰ ἀφήσωμεν ἀμνημόνευτον Ὑδρέαν τὸν ῥήτορα περὶ οὗ ὁ Στράβων (659, 660) παρέχει ἐνδιαφερούσας τινὰς λεπτομερείας.

Ἀργυρᾷ τινὰ μεγάλα νομίσματα τοῦ Ἀδριανοῦ, κοπέντα ἐν Ἀσίᾳ φέρουσιν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως παράστασιν τοῦ Καρίου Διός, οὗ ἕνεκα ἀπεδόθησαν εἰς τὰ Μύλασα (Pinder, Πίν. VII. 2, 3, 7, 8).

Μύνδος, πόλις Δωρική περί τὰ δέκα χιλιόμετρα βορειοδυτικῶς τῆς Ἀλικαρνασσοῦ. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. (*Z. f. N.*, III. 326).

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής.
(*Zeit. f. Num.*, III. Πίν. IX. 1.)

Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφής.
(*Leake, As. Gr.*, 85.)

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ.
(*Num. Chron.*, IX. 158.)

Ὅμοιως.

ΜΥΝΔΙΩΝ Κεραυνὸς πτερωτὸς καὶ
μονογράφημα ἄρχοντος. Τὸ δλον
ἐν στεφάνῳ ἐλαίας

Ρ Πλατὺ Ἀττικὸν τετράδραχ.

ΜΥΝΔΙΩΝ Ἴσικον κόσμημα καὶ
ὄνομα ἄρχοντος . . Ρ Δραχμή.

ΜΥΝΔΙΩΝ Κεραυνὸς πτερωτὸς .
Ρ Ἡμιδραχ. 29 κ.

» Σταφυλή

Ρ Τριημιώβ. 15·7 κ.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως χαλκᾶ νομίσματα. Τύποι — κεφαλὴ Διὸς ἢ Ἀπόλλωνος ὅπ. ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ· κεραυνός· γλαυῆς ἐπὶ κλάδου ἐλαίας· βωμός· τρίπους, κτλ. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Τίτου μέχρι Δομιτιανοῦ. Ἀρχοντες — στρατηγὸς καὶ ἄρχων. Τύποι — Ἀπόλλων Κιθαρωδὸς καὶ Ἀρτεμις Μυνδία μετὰ βωμοῦ μεταξὺ αὐτῶν, οὗ περίξ ἐλίσσεται ὄρις.

Νεάπολις πρὸς Κάδμον, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Κάδμου πλησίον τῶν Ἀρπάσων. Πιθανῶς τινὰ τῶν συνήθως εἰς Νεάπολιν τῆς Ἰωνίας ἀποδιδόμενων νομισμάτων ἀνήκουσιν εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οἷον τὰ *αὐτοκρατορικά* τοῦ Γορδιανοῦ καὶ Τρεβ. Γάλλου. *Ἐπιγρ.*, ΝΕΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Τύποι, Ἀθηνᾶ· Τύχη· Ἀπόλλων· κτλ. Τὸ τελευταῖον μνημονευθὲν νόμισμα φέρει τὴν *ἐπιγρ.* ΕΠ. Γ. Μ. ΑΥΡ. ΚΑΝΔΙΔΟΥ (*Z. f. N.*, X. 78). Εἶνε δ' ἄξιον σημειώσεως ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Κανδίδου (ἄνευ τοῦ τίτλου γραμματέως) ἀπαντᾷ ἐπὶ νομισμάτων τῶν Ἀρπάσων, ἀρχαιοτέρων ὅμως (σελ. 154). Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως συμμαχικά νομίσματα τῆς Νεαπόλεως μετὰ τῶν Ἀρπάσων, τύπου Ἀρτέμιδος Ἐφεσίας καὶ Ἀθηνᾶς ἐναντίον ἀλλήλων. Ἴδε σελ. 154 καὶ Sestini, *Descr. Num. Vet.*, σελ. 345.

Νύσα. Ἴδε Λυδίαν.

Ὁρθωσία. παρὰ τὰ Ἀλάβανδα, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Μαιάνδρου. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ἀπὸ τοῦ τρίτου αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν. Ἐπίγρ., ΟΡΘΩΣΙΕΩΝ ἢ ΟΡΘΩΣΙΕΩΝ· ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ. Τύποι κυρίως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου· ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης· Ζεὺς· Νίκη· κτλ.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Μαξίμου. Τύποι — Ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης· Ζεὺς Λαοδικεύς· οἱ Διόσκουροι· κτλ.

Παλαιόπολις. Ἴδε Πισιδίαν.

Πλάρασα. Ἡ πόλις αὕτη φαίνεται ὅτι συνεχωνεύθη πρὸς τὴν Ἀφροδισιάδα.

Δεύτερος αἶων π. Χ.

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ καλύπτρας.	ΠΛΑΡΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΕΙ- ΣΙΕΩΝ Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ. Ὄνόματα ἀρχόντων. . . Ρ 56 κ.
Κεφαλὴ γυναικεία.	ΠΛΑΡΑ ΑΦΡΟΔΙ Ἀετὸς ἐπὶ κε- ραυνοῦ Α 7
ΠΛΑΡΑ ΑΦΡΟ Λάβρυς.	Θώραξ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ Α 55

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως καὶ ὀλίγα χαλκᾶ νομίσματα, κοπέντα ὑπὸ μόνον τὸ ὄνομα τῶν Πλαράσων. Ἐπίγρ., ΠΛΑΡΑΣΙΕΩΝ. Τύποι — λάβρυς, βάκτρον Ἀσκληπιοῦ, γωρυτὸς καὶ τόξον, κλπ.

Σεβαστόπολις (Waddington, *As. Min.*, σελ. 54). Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι, χαλκᾶ μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Δόμνας. Ἐπίγρ., ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ἢ ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΛΙΣ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΔΗΜΟΣ, κτλ. Τύποι, Ἀρτεμις φονεύουσα ἔλαφον· Θεὰ πεπλοφόρος κατ' ἐνώπιον· Τύχη· κλπ.

Ἴδε ὡσαύτως Σεβαστόπολιν Πόντου σελ. 427.

Στρατονίκη, πόλις μεσόγειος οὐ μικρᾶς σπουδαιότητος,

περὶ τὰ εἴκοσι χιλιόμετρα πρὸς βορρᾶν τοῦ Κεραμικοῦ κόλπου, κληθεῖσα ἀπὸ Στρατονίκης, συζύγου τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Α'.

Δεύτερος ἢ πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ Ἐκάτης δαφνοστεφής, ὅφ' ἦν μηνίσκος, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνόματος ἄρχοντος, ΕΚΑΤΑΙΟΣ ΣΩΣΑΝΔΡΟΥ.

Κεφαλὴ Διός.

Ὅμοιως.

Κεφαλὴ Ἐκάτης, ὅφ' ἦν μηνίσκος.

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ ἢ ΣΤ καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Νίκη μετὰ στεφάνου καὶ φοίνικος. Τὸ ὄλον ἐν ἀβαθεῖ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Ρ Ἡμίδρ.

Σ-Τ καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Ἀετὸς μετ' ἀνοικτῶν πτερύγων. Ρ Διώβ.

Ὅμοιως Α 55

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ Πήγασος Α 65

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπίρρ., ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΘΕΟΣ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΘΕΑ ΡΩΜΗ. κλπ., ἐνίστε μετὰ τοῦ ἀνεξηγήτου τίτλου ΙΝΔΕΙ (Eckhel, II. 590). Τύποι — Ἴσις Σῶθις ἢ Ἐκάτη μετὰ πέπλου ἡνεμωμένου, ἱππεύουσα κύνᾳ ἀκτινοστεφῇ, τρέχοντα. Ἀρτεμις φονεύουσα ἔλαφον, ἢ ἱσταμένη καὶ κρατοῦσα δᾶδα καὶ φιάλην, ἢ μετὰ ἐλάφων καὶ κυνὸς παρ' αὐτῇ· ἱππεὺς μετὰ σκῆπτρου. Νίκη. Πήγασος. Βελλεροφῶν κρατῶν Πήγασον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ, κλπ. Ζεὺς ὁ Χρυσαορεὺς καὶ ἢ Ἐκάτη ἦσαν αἱ κυρίως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ λατρεῖσθαι θεότητες (Στραβ. XIV. 660: ἐγγὺς δὲ τῆς πόλεως τὸ τοῦ Χρυσαιορέως Διὸς [ἱερὸν] κοινὸν ἀπάντων Καρῶν). Ὁ Πήγασος ὡς νομισματικὸς τύπος συνδέεται πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ πρώτου.

Ἐπὶ χαλκοῦ τινος νομίσματος τῆς πόλεως ταύτης, κοπέντος ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις, εὔρηται ἡ ἀσυνήθης ἐπιγραφή ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΟΥ ΦΛΑΥΒΙΟΥ ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ, δηλοῦσα ὅτι τὸ νόμισμα ἐκόπη συνεπείᾳ ψηφίσματος προταθέντος ὑπὸ τινος Φλαβίου Διομήδους. Οἱ τίτλοι ἀρχόντων ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Στρατονικείας εἶνε στρατηγός, ἄρχων, πρύτανις καὶ ἐπιμελητής.

Περὶ τῶν νομισμάτων τῶν ἐπιγεγραμμένων ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙ-

ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΕΩΝ ἴδε Στρατονίκειαν πρὸς τῷ Καίκῳ ἐν Μυσίᾳ (σελ. 69).

Συάγγελα(ς) παρὰ τὴν Ἀλικαρνασσόν. Ἴδε σελ. 185.

Τάβια ἢ Τάβαι, ἡ νῦν Ντάβας, ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ὄρους Σαλβάκου, πρὸς νότον δὲ τῆς Ἀφροδισιάδος· ᾠκεῖτο ὑπὸ μικτοῦ πληθυσμοῦ Φρυγῶν καὶ Πισιδῶν (Στραβ., 629). Πιθανῶς δὲν ἐξηλληνίσθη ἐντελῶς πρὸ ἐποχῆς σχετικῶς μεταγενεστέρας, ἐπειδὴ τὰ ἀρχαιότατα τῶν νομισμάτων αὐτῆς εἶνε λίαν ὀψίμου τέχνης καὶ δὲν δύνανται νὰ ταχθῶσιν εἰς ἐποχὴν ἀρχαιότεραν τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. Ἀποτελοῦνται δ' ἐκ δραχμῶν καὶ ἡμιδράχμων, ἡλαττωμένου Ροδίου καὶ Ἀττικοῦ σταθμοῦ, καὶ ἐκ χαλκῶν τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Δεύτερος καὶ πρῶτος αἶων π. Χ.

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος Ἡρακλέους
ἀστεφής.

Ὅμοίως, ἡ κεφαλὴ Διός (·)
(Zeit. f. N., I, 148.)

Ὅμοίως.

Ὅμοίως (αὐτόθι, I, 148.).

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ κισσοστεφής, πρὸς δεξ.

Ὅμοίως.

TABHΝΩΝ καὶ ὄνομα ἄρχοντος
μετὰ πατρωνυμικοῦ· Τύχη ἰστα-
μένη, κρατοῦσα φιάλην καὶ κέρας
Ἀμαλθείας Ρ Δρ.

ΑΡΤΕΜΩΝ ΠΑΠΙΟΥ ΑΡ. ΤΑΒΗ-
ΝΩΝ Ἀρτεμις ἰσταμένη δ., φέ-
ρουσα βραχὺν χιτῶνα . . . Ρ Δρ.

» Ἀρτεμις Ἐφεσία κατ' ἐνώπιον, μεταξὺ μηνίσκου καὶ ἀστέρος Ρ Δρ.

» Ζεὺς κρατῶν ἀετὸν καὶ κραδαίνων κεραυνόν Ρ Δρ. καὶ ἡμίδρ.

TABHΝΩΝ Ποσειδῶν ἰστάμενος δ., στηριζόμενος ἐπὶ τριαίνης, ἔχων δὲ τὸν ἕνα τῶν ποδῶν ἐπὶ βράχου. Ὅπισθεν αὐτοῦ δελφίς. Ὅνομα ἄρχοντος μετὰ πατρωνυμικοῦ. Ρ Δρ.
TABHΝΩΝ Τύχη ἰσταμένη ὡς ἀνωτέρω Ρ Δρ.

Προτομή Ἀθηνᾶς πρὸς δ.
(*Num. Chron.*, IX. 10.)

Ὅμοίως. (Αὐτόθι, σελ. 161.)

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ καλύπτρας δ.
(*Z. f. N.*, I. 147.)

TABHΝΩΝ καὶ ὄνομα ἄρχοντος με-
τὰ πατρωνυμικοῦ. Νίκη βαίνουσα
πρὸς ἀρ. **Ρ** Ἡμίδρ.

TABHΝΩΝ Διόνυσος ἱστάμενος κρα-
τῶν κἀνθαρον καὶ θύρσον. **Ρ** Ἡμίδρ.

TA Πρόσθιον ταύρου Ἰνδικοῦ . . .
Ρ Ὀβολ.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῆς αὐτονόμου κλάσεως πρὸ τῶν αὐτο-
κρατορικῶν χρόνων καὶ κατὰ τούτους ἔτι φέρουσι τὰς ἐπιγραφὰς
TABHΝΩΝ, ΔΗΜΟΣ TABHΝΩΝ, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, ΒΟΥΛΗ, κτλ.
Ἐμπροσθέντιοι — Κεφαλαὶ Διός, Ἀθηνᾶς, Διονύσου, Ἡρακλέους,
θεᾶς πεπλοφόρου, Δήμου, Βουλῆς, κτλ. Ὁπισθέντιοι — Ποσειδῶν·
δύο θύρσοι χιαστί· ταῦρος Ἰνδικός. Αἰγόκερως· πῖλοι Διοσκούρων·
Νέμεσις· Τύχη· Αἰγίπαν· γυμνὴ πάνθεος θεότης κρατοῦσα λαμ-
πάδα, σκῆπτρον καὶ κηρύκειον· βωμὸς τῶν Διοσκούρων, οὗ ὑπεράνω
οἱ πῖλοι αὐτῶν· τόξον καὶ φαρέτρα· πάνθηρ, κλπ.

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ.,
TABHΝΩΝ. Ὄνόματα ἀρχόντων ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τοῦ τίτλου
τοῦ ἄρχοντος, προτασσομένης ἐνίοτε τῆς ΔΙΑ ἀντὶ τῆς ΕΠΙ, ἐνίοτε
δὲ μετὰ πατρωνυμικοῦ. Τύποι — Ζεὺς Νικηφόρος· Ἄρτεμις κυνη-
γέτις· Νίκη· Θεὰ κατ' ἐνώπιον, κρατοῦσα σταφυλὴν καὶ στάχυς,
στηριζομένη δ' ἐπὶ σκῆπτρου· δύο πανόμοιαι μορφαὶ Ἀρτέμιδος
κατ' ἐνώπιον, παραπλεύρως δ' ἀλλήλαις· Διόνυσος ἱστάμενος μετὰ
πάνθηρος· Ἄρτεμις καὶ Μῆν ἐναντι ἀλλήλων· ναὸς τῆς Ἀρτέ-
μιδος· θεότης πανθειστικὴ ἀκτινοστεφής, κρατοῦσα λαμπάδα, σκῆ-
πτρον, κηρύκειον καὶ τόξον· Τύχη· Αἰγίπαν· βωμὸς Διοσκούρων.
Ἀγῶνες — ΟΛΥΜΠΙΑ ΠΥΘΙΑ.

Τελμησσός (ς). Λέγεται ὅτι ὑπῆρχον δύο πόλεις τοῦ ὀνό-
ματος τούτου, ἡ μὲν ἐν Καρίᾳ, ἡ δ' ἐτέρα, πόλις πολὺ σπουδαι-
τέρα, ἐν Λυκίᾳ. Ἡ Καρικὴ πόλις, κειμένη περὶ τὰ ἐξήκοντα στά-
δια ἀπὸ τῆς Ἀλικαρνασοῦ, δυνατὸν νὰ ᾔτο ὁ τόπος περιφήμου
τινὸς μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος (πρβλ. Ἡροδότ. I, 78. Cicer.
De divin., I, 41. Leake, *Num. Hell. As.*, σ. 100)· εἰς ταύτην

δ' ἀπένειμεν ὁ Sestini (*Lett. di Cont.*, III. 81 καὶ IX. Πίν. IV. 5) τὸ ἐξῆς νόμισμα. Ἐντούτοις εἶνε λίαν ἀμφίβολον, ὡς κατέδειξεν ὁ Borrell (*Num. Chron.*, X. 87), ἂν τὸ νόμισμα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν Τελμησὸν τῆς Λυκίας. Ἀνήκει δὲ εἰς τὸν τρίτον αἰῶνα π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡλίου ἀκτινοστεφής, κατ' ἑνώπιον, ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ῥόδου (Βρετ. Μουσεῖον). | ΤΕΛΜΗΣ[ΣΕΩΝ] Ἀπόλλων καθή-
μενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ, κρατῶν τόξον. Α · 6

Τέρμηρα, πόλις μικρὰ ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἀλικαρνασοῦ καὶ Μύνδου ἀκρωτηρίου. Ὁ Ἡρόδοτος (V. 37) διδάσκει ἡμᾶς ὅτι τὰ Τέρμηρα ἐκυβερνῶντο ἐπὶ τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Ὑστά-
σπου, (521-485 π. Χ.), ὑπὸ τυράννου τινὸς ὀνόματι Τύμνου. Δὲν εἶνε δὲ ἀπίθανον ὅτι τὸ ἀκόλουθον νόμισμα ἐκόπη ὑπὸ ἐγγόνου
τινὸς τοῦ Τύμνου τούτου, ὅστις θὰ ἐκυβέρνηεν ἐν Τερμήροις κατὰ
τὰς ἀρχὰς τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ.

Περσικὸς σταθματικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 480-450 π. Χ.

ΤΥΜΝΟ Ἡρακλῆς γονατίζων κρα- | ΤΕΡΜΕΡΙΚΟΝ Κεφαλὴ λέοντος ἐν
δαίνων ῥόπαλον καὶ κρατῶν τόξον. | τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.
Ρ Δραχμὴ 72·4 κ.

Ἐπὶ Μαυσώλου κατεστράφησαν τὰ Τέρμηρα, οἱ δὲ κάτοικοι
αὐτῶν μετεκίσθησαν εἰς Ἀλικαρνασσόν, διατηρηθείσης μόνον τῆς
ἀκροπόλεως ὡς εἰρκτῆς.

Τραπεζόπολις, μεταξὺ τῆς Καρικῆς Ἀντιοχείας καὶ τῆς
Λαοδικείας πρὸς τῷ Λύκῳ. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα αὐτοκρα-
τορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Δόμνης.
Ἐπιγρ., ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ἢ ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΛΕΩΣ. Ὄνόματα
ἀρχόντων ἐνίοτε μετὰ τίτλου « ἄρχων » προηγουμένης τῆς ΕΠΙ ἢ
ἄνευ τίτλου προτασσομένης τῆς ΔΙΑ. Τύποι — Κεφαλαὶ ΙΕΡΑ ΣΥΝ-
ΚΛΗΤΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, ΔΗΜΟΣ, Δήμητρα, Μῆν, ἢ αὐτοκράτωρ.
Ὀπισθότοιποι, κυρίως ὁ Μῆν καὶ ἡ Κυβέλη, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀπόλλων,
Ἄρτεμις, Διόνυσος, Τύχη, κλπ.

Τρίπολις. Ἰδε Φρυγίαν.

Ἵδρηλα. Πόλις θέσεως ἀγνώστου. Αὐτοκρατορικὰ μετὰ ἡ ἄνευ ὀνομάτων αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Γέτα. *Ἐπίγρ.*, ΥΔΡΗΛΕΙΤΩΝ. Τύποι — Ἀπόλλων Κιθαρωδός, Ἑρμῆς, Διόνυσος. Ἀρχων ἄνευ τίτλου, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚΕ (Eckhel, II. 583. Millingen, *Syll.* 73).

Ἵλλαριμα. Πόλις θέσεως ἀγνώστου (Millingen, *Syll.*, 73). Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι.

ΕΠΙ ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ | ΥΛΛΑΡΙΜΕΩΝ Ἀθηναῖς ἱσταμένη
Κεφαλὴ γυναικεία. (Num. Chron., IX. 154.) Α 7

Χερσόνησος, ἐκτισμένη ἐπὶ νησίδος προσεγγιζούσης τῇ Κνίδῳ καὶ ἡνωμένης τῇ ἡπείρῳ διὰ προβλήτος (Παυσ. V. 24.7 Στράβ. XIV. 2. 15). Αἱ δύο πόλεις φαίνεται ὅτι ἦσαν ἐν παλαιοῖς χρόνοις ἀνεξάρτητοι ἀλλήλων καὶ ὅτι ἐλογίσθησαν κεχωρισμένως ἐν τοῖς Ἀθηναϊκοῖς φορολογικοῖς καταλόγοις (Köhler, *Del. Att. Bund.*, σ. 195. Six, *Z. f. N.*, III. 375).

Περὶ τὰ 500-450 π. Χ.

Πρόσθιον λέοντος.

(B. M. Guide, Πίν. II. 26.)

ΧΕΡ (ἐπ' ἄριστ.) Πρόσθιον ταύρου ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ

Α Αἰγιν. στατῆρ 183. 4 κ.

Ὅμοιος.

ΧΕΡ Ὅμ. Α » ὁβολός. 14 κ.

Ὁ λέων καὶ ὁ ταῦρος ἦσαν σύμβολα τῆς Κνιδίαις Ἀφροδίτης.

ΔΥΝΑΣΤΑΙ ΚΑΡΙΑΣ

Ἑκάτομνος, 391 (;)-377 π. Χ. (ἐν Μυλάσοις). Τετράδραχμον Ῥοδίου σταθμοῦ.

Ζεὺς Στράτιος ἢ Λαβραυνδεύς, ὠπλισμένος διὰ δόρατος καὶ λάβρυος (διπλοῦ πελέκειος), βαδίζων πρὸς δ.

ΕΚΑΤΟΜ Λέων. . . Α Τετράδρ. (Rev. Num., 1856 Πίν. III. 3.)

Μαύσωλος, 377-353 π. Χ., (ἐν Ἀλικαρνασσῶ). Τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ Ῥοδίου σταθμοῦ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, ἀνωπός. | ΜΑΥΞΞΩΛΛΟ Ζεὺς Στράτιος, ὡς
(Πίναξ ΚΕ'. 7.) | ἀνωτέρω . . . Ρ Τετράδρ. 234 κ.
Ρ Δρ. 57 κ.

Ἰδριεύς 351-344 π. Χ. Τετράδραχμα, διδράχμα καὶ δραχμαί, ὅμοια δὲ πρὸς τὰ τοῦ Μαυσώλου, ἀλλὰ μετὰ ἐπίγραφ. ΙΔΡΙΕΩΞ (Πρβλ. Mion., *Suppl.*, VI. Πίν. VII. 3) καὶ ὀβολοί.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος. | ΙΔΡΙ μετὰ τῶν ἀκτίνων ἀστέρος
Ρ Ὀβολ. 11·7 κ.

Πεξώδαρος, 341-355 π. Χ. Χρυσοῦ δραχμαί, διώβολα, ὀβολοὶ καὶ ἡμιώβολοι.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής ἐν κατατομῇ. | ΠΙΞΩΔΑΡΟ ἢ ΠΙΞΩΔ. Ζεὺς
Στράτιος ὡς ἀνωτέρω
Χ 64,21·4 καὶ 10·8 κ.

Ὅμοίως. (Brandis, σ. 476.) | ΠΙ Λάβρυσ. Χ 5·4 κ.

Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ δυνάστου τούτου ἀποτελοῦνται ἐκ Ῥοδίων διδράχμων, δραχμῶν καὶ ὀβολῶν, ὁμοίων πρὸς τὰ τῶν προηγουμένων δυναστῶν. Ἐπὶ τινων ὅμως κερμάτων ἀπαντᾷ ἡ μεταγενεστέρα μορφή τῆς γενικῆς ΟΥ, ἀντὶ τῆς ἀρχαιοτέρας Ο. (B. M. *Guide*, Πίν. XIX. 35.)

Ὀθοντοπάτης, 335-333 π. Χ. Τοῦ δυνάστου τούτου ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Mionnet *Suppl.*, VI. Πίν. VII. 5) τετράδραχμον τοῦ συνήθους τύπου. Ἐπιγρ., ΟΘΟΝΤΟΠΑΤΟ.

ΝΗΣΟΙ ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΑΡΙΑΙ.

Ἀστυπάλεια. Στατῆρες χρυσοὶ καὶ τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, Κλ. VI. Ἀρ. 1170-72, σύμβολον, ἄρπη) τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. Αὐτόνομα χαλκᾶ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ τετάρτου αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν. Ἐπιγρ., Α, ΑΞ, ΑΞΤΥ, ΑΞΤΥΠΑ-

ΛΑΙΕΩΝ, κλπ. Τύποι — συνήθως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Περσέως, π. χ. κεφαλὴ τοῦ Περσέως, ἄρπη, γοργόνειον (*Num. Chron.*, IX. 163). Αὐτοκρατορικά, μετὰ εἰκόνων ἀλλ' ἄνευ ὀνομάτων, τῆς Λιβίας καὶ τοῦ Τιβέριου. Τύποι — κεφαλὴ Διονύσου, ἢ Νίκη.

Κάλυμνα. Τὰ νομίσματα τῆς νήσου ταύτης ἀποτελοῦνται ἐκ δύο διακεκριμένων κλάσεων.

Πρὸ τοῦ 500 π. Χ.

Ἀγροϊκος ἀρχαῖκὴ κεφαλὴ πολεμιστοῦ πωγωνοφόρου, μετὰ περι-κεφαλαίας λοφοφόρου (B M. <i>Guide</i> , Πίν. III. 29.)	Λύρα ἀρχαῖκὴ ἐκ χέλους κατεσκευασμένη. Τὸ ὄλον ἐν ἐγκοίλῳ τοῦ σχήματος τῆς λύρας. Ρ Περσικὸς στατήρ, 160 κ.
--	--

Περὶ τὰ 350-335 π. Χ.

Κεφαλὴ νεανικὴ μετὰ λοφοφόρου περικεφαλαίας ἐχούσης παραγναθίδας. (Mion. <i>Suppl.</i> , VI, Πίν. VIII, 1.)	ΚΑΛΥΜΝΙΟΝ Λύρα, ἐν τετραγώνῳ ἐκ σφαιριδίων. Ρ Ῥόδιον δίδραχ. 100 κ. Ρ Ῥοδία δραχμή, 50 κ. Ρ Ῥόδιον ἡμιδραχ. 23 κ.
--	--

Πρὸς τούτοις νομισμάτια χαλκᾶ ὁμοιότυπα. Ἡ κεφαλὴ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως, ἃν δὲν εἶνε ἢ τοῦ Ἀρεως, ἀναφέρεται πιθανῶς εἰς ἓνα τῶν Ἀργείων ἡρώων, τῶν ναυαγησάντων ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον. Ἐν ἔτει 1823 ἀνεκαλύφθη ἐν τῇ νήσῳ ἄπειρος ἀριθμὸς Καλυμνίων διδράχμων ἀναμειγμένων μετὰ νομισμάτων τῆς Ῥόδου, Κῶ καὶ τῶν δυναστῶν τῆς Καρίας, Μαυσώλου, Ἰδριέως καὶ Πιξωδάρου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ εὕρημα δὲν περιεῖχε νομίσματα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου εἶνε σχεδὸν βέβαιον ὅτι κατεχώσθη πρὸ τοῦ 335 π. Χ. (*Num. Chron.*, IX. 166).

Ποσειδίου Καρπάθου. Ἡ Κάρπαθος φαίνεται ὅτι ἦτο νῆσος οὐ μικρᾶς σπουδαιότητος κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους. Ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς Ποσειδίου ἔκοψεν αὐτονόμους ἀργυροῦς στατήρας Φοινικικοῦ κανόνος, ὁμοιάζοντας κατὰ τὴν κατασκευὴν πρὸς

τοὺς τῶν ἀρχαίων τῆς Ῥόδου πόλεων, Λίνδου, Ἰαλυσοῦ καὶ Καμύρου. Πᾶσαι δὲ αἱ πόλεις αὗται ἀπώλεσαν τὴν αὐτονομίαν αὐτῶν ὅτε ἐκτίσθη ἡ Ῥόδος περὶ τὰ 408 π. Χ. Τὰ νομίσματα τοῦ Ποσειδίου δὲν ἐκτείνονται πέραν τοῦ πρώτου μέρους τοῦ πέμπτου αἰῶνος.

Περὶ τὰ 550-450 π. Χ.

ΠΟΞ Δύο δελφίνες κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν, καὶ τρίτος μικρὸς ἰχθὺς κάτω αὐτῶν. Τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.	Τετράγωνον ἐγκοίλον, διηρημένον διὰ πλατείας γραμμῆς εἰς δύο ἐπιμήκη μέρη. Ρ Στατήρ 215 κ. Ρ Τρίτη 70 κ. (B. M. Guide, Πίν. III. 32.)
--	--

Ἡ ἐπιγραφὴ ΠΟΞ ἐλλείπει ἐνίοτε, ὡς καὶ ὁ κάτω τῶν δελφίνων μικρὸς ἰχθὺς (Imhoof, *Zeit f. Num.*, I. 153).

Κῶς. Κατὰ τὴν παράδοσιν οἱ ἀρχαιότατοι Ἕλληνες κάτοικοι τῆς Κῶ ἦλθον ἐξ Ἐπιδαύρου φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὴν λατρείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἧς ἕνεκεν ἡ νῆσος ἀπέβη κατόπιν διάσημος. Ἐπίσης οἱ τύποι τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἡρακλέους ἰδιάζουσι τῇ νήσῳ, ἥτις ἦτο μέλος τῆς Δωρικῆς Πενταπόλεως. Τὰ νομίσματα τῆς Κῶ ἀνήκουσιν εἰς τὰς ἐξῆς περιόδους:—

Πρὸ τοῦ 480 π. Χ. περίπου.

Καρκίνος.

Τετράγωνον ἐγκοίλον ἀγροῖκον . . .
Ρ 25 κ.

Περὶ τὰ 480-400 π. Χ.

ΚΟΞ, ΚΩΞ, ΚΩΙΟΝ Ἀθλητῆς γυμνός, προετοιμαζόμενος νὰ ρίψῃ τὸν δίσκον ὀπισθεν αὐτοῦ ἄθλον τρίπους. (Πίναξ ΚΕ'. 8.)	Τετράγωνον ἐγκοίλον, διηρημένον ἐνίοτε διαγωνίως. Ἐν τῷ κέντρῳ καρκίνος. Ρ Ἀττικ. τετράδραχ.
---	--

Ὁ ἐμπροσθέντυπος τῶν νομισμάτων τούτων φαίνεται ὡς ἀγωνιστικός, ἂν καὶ κατὰ τινὰς παριστᾷ Ἀπόλλωνα κρούοντα τύμπανον καὶ ὀρχούμενον πρὸ τοῦ τρίποδος αὐτοῦ.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

Κεφαλή Ἡρακλέους πωγωνοφόρος ἐν λεοντῇ. (B. M. Guide, Πίν. XX, 36.)	ΚΩΙΟΝ Καρκίνος, ρόπαλον καὶ δ- νομα ἄρχοντος, ἐν τετραγώνῳ ἐκ σφαιριδίων. Ρ Ῥόδιον τετράδρ.
Ὅμοίως. (Brandis, σ. 478.)	ΚΩΙΟΝ Κεφαλή γυναικεία πεπλο- φόρος· ὄνομα ἄρχοντος. Ρ Ῥόδ. δίδρ. καὶ μικρά Α
Ὅμοίως.	» Καρκίνος, ρόπαλον καὶ δ- νομα ἄρχοντος. Ρ Ῥόδ. δραχ.

Περὶ τὰ 300-200 π. Χ.

Ἡ Κῶς, διαρκούντος τοῦ τρίτου αἰῶνος, ὑπὸ τὴν ἡπίαν κυ-
ριαρχίαν τῶν Πτολεμαίων διετήρησεν, ὡς ἡ Ἐφεσος, τὸ δικαίωμα
τοῦ κόπτειν νομίσματα.

Κεφαλή Ἡρακλέους νεαροῦ ἐν λεοντῇ. (B. M. Guide, Πίν. XXIX, 32.)	ΚΩΙΟΝ Καρκίνος καὶ τόξον ἐν γω- ρυτῷ· ὄνομα ἄρχοντος. Ρ Ῥόδ. τετράδρ. 230 κ.
Ὅμοίως. (Hunter, 5, 6.)	» Καρκίνος καὶ ρόπαλον· δ- νομα ἄρχοντος. Ρ Ῥόδ. δίδραχ. 102 κ.
Ὅμοίως, κατ' ἐνώπιον.	» Ὅμοίως. Ρ Ῥόδ. δίδραχ.
Ὅμοίως, κατ' ἐνώπιον.	» Ῥόπαλον καὶ τόξον ἐν γω- ρυτῷ Α 7

Πρὸς δὲ διάφοραι ἄλλαι ποικιλίαι.

Περὶ τὰ 200-88 π. Χ.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ, ὡς ἐν Ἐφέσῳ, κλπ. ὁ Ἀττικὸς κανὼν
ἀντικατέστησε τὸν Ῥόδιον. Ὑπάρχουσι δὲ τετράδραχμα Ἀλε-
ξανδρείων τύπων μετὰ τοῦ καρκίνου ὡς συμβόλου ἐν τῷ πεδίῳ.
Πρὸς τούτοις τὸ ἐξῆς σπουδαῖον τετράδραχμον, εὕρισκόμενον νῦν
ἐν τῷ Μουσείῳ Hunter τῆς Γλασκώβης:—

Κεφαλή Ἀφροδίτης ἐν στεφάνῳ μύρ- του. (Hunter, 112, 1.)	ΚΩΙΟΝ Ἀσκληπιὸς ἱστάμενος, στη- ριζόμενος ἐπὶ τοῦ βάκτρου αὐτοῦ. Ἄρχων ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ . . . Ρ 256 κ.
--	--

Ἡ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τούτου κεφαλὴ εἶνε ἴσως ἡ τοῦ περιφήμου ἀγάλματος τῆς Ἀφροδίτης, ἣν ἐποίησεν ὁ Πραξιτέλης διὰ τοὺς Κώις, ἔργον ὅπερ ὁ καλλιτέχνης ἐθεώρει ἴσον πρὸς τὴν Ἀφροδίτην τῆς Κνίδου (Πλινίου, *H. N.*, XXXVI. 5. 4). Τὰ μικρότερα νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος ὁμοιάζουσι τὴν κατασκευὴν πρὸς τὴν τῶν συγχρόνων Ῥοδίων νομισμάτων, τοῦ ὀπισθοτύπου περιεχομένου ἐν ἀβαθεῖ ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔνδειξις ἀρχαιότητος

Κεφαλὴ Ἡρακλέους νεαροῦ.

ΚΩΙΟΝ Καρκίνος καὶ ῥόπαλον ἐν ἀβαθεῖ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ ὄνομα ἄρχοντος Α Τετρώβολ.

Κεφαλὴ Ἀσκληπιοῦ πωγωνοφόρος καὶ δαφνοστεφής.

ΚΩ ἢ ΚΩΙΟΝ Ὅφις συνεσπειρωμένος καὶ ὄνομα ἄρχοντος ἐν ἀβαθεῖ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ Α Ἡμίδρ. 32 κ.

Ὅμοιος.

ΚΩ Ῥάβδος Ἀσκληπιοῦ ἢ ὄφις συνεσπειρωμένος ὄνομα ἄρχοντος Α 9

Περὶ τὰ 88-50 π. Χ.

Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Μιθριδατικοῦ πολέμου μέχρι τῶν μέσων τοῦ πρώτου αἰῶνος τὰ νομίσματα τῆς Κῶ ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ σύγχρονα συμμαχικὰ νομίσματα τῆς Λυκίας, ἔχοντα ἐπὶ μὲν τῆς ἐμπροσθίας ὀφews κεφαλὴν Ἀπόλλωνος, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας λύραν. Μικρὰ μόνον ἀργυρὰ κλάσματα εἶνε γνωστά, τοῦ μεγίστου μέρους τῆς κυκλοφορίας ὄντος ἐκ χαλκοῦ.

Ῥωμαῖκοὶ χρόνοι. Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ.

Νικίας, τύραννος τῆς Κῶ. Χρόνοι τοῦ Αὐγούστου (Στράβ., 658).

ΝΙΚΙΑΣ Εἰκὼν τοῦ Νικίου.

ΚΩΙΟΝ Κεφαλὴ Ἀσκληπιοῦ καὶ ὄνομα ἄρχοντος Α 1·2

Μεταξὺ τῶν ἄλλων Κῶων χαλκῶν νομισμάτων τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου, ὑπάρχουσί τινα φέροντα ὀνόματα θεῶν, π. χ. ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΩ-

ΤΗΡΟΣ, ΑΣΚΛΗΠΙ[ΟΣ,] ΥΓΙΕΙΑ, ΖΕΥΣ, κτλ., ἢ εἰκόνας διακεκριμένων πολιτῶν, οἷον ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ὁ ἰατρός, ΞΕΝΟΦΩΝ ἕτερός τις Κῶος ἰατρός μετερχόμενος τὸ ἐπαγγελμὰ του ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Κλαυδίου. Ἐκ τῶν ἄλλων αὐτοκρατορικῶν τύπων ἀξιομνημόνευτος εἶνε ὁ τῆς πεπλοφόρου παραστάσεως τῆς ἐπὶ σκῆπτρου στηριζομένης καὶ θυούσης πρὸ βωμοῦ. Ἡ παράστασις αὕτη εἶνε προδήλως γυναικεία, ὁ δ' Eckhel ὑποθέτει ὅτι παριστᾷ τὸν ἱερέα τοῦ Ἡρακλέους, ὅστις κατὰ Πλούταρχον (*Ἑλλην. Ζητήμ.* 504) ἔφερεν ἐν Κῶ ἑνδύμα γυναικός. Ὄνόματα ἀρχόντων ἄνευ τίτλου, συνήθως δὲ κατὰ πτώσιν ὀνομαστικὴν.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἀλικαρνασσοῦ καὶ Μιλήτου.

Μεγίστη. νῆσος ὑποτεταγμένη τῇ Ῥόδῳ· ἔκοψε ἀργυρᾶς δραχμὰς Ῥοδίου κανόνος, χρονολογουμένης ἀπὸ τῶν μέσων περὶ τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ. (Millingen, *Syll.*, σ. 75 Πίν. II. 51).

Περὶ τὰ 350 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡλίου ἐν κατατομῇ ἐπὶ ἀκτινωτοῦ ἡλιακοῦ δίσκου.		Μ-Ε Ῥόδον μετὰ καλύκων. . . . Ρ Δραχ. 46 κ.
--	--	--

Πρὸς τὸν ἐμπροσθοτύπον τοῦ νομίσματος τούτου παράβαλε χρυσοῦν στατήρα τῆς Λαμψάκου (σελ 55, Πίναξ ΚΔ'. 10.)

Νίσυρος. Τῆς νήσου ταύτης ὑπάρχουσιν ὡσαύτως ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ τετάρτου αἰῶνος, ὧν οἱ τύποι δηλοῦσι Ῥοδιακὴν ἐπίδρασιν.

Περὶ τὰ 350 π. Χ.

Κεφ. ἀνδρὸς νεανικῇ ἐντὸς στεφάνου. (Millingen ἑ. ἀ. Πίν. II, 50.)		Ν-Ι Ῥόδον μετὰ καλύκων. . . . Ρ Δραχ. 47 κ.
---	--	--

Τρίτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ γυναικεία, φέρουσα στεφάνην καὶ ἐνώτια. (Imhoof, <i>Zeit. f. Num.</i> , I, 150.)		ΝΙΣΥΡΙΟΝ Ποσειδῶν μετὰ τριάντης καθήμενος ἐπὶ βράχου· ἄρχων ΙΜΕΡΑΙΟΣ Ρ 35 κ.
Ὁμοίως, ἢ κεφαλὴ Ποσειδῶνος.		ΝΙΣΥ Δελφίς καὶ τρίαίνα . . Α 4

Κατὰ τὴν μυθολογίαν ἡ νῆσος Νίσυρος ἀπεσπάσθη ἐκ τῆς Κῶ ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἐκσφενδονίσαντος αὐτὴν διὰ τῆς τριαίνης κατὰ τοῦ γίγαντος Πολυβώτου ('Απολλοδ., I, 6. 2). Ἐν τῇ πόλει τῆς Νισύρου ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Ποσειδῶνος (Στράβ. X. 489).

Ὁ Müller ἀπονέμει τῇ Νισύρῳ Ἀλεξάνδρειά τινα τετράδραχμα τῆς κλάσεως VI (ἀριθμ. 1168, 9). Σύμβολον, βουκράνιον.

Ῥόδος Ἡ νομισματοκοπία τῆς πλουσίας ταύτης νήσου μερίζεται εἰς δύο κύρια τμήματα: (α) Νομίσματα τῶν τριῶν ἀρχαίων πόλεων Καμίρου, Ἰαλυσοῦ καὶ Λίνδου, μέχρι τοῦ 408 π. X, ὅτε αἱ τρεῖς ἐνωθεῖσαι ἀπετέλεσαν τὴν νέαν πρωτεύουσιν Ῥόδον. (β). Αἱ μακραὶ σειραὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ῥόδου ἀπὸ τοῦ 408 π. X. κατέξῃς.

Κάμιρος Ῥόδου, ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς νήσου, ἦτο ἡ σπουδαιοτάτη τῶν τριῶν ἀνεξαρτήτων πόλεων. Τὸ ὅτι δὲ τὰ νομίσματα αὐτῆς ἀκολουθοῦσι τὸν Αἰγινητικὸν σταθμητικὸν κανόνα ἀποδεικνύει ὅτι ἐμπορεύετο κυρίως μετὰ τῆς Δύσεως.

Περὶ τὰ 500 π. X. περίπου; ἢ ἀρχαιότερον μέχρι τοῦ 480 π. X.

Φύλλον συκῆς.

(B. M. *Guide*, Πίν. III, 30.)

Ὅμοίως.

Ὅμοίως.

Δύο ἐπιμήκη ἔγκοιλα διαιρούμενα διὰ πλατείας γραμμῆς **Ρ** Στατ. 186 κ.

Ἐγκοιλὸν τετράγωνον **Ρ** Δραχ. 92 κ.

Ὅμοίως **Ρ** Ὄβολ. 9 κ.

Περὶ τὰ 480-408 π. X.

Φύλλον συκῆς.

(Leake, *Ins.*, 5.)

Ὅμοίως.

(*Num. Chron.*, IX, 169.)

Ῥόδον. (Αὐτόθι, ἐ. ἀ.)

Κεφαλὴ ἵππου.

Φύλλον συκῆς.

KAMI-PEΩN ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ εἰς δύο μέρη διηρημένῳ .
Ρ Στατῆρ 175 κ.

K - A ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ εἰς δύο μέρη διηρημένῳ . . . **Ρ** 18·3 κ.

KA Κεφαλὴ γρυπὸς ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ **Ρ** 14 κ.

KA - MI Φύλλον συκῆς ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ **Ρ** 12 κ.

KA εἰς δύο ἐκ τῶν τεσσάρων διαμερισμάτων τροχοῦ **Α** 4

Ίαλυσός Ῥόδου, περὶ τὰ δέκα χιλιόμετρα πρὸς δυσμὰς τῆς μεταγενεστέρας πόλεως Ῥόδου. Ἔκοφεν ἀργυρᾷ νομίσματα Φοινικικοῦ κανόνος, ἐνδεικνύοντος ὅτι αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις τῆς πόλεως ταύτης ἐστρέφοντο μᾶλλον πρὸς τὴν ἡπειρον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἢ πρὸς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου

Περὶ τὰ 500-408 π. X.

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ.

(B. M. Guide, Πίν. III, 31.)

ΙΑΛΥΣΙΟΝ Ὅμοίως. Ὑποκάτω, κράνος.

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ.

Ὅμοίως.

Ὅμοίως

Πρόσθιον ἵππου πτερωτοῦ.

ΙΑΛΥΣΙΟΝ ἢ ΙΕΛΥΣΙΟΝ Κεφαλὴ
ἀετοῦ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ ἐν
μιᾷ τῶν γωνιῶν τοῦ ὁποίου ἀνθέ-
μιον. . . . ρ Τετράδρ. 230 κ.

Ὅμοίως . . . ρ Τετράδρ. 223·4 κ.
(Num. Chron., 1873, Πίν. XI, 6.)

Ὅμοίως . . . ρ Ἡμίδρ. 31 κ.

Ὅμοίως . . . ρ Ὄβολ. 16 κ.

Ὅμοίως . . . ρ Ἡμιάβ. 7·8 κ.

A-I Ῥόδον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ
ρ Ἡμιάβ. 6·5 κ.

Λίνδος Ῥόδου, ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς νήσου, ἔκοφεν, ὡς ἡ ἐπὶ τῆς βορείου παραλίας Ἰαλυσός, ἀργυρᾷ νομίσματα Φοινικικοῦ κανόνος.

Περὶ τὰ 500-408 π. X.

Κεφαλὴ λέοντος χαίνουσα.

(Mion., Πίν. XXXVI, 5.)

Δύο ἐπιμήκη ἐγκοίλα, διαιρούμενα
διὰ πλατείας γραμμῆς, ἐφ' ἧς
ἐνίοτε, ΛΙΝΔΙ. ρ Τετράδρ. 213 κ.
ρ Ὄβολ. 16 κ.

Ῥόδος. Ἐν ἔτει ἢ περὶ τὸ ἔτος 408 π. X. αἱ τρεῖς ἀνεξάρτητοι πόλεις τῆς Ῥόδου, Κάμιρος, Ἰαλυσός καὶ Λίνδος ἐνωθεῖσαι ἀπετέλεσαν τὴν νέαν πόλιν τῆς Ῥόδου, πλησίον τοῦ βορείου ἄκρου τῆς νήσου. Ἐπειδὴ δὲ οἱ κάτοικοι καὶ τῶν τριῶν πόλεων ἀνῆγον τὴν καταγωγὴν αὐτῶν εἰς τὸν Ἥλιον, εἰς ὃν πράγματι ἦτο ἀφιερωμένη ὁλόκληρος ἡ νῆσος (Πινδάρου, Ὀλυμ. VII. 54), ἡ κεφαλὴ τοῦ θεοῦ Ἥλιου καὶ τὸ ἔμβλημα αὐτοῦ, τὸ ῥόδον,

ἐξελέγησαν φυσικῶς ὡς οἱ νομισματικοὶ τύποι τῆς νέας πρωτευούσης. Ὁ δὲ παραδεκτὸς γενόμενος σταθμητικὸς κανὼν φαίνεται ὅτι ἦτο κατ' ἀρχὰς ὁ Ἀττικὸς, οὗ ἔχομεν σπάνια τετράδραχμα ἔλκοντα περὶ τοὺς 260 κ. Ἐν τούτοις ὁ κανὼν οὗτος ταχέως ὑπεχώρησε πρὸ τοῦ καλουμένου Ῥοδίου κανόνος, οὗ τὸ τετράδραχμον ἔλκει 240-230 κόκκους.

Ἀττικὸς σταθμός. Περὶ τὰ 408-400 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡλίου κατ' ἐνώπιον.

Ὅμοιως.

Ὅμοιως.

Ὅμοιως.

ΡΟΔΙΟΝ Ῥόδον, οὗ ἐκατέρωθεν σταφυλή. Τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. ρ Τετράδρ. 259 κ.

ΡΟΔΙΟΝ Ὅμοιως. ρ Ἡμίδρ.

Ρ-Ο Ῥόδον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ
ρ Ἡμίδρ.

» Κεφαλὴ τῆς νύμφης Ῥόδου ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. ρ Ἡμίδρ.

Χρυσὸς Εὐβοϊκοῦ καὶ ἄργυρος Ῥοδίου σταθμοῦ.

Περὶ τὰ 400-304 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡλίου, ἀντωπός, ἀκμαζούσης αὐστηρᾶς τεχνοτροπίας.
(Πίναξ ΚΔ'. 16.)

Ὅμοιον, τολμηρᾶς τεχνοτροπίας, ἀλλὰ κατωτέρας ἐργασίας τῆς τοῦ χρυσοῦ στατῆρος.

(B. M. Guide, Πίν. XX. 38.)

Ὅμοιως. (Hunder, Πίν. XLV. 3.)

Ὅμοιως.

Ὅμοιως.

Κεφαλὴ Ἡλίου ἀντωπός.

Κεφαλὴ τῆς νύμφης Ῥόδου.

ΡΟΔΙΟΝ Ῥόδον μετὰ κάλυκος δ. καὶ σταφυλῆς ἀρ. Ἐν τῷ πεδίῳ Ε. Τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. ρ Στατῆρ.

» Ῥόδον καὶ κάλυξ. Ἐν τῷ πεδίῳ σύμβολον μεταβλητόν. Τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. ρ Τετράδρ.

» Ὅμοιως. ρ Δίδρ.

» Ὅμοιως. ρ Δρ.

ΡΟ Ὅμοιως. ρ Ἡμίδρ.

Ρ-Ο Ῥόδον, οὗ κάτω ὄνομα ἄρχοντος. Ἐν τῷ πεδίῳ σύμβολον ἀλλόσσον. ρ Δίδρ. δρ καὶ ἡμίδρ.

Ρ-Ο Ῥόδον. Α 45

Περὶ τὸ 394 π. Χ., μετὰ τὴν μεγάλην παρὰ τὴν Κνίδον νίκην τοῦ Κόνωνος, ἡ Ῥόδος συμμετέσχε τῆς συμμαχικῆς νομισματοκοπίας

τῆς ἀντισπαρτιατικῆς συμμαχίας. Πρὸς τὰ ὅμοια νομίσματα τῆς Ἐφέσου, Σάμου, Κνίδου καὶ Ἰασοῦ.

ΣΥΝ Παῖς Ἡρακλῆς ἄγχων δράκον- | ΡΟ Ῥόδον. Ἰχνη ἐγκοίλου τετρα-
τας (*Rev. Num.*, 1863, Πίν. Χ. 3.) | γώνου. . . ρ 175 κ. Τρίδραχμ.

Περὶ τὰ 304-168 π. Χ.

Ἡ νομισματοκοπία τῆς Ῥόδου φαίνεται ὅτι ἔμεινεν ἀνεπηρέα-
στος ὑπὸ τῆς ἐκστρατείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου· οὐδεμίᾳ δὲ
τροποποιήσιν αὐτῆς συνέβη πρὶν τῆς περιφήμου πολιορκίας τῆς
Ῥόδου ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ.

Δυσκόλως ἐν τούτοις δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ, ὅτι ἡ ἀμέσως
ἐπομένη σειρά τῶν Ῥοδίων νομισμάτων, ἥτις παρουσιάζει ἐπὶ τῆς
ἐμπροσθίας ὀψέως τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἡλίου ἀκτινοστεφεῖ, ἀνήκει
εἰς τὴν περίοδον τῆς μεγίστης ἀκμῆς τῆς Ῥόδου, ἥτοι τὸ 304-168
π. Χ. Ἡ ἀκτινοστεφεὴ κεφαλὴ ἐπὶ τῶν τετραδράχμων τῆς περιό-
δου ταύτης δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νὰ παράσχῃ ἡμῖν ιδέαν
τινὰ περὶ τῆς τεχνοτροπίας καὶ γενικῆς ὀψέως τῆς μορφῆς τοῦ κο-
λοσσιαίου ἀγάλματος τοῦ Ἡλίου, τοῦ κοινῶς καλουμένου κολοσ-
σοῦ τῆς Ῥόδου, ἔργου Χάρητος τοῦ Λινδίου. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο
ιδρύθη ἐν ἔτει 283 π. Χ. παρὰ τὸν λιμένα τῆς Ῥόδου, οὐχὶ
δέ, ὡς θέλει φαντασιώδης τις νεωτέρα ἀντίληψις, περιβάδην τῆς
εἰσόδου τοῦ λιμένος (*Overbeck, Plastik*, 3η ἐκδ. II. 137 κ. ἐξ.).

Κεφαλὴ Ἡλίου ἀντωπός, ἡρεμωτέ-
ρας τεχνοτροπίας τῆς τῶν νομι-
σμάτων τοῦ πέμπτου αἰῶνος, ὑπὸ
ἀκτίνων δὲ περιβαλλομένη.

Ὅμοίως.

Κεφαλὴ Ἡλίου ἀκτινοστεφεῖς, ἐν
κατατομῇ.

Ὅμοίως.

ΡΟΔΙΟΝ ἢ Ρ-Ο Ῥόδον μετὰ κά-
λυκος· ὄνομα ἄρχοντος καὶ σύμ-
βολον μεταβλητὸν ἐν τῷ πεδίῳ.
(Πίναξ ΚΕ'. 9.) . . ρ Τετράδρ.

Ὅμοίως ρ Δίδραχ.

ΡΟΔΙΟΝ Ὅμοίως . . ρ Δίδραχ.

Ρ-Ο Ὅμοίως, ὀνόματα ἀρχόντων
καὶ σύμβολα ποικίλλοντα, ὡς ἐπὶ
τῶν διδράχμων, ἀλλὰ τὸ ὅλον ἐν
ἀβαθεῖ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. ρ Δρ.

Κεφαλή 'Ηλίου ἀκτινοστεφής, κατ' ἐνώπιον.	P-O 'Ομοίως. Α' 'Ημίδρ.
'Ομοίως, ἐν κατατομῇ.	P-O Δύο κάλυκες, ὧν μεταξὺ σύμβολον μεταβλητόν Α' Τριημιώβ. 15 κ.
Κεφαλή 'Ηλίου ἀντωπός, ἀλλ' ἄνευ ἀκτίνων.	P-O 'Ομοίως, ἀλλ' οὐχὶ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ Α' Δραχ.
'Ομοίως.	P-O 'Ομοίως. Α' 'Ημίδρ.

Τοῦ τελευταίου τούτου τύπου ὑπάρχει περίεργός τις διαφορὰ παρουσιάζουσα ἀετὸν πρὸ τῆς δεξιᾶς παρειᾶς τοῦ 'Ηλίου. 'Επὶ δὲ τῶν ὀπισθίων ὄψεων τῶν νομισμάτων τῆς κλάσεως ταύτης ὑπάρχουσιν ὀνόματα συντετμημένα, ἴσως Λυκιακῶν πόλεων, οἷα τὰ Γ-Α καὶ Ξ-Α ἀντὶ Πάταρα καὶ Εἰάνθος. 'Εὰν τοῦτο οὕτως ἔχῃ, τὰ μικρὰ ταῦτα νομίσματα θὰ ἐκόπησαν ἐπὶ τῆς ἡπείρου, καθ' ὃν χρόνον ἡ Λυκία ὑπέκειτο τῇ 'Ρόδῳ. Ἴδε, ἐν τούτοις, Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 314.

ΧΑΛΚΑ

Κεφαλή 'Ηλίου, ἀκτινοστεφής, ἐν κατατομῇ (τεχνοτροπία Λυσιππου).	P-O 'Ρόδον, μεταξὺ δύο ποικιλλόντων συμβόλων Α' 1-1
Κεφαλή Διός.	P-O 'Ρόδον καὶ κάλυξ, ἐν δὲ τῷ πεδίῳ γράμματα ἀρχόντων. Α' 8
'Ομοίως.	P-O 'Ρόδον, οὗ ὀπισθεν δίσκος ἀκτινοστεφής ἡλίου ἀνατέλλοντος Α' 65
Κεφαλή γυναικεία μετὰ καλύπτρας καὶ σφενδόνης.	P-O 'Ρόδον Α' 65
'Ομοίως.	P-O Πρῶρα. Α' 65
Κεφαλή 'Ηλίου ἀκτινοστεφής, ἐν κατατομῇ.	P-O 'Ρόδον. 'Ονόματα ἀρχόντων καὶ σύμβολα ποικίλλοντα. Τὸ ὄλον ἐν ἀβαθεῖ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Α' 5

'Επὶ τῆς συνομολογήσεως τῆς εἰρήνης τοῦ 189 π. Χ., μετὰ τὴν ἐν Μαγνησίᾳ μάχην, ἡ 'Ρόδος ἔλαβε μεγάλην ἐδαφικὴν αὐξήσιν ἐπὶ τῆς στερεᾶς περιλαμβάνουσαν τὴν Λυκίαν, ἐκτὸς τῆς Τελμησσοῦ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ πρὸς νότον τοῦ Μαιάνδρου μέ-

ρους τῆς Καρίας. Ἐκτοτε δὲ ἡ ἔκδοσις τῶν νομισμάτων εἶνε ἄφθονος, μάλιστα καὶ αὐτῶν τῶν χρυσῶν, μέχρι τοῦ 168 π. Χ., ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι κατήργησαν τὴν ἐπὶ τῆς ἡπείρου ἐξουσίαν τῶν Ῥοδίων. Εἰς τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα τετράδραχμα καὶ μικρότερα ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς περιόδου ταύτης, δύνανται νὰ προστεθῶσι τὰ ἐπόμενα : —

(α) ΧΡΥΣΑ.

Κεφαλὴ Ἡλίου, ἀκτινοστεφῆς καὶ κατ' ἐνώπιον. (B. M. <i>Guide</i> , Πίν. L, 21.)	P - O Ῥόδον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ ἀβχθεῖ. Ὄνόματα ἀρχόντων, ΑΝΤΑΙΟΣ ἢ ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ . . X Στατήρ.
Κεφαλὴ Ἡλίου ἀκτινοστεφῆς, ἐν κατατομῇ.	P - O Ὁμοίως, ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. Ὄνόματα ἀρχόντων, ΑΝΤΑΙΟΣ, ΔΙΟΓΕΝ, ΜΕΛΑΙΤ, ΤΙΜΟΚΡΑ κτλ. X Ἡμίδρ.

(β) ΧΡΥΣΑ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΑ ΤΥΠΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ.

Στατήρες χρυσοῦ τῶν τύπων Φιλίππου καὶ Λυσιμάχου. Σύμβολον — ῥόδον (Müller, *Alex.*, Πίν. XXXVI. 208. *Lysim.*, Πίν. VIII. 450, 451) μετ' ὀνόματος ἀρχοντος, ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ, ἀπαντῶντος καὶ ἐπὶ Ῥοδιακῶν τετραδράχμων τύπων Ἀλεξανδρείων (Müller, *Alex.*, Κλάσ. VI. Πίν. XVI. ἀρ. 1154-1167)· σύμβολον, ῥόδον. Τὰ τῶν ἀρχόντων ὀνόματα ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων εἶνε συνήθως τὰ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν τετραδράχμων τοῦ ἀνωτέρω περιγραφέντος συνήθους Ῥοδίου τύπου.

Περὶ τὰ 168-88 π. Χ.

Ἐν ἔτει 168 π. Χ. συνέστη ἐκ νέου ἡ Λυκικὴ συμμαχία ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν προστασίαν, τὸ δὲ ἐμπόριον τῆς Ῥόδου κατεστράφη ἀνεπανορθώτως. Ἡ νομισματοκοπία τῆς Ῥόδου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τῆς τῶν Μιθριδατικῶν πολέμων ἀπετελεῖτο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ τῶν τελευταίων καὶ μᾶλλον ἀμελῶς ἐξεργασμένων δραχμῶν τῶν ἀνωτέρω περιγραφεισῶν κλάσεων.

Περὶ τὰ 88-43 π. Χ.

Εἰς τὴν περίοδον ταύτην τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ἀσίας κατὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς καταπιέσεως, διαρκούντος τοῦ Μιθριδατικοῦ πολέμου, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ κατατάξω τὴν ἐξῆς ὀψίμον ἔκδοσιν Ῥοδίων νομισμάτων. Ὁ Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν εἶχε νῦν ἀποβῆ πάγκοινος ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, τὰ δὲ νομίσματα τῆς Ῥόδου δὲν ἐξαίρουνται τούτου.

Κεφαλὴ Ἡλίου ἀντωπός, ὀψίμου τε-
χνοτροπίας.

(Πρβλ. Hunter, Πιν. XLV, 6.)

Ὅμοίως.

Ὅμοίως.

P - Ο Ῥόδον κατὰ μέτωπον ὁρώμε-
νον, καὶ ὄνομα ἄρχοντος περίξ αὐ-
τοῦ γεγραμμένον. P Ἀττικ. δρ.

PO Ῥόδον ὁμοίως· κάτω, ὄνομα ἄρ-
χοντος. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ κισ-
σοῦ (;) A 14

PO Ῥόδον ὁμοίως· περίξ δ' αὐτοῦ
ὄνομα ἄρχοντος A 75

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι.

Μολονότι ἀναμφιβόλως τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Ῥόδου ἐξη-
κολούθουν κυκλοφοροῦντα ἐπὶ μακρὸν ἀφ' ὅπου κατέπαυσεν ἡ ἔκδο-
σις αὐτῶν, ἐν τούτοις ἔχομεν πάντα λόγον νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ
χαλκὸς κατέλαβε βαθμιαίως τὴν θέσιν αὐτῶν ὡς κύριον μέσον κυ-
κλοφορίας, καὶ ὅτι ἐξ ἀπλοῦ κατὰ συνθήκην νομίσματος ἀπέβη πραγ-
ματικὸν νόμισμα κεκτημένον ἐσωτερικὴν τινα ἀξίαν. Ὅτι δὲ τοι-
αύτη τις μεταβολὴ τοῦ νομίμου σταθμητικοῦ κανόνος συνέβη ἐπὶ
τῆς Ῥωμαϊκῆς διοικήσεως, ἐξάγεται οὐ μόνον ἐκ τοῦ μεγάλου με-
γέθους καὶ βαρέος σταθμοῦ τῶν ὀψίμων Ῥοδίων χαλκῶν νομισμά-
των, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι συνήθως ταῦτα φέρουσι τὴν δήλωσιν
τῆς ἀξίας ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ.

Κεφαλὴ Ἡλίου πρὸς δεξ., ἀκτινοστε-
φής, συνήθως δὲ καὶ κισσοστεφής, ἢ
κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ κισσοστε-
φής. Πέριξ δὲ ἐπὶ τινων κομμα-
τίων ἢ ἐπιγραφῇ ΡΟΔΙΟΙ ΥΠΕΡ
ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ

ΡΟΔΙΩΝ ἢ ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ, ἢ ὄνομα
ἄρχοντος, συνήθως μετὰ τοῦ τί-
τλου ΤΑΜΙΑΣ. Τύποι: ῥόδον
Νίκη τρόπαιον στεφανοῦσα, ἢ Νίκη
ἐπὶ πρῶρας ἢ σφαίρας, φέρουσα ἀ-
κροστόλιον ἢ στέφανον καὶ κλάδον
φοίνικος A 15

Υπάρχουσιν ὡσαύτως νομίσματα μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἡλίου καὶ ΡΟΔΙΩΝ ΕΛΕΥΘ. ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως. Τύπος αὐτῶν, Νίκη.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Κομμόδου. Τύποι — Ἡλιος καὶ θεὰ δεξιούμενοι ἀλλήλους. ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΟΣ, Ποσειδῶν ιστάμενος πρὸ βωμοῦ, κρατῶν δελφίνα καὶ τρίαῖναν, κλπ. Ποσειδῶν ὁ Ἀσφάλειος ἦτο ὁ προστάτης θεὸς τῆς ἀσφαλείας τῶν πλοίων καὶ τῶν λιμένων.

Σύμη(ς), νῆσος μεταξὺ Ῥόδου καὶ Κνίδου. Ὁ Waddington (*Rev. Num.*, 1853, σ. 249) ἀπέδωκε τῇ νήσῳ ταύτῃ Ἀττικὴν δραχμὴν χρονολογουμένην, ὡς φαίνεται, ἀπὸ τοῦ 400-350 π. Χ.

Κεφαλὴ Διονύσου πωγωνοφόρου.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

(Imhoof, *Mon. Gr.*, Πίν. F. 13.)

ΣΥ Κάνθαρος Ρ 63 κ.

ΥΞ Κάνθαρος κισσῷ ἐστεμμένος Α·7

Ὁ Imhoof (*Mon. Gr.*, σ. 323) προτείνει τὰ **Συάγγελα** παρὰ τὴν Ἀλικαρνασὸν ὡς ἐπίσης πιθανὸν νομισματοκοπεῖον τῶν νομισμάτων τούτων.

Τῆλος, μικρὰ νῆσος μεταξὺ Ῥόδου καὶ Νισύρου.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Διός.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

(Imhoof, *Zeit. f. N.*, I, σ. 151.)

ΤΗΛΙ Καρκίνος Α·5

» Ὅμοίως. Α·4

Ἐκ τοῦ ἐπομένου πίνακος βλέπει τις, ὅτι πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου τὰ μόνα νομισματοκοπεῖα τῆς ἡπείρου τῆς Καρίας ἦσαν τὰ Ἀστυρα, ἡ Χερσόνησος καὶ ἡ Κνίδος, καὶ αἱ Ἀλικαρνασός, Ἰασός, Ἰδυμα καὶ Τέρμηρα: —

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΡΙΑΣ

	600-480 π. Χ.	480-400 π. Χ.	400-330 π. Χ.	330-190 π. Χ.	190 — 133 π. Χ.	Ῥωμ. χρόνοι	Αὐτο- κρατορ
*Αβα(;) ...	...	...	...	...	...	...	Α
*Αλάβανδα ...	...	...	...	Ρ Α	Ρ βασ.	...	Α
*Αλικαρνασός ΗΕ(;) ...	...	...	Ρ	Α	Ρ Α	...	Α
*Αλινδα ...	...	...	...	Ρ Α	...	...	Α
*Αμυζών ...	...	...	...	...	...	Α	...
*Αντιόχεια ...	...	...	...	Ρ Α	...	...	Α
*Απολλωνία ...	...	...	...	...	...	...	Α
*Αρπασα ...	...	...	...	...	...	...	Α
*Αστυρα ...	...	Ρ	Α	...	...	...	...
*Αφροδισιάς ...	...	...	...	...	Ρ Α	...	Α
Βάργασα ...	...	...	...	...	...	...	Α
Βαργυλία ...	...	...	...	...	Ρ Α	Α	Α
*Ερίζα ...	...	...	...	...	...	...	Α
Ευίππη ...	...	...	...	...	...	Α	Α
Ευράλιον ...	...	...	...	...	...	...	Α
Εύρωμος ...	...	...	...	...	...	Α	Α
*Ηράκλεια ...	...	...	...	...	...	...	Α
*Ιασός ...	...	...	Ρ Α	...	...	...	Α
*Ιδυμα ...	...	Ρ	...	...	...	...	...
Καλλίπολις ...	...	...	...	...	Α	...	...
Καρύανδα ...	...	...	...	Α	...	...	...
Καῦνος ...	...	...	...	...	Ρ Α	...	...
Κέραμος ...	...	...	...	...	Ρ Α	...	Α
Κίδραμος ...	...	...	...	...	...	...	Α
Κνίδος ...	Ρ	Ρ	Ρ Α	...	Ρ βασ. Ρ Α	...	Α
Κύιον ...	...	...	...	...	...	Α	Α
Λεψίμανδος(;) ...	...	...	...	...	Ρ	...	...
Μύλασα ...	...	...	...	Α	Ρ βασ.	...	Α
Μύνδος ...	...	...	...	...	Ρ Α	...	Α
Νεάπολις(;) ...	...	...	...	...	...	Α	Α
*Ορθωσία ...	...	...	...	Α	Α	Α	Α
Πλάρασα ...	...	...	...	...	Ρ Α	...	...
Σεβαστόπολις ...	...	...	...	...	...	...	Α

[Συνέχεια τοῦ πίνακος τῆς Καρίας.]

	600-480 π. Χ.	480-400 π. Χ.	400-330 π. Χ.	330-190 π. Χ.	190 — 133 π. Χ.	Ῥωμ. χρόνοι	Αὐτο- κρατορ
Στρατονίκεια	...	...	...	...	Ρ Α	...	Α
Τάβα	...	...	...	...	Ρ Α	Α	Α
Τελμησσός (ι)	...	...	...	Α			
Τέρμηρα	...	Ρ	...				Α
Τραπεζόπολις	...	...	...	...	...	...	Α
Ὑδρηλα	...	...	...	...	...	...	Α
Ἰλλάριμα	...	...	...	...	...	...	Α
Χερσονήσος	...	Ρ					
ΔΥΝΑΣΤΑΙ	...	...	Χ Ρ				

ΝΗΣΟΙ ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΑΡΙΑ.

	Πρὸ τοῦ 480 π. Χ.	480—400 π. Χ.	400—300 π. Χ.	300-190 π. Χ.	190 π. Χ. Ῥωμαϊκοί χρόνοι	Αὐτο- κρατορ.
Ἀστυπάλαια	...	...	...	Α	Χ Ρ } βασ. Α	Α
Κάλυμνα	Ρ	...	Ρ Α			
Ποσειδίων Καρπάθου	...	Ρ				
Κῶς	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ Α	Ρ } βασ. Α	Α
Μεγίστη	...	...	Ρ			
Νίσυρος	...	...	Ρ	Ρ Α		
Κάμιρος Ῥόδου	Ρ	Ρ				
Ἰαλυσός »	Ρ	Ρ				
Λίνδος »	Ρ	Ρ				
Ῥόδος	...	...	Χ Ρ Α	Ρ Α	Χ Ρ } βασ. Α	Α
Σύμη (ι)	...	...	Ρ Α			
Τῆλος	...	...	Α			

ΛΥΔΙΑ

«Οἱ Λυδοί», λέγει ὁ Ἡρόδοτος (I. 94), «πρῶτοι ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοινάμενοι ἐχρήσαντο», καὶ Ξενοφάνης δὲ ὁ Κολοφώνιος (Παρά Ἰουλίῳ Πολυδεύκ. IX. 83) μαρτυρεῖ περὶ τῆς αὐτῆς παραδόσεως. Μεταβαίνοντες δὲ ἐκ τῶν μαρτυριῶν τούτων τῶν ἀρχαίων συγγραφέων εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀρχαιοτάτων Ἀσιατικῶν ἀποπειρῶν πρὸς νομισματοκοπίαν ἀγόμεθα νὰ τάξωμεν τὰς πρώτας ἐκδόσεις τοῦ Λυδικοῦ νομισματοκοπίου εἰς τὸν ἑβδομον αἰῶνα π. Χ. καὶ πιθανῶς εἰς τὴν βασιλείαν Γύγου τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς τε δυναστείας τῶν Μερμναδῶν καὶ τοῦ νέου Λυδικοῦ κράτους, ὡς διακεκριμένου τῆς ἔτι παλαιότερας Λυδίας. Τὰ ἀγροίκως ἐξεργασμένα νομίσματα ταῦτα ἀποτελοῦνται ἐκ στατήρων ἡλέκτρου καὶ μικροτέρων νομισμάτων σταθμητικῶν κανόνων συνήθως γνωστῶν ὡς Βαβυλωνιακοῦ καὶ Φοινικικοῦ, ὧν οἱ παλαιότατοι στατήρες ἔλκουν περὶ τοὺς 167 ὁ μὲν καὶ 220 κ. ὁ ἕτερος. Ὁ Βαβυλωνιακὸς κανὼν φαίνεται ὅτι ἀπέβλεπεν εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὁ δὲ Φοινικικὸς εἰς τὰς συναλλαγὰς μετὰ τῶν πόλεων τῆς δυτικῆς παραλίας.

Χρόνοι τοῦ Γύγου καὶ Ἀρδυος Περὶ τὰ 700-637 π. Χ.

Ἀσημον (*Typus fasciatus*).
(Πίναξ ΚΔ'. 20.)

Ὁμοίως. (Lenormant, *Mon. royales de la Lydie*, σελ. 1.)

Ὁμοίως.
(B.V.Head, *Coinage of Lydia and Persia*, Πίν. I. 2.)

Τρία ἔγκοιλα, ὧν τὸ ἐν τῷ κέντρῳ ἐπίμηκες καὶ τὰ λοιπὰ τετράγωνα
⚡ Βαβυλων. στατήρ 166·8 κ.

Ὁμοίως, ἀλλ' ἐν μὲν τῷ κεντρικῷ ἔγκοιλῷ ἀλώπηξ τρέχουσα, ἐν δὲ τῷ ὑπερκειμένῳ τετραγώνῳ κεφαλὴ ἐλάφου καὶ ἐν τῷ ὑποκάτῳ τὸ κόσμημα ⚡
⚡ Φοινικικὸς στατήρ 219 κ.

Ὁμοίως, ἐπίμηκες μεταξὺ δύο τετραγώνων ἔγκοιλων
⚡ Ἡμιστάτηρ 105·8 κ.

Ὅμοιως (Αὐτόθι, Πίν. I, 3.)	Δύο ἔγκοιλα τετράγωνα διαφόρων μεγεθῶν . . . $\mu\epsilon$ Ἑκτη 37 κ.
Ὅμοιως (Αὐτόθι, Πίν. I, 4.)	Τετράγ. ἔγκοιλον. $\mu\epsilon$ Δωδεκάτη 18 κ.
Ὅμοιως (Αὐτόθι, Πίν. I, 5.)	» » $\mu\epsilon$ $1/24$ 9 κ.

Ἐν τῇ ἀλώπεκι τοῦ ὀπισθοτύπου τοῦ στατήρος τῶν 219 κόκκων ὁ Lenormant ἀναγνωρίζει σύμβολον τοῦ Λυδικοῦ Διονύσου, οὗ τὸ ὄνομα Βασσαρεύς, συνδέει πρὸς τὴν λέξιν βασσάρα σημαίνουσαν ἀλώπεκα (Ἑρικ. Στεφ. *Thesaur.* ἐν λ.).

Χρόνοι τοῦ Σαδνάτιου καὶ Ἀλνάτιου. 637-568 π. X.

Εὐλόγως δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι, διαρκούσης τῆς περιόδου ταύτης, ἤρξατο γενομένη αἰσθητὴ ἐν τῇ Λυδικῇ πρωτευούσῃ ἡ ἐπίδρασις τῶν καλῶν τεχνῶν τῆς Ἰωνίας. Ἡ Μίλητος καὶ ἄλλαι σπουδαῖαι Ἑλληνικαὶ πόλεις τῶν παραλίων δὲν ἤργησαν πολὺ νὰ παραδεχθῶσι καὶ βελτιώσωσι τὴν Λυδικὴν ἐφεύρεσιν τοῦ κόπτειν εἰς νομίσματα τὰ πολύτιμα μέταλλα, κοσμοῦσαι τὴν ἐμπροσθίαν ὄψιν τοῦ πετάλου δι' ἱεροῦ τινος ἐμβλήματος. Εἶνε δὲ ἀδύνατον νὰ διακρίνῃ τις μετ' ἀπολύτου βεβαιότητος τὰ Λυδικὰ νομίσματα ἀπὸ τὰ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων· ὑπάρχει ὅμως εἰς τύπος, ὅστις φαίνεται χαρακτῆρος ἰδιαζόντως Λυδικοῦ, ἐπειδὴ ἅπαντ' ἐν μορφῇ τροποπεποιημένη ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν ἀποδιδομένων τῷ νομισματοκοπείῳ τῶν Σάρδεων καὶ τῇ βασιλείᾳ τοῦ Κροίσου. Εἶνε δ' οὗτος ὁ λέων καὶ ὁ ταῦρος, σύμβολα πιθανῶς τῆς λατρείας τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης.

Πρόσθια λέοντος καὶ ταύρου ἀντι- νώτως ἐστραμμένα καὶ συνηνω- μένα ἀπὸ τῶν τραχήλων. (B. V. Head, ἔ. ἀ. Πίν. I, 6.)	Τρία ἔγκοιλα, ὧν τὸ ἐν τῷ κέντρῳ ἐπίμηκες καὶ τὰ λοιπὰ τετράγωνα. $\mu\epsilon$ Φοινικικὸς στατήρ 215.4 κ.
--	--

Τὰ δύο ἐπόμενα νομίσματα, ἡδὴ ὑπὸ τὴν Μίλητον (σελ. 125) περιγραφέντα, δύνανται μετ' ἴσης πιθανότητος, ἔνεκα τῆς ἀλώπεκος τοῦ ὀπισθοτύπου, νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὰς Σάρδεις: —

Λέων κατακείμενος, στρέφων τὴν κεφαλὴν χαίνουσαν. Τὸ δλον ἐν πλαισίῳ ἐπιμήκει.
(Ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσεῖῳ.)

Ὅμοίως.

Ἐγκοῖλον ἐπίμηκες μεταξύ δύο τετραγώνων ἐγκοίλων. Ἐν τῷ κεντρικῷ ἐγκοίλῳ ἀλώπηξ τρέχουσα, ἐν τῷ ἐνὶ δὲ τῶν τετραγώνων κεφαλὴ ἐλάφου καὶ ἐν τῷ ἐτέρῳ τὸ κόσμημα **KE** Στατήρ 214·8 κ.

Ὅμοίως . . **KE** Ἡμιστάτηρ 107 κ.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως νομίσματα ἡλέκτρου, σταθμοῦ Εὐβοικοῦ (269 καὶ 133 κ.), ἀποδιδόμενα παρὰ τοῦ Müller τῇ Κυρήνῃ (ἴδε κατωτέρω), ἅτινα δυνατὸν ἐν τούτοις νὰ εἶνε Ἰωνικῆς ἢ Λυδικῆς προελεύσεως.

Χρόνοι τοῦ Κροίσου (:). 568-554 π. Χ.

Ὅτε ὁ Κροῖσος ἀνῆλθε τὸν Λυδικὸν θρόνον, φαίνεται ὅτι εἰς τῶν πρώτων αὐτοῦ σκοπῶν ἦτο νὰ προσοικειωθῇ τοὺς Ἑλληνας ἐν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ διὰ μεγαλοπρεπῶν ἀφιερωμάτων ἰσης ἀξίας πρὸς τὰ μεγάλα ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδαις (Ἡροδ. I. 46, 50, 92). Ἐπὶ δεκατέσσαρα ἔτη ἡ Λυδία ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ κατεῖχε θέσιν μεγάλης δυνάμεως ἐν Ἀσίᾳ ἐκτεινομένη ἀπὸ τοῦ Ἄλυσος μέχρι τῶν παραλίων τοῦ Αἰγαίου. Φαίνεται δὲ πιθανόν, ὅτι ἡ εἰσαγωγή διττοῦ νομίσματος ἔκ τε καθαροῦ χρυσοῦ καὶ ἐξ ἀργύρου ἀντὶ τοῦ ἀρχικοῦ ἡλέκτρου δυνατὸν νὰ ὀφείληται εἰς τὴν ἐμπορικὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Κροίσου, ὡς ἀλλαγῇ ἐπεχείρησα νὰ ἀποδείξω (*Coinage of Lydia and Persia*, σελ. 19).

Ἐν τῇ νομισματικῇ ταύτῃ ἀναδιοργανώσει φαίνεται ὅτι ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ ὀλκαὶ τῶν δύο παλαιῶν στατήρων ἡλέκτρου, ὧν ἕκαστος ἀντεπροσωπεύετο ἤδη ὑπὸ ἰσης ἀξίας, ἃν καὶ φυσικῶς τῷ λόγῳ οὐχὶ καὶ ὑπὸ ἰσης ὀλκῆς καθαροῦ χρυσοῦ. Τοιουτοτρόπως ὁ μὲν παλαιὸς Φοινικικὸς ἐξ ἡλέκτρου στατήρ τῶν 220 κ. ἀντικατεστάθη διὰ νομίσματος καθαροῦ χρυσοῦ 168 κόκκων, ἰσοφαρίζοντος, ὡς τὸ ἐξ ἡλέκτρου προκάτοχον αὐτοῦ, πρὸς 10 στατήρας ἀργύρου τῶν 200 κ. (ἐν πέμπτῳ τῆς Φοινικικῆς μνᾶς ἀργύρου)· ὁ δὲ ἀρχαῖος

Βαβυλωνιακὸς ἡλέκτρον στατήρ τῶν 168 κ. ἀντικατεστάθη ὑπὸ νέου στατήρος ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ 126 κ., ἰσοφαρίζοντος, ὡς αὐτὸς πρὸς τὸ ἐν πέμπτῳ τῆς Βαβυλωνιακῆς μνᾶς ἀργύρου ἢ πρὸς δέκα τῶν νῦν τὸ πρῶτον κοπέντων στατήρων ἀργύρου τῶν 168 κ. Ἡ κατάταξις τῶν νομισμάτων τῶν σειρῶν τούτων εἰς τὸν Κροῖσον ἐγένετο τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Cousinéry, οὗτινος τὴν γνώμην συννεμερίσθησαν οἱ Borrell, Leake, Lenormant, Waddington (*As. Min.*, σ. 59) καὶ Brandis. Ἐντούτοις ὁ κ. Six ἠθέλησε νὰ ἀποδώσῃ ταῦτα εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Κύρου καὶ Καμβύσου.

Πρόσθια λέοντος καὶ ταύρου, ἀντι- | Ἐγκοιλὸν ἐπίμηκες εἰς δύο μέρη διη-
μετώπως. | ρημένον.

Βαβυλωνιακὸς κανὼν χρυσός	Χ Στατήρ . . . 168 κ.
(Sestini, <i>Stat. Ant.</i> Π. IX, 14, 16.)	Χ Τρίτη . . . 56 κ.
	Χ Ἑκτὴ . . . 28 κ.
	Χ Ἡμίεκτον . . 14 κ.
Εὐβοϊκὸς κανὼν χρυσός	Χ Στατήρ . . . 136 κ. (<i>Πίν. ΚΔ'. 21.</i>)
	Χ Τρίτη . . . 42 κ.
	Χ Ἑκτὴ . . . 21 κ.
	Χ Ἡμίεκτον . . 11 κ.
Βαβυλωνιακὸς κανὼν ἀργυρός	Ρ Στατήρ . . . 168 κ.
(B. M. <i>Guide</i> , Πίν. I, 15, 16.)	Ρ Ἡμιστάτηρ 84 κ.
	Ρ $\frac{1}{3}$ στατήρος 56 κ.
	Ρ $\frac{1}{12}$ στατήρος 14 κ.

Μετὰ τῆς Περσικῆς κατακτήσεως ἡ μᾶλλον ἐπὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ κράτους καὶ τῶν τμημάτων αὐτοῦ εἰς σατραπείας ὑπὸ Δαρείου υἱοῦ τοῦ Ὑστάσπου, τὸ Λυδικὸν νόμισμα κατηργήθη καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῶν βασιλικῶν Περσικῶν δαρεικῶν καὶ σίκλων. (Ἴδε κατωτέρω **Περσίαν**).

Ὑπὸ δὲ τὴν κυβέρνησιν τῶν Περσῶν καὶ τῶν Σελευκιδῶν φαίνεται ὅτι δὲν ἐκόπησαν νομίσματα ἐν Λυδίᾳ. Μετὰ δὲ τὴν ἐν ἔτει 190 π. Χ. ἥτταν τοῦ Ἀντιόχου ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ παρὰ τὴν Μαγνησίαν μάχῃ, ἡ Λυδία προσηρτήθη εἰς τὸ βασίλειον τῶν Φιλεταίρων, ὑπὸ τοῦ τελευταίου τῶν ὁποίων ἐκληροδοτήθη

εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν λαὸν καὶ περιελήφθη ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀσίας. Πολλὰ Λυδικαὶ πόλεις ὑπὸ τὴν Περγαμηνὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν διοίκησιν ἔκοψαν **κιστοφόρους**, ἀλλ' ὡς θέλομεν ἶδῃ, τὰ νομίσματα τῆς Λυδίας συνίστανται καθ' ὅλου εἰπεῖν ἐκ χαλκῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς περιόδου.

Ἡ εὐρεῖα αὕτη ὑπεροχὴ τῆς αὐτοκρατορικῆς νομισματοκοπίας ἐπὶ τῆς αὐτονόμου, ἐν τε τῇ Λυδίᾳ καὶ Φρυγίᾳ, ἤγαγέ με εἰς τὸ νὰ παρεκκλίνω τῆς ἀπηρχαιωθείσης πωρ γεωγραφικῆς τάξεως, τῆς μέχρι τοῦ νῦν γενικῶς παραδεκτῆς παρὰ τοῖς νομισματολόγοις. Ἡ Λυδία καὶ Φρυγία φαίνονται ἀκολουθοῦσαι φυσικῶς ἀμέσως τὴν Ἰωνίαν καὶ Καρίαν. Ἡ παρένθεσις δὲ τῆς Λυκίας, Παμφυλίας, Πισιδίας, Κιλικίας καὶ Κύπρου ματαξὺ Καρίας καὶ Λυδίας, φαίνεται μοι ὅτι εἰσάγει ὅλως ἄνευ, ἀνάγκης τινός, στοιχείον συγχύσεως εἰς τὴν ὁμογενῇ νομισματοκοπίᾳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀσίας, ἣτις βεβαίως πρέπει νὰ ληφθῇ ὁμοῦ, ἐφ' ὅσον εὐρύτερον εἶνε τοῦτο δυνατόν.

Ὡς δικαίως παρατηρεῖ ὁ Waddington (*Fastes des Provinces asiatiques*, σελ. 24) δυνάμεθα διὰ τῶν νομισμάτων νὰ προσδιορίσωμεν ἀκριβῶς τὰ σύνορα τῆς ἐπαρχίας Ἀσίας, ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ κοπέντα αὐτοκρατορικὰ νομίσματα διακρίνονται πάντων τῶν ἄλλων τμημάτων τῆς Ἀσίας διὰ δύο εὐδιακρίτων ιδιοτήτων· α) διὰ τῆς συχνῆς ἐμφανίσεως ἐπ' αὐτῶν ὀνομάτων ἐγχωρίων ἀρχόντων, συνήθως ὑπὸ τῶν τίτλων αὐτῶν συνοδευομένων, οἷον στρατηγός, ἄρχων, ἀρχιερεὺς, κλπ. καὶ β) διὰ τῆς συνήθους ἀντικαταστάσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος ὑπὸ συμβολικῆς προτομῆς, συνοδευομένης ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς **ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ**¹ τῆς δηλούσης τὴν Ῥωμαϊκὴν σύγκλητον, δι' ἧς αἱ πόλεις τῆς ἐπαρχίας Ἀσίας ὑποδεικνύουσι τὴν ἀπὸ τῆς Συγκλήτου ἐξάρ-

¹ Αἱ ἐπιγραφαὶ **ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ**, **ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ** καὶ αἱ παρόμοιαι εἶνε τόσον συνήθεις ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν πόλεων τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀσίας ὅσῃ ἐν Λυδίᾳ καὶ Φρυγίᾳ, ὥστε δὲν ἐφρόντισα πάντοτε νὰ σημειώσω τὴν παρουσίαν αὐτῶν.

τησιν αὐτῶν, ὡς τῆς Ἀσίας οὐσης αἰέποτε συγκλητικῆς ἐπαρχίας. Ὁ Waddington ἦτο, νομίζω, ὁ πρῶτος ἐπιστήσας τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ συνθήκη αὕτη ἦτο ἰδιάζουσα εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀσίαν, ἐπειδὴ ἐν τῇ πλησιοχώρῳ Βιθυνία, ἣτις ἐπὶ τινα χρόνον ἦτο ὡσαύτως συγκλητικὴ ἐπαρχία, οὐδὲν ἴχνος αὐτῆς ὑφίσταται. Ἡ ἰδιορρυθμία αὕτη ἐφαρμόζεται ὡσαύτως εἰς τὰ ὀνόματα τῶν τιτλούχων ἐγχωρίων ἀρχόντων, ἐπειδὴ, ἂν καὶ ἐν Βιθυνία, Γαλατία καὶ Καππαδοκία συναντῶμεν συχνὰ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνθυπάτων ἢ αὐτοκρατορικῶν πρέσβειων (Legati), οὐδέποτε εὐρίσκομεν τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀστικῶν ἀρχόντων, ἐνῶ ἐν Λυκία, Παμφυλία, Πισιδία καὶ Κιλικία, οὐδὲ ταῦτα ἀπαντῶσιν, ἐπειδὴ τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα τῶν χωρῶν τούτων οὐδέποτε φέρουσιν ὀνόματα ἀρχόντων.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται προστιθέμεναι πρὸς εὐδιάκριτόν τινα ὁμοιότητα τῆς κατασκευῆς ἀποτελοῦσι κατ' ἐμὴν κρίσιν καλὴν καὶ ἐπαρκῆ δικαιολογίαν τῆς τροποποιήσεως τῆς κοινῶς παραδεκτῆς τάξεως, ἣν τροποποίησιν ἐνόμισα ἀρμόζουσαν ἵνα παραδεχθῶ ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ.

Ἀκρασὸς (Waddington, *As. Min.*, 60) ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ Καίκου.

Αὐτοκρατορικά, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ. *Ἐπίγρ.* ΑΚΡΑΣΙΩΤΩΝ. Ὀνόματα ἀρχόντων μετὰ τίτλου στρατηγοῦ. *Τύποι* — ΚΑΙΚΟΣ ὁ ποταμὸς Καίκος κατακείμενος· ὁ θάνατος τῆς Δίρκης· Ἀπόλλων καὶ Μαρσύας, ὧν ὁ πρῶτος στηριζόμενος ἐπὶ κίονος, ὁ δὲ δεύτερος ὡς σάτυρος ἱστάμενος πρὸ αὐτοῦ· Ἀρτεμις Ἐφεσία ἐπὶ ἄρματος ἐλάφῳ· Κυβέλη ἐπὶ ἄρματος λεόντων· Διόνυσος· Ἀσκληπιός· Ὑγίεια καὶ Τελεσφόρος· Ἡρακλῆς καὶ Ἀθηνᾶ θύοντες· Ἑρμῆς· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ.

Ἀνίνητος. Πόλις ἀβεβαίου θέσεως. Αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων. *Ἐπίγρ.* ΑΝΙΝΗCΙΟΙC, ΑΝΙΝΗCΙΩΝ ΔΗΜΟC, κεφαλὴ τοῦ

Δήμου, ὁπ., ΑΝΘΕΣΤΙΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕ, ἵππος ἐλεύθερος· Ἄρτεμις Ἐφεσία· ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 470).

Ἀπολλωνῆς (Waddington, *As. Min.*, 60) ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Μυσίας, ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεταξὺ Περγάμου καὶ Σάρδεων ὁδοῦ. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος—ἀπὸ Αὐρηλίου μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. Ἐπιγρ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΕΩΝ. Ἄρχοντες—ἄρχων, στρατηγός. *Συνήθεις τύποι*—ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ, κτλ. Κυβέλη καθημένη· Διόνυσος· ποτάμιος θεὸς ἄνευ ὀνόματος· προτομὴ Ἀρτέμιδος· ἔλαφος· Δημήτηρ ἐπὶ ἄρματος δρακόντων, κλπ.

Ἀπόλλωνος Ἱερὸν (Πλινίου, V. 29). Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικά χαλκᾶ, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκράτορος—Τιβέριος, Νέρων, Καρακάλλας, καὶ Ὀστιλιανός. Ἐπιγρ., ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΡΕΙΤΩΝ, προτομὴ Ἀθηνᾶς· Ζεὺς ἱστάμενος· κτλ. Ἀπόλλων ἐν ναῶ· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ.

Ἀττάλεια. Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρις Ἰουλίας Μαμαίας μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. Ἐπιγρ., ΑΤΤΑΛΕΑΤΩΝ. Ἄρχων, στρατηγός. *Τύποι*—Προτομὴ Ἀρτέμιδος μετὰ τοῦ ἐπιθέτου ΒΟΡΕΙΤΗΝΗ ἢ ἀπλῶς ΚΟΡΗ· Ἄρτεμις τρέχουσα μετὰ δύο λαμπάδων· Ἡρακλῆς καὶ λέων· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· κτλ. Τὰ νομίσματα τῆς ἐν Παμφυλίᾳ ἄλλης Ἀτταλείας φέρουσιν ΑΤΤΑΛΕΩΝ.

Αὐρηλιόπολις, μεταξὺ Τράλλεων καὶ Ἀτταλείας. Αὐτοκρατορικά Κομμόδου (ἀφιερωμένα ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ἀπολλωνίδου), Καρακάλλα καὶ Γορδιανοῦ. Ἐπιγρ., ΑΥΡΗΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Ἄρχων—στρατηγός. *Τύποι*—Ἀπόλλων γυμνὸς μετὰ τόξου καὶ βέλους ἐπὶ ἄρματος γρυπῶν. Ἄρτεμις ἐπὶ ἄρματος ὄφεων ἢ ἐλάφων. Διόνυσος ἐπὶ ἄρματος κενταύρων. ΑΥΡΗΛΙΟ. ΤΜΩ. Παράστασις γυναικὸς πυργοστεφοῦς καθημένης, κρατούσης τὴν μυστικὴν κίστην ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς, στεφανουμένης δ' ὑπὸ Διονύσου φέροντος νεβρίδα. ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ.

Ἀχάρακα (ς) (Σράβ., 579, 649 καὶ 650), μεταξύ Τράλλων καὶ Νύσης. Εἰς ταύτην θέλει νὰ ἀποδώσῃ ὁ Millingen (Χάρακα αὐτὴν καλῶν, *Syll.* σ. 79) νόμισμά τι τοῦ Δρούσου ἐπιγεγραμμένον ΚΑΡΑΚΙ.... Τύπος — Κηρύκειον. Ἡ ἀπόδοσις ὅμως αὕτη οὐδόλως εἶνε εὐπρόσδεκτος, ἐπειδὴ τὰ Ἀχάρακα δὲν ἦσαν αὐτονομὸς τις πόλις ἀλλ' ἀπλῶς κώμη ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Νύσης.

Βάγεις (Waddington, *As. Min.*, 61) ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ἑρμου. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σαλωνίνου. Ἐπιγρ., ΒΑΓΗΝΩΝ ἢ ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΒΑΓΗΝΩΝ. Ὀνόματα ἀρχόντων μετὰ τίτλων, ἄρχων ἢ στεφανηφόρος. Κύριοι τύποι — ΕΡΜΟΣ, ποτάμιος θεὸς Ἑρμος· Διόνυσος ἱστάμενος· αὐτοκράτωρ ἔφιππος βαίνων ἐπὶ κατακειμένου ἐχθροῦ καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρεως καὶ τῆς Ἀθηνᾶς· Ζεὺς ἱστάμενος, κρατῶν ἀετὸν καὶ σκῆπτρον· Ἀφροδίτη γυμνὴ ἱσταμένη, κρατοῦσα μῆλον καὶ κάτοπτρον, παρὰ τοὺς πόδας δ' αὐτῆς τρεῖς Ἑρωτες πτερωτοί. Ὡς αὐτῶς ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Τεμενοθυρῶν.

Βλαῦνδος. Ἴδε Φρυγίαν (σελ. 215).

Βοίωνος. Ἴδε Βοιώνην Αἰολίδος (σελ. 86).

Βρίουλα πλησίον τῆς Νύσης. Αὐτοκρατορικά, χαλκᾶ μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρις Αὐρηλίου. Ἐπιγρ. ΒΡΙΟΥΛΕΙΤΩΝ. Κύριοι τύποι — ΖΕΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ, ΗΛΙΟΣ, ΜΗΤΗΡ ΘΕΩΝ, παρὰ τοὺς τύπους τοῦ Διός, Ἡλίου ἢ Κυβέλης. Πρὸς τούτοις ΔΗΜΟΣ ΒΡΙΟΥΛΕΙΤΩΝ.

Γόρδος Ἰουλία, κειμένη κατὰ τὸν Πτολεμαῖον μεταξύ τοῦ ποταμοῦ Ἑρμου καὶ τοῦ ὄρους Σιπύλου. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γαλλιανοῦ, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ., ΓΟΡΔΟΣ, ΙΟΥΛΙΑ ΓΟΡΔΟΣ, ΓΟΡΔΗΝΩΝ, ἢ ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΓΟΡΔΗΝΩΝ. Ἀρχοντες — στρατηγός, ἄρχων, ἱππικός.

Τύποι — Ἄρτεμις Ἐφεσία· Διόνυσος μετὰ κανθάρου· Μῆν· Τελεσφόρος· ποτάμιος θεὸς (Ἑρμος;). Ζεὺς καθήμενος· ἄρπαγὴ Περσεφόνης· εἰδωλὸν Δήμητρος(;), παρ' ᾧ μήκων καὶ στάχυς· Δημήτηρ ἐπὶ ἄρματος δρακόντων. ΑΓΩΝΟΘΕCΙΑ ἐν στεφάνῳ· ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC· ΘΕΟΝ CΥΝΚΛΗΤΟΝ· ΘΕΑ ΡΩΜΗ, κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Κάδων τῆς Φρυγίας.

Δάλδεις. Πόλις θέσεως ἀγνώστου. **Αὐτοκρατορικὰ** — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. **Ἐπιγρ.** ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ, μετὰ ἧ ἄνευ ὀνομάτων στρατηγοῦ καὶ ἄρχοντος. **Κύριοι τύποι** — Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ βράχου ἐν ναῶ καὶ λύραν ἀνακρούων. Ἄρτεμις κυνηγοῦσα δύο ἐλάφους. Ἐπὶ μεγάλου νομίσματος (medallion) τοῦ Γορδιανοῦ ὑπάρχει ἀξιοσημείωτος τις σύνθεσις, πιθανῶς ἀντίγραφον περιφήμου τινὸς εἰκόνης. Παριστᾷ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς Γοργόνας κοιμωμένας, μετὰ τοῦ πτερωτοῦ Ὑπνου ὑπεράνω αὐτῶν, ἐνῶ ἐκ δεξιῶν πλησιάζει ὁ Περσεὺς καὶ ἀριστερὰ εὗρηται ἵππος (Πήγασος;). Ἐν δὲ τῷ βάθει τῆς παραστάσεως ὑπάρχει ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος (*Zeit. f. Num.*, V. 105). Εἰδωλὸν Δήμητρος(;), οὗ ἑκατέρωθεν μήκων καὶ στάχυς. Κυβέλη καθημένη. ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC. ΔΗΜΟC, κτλ.

Διὸς ἱερὸν. **Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι** — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γορδιανοῦ. **Ἀρχων** — ΚΟΡΒΟΥΛΩΝ ἢ ΚΟΡΒΟΥΛΩΝΟC, ἄνευ τίτλου, = Cn. Domitius Corbulo, Ρωμαῖος ἀνθύπατος τῆς Ἀσίας ἐν ἔτει 51 ἢ 52 μ. Χ. (Waddington, *Fastes*, σ. 127), ἐπίσης ἐγγώριοι ἄρχοντες μετὰ τίτλων, στρατηγοῦ καὶ ἄρχοντος. **Ἐπιγρ.**, ΔΙΟCΙΕΡΕΙΤΩΝ **Κύριοι τύποι** — ΚΑΥCΤΡΟC, ποταμὸς Κάϋστρος· ΖΕΥC, κεφαλὰ Διὸς καὶ Νέρωνος ὀπισθ. ΗΡΑ Ὁρα ἱσταμένη· Ζεὺς· Ἀσκληπιός· ΔΗΜΟC· κτλ.

Ερμokaπηλία, κειμένη πιθανῶς ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ, ἐξ' οὗ καὶ ὀνομάσθη (Eckhel III, 101). **Αὐτοκρατορικὰ** — Ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις Ὀσπιλιανοῦ, κεφαλὰὶ Ρώμης, ΘΕΑ ΡΩΜΗ· Συγκλήτου, ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC· ἢ αὐτοκράτορος. **Ἐπιγρ.**, ΕΡΜΟΚΑΠΗΛΙΤΩΝ

Τὰ φέροντα, ὡς λέγεται, τὴν ἐπιγραφὴν ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΤΩΝ νομίσματα ἀνεγνώσθησαν κακῶς, ὡς νομίζει ὁ Sestini. Ὄνόματα ἀρχόντων ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου στρατηγός. Τύποι — Ἀρπαγὴ Περσεφόνης· Κυβέλη, κτλ.

Ἡράκλεια Σιπύλου. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Μαξιμίνου. Ἐπιγρ. ΗΡΑΚΛΕΩΝ ἢ ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ προστιθεμένου ἐνίοτε τοῦ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Τύποι — Ἀδης καθήμενος· Κρόνος περρωτός, κρατῶν δρέπανον· Ὑγίεια κτλ. Τὰ νομίσματα τῆς Ἡρακλείας Λάτμου, Ἰωνίας, καὶ Ἡρακλείας Σαλδάκῃς τῆς Καρίας, ἔχουσι τὸ ἐθνικὸν ΗΡΑΚΛΕΩΤΩΝ.

Θυάτεια, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Λύκου. Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης φαίνεται ὅτι εἶνε **κιστοφόροι** τῶν συνήθων τύπων, φέροντες ὅμως ἐν τῷ πεδίῳ τὰ γράμματα ΘΥΑ καὶ ΒΑ ΕΥ σημαίνοντα ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΜΕΝΟΥΣ (Imhoof, *Die Münzen der Dynastie von Pergamon*, Πίν. IV, 1-4). Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. —

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ Τρίπους ἐν στεφάνῳ Α 85

Αὐτοκρατορικά, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνομάτων αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Οὐαλεριανοῦ τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ., ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ ἢ ΘΥΑΤΕΙΡΑ. Ἀρχοντες — ἀνθύπατος, ΑΝΘΥ. ΦΟΥΣΚΩ = Fuscus, ἀνθύπατος Ἀσίας μεταξὺ τοῦ 98 καὶ 102 μ. Χ. ΑΝΘΥ. ΠΟΣΤΟ[ΥΜΕΙΝ]Ω, Fabius Postuminus, πρὸ τοῦ 112 μ. Χ. ΕΠΙ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ, Ἀδριανὸς πρὸ τοῦ 114 μ. Χ. (Waddington, *Fastes* σ. 169, 177, 179). Ἐγχώριοι ἄρχοντες, στρατηγὸς (ἐνίοτε μετὰ τίτλου ΝΕΩΚΟΡΟΣ) καὶ ἱππικός. Ἀγῶνες — ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ, ΑΔΡΙΑΝΑ, ΠΥΘΙΑ, ΟΛΥΜΠ[Ι]Α. Κύριοι τύποι — ΘΥΑΤΕΙΡΑ· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ποταμὸς Λύκος κατακείμενος· Σελήνη κρατοῦσα δύο δᾶδας· Ἀμαζών· διπλοῦς πέλεκυς· Ἀπόλλων· προτομὴ Σεράπιδος· ὄπισθ., ὄφεις Ἀγαθοδαίμων.

νεαρός θεός κρατῶν διπλοῦν πέλεκυν καὶ κλάδον· Ἡφαιστος χαλκεύων κράνος πρὸ αὐτοῦ δὲ Ἀθηνᾶ ἱσταμένη· Δημήτηρ ἱσταμένη, κρατοῦσα μακρὰν λαμπάδα, μήκωγα καὶ στάχυν· ΒΟΡΕΙ-ΤΗΝΗ Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος (ἴδε Eckhel, III, 124)· Ἀμφίων καὶ Ζῆθος δεσμεύοντες τὴν Δίρκην εἰς ταῦρον (τὸ περίφημον Φαρνέσιον σύμπλεγμα), κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Σμύρνης.

Θυεσσός. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι (;), ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ. ΘΥΕΣΣΕΩΝ. Τύπος — ἐπιδορατὶς (Eckhel, III, 123).

Ἱεροκαϊσάρεια ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Γλαύκου, παραποτάμου τοῦ Μαιάνδρου. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σεπτ. Σευήρου, μετὰ ἣ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ. ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑ ἢ ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. Ἐρχων — ΑΝΘΥΠΑΤΩ ΦΕΡΟΚΙ = Ti. Julius Ferox, ἀνθύπατος Ἀσίας ἐν ἔτει 116-117 μ. Χ., καὶ ἐγχώριοι ἄρχοντες — ἄρχων, στρατηγὸς καὶ στεφανηφόρος. Τύποι κυρίως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν Ἀρτέμιδος Περσίας ἢ Περσικῆς. (Tac. An., III. 62. Πaus., III, 16. 6· V. 27. 3· VII. 6. 4), ἥς τὸ ἰθαγενὲς ὄνομα ἦτο Ἀναῖτις. ΠΕΡΣΙΚΗ, Ἄρτεμις ἱσταμένη· Ἄρτεμις φονεύουσα ἔλαφον, ἱσταμένη παρὰ ἔλαφον ἢ ἐπὶ ἄρματος ἐλάφων· ΓΛΑΥΚΟΣ, ὁ ποτάμιος θεὸς Γλαῦκος· Περσεὺς ἱστάμενος· βωμὸς καίων· (Πausan. V, 27, 5), ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΗ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ.

Καῦστρέανοι. Οὗτοι κατεῖχον τὴν κάτω κοιλάδα τοῦ Καύστρου. Αὐτόνομα τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. Ἐπίγρ., ΚΑΥΣΤΡΙΑΝΩΝ. Τύποι — Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἢ Διονύσου, ὀπισθ. Κηρύκειον πτερωτὸν ἢ λύρα. Αὐτοκρατορικά Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς (Mem. Num. Rom., 1847).

Κιλβιανοὶ (Leake, Num. Hell. Suppl. Asia, σελ. 38—9). Ὁ λαὸς οὗτος κατεῖχε τὴν ἄνω κοιλάδα τοῦ Καύστρου. Τὰ φέροντα τὸ ὄνομα αὐτῶν νομίσματα διαιροῦνται εἰς διαφόρους κλά-

σεις, διαφόρως ἐπιγεγραμμένα ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΩ, ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ ΤΩΝ ΑΝΩ, ΝΕΙΚΑΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΚΙΛΒΙΑΝΩ, ΝΕΙΚΑΕΩΝ ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ, ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ ΚΕΑΙΤΩΝ, ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ καὶ ΠΕΡΓ. ΝΙΚΑΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΚΙΛΒΙΑΝΩ, περὶ ὧν πάντων ἴδε Eckhel, III, 99 καὶ Kenner, *Stift St. Florian*, σ. 161.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γέτα. **Τύποι** — ὁ ποταμὸς Κᾰῦστρος· Ἀρτεμις Ἐφεσία· Διόνυσος· Ἀφροδίτη· Ἀσκληπιός· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ ΘΕΑΝ ΡΩΜΗΝ, μετ' ἄλλων ἄνευ ἰδιαίτερου τινὸς ἐνδιαφέροντος. Ἀρχοντες — γραμματεῖς, ἄρχων στρατηγός.

Κλάννουδα (Waddington, *As. Min.*, 19 καὶ *Zeit. f. Num.*, XIII σ. 15). Ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο πρὸς νότον τῶν Βαγῶν καὶ δυσμὰς τῆς Βλαύνδου. Ὑπάρχουσι χαλκᾶ νομίσματα ῥωμαϊκῶν χρόνων ἐπιγεγραμμένα ΚΛΑΝΝΟΥΔΔΕΩΝ, ἐμπ. κεφαλαὶ Ἑρμοῦ, Ἀπόλλωνος ἢ Διός· ὀπισθ. ταῦρος κυρίσσω· θεὰ πεπλοφόρος (Ἥρα;) κατ' ἐνώπιον· ἄετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ.

Μαιονία (Waddington, *As. Min.*, 65), ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ τῆς μεταξὺ Φιλαδελφείας καὶ τοῦ Ἑρμοῦ, ἐν τῇ ἡφαιστειογενῇ χώρᾳ τῇ καλουμένῃ *κατακεκαυμένη*. **Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι** — ἀπὸ Νέρωνος μέχρις Ἐτρουσκίλλας. Κεφαλαὶ αὐτοκράτορος, Συγκλήτου, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΔΗΜΟΣ, Διὸς Ὀλυμπίου καὶ Ἡρακλέους πωγωνοφόρου. *Ἐπιγρ.* ΜΑΙΟΝΩΝ ΜΑΙΩΝΩΝ, ΜΑΙΟΝΙΑ κτλ.· ΖΕΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ. Ἀρχοντες — στρατηγός, ἄρχων, στεφανηφόρος. **Τύποι** — Ἀθηνᾶ· Ἀφροδίτη ἱσταμένη· Ὀμφάλη ἱσταμένη, φέρουσα λεοντὴν καὶ κρατοῦσα ῥόπαλον Ἡρακλέους· Διόνυσος ἐν ἄρματι Κενταύρων· Διόνυσος καὶ Ἀριάδνη ἐν ἄρματι πανθέρων· Παῖς Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου καὶ φυλασσόμενος ὑπὸ τριῶν Κορυβάντων.

Μαγνησία Σιπύλου. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλή πόλεως, πυργοφόρος.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠΥΛΟΥ Ζεύς
ιστάμενος κρατῶν ἀετὸν καὶ σκῆ-
πτρον Α · 8

Κεφαλή Ἡρακλέους πωγωνοφόρου.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠΥΛΟΥ Ἀθηνᾶ
ἱσταμένη Νίκην κρατοῦσα Α · 85

Κεφαλή Διός.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠΥΛΟΥ Ὀμφα-
λὸς περὶ ὃν ἐλίσσεται ὄφις Α · 55

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ. ΜΑΓΝΗΣΙΑ, ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠΥΛΟΥ, ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟ ΣΙΠΥΛΟΥ, ΜΑΓΝΗΤΕΣ ΑΠΟ Σ., κτλ. Ἀρχοντες — ἀσιάρχης, ἱερεὺς, στρατηγός, ἱππικός. Τύποι — ΜΑΡΚΟΣ ΤΥΛΛΙΟΣ ΚΙΚΕΡΩΝ Κεφαλή γυμνὴ Κικέρωνος τοῦ νεωτέρου, ἀνθυπάτου Ἀσίας βραχὺ μετὰ τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἐν ἔτει 30 π.Χ. ΕΡΜΟΣ, ὁ ποταμός. ΣΙΠΥΛΟΣ, προτομὴ τοῦ ὄρους Σιπύλου, ΗΡΑΣ. ΖΕΥΣ ΕΛΥΘΕΡΙΟΣ. Κυβέλη ἐπὶ θρόνου ἢ ἐπὶ ἄρματος λεόντων. ΕΙΡΗΝΗ ΣΕΒΑΣΤΗ (Pax Augusta), ΘΕΑΝ ΡΩΜΗΝ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, μετὰ πολλῶν ἄλλων ἄνευ ἰδίου τινὸς ἐνδιαφέροντος. Ἀγῶνες — ΟΛΥΜΠΙΑ, ΑΔΡΙΑΝΑ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΑ καὶ ΕΝΜΟΝΙΔΕΙΑ. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἰδιάζουσι τῇ πόλει. Ἐν τούτοις εἶνε δυνατὸν ἡ λέξις αὕτη νὰ ἀναφέρεται οὐχὶ εἰς ἀγῶνας οὕτω καλουμένους, ἀλλ' εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ἐωρτάζοντο, δηλ. ἐν Μονιδειᾷ. Πρβλ. ἐν Κοδριγαῖς ἐπὶ νομισμάτων τῆς Ταρσοῦ.

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Σμύρνης.

Μάσταυρα, κείμενα ἐπὶ παραποταμίου τοῦ Μαιάνδρου καλουμένου Χρυσορρόα ἐν κοιλάδι τοῦ ὄρους Μεσσώγιδος. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Τιβερίου μέχρις Οὐαλεριανοῦ μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων. Ἐπιγρ., ΜΑΣΤΑΥΡΑ ἢ ΜΑΣΤΑΥΡΕΙΤΩΝ. Ἀρχοντες, ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ. Τύποι — Ἀμαζὼν ἑφιππος ἔχουσα ἐπ' ὤμου διπλοῦν Καρικὸν πέλεκυν· Λητὼ φέρουσα τὰ δύο τέκνα τῆς Ἀρτεμις μετὰ

δύο λαμπάδων ἐπὶ ἄρματος συρομένου ὑπὸ ταύρων Ἰνδικῶν. **ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ**, κτλ.

Μοστηνοὶ ἐν τῇ Ὑρκανικῇ πεδιάδι. *Αὐτοκρατορικά*, μετὰ κεφαλῶν Διός, Δήμητρος ἢ αὐτοκράτορος — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Σαλωνίνης. *Ἐπιγρ.*, ΜΟΣΤΗΝΩΝ, ΜΟΣΤΗΝΩΝ ΛΥΔΩΝ ἢ ΚΑΙΣΑΡΑΙΩΝ ΜΟΣΤΗΝΩΝ καὶ ΜΟCCHNΩΝ. Ἀρχοντες — ἄρχων καὶ στρατηγός. Ὁ μᾶλλον ἄξιος σημειώσεως τύπος εἶνε ἀμαζῶν ἔφιππος μετὰ διπλοῦ πελέκεως ἐπ' ὤμου, βωμοῦ δὲ καὶ κυπαρίσσου πρὸ αὐτῆς. Ἐπὶ νομίσματός τινος τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου τοῦ Μονάχου ὁ Ἑρμῆς συλλαμβάνει τὸν ἵππον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 387). Ἔτεροι τύποι εἶνε οἱ ἐξῆς: διπλοῦς πέλεκυς, κεφαλὴ Δήμητρος, στάχυς, ΔΗΜΟΣ, ΘΕΑ ΡΩΜΗ, ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ, κτλ.

Νάκρασα ἐν τῇ βορείῳ Λυδία ἐπὶ τῆς ἀπὸ Θυατείρων εἰς Πέργαμον ὁδοῦ. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι*. — Κεφαλαὶ Συγκλήτου, **ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ** καὶ **ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ**. Ἡρακλέους πωγωνοφόρου ἢ αὐτοκρατόρων τῶν ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι τοῦ Γέτα. *Ἐπιγρ.*, ΝΑΚΡΑΣΕΙΤΩΝ ἢ ΝΑΚΡΑΣΕΩΝ. Ἀρχοντες ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου στρατηγός. *Ἐπικρατοῦντες τύποι* — Ἀρτεμις Ἐφεσία· Κυβέλη ἐπὶ θρόνου καθημένη ὄφιν ἐκ βωμοῦ ὑψούμενος, κτλ.

Νῦσα ἐπὶ τῆς νοτίου κλιτύος τοῦ ὄρους Μεσσωγίδος, πρὸς βορρᾶν τοῦ Μαιάνδρου, κτισθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ Σπαρτιάτου τινὸς καλουμένου Ἀθύμβρου. Τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἠλλάχθη, διότι Νῦσα ἐκλήθη ἀντὶ Ἀθύμβρας ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντιόχου τοῦ Α'. ἀπὸ Νύσης, μιᾶς τῶν συζύγων αὐτοῦ. Τὰ μόνα ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Νύσης εἶνε κιστοφόροι (τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ) τῶν συνήθων τύπων μετὰ τῶν γραμμάτων ΝΥ ἢ ΝΥΣΑ ἐν τῷ πεδίῳ, φέροντες τὰς χρονολογίας ΙΕ καὶ ΚΓ (15 καὶ 23) τοῦ χρονολογικοῦ συστήματος τῆς ἐπαρχίας Ἀσίας, ὑπολογιζομένου ἀπὸ τοῦ 133 π. Χ.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ἐκτείνονται ἀπὸ τοῦ 280 π. Χ. περίπου μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων. *Ἐπιγρ.*, ΝΥΣΑΕΩΝ. Τύποι

—Κεφαλαὶ Διονύσου νεαροῦ, Ἄδου καὶ Κόρης συνεζευγμένοι, καὶ Εἰρήνης, μετ' ἐπιγραφῆς ΕΙΡΗΝΗ, ὁπ. Διόνυσος ἱστάμενος· ἀρπαγὴ Περσεφόνης· Ἀπόλλων ἱστάμενος.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ. ΝΥ-
 ΣΑΕΩΝ. Ἀρχοντες ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τῶν τίτλων ΓΡΑ[ΜΜΑΤΕΥΣ,
 ἢ ΙΕΡΕΥΣ. Θεότητες — Ζεὺς ΠΛΟΥΤΟΛΟΓΗΣ (Eckhel, II. 587),
 Ἀπόλλων ΠΑΤΡΩΟΣ, ΚΟΡΗ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΚΑΜΑΡΕΙΤΗΣ, ἐπίθετον
 τοῦ θεοῦ Μηνός, φανερώς σχετιζόμενον πρὸς τὸ Φοινικικὸν Qamar
 (Ἀραβιστὶ 𐤒𐤌) = σελήνη, εἰκονιζόμενος ἢ ἱστάμενος καὶ κρατῶν
 φιάλην καὶ σκῆπτρον ἢ καθήμενος πλαγίως ἐπὶ ἵππου. ΑΘΥΜ-
 ΒΡΟΣ, ὁ οἰκιστής, ΕΙΡΗΝΗ, ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ,
 κτλ. Ταῦρος φερόμενος πρὸς θυσίαν ἐπὶ τῶν ὤμων ἐξ γυμνῶν
 ἐφήβων, τύπος ἐνδιαφέρων ἐξηγούμενος ὑπὸ χωρίου τινὸς τοῦ Στρά-
 βωνος (XIV. I. 44) ὡς θυσία ἐτήσιος πρὸς τιμὴν τοῦ Πλούτωνος
 εἰς τὴν κώμην Ἀχάρακα παρὰ τὴν Νύσαν, ἔνθα ἰδρυτο τὸ Πλου-
 τώνιον. Διόνυσος ὡς παῖς καθήμενος ἐν κέρατι Ἀμαλθείας. Περὶ
 τοῦ θεοῦ τούτου ἐμυθολογεῖτο ὅτι ἐκομίσθη εἰς Νύσαν ὑπὸ τοῦ
 Ἑρμοῦ εὐθύς μετὰ τὴν γέννησιν αὐτοῦ. Ἀγῶνες — ΘΕΟΓΑΜΙΑ
 ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ ἦτοι τὰ ἐπιθαλάμια Ἄδου καὶ Περσεφόνης.

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Ἀγκύρας καὶ τῆς Ἐφέσου.

Σαῦτται. Ἡ πόλις αὕτη κατεῖχε τὴν μεταξὺ τῶν ὀχθῶν τοῦ
 Ἑρμοῦ καὶ Ὑλλοῦ χώραν. *Αὐτοκρατορικά νομίσματα* μετὰ ἢ ἄνευ
 κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Σαλωνίνης.
 Ἐπιγρ., ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ. Ὄνομα ἄρχοντος ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου
 ἄρχων. Τύποι — ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ καὶ ΔΗΜΟΣ,
 ΕΡΜΟΣ ἢ ΥΛΛΟΣ, ποταμοὶ Ἑρμος καὶ Ὑλλος· ΖΕΥΣ ΠΑΤΡΙΟΣ,
 κεφαλὴ Διός· ΑΖΙΟΤΤΗΝΟΣ, ὄνομα ἐγχώριον τοῦ θεοῦ Μηνός,
 γεγραμμένον περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Μὴν ἱστάμενος μεταξὺ
 δύο κατακειμένων ποταμῶν. Ἀπόλλων ἱστάμενος, ἐρειδόμενος
 ἐπὶ κιόνος καὶ κρατῶν λύραν. Ἴσις· Κυβέλλη ἐπὶ θρόνου. Διόνυ-
 σος καὶ πάνθηρ. Ἡρακλῆς ἱστάμενος, κτλ.

Σάρδεις, ἡ ἀρχαία πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῆς Λυδίας, κειμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Τρώλου ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Πακτωλοῦ, παραποταμίου τοῦ Ἑρμου. Ἡ παλαιὰ ἐξ ἡλέκτρου, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου νομισματοκοπία τῶν βασιλέων τῆς Λυδίας, ἣν περιεγράψαμεν ἤδη (σ. 188), ἐξεδόθη ἐκ τούτου τοῦ νομισματοκοπείου. Ὑπὸ τὴν Περσικὴν ἐξουσίαν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκόπησαν ἐν αὐτῇ χρυσοῦ δαρεικοὶ καὶ σίκλοι ἀργύρου, ἀλλ' οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ἔχομεν περὶ τούτου.

Δεύτερος καὶ πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Τὰ παλαιότατα νομίσματα, ἅτινα δύνανται νὰ ἀποδοθῶσι μετὰ βεβαιότητος εἰς τὰς Σάρδεις εἶνε **κιστοφόροι** τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ., μετὰ τῶν γραμμάτων ΣΑΡ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ὀπισθίας ὀψεως. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν δυνάμεθα ὡσαύτως ν' ἀποδώσωμεν τὸ παρὰ τοῦ Imhoof (*Mon. Gr.*, Πίν. G. 23) περιγραφέν σπάνιον τετράδραχμον.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους νεαροῦ ἐν λεοντῇ. | ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ Ζεὺς Λαοδικεὺς ἱστά-
μενος Ρ 236 κ.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα εἶνε πολυάριθμα. Ἐπιγρ., ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Ἐκ τῶν ἐπικρατεστέρων τύπων εἶνε αἱ κεφαλαὶ Ἀπόλλωνος, Ἡρακλέους πωγωνοφόρου, Διονύσου καὶ Ἀρτέμιδος ὀπισθ. ῥόπαλον· Ζεὺς Λαοδικεὺς ἱστάμενος· Ἀπόλλων ἱστάμενος· λέων κερασφόρος μετὰ δόρατος ἐν τῷ στόματι· Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, κτλ.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνου μετὰ ἢ ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Ἄρχοντες· ἀνθύπατος, ΓΑΙΩΑΣΙΝΝΙΩ ΠΟΛΛΙΩΙ ΑΝΘΥΠΑΤΩ = C. Asinius Pollio, ἀνθύπατος ἐν ἔτει 37-38 μ. Χ. ΕΠΙ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΤΟ Β. = T. Clodius Eprius Marcellus, 70-73 μ. Χ. καὶ ΕΠΙ [ΠΟ]ΥΒΛΙ ΤΟΥΛΛΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ = Publicius ἢ Publilius Tullus, μεταξὺ τοῦ 102 καὶ 104 μ. Χ.· πρὸς τούτοις ἐγγώριοι ἄρχοντες—γραμματεὺς, ἄρχων, στρατηγός, ἀρχιερεὺς μέγας καὶ ἀσιάρχης. Ἀστικοὶ τίτλοι—νεωκόρος, μητρόπολις καὶ ΠΡΩΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ. Ἀγῶνες—ΚΟΙΝΟΝ ΑΣΙΑΣ, ΚΟΡΑΙΑ ΑΚΤΙΑ, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ.

ΣΕΒΗΡΕΙΑ, ΧΡΥΣΑΝΘΕΙΝΑ, πιθανῶς οὕτω καλούμενα ἐκ τοῦ χρώματος τῶν ἀνθέων, ἐξ ὧν ἀπετελεῖτο ὁ στέφανος τοῦ νικητοῦ. *Κύριοι τύποι* — ΘΕΑ ΡΩΜΗ, Ῥώμη καθημένη. ΣΑΡΔΙΣ, προτομή τῆς πόλεως. ΤΜΩΛΟΣ, κεφαλὴ τοῦ ὄρους Τρωῶλου. ΖΕΥΣ ΛΥΔΙΟΣ, προτομή τοῦ Λυδίου Διός. ΕΡΜΟΣ, ποταμὸς Ἑρμος. ΜΗΝΑΣΚΗΝΟΣ, προτομή τοῦ Μηνός (Πρβλ. *Journ. Hell. Stud.*, IV. 417, περὶ δὲ τῶν διαφόρων ἐπιθέτων τοῦ θεοῦ Μηνός ἴδε Le Bas-Waddington, *Inscr. d' As. Min.*, ἀρ. 668). ΣΑΡΔΙΣ ΑΣΙΑΣ ΛΥΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, πεπλοφόρος κεφαλὴ τῆς πυργοστεφοῦς πόλεως, ὀπισθ. ἀρπαγὴ Περσεφόνης. ΠΑΦΙΗ ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ, ναὸς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης· ἀγωνιστικὴ τράπεζα· Τριπτόλεμος ἐπὶ ἄρματος δρακόντων· Δήμητρα μετὰ σταχῶν ἱσταμένη ἀντικρὺ Ἀσιατικῆς παραστάσεως τῆς Περσεφόνης· Μὴν ἱστάμενος· Σειληνὸς ἱστάμενος μετὰ τοῦ παιδὸς Διονύσου εἰς τὸν βραχίονα ἐν τῇ στάσει τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους· Ὀμφάλη.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου, Περγάμου, Ἱεραιόλεως Φρυγίας, Ὑπαίπων, Σίδης καὶ Σμύρνης.

Σίλανδος. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι* — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Καρακάλλα, μετὰ ἧ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος. *Ἐπιγρ.* ΣΙΛΑΝΔΕΩΝ. Ἀρχοντες — ἄρχων, στρατηγός, ἀρχιερεὺς. *Κύριοι τύποι* ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· Μὴν ἱστάμενος· Εἰδωλὸν Δήμητρος ἢ Περσεφόνης· Διόνυσος ἱππεύων πάνθηρα· Ἡφαιστος χαλκεύων κράνος παρούσης τῆς Ἀθηνᾶς· ΕΡΜΟΣ, ποταμὸς Ἑρμος κατακεκλιμένος, πρὸ αὐτοῦ δέ, ἐπὶ νομίσματος τοῦ Κομμόδου, εὔρηται ὀρεῖα τις νύμφη ὀρωμένη ὀπισθεν βράχου, δραττομένη τοῦ κορμοῦ δένδρου καὶ κρατοῦσα καλαύροπα· Σειληνὸς ἱστάμενος πλησίον ὄνου. Ἡ λατρεῖα τοῦ Σειληνοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑποδεικνύει ἴσως τὴν παραγωγὴν τοῦ ονόματος Σίλανδος.

Τάβαλα. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι* — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ, συνήθως μετὰ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων. *Ἐπιγρ.* ΤΑΒΑΛΕΩΝ.

"Αρχοντες — στρατηγός, ἄρχων. Κύριοι τύποι — **ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ**. **ΕΡΜΟΣ**, ποταμὸς Ἑρμος. Ἄρτεμις Ἐφεσία. Κυβέλη καθημένη. ἀμαζὼν ἔφιππος.

Τρωῶλος. Ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου ὄρους.

Αὐτοκρατορικά — Μ. Αὐρήλιος Καῖσαρ, Σαβίνα καὶ Φαυστίνα, ὡσαύτως δὲ καὶ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκράτορας. Ἐπιγρ., **ΤΜΩΛΙΤΩΝ**. Τύποι — **ΤΜΩΛΟΣ**, πωγωνοφόρος προτομή τοῦ ὄρους Τρωῶλου. Ὀμφάλη μετὰ ῥοπάλου Ἡρακλέους. Ἀπόλλων. Ἑρως. Ἄρτεμις κυνηγέτις. γυναικεῖον εἶδωλον κατ' ἐνώπιον, φέρον μόδιον. Ἄρχων — στρατηγός. Πρβλ. Αὐρηλιόπολιν.

Τόμαρα. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — Κόμμοδος, μετὰ ἧ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορας.

Ἐπιγρ., **ΤΟΜΑΡΗΝΩΝ**. Τύποι — **ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ**. ἄρπαγὴ Περσεφόνης. κεφαλὴ Ἡρακλέους. ὀπισθ. λέων. ποτάμιος θεὸς **ΚΙΣΣΟΣ**.

Τράλλεις, πόλις ἀκμάζουσα ἐπὶ τῆς νοτίου κλιτύος τοῦ ὄρους Μεσσήγιος. Ἦτο δ' αὕτη ἐν τῶν κυριωτάτων νομισματοκοπείων τῶν **κιστοφόρων** ἐν τῇ δυτικῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Οἱ κιστοφόροι τῶν Τράλλεων μετὰ τῶν ἡμίσεων καὶ τετάρτων αὐτῶν, ἀνήκουσι χρονολογικῶς εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δευτέρου αἰῶνος μέχρι τοῦ 48 π. Χ. Διακρίνονται δὲ διὰ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ γραμμάτων **ΤΡΑΛ** εἰς τὰ ἀριστερὰ τῶν ὄψεων τῆς ὀπισθίας ὀψεως, καὶ διὰ ποικίλλοντος συμβόλου εἰς τὰ δεξιὰ αὐτῶν. Ὑπεράνω τοῦ γωρυτοῦ ὑπάρχουσιν ὀνόματα ἢ μονογραφήματα ἀρχόντων, ἐπὶ δὲ τῶν νεωτέρων σειρῶν τὰ ὀνόματα τῶν Ῥωμαίων ἀνθυπάτων τῆς Ἀσίας λατινιστί, **T. AMPI. T. F. PROCOS.**, **T. Ampius Balbus** (58-57 π. Χ.). **C. FABI. M. F. PROCOS.**, **C. Fabius [Hadrianus]** (57-56 π. Χ.). **PVLCHER PROCOS.**, **C. Claudius Pulcher** (55-54 π. Χ.). καὶ **C. FAN. PONT. PR[aetor]**, **C. Fannius** (49-48 π. Χ.). Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῶν Τράλλεων πρὸ τῶν Ῥωμαίων

χρόνων φέρουσιν ἐνίοτε τὴν ἐπιγραφὴν ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ἢ ΑΝΤ ἀντὶ τοῦ ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ, ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ πόλις ἔφερεν ἐπὶ τινα χρόνον τὰ ὀνόματα Σελεύκεια καὶ Ἀντιόχεια (Sestini, *Class. gen.* σελ. 114). Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Δομετιανοῦ, μετ' ἐπιγρ. ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ἢ ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ (ἴδε Le Bas-Waddington, *Inscr. d' As. Min.*, 600α), καὶ ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σαλωνίνου, φέροντα ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ, προτασσομένου συνήθως τοῦ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ἢ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ, ἐνίοτε ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος, μετὰ ἐπιγρ., ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ. Ἀρχοντες — γραμματεῖς, στρατηγός. Κύριοι τύποι, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ καὶ ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ ΖΕΥΣ ΛΑΡΑΣΙΟΣ ἢ ΔΙΟΣ ΛΑΡΑΣΙΟΥ, ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν Διὸς Λαρασίου, πολιούχου θεοῦ τῶν Τράλλων, πιθανῶς ὀνομασθέντος ἀπὸ τῆς γειτονικῆς κόμης Λαράσης (Le Bas-Waddington, *ἐ. ἀ.* ἀρ. 604). ΑΠΟΛΛΩΝ ΗΛΙΟΣ ἢ ΗΛΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, προτομὴ Ἡλίου. ΠΥΘΙΟΣ ἢ ΛΥΔΙΟΣ, παράστασις τοῦ Πυθίου ἢ Λυδίου Ἀπόλλωνος· Διόνυσος καὶ Ἀριάδνη, ἢ Διόνυσος καὶ Ἀπόλλων κρούων λύραν, καθήμενοι παραπλεύρως ἐπὶ ἄρματος συρομένου ὑπὸ πάνθηρος καὶ τράγου, ἐπὶ δὲ τοῦ τράγου Ἑρωτιδεὺς αὐλῶν διπλοῦν αὐλόν· Ἡλῖος ἐπὶ τεθρίππου· ἄρπαγὴ Περσεφόνης· Ἑκάτη τρίμορφος· ΔΙΟΣ ΓΟΝΑΙ[ΟΥ], παῖς Ζεὺς κοιμώμενος ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Ἰδης, ὑπερᾶνω δ' αὐτοῦ ἀετὸς μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων· Ἀμάλθεια καθήμενη, θηλάζουσα τὸν παῖδα Δία, περίξ δὲ τρεῖς Κορύβαντες ὀρχούμενοι καὶ κρούοντες τὰς ἀσπίδας των. Πολυαρίθμους ἄλλους τύπους μικροτέρου ἐνδιαφέροντος, π. χ. ΤΥΧΗ, κτλ. ἴδε παρὰ Mionnet. Ἀγῶνες — ΠΥΘΙΑ, ΟΛΥΜΠΙΑ, ΠΥΘΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, ΟΥΜΠΙΑ ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ ΠΥΘΙΑ, συνήθως μετ' ἀγωνιστικῆς τραπεζῆς ὡς τύπου.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ Περγάμου, Ἐφέσου, Λαοδικείας Λύκου τῆς Φρυγίας, Σμύρνης, Σίδης καὶ Συννάδων.

Ὑπαιπα, ἐπὶ τῆς νοτίου κλιτύος τοῦ ὄρους Τρώλου (Στράβ.,

627), παρὰ τὸν ποταμὸν Κάϋστρον. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ, συνήθως μετ' ὀνόματος αὐτοκράτορος. *Ἐπιγρ.* ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. Ἄρχοντες — στρατηγός, γραμματεὺς, ἄρχων, ἀσιάρχης, ἢ στεφανηφόρος. *Τύποι* — ΚΑΥΣΤΡΟΣ, ποταμὸς Κάϋστρος· εἰδῶλον Ἀρτέμιδος Περσικῆς ἢ Ἡρας ἱσταμένης κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ στάσει τῆς Ἐφεσίας θεᾶς, ἀλλὰ φέρουσης μακρὸν ἔνδυμα ἢ πέπλον· Ἀπόλλων καθήμενος κρατῶν εἰκόνα Ἡρας· κεφαλὴ Ἡρακλέους· Ἀσκληπιός· Διόνυσος· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Σάρδεων.

Ὑρκανίς, ἐν τῇ Ὑρκανικῇ πεδιάδι, δι' ἧς ὁ ποταμὸς Ὑλλος κατέρχεται εἰς τὸν Ἑρμον. Ἐκλήθη δ' οὕτω ἡ θέσις ἀπὸ ἀποικίας Ὑρκανῶν ἐκ τῆς Κασπίας θαλάσσης, ἀναμιχθέντων μετὰ ταῦτα πρὸς τινὰς Μακεδόνας. *Αὐτοκρατορικὰ νομίσματα*, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκράτορος — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου, *Ἐπιγρ.* ΥΡΚΑΝΙΣ, ΥΡΚΑΝΩΝ, ἢ ΥΡΚΑΝΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. Ἄρχοντες — ΑΝΘ[ΥΠΑΤΩ] ΒΕΤ[ΤΙΩ] ΠΡΟΚ[ΛΩ] καὶ ΑΝΟΥ[ΠΑΤΩ] ΚΥΙΗΤΩ, οἱ ἀνθύπατοι Vettius, Proculus, περὶ τὰ 112 μ. Χ. καὶ Avidius Quietus τῶν χρόνων τοῦ Ἀδριανοῦ· πρὸς τούτοις ἐγχείριοι ἄρχοντες, στρατηγὸς καὶ στεφανηφόρος. *Τύποι* — Ἀρπαγὴ Περσεφόνης· Δήμητρα ἐπὶ ἄρματος δρακόντων· ποτάμιος θεὸς ΠΙΔΑΣΟΣ κατακεκλιμένος ὑποκάτω δένδρου, ἐρειδόμενος δὲ ἐπὶ ἀσπίδος. Ἄλλοι τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου, Ἀρτέμιδος, Ἀσκληπιοῦ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ.

Φιλαδέλφεια, μία τῶν σπουδαιωτάτων πόλεων τῆς Λυδίας, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀττάλου τοῦ Φιλαδέλφου. Ἐκειτο ἐπὶ τῆς βορειοδυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ὄρους Τμώλου, παρὰ τὸν ποταμὸν Κόγαμον. Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ. *Ἐπιγρ.* ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ, προτομὴ Ἀρτέμιδος· ὅπ. Ἀπόλλων καθήμενος ἢ ἱστάμενος μετὰ λύρας. Ἄρχων — ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ. *Αὐτοκρατορικὰ μετὰ κεφαλῶν τῶν ΔΗΜΟΣ*, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ ἢ τῆς τοῦ αὐ-

τοκράτορος — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Οὐαλεριανοῦ. Ἐπιγρ., ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ἢ ΦΛΑΒΙ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ, προστιθεμένου συνήθως ΝΕΩΚΟΡΩΝ, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνομάτων ἄρχοντος ἢ στρατηγοῦ· ἅπαξ δὲ ἐπιμελητῶν: ΕΠΙΜΕΛΗΘ[ΕΝΤΩΝ] ἐπὶ νομίσματος τοῦ Οὐεσπασιανοῦ (Hermes, VIII. 229). Τύποι — ΖΕΥΣ ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ ΠΗΓΗ, πηγαία νύμφη· ὄφιν συνεσπειρωμένος ἐπὶ τῆς ῥάχεως ἵππου· Ἡρακλῆς καὶ Ὑδρα· Ἀμαζῶν ἱσταμένη καὶ κρατοῦσα εἰδῶλον Ἀρτέμιδος. Ἴσις ἱσταμένη ἢ καθημένη, φέρουσα εἰς τοὺς βραχίονας τὸν παῖδα Ἀρποκράτην· Ἑρμῆς φέρων τὸν παῖδα Διόνυσον· Ἑρμῆς σύρων κριόν· Ἀφροδίτη γυμνὴ ἐν ναῶ, διευθετοῦσα τὴν κόμην τῆς καὶ κρατοῦσα πρὸ τοῦ προσώπου κάτοπτρον· Ἀγωνιστικὴ τράπεζα μετὰ ὑδριῶν, κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου, Σμύρνης, καὶ Ὀρεστίου, πόλεως ἄλλως ἀγνώστου. Ἐπιγρ. ΟΡΕΣΤΕΙΝΩΝ ΦΙΛΑΔΕΛΦ, κτλ. ΟΜΟΝΟΙΑ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΛΥΔΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ἡ νομισματοκοπία τῆς Λυδίας ἀνήκει σχεδὸν ἅπασα εἰς τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χρόνους, ἀρκεῖ νὰ ἀνακεφαλαιώσωμεν ἐνταῦθα τὰς ἐλίγας πόλεις, ὧν ἔχομεν νομισματικὰ μνημεῖα ἀρχαιοτέρας χρονολογίας. Αὗται δ' εἶνε δὲ αἱ ἐξῆς·

	Πρὸ τοῦ Δαρείου	Β' καὶ Α' αἰὼν π. Χ	Αὐτοκρατορικὰ
Θυάτειρα	...	Ρ κιστοφ. Α	Α
Καύστριανοὶ	...	Α	Α
Κλάννουδα	...	Α	
Μαγνησία	...	Α	Α
Νῦσα	...	Ρ κιστοφ. Α	Α
Σάρδεις	ΒΕ Χ Ρ	Ρ Ρ κιστοφ. Α	Α
Τράλλεις	...	Ρ κιστοφ. Α	Α
Φιλαδέλφεια	...	Α	Α

ΦΡΥΓΙΑ.

Τὰ νομίσματα τῆς Φρυγίας εἶνε ἄξια ἐπιμελεστέρας ἐρεῦνης, ἢ ἥς ἔτυχεν μέχρι τοῦδε διότι, καίπερ σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν ὄντα αὐτοκρατορικῶν χρόνων, εἶνε μεγίστου ἐνδιαφέροντος μυθολογικῶς καὶ γεωγραφικῶς. Ὑπάρχουσι πολυάριθμα ὀνόματα καὶ ἐπίθετα θεοτήτων μόνον ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Φρυγίας ἀπαντῶντα, ἄλλα δὲ ἀπεικονίζουσιν Ἑλληνικοὺς μύθους Φρυγικῆς καταγωγῆς. Ἐπίσης ἡ συχνὴ ἐμφάνις ὀνομάτων ποταμῶν εἶνε μεγίστης σπουδαιότητος ὡς πρὸς τὸν γεωγραφικὸν προσδιορισμὸν τῶν θέσεων τῶν πόλεων.

Ἄγκυρα, πιθανῶς κειμένη πλησιαιτάτα τῶν πηγῶν τοῦ ποταμοῦ Μαχέστου. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ. ANKYRANON, IOYΛIEON ANKYRANON ἢ AΓKYPA-
NON. Ἄρχοντες — ἀνθύπατος, ΟΥΟΛΑΣΕΝΝΑ ΑΝΘΥΠΑΤΩ = Volasenna, ἀνθύπατος Ἀσίας ἔτι 62-63 μ. Χ. (Waddington, *Fastes*, σ. 135). Ἐγχώριοι ἄρχοντες — ἄρχων, αἰτησάμενος, ἔφορος, ἱερεὺς, ἀρχιερεὺς, στεφανηφόρος, νεωκόρος. Κύριοι τύποι — ΘΕΑ ΡΩΜΗ, ΙΕΡΑ CYNKΛΗΤΟΣ, ΘΕΟΝ CYNKΛΗΤΟΝ. Ζεὺς ἱστάμενος, κρατῶν ἄγκυραν καὶ δόρυ. Ἡ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης ἄγκυρα εἶνε ἢ παρὰ τοῦ βασιλέως Μίδα εὑρεθεῖσα, ἥτις ἐδείκνυετο καὶ κατὰ τοὺς χρόνους ἔτι τοῦ Παυσανίου (I, 4) ἐν τῷ ναῷ τοῦ Διός (Waddington, *As. Min.*, σ. 10). Κυβέλη καθήμενη Ἀρτεμις Ἀσιατικὴ Ἀμαζὼν ἔφιππος Ἐκάτη τρίμορφος, κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ Νύσης τῆς Λυδίας. Ἐπιγρ. ANKYRANON NYCAEON.

Ἀδριανόπολις ἢ Ἀδριανόπολις Σεβαστή, ἐν τῇ ἀπωτάτῃ νοτιοανατολικῇ γωνίᾳ τῆς Παρορείου Φρυγίας, πρὸς νότον τοῦ Φιλομηλίου, πλησίον τοῦ Δογχάν Ἀρσλάν. Αὐτοκρατορικά — Ἀντωνί-

νος ὁ Εὐσεβής, Σεουήρος, Μάξιμος, Γορδιανὸς καὶ Βαλδῆνος. *Επιγρ.* ΑΔΡΙΑ καὶ ΑΔΡΙΑΝΟΠΟ. Ἄρχων—ἄρχων. Τύποι—Τύχη (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 400). Ζεὺς ἐπὶ θρόνου, κτλ. ΚΑΡΜΕΙΟΣ, ποταμὸς (W. M. Ramsay, *Mittheilungen d. arch. Inst. Ath.*, 1883, σ. 76). Ὑγεία, κτλ.

Αἰζανοὶ (Waddington, *As. Min.*, 8) παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Ῥυνδάκου, ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Βιθυνίας. *Αὐτοκρατορικά*—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ. Ἄρχοντες, ἐνίοτε στρατηγός, ἄρχων, νεωκόρος καὶ στεφανηφόρος. Κύριοι τύποι—Ζεὺς ἀετοφόρος· Κυβέλη· Ἑκάτη· Ἀρτεμις Ἐφεσία· οἱ Διόσκουροι· ἐπὶ Ἀδριανοῦ δὲ ποτάμιός τις θεός, πιθανῶς ὁ Ῥύνδακος, κρατῶν παῖδα ἐν χερσίν. Ἐπίσης ΘΕΑ ΡΩΜΗ, ΘΕΟΣ ἢ ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, καὶ ἡ ἐγχώριος γερουσία ΑΙΖΑΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑ (*Z. f. N.* XII, 340).

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῶν Κάδων ἐπὶ Δομιτιανοῦ, *ἐπιγρ.* ΔΗΜΟΣ ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ, ΔΗΜΟΣ ΚΑΔΟΗΝΩΝ.

Ἀκκίλαιον. *Αὐτοκρατορικά* Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΑΚΚΙΛΑΕΩΝ. Τύποι—Μῆν· Τύχη· Νίκη στεφανηφόρος (*Num. Chron.*, VIII, 14).

Ἀκμονία (Waddington, *As. Min.* σ. 5). Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

Κεφαλὴ Διός.

ΑΚΜΟΝΕΩΝ Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων, μεταξὺ δύο ἀστέρων. Ὄνομα ἄρχοντος Α · 9
» Ἀσκληπιδὲς ἱστάμενος. Ὄνομα ἄρχοντος Α · 75

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Σαλωνίνης, μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος· ΘΕΑ ΡΩΜΗ, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, κτλ. *Ἐπιγρ.* ΑΚΜΟΝΕΩΝ ἐνίοτε σὺν ΝΕΩΚΟΡΩΝ, σπανίως ΑΚΜΟΝΩΝ ἢ ΑΚΜΟΝΕΙΣ. Ἄρχοντες—ἄρχων, νεωκόρος, γραμ-

ματεὺς καὶ ἱέρεια. Οἱ ἐπικρατέστεροι τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἑρμοῦ, ὃς ἀπεικονίζεται ἱστάμενος κρατῶν βαλάντιον καὶ κηρύκειον μετὰ κριοῦ δὲ παρ' αὐτῷ· τῆς Ἀρτέμιδος κυνηγέτιδος, μετ' ἐλάφου, ἐνίοτε δὲ καὶ μικρᾶς Νίκης παρ' αὐτῇ· τοῦ Διὸς καθημένου μετὰ γλαυκὸς παρ' αὐτῷ. Ὑπάρχει ὡσαύτως ποτάμιός τις, θεός, πιθανῶς ὁ Μαϊάνδρος· Κυβέλη καθημένη· Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια· Ζεὺς καθήμενος, κατ' ἐνώπιον μετὰ δύο γιγάντων πρὸ αὐτοῦ (*Z. f. N.*, XIII. Πίν. IV. 13)· Διόνυσος ἐπὶ ἄρματος πανθήρων, ἢ ἱππεύων πάνθηρα, ἢ ἱστάμενος γυμνὸς καὶ κρατῶν κάνθαρον· Ἀμάλθεια θηλάζουσα τὸν παῖδα Δία, περίξ δὲ τρεῖς Κουρῆτες· Ἀρτεμις Ἐφεσία· αὐτοκράτωρ ἔφιππος καλπάζων πρὸς τὸ Δίνδυμον(;) ὅρος ἐφ' οὗ ἴστανται δύο μορφαὶ (Νεμέσεις;), ἐνῶ παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὅρους εὗρηται ποταμὸς κατακείμενος, ὁ Μαϊάνδρος (*Imhoof, Mon. Gr.*, 392).

Ἀλία. Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ. Κεφαλαὶ αὐτοκρατόρων ἢ τῶν ΔΗΜΟΣ, ΒΟΥΛΗ ἢ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. Ἐπιγρ. ΑΛΙΗΝΩΝ. Ἄρχοντες, — ἀσιάρχος καὶ αἰτησάμενος (ΑΙΤΗΣΑΜΕΝΟΥ ΦΡΟΥΓΙ, *Hermes*, IX. 493), ἐνίοτε μετὰ τῆς ἀφιερωματικῆς ἐπιγρ. ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Τύποι—Μῆν (Ἀσχαίνος) ἱστάμενος ἢ ἔφιππος· Ἀρτεμις κυνηγέτις· Διόνυσος ἱστάμενος· Ἀπόλλων ἱστάμενος· ναὸς τετράστυλος, κτλ. (*Num. Chron.*, III. 98, VIII. 15).

Ἀμόριον. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. καὶ αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ., ΑΜΟΡΙΑΝΩΝ. Ἄρχων ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τοῦ τίτλου ἄρχων. Τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διός, Ἀπόλλωνος καὶ Ἀσιατικῆς τινος μητρὸς θεᾶς, ὁμοιαζούσης πρὸς Ἀρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν· Δημήτηρ ἐπὶ ἄρματος συρομένου ὑπὸ πανθήρων· δύο Νεμέσεις· Ἡρακλῆς καὶ ἡ Κερυνίτις ἔλαφος πρὸς τούτοις ΘΕΑ ΡΩΜΗ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. Ἐπὶ βραχύν τινα χρόνον,

ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου (περὶ τὸ 14 π. Χ.) φαίνεται, ὅτι τὸ Ἀμόριον ἐκαλεῖτο **Οὐϊψανία** (**Vipsa ia**) πρὸς τιμὴν τοῦ M. Vipsanius Agrippa. *Ἐπιγρ.*, ΟΥΕΙΨΑΝΙΩΝ ἢ ΟΥΙΨΑΝΙΩΝ. Κεφαλὴ Γαίτου Καίσαρος, ὅπ. Ἀετὸς (Leake, *Num. Hell. Suppl. Asia*, σ. 108).

Ἀπάμεια, ἐπικαλουμένη ἡ Κιθωίος, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀντιόχου καὶ κληθεῖσα ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀπαμείας. Ἐκεῖτο δὲ πλησίον τῶν Κελαινῶν, ἐπὶ τοῦ καταρράκτου Μαρσίου, ἀκριβῶς κάτωθεν τῶν πηγῶν αὐτοῦ (Waddington, *As. Min.*, σ. 11). Ἡ πόλις ταχέως ἀπέκτησε μεγάλην ἐμπορικὴν σπουδαιότητα, καὶ ἀπέβη ἐν τῷ δευτέρῳ αἰῶνι π. Χ. ἐν τῶν κυριωτάτων νομισματοκοπειῶν τῶν κιστοφόρων. Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Στράβωνος ἦτο τὸ δεύτερον μέγα ἐμπορεῖον τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀσίας, πρωτεῖα κατεχούσης τῆς Ἐφέσου. Οἱ **κιστοφόροι** τῆς Ἀπαμείας εἶνε τῶν συνήθων τύπων, διακρίνονται ὁμῶς διὰ τῶν γραμμάτων ΑΠΑ, ὀνόματος ἄρχοντος καὶ τοῦ διπλοῦ αὐλοῦ τοῦ Μαρσίου ὡς συμβόλου. Ἀπαντῶσιν ἐπίσης τὰ ἐξῆς ὀνόματα Ῥωμαίων ἀνθυπάτων τῆς Ἀσίας καὶ Κιλικίας, ἐκ τοῦ χρόνου ὅτε ἡ Φρυγία ἦτο ἡνωμένη πρὸς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην· C. Fabius (57-56 π. Χ.), P. Lentulus, ἀνθύπατος Κιλικίας (56-53 π. Χ.), Ap. Claud. Pulcher (55-54 π. Χ.), M. Tullius Cicero, ἀνθύπατος Κιλικίας (51-50 π. Χ.) καὶ C. Fannius (49-48 π. Χ.). Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

Κεφαλὴ Διός.

ΑΠΑΜΕΩΝ Ἀετὸς ἱπτάμενος μεταξὺ τῶν πέλων τῶν Διοσκούρων, ὑπὲρ οὓς ἀστέρες. Κάτωθεν κόσμημα μαιανδρικὸν καὶ ὄνομα ἄρχοντος κατὰ πτώσιν γενικὴν μετὰ πατρωνυμικοῦ. . Α 1·2 καὶ ·95

ΑΠΑΜΕΩΝ Ἀσιατικὴ θεὰ (Ἥρα;) πεπλοφόρος. Ὄνομα ἄρχοντος μετὰ πατρωνυμικοῦ. . Α ·75

Αυτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνου. Ἐπιγραφ., ΑΠΑΜΕΩΝ, ΑΠΑΜΕΙΣ, ΚΟΙΝΟΝ ΦΡΥΓΙΑΣ ἢ ΑΠΑΜΕΙΑΣ, ἐνίοτε τῇ προσθήκῃ τοῦ ΠΡΟΣ ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ. Ἀρχοντες — ἀνθύπατος, ΕΠΙ ΜΑΡΙΟΥ ΚΟΡΔΟΥ, Marius Cordus, ἀνθύπατος Ἀσίας τὸ 51 ἢ 52 μ.Χ.· ΕΠΙ Μ. ΟΥΕΤΤΙΟΥ ΝΙΓΡΟΥ, M. Vettius Niger, ἐπὶ Νέρωνος· ΕΠΙ ΠΛΑΝΚΙΟΥ ΟΥΑΡΟΥ, M. Plancius Varus, 79 μ. Χ. (Waddington, *Fastes*, σελ. 132, 151). Ἐγχώριοι ἄρχοντες — ἀγωνοθέτης, πανηγυριάρχης, ἀρχιερεὺς, γραμματεὺς. Ἀξιοσημεῖωτοι ἐπιγραφαὶ ἢ τύποι — ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ· ΜΑΡΣΥΑΣ, Σάτυρος Μαρσύας αὐλῶν διπλοῦν αὐλόν· ΚΙΒΩΤΩΝ ἢ ΚΙΒΩΤΟΙ(;), ΑΠΑΜΕΩΝ ΜΑΡΣΥΑΣ, ποταμὸς Μαρσύας κατακείμενος ἐν σπηλαίῳ ὑπὸ βράχους καὶ πύργους, κρατῶν διπλοῦν αὐλὸν καὶ κέρας Ἀμαλθείας (Πρόβλ. Στράβ., 577 καὶ Ξενοφ. *Ανάξ* I 2. 8). Ἀθηναῖα καθημένη αὐλοῦσα διὰ διπλοῦ αὐλοῦ, καὶ ἐγκατοπτριζομένη ἐν τῷ ὕδατι πηγῆς (*Num Zeit.*, 1884 σελ. 289), παρὰ τοὺς πόδας δ' αὐτῆς ἐπὶ βράχου ὑψηλοῦ εὔρηται Μαρσύας ὁ σάτυρος μετὰ χειρῶν τεταμένων. ΚΕΛΑΙΝΟΣ, προτομὴ Κελαινοῦ, πιθανῶς τοῦ μυθικοῦ οἰκιστοῦ τῆς πόλεως, ἐξ οὗ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο Κελαιναί. ΖΕΥΣ ΚΕΛΕΝΕΥΣ, κεφαλὴ Διὸς Κελαινέως. ΑΠΑΜΕΙΑ, προτομὴ τῆς πόλεως· ὅπ. ΣΩΤΕΙΡΑ, Ἐκάτη τρίμορφος. ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, ὁ ποταμὸς, εἰς ὃν εἰσρέει ὁ Μαρσύας παρὰ τὰ προάστεια τῆς πόλεως· Ἀφροδίτη γυμνὴ κατ' ἐνώπιον. Κιβωτός, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφὴ ΝΩΕ, πλέουσα ἐπὶ ὕδατων· ἐν αὐτῇ εἶνε δύο μορφαί, παρ' αὐτῇ δ' ἴστανται ἀνὴρ καὶ γυνή· ἐπὶ τοῦ πώματος δὲ τῆς κιβωτοῦ κόραξ, ἐνῷ ὑπεράνω ἵπταται περιστερά φέρουσα κλάδον ἐλαίας (*Πίναξ* ΛΒ. 3). Ὁ ἀξιοσημεῖωτος οὗτος τύπος, ἀπαντῶν ἐπὶ νομισμάτων τῶν Σεουήρου, Μακρίνου καὶ Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου, ἀναφέρεται φανερώς εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ Νῶε, ἥτις θὰ ἐσχετίσθῃ πρὸς τὸν μῦθον περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ Δευκαλίωνος ὑπὸ τοῦ Ἰουδαίου ἢ Χριστιανικοῦ στοιχείου τῶν κατοίκων τῆς πόλεως (ἴδε Madden, *Num. Chron.*, 1866, σ. 207 κ. ἐξ.). Λέων βαδίζων, ὑπεράνω δὲ κίστη μυστικὴ

καὶ πρὸ αὐτοῦ θύρσος· Θεά, ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν Ἀρτεμιν τῆς Ἐφέσου, περικυκλουμένη ὑπὸ τεσσάρων ποταμίων θεῶν, ἐπιγεγραμμένων ΜΑΙ, ΜΑΡ, ΟΡ ἢ ὈΒΡ = Μαιάνδρος, Μαρσύας, Ὀργᾶς καὶ Ὀβρίμας (Πίναξ ΑΒ'. 7.)

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου.

Ἀππία (Waddington, *As. Min.*, 13). *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρις Ὠτακιλίας μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. *Ἐπιγρ.* ΑΠ- ΠΙΑΝΩΝ. Ἀρχοντες—ἄρχων, στρατηγός, γραμματεὺς καὶ νεωκόρος. *Τύποι*—Κηρύκειον· Διόνυσος ἱστάμενος· Ζεὺς ἱστάμενος, κρατῶν ἅετὸν καὶ σχῆπτρον· πόλις καθημένη μετὰ Τύχης καὶ πολεμιστοῦ στεφανοῦντος αὐτήν· Ποτάμιος θεὸς κατακεκλιμένος· ΒΟΥΛΗ, κεφαλὴ πεπλοφόρος τῆς Βουλῆς, κτλ. (*Num. Chron.* VIII, 16. Fox II, 142).

Ἀττουδα ἐπὶ τοῦ Ἰψίλι Χισσάρ ἢ παρ' αὐτῶ, ἐν τῇ ἄκρᾳ νοτιο-δυτικῇ γωνίᾳ τῆς Πακατιανῆς Φρυγίας (*Journ. Hell. Stud.*, IV. 404). Ἐν τῇ χώρᾳ τῆς πόλεως ταύτης ὑπῆρχεν ὁ ναὸς τοῦ Μηνὸς Κάρου, μνημονευόμενος ὑπὸ τοῦ Στράβωνος (579). Τὸ ἐπίθετον τοῦτο παρήχθη ἀναμφιβόλως ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς Καρίας θέσεως τοῦ ναοῦ (Le Bas-Waddington, *Inscr.* τόμ. III, μέρ. I, σ. 216).

Ὡς ἢ Ἀφροδισιάς καὶ Πλάρασα ἐν Καρίᾳ, οὕτω καὶ τὰ Ἀττουδα ἔκοψαν δραχμὰς ἐν τῷ δευτέρῳ αἰῶνι π. Χ.

Ἀργυραὶ δραχμαί. Δεύτερος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ πόλεως πυργωστέφης.
(*Num. Chron.*, VIII, 17.)

ΑΤΤΟΥΔΔΕΩΝ Ἀπόλλων γυμνός,
ἐπὶ κίονος ἐρειδόμενος. **Ρ** 53 κ.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. *Ἐπιγρ.* ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ, συνήθως μετὰ ὀνόματος ἄρχοντος προτασσομένης ἐνίοτε τῆς ΔΙΑ ἀντὶ τῆς ΕΠΙ. Τίλοι· μνημονευτέος ὁ τῆς ΙΕΡΕΙΑΣ. Ἀπαντᾷ δ' οὗτος καὶ ἐν Ἀκμονίᾳ, Εὐκαρπίᾳ καὶ Πρυμνησῶ τῆς Φρυγίας ὡς

καὶ ἐν Σμύρνῃ τῆς Ἰωνίας. Ἐτερος ἀξιοσημεῖωτος τίτλος εἶνε ὁ Υἱὸς ΠΟΛΕΩΣ ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Τραϊανοῦ. Θεότητες, κτλ. ΜΗΝ ΚΑΡΟΥ ὁ θεὸς Μὴν Κάρου, ὁ λατρευόμενος ἐν τε τῇ Καρία καὶ τῇ Φρυγίᾳ· βωμὸς τοῦ θεοῦ Μηνός, ἐφ' οὗ δύο κῶνοι πίτυος, κτλ. Κυβέλη ἱσταμένη μεταξὺ λεόντων· Ἄρτεμις Ἀσιατικὴ (Ἐφεσία); βωμὸς παρὰ δένδρον· ἀμαζών ἑφιππος· Λητώ φέρουσα τὰ δύο τέκνα τῆς· Ἀπόλλων ἱστάμενος· ΔΗΜΟΣ· ΒΟΥΛΗ, κτλ. Ἐπὶ τινων δὲ κομματίων ἀπαντᾷ ἡ ἀφιερωματικὴ ἐπιγραφή ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς ἐν Καρία Τραπεζοπόλεως καὶ τῆς ἐν Φρυγίᾳ Εὐμενεΐας.

Βεῦδος παλαιά (*Num. Chron.*, VIII, 18), περὶ τὰ πέντε χιλιόμετρα ἀπὸ τῶν Συννάδων ἐπὶ τῆς πρὸς Γαλατίαν ὁδοῦ (Διόβιου, XXXVIII, 15). *Αὐτοκρατορικά* — Ἀδριανός. ΒΕΥΔΗΝΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ, Ἀπόλλων μετὰ λύρας καὶ κλάδου· Μὴν ἱστάμενος· Δήμητρα ἱσταμένη.

Βλαῦνδος (*Waddington, As. Min.*, 62) πιθανῶς κειμένη εἰς τὸ νῦν Σουλεϊμανλί, πάνυ πλησίον τῶν ὁρίων τῆς Λυδίας, ἐπὶ παραποτάμου τοῦ Μαιάνδρου, καλουμένου, ὡς μανθάνομεν ἐκ τῶν νομισμάτων αὐτῆς, Ἰππουρίου. Αὐτόνομα τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ. *Ἐπιγρ.* ΜΛΑΥΝΔΕΩΝ, κεφαλαὶ Διός, Ἀπόλλωνος, Ἀρτέμιδος, κτλ. ὀπισθ. Ἀετὸς καὶ κηρύκειον· Ἑρμῆς ἱστάμενος· τόξον καὶ φαρέτρα, κτλ. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι*, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος — ἀπὸ Νέρωνος μέχρις Οὐαλεριανοῦ. *Ἐπιγρ.* ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ ἢ ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, ἐνδεικνύουσα ἀξίωσιν ἐπὶ Μακεδονικῇ καταγωγῇ. Ἀρχων — ἀνθύπατος Ἀσίας, *Ti. Catius C. Silius Italicus*, βραχὺ μετὰ τὸ 77 μ. Χ. ἄνευ τοῦ τίτλου ἀνθύπατος, καὶ ἐγχώριοι ἄρχοντες ἄνευ τίτλου, ἢ μετὰ τῶν τοῦ ἄρχοντος καὶ στρατηγοῦ. Κύριοι τύποι — ΙΠΠΟΥΡΙΟΣ, ποτάμιος θεός· Ἀπόλλων Κιθαρωδός· Ἡρακλῆς φογεύων τὸν τρικέφαλον Γερυόνην, ἐγείροντα τροχὸν ἐν τῇ μιᾷ τῶν

χειρῶν, πέριξ δὲ αὐτοῦ κεῖνται οἱ βόες· Ἡρακλῆς ἐπιτιθέμενος κατὰ τοῦ λέοντος· ΡΩΜΗ ἡ θεά, ἰσταμένη ἀκάλυπτος τὴν κεφαλὴν, στηριζομένη ἐπὶ σκήπτρου καὶ τὸν ἕνα πόδα ἔχουσα ἐπὶ βράχου· ἀμαζῶν ἔφιππος, μετὰ διπλοῦ πελέκεως ἐπ' ὤμου· ΔΗΜΟΣ· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ, κτλ. (*Num. Chron.*, VII, 11· VIII, 7. *Rev. Num.*, 1852. Imhoof, *Mon. Gr.*, 384).

Βρία, ἀρχαία Θρακοφρυγικὴ λέξις σημαίνουσα πόλις (*Journ. Hell. Stud.*, V. 406), ἦτο δ' ὄνομα πόλεως ἐν Φρυγίᾳ Πακатиανῇ, ἐσφαλμένως καλουμένης Βριάνης παρὰ Ἱεροκλεῖ. *Αὐτοκρατορικά* — Σεουῆρος καὶ Δόμνα. *Ἐπιγρ.* ΒΡΙΑΝΩΝ. Ἄρχων — στρατηγός. *Τύποι* — Σέραπης, Ἴσις (*Num. Chron.*, VII. 18). Οἱ Διόσκουροι παρὰ τοὺς ἵππους αὐτῶν· Τύχη (Imhoof, *Mon. Gr.*, 394.)

Βροῦζος (*Bull. Corr. Hell.*, VI. 503). *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Γορδιανοῦ, μετὰ ἧ ἄνευ εἰκόνων. *Ἐπιγρ.*, ΒΡΟΥΖΟΣ ἢ ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ. Ὄνομα ἄρχοντος ἄνευ τίτλου, σπανίως μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚ[ΕΝ]. *Τύποι* — Ζεὺς καθήμενος, παρὰ τοὺς πόδας δ' αὐτοῦ, ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Μαξιμίνου, δύο γίγαντες ἐκσφενδονίζοντες βράχους (*Mionn. Suppl.*, VII. Πίν. XII. 2). Ποσειδῶν ἀκοντίζων διὰ τῆς τριαίνης· Ἀσκληπιός· Ὑγίεια· Δημήτηρ ἐπὶ ἄρματος ὄφρων· Νίκη ἄπτερος ἐπὶ σφαίρας· Τύχη· Ἑρμῆς· Διόνυσος· ἀετὸς (*Num. Chron.*, VIII. 40. Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 394)

Γριμένου θύραι, ἐν τῷ τανῦν Οὐχάκ ἡ πλησίον αὐτοῦ. Ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Πτολεμαίου τὸ ὄνομα ἀπαντᾷ Τριμενοθύραι. Ἐκαλεῖτο ὡσαύτως ἐπὶ τινα χρόνον Τραιανόπολις (*Waddington, As. Min.*, 77.) Περὶ τῆς ἀληθοῦς μορφῆς τοῦ ὀνόματος ἴδε *Num. Chron.*, 1865 σ. 172. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά — Ἀδριανοῦ καὶ Σαβίνας. *Ἐπιγρ.*, ΓΡΙΜΕΝΟ· ΘΥΡΕΩΝ. *Κύριοι τύποι* — Ὁ θεὸς Μὴν ἰστάμενος· Ἀσκληπιὸς καὶ

Υγίεια· Ἀθηνᾶ, κτλ. Πρὸς τοῦτοις ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ, μετ' ἐπιγρ., ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. Ἀρχοντες—ἀρχων καὶ γραμματεὺς. Τύποι—Κυβέλη· Ζεὺς Λαοδικεὺς· ἀμαζὼν ἔφιππος· Ἀσκληπιός· ΔΗΜΟΣ· ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ Διόνυσος, κτλ.

Διοκασιάρεια. Ἰδε Κερέταπα.

Διόκλεια, ἡ Δόκελα τοῦ Πτολεμαίου, νῦν δὲ Δόγγλα (Ramsay, *Journ. Hell. Stud.*, IV. 422), ἦτο ἡ σπουδαιοτάτη τῶν κωμῶν διαμερίσματος κατοικουμένου ὑπὸ τῶν Μοξεανῶν ἢ Μοξεανῶν. Ἐκειτο δὲ ἐν εὐρείᾳ καὶ πλουσίᾳ ἀρδευομένη κοιλάδι, ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ἀκμονίας εἰς Εὐκαρπίαν ὁδοῦ. Αὐτοκρατορικὰ τοῦ Ἐλαγαβάλου. Ἐπιγρ., ΔΙΟΚΛΕΑΝΩΝ ΜΩΞΕΑΝΩΝ, Ἀπόλλων ἱστάμενος μεταξὺ τρίποδος καὶ κίονος, ἐφ' οὗ θέτει τὴν λύραν αὐτοῦ (Πρβλ. τὸν Ἱεροχάρακα τοῦ αὐτοῦ διαμερίσματος).

Διονυσόπολις. Κατεῖχεν αὕτη ἐν τῶν πλουσιωτάτων διαμερισμάτων τοῦ Ἄνω Μαιάνδρου (Ramsay, *Journ. Hell. Stud.*, IV. 379). Κατὰ Στέφανον τὸν Βυζάντιον, ἐν λ., ἡ πόλις ἐκτίσθη ὑπὸ Ἀττάλου καὶ Εὐμένους, ἐφ' ἧς θέσεως εὗρον ξόανον τοῦ Διονύσου. Ὑπάρχουσιν αὐτόνομα νομίσματα τοῦ δευτέρου ἢ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ.

ΔΙΟΝΥΣΟ Διόνυσος ἱστάμενος, κρα-
τῶν σταφυλῆν καὶ θύρσον, παρ' αὐ-
τῷ δὲ πάνθηρ Α·85

Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Μαίσης. Ἐπιγρ., ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Ἀρχοντες—ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ καὶ στρατηγός, συνήθως μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Τύποι—ἔμπρ., κεφαλὴ Διός, μετ' ἐπιγρ. ΖΕΥΣ ΠΟΤΗΟΣ, ἐπιθέτου ἄλλως ἀγνώστου· Σεράπιδος· Διονύσου· Δήμου· Ἱερᾶς Βουλῆς, κτλ. ἢ αὐτοκράτορος, ὅπισθ, Διόνυσος ἐπὶ θρόνου ἢ ἱστάμενος· Δημήτηρ(;) πεπλοφόρος, φέρουσα δᾶδα δι' ἐκάστης χειρός· παρ' αὐτῇ δὲ

ὁ Τελεσφόρος (*Journ. Hell. Stud*, IV. 161). Ἀσκληπιὸς καὶ Τελεσφόρος· Κυβέλη· ΜΕΑΝΔΡΟΣ ὁ ποταμός, κατακείμενος. Πρὸς τούτοις γνωρίζομεν ἐξ ἐπιγραφῶν δημοσιευθεισῶν παρὰ τοῦ Ramsay (ἐ. ἀ.) θεὸν καλούμενον Ἥλιον Λερμηνόν, Ἀπόλλωνα Λαρθηνόν ἢ Ἥλιον Ἀπόλλωνα Λερμηνόν, προφανῶς τὸν αὐτὸν πρὸς τὸν ΛΑΙΡΒΗΝΟΣ τῶν νομισμάτων τῆς Τεραπόλεως, ὅπερ δεικνύει στενὴν θρησκευτικὴν σχέσιν μεταξὺ τῶν δύο πόλεων.

Δοκίμιον, νῦν Ἰσηά Καρὰ Χισσάρ (Ramsay, *Mittheil.*, VII. 133), κειμένη, κατὰ τὸν Στράβωνα (XII. 8) ἐξήκοντα στάδια ἀπὸ τῶν Συννάδων. Ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ Μακεδόνα καλουμένου Δοκίμου, πιθανῶς τοῦ ὑποτάξαντος τὰ Συννάδα τῷ Λυσιμάχῳ ἐν ἔτει 302 π. Χ. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Τραυκιλλίνης. *Ἐπιγρ.* ΔΟΚΙΜΕΩΝ ἢ ΔΟΚΙΜΕΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ· ἄρχων — ἀνθύπατος, ΕΠΙ ΚΟΡΒΟΥΛΩΝΟΣ ΑΝΘΥ., πιθανῶς ὁ Cn. Domitius Corbulo, ἀνθύπατος Ἀσίας ἐν ἔτει 51 ἢ 52 μ. Χ., φονευθεὶς ἐν Κεγχρεαῖς κατὰ διαταγὴν τοῦ Νέρωνος τὸ 67 μ. Χ. Ἐγχώριοι ἄρχοντες — στρατηγὸς καὶ ἄρχων. *Τύποι* — ἐμπ. ΔΟΚΙΜΟΣ, κεφαλὴ τοῦ κίστου, ἐπίσης τῶν ΔΗΜΟΣ, ΒΟΥΛΗ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ ἢ τοῦ αὐτοκράτορος· ὅπ. Ἀθηνᾶ· Ἀπόλλων· Διόνυσος· Ἀδης Σέραπιδες μετὰ τοῦ Κερβέρου· Ἀσκληπιὸς· Κυβέλη· πεπλοφόρος θεὰ κατ' ἐνώπιον μεταξὺ δύο ταύρων· ποτάμιος θεός· λόφος κωνικὸς καλούμενος ΠΕΡΣΙΣ ἐπὶ νομίσματος ἀνήκοντος τῷ κ. Lawson, ἴσως δ' ἀναφερόμενος εἰς τὰ διάσημα λατομεῖα μαρμάρου τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα Δοκίμια ἢ Συννάδια· ἢ θεὰ τῆς πόλεως ἱσταμένη παρὰ τὸ ὄρος (*Z. f. N.*, VI. 18).

Δορύλαιον ἐπὶ τοῦ Θυμβρίου ποταμοῦ, παρὰ τὰς συμβολὰς αὐτοῦ καὶ τοῦ Σαγγαρίου. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. *Ἐπιγρ.*, ΔΟΥΥΛΑΕΩΝ. Ἀρχων-ἀνθύπατος, ΙΤΑΛΙΚΩ ΑΝΘΥΠΑΤΩ, = Ti. Catius C. Silius Italicus, ἀνθύπατος Ἀσίας βραχὺ μετὰ τὸ 77 μ. Χ. Ἐγχώριος ἄρχων — ἄρχων. *Τύποι* — ἐμπρ. Κεφαλὴ Σεράπιδος ἢ αὐτοκράτορος· ὀπισθ.

Ποτάμιος θεός· Κυβέλη· Ζεύς· Διόνυσος· Ἀθηνᾶ· Ἀρτεμις· Ἀδης Σέραπις μετὰ Κερβέρου· Θάνατος κρατῶν δᾶδα ἀνεστραμμένην.

Ἐπίκτητος, διαμέρισμα τῆς Φρυγίας, οὕτω κληθὲν ἐπειδὴ προσεκτῆθη ἀπὸ τῶν Βιθυνῶν, καταλαβόντων αὐτὸ μετὰ τὸν θάνατον Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τρίτου καὶ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 398).

Προτομή κρανοφόρος.

Κράνος μετὰ παραγναθίδων.

Κεφαλή Διός.

ΕΠΙΚΤΗΤΕΩΝ Ἴππος βαδίζων, ἐνίοτε ἐπὶ κηρυκείου. Ὑπεράνω πῖλος, οὗ ὑπέρκειται ἀστήρ. Α 8

» Εἶφος καὶ κολεός. Α 65

» Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ. Α 65

Εὐκαρπία, πιθανῶς κειμένη παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Μαιάνδρου. Αὐτοκρατορικὰ — Ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Οὐολουσιανοῦ. Ἐπίγρ. ΕΥΚΑΡΠΕΩΝ, ΕΥΚΑΡΠΕΙΑ, ἢ ΕΥΚΑΡΠΙΤΙΚΟΥ. Ἀρχοντες — νεώκορος, αἰτησάμενος καὶ ἱερῆα (*Zeit. f. Num.* VI. 228). Πρὸς λ. Ἀχμονίαν, Ἀττουδαν καὶ Πρυμνησόν, ἐνθα ὡσαύτως ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα ἱερείας ἐπὶ τῶν νομισμάτων. Ἐπίσης αἱ ἀσυνήθεις ἐπιγραφαὶ ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΙΣΗΣ ΠΕΔΙΑΣ ΣΕΚΟΥΝΔΗΣ (ἢ Pedia Secunda ἂν καὶ γυνὴ φαίνεται ὅτι ἦτο ἐπώνυμος ἀρχῶν τῆς Εὐκαρπίας) καὶ ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ Γ. ΚΛ. ΦΛΑΚΚΟΥ. Τύποι — ἔμπροσθ. κεφαλαὶ Δήμου, Βουλῆς, Εὐκαρπίας, Ἑρμοῦ ἢ αὐτοκρατόρων· ὀπισθ. Κυβέλη μετὰ λέοντος· Ἀρτεμις ἀνέλκουσα βέλος ἐκ τῆς φαρέτρας, ἱσταμένη δὲ μετὰ ξύ ἐλάφου καὶ μικρᾶς πεπλοφόρου μορφῆς φερούσης μόδιον (τῆς ἱερείας τῆς πόλεως;). Ἰδε Millingen, *Syll.*, 79 *Rev. Num.*, 1851, 170. *Hermes*, IX. 492.

Εὐμένηεια, νῦν Ἰσχυελί, ἔκειτο εἰς τοὺς πρόποδας λόφου ἐξ οὗ ῥύαξ καλούμενος Κλοῦδρος ἔρρεεν ἐλικοειδῶς διὰ μέσου τῆς πόλεως πρὸς τὸν Μαιάνδρον. Ἡ χώρα τῆς πόλεως ὠρίζετο πιθανῶς ὑπὸ τοῦ Γλαύκου, ἐτέρου παραποτάμου τοῦ Μαιάνδρου (Ramsay

Journ. Hell. Stud., IV. 399). Ἐλέγετο δ' ὅτι ἡ πόλις ἐκλήθη ἀπὸ Εὐμένους τοῦ Β', βασιλέως τῆς Περγάμου. Τὰ νομίσματα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι οἱ κάτοικοι ἠξίουσαν, ὅτι ἦσαν Ἀχαϊκῆς καταγωγῆς.

Δεύτερος καὶ πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ.

ΕΥΜΕΝΕΩΝ Τρίπους καὶ διπλοῦς
πέλεκυς μετὰ ὄφρατος περὶ ἀμφό-
τερα ἐλίσσομένου· ἐν τῷ πεδίῳ δὲ
τρεῖς ἀστέρες. Ὄνόματα ἀρχόντων
Α·82

Κεφαλὴ Διός.

ΕΥΜΕΝΕΩΝ ἐν στεφάνῳ δρυός. .
Α·6

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

» Νίκη στεφανοφόρος. .
Α·75

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπίγρα., ΕΥΜΕΝΕΩΝ ἢ ΕΥΜΕΝΕΩΝ ΑΧΑΙΩΝ. Ἄρχων — ἀρχιερεὺς, ἢ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΣΙΑΣ. Ἀγῶνες (ἐπὶ Γαλλιανοῦ), ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ. Τύποι — ἔμπ. Κεφαλὰι Εὐμενείας καὶ τῶν ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ἢ αὐτοκράτορος· ὁπισθ. ΓΛΑΥΚΟΣ, ποτάμιος θεός· Ἀπόλλων κρατῶν διπλοῦν πέλεκυν καὶ πτηνόν· Διόνυσος καὶ Ἀριάδνη (;) ἢ Ἀπόλλων λύραν ἀνακρούων ἐπὶ ἄρματος συρομένου ὑπὸ αἰγὸς καὶ πάνθηρος μετὰ Ἑρωτος καθημένου ἐπὶ τῆς αἰγὸς καὶ αὐλοῦντος διπλοῦν αὐλόν· Νίκη ταῦρον θύουσα· ἀμαζὼν ἔφιππος· ναὸς τετράστυλος, περιέχων εἰδῶλον τῆς Ἀσιατικῆς Ἀρτέμιδος (*Num. Chron.*, VIII 25).

Θεμισώνιον (*Num. Chron.*, VIII. 55) πρὸς βορρᾶν τῆς Κιβύρας ἐπὶ τῆς ἀπὸ Λαοδικείας εἰς Πέργην ὁδοῦ. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπίγρα., ΘΕΜΙΣΩΝΕΩΝ. Τύποι — ποτάμιος θεὸς ΚΑΖΑΝΗΣ· Ἡρακλῆς ιστάμενος μεταξὺ Ἀπόλλωνος καὶ Ἑρμοῦ. Πρὸς τὸν Πausanias (X. 32), ἀναφέροντα ὅτι οἱ Θεμισωνεῖς ἰδρύσαντο ἀγάλματα Ἡρακλέους, Ἀπόλλωνος καὶ Ἑρμοῦ ἐν σπηλαίῳ παρὰ τὴν πόλιν (*Eckhel*, III. 175). ΛΥΚ[ΙΟΣ] ΣΩΖΩΝ, προτομὴ Ἀπόλλωνος Λυκίου Σώζωντος.

Ἱεράπολις, πόλις σημαντική μεταξὺ τοῦ Λύκου καὶ τοῦ Μαιάνδρου, περὶ τὰ πέντε χιλιόμετρα πρὸς βορρᾶν τῆς Λαοδικείας, διάσημος δὲ διὰ τὰς θερμὰς πηγὰς καὶ τὸ Πλουτώνιον, ὅπερ ἦτο σπήλαιον εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ ἀνεδίδετο δηλητηριώδης ἀτμός. Ἡ θεὰ δὲ τοῦ ὄρους παρ' ᾧ ἔκειτο ἡ πόλις ἦτο Λητώ ἢ μήτηρ. Πρὸς τιμὴν αὐτῆς ἤγοντο ἐν Ἱεραπόλει ἀγῶνες, καλούμενοι ΛΗΤΩΕΙΑ, πρὸς τιμὴν δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἕτεροι καλούμενοι ΠΥΘΙΑ καὶ ΑΚΤΙΑ ΠΥΘΙΑ. Ὑπῆρχον ὡσαύτως αὐτόθι καὶ ἄλλοι καλούμενοι ΧΡΥCΑΝΤΙΝΑ (Πβλ. ΧΡΥCΑΝΘΕΙΝΑ ἐν Σάρδεσι σ. 204). Μεγάλως ὡσαύτως ἐτιμᾶτο ἐν Ἱεραπόλει ὁ Ἥλιος, Λαιρβηνὸς καλούμενος (Πβλ. τὰς ἐπιγραφὰς τῆς Διονυσιοπόλεως, σελ. 218).

Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ Μορφὴ καθημέ-
νη ἐπὶ τριῶν ἀσπίδων . . Α· 7

Αὐτοκρατορικά— ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Οὐλεριανοῦ. Ἐπίγρ., ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, μετὰ ἢ ἄνευ ΝΕΩΚΟΡΩ, σπανίως δὲ ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Ἀρχοντες— τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθυπάτου ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ, ὁ π. Χ., ἀπαντᾷ ἄνευ τοῦ τίτλου αὐτοῦ· πρὸς δὲ ἐγχώρια ὀνόματα, ἄνευ τίτλων ἢ μετὰ τῶν τοῦ ἄρχοντος καὶ στρατηγοῦ, ἐπὶ δὲ νομίσματος τοῦ Οὐήρου, ἀσιάρχης, ἦτοι ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ ΚΛ. ΠΩΛΛΙΩΝΟΣ ΑCΙΑΡΧΟΥ. Τύποι— ἐμπρ. Κεφαλαί: ΓΕΡΟΥCΙΑ· ΒΟΥΛΗ· ΔΗΜΟΣ· ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟΣ· Ἥλιος ΛΑΙΡΒΗΝΟΣ· Ἀπόλλων ΑΡΧΗΓΕΤΗΣ· Ἀπόλλων Κιθαρωδός· Διόνυσος· Ἀσκληπιός· ἢ αὐτοκράτωρ· ὀπισθ., ΧΡΥCΟΡΟΑΣ, ποτάμιος θεός· ΖΕΥC ΒΟΖΙΟΣ καὶ ΖΕΥC ΤΡΩΙΟΣ· ΜΟΥCΟΣ καὶ ΤΟΡΡΗCΟΣ πρὸς ἀλλήλους ἐστραμμένοι, τοῦ πρώτου κρατοῦντος τόξον καὶ κλάδον, τοῦ δ' ἄλλου (ἄλλως ἀγνώστου) φέροντος μακρὸν ἔνδυμα, ἐρειδομένου δὲ ἐπὶ λύρας καὶ κρατοῦντος ἐν τῇ χειρὶ ἄγαλμάτιον θεᾶς· Ἀθῆς Σέραπις μετὰ Κερβέρου· Νέμεσις· Μὴν ἱστάμενος· Σελήνη ἐπὶ ἄρματος· ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης· ἀμαζὼν ἔφιππος·

ΕΥΠΟΣΙΑ ἢ ΕΥΒΟΣΙΑ ἱσταμένη μετὰ πηδαλίου καὶ κέρατος Ἀμαλθείας ἐν ᾧ κάθηται ὁ παῖς Πλούτος, σύμβολον τῆς εὐφορίας τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς ἀφθονίας (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 402). Ζεὺς Λαοδικεὺς μετὰ ἀετοῦ καὶ σκήπτρου· Ἀσιατικὴ Ἄρτεμις μετὰ τῶν ἐλάφων αὐτῆς, καὶ πλείστοι ἄλλοι.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἀφροδισιάδος, Κερατάπων, Κιβύρας, Ἐφέσου, Λαοδικείας, Σάρδεων, Σμύρνης καὶ Συννάδων.

Ἱερόπολις, μικρὰ πόλις περὶ τὰ τέσσαρα χιλιόμετρα ἀπὸ τοῦ Βρούζου. Ἡ πόλις αὕτη δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὴν διασημοτέραν Ἱεράπολιν (*Bull. de Corr. Hell.*, VI. 503). Ὁ κ. Ramsay ἀπονέμει εἰς αὐτὴν νομισμάτιον ὀψίμων αὐτοκρατορικῶν χρόνων, ἀγορασθὲν παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς ἀρχαίας πόλεως: Ἐμπ. ΙΕΡΟΠΟΛΙΣ, προτομὴ πόλεως πυργωστεφῆς· ὀπισθ. ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, Ἀσκληπιὸς ἱστάμενος.

Ἱεροχάραξ, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Μόζεανῶν, τιθεμένη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ramsay (*Academy*, 1884, σ. 174) περὶ τὰ ἐπτὰ χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς Διοκλείας.

Αὐτοκρατορικόν. Ἐπιγρ., ΙΕΡΑΧΑΡΑΚΕΙΤΩΝ ΜΟΖ. Τὸ μοναδικόν τοῦτο νόμισμα εὑρίηται ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ κ. Waddington.

Ἰουλία, ἐν τῇ πλησιοχώρῳ τῆς Κιβύρας (Πλινίου V. 29. *Γεογρ.* 670). Αὐτοκρατορικά. — Ἀπὸ Τιβερίου μέχρις Οὐαλεριανοῦ. Ἐπιγρ. ΙΟΥΛΙΕΩΝ. Ἄρχων — ἄρχων. Τύποι — Μὴν ἔφιππος ἢ ἐν ναῶ· Κυβέλη καθημένη, κτλ. (*Num Chron.* VIII. 29).

Κάδοι. (*Num. Chron.*, VIII. 19), ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ παρὰ τὰς πηγὰς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Φρυγίας καὶ Μυσίας. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Γαλλιανοῦ μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. Ἐπιγρ., ΚΑΔΟΗΝΩΝ. Ἄρχοντες — ἄρχων, πανηγυριστής, στρατηγός, στεφανηφόρος. Ἀγῶνες. — ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ Τύποι ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ. Ζεὺς ἐρειδόμενος ἐπὶ σκήπτρου καὶ κρατῶν κάδον (Waddington, *As. Min.*,

15), ἡ ἄλλως πτηνόν τι· ΕΡΜΟΣ, ὁ Ἑρμὸς κατακείμενος· ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΙΔΑΣ, κεφαλὴ τοῦ βασιλέως Μίδα· εἶδωλον θεᾶς Ἀσιατικῆς μετὰ ἐρεισμάτων, κτλ.· Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια· Ἑρμῆς· Διόνυσος· Ἡρακλῆς, κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Αἰζανῶν καὶ τῆς Γόρδου Τουλίας.

Κερέταπα, καλουμένη ὡσαύτως Διοκαισάρεια, ἔκειτο πιθανῶς ἐν τῇ θέσει τῇ καλουμένη νῦν *Καριαδιβί*, ἐν τῇ νοτίῳ Φρυγίᾳ ἐπὶ τῶν ὄχθων μικρᾶς λίμνης. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Πλωτίνης μέχρι Σεουήρου, μετὰ ἡ ἄνευ εἰκόνων. Ἐπίγρα. ΚΕΡΕΤΑΠΕΩΝ ἢ ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΚΕΡΕΤΑΠΕΩΝ. Ἀρχοντες — στρατηγὸς καὶ νεωκόρος, προτασσομένης ἐνίοτε τῆς ΠΑΡΑ ἀντὶ τῆς ΕΠΙ. Τύποι — ΔΗΜΟΣ· Κυβέλη· Τύχη· κεφαλὴ Ἡρακλέους· Ζεὺς ἱστάμενος· κεφαλὴ Σεράπιδος· τόξον ἐν γωρυτῷ, ρόπαλον καὶ λεοντῇ· ΑΥΛΙΝΔΗΝΟΣ, ποτάμιος ἢ λιμναῖος (;) θεός.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἱεραπόλεως.

Κίβυρα. Ἡ πόλις αὕτη κειμένη ἐπὶ διακλαδώσεώς τινος τοῦ ποταμοῦ Ἰνδοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Λυκίας, ἦτο ἡ πρωτεύουσα συμπολιτείας τεσσάρων πόλεων, διοικουμένων ὑπὸ τυράννου. Μοαγέτης ὁ τελευταῖος τῶν τυράννων τούτων καθηρέθη ὑπὸ τοῦ Μουρήνα ἐν ἔτει 84 π. Χ. ἡ δὲ Κίβυρα προσηρτήθη τότε εἰς τὴν Φρυγίαν. Πρὸ τοῦ 84 π. Χ. τὰ νομίσματα τῆς Κιβύρας ἀποτελοῦνται ἐξ ἀργυρῶν τετραδράχμων καὶ δραχμῶν τοῦ κιστοφορικοῦ κανόνος καὶ ἐκ νομισματίων χαλκῶν. Μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἀπαντώντων ὀνομάτων τῶν δυναστῶν τῆς Κιβύρας εἶνε τὰ ΜΟΑΓΕ..., ΙΑΓΟΑΣ, ΟΓΩΛΛΙΞ, ΟCIP. . . . κτλ.

Κεφαλὴ ἀνδρική κρανοφόρος.

(B. M. *Guide*, Πίν. LX. 6.)

ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ Ἱππεὺς καλπάζων
μετὰ προτεταμένου δόρατος. Διά-
φορα σύμβολα καὶ ὀνόματα ἀρ-
χόντων, ὧν μεταξὺ ΜΟΑΓΕ ἐπὶ
δραχμῆς τοῦ Νομισμ. μουσείου τοῦ
Μονάχου . **Α** Τετράδρ. 196 κ.
Α Δρ. 49 κ.

Κεφαλή ἀνδρική κρανοφόρος.

Ὁμοίως.

ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ Ταῦρος Ἰνδικὸς ἐν
τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Α · 4

Κ - Ι Ἀετὸς μετὰ κλειστῶν πτερύγων
Α · 4

Ἄλλας ποικιλίας ἶδε παρὰ τῷ Imhoof (*Mon. Gr.*, σ. 396),
καὶ ἐν *Zeit. f. Num.*, I. 330.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιηνού. Κεφαλή
αὐτοκράτορος ἢ τῶν: ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΒΟΥΛΗ, ΔΗΜΟΣ ἢ ΚΙ-
ΒΥΡΑ. Ἐπιγρ. ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ ἢ ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ. Ἄρχον-
τες — στρατηγὸς καὶ ἀρχιερεὺς. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον
ἀπὸ τοῦ 23 μ. Χ. ὅτε ὁ Τιβέριος ἐπηνώρθωσε τὴν πόλιν μετὰ σει-
σμόν. Ἀγῶνες — ΠΥΘΙΑ. Τύποι — Μέγας πλεκτὸς κάλαθος, οὗ τὸ
ὄνομα δυνατὸν νὰ ᾔτο τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ τῆς πόλεως, πρὸλ. κίβυσις,
κύβις, κίββα, κτλ. Waddington, *As. Min.*, 19). Ἀπαντᾷ ὡσαύτως
ὡς σύμβολον πλησίον ἄλλων τύπων, π. χ. φερόμενος ἐπὶ τῶν κε-
φαλῶν διαφόρων θεοτήτων. Ἀμαζὼν σπένδουσα· ποτάμιος θεός·
Δήμητρα ἐπὶ ἄρματος λεόντων· κεφαλή Ἡλίου.

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου καὶ Ἱεραιπόλεως.

Κιδυεσσός. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Νέρωνος μέχρις Ὠτακι-
λίας. Ἐπιγρ., ΚΙΔΥΗΣΣΕΩΝ ἢ ΚΙΔΥΗΣΣΕΙΣ. Ἄρχοντες — ἀρχιε-
ρεὺς, ἄρχων, λογιστής. Τύποι — Ζεὺς καθήμενος, κρατῶν φιάλην
καὶ σκῆπτρον· Κυβέλη· Ἀσκληπιός· Ὑγίεια· Τελεσφόρος. Πρὸς δὲ
καὶ ἄλλοι, ἀλλ' οὐχὶ ἰδιαιτέρου τινὸς ἐνδιαφέροντος (*Num. Chron.*,
VIII. 20. 21).

Κολοσσαί, ἐπὶ τοῦ Λύκου. Αὐτοκρατορικά — Ἀπὸ Αὐγούστου
μέχρι Γορδιανοῦ μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. Ἐπιγρ., ΚΟΛΟCCHNΩΝ, σπα-
νιότερον δὲ ΚΟΛΟCCHΝΟΙC ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Ἄρχοντες — ἄρχων, γραμ-
ματεὺς. Τύποι ἀναφερόμενοι κυρίως εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡλίου
καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, ἀπεικονιζομένης ὡς Ἀρτέμιδος Ἐφεσίας, ἀγροτέ-
ρας ἢ ἐπὶ ἄρματος ἐλάφων. Πρὸς τοῦτοις Ζεὺς Λαοδικεύς, Δημήτηρ,

Σέραπισ, Ἴσις, Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια, ΔΗΜΟΣ, κτλ. (*Num. Chron.*, VIII. 22. *Rev. Num.*, XVI. 168.)

Κοτιάειον, ἡ νῦν Κοντιάϊα (*Waddington, As. Min.*, 21), ἐπὶ τῆς ἀπὸ Δορυλαίου εἰς Φιλαδέλφειαν ὁδοῦ. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Σαλωνίνου. Ἐπιγρ., ΚΟΤΙΑΕΩΝ ἢ ΚΟΤΙΑΕΙΣ. Ἀρχων, — ἀνθύπατος, ΕΠΙ ΜΑΡΚ[ΟΥ] ΛΕΠΙΔΟΥ = M. Aemilius Lepidus, ἀνθύπατος Ἀσίας, 21-22 μ. X. καὶ [C]ΚΑΠΛΑ ΑΝΘ = Scapula (;) ἀνθύπατος, περὶ τὰ 114-116 μ. X. Ἐγχώριοι ἄρχοντες — ἄρχων, ἱππικός, νεωκόρος, ἀρχιερεύς, Υἱὸς ΠΟΛΕΩΣ (πρόλ. Ἀττουδα), καὶ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ. Τύποι — ἔμπερ., ΡΩΜΗ· ΔΗΜΟΣ· ΒΟΥΛΗ· ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· ἡ κεφαλὴ αὐτοκράτορος. Ὀπισθ. Ἥλιος ἐπὶ τεθρίππου· Ζεὺς καθήμενος· Κυβέλη· Ἡρακλῆς φέρων τὸν παῖδα Τήλεφον ἢ ἐν τῷ κήπῳ τῶν Ἑσπερίδων· Ἡρακλῆς καὶ ἀμαζῶν ἱσταμένη· Ἀσκληπιός, Ὑγίεια καὶ Τελεσφόρος· Ἀσιατική θεὰ ὡς Ἀρτεμις Ἐφεσία, κτλ. (*Num. Chron.* VIII. 23 καὶ δευτέρας σειρᾶς τόμ. I. 222).

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου.

Λαοδίχεια πρὸς Λύκον, ἐπὶ τῆς συμβολῆς τῶν ποταμῶν Λύκου καὶ Μαιάνδρου, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῆς θέσεως ἀρχαιοτέρας πόλεως καλουμένης Διὸς πόλεως ἢ Ῥοάδος, κληθεῖσα δὲ ἀπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Λαοδικείας. Βαθμηδὸν δ' ἠϋξήθη εἰς μίαν τῶν σπουδαιοτάτων πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα αὐτῆς εἶνε **κιστοφόροι**, χρονολογούμενοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἡμίσεος τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. X. μέχρι τοῦ 50 π. X. Διακρίνονται δ' οὗτοι διὰ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ γραμμάτων ΛΑΟ καὶ διὰ συμβόλου, συνήθως κηρυκείου πτερωτοῦ. Φέρουσιν ὡσαύτως ὀνόματα ἐγχωρίων ἀρχόντων, παρὰ ταῦτα δέ, μετὰ τὸ 58 π. X., τὰ τῶν Ῥωμαίων ἀνθυπάτων τῆς τε Ἀσίας καὶ Κιλικίας, καὶ δὴ λατινιστί, T. Ampius, 58-57 π. X.· P. Lentulus (ἀνθύπατος Κιλικίας), 56-53 π. X.· C. Claudius Pulcher, 55-54 (;) π. X. καὶ M. Tullius Cicero, 51-50 π. X.

(ἀνθύπατος Κιλικίας). Χαλκᾶ νομίσματα πρὸ τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ κατ' αὐτούς — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ἢ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ Ἀρχων — ἀνθύπατος, ΕΠΙ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΑΝΘΥ., Τ. Clodius Eprius Marcellus, ἀνθύπατος Ἀσίας ἐν ἔτει 70-73 μ. Χ. · ΕΠΙ ΑΝΘΥ. ΠΟΠΙ. ΠΕΔΩΝΟΣ, C. Popilius Pedo, 160-161 μ. Χ. Ἐγχώριοι ἄρχοντες — γραμματεῖς, στρατηγός, Ἀσιάρχης, ἱερεὺς, νομοθέτης, σοφιστὴς καὶ κορνικουλάριος (;) (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 405, 409), ἐνίοτε μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Κυριώτεραι ἐπιγραφαὶ καὶ τύποι — Κεφαλαὶ πόλεως, ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ, Δήμου, Βουλῆς, Συγκλήτου, κλπ. Ὡσαύτως κεφαλαὶ τῶν ΖΕΥΣ ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ, καὶ ΖΕΥΣ ΑΣΕΙΣ οὗ σύμβολον ἡ αἶξ. Ἴδε *Zeit. f. Num.*, II, 107 καὶ Waddington (*As. Min.*, 27), ὅστις θεωρεῖ τὸ ἐπίθετον ΑΣΕΙΣ ὡς Συριακῆς καταγωγῆς καὶ ταυτόσημον τοῦ Ζεὺς ὕψιστος. Κεφαλαὶ Μηνός, Ἀφροδίτης, Σεράπιδος κτλ. Ὀπισθότυποι — Ζεὺς Λαοδικεὺς ἱστάμενος, κρατῶν ἄετον καὶ στηριζόμενος ἐπὶ σκήπτρου· κέρας Ἀμαλθείας, παρ' ᾧ ὁ παῖς Πλούτος ἢ Διόνυσος· ποταμοὶ Κάπρος καὶ Λύκος παριστώμενοι διὰ τοῦ κάπρου, ΚΑΠΡΟΣ, καὶ τοῦ λύκου, ΛΥΚΟΣ· Κυβέλη· Ἄδης Σέραπιδος μετὰ Κερβέρου· Ὑπνος περωτὸς ἐν θέσει κοιμωμένου, μετ' ἀνεστραμμένης δαδός· ναὸς ἐπιγεγραμμένος ΕΠΙΝΕΙΚΙΟΣ (Imhoof, *Mon. Gr.*, 405) Ἀφροδίτη κρατοῦσα περιστερὰν· Ἀφροδίτη γυμνὴ ὑψοῦσα δι' ἑκατέρας τῶν χειρῶν μακρὸν πλόκαμον τῆς κόμης αὐτῆς, ἱσταμένη δὲ μεταξὺ Ἑρωτος καὶ δελφίνος· Λαοδίκεια ἱσταμένη μεταξὺ λύκου καὶ κάπρου (τῶν ποταμῶν Λύκου καὶ Κάπρου), κρατοῦσα δὲ ἀγαλμάτιον Διός· αἱ ὥραι τοῦ ἔτους προσωποποιημέναι ὡς τέσσαρα παιδιά, ἐπιγρ. ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΚΑΙΡΟΙ· Λαοδίκεια καθημένη μεταξὺ δύο ἱσταμένων μορφῶν, καλουμένων ΦΡΥΓΙΑ καὶ ΚΑΡΙΑ· Τέμενος τετραγωνικὸν πλήρες μορφῶν, ὧν μεταξὺ ὁ αὐτοκράτωρ διανεμὼν δῶρα (Berlin. *Königl. Münz-Kab.*, σ. 223)· Ῥέα ἢ Ἀμάλθεια θηλάζουσα τὸ βρέφος Δία, πέριξ δὲ τρεῖς Κορύβαντες κρούοντες τὰς

ἀσπίδας διὰ τῶν ξιφῶν αὐτῶν, παρὰ τοὺς πόδας δὲ τέσσαρες ποτάμιοι θεοὶ κατακείμενοι. Ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Λαοδικείας τῶν ὀψίμων αὐτοκρατορικῶν χρόνων ἀπαντᾷ συχνὰ ἡ ἐπιγραφὴ ΔΟΓΜΑΤΙ ΣΥΝΚΛΗΤΟΥ (Senatus consulto). Ἀγῶνες — ΚΟΙΝΑ ΑΣΙΑΣ· ΠΥΘΙΑ· ΚΟΜΟΔΕΙΑ· καὶ ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ.

Πολλὰ τῶν νομισμάτων τῆς Λαοδικείας εἶνε μεγάλου μεγέθους καὶ καλοῦνται κοινῶς νομισματοδόσημα (medallions). Ἡ δ' ἐποχὴ τῆς Λαοδικείας ὑπολογίζεται, ὡς φαίνεται, ἀπὸ τοῦ 177 π.Χ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Ἀδραμυτείου, Ἀντιοχείας Καρίας, Ἐφέσου, Ἱερὰπόλεως, Νικομηδείας, Περγάμου, Περίνθου, Σμύρνης, Τράλλεων καὶ Τριπόλεως.

Λυσιᾶς, μετὰξὺ Συννάδων καὶ Πρυμνησοῦ. Αὐτοκρατορικὰ — Κομμόδου καὶ Γορδιανοῦ. Ἐπιγρ., ΛΥΣΙΑΔΕΩΝ. Κεφαλαὶ Βουλῆς, Δήμου ἢ αὐτοκράτορος. Ὀπισθ., Διόνυσος, Ἐκάτη, Κυβέλη, κτλ.

Μητρόπολις. Ὑπῆρχον δύο πόλεις τοῦ ὀνόματος τούτου ἐν Φρυγίᾳ καὶ μία ἐν Ἰωνίᾳ. Τούτων δὲ δὲν εἶνε εὐκόλος ἡ διάκρισις ἐν ταῖς νομίσμασιν αὐτῶν. Εἰς τὴν βόρειον Μητρόπολιν, ἣν ὁ καθηγητὴς Ramsay τίθησι περὶ τὰ ἑξ χιλιόμετρα πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἀφιοῦν κατὰ Χισσάρ, δυνατόν νὰ ἀνήκωσι τινὰ τῶν ἀπλῶς διὰ τοῦ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ἐπιγεγραμμένων νομισμάτων, ἅτινα ὁμως ἀσφαλέστερον εἶνε νὰ τάξωμεν ὑπὸ τὴν Ἰωνικὴν πόλιν, ἐκτὸς ἂν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι εὐρέθησαν ἐν Φρυγίᾳ. Εἰς δὲ τὴν νότιον Μητρόπολιν, τὴν εἰς τὸ νοτιανατολικὸν τῆς Φρυγίας, παρὰ θέσιν καλουμένην νῦν Ταταρλὺ ἐν τῇ Τσαλ-Ὁβά, ἀνήκουσι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὰ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΦΡΥ ἢ ΦΡΥΓ νομίσματα, ἐν ᾧ εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Ἰωνίας ἀποδοτέα πάντα τὰ νομίσματα, τὰ φέροντα τὸ ὄνομα στρατηγοῦ, ἢ τὰ μνημονεύοντα ἀγῶνας. Οἱ τύποι, οὓς ἤθελον ἀποδώσει τῇ Φρυγικῇ πόλει εἶνε — ὁ θεὸς Μὴν ἱστάμενος· πέντε ρίζαι σταχυῶν ἐν

καλάθῳ ἢ εἰς δέμα· Τύχη καθημένη μετὰ πρῶρας παρὰ πόδας, ὅθεν ἐξέρχεται ὄφεις (Wadd., *As. Min.*, 28). Ἐτερον νόμισμα τῆς νοτίου Μητροπόλεως, ἀνῆκον τῷ κ. Lawson, φέρει τὸν τοῦ ἄρχοντος τίτλον ΠΡ.Α.=πρῶτος ἄρχων (Ramsay, *Mittheil.*, VII. 144). Ὁ ποτάμιος θεὸς Ἀστραῖος ἀνήκει, κατ' ἐμὴν γνώμην, εἰς τὴν Ἰωνικὴν πόλιν.

Μιδάειον, κτισθὲν κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μίδα ἔκειτο ἐπὶ τοῦ Τέμβριος ποταμοῦ. *Αὐτοκρατορικὰ*—ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Φιλίππου. *Ἐπιγρ.*, ΜΙΔΑΕΩΝ. Ἄρχων, ἐπὶ Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου, ΠΡ[ΩΤΟΣ] ΑΡΧ[ΩΝ]. *Τύποι*—ΤΕΜΒΡΙΣ, ποταμὸς Τέμβρις· ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ, κεφαλὴ πωγωνοφόρος τοῦ Μίδα μετὰ Φρυγικοῦ πύλου· Ἄδης Σέραπιδες σὺν Κερβέρῳ· Ἡρακλῆς φέρων τὸν παῖδα Τήλεφον, κτλ. (ἴδε Sestini, *Lettere di Continuazione*, IX. 77-81).

Νακώλεια, ἐπὶ τοῦ Τέμβριος ποταμοῦ ἐν τῇ Ἐπικτήτῳ Φρυγίᾳ. *Αὐτοκρατορικὰ*—ἀπὸ Τίτου μέχρι Γορδιανοῦ μετὰ ἣ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος. *Ἐπιγρ.*, ΝΑΚΟΛΕΩΝ. Ἄρχων—ἀνθύπατος Ἀσίας, ΕΠΙ ΑΚΙΥΛΛΟΥ (οὕτω) ΠΡΟΚΛΟΥ, = T. Aquillius Proculus, 103-104 μ. Χ. (Waddington, *Fastes*, σ. 171)· καὶ ἐγγύριοι ἄρχοντες—ἄρχων καὶ στρατηγός. *Τύποι*—ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ, ποτάμιος θεός, πιθανῶς παραπόταμος τοῦ Τέμβριος, ἄλλος δὲ παρὰ τὸν ὁμώνυμον τῶν νομισμάτων τῆς Ἀμάστριος· ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, Ἄρτεμις, καὶ ἄλλοι τύποι ἄνευ ἰδιαίτερου τινὸς ἐνδιαφέροντος (Sestini, *Lett. di Cont.*, IX. 81-83).

Ὀκόκλεια, γνωστὴ ἐκ μόνων τῶν νομισμάτων αὐτῆς. *Αὐτοκρατορικὰ* τοῦ Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΟΚΟΚΛΙΕΩΝ. *Τύποι*—Ζεὺς καθήμενος· Ζεὺς καὶ Δημήτηρ ἰστάμενοι, βωμὸς δὲ ἐν μέσῳ αὐτῶν· Κυβέλη· Τύχη· κτλ.

᾽Οτροόιον. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Δόμνης μέχρι Γέτα. Ἐπιγρ., ΟΤΡΟΗΝΩΝ. Ἄρχοντες — ἄρχων καὶ Ἀσιάρχης μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Τύποι — Αἰνείας φέρων τὸν Ἀγχίστην καὶ ὁδηγῶν τὸν Ἀσκάνιον, ἢ ἀναβαίνων εἰς πλοῖον Ἄρτεμις κυνηγέτις· Κυβέλη καθημένη· Ζεὺς· Ἀσκληπιός· Τελεσφόρος· κτλ.

Οὐΐψανία (Vipsania). Ἴδε Ἀμόριον (σελ. 212).

Πέλται, κειμένη πιθανῶς μεταξὺ Λούνδης καὶ Εὐμενεΐας (Ramsay, *Journ. Hell. Stud.*, IV. σ. 398). Αὐτόνομα, προφανῶς τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. Ἦτο δ' ἡ πόλις Μακεδονικῆς καταγωγῆς.

Προτομή Ἀθηνᾶς.

ΠΕΛΤΗΝΩΝ Λέων καθήμενος. .
Α·7

Κεφαλὴ Διὸς Πελτηνοῦ.

» Κεραυνός . . Α·65

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρις Οὐλοουσιανοῦ. Ἐπιγρ., ΠΕΛΤΗΝΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. Ἄρχοντες — στρατηγός, γραμματεὺς. Τύποι — Κεφαλαὶ Ἡλίου καὶ Ἀθηνᾶς· Ἡρακλῆς καὶ λέων· Ἄρτεμις κυνηγέτις· Νέμεσις· Μῆνη καὶ ἀστήρ· Ἀφροδίτη γυμνή, κρατοῦσα δι' ἐκάστης τῶν χειρῶν μακρὸν τῆς κόμης πλόκαμον (ἴδε ὡσαύτως *Berl. Blätt.*, IV. 132). Ὡσαύτως κεφαλὴ τῆς Βουλῆς, μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΒΟΥΛΗΣ ἢ ΒΟΥΛΗ ΠΕΛΤΗΝΩΝ.

Πρυμνησσός, πόλις τῆς κεντρικῆς Φρυγίας, παρὰ τὸ νῦν Ἀφιοῦν *Karà Xiosáφ.* Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., ΠΡΥΜΝΗΣΣΕΩΝ ἢ ΠΡΥΜΝΗΣΣΕΙΣ. Ἄρχοντες — ἄρχων, ἱππικός, πρύτανις, στεφανηφόρος, καὶ ἱέρεια (πρβλ. Ἀχμονίαν, Ἀττουδαν καὶ Εὐχαρπίαν). Τύποι — Κεφαλὴ Ἱερᾶς Συγκλήτου, Δήμου ἢ Βουλῆς· ΜΙΔΑΣ ἢ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΙΔΑΣ, κεφαλὴ αὐτοῦ, ὀπισθ. ποτάμιος θεός. Τύπος ἐπικρατῶν ἐπὶ τῶν

νομισμάτων τῆς Πρυμνησσοῦ εἶνε παράστασις τῆς Δικαιοσύνης (Aequitas), ἴσταμένης ἢ καθημένης ἐν ναῶ. Ἐλατρεύετο ὡσαύτως ἐν Πρυμνησσῶ ὁ Ζεὺς ὡς δωροδότης καρπῶν καὶ τῆς παραγωγῆς τῆς γῆς, ὑπὸ τὸ ὄνομα Καρποδότης (Ramsay, *Mittheilungen*, VII. 135).

Σάλα, ἐν τῷ νοτιοδυτικῷ μέρει τῆς Φρυγίας οὐχὶ μακρὰν τῆς Τριπόλεως. Ἐν τοῖς Βυζαντιακοῖς καταλόγοις τάσσεται εἰς τὴν Λυδίαν. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρις Ἐρεννίου Ἐπρούσκου, *Ἐπιγρ.*, **ΣΑΛΗΝΩΝ, ΣΑΛΕΙΤΩΝ ἢ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟ-ΠΟΛΕΙΤΩΝ ἢ ΔΟΜΙΤΙΑΝΩΝ ΣΑΛΗΝΩΝ**. Ἀρχοντες — ἄρχων, στρατηγός, ἱππικός, ἀρχιερεὺς (**ΑΡΧΙΕΡΑΤ[ΕΥΩΝ]**), καὶ ἱερεὺς. *Τύποι* — Προτομαὶ Ἀθηνᾶς, Δήμου, Ἰερᾶς Συγκλήτου ἢ αὐτοκράτορος. Πρὸς τούτοις Ἀντινόου σὺν **ΗΡΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΣ**. *ὁπισθ.* Κυβέλλη καθημένη· Ζεὺς Λαοδικεὺς· Ἥρα· Ἀφροδίτη· Ἀπόλλων· Ἑρμῆς· Διόνυσος· Ὑγίεια· Τελεσφόρος, κτλ. καὶ ποτάμιος θεός, ἴσως ὁ Λύκος.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετ' ἀβεβαίου πόλεως. Ἴδε Waddington *As. Min.*, σ. 33).

Σεβαστή ἐν Φρυγίᾳ τῇ Πακατιανῇ, περὶ τὰ δεκαπέντε χιλιόμετρα πρὸς βορρᾶν τῆς Εὐμενείας. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Τρ. Γάλλου. *Ἐπιγρ.*, **ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ**. Ἀρχων — ἐνίοτε ἄρχων. *Τύποι* — Κεφαλαὶ Μηνός, Βουλῆς, Συγκλήτου, Κυβέλλης ἢ αὐτοκράτορος· *ὁπισθ.* Παραστάσεις Μηνός, Διός, αὐτοῦ μετὰ τοῦ Γανυμήδους, Περσεφόνης· Κυβέλλης. Πρὸς δὲ ποτάμιος θεός **ΣΕΝΑΡΟΣ** (Fox, II. 151).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Τεμένου Θυρῶν.

Σειθλία, παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Μαιάνδρου (*Journ. Hell. Stud.*, IV. 403). *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γέτα. *Ἐπιγρ.*, **ΣΕΙΒΛΙΑΝΩΝ**, κεφαλαὶ Δήμου, πόλεως (**ΣΕΙΒΛΙΑ**) πυργοστεφοῦς ἢ αὐτοκράτορος. *Ὅπισθ.* Ἡρακλῆς ἱστάμενος ἢ

πρὸς λέοντα μαχόμενος· Ἑρμῆς ιστάμενος· Ζεὺς ἀετοφόρος, κτλ. (*Num. Chron.*, VIII. 33)· προτομή Μηνός, κτλ. (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 411).

Σιθιδρύνδα (πόλις θέσεως ἀμφιβόλου). *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρι Γορδιανού. *Ἐπιγρ.*, CIBIDΟΥΝΔΕΩΝ. *Τύποι* — Μῆν μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν ποδῶν ἐπὶ βουκράνου, κρατῶν δὲ κῶνον πίτυος· οἱ Διόσκουροι μετὰ θεᾶς σεληνιακῆς, ισταμένης ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐχούσης δ' ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν μηνίσκον· Διόνυσος· Ἀρτεμις, κτλ. (*Num. Chron.*, VIII. 33).

Στεκτόριον, νοτιοδυτικῶς Ἀπαμείας τῆς Κιβωτοῦ. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Φαυστίνης τῆς νεωτέρας μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. *Ἐπιγρ.*, ΣΤΕΚΤΟΡΗΝΩΝ. Ἀρχοντες — στρατηγὸς καὶ Ἀσιάρχης (Ἀσιάρχης καὶ τῆς παιρίδος). *Τύποι*, συνήθεις· Ἱερὰ Βουλὴ, Δῆμος κτλ. ὡσαύτως Λητὼ τρέχουσα φέρουσα τὰ τέκνα Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν· ἥρως Μύγδων (;), ἑνοπλος ἔχων τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἐπὶ πρῶρας. (Πρβλ. Πausan. X. 27. 1.)

Σύναος, ἐν Φρυγίᾳ τῇ Πακατιανῇ παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Μακίστου. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Φαυστίνης τῆς νεωτέρας. Κεφαλὰὶ αὐτοκράτορος, Δήμου, Βουλῆς, Συγκλήτου, Ῥώμης, κτλ. *Ἐπιγρ.*, CYNΑΕΙΤΩΝ. Ἀρχοντες — ἀνθύπατος Ἀσίας, ΕΠΙ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΤΟ Γ, = τὸ τρίτον ἔτος τῆς ὑπατικῆς ἀρχῆς τοῦ T. Clodius Eprius Marcellus, 70-73 μ. Χ. Ἐγχώριοι ἄρχοντες — ἄρχων καὶ Ἀσιάρχης. *Τύποι* — Ἀπόλλων ὡς τοξότης γυμνὸς ἀνέλκων βέλος ἐκ τῆς φαρέτρας τοῦ· δύο Νεμέσεις· Ζεὺς ιστάμενος· Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια· Τελεσφόρος· Κυβέλη.

Σύνναδα, πλουσία ἐμπορικὴ πόλις ἐν Φρυγίᾳ Salutaris (Στράβ. 577. Πλινίου, V. 29).

Αὐτόνομα τοῦ πρώτου αἰῶνος π.Χ., ἔμπερ. κεφαλὴ τῆς πόλεως πυργοστεφῆς. ὁπ. ΣΥΝΝΑΔ., Ζεὺς ἱστάμενος, κρατῶν κεραυνόν. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης μετὰ κεφαλῶν αὐτοκράτορος, Δήμου, Βουλῆς, Τερᾶς Συγκλήτου, Ρώμης (ΘΕΑ ΡΩΜΗ) κτλ. πρὸς δὲ Διὸς Πανδήμου (ΖΕΥΣ ΠΑΝΔΗΜΟΣ). Ἐπίγρ., ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ, ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ ΙΩΝΩΝ, ἢ ΔΩΡΙΕΩΝ. Ἀρχοντες — πρύτανις, λογιστής, ἄρχων, ἀγωνοθέτης καὶ ἀρχιερεὺς. Τύποι — Ἀμάλθεια φέρουσα τὸν παῖδα Δία μετ' αἰγὸς παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς. Ζεὺς Πάνδημος καθήμενος Ἀθηνᾶ· Περσεφόνη. Ἀρτεμις Ἐφεσία (;). Κυβέλη· Μῆν' Νέμεσις, κτλ.

Ἀγῶνες — ΑΔΡΙΑΝΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἱεραπόλεως.

Τημένου Θύραι, ἐν τῇ Πακατιανῇ Φρυγίᾳ καλουμένη ὡσαύτως Φλαβιόπολις. Αὐτοκρατορικά — Ἀπὸ Σαβίνης μέχρι Σαλωνίνου μετὰ ἧ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκράτορος. Ἐπίγρ. ΦΛΑΒΙΟΠΟΛΙΣ ἢ ΦΛΑΒΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ· ὁπισθ. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥΣΙΝ ἢ σπανιώτερων ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΩΝ κατὰ πτώσιν γενικήν. Ἀρχοντες — ἀρχιερεὺς, ἄρχων, Ἀσιάρχης. Κύριοι τύποι — Δῆμος· Ἱερὰ Σύγκλητος· ΘΕΑ ΡΩΜΗ· Ἑρμῆς ἱστάμενος, κρατῶν βαλάντιον καὶ κηρύκειον· Ἀρτεμις ἱσταμένη παρὰ ἔλαφον ἢ ἐπὶ ἄρματος ἐλάφων· Μῆν' ἱστάμενος, κρατῶν κῶνον πίτυος καὶ σκῆπτρον, ἢ ἐπὶ ἄρματος ταύρων· Ζεὺς Λαοδικεὺς ἱστάμενος μετὰ ἀετοῦ καὶ δόρατος· Ἀπόλλων μετὰ ξύδενδρον καὶ τρίποδος· Ἡφαιστος χαλκεύων ἀσπίδα· Ἡρακλῆς ἐν τῷ κήπῳ τῶν Ἑσπερίδων· Ἡρακλῆς καίων τὰς κεφαλὰς τῆς Ὑδρας, ἱστάμενος δὲ πρὸ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς· προτομὴ τοῦ μυθικοῦ οἰκιστοῦ (ΤΗΜΕΝΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ ἢ ΟΙΚΙΣΤΗΣ). λέων βαδίζων· βωμός, ἐφ' οὗ ὄφεις (Num. Chron., VIII. 12. Rev. Num., 1852, 32).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Βαγῶν καὶ Σεβαστῆς.

Τιθεριόπολις, πόλις πιθανῶς κειμένη ὅλως ἐν τοῖς βορείοις τῆς Φρυγίας (πρὸβλ. τὴν τάξιν τοῦ Ἱεροκλέους). Αὐτοκρατορικά —

ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ. Ἄρχοντες, ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τοῦ τίτλου τοῦ ἄρχοντος. Ἐπιγρ., ΤΙΒΕΡΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Τύποι — συνήθως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἀρτέμιδος, παριστανομένης συνήθως ὁμοίως Ἀρτέμιδι τῇ Ἐφεσίᾳ· Ζεὺς Λαοδικεὺς· Ἀπόλλων· Ἀσκληπιός· Διόνυσος· Δῆμος· Ἱερά Σύγκλητος· Γέρουσία· Βουλὴ, κτλ.

Τραϊανόπολις. Ἴδε Γριμένου Θύραι (σ. 216).

Τρίπολις, ἐπὶ τοῦ ἄνω Μαιάνδρου, τασσομένη ἐν τοῖς Βυζαντινοῖς καταλόγοις εἰς τὴν Λυδίαν. Ἐν τοῖς νομισματικοῖς συγγράμμασι τίθεται συνήθως εἰς τὴν Καρίαν. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων, Ἐπιγρ. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, ὀνόματα θεοτήτων: ΖΕΥΣ ΣΕΡΑΠΙΣ, ΛΗΤΩ καὶ ποταμὸς ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ. Ἀγῶνες — ΛΗΤΩΕΙΑ ΠΥΘΙΑ. Τύποι — ΔΗΜΟΣ· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ· Δητῶ φέρουσα τὰ δύο τέκνα τῆς, ἡ καθημένη καὶ κρατοῦσα σχῆπτρον (*Num. Zeit.*, 1884, Πίν. V, 11)· Ἀρτεμις· Ἀρτεμις καὶ Ἀπόλλων· Σέραπις· Μαιάνδρος· Νέμεσις· Τελεσφόρος· Δημήτηρ καθημένη· Ἥρα· κλῆς· Διόνυσος· Ζεὺς Λαοδικεὺς· ἁμαζὼν ἔφιππος· ἄρπαγὴ τῆς Περσεφόνης· Τύχη, κτλ. Ἄλλους τύπους ἴδε παρ' Eckhel, II, 593 κ. ἐξ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Λαοδικείας πρὸς Λύκον.

Υργάλεια. Τὸ Υργάλειον πεδῖον εἶνε τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ νῦν Τσάλ' Οἰά (*Journ. Hell. Stud.*, IV, 386). Αἱ κῶμαι τῆς πεδιάδος ταύτης ἦσαν ἠνωμέναι εἰς ἐλεύθερον σύνδεσμον, καλούμενον τὸ κοινὸν τοῦ Ὑργαλέων πεδίου· δὲν ὑπάρχει ὅμως βεβαία ἀπόδειξις ὅτι ὑπῆρχε καὶ πόλις Ὑργάλεια.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Δόμνης μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. Ἐπιγρ., ΥΡΓΑΛΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, ἢ μόνον ΥΡΓΑΛΕΩΝ. Ἄρχων — ἄρχων. Τύποι — ἔμπρ. Κεφαλαὶ τῶν ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, Σέραπιδος, αὐτοκράτορος· ὀπισθ., ποτάμιος θεὸς Μαιάνδρος· Δημήτηρ· Ἑρμῆς· Κυβέλη καθημένη· Ἀπόλλων καὶ Ἀρτεμις, κτλ. Τινὰ

δὲ φέρουσι τὰς χρονολογίας 306, 320 καὶ 365 ἀγνώστου χρονολογικοῦ συστήματος.

Φιλομήλιον, πόλις καλουμένη οὕτω ἐκ τῆς ἀφθονίας ἀηδόνων (φιλομῆλαι) ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς· ἔκειτο δὲ ἐν πεδιάδι πλησίον τῶν ὀρίων τῆς Λυκαονίας. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι* — Κεφαλὰὶ Δήμου, Νίκης· ὀπισθ., Δύο κέρατα Ἀμαλθείας· θεότης ἰσταμένη, κτλ. Ἄρχων — στρατηγός. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Τραϊανοῦ Δεκίου. Ἐπιγρ., ΦΙΛΟΜΗΛΕΩΝ (ἐνίοτε σὺν S. P. Q. R.). Τύποι — ΓΑΛΛΟΣ, ποταμὸς Γάλλος, ὃν δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν πρὸς τὸν εἰς τὸν Σαγγάριον εἰσρέοντα ὁμώνυμον ποταμόν. Δίαν δὲ ἀμφίβολον εἶνε, ἂν ἡ ὀρθὴ ἀνάγνωσις εἶνε ΓΑΛΛΟΣ, ἐπειδὴ τὸ ἐν τῷ Βρεταννικῷ Μουσείῳ κομμάτιον φαίνεται ὅτι φέρει ΓΑΛΛΟ ἢ ΓΑΛΛΟ.

Φλαβιόπολις. Ἴδε Τημένου Θύραι (σελ. 232).

Φουλβία, πιθανῶς προσωρινὸν ὄνομα τῆς Εὐμενείας, τεθὲν πρὸς τιμὴν τῆς συζύγου τοῦ Μ. Ἀντωνίου (*Num. Chron.*, 1873, σ. 321. *Rev. Num.*, 1853, 248).

Εἰκονιστικὴ κεφαλὴ τῆς Φουλβίας
ὡς Νίκης.

ΦΟΥΛΟΥΙΑΝΩΝ ΣΜΕΡΤΟΡΙ-
ΓΟ[Σ] ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ Ἀθηνᾶ
μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος. Α·65

Τὸ ὄνομα τοῦ ἄρχοντος Σμερτόριγος ἅπαντᾷ ὡσαύτως ἐπὶ συγχρόνων νομισμάτων, φερόντων τὴν ἐπιγραφὴν ΕΥΜΕΝΕΩΝ Ἀξίον δὲ σημειώσεως τυγχάνει ὅτι ἡ εἰκὼν τῆς Φουλβίας ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων ὁμοιάζει σφόδρα πρὸς τὴν τῆς Κλεοπάτρας.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΦΡΥΓΙΑΣ.

Τὰ νομίσματα τῆς Φρυγίας, ὡς τὰ τῆς Λυδίας, εἶνε σχεδὸν ἅπαντα αὐτοκρατορικά. Ὑπάρχουσιν, ὅμως ὀλίγαι πόλεις, ὧν

ἡ νομισματοκοπία ἄρχεται ἐν τῷ δευτέρῳ αἰῶνι π. Χ. Εἶνε δὲ αὗται αἱ ἐξῆς:—

	Δεύτερος καὶ πρῶτος αἰὼν π.Χ.	Αὐτοκρ. χρόνοι
Ἀκμονία	Λ	Λ
Ἀμόριον	Λ	Λ
Ἀπάμεια	Ρ κιστοφ. Λ	Λ
Ἄττουδα	Ρ	Λ
Βλαῦνδος	Λ	Λ
Διονυσόπολις	Λ	Λ
Ἐπίκτητος	Λ	
Εὐμένεια	Λ	Λ
Ἱεράπολις	Λ	Λ
Κίβυρα	Ρ Λ	Λ
Λαοδίκεια	Ρ κιστοφ. Λ	Λ
Πέλται	Λ	Λ
Σύνναδα	Λ	Λ

ΛΥΚΙΑ

[Fellows, Coins of Ancient Lycia, London, 1855]

Ἡ νομισματοκοπία τῆς Λυκίας ἐπικυροῖ κατὰ τρόπον σαφέστατον τὰς μαρτυρίας τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, ἰδίως δὲ τοῦ Στράβωνος, περὶ τοῦ συμμαχικοῦ πολιτεύματος τῆς χώρας ταύτης. Παρ' οὐδενὶ ἄλλῳ ἀρχαίῳ λαῶν εὐρίσκομεν θεσμοὺς συμπολιτείας οὕτω σοφῶς συντεθειμένους καὶ τόσον σταθερῶς ἐρριζωμένους ὡς παρὰ τοῖς Λυκίοις. Ἡ ἀρχαία Λυκικὴ συμπολιτεία ἐπέτυχεν νὰ διαφυλάξῃ ἐαυτῇ πραγματικὴν αὐτονομίαν διὰ πάσης τῆς περιόδου τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀχαιμενιδῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, τὰ δὲ ἄφθονα νομίσματα αὐτῆς μαρτυροῦσι τὴν μεγάλην εὐτυχίαν τῆς χώρας κατὰ τὸν πέμπτον καὶ τέταρτον αἰῶνα π. Χ. Τὸ χαρακτηριστικὸν ἔμβλημα ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν διαφόρων πόλεων τῶν συμμαχι-

κὸν νόμισμα ἐκδουσῶν εἶνε τὸ τρισκελές, τὸ λεγόμενον καὶ triquetra, ὅπερ πολλάκις προσλαμβάνει μορφήν τετρασκελοῦς ἢ δισκελοῦς. Πολλὰ ὑποθέσεις ἐξηγέθησαν περὶ τῆς σημασίας τοῦ παραδόξου τούτου συμβόλου (Lenormant, *Mon. dans l'Ant.*, II 74). Πασῶν δὲ λογικωτέρα εἶνε ἡ ὑπὸ L. Müller προταθεῖσα¹, ὅτι δηλαδὴ εἶναι ἡλιακὸν ἔμβλημα δηλοῦν περιστροφικὴν κίνησιν. Εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, θὰ ἀναφέρηται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ ἐθνικοῦ θεοῦ τῶν Λυκίων Ἀπόλλωνος τοῦ Λυκίου, θεοῦ τοῦ φωτός. Οἱ τύποι ζώων—κάπροι, πτερωτοὶ λέοντες, γρύπες, ταῦροι, κτλ. μένουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνεξήγητοι (ἴδε ὁμῶς Preller, *Gr Myth.*, I. 195). Τὰ Λυκικὰ ἀργυρᾶ νομίσματα ἀνήκουσιν εἰς τὰς κατωτέρω σημειούμενας κλάσεις. Ὁ σταθμητικὸς κανὼν εἶνε Βαβυλωνιακός, ἐκπίπτων ἐνίοτε μέχρι τοῦ Εὐβοικοῦ, τῶν στατήρων ἐλκόντων ἀπὸ 155 μέχρις 130 κ. Εἰκόνας πάντων σχεδὸν τῶν ἐνταῦθα περιγραφομένων νομισμάτων δύναται τις νὰ εὔρη ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Charles Fellow, *Coins of Ancient Lycia*, 1855. Πιθανὸν δ' εἶνε ὅτι ἡ νῦν δημοσιευομένη ἐν τῇ *Revue Numismatique* μελέτη τοῦ κ. Six περὶ τῶν νομισμάτων τῆς Λυκίας θὰ ἐπιχύσῃ πολὺ φῶς ἐπὶ τοῦ κλάδου τούτου τῆς ἀρχαίας νομισματικῆς.

Πρὸ τοῦ 480 π. Χ. περίπου.

Πρόσθιον ἢ κεφαλὴ κάπρου, ἐνίοτε μετ' ἐπιγραφῆς ΠΥ, ΘΥΧ, ΚΑΒ(ι), ΘΞ, ἢ ἄλλων γραμμάτων (Fellow, Πίν. I. 1. B. M. *Guide*, Πίν. 34).

Τετράγωνον ἔγκοilon ἀνωμάλως διηρημένον διὰ γραμμῶν διαγωνίων. Ἐν αὐτῷ ἐνίοτε γράμματα Θ-Ξ, κτλ. . . *Α* Στατήρ 145-130 κ.
Α Τετρώβ. ² 42 κ.
Α Διώβολ. 20 κ.

¹ Det saakaldte Hagekors's Anvendelse og Betydning, Copenhagen 1877

² Ἐὰν οἱ Λυκικοὶ στατήρες διηροῦντο, ὡς οἱ Κορινθιοκοί, εἰς τρίττας καὶ ἑκτάς, αἱ ἀνομασίαι τε τρώβολον καὶ διώβολον ὡς πρὸς τὰ κομμάτια τὰ ἑλκόντα 48 καὶ 24 κ. θὰ ᾤσαν ἀπαραδέκτοι. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἔπρεπε νὰ καλέσωμεν αὐτὰ δρᾶχμας καὶ ἡμίδραχμα.

Ἐπειδὴ οὐδὲν τῶν γραμμάτων τῆς σειρᾶς ταύτης παρουσιάζει τὰ χαρακτηριστικὰ Λυκιακὰ σχήματα, ἐτέθη ἐν ἀμφιβολίᾳ, ἂν ἡ κλάσις αὕτη ἀποδίδεται ὀρθῶς τῇ Λυκίᾳ, ἐπειδὴ ὅμως ὁ τε τύπος καὶ ἡ ὁλκὴ εἶνε Λυκιακὰ, φαίνεται ὅτι τὰ νομίσματα ταῦτα ἐκόπησαν ἐν Λυκίᾳ πρὸ τῆς ἐντελοῦς ἀλλαγῆς τοῦ Λυκιακοῦ ἀλφαβήτου.

Περὶ τὰ 480-450 π. Χ.

Κάπρος ἢ ἥμισυ κάπρου.

Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν αὐτῷ δὲ χελώνη· κεφαλὴ ταύρου ἀντωπὸς μεταξὺ τῶν + — +· πρόσθιον λέοντος, κτλ. ρ Στατῆρες

Ταῦρος γονατίζων καὶ στρεφόμενος.

Τετράγωνον ἔγκοilon: Κεφαλὴ κριοῦ
ρ Στατῆρ 141 κ.

Κάπρος διπλοῦς κάπρος ἢ ἥμισυ κάπρου. (Πίναξ ΚΕ'. 10.)

Τετράγωνον ἔγκοilon: Τρισκελές, ἐνίοτε σχηματιζόμενον ἐκ τριῶν κεφαλῶν ἀλεκτόρων.

ρ Στατῆρες 149 κ.

ρ Τετρώβ. 46 κ.

ρ Διώβ. 20 κ.

Πήγασος ἐπὶ στρογγύλου ἡλιακοῦ δίσκου

Τετράγωνον ἔγκοilon: Τρισκελές. .
ρ Στατῆρ 150 κ.

Ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς (ὁ ἥλιος;)

Τετράγωνον ἔγκοilon: Τρισκελές .
ρ Τετρώβ. 41 κ.

Δάμαλις θηλάζουσα μόσχον (ἴδε τὴν αὐτὴν παράστασιν ἀνάγλυφον ἐπὶ τοῦ ἐκ Ξάνθου τάφου τῶν Ἀρπυιῶν.)

Τετράγωνον ἔγκοilon: Τετρασκελές.
ρ Στατῆρ 129·8 κ.

Ἀπὸ τοῦ 450 π. Χ. περίπου ἢ ἀρχαιότερον μέχρι τοῦ 400.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ τὰ ἀργυρᾶ Λυκιακὰ νομίσματα φέρουσι σχεδὸν πάντοτε ἐπιγραφὴν γράμμασι Λυκιακοῖς. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἐπιγραφῶν τούτων παραμένει μέχρι τοῦδε λίαν ἀβέβαιος. Μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν οἱ νομισματικοὶ ἤρχοντο ἀκολουθοῦντες τὴν παρὰ Fellow (ἐ. ἀ.) προταθεῖσαν κατάταξιν, προσπαθοῦντος νὰ ταυτίσῃ αὐτὰς πρὸς τὰ ἐγγώρια ὀνόματα τῶν δια-

φόρων Λυκιακῶν κοινοτήτων· ἐσχάτως ὅμως ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ κ. Schmidt (*Zeitsch. für vergleich. Sprachforschung*, ἐκδ. Kuhn καὶ Schmidt, τόμ. 25 σ. 449) καὶ τοῦ Savelsberg (*Beiträge zur Entzifferung der Lykischen Sprachdenkmäler*, 1874-1878), ὅτι ἀρκεταὶ τῶν ἐπιγραφῶν τούτων περιέχουσι τὰ ὀνόματα ἐγχωρίων ἢ ξένων δυναστῶν. Πρώωρον δὲ θὰ ἦτο ἐν τῇ παρούσῃ καταστάσει τῶν γνώσεων ἡμῶν τὸ συμπέρασμα, ὅτι πᾶσαι αἱ ἀνεξήγητοι ἐπιγραφαὶ εἶνε ὡσαύτως ὀνόματα ἡγεμόνων ἢ δυναστῶν. Τὸ μᾶλλον δὲ πιθανὸν εἶνε ὅτι τινὲς αὐτῶν εἶνε ὀνόματα πόλεων, ἐν ᾧ πάλιν ἄλλαι φαίνεται ὅτι περιέχουσι τὸ τε ὄνομα τῆς πόλεως καὶ τὸ τοῦ δυνάστου. Τὰ ἐξῆς εἶνε αἱ σπουδαιόταται ποικιλίαι:—

Πρόσθιον γρυπός· ἐπὶ τοῦ στήθους τρισκελές.	MOTΛ ΨΕ [Motlôe] Τετράγ. ἐγκ. Τρισκελές. R 110·6 κ.
Κάπρος.	ΨΚΟΦ Ψ ΜΕ [ôkofôme] » Τρισκελές. R 148 κ.
Ταῦρος κυρίσων (Im- hoof, <i>Choix</i> , Πίν. V. 157).	» » Τρισκελές. R 47 κ.
Λέων πτερωτός καὶ κε- ρασφόρος.	Τ Ψ Ν ↑ Ψ Ο Ρ ↑ [Tônêchorê] Τετράγ. ἐγκ. Τρισκελές R 131 κ.
Ὅμοιως.	Ψ Ρ Ρ Ε V A [Chareua] Τετράγ. ἐγκ. Τρισκελές. R 148·7 κ.
Δύο ἀλέκτορες ἀντιμέ- τωποι.	Ψ Ρ Ρ [Char.] Τετράγ. ἐγκ. Ἀετός. R 36·3 κ.
Πρόσθιον ταύρου.	Ο ↑ Λ ↑ [Oêlê]. Τετράγ. ἐγκ. Τρισκελές . . . R 134 κ.
ΠΡΛ Δύο δελφίνες.	ΠΡΛ [Prl] Τετράγ. ἐγκ. Τρισκελές R 148 κ.
FR + ET ↑ I Ψ (ἐπ' ἀρι- στερά) [Fahitêzô] δελφίς καὶ θῦνος ἰχθύς.	ΠΡΧ [Path] » Ὅμ. R 154 κ.
Δύο δελφίνες.	ΡΡΧ [Path] » Ὅμ. R 100 κ.
Δελφίς (Fellow, Πίν. I. 9.)	↑ Ψ ΕΒ [Êcheb] » Ὅμ. R 24·5 κ.
Δελφίς.	ΚΟΡ Τετράγωνον ἐγκοιλόν. Τρισκελές τοῦ ἐνδὸς σκέλους περατουμένου εἰς κεφαλὴν γρυπός. . R 147 κ.

Λέων πτερωτός καὶ κε- ρασφόρος.	ΚΟΠΡΛΛΕ ἢ ΚΟΠ [Koprille] Τετρ. ἔγκ. Τρισκελές. Ρ Στατήρ καὶ ὑποδιαίρ. αὐτοῦ			
Πρόσθιον λέοντος πτερω- τοῦ.	»	»	᾽Ομ.	»
Λέων ἐφέρπων.	»	»	᾽Ομ.	»
Κεφαλή λέοντος ἀντω- πός.	»	»	᾽Ομ.	»
Γρύψ ὑποπτήσων.	»	»	᾽Ομ.	»
Γρύψ ἀνορθούμενος.	»	»	᾽Ομ.	»
Σφίγξ	»	»	᾽Ομ.	»
Λέων σπαράσων ταῦρον.	»	»	᾽Ομ.	»
Ἴππος ἀποξεόμενος.	»	»	᾽Ομ.	»
Ἴππος γονατίζων καὶ στρεφόμενος.	»	»	᾽Ομ.	»
Ἴππος ιστάμενος	»	»	᾽Ομ.	»
Πρόσθια ταύρου καὶ ἵπ- που ἀντίνωτα.	»	»	᾽Ομ.	»
Πρόσθια δύο ταύρων ἀν- τίνωτα.	»	»	᾽Ομ.	»
Πρόσθια δύο λεόντων ἀν- τίνωτα.	»	»	᾽Ομ.	»
Κάπρος.	»	»	᾽Ομ.	»
Πρόσθιον κάπρου.	»	»	᾽Ομ.	»
Υς.	»	»	᾽Ομ.	»
Αἰξ.	»	»	᾽Ομ.	»
Ἐλαφος.	»	»	᾽Ομ.	»
Τραγέλαφος.	»	»	᾽Ομ.	»
Ταῦρος κυρίσων.	»	»	᾽Ομ.	»
Ταῦρος βαδίζων ὑπεράνω δ' αὐτοῦ ΡΡΞ [Ari].	»	»	᾽Ομ.	»
Πρόσθιον ταύρου.	»	»	᾽Ομ.	»
Ταῦρος ἀνθρωποκέφαλος	»	»	᾽Ομ.	»
Ἡρακλῆς κραδαίνων ῥό- παλον.	»	»	᾽Ομ.	»
Ἡρακλῆς φέρων νεκρὸν κάπρον.	»	»	᾽Ομ.	»
Κεφαλή Διὸς Ἀμμωνος.	»	»	᾽Ομ.	»
Πωγωνοφόρος κεφαλή μετὰ κράνους.	»	»	᾽Ομ.	»

Γρύψ καθήμενος.	Τ↑ΧΧΕΦ↑ΕΒΕ [Têθθefêebe] Τετρασκελές. Ρ Στατήρ.
Κάπρος ἢ πρόσθιον κά- πρου.	» » *Ομ. »
Λέων πτερωτός ἐπὶ κυ- κλικοῦ δίσκου.	» » *Ομ. »
Πρόσθιον ταύρου ἐπὶ κυ- κλικοῦ δίσκου.	» » *Ομ. »
Κεφαλὴ γυναικεία ἀρ.	» » *Ομ. »
Κεφαλὴ Σειληνοῦ ἀν- τωπός.	» » *Ομ. »
Κάπρος πτερωτός.	ΟΦΟΥ [Ofou] Τετράγωνον ἔγκοilon. Κεφαλὴ γυναικεία. Ρ Κλάσματα.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους Ἀττικοῦ.	ΡΡΕΝΡ [Arina] Κυκλικὸν πεδίον ἔγκοilon. Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος· σύμβολον — δισκελές. Ρ Στατήρ.
*Ομοίως.	ΡΡΕΝΡ Ψ↑ΡΨΕ [Arina Chêrôe] Ἀθη- νᾶ καθήμενη μετ' ἀσπίδος πρὸ αὐτῆς . . . Ρ Τετρώβ.
*Ομοίως.	ΡΡΕΝΡ ↑↑ Ψ↑ΡΨΕ [Arina hê Chê- rôe] Κεφαλὴ Πέρσου (;) σατράπου Ρ Στατήρ.
Πρόσθιον κάπρου.	ΠΤΤΡ [Ptta] Τετράγωνον ἔγκοilon· τετρα- σκελές Ρ Στατήρ.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, μετὰ κράνους Ἀττικοῦ.	ΠΤΤΡΡΡΙΨ [Pttarazô] Τετράγωνον ἔγ- κοilon, ἐν ᾧ κεφαλὴ Ἑρμοῦ. . Ρ Στατήρ.
*Ομοίως.	Τ↑Λ↑Β ↑↑Ε↑↑ [Têlêb Êhehê] Τετρά- γωνον ἔγκοilon. Κεφαλὴ Ἡρακλέους πω- γωνοφόρος Ρ Στατήρ.
*Ομοίως.	Τ↑Λ↑Β ↑ΡΒΒΕΝΡ [Têlêb Êrbbena] Τε- τράγωνον ἔγκοilon. Κεφαλὴ Ἡρακλέους πω- γωνοφόρος Ρ Στατήρ.
*Ομοίως.	ΡΡΒΒΕΝΡ [Êrbbena] Ἡρακλῆς, μετὰ ροπά- λου καὶ τόξου. Ρ Στατήρ.
*Ομοίως.	ΡΡΟΦΨΤΕΙ↑ΣΕ [Arofuteiêse] Λέων ἔρπων Ρ Στατήρ.
ΔΔ↑Ν↑Φ↑Λ↑ [Ddê- nêfêlê] Κεφαλὴ Ἀ- θηνᾶς ὡς ἀνωτέρω.	Κεφαλὴ σατράπου Ρ Στατήρ.
*Ομοίως τύπος.	ΔΔ↑Ν↑Φ↑ΛΕ [Ddênêfêlê] Κεφαλὴ Ἡρα- κλέους πωγωνοφόρος Ρ Στατήρ.

Ὁμοίως.	ΑΡΤΟΧΠΡΑ [Artea[m]para] Κεφαλή σα- τράπου Α Στατήρ.
Ὁ αὐτὸς τύπος.	ΕΤΨΣΣΑΡΑ [Fêchssêrê] Κύκλος ἐγκοίλος, ἐν ᾧ κεφαλή Ἑρμοῦ. Α Στατήρ.
Κεφαλή μετὰ κωνικοῦ πίλου.	» Τετρ. ἐγκ., τρισκελές Α »
Κάπρος πτερωτός.	» » Ὁμ. Α »
Ἡρακλῆς κραδαίνων ῥό- παλον.	» » Ὁμ. Α »
Κεφαλή γυναικεία μετὰ κόμης ἀναδεδεμένης.	ΨΑΡΕΝΑ ΕΤΑ [Chereua Fehit] Τετρασκελές μετὰ γλαυκὸς ἐν τῷ κέντρῳ Α 48 κ.
Ὁμοίως.	ΠΡΑ [Ppis] Τετρασκελές . . . Α 23.5 κ.
Προτομή ἐλάφου πτερω- τῆς, ἐπὶ κυκλικῷ δί- σκῳ.	ΨΑΤ . . ΝΑ; [Chat. . . na] Δισκελές. . . Α 48 κ.

Περὶ τὰ 400-360 π. Χ.

Ἡ νεωτέρα τεχνοτροπία καὶ τέχνη τῶν ἐξῆς νομισμάτων μὲ ἄγει νὰ κατατάξω αὐτὰ εἰς περίοδον νεωτέραν πάντων τῶν ἀνωτέρω περιγραφέντων. Χαρακτηρίζονται δὲ ταῦτα διὰ τῶν μᾶλλον πεπλατυσμένων καὶ εὐρυτέρων πετάλων, καὶ διὰ τῆς βαθμιαίας ἐξαφανίσεως τοῦ βαθέος τετραγώνου ἐγκοίλου τοῦ ἐπὶ πάντων τῶν ἀρχαιοτέρων Λυκιακῶν σειρῶν ἀπαντῶντος. Ἐν τούτοις νομίζω ὅτι ἡ σειρά αὕτη δὲν ἐκτείνεται μέχρι τῆς ἐποχῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου· εἶνε δὲ πάντως πιθανὸν ὅτι οἱ ἰσχυρότατοι δυνάσται τῆς Ἀλικαρνασσοῦ ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιβάλωσι τὸ Καρικὸν νόμισμα εἰς τοὺς Λυκίους αὐτῶν γείτονας.

Λέων καθήμενος ἔχων τὸν πρόσθιον πόδα ὑψωμένον.	Πρόσθιον πηγάσου. . . Α Στατήρ.
Κεφαλή Ἀθηνᾶς.	Δύο λέοντες καθήμενοι κατ' ἐνώπιον. Α 19 κ.
Λέοντος πρόσωπον.	ΤΑΡΕ [Tlape] Κεφαλή γυναι- κεία, ἀντωπός. . . Α 17 κ.

Λέοντος πρόσωπον	Τρισκελές, συνοδευόμενον ὑπὸ δι- φόρων ἐπιγραφῶν, ἦτοι: — ΜΕΧΡΑΓΑΤΑ [Methrapata] . Ρ Στατήρ. ΤΡΒΒΨΝΕΜΕ [Trbbôneme] . Ρ Στατήρ. FΔ Fêd] Ρ Στατήρ. ΑΡΙΙ ἢ ΑΡΟΙ [Ariz ἢ Aroz] . Ρ Στατήρ. ΙΨΜ [Zôm] Ρ 9 κ. ΙΨΜΟ+Ο [Zômoho] Τρισκελές. ΤΡΒΒΨΝΕΜΕ [Trbbôneme] Τρισκελές Ρ 23·5 κ. ὝΟστρακον (murex ἢ buccinum). ΜΕΧ [Meth] Νεαρά ἄρρην προτομή κατ' ἐνώπιον Ρ 8 κ. Λέοντος κεφαλῇ. ΠΑΡΕΚΛΑ [Pêreklê] Τρισκελές μετὰ περιστερᾶς καθημέ- νης ἐπὶ ἐνὸς τῶν μηρῶν αὐτοῦ. Ρ Στατήρ. Ομοίως. » Ὅμοιως. Ἐν τῷ πεδίῳ, κεφαλῇ Ἑρμοῦ. Ρ 63 καὶ 42 κ. Κεφαλὴ Πανός. » Τρισκελές Α 55
------------------	---

Τῶν πολυαρίθμων τούτων ἐπιγραφῶν τῶν Λυκιακῶν νομισμά-
των αἱ ἐξῆς ἴσως εἶνε ὀνόματα πόλεων: — *Arina* ἀντὶ Ἄρινα ἀρ-
χαῖον ὄνομα τῆς Εἰάνθου κατὰ Στέφανον τὸν Βυζάντιον· *Chareua*
= *Karvā* ἢ *Krōvā* (Στεφ. Βυζ., Πλιν. V. 28 καὶ Πτολ. V. 3. 2)·
Pttarazō = Πάταρα· *Ppis* = Πίσις καὶ *Tlafe* = Τλῶς. Ἐξ ἄλλου τὰ
ἐξῆς φαίνονται ὄντα ὀνόματα δυναστῶν: — *Cherōe*, δυνάστης Ἄρ-
νης(;) (M. Schmidt, ἐ. ἀ. 1881, σελ. 451)· *Trbbôneme*, ὄνομα
ἀπαντῶν ἐν ἐπιγραφαῖς τῆς Λιμυρᾶς· *Methrapata* (= *Μιθραπά-
της*;)· *Arofuteiēse* (πρβλ. Ἀρωάτης = Ὀρόντης;)· *Artoa(m)para*
= Ἀρτεμείδης(;) (πρβλ. Αἰσχύλ. Πέρσ. 29· Ἡροδότ., I. 114-116
IX, 112), καὶ *Pêrekle* = Περικλῆς, ὅστις κατὰ τὸν Θεόπομπον
(παρὰ Φωτ. Βιβλ., 120. β. 13 ἐκδ. Bergk), ἦτο βασιλεὺς τῆς
Λυκίας.

Περὶ τὰ 330-190 π. Χ.

Κατὰ τὴν ἀπὸ Καρίας εἰς Πισιδίαν πορείαν ὁ Ἀλέξανδρος ὑπέταξεν ἑαυτῷ τὴν Λυκίαν, ἔκτοτε δὲ μέχρι τῆς ἐν ἔτει 190 π. Χ. ἡττης τοῦ Ἀντιόχου ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χώρα ὑπέκειτο διαδοχικῶς εἰς τοὺς Πτολεμαίους καὶ τοὺς Σελευκίδας. Τὰ μόνα δικαίωμα κυκλοφορίας ἔχοντα νομίσματα ἐν Λυκίᾳ, διαρκούσης τῆς περιόδου ἐνὸς καὶ ἡμίσεος αἰῶνος, ἦσαν τὰ βασιλικά τετράδραχμα τῶν Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, 1270-1279).

Περὶ τὰ 188-168 π. Χ.

Ἐν ἔτει 190 π. Χ. οἱ Ῥωμαῖοι κατακτήσαντες τὴν Λυκίαν ἐδωρήσαντο ταύτην τοῖς Ῥοδίοις, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν ὁποίων διέμεινεν αὕτη περὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη. Οἱ δὲ Ῥόδιοι φαίνεται ὅτι ἐπέτρεψαν εἰς τινὰς τῶν σπουδαιοτέρων Λυκιακῶν πόλεων νὰ κόψωσι ἀργυρᾶ νομισμάτια μετὰ τροποποιημένων Ῥοδιακῶν τύπων, ὡς ἐξῆς:—

Κεφαλὴ Ἡλίου ἀντωπός, μετ' ἀε-
τοῦ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παρειᾶς.
Ἰδε ἀνωτέρω σελ. 182.

Ῥόδον μετὰ συντετμημένων ὀνο-
μάτων Λυκιακῶν πόλεων, ἐν τῷ
πεδίῳ, π. χ. Γ - Α καὶ Ξ - Α, πι-
θανῶς Πάταρα καὶ Ξάνθος . . .
Ρ 39 κ.

Ἀπὸ τοῦ 167 π. Χ.—43 μ. Χ. περίπου.

Ἐν ἔτει 168 π. Χ. οἱ Ῥωμαῖοι ἀπέδωκαν τοῖς Λυκίοις πλήρη τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν, αἱ δὲ Λυκιακαὶ πόλεις συνηνώθησαν ἀλλήλαις ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν προστασίαν εἰς ἀνεξάρτητον συμπολιτείαν (Λιβίου, XLIV. 15. Πολυβ., XXX. 5) διαρκέσασαν μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Κλαυδίου, 43 μ. Χ., τοῦ προσαρτήσαντος τὴν χώραν τῇ ὁμόρῳ ἐπαρχίᾳ Παμφυλίας.

Τὸ νόμισμα τῆς νέας ταύτης Λυκιακῆς συμπολιτείας ἔχει πολλὰ τὰ κοινὰ πρὸς τὴν σύγχρονον νομισματοκοπίαν τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Ἀχαϊκῆς συμπολιτείας. Ἀποτελεῖται ἐξ ἀργυρῶν ἡμιδράχμων Ῥοδίου ὀλκῆς, χαρακτηριζομένων δὲ ὑπὸ τῆς ἐκ νέου ἐμφανίσεως ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τοῦ νομίσματος ἐγκοίλου

τετραγώνου εὐκρινῶς κατεσκευασμένου. Ἴδε Waddington, *Rev. Num.*, 1853, σ. 86 καὶ Warren, *Greek Federal Coinage*, σ. 35.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος *Λυκίου* δαφνοστεφῆς μετὰ τόξου καὶ φαρέτρας ἐπ' ὤμου, καὶ κόμης εἰς τυπικοὺς πλοκάμους διατεθειμένης. Ἐκατέρωθεν δ' αὐτῆς συνήθως Λ - Υ.

Ἀβαθὲς εὐκρινῶς καθωρισμένον ἔγκοilon τετράγωνον, ἐν ᾧ ἡ λύρα καὶ τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῆς πόλεως ἐν ᾗ ἐκόπη τὸ νόμισμα, συνοδευόμενα ἐνίοτε ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ τῆς συμμαχίας τῶν ΛΥΚΙΩΝ.

Ρ Ἡμίδρ. 28 κ.

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος μετὰ τόξου καὶ φαρέτρας ἐπ' ὤμου.

Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ φαρέτρας ἀντὶ λύρας. . . Ρ 1/4 δραχμ. 13 κ.

Τὰ συμμαχικὰ χαλκᾶ νομίσματα εἶνε ποικιλώτερα τῶν ἐξ ἀργύρου, οἱ δὲ κυριώτεροι τῶν μὲν ἐμπροσθοτύπων εἶνε κεφαλαὶ Ἀπόλλωνος, Ἀρτέμιδος, Ἑρμοῦ, κτλ., τῶν δὲ ὀπισθοτύπων — λύρα, ἔλαφος, φαρέτρα, κηρύκειον, κτλ., Ἐπὶ τινων τῶν νομισμάτων τούτων τὰ γράμματα Λ-Υ ἢ ΛΥΚΙΩΝ ἐλλείπουσιν· ἀλλ' οἱ τύποι κοινοὶ ὄντες εἰς πολλὰς πόλεις, ἐνδεικνύουσιν ἐπαρκῶς τὸν συμμαχικὸν χαρακτῆρα τοῦ νομίσματος. Αἱ πόλεις, αἵτινες συμμετέσχον τοῦ νομίσματος τῆς νεωτέρας συμμαχίας, ἀργυρᾷ ἢ χαλκᾷ κόπτονται νομίσματα, εἶνε αἱ ἐξῆς: Ἀντίφειλλος, Ἀπέρλαι, Ἀπολλωνία, Ἀραξα (;), Ἀρύκανδα, Βουβών, Γαγαί, Κράγος, Κυάνη, Κύδνα, Λιμυρά, Μασίκυτος, Μύρα, Ξάνθος, Ὀλυμπος, Πάταρα, Πίναρα, Ποδαλία, Ῥοδιάπολις, Τλῶς, Τρέβεννα (;) Τύμενα, καὶ Φέλλος. Ὁ Στράβων (XIV. 664) λέγει ὅτι μετεῖχον τῆς συμπολιτείας εἴκοσι τρεῖς πόλεις. Ὡς δὲ βλέπει τις κατέχομεν συμμαχικὰ νομίσματα ἀκριβῶς εἴκοσι καὶ τριῶν πόλεων, ἐξαιρέσει τῆς Τελμησσοῦ καὶ Τραβάλων τῶν κοφάντων τοιαῦτα νομίσματα μόνον ἐν συμμαχίᾳ πρὸς τὴν Κράγον.

Περὶ τῶν νομισμάτων τούτων παρατηρεῖ ὁ Waddington (*Rev. Num.*, 1853), ὅτι «τὰ ἄνευ ἀξιώσεων μικρὰ ταῦτα μνημεῖα, ἅτινα διαφέρουσι μόνον κατὰ τὰ ἐν ἐκάστη πόλει ἰδιάζοντα ἀρχικὰ γράμματα, εἶνε πλειστάκις ἢ μόνῃ ἀπόδειξις τῆς συμμετοχῆς τῶν διαφορῶν πόλεων εἰς τὴν Λυκιακὴν συμπολιτείαν, καὶ

καθιστῶσιν ἡμῖν δυνατὴν τὴν ἀνασύνθεσιν τῆς διασήμεου ταύτης συμπολιτείας».

Πιθανῶς δὲ περὶ τοὺς χρόνους τοῦ Αὐγούστου ἐγεννήθησαν μικρότεραι συμμαχίαι χωριστῶν ζευγῶν πόλεων ἐντὸς τῆς μεγάλης συμμαχίας. Τῶν τοιούτων συμμαχιῶν συνηθως τὸ ἐν τῶν μελῶν εἶνε ἡ Κράγος. Αἱ συμμαχίαι αὗται ὑποτίθεται ὅτι ἐννοοῦνται ἐν Λυκιακαῖς ἐπιγραφαῖς διὰ τῆς φράσεως συμπολιτευόμενοι δῆμοι (Le Bas-Waddington, *Inscr. de l'As. Min.*, 1290-92). Ἡ τελευταία νομισματοκοπία τῆς συμπολιτείας συνίσταται ἐξ αὐτοκρατορικῶν δηναρίων φερόντων τὰς εἰκόνας τοῦ Αὐγούστου καὶ Κλαυδίου. Ἐπιγρ. ΛΥ. Τύποι, μία ἢ δύο λύραι, Δημήτηρ κρατοῦσα στάχυν ἢ ὁ αὐτοκράτωρ κρατῶν ῥάβδον καμπύλην οἰωνοσκόπου (Iituuus). Ἡ νομισματοκοπία τῶν δηναρίων μάλιστα διήρκεσε καὶ ἐπὶ τινὰ ἔτη μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συμπολιτείας ὑπὸ τοῦ Κλαυδίου, ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων Δομιτιανοῦ, Νερούα καὶ Τραϊανοῦ. Αἱ ἐκδόσεις αὗται φέρουσιν Ἑλληνικὰς μεταφράσεις τῶν συνήθων Λατινικῶν ἐπιγραφῶν TR. POT. COS. II, III, κτλ., δηλαδή ΔΗΜ. ΕΞ. ΥΠΑΤ. Β. ἢ Γ., κτλ. ἢ ΥΠΑΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ. Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα τῆς Λυκίας ἀνήκουσι κυρίως εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Γορδιανοῦ καὶ Τρανκυλλίνας.

ΑΥΤΟΝΟΜΑ, ΣΥΜΜΑΧΙΚΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΤΗΣ ΛΥΚΙΑΣ.

Παρὰ τὴν συμμαχικὴν νομισματοκοπίαν πόλεις τινὲς τῆς Λυκίας ἔκοψαν νομίσματα ἄνευ τῶν γραμμάτων Λ-Υ ἢ ΛΥΚΙΩΝ. Τῆς κλάσεως ταύτης τὰ φέροντα συμμαχικοὺς τύπους εἶνε, κυρίως εἰπεῖν, νομίσματα τῆς συμπολιτείας, ἐν ᾧ τὰ λοιπὰ εἶνε μᾶλλον ἰδιαίτεροι ἀστικά ἐκδόσεις: —

Ἀκαλλισσός. Αὐτοκρατορικὰ Γορδιανοῦ. Ἐπιγρ., ΑΚΑΛΙΣ-
ΣΕΩΝ, ἱππεὺς καλπάζων (*Rev. Num.*, 1853, 90). θεὰ πεπλο-
φόρος μετὰ τῶν Διοσκούρων.

Ἀντίφελλος, ἐπὶ τῆς παραλίας ἀντικρὺ τῆς Μεγίστης. Συμμαχικά Α. ΛΥΚΙΩΝ-ΑΝ, καὶ αὐτοκρατορικά Γορδιανοῦ, ΑΝΤΙΦΕΛΛΕΙΤΩΝ, Τύχη.

Ἀπέρλαι. Συμμαχικά Α. ΛΥΚΙΩΝ-ΑΠ, καὶ αὐτοκρατορικά Γορδιανοῦ, ΑΠΕΡΛΑΕΙΤΩΝ, βωμός.

Ἀπολλωνία. Συμμαχικά Α. ΛΥΚΙΩΝ — ΑΠΟ. Τὰ αὐτοκρατορικά νομίσματα, τὰ φέροντα ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ΛΥ (*Num. Chron.*, 1861, 219) καὶ ΛΥΚΙΩΝ ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀπολλωνίαν τῆς Πισιδίας. Ἴδε τὰς παρατηρήσεις τοῦ Waddington, *Asie Mineure*, σελ. 141. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐπίθετον ΛΥΚΙΩΝ ἐνδείκνυει τὴν καταγωγὴν τῶν Ἀπολλωνιατῶν. Πρβλ. *ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ ΙΩΝΩΝ*, σελ.

Ἀραξα(ς). Συμμαχικά Α. ΛΥΚΙΩΝ — ΑΡΑ(ς). (*Num. Chron.*, 1861, 220).

Ἀρύκανδα. Συμμαχικά Α. ΛΥΚΙΩΝ — ΑΡΥ. Αὐτοκρατορικά — Γορδιανὸς καὶ Τρανκυλλίνα, ΑΡΥΚΑΝΔΕΩΝ. Τύχη, Ἡρακλῆς, ἱππεύς, γυμνὸς πολεμιστής, ἀετὸς φέρων κεφαλὴν κάπρου, κτλ. (*Rev. Num.*, 1853, 91)

Βάλδουρα. Αὐτόνομα Α αὐτοκρατορικῶν χρόνων. Τύποι — ἀετὸς καὶ κεραυνός, κτλ., καὶ αὐτοκρατορικά Καλιγούλα, ΒΑΛΒΟΥΡΕΩΝ, Ἡρακλῆς ἐρειδόμενος ἐπὶ ῥοπάλου.

Βουδών. Ἡ πόλις αὕτη προσηρτήθη τῇ Λυκίᾳ ὑπὸ τοῦ Μουρήνα ἐν ἔτει 84 π. Χ. Συμμαχικά Α. Ἐπιγρ., ΒΟΥ. (*Num. Chron.* X. 82),

Γαγαί. Συμμαχικά Α, ΛΥΚΙΩΝ · ΓΑ. Αὐτοκρατορικά — Τρανκυλλίνα, ΓΑΓΑΤΩΝ, Νέμεσις ἔχουσα μάστιγα, τροχὸν καὶ γρυπα.

Καδύανδα. Αὐτόνομα Α ὁψίμων χρόνων. Ἐπιγρ., ΚΑΔΥ. Τύπος — Ἑρμῆς. (*Num. Chron.*, X. 82).

Κάλυνδα. Μικρά αὐτόνομα **Α** τοῦ δευτέρου ἢ πρώτου αἰῶ-
νος π. Χ. Ἐπιγρ., ΚΑΛΥ ἢ ΚΑΛΥΝ, Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, ὀπισθ.
ἐλαφος, πρόσθιον ἐλάφου ἢ λαμπάς (*Num. Chron.*, IX. 148.
Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 307).

Κάνδυδα. Αὐτοκρατορικά **Α** — Γορδιανὸς Γ. Ἐπιγρ. ΚΑΝ-
ΔΥΒΕΩΝ. Τύπος Τύχη (*Z. f. N.*, V. Πίν. I. 9).

Κορύδαλλα. Αὐτοκρατορικά — Σεουήρ. Ἀλέξανδρος, Γορδι-
ανὸς καὶ Τρανκυλλίνα, ΚΟΡΥΔΑΛΛΕΩΝ, Τύχη, Ἀθηνᾶ, ἵππεύς.

Κράγος. Συμμαχικά **Ρ** καὶ **Α**, ΛΥΚΙΩΝ ΚΡΑΓ, ΛΥ — ΚΡ,
κτλ. Ἐπίσης ἐν συμμαχίᾳ μετὰ τῶν Μύρων ΛΥ — ΚΡ — ΜΥ· τῆς
Τελμησσοῦ, ΛΥ — ΤΕΛ — ΚΡ· τῆς Τλῶ, ΤΛ — ΚΡ, ΛΥ — ΤΛΩ —
ΚΡ, ΛΥ — ΚΡ — ΤΛ, κτλ., τῶν Τραβάλων, ΤΡΑ — ΚΡ, ἢ τῆς Ἐάνθου
ΚΡ — ΞΑΝ. Περὶ τῶν ἀνὰ ζεῦγος πόλεων τῶν συμμαχιῶν τούτων
ἶδε ἀνωτέρω (σελ. 245).

Κυάνη. Συμμαχικά **Α**, ΛΥ — ΚΥΑ, (*Num. Chron.*, X. 83),
καὶ αὐτοκρατορικά Γορδιανοῦ, ΚΥΑΝΕΙΤΩΝ, ἵππεύς.

Κύδνα(ς). Αὐτοκρατορικά **Ρ** καὶ **Α**, ΛΥΚΙΩΝ — ΚΥ. Εἶνε λίαν
πιθανὸν ὅτι τὰ νομίσματα ταῦτα ἀνήκουσι τῇ Κυάνῃ.

Λίμυρα. Συμμαχικά **Ρ** καὶ **Α**, ΛΥΚΙΩΝ — ΛΙ, καὶ αὐτοκρατο-
ρικά Γορδιανοῦ καὶ Τρανκυλλίνας, ΛΙΜΥΡΕΩΝ. Τύποι — Ζεὺς
Νικηφόρος· ΛΙΜΥΡΟΣ, ποτάμιος θεός· ΛΙΜΥΡΕΩΝ ΡΗΓΜΑ ἢ
ΧΡΗΣΜΟΣ, βοῦς πίνων ἐκ κρήνης πηγῆς ἀναβρυσούσης ἐκ βράχου,
ἢ βοῦς καὶ αἶξ πίνουσα ἐκ πηγῆς. Ἡ μαντικὴ αὕτη πηγὴ μνημο-
νεύεται ὑπὸ τοῦ Πλινίου, *H. N.*, XXXI. 18 (ἶδε Eckhel, III.
σελ. 4).

Μασίκυτος. Συμμαχικά **Ρ** καὶ **Α**, ΛΥΚΙΩΝ — ΜΑ ἢ ΜΑΣ κτλ.
καὶ αὐτοκρατορικά Αὐγούστου, **Ρ** καὶ **Α**, ΛΥΚΙΩΝ — ΜΑ. Τύπος
— λύρα ἢ δύο λύραι.

Μύρα. Συμμαχικά Ρ καὶ Α, ΛΥΚΙΩΝ - ΜΥ, ΛΥ - ΜΥΡΑ, κτλ. καὶ αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Γορδιανοῦ, ΜΥΡΕΩΝ, ΜΥΡΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, κτλ. Ὁ σπουδαιότατος τῶν νομισματικῶν τύπων τῆς πόλεως ταύτης εἶνε παράστασις τῆς Ἀσιατικῆς θεᾶς, Ἀρτέμιδος Μυρέας ἰσως, ἣς τὸ εἶδωλον ἴσταται μετὰ τῶν κλάδων δένδρου, οὗ ἐκατέρωθεν ἴσταται ἀνὴρ μετὰ πελέκεως, ἀμφότεροι ὡς ἐτοιμαζόμενοι νὰ τάμωσιν αὐτό, ἀλλὰ προφανῶς ἀποτρεπόμενοι ὑπὸ δύο ὄφρων ἐξερχομένων ἐκ τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου καὶ ὀρμώντων ἐναντίον αὐτῶν (Πίναξ ΛΑ'. 8). Ὁμοιον τύπον ἶδε ἐν Ἀφροδισιάδι Καρίας (σελ. 155). Ἡ ὑπόθεσις φαίνεται ὅτι συνδέεται πῶς πρὸς τὸν μῦθον τῆς Μύρας, μεταμορφωθείσης εἰς δένδρον, ἐκ τοῦ κορμοῦ τοῦ ὁποίου, ὅτε οὗτος ἐτάμη ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς διὰ τοῦ ξίφους του, ἐγεννήθη ὁ Ἄδωνις (Υἱοῦ, *Fab.*, 58, 164, 251, 371). Συμμαχικά νομίσματα μετὰ Μύρων καὶ Κράγου. Αὐτοκρατορικά συμμαχικά νομίσματα μετὰ Πατάρων ἢ Σίδης, ΠΑΤΑΡΕΩΝ ΜΥΡΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, ΜΥΡΕΩΝ ΣΙΔΗΤΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ μετὰ τύπων ἀναφερομένων εἰς τὰς λατρείας τῶν διαφόρων πόλεων.

Ξάνθος. Συμμαχικά Ρ τῆς ἀρχαιότερας συμπολιτείας ὑπὸ τὸ ἀρχαῖον τῆς πόλεως ὄνομα Ἄρινα (Ἴδε ἀνωτέρω σελ. 240), πρὸς δὲ Ρ καὶ Α τῆς νεωτέρας συμμαχίας, ΛΥ - ΞΑ, ΛΥΚΙΩΝ - ΞΑ καὶ ΞΑΝΘΙΩΝ. Ἐπίσης ἐν συμμαχίᾳ πρὸς τὴν Κράγον, ΛΥ - ΚΡ - ΞΑΝ

Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ὅτι τόσον ὀλίγα νομισματικά μνημεῖα περιεσώθησαν μέχρις ἡμῶν ἐκ τῆς τόσον σπουδαίας Λυκίας πόλεως Ξάνθου.

Ὀλυμπος. Συμμαχικά Ρ, ΟΛΥΜ, κτλ., ἢ ΛΥΚΙΩΝ - ΟΛ, καὶ αὐτοκρατορικά τοῦ Γορδιανοῦ καὶ Τρανκυλλίνης, ΟΛΥΜΠΗΝΩΝ, Ἡφαιστος χαλκεύων τὴν ἀσπίδα τοῦ Ἀχιλλέως· γυναικεία μορφή κρατοῦσα στέφανον.

Πάταρα. Συμμαχικά Ρ καὶ Α, ΛΥΚΙΩΝ - ΠΑ. Αὐτοκρατορικά

—Γορδιανού καὶ Τρανκυλλίνας, Ἐπιγρ., ΠΑΤΑΡΕΩΝ. Τύποι— Τύχη, ἰδίᾳ δέ Ἀπόλλων Παταρεὺς, ἱστάμενος μεταξὺ τοῦ ὀμφαλοῦ, ἐφ' οὗ κάθηται κόραξ καὶ τοῦ τρίποδος, περὶ ὃν ἐλίσσεται ὄφεις. Ἡ πόλις τῶν Πατάρων ἦτο διάσημος διὰ τὸν ἐν αὐτῇ ναὸν καὶ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπερ ἐχρησιμοῦνται, διαρκούντων τῶν ἐξ χειμερινῶν μηνῶν ἐκάστου ἔτους (Ἡροδ., I. 182).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Μύρων (ἴδε ἀνωτέρω σ. 248).

Πίναρα. Αὐτόνομα Ρ συμμαχικῶν τύπων. Ἐπιγρ., ΠΙ· καὶ νομισμάτια Α, ἔμπ. Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ὀπισθ. ΠΙΝΑΡΕΩΝ, βούκρανον. Ἡ πόλις αὕτη (665) μνημονεύεται ῥητῶς ὑπὸ Στράβωνος ὡς ἐν τῶν μελῶν τῆς συμπολιτείας.

Ποδαλία. Συμμαχικὰ Α, ΛΥ-ΠΟΔ καὶ αὐτοκρατορικὰ Γορδιανού καὶ Τρανκυλλίνας, ΠΟΔΑΛΙΩΤΩΝ, Ἀπόλλων ἱστάμενος μετὰ λύρας στηριζόμενος ἐπὶ κίονος· ὀπλίτης ἱστάμενος.

Ῥοδιάπολις. Συμμαχικὰ Ρ καὶ Α καὶ αὐτοκρατορικὰ Τραγκυλλίνας, ΡΟΔΙΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, Νέμεσις μετὰ γρυπὸς καὶ τροχοῦ.

Τελμησσός. Τῶν ἐπομένων νομισμάτων τὸ μὲν πρῶτον ἀπεδόθη ὑπὸ τοῦ Sestini τῇ Τελμησσῷ τῆς Καρίας (ἴδε ἀνωτέρω σελ. 170), τὸ δὲ δεύτερον φαίνεται ἀναμφιβόλως Λυκιακῆς κατασκευῆς.

Περὶ τὰ 190-168 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἥλιου δαφνοστεφῆς κατ' ἐνώπιον.	ΤΕΛΜΗ ΣΣΕΩΝ] Ἀπόλλων κα- θήμενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ κρατῶν βέ- λος καὶ τόξον. Α ·6
Κεφαλὴ Ἑρμοῦ.	ΤΕΛ Μυῖα Α ·4

Μετὰ τὸ 167 π. Χ.

Συμμαχικὰ Ρ καὶ Α ἐν συμμαχίᾳ πρὸς τὴν Κράγον. Ἐπιγρ., ΛΥ-ΤΕΛ-ΚΡ, ΛΥΚΙΩΝ-ΚΡ-ΤΕΛ, καὶ ΤΕΛ·ΚΡ.

Τλῶς. Συμμαχικὰ Ρ τῆς παλαιᾶς καὶ Ρ καὶ Α τῆς νέας συμπολιτείας. Ἐπιγρ., ΛΥΚΙΩΝ-ΤΛ, ΛΥ-ΤΛ, ἢ ΤΛ μόνον, ἐπίσης ἐν συμμαχίᾳ πρὸς Κράγον, ΤΛ-ΚΡ, ΛΥ-ΤΛΩ·ΚΡ, κτλ. καὶ αὐ-

τοκρατορικά Γορδιανοῦ, ΤΛΩΕΩΝ, ἱππεύς, πολεμιστής, Νίκη, Τύχη.

Τράβαλα. Συμμαχικά Ρ, ἀλλὰ μόνον ἐν συμμαχίᾳ πρὸς τὴν Κράγον, ΤΡΑ-ΚΡ.

Τρέβεννα. Συμμαχικά Α, ΛΥΚΙΩΝ-ΤΡ, καὶ αὐτοκρατορικά Γορδιανοῦ καὶ Τραγκυλλίνας, ΤΡΕΒΕΝΝΑΤΩΝ, Ζεὺς καθήμενος, Διόνυσος ἱστάμενος, Ἀθηνᾶ.

Τύμνηνα. Συμμαχικά Α, ΛΥ-ΤΥ (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 329).

Φάσηλις, ἀκμαία ναυτική πόλις τῆς Λυκίας ἐπὶ τοῦ Παμφυλιακοῦ κόλπου. Αὕτη δὲν συμμετέσχε τῆς παλαιᾶς Λυκιακῆς συμπολιτείας, ἀλλ' ἀπετέλει ἴδιον καὶ ἀνεξάρτητον κράτος. Ἐνεκα τούτου τὰ νομίσματα αὐτῆς δὲν ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ λοιπὰ νομίσματα τῆς Λυκίας, οὐδὲ φαίνεται ὅτι ἦσαν ἐν χρήσει παρ' αὐτῇ οἱ Λυκιακοὶ χαρακτῆρες, ὡς τῶν νομισματικῶν ἐπιγραφῶν πάντοτε ἔλθῃσι γεγραμμένων ἐπ' αὐτῶν. Οἱ τύποι ἀρμόζουσι ναυτικῇ πόλει σπουδαιότητος τοιαύτης, οἷα ἡ Φάσηλις, καὶ ἐπικυροῦσι τὴν γνώμην τῶν ἀρχαίων, ὅτι τὰ ταχέα πλοῖα τὰ καλούμενά φάσηλοι ὠνομάσθησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης.

Περὶ τὰ 500-400 π. Χ.

Πρῶρα πλοίου κατεσκευασμένη ὁμοίως πρὸς πρόσθιον κάπρου.

Τετράγωνον ἔγκοilon ἀκανόνιστον.
(Hunter, Πίν. XLIII. 8.)

Ρ Περσικὸς στατῆρ 168·2 κ.

Ὅμοίως.

(Hunter, Πίν. XLIII. 9, 10.)

ΦΑΣ Πρύμνη πλοίου.

Ρ Στατῆρ 171 κ.

⊙ (= Φ) Πωγωνοφόρος μορφή γονατίζουσα, περιβάλλουσα διὰ τοῦ βραχίονος τὸ σῶμα ταύρου ἀνθρωποκεφάλου γονατίζοντος.

Πρῶρα πλοίου ἐν τετραγώνῳ ἔγκοι-
λῳ, ὑποκάτω δ' αὐτῆς δελφίς. .

Ρ Στατῆρ 171·8 κ.

Λύρα, ἥς αἱ πλευραὶ εἶνε σχήματος μυός¹. Τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ γραμμῶν καὶ σφαιριδίων.

Ὅμοίως. . Ρ Στατῆρ 173·2 κ.

¹) Τὸ νόμισμα τοῦτο κατετάχθη ὑπὸ τοῦ de Witte (*Rev. Num.*, 1858, σ. 28)

Ἐπειδὴ ὁ σταθμὸς τοῦ ἀκολουθοῦ νομίσματος εἶνε ἀσυνήθης τῇ Λυκίᾳ, δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ τὸ ὀρθὸν τῆς ἐνταῦθα προτεινομένης κατατάξεως.

Θ Τρισκελές (Συλλογὴ τοῦ ἱατροῦ Weber).	Τετράγωνον ἐγκοιλὸν διηρημένον διὰ πλατέων ταινιῶν εἰς ἑπτὰ τριγωνικὰ διαμερίσματα. Ρ Φοινικ. στατήρ 110·6 κ.
---	--

Περὶ τὰ 400-330 π. Χ.

Πρῶρα πλοίου (Hunter, Πίν. VLIII. 11.)	ΦΑΣΗ Πρύμνα πλοίου καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Ρ Στατήρ 153·7 κ.
Πρῶρα πλοίου.	» Πρύμνα πλοίου. . . Α 65

Περὶ τὰ 330-250 π. Χ.

Βασιλικὰ τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων μετὰ τῶν γραμμάτων ἐν τῷ πεδίῳ Φ-Α ἐκάστου τούτων ἐπιστεφομένου ὑπὸ ἀστέρος (Müller, ἀρ. 1276).

Περὶ τὰ 250-190 π. Χ.

Μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ Φάσηλις μετὰ τοῦ λοιποῦ τῆς Λυκίας καὶ τῆς Παμφυλίας προσηρτήθη τῇ Αἰγύπτῳ· εἰς τὴν ἐποχὴν δὲ τῆς βασιλείας Πτολεμαίου τοῦ Γ' ἢ Δ' πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν αἱ ἐξῆς ὄψιμοι ἐκδόσεις τῆς Φασήλιδος.

Πρῶρα, ἥς ὑπεράνω κεφαλὴ Ἡλίου, ἢ συνεζευγμέναι προτομαὶ Πτολεμαίου Δ' καὶ Ἀρσινόης(;) (Imhoof, <i>Choix</i> , Πίν. IV. 153.)	ΦΑΣΗ Πρύμνη πλοίου καὶ ὄνομα ἀρχόντων, ΔΑΜΑΡΑΤΟΣ, ΕΥΙΟΣ, ΝΙΚΑΝΩΡ, ΤΙΜΩΝ Ρ Στατήρ 152 κ.
---	--

Μετὰ τὸ 190 π. Χ. περίπου.

Ἡ Φάσηλις, ὡς πλεῖσται ἄλλαι Ἀσιατικαὶ πόλεις, φαίνεται ὅτι μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἦταν τοῦ Ἀντιόχου ἤρξατο ἐκδίδουσα νέον νόμισμα ἐξ ἀργυρῶν στατῆρων καὶ δραχμῶν, διατηροῦσα ἐν τούτοις τὸν ἀρχαῖον σταθμητικὸν κανόνα.

εἰς τὴν Ἀμάξιτον τῆς Τρωάδος, ἀδασίμως δὲ κατ' ἐμὴν γνώμην. Ὁ μῦς, ὡς ἡ ἀκρίς καὶ ἡ σαύρα, εἶνε σύμβολον τοῦ Ἀπόλλωνος ὡς ἀποτροπαίου τῶν ἐκ τῶν ζῴων τούτων καταστροφῶν, πρβλ. Ἀπόλλων Σμινθεύς, Παρνόπιος καὶ Σαυροκιόνος (Παυσ I, 24, 8).

Κεφαλή Ἀπόλλωνος πρὸς δ. δαφνο- στεφής.	Φ Ἀθηνᾶ πάλλουσα κεραυνὸν καὶ αἰ- γίδα, ἐπὶ πρῶρας δὲ ἱσταμένη Ἀρχων ΤΡΕΒΗΜΙΣ . . . Ρ Στατήρ 156 κ.
Ὅμοίως.	Πρύμνα πλοίου Ἀρχων, ΜΝΑΣΙ. Ρ Στατήρ 167 κ.
Γλαῦξ, ἡ ἐνίοτε ἀετὸς ἐπὶ πρῶρας. Hunter, Πίν. XLIII. 12.)	Φ Ἀθηνᾶ ὡς ἐπὶ τοῦ στατήρος. Ἀρ- χων ΘΕΟΧΡΗΣΤΟΣ, ΑΡΧΙΠ- ΠΟΣ ἡ ΚΛΕΩΝΥΜΟΣ . . . Ρ Δρ. 87-83 κ.
Πρῶρα ὑπὸ Νίκης στεφανουμένη	Φ Ἀθηνᾶ ὡς ἀνωτέρω, μετὰ τῶν γραμμάτων Α, Β, Ε κτλ. ἐν τῷ πεδίῳ Α 75

Μετὰ τὸ 168 π. Χ.

Ἐάν ἡ Φάσηλις ὑπῆρξέ ποτε μέλος τῆς δευτέρας Λυκιακῆς συμπολιτείας ἢ ἐὰν διετήρησε τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν, δυσκόλως δύναται νὰ ὁρισθῇ ἐκ τῶν νομισμάτων, ἅτινα καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα εἶνε αὐτόνομα· διότι, ἂν καὶ τὰ μικρότερα ἀργυρᾶ κλάσματα φέρουσι συμμαχικοὺς τύπους, ἡ ἐπιγραφή ΛΥ ἢ ΛΥΚΙΩΝ δὲν ἀπαντᾷ ἐπ' αὐτῶν. Οὕτω ἡ μαρτυρία τοῦ Στράβωνος (667), ὅτι ἡ Φάσηλις δὲν συμμετέσχε τῆς συμπολιτείας, δὲν ἀναιρεῖται δι' ἀποδείξεων ἐκ τῆς νομισματικῆς.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος πρὸς ἀρ., δα- φνοστεφής. (Waddington, <i>Rev. Num.</i> , 1853).	Φ Α Ἀθηνᾶ ἱσταμένη κρατοῦσα Νίκην καὶ στηριζομένη, ἐπὶ δόρατος. Ἀρ- χων ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΣ. Ρ Ἀττικ. τετραδρ. 252 κ.
Ὅμοίως.	ΦΑΣΗΛΙ Λύρα, ἐν ἀβαθεῖ τετρα- γώνῳ ἐγκοίλῳ Ρ 39·6 κ.

Αὐτοκρατορικά — Γορδιανός, ΦΑΣΗΛΕΙΤΩΝ, Τύχη, Ἀθηνᾶ, πλοῖον, ἀρχαῖκόν εἶδωλον θεᾶς (Ἀφροδίτης;) πεπλοφόρου, μετὰ δύο πτερωτῶν Ἑρώτων ἱπταμένων, παρὰ δὲ πόδας αὐτῆς μικρὰ μορφή πλησίον βωμοῦ.

Φέλλος. Συμμαχικά Α, ΛΥΚΙΩΝ ΦΕ, καὶ αὐτοκρατορικά Γορ-

διανοῦ. Ἐπιγρ. Α ΦΕΛΛΕΙΤΩΝ, Γυναικεία μορφή κρατοῦσα ἄνθος (Waddington, *As. Min.* σ, 122).

Χῶμα. Ἀυτόνομα Ἄ ὀψίμων χρόνων. Ἐπιγρ., Χ-Ω, καὶ αὐτοκρατορικὰ Γορδιανοῦ, ΧΩΜΑΤΕΙΤΩΝ, ἱππεὺς ἔνοπλος.

Ἐπειδὴ τὰ νομίσματα τῆς Λυκίας εἶνε σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου συμμαχικὰ ἢ αὐτοκρατορικὰ, εἶνε περιττὸν νὰ προσαρτήσωμεν πίνακα τῶν ἐκδόσεων τῶν διαφόρων πόλεων. Μόνα τὰ νομίσματα τῆς Φασήλιδος ἀποτελοῦσιν ἐξαίρεσιν καὶ παρουσιάζουσι σειρὰν σχεδὸν ἀδιάκοπον ἀπὸ τοῦ ἔκτου αἰῶνος π. Χ. μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων.

ΠΑΜΦΥΛΙΑ.

Ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Παμφυλίας περιλαμβάνω ἐν τοῖς ἐξῆς μόνον τὴν λωρίδα χθαμαλῆς παραλίου γῆς εἴκοσι ἢ τριάκοντα περίπου χιλιομέτρων τὸ πλάτος, κειμένης μεταξὺ τοῦ ὄρους τῶν Σολύμων, τῶν Λυκιακῶν συνόρων πρὸς δυσμὰς, καὶ τοῦ Κορακησίου πρὸς ἀνατολάς. Τὴν ὀρεινὴν χώραν πρὸς βορρᾶν τοῦ ὄρους Ταύρου, πολὺ τῆς ὁποίας περιελήφθη ἐν τῇ Βυζαντινῇ Παμφυλίᾳ, προὔτιμησα νὰ ἀποκαλέσω Πισιδίαν.

Ἄσπενδος, ἐπὶ τοῦ Εὐρυμέδοντος ποταμοῦ, περὶ τὰ ὀκτὼ χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς θαλάσσης, πολυάνθρωπος καὶ πλουσία πόλις. Ἦρξατο κόπτουσα ἀργυρᾶ νομίσματα Περσικοῦ κανόνος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ.

Περὶ τὰ 500-400 π. Χ.

Πολεμιστῆς γυμνός, ὠπλισμένος διὰ κυκλοτεροῦς ἀσπίδος καὶ ξίφους.
(Hunter, Πίν. VII. 15, 16, 18.)

Ε, ΕΞ, ΕΞΤ ἢ ΕΞΤΦΕ Τετράγωνον ἔγκοιλον, ἐν ᾧ τρισκελὲς ἐκ τριῶν ἀνθρωπίνων σκελῶν. Ἐν τῷ πεδίῳ δὲ συνήθως σύμβολόν τι
Α Στατῆρ 170 κ-

Ὅπλιτης μετ' ἀσπίδος καὶ δόρατος.
(Πίναξ ΚΕ'. 11.)

ΕΞΠ Τετράγωνον ἔγκοilon ἐν ᾧ
τρισκελές καὶ λέων τρέχων παρ'
αὐτῷ . . . Ρ Στατῆρ 170 κ.

Ἰππεὺς ὠπλισμένος δόρατι.

ΕΞΤ, κτλ. Κάπρος τρέχων . . .
Ρ Δρ. 84 κ.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ. ἢ καὶ ἐροδύτερον.

Δύο ἀθληταὶ παλαίοντες ἐπὶ τῶν
νεωτέρων κομματίων γράμματα
ἀρχόντων κάτωθι αὐτῶν.
(Brandis, σ. 494.)

ΕΞΤΦΕΔΙΙΝΞ Τετράγωνον ἔγκοilon
ἐν ᾧ σφενδονήτης. Ἐν τῷ πεδίῳ
τρισκελές, ἐπίσης δέ, σπανιώτε-
ρον, γράμματα Ρ Στατῆρες 180κ.

Ἀρχικῶς ἡ Ἀσπενδος ἦτο ἀποικία τοῦ Ἀργους, ὃ δὲ Brandis ὑπέθεσεν ὅτι ὁ νομισματικὸς αὐτῆς τύπος, τοῦ σφενδονήτου, ἐξελέγη ἔνεκα τῆς ὁμοιότητος τῆς λέξεως σφενδοτήτης πρὸς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως. Ὁ ἕτερος τῶν τύπων, οἱ δύο παλαισταί, ἀναφέρονται ἴσως εἰς ἐγχώριόν τινα μῦθον· περιέρχεται τις δὲ διαφορὰ τοῦ στατῆρος μετὰ τῶν λέξεων ΕΛΝΨΑ ΜΕΝΕΤΝΞ (Mion. Πίν. XXXV. 169) κάτω τοῦ τύπου παρέχει ἡμῖν ἴσως τὰ μυθικὰ ὀνόματα τῶν δύο παλαιστῶν, δηλαδὴ Μενετὸς (= σταθερὸς) καὶ Ἐλύψας (= ἐλίσσόμενος [σέλιος]) (Bergk *Zeit. f. Num.*, XI. 337). Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Kirehnhoff ὅτι ἡ ἐπιγραφή ἀναγνωστέα Μένετος ἔ(γ)λυφα, δι' ἧς δηλοῦται ὁ γλύψας τὸ νόμισμα τεχνίτης, ἀποκρούεται ὑπὸ τοῦ Bergk (ἐ. ἀ.).

Περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων καὶ ἄλλων ὁμοίων ἴδε Friedlaender (*Z. f. N.* IV. 297), Imhoof—*Z. f. N.* V. 133), καὶ Bergk (ἐ. ἀ.). Ἡ μορφή ΕΞΤΦΕΔΙΙΝΞ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ΑΣΠΕΝΔΙΟΣ. Φαίνεται δ' ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον τῶν κατοίκων παρήκμαζε βαθμιαίως μέχρι τῶν χρόνων τῆς Μακεδονικῆς κατακτήσεως. Ἡ δ' ἐκπληκτικὴ ἀφθονία τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων τῆς Ἀσπένδου εἶνε τεκμήριον τῆς ἐμπορικῆς σπουδαιότητος τῆς πόλεως.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῆς Ἀσπένδου φαίνονται κατὰ κανόνα νεώτερα τῶν ἀργυρῶν. Οἱ ἐπικρατέστεροι δὲ τύποι εἶνε οἱ ἐξῆς.

Μετά τὸ 300 περίπου π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.	Σφενδονήτης. Ἐν τῷ πεδίῳ δύο γράμματα Α ·65
Πρόσθιον ἵππου.	Σφενδόνη μεταξύ δύο γραμμάτων . Α ·7
Ὅμοιως.	ΑΣΠΕΝΔΙΩΝ Ὅμοιως . . Α ·65

Δὲν εἶνε ἀπίθανον ὅτι τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῶν ἀνωτέρω σειρῶν ἐξηκολούθουν ἐκδιδόμενα μέχρι τῆς ἐν ἔτει 190 π. Χ. ἡττης τοῦ Ἀντιόχου, ἂν καὶ τὸ μέγιστον πλῆθος τῶν μέχρις ἡμῶν περισωθέντων κομματίων ἀνήκει εἰς τὸν τέταρτον αἰῶνα.

Μετά τὸ 190 π. Χ.

Ἡ Παμφυλία μετὰ τὴν ἐν Μαγνησίᾳ μάχην προσετέθη εἰς τὰς κτήσεις τῶν βασιλέων τῆς Περγᾶμου ὑπὸ τὴν ἡπίαν διοίκησιν τῶν ὁποίων ἡ Ἀσπενδος φαίνεται ὅτι ἦτο κατ' οὐσίαν αὐτόνομος, ἐπειδὴ πιθανῶς περὶ τὸ ἔτος 189 π. Χ. ἤρξατο ἐκδίδουσα σειρὰν Ἀλεξανδρείων τετραδράχμων μετὰ χρονολογιῶν ἐκτεινομένων ἀπὸ τοῦ ἔτους Α μέχρι τοῦ ΚΘ (1—29), φερόντων δὲ τὰ γράμματα ΑΣ πρὸ τοῦ καθημένου Διδος τῆς ὀπισθίας ὀψεως τοῦ νομίσματος (Müller ἀρ. 1196-1221). Σύμβολον ἐπὶ κομματίων τινῶν σφενδόνη. Ταῦτα δ' εἶνε τὰ τελευταῖα γνωστὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Ἀσπένδου. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν φέρουσιν ὑστερόσημα, ὧν ἡ ἄγκυρα τῶν Σελευκιδῶν (;) καὶ ὁ τρίπους εἶνε τὰ συνηθέστατα.

Μετά τὸν θάνατον Ἀπτάλου τοῦ Γ' (133 π. Χ.) ἡ Παμφυλία μετεβιβάσθη, συμφώνως τῇ διαθήκῃ του μετὰ τοῦ λοιποῦ τοῦ βασιλείου αὐτοῦ εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν λαόν.

Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα τῆς Ἀσπένδου ἐκτείνονται ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνου. Ἐπιγρ. ΑΣΠΕΝΔΙΩΝ. Τύποι—Ποταμὸς Εὐρυμέδων· Ἡρακλῆς ἱστάμενος πρὸ μορφῆς (Εὐρυσθέως) καθημένης ἐπὶ βράχου, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ὁποῖου εὕρηται τὸ

πτῶμα ταύρου, ὅπισθεν δὲ τῆς καθημένης μορφῆς ἵσταται ἀνὴρ γυμνός, δόρατι ὤπλισμένος, εἰς δὲ τὸ βάθος τῆς παραστάσεως λέων ἐπὶ βράχων· στέφανος, ὃ προσήρτηνται ὀκτὼ εἰκονιστικαὶ κεφαλαί, ΘΕΜΙΔΟΣ ΤΟ Β ἢ ΤΟ Ε. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀγῶνας, οἵτινες θέμιδες καλοῦνται, πανηγυριζομένους δὲ ἐν διαφόροις πόλεσι τῆς Παμφυλίας καὶ Κιλικίας ἴδε H. de Longpérier (*Rev. Num.*, 1869, σ. 31). Ἐνταῦθα ἡ λέξις θέμις σημαίνει ἀγῶνα, καθ' ὃν τὸ ἄθλον ἀπετελεῖτο ἐκ ποσοῦ νομίσματος, θέματος καλουμένου, οὐδεμίαν δὲ σχέσιν ἔχει πρὸς τὴν Θέμιν, θεὰν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως. Ἔτεροι ἀξιοσημεῖωτοι τύποι εἶνε οἱ ἐξῆς. Ἰσις Φαρία· Ἐκάτη· Νέμεσις· δύο εἰδῶλα θεᾶς, ὁμοιάζοντα πρὸς τὴν Περγαίαν Ἀρτεμιν, ἱστάμενα παραπλεύρως ἐν ναῶ· μορφή γυναικεία στεφανοῦσα, ὡς φαίνεται, τρόπαιον.

Ἀττάλεια, κτισθεῖσα καὶ ὀνομασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀττάλου Β', βασιλέως τῆς Περγάμου. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ἀπὸ τοῦ δευτέρου αἰῶνος μέχρι τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ. καὶ τύποι — ΑΤΤΑΛΕΩΝ, ἐπίσης δ' ἐνίοτε ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ἢ ΙΕΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ, τράπεζα καὶ ὑδρία ἀγωνιστικά, ἀναφερόμεναι εἰς τὰς Οἰκουμενικάς καὶ Ὀλυμπίους ἐορτάς· Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς· Νέμεσις πτερωτὴ κρατοῦσα τροχόν, γρύψ δὲ παρ' αὐτῇ· Ποσειδῶν· Ἀρτεμις· Νίκη κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Σίδης (ἴδε ὡσαύτως Ἀττάλειαν ἐν Λυδία, σ. 194).

Ἐτεννα. Ἡ πόλις αὕτη φαίνεται ὅτι ἔκοψε δραχμὰς Ἀττικῆς ὀλκῆς κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ.

Δύο ἀθληταὶ παλαῖοντες

(*Zeit. f. Num.*, VI. 76.)

Σηπία ἐν τετραγώνῳ ἐγκαίλῳ . . .

Ῥ Δρ. 62 κ.

Βαβυλωνιακὸς ἢ Περσικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 300 π. Χ. ἢ βραδύτερον.

Δύο παλαισταί.

(Z. f. N., VI. Πίν. III.)

ΕΤΕΝΝΕΩΝ Ἀνὴρ ἐν βραχεῖ χι-
τῶνι, δι' ἄρπης ὠπλισμένος. Σύμ-
βολον — τρισκελές.

Ρ Στατῆρ 156 κ.

Κεφαλὴ ἀγένειος ἀντωπός.

(Imhoof, Mon. Gr., Πίν. F. 18.)

Ἀρπη (μάχαιρα καμπύλη). Ρ 11 κ.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι.

Αὐτόνομα χαλκᾶ καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Φαυστίνης τῆς νεω-
τέρας μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., ΕΤΕΝΝΕΩΝ. Ἐπικρατέστεροι τύποι
— Μορφὴ γυναικεία φέρουσα ὄφιν ἄρπη ἥτοι δρεπανοειδὴς μά-
χαιρα· δύο μαχηταί, ὧν ἕκαστος ὠπλισμένος δι' ἄρπης (Six, Zeit.
f. Num., VI, σ. 79 κ. ἐξ.).

Κρητόπολις (;). Τὰ εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὑπὸ τοῦ Borrell
καταταχθέντα αὐτόνομα νομίσματα, κατετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Wad-
dington καὶ Imhoof εἰς τὴν Κρήμναν τῆς Πισιδίας (σελ. 269).
Ἴδε ὡσαύτως Κρητεῖαν Φλαβιόπολιν τῆς Βιθυνίας (σελ. 34).

Μάγυδος, πόλις παράλιος ὀλίγα χιλιόμετρα πρὸς ἀνατολὰς
τῆς Ἀτταλείας. Αὐτόνομα χαλκᾶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ αὐτοκρα-
τορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Τύποι — Ἀθηνᾶ ἱστα-
μένη, Τύχη, ὁ ποτάμιος θεὸς Καταρράκτης, κτλ. Ἐν τῷ πεδίῳ
εὑρήνται συνήθως ἀριθμητικὰ στοιχεῖα ἀπὸ τοῦ ΙΕ (15) ἐπὶ Τραϊ-
ανοῦ, μέχρι ΜΑ (41) ἐπὶ Γαλλιανοῦ, ἀναφερόμενα πιθανῶς εἰς
πανηγυρισμοὺς ἀγῶνων κατὰ διαφόρους περιόδους.

Ὀλβία (;). Τῇ ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Λυκίας καὶ Παμφυλίας
πόλει ταύτῃ ἠθέλησε νὰ ἀπονείμῃ ὁ κ. Six (Zeit. f. Num., VI, 82)
τοὺς ἐξῆς ἀρχαίκοις ἀργυροῦς στατῆρας, χρονολογουμένους ἀπὸ
τῶν ἀρχῶν τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ.

Ἑρμῆς πτερωτὸς γονατίζων, κρατῶν
δὲ κηρύκειον.

ΓΜΞ—ΜΓC Ἑγκοῖλον τετράγω-
νον, λέων ἱστάμενος καὶ στρεφό-
μενος ὑπερθεὶς κηρύκειον. Ρ 180 κ.

Ὁμοίως.

ΙΒ—Λ[Ο]; Ὁμοίως. . . Ρ 178 κ.

Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ μὲν πρώτη τῶν ἀνωτέρω ἐπιγραφῶν εἶνε ἀνεξήγητος, ἡ δὲ δευτέρα ἀμφιβόλου ἀναγνώσεως, ἡ κατὰ ταξίς αὕτη μόνον ὡς πρὸς τὸ παρὸν δύναται νὰ γείνη δεκτή.

Πέργη, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Κέστρου, ἐπτὰ περίπου μίλια ἀπὸ τῆς παραλίας, πρωτεύουσα τῆς Παμφυλίας κατὰ νεωτέρους χρόνους. Ἦτο δὲ ἡ ἑδρα τῆς λατρείας Ἀρτέμιδος τῆς Περγαίας, Ἀσιατικῆς θεᾶς μεγάλως ὁμοιοζούσης πρὸς Ἀρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν.

Βαβυλωνιακὸς ἢ Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περί τὰ 500-400 π. Χ.

Σφίγξ καθημένη, ἐγείρουσα τὸν πρόσθιον πόδα.

Καρκίνος ἐν τετραγώνῳ ἐκ σφαιριδίων τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ **Ρ** 143 κ.

Ἄν τὸ ἀνωτέρω περιγραφέν νόμισμα ὀρθῶς κατετάχθῃ, εἶνε τὸ κατὰ πολὺ πάντων ἀρχαιότατον νόμισμα τῆς Πέργης. Ἀληθῶς δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλα νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης μέχρι τοῦ μετὰ τὸ 190 ἔτους π. Χ., ὅτε ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς Περγάμου ἐπετράπη, αὐτῇ ὡς καὶ εἰς πλείστας ἄλλας πόλεις, νὰ ἐκδώσῃ τετράδραχμα καὶ δραχμὰς ὑπὸ τὸ ἴδιον αὐτῆς ὄνομα.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Μετὰ τὸ 190 π. Χ. περίπου

Κεφαλὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος δαφνοστεφῆς, μετὰ φανέρους ἐπιώμου.

(Πίναξ ΔΓ'. 1.)

ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΠΕΡΓΑΙΑΣ Ἀρτεμὶς Περγαία ἱσταμένη, φέρουσα βραχὺν χιτῶνα, κρατοῦσα στέφανον καὶ στηριζομένη ἐπὶ σκήπτρου. Παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς δορκὰς πρὸς αὐτὴν ἀποβλέπουσα. Ἐν δὲ τῷ πεδίῳ σύμβολα, σφίγξ, ἔλαφος, κτλ.

Ρ Ἀττικ. τετράδ. 264-250 κ.

Ὁμοίως.

Ὁμοίως **Ρ** Δρ. 60 κ.

Ὁμοίως.

Ὁμοίως **Ρ** Ἡμιδρ. 30 κ.

Ὁμοίως.

Ἡ αὕτη ἐπιγραφή. Ἀρτεμὶς ἱσταμένη **Α** 7

Ὁμοίως.

ΠΕΡΓΑΙΩΝ Σφίγξ καθημένη **Α** 6

Ἀσιατικὸν εἶδωλον Ἀρτέμιδος ἐν ναῶ.	ARTEMIDOS PERGAIAS Φαρέ- τρα Α · 7
Σφίγξ καθημένη.	ΛΑΝΑΨΑΣ ΠΡΕΙΑΣ Ἀρτεμις ἵσταμένη Α · 7

Ἡ Παμφυλιακὴ ἐπιγραφή τοῦ τελευταίου περιγραφέντος νομίσματος ἐνομήσθη παρά τινων ὡς ἐγχώριον ὄνομα τῆς θεᾶς Σανάψας Πρεΐας (= Ἀρτέμιδος Περσίας) (Bergk., *Zeit. f. Num.* XI. 334). Ἄλλοι δὲ ἐκλαμβάνουσι μετὰ τοῦ καθηγητοῦ W. Ramsay. (*Journ. Hell. Stud.*, I. 246) τὸ ἀρχικὸν Παμφυλιακὸν Λ ὡς συγγενὲς πρὸς τὸ δίγαμμα, θεωροῦσι δὲ τὴν λέξιν ΛΑΝΑΨΑ ὡς ταυτόσημον τοῦ Ἑλληνικοῦ Φάνασσα ἥτοι ἐπίθετον μᾶλλον ἢ ὄνομα τῆς Ἀρτέμιδος, τοῦ ΠΡΕΙΑΣ ὄντος τῆς Παμφυλιακῆς μορφῆς τοῦ ΠΕΡΓΑΙΑΣ. Ἐπομένως ἡ ἐπιγραφή μεταφραστέα βασιλείσσης Περγαίας (Reginae Pergensis).

Αὐτοκρατορικὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ Νερούα ἐκ τῆς κλάσεως τῶν **κιστοφόρων** μετὰ Λατινικῆς ἐπιγρ., DIANA PERGENSIS πρὸς δὲ τοῦ Τραϊανοῦ φέροντα παράστασιν Ἀρτέμιδος τῆς Περγαίας. Αὐτοκρατορικὰ, χαλκᾶ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Τακίτου. Ἐπιγρ., ARTEMIDOS PERGAIAS, ΠΕΡΓ, ΠΕΡΓΑΙΩΝ, κτλ., προστιθεμένων ἐνίοτε τῶν ΑΣΥΛΟΣ, ΑΣΥΛΟΥ, ἢ ΑΣΥΛΙΑ· ΝΕΩΚΟΡΩΝ· ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ· πρὸ τούτοις ΙΕΡΟΣ· ΠΥΘΙΑ· ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ, κατ' ἀναφορὰν πρὸς ἀγῶνας. Ἐπικρατέστεροι τύποι — Εἶδωλον ἐν σχήματι λίθου κωνικοῦ πλουσίως κεκοσμημένου ἐν ναῶ· Ἀρτεμις Ἑλληνικὴ θηρεύουσα ἢ κρατοῦσα δᾶδας· Ἡφαιστος χαλκεύων τὴν ἀσπίδα τοῦ Ἀχιλλέως· ποτάμιος θεὸς (Κέστρος) καὶ ἄλλοι πολλοί.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ Ἀπολλωνίας Μορδιαίου, (σ. 267), Σίδης ἢ Δελφῶν, ΠΕΡΓΑΙΩΝ ΔΕΛΦΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ — ΠΥΘΙΑ (Waddington, *Rev. Num.*, 1853, σ. 32).

Πτολεμαῖς (ς). Αὐτόνομα χαλκᾶ περὶ τὰ 300 π.Χ. ἢ βραδύτερον.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος.

(Z. f. Num., VI. 239.)

ΠΤΟΛΕΜΑΙΕΩΝ Ἀμφορεύς καὶ
κόραξ ἢ ἀμφορεύς μόνος. № 8-3

Ἡ κατάταξις αὕτη δὲν εἶνε ἐντελῶς εὐπρόσδεκτος, κλίνω ὅμως ἐπὶ ὀλιγώτερον νὰ παραδεχθῶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ von Sallet, ὅτι τὸ Πτολεμαίς ἦτο ἐφήμερον ὄνομα τῆς ἐν Καρίᾳ Κεράμου. (Z. f. N., VI. 263).

Σίδη. Αὕτη ἦτο πλουσία καὶ ἀκμάζουσα ναυτική πόλις, ὀλίγα μίλια πρὸς δυσμὰς τῶν ἐκβολῶν τοῦ Μέλαντος. Νομισματικὸς αὐτῆς τύπος ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως εἶνε ὁ καρπὸς τῆς ροιᾶς ἐλληνιστὶ καλούμενος σίδη.

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 500-400 π. Χ.

Σίδη.

(Πρβλ. Hunter, Πίν. XLIX. 6.)

Τετράγωνον ἔγκοilon· δελφίς, οὗ κάτωθι ὀφθαλμὸς ἀνθρώπου. . . .

Α Στατήρ 170 κ.

Σίδη (Αὐτόθι, Πίν. XLIX. 5.)

Τετράγωνον ἔγκοilon· δύο δελφίνες καὶ φύλλον . . . Α Στατήρ.

Σίδη. (Αὐτόθι, Πίν. XLIX. 4.)

Τετράγωνον ἔγκοilon· ἀνδρική κεφαλή δαφνοστεφής . . Α Στατήρ.

Σίδη ἐπὶ δελφίνος.

(Αὐτόθι, Πίν. XLIX. 3.)

Τετράγωνον ἔγκοilon· κεφαλή Ἀθηναῖς . . . Α Στατήρ.

Πρὸς τούτοις κλάσματα αὐτῶν μετ' ἀναλόγων τύπων.

* Ἄν καὶ ἡ Σίδη ἦτο Ἑλληνικὴ ἀποικία ἐκ Κύμης τῆς Αἰολίδος, τὰ Ἀσιατικὰ στοιχεῖα τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς κατέβαλον βαθμιαίως τὸ Ἑλληνικόν, ὥστε ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατὰ τὸν Ἀρρίανον (I, 26), δὲν ὠμιλεῖτο πλέον ἐν Σίδῃ ἢ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐπικυροῦται πληρέστατα ὑπὸ τῶν ἐξῆς σειρῶν νομισμάτων, ἐφ' ὧν ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιγραφή ΣΙΔΗΤΙΚΟΝ ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἐπιγραφῶν χαρακτῆρων ὁμοιζόντων πρὸς τοὺς Ἀραμαϊκοὺς, αἵτινες ἐγένοντο ἀφορμὴ διαφορῶν ὑποθέσεων. Ὁ De Luynes (Num. de Satrapies, σ. 22) πειρᾶται νὰ ἀναγνώσῃ ἐν αὐταῖς τὰ ὀνόματα τῶν Περσῶν σατραπῶν Δέρνητος

καὶ Σουεννέσιος. Ὁ κ. Waddington ὁμῶς μετὰ μείζονος ἐπιφυλακτικότητος λέγει « δὲν πιστεύω ὅτι εὗρέ τις μέχρι τοῦδε τὸ ἀπόρρητον τῶν μοναδικῶν τούτων ἐπιγραφῶν » (*Rev. Num.*, 1861, 13). Πρβλ. Ἀρριαν. ε. α., « τὴν μὲν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐξελάθοντο, εὐθὺς δὲ βάρεθρον φωνὴν ἴσαν. οὐδὲ τῶν προσχώρων βαρεθρῶν, ἀλλὰ ἰδίαν σφῶν οὕτω πρόσθεν οὔσαν τὴν φωνήν ».

Περσικοὶ σταθμητικοὶ κανόν. Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, στηριζομένη ἐπὶ ἀσπίδος καὶ κρατοῦσα Νίκην. Σύμβολον, σίδη. (Imhoof, <i>Mon. Gr.</i>, Πίν. F. 17.) Ὁμοίως. Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, στηριζομένη ἐπὶ ἀσπίδος καὶ κρατοῦσα γλαῦκα. Ἐν τῷ πεδίῳ ἐνίστε Ἀραμαϊκά (;) γράμματα. Ἡρακλῆς ἱστάμενος, κρατῶν ῥόπαλον καὶ τόξον, πρὸ αὐτοῦ δὲ σταυρὸς ὠτίτης (<i>crux ansata</i>).	ΞΙΔΗΤΙΚΟΝ Ἀπόλλων ἱστάμενος στηριζόμενος ἐπὶ μακροῦ κλάδου δάφνης καὶ σπένδων πρὸ βωμοῦ. Ρ Στατήρ 149 κ. Αραμαϊκή (;) ἐπιγρ. Ἀπόλλων, ὡς ἀνωτέρω, ἀλλὰ μετὰ κόρακος παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ Ρ Στατήρ 167 κ. Τετράγωνον ἔγκοilon. Ἀραμαϊκή (;) ἐπιγραφὴ. Ἀπόλλων ἱστάμενος πρὸ βωμοῦ, κρατῶν κλάδον καὶ τόξον παρὰ τοὺς πόδας δ' αὐτοῦ κόραξ. Ρ Στατήρ. Ἀβεβ. ἐπιγρ. Ἀπόλλων σπένδων (<i>De Luynes, Satrap.</i>, Πίν. I. 10.) Ρ Στατήρ.

Τὰ νομίσματα τῆς σειρᾶς ταύτης φέρουσι συνήθως ὑστερόσημον ἐν ᾧ ταῦρος.

Εἰς τοὺς χρόνους περίπου Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου δύναται νὰ καταταχθῇ Ἀλεξάνδρειος χρυσοῦς στατήρ ὁ παρὰ Müller περιγραφόμενος ὑπ' ἀριθ. 1248, μετὰ σίδης ὡς προσθέτου συμβόλου.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 190-36 π. Χ.

Μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ Ἀντιόχου ἡ Σίδη, ὁμοίως τῇ Ἀσπένδῳ, διετήρησε πραγματικὴν αὐτονομίαν καὶ ἀπέβη ἐν τῶν κυριωτάτων νομισματοκοπειῶν τῶν νοτίων ἀκτῶν τῆς Μ. Ἀσίας ἀλλ'

ἐν ᾧ ἡ Ἀσπενδος ἐπανήλθεν εἰς τοὺς τύπους τοῦ Ἀλεξανδρείου τετραδράχμου, ἡ Σίδη φαίνεται ὅτι ἔλαβεν ὡς πρότυπον τῶν νέων αὐτῆς ἀργυρῶν νομισμάτων τὸν Ἀλεξανδρείου χρυσοῦν στατῆρα. Ἐν τούτοις οἱ τύποι τῶν τετραδράχμων τῆς Σίδης ἐνεπνεύσθησαν μᾶλλον ἢ ἀντεγράφησαν ἐκ τοῦ Ἀλεξανδρείου χρυσοῦ νομίσματος.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, μετὰ λοφοφόρου
Κορινθιακοῦ κράνους
(Pellerin, Πίν. LXXI. 20.)

Νίκη στεφανηφόρος· σύμβολον — σί-
δη. Ἐν τῷ πεδίῳ δνόματα ἀρ-
χόντων, ΑΘ, ΑΡ, ΑΦ, ΔΕ, ΔΕΙ,
ΔΙ, ΔΙΟΔ, ΣΤ, ΣΤ, ΚΛΕΥΧ,
ΧΡΥ, κτλ.
Ρ Ἀττικ. τετράδρ. 264-240 κ.
Ρ » δραχμ. 60 κ.

Πολλὰ τῶν τετραδράχμων τούτων φέρουσιν ὑστερόσημα τόξου καὶ γωρυτοῦ χιαστί, συνοδευόμενα ὑπὸ ὀνομάτων, κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνηκόντων εἰς νομισματοκοπεῖα κιστοφόρων, ΑΔΡΑ, ΑΠΑ, ΠΑ, ΠΕΡΓ, ΣΑΡ, ΣΤΡΑ, ΤΡΑ (Ἀδραμύτειον, Ἀπάμεια, Πάριον (;), Πέργαμον, Σάρδεις, Στρατονίκεια (;) καὶ Τράλλεις) κτλ., δεικνύοντων ὅτι ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας τὰ νομίσματα ταῦτα ἐξετιμῶντο ὡς ἰσάξια πρὸς τὸν κιστοφόρον (Mommsen, *Hist. Mon. Rom.* I, 99). Ἀπαντῶσιν ὡσαύτως καὶ ἄλλα ὑστερόσημα ὧν τὸ συχνότερον εἶνε ἡ ἄγκυρα (σύμβολον ἴσως τῶν Σελευκιδῶν).

Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν νομισμάτων διήρκεσε μέχρι τῶν μέσων τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ., ἡ δ' ἐκπληκτικὴ αὐτοῦ ἀφθονία ὀφείλεται ἴσως εἰς τοῦτο, ὅτι ἡ Σίδη ἦτο τὸ μέγα ἐμπορεῖον, ἐν ᾧ οἱ Κίλικες πειραταὶ συνείθιζον νὰ καταθέτωσι τὴν λείαν αὐτῶν.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

ΣΙΔΗΤΩΝ Νίκη φέρουσα στέφανον καὶ κλάδον φοίνικος· σύμβολον — σίδη Α · 7
ΣΙΔΗΤΩΝ Σίδη Α · 5

Ὅμοιως.

Περὶ τὰ 36-25 π. Χ.

Ἐν ἔτει 36 π. Χ. ἡ Παμφυλία μετὰ τῆς Γαλατίας καὶ τινῶν τῶν γειτονευουσῶν χωρῶν ἀπετέλεσαν ἴδιον κράτος ὑπὸ τὸν βα-

σιλέα Ἀμύνταν, ὅστις ἐξηκολούθησε τὴν νομισματοκοπίαν Ἀττικῶν τετραδράχμων ἐν Σίδῃ, προσθέτων ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τὴν ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ (ἴδε κατωτέρω ἐν Γαλατίᾳ· *Num. Chron.*, VIII. 69-96· καὶ *B. M. Guide*, Πίν. LX. 7).

Αὐτοκρατορικά— ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Αὐρηλιανοῦ. Ἐπιγρ., **ΚΙΔΗΤΩΝ ἢ ΚΙΔΗΣ ΝΕΩΚΟΡΟΥ**, ἐνίοτε μετ' ἐπιθέτων **ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣ, ΕΝΔΟΞΟΥ, ΔΩΡΕΑ** (ἴδε σελ. 283)· ἐπίσης **ΝΑΥΑΡΧΙΣ** παρὰ τύπον πλοίου ἐν λιμένι· **ΠΡΩΤΑ ΠΑΜΦΥΛΩΝ· ΠΙΣΤΗΣ ΦΙΛΗΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥ ΡΩΜΑΙΩΝ ΜΥΣΤΙΔΟΣ ΚΙΔΗΣ**, κτλ. Ἀγῶνες -ΙΕΡΟΣ, ΠΥΘΙΟΣ, ΜΥΣΤΙΚΟΣ, ΟΛΥΜΠΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝ., ἢ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ. Ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξίων μνείας τύπων εἶνε ἡ Τύχη τῆς πόλεως, καθημένη καὶ ἔχουσα τὸν ποταμὸν Μέλαντα παρὰ τοὺς πόδας, ἢ πρῶραν πλοίου ἀνὰ χεῖρα, κτλ. Πεπλοφόρος γυναικεία προτομή μετ' ἐπιγρ., **ΚΙΔΗ ΜΥΣΤΙΣ ΝΕΩΚΟΡΟΣ**, παριστάσεως τὴν πόλιν Σίδην ὡς ἀφιερωμένην ἢ μεμυημένην εἰς τὰ ἱερὰ μυστήρια.

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Ἀτταλείας, Δελφῶν, Μύρων καὶ Πέργης. Ἄλλα νομίσματα τῆς Σίδης, ἴδε παρὰ Imhoof (*Zeit. f. Num.*, 329), καὶ Friedlaender (*Zeit. f. Num.*, X. 3).

Σίλλυον, ὀλίγα μίλια πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν μεταξὺ Ἀσπένδου καὶ Πέργης.

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος μετὰ κράνους.	ΣΕΛΥΒΙΥΣ	Μορφὴ γυμνή, ἰσταμένη.	Α · 7
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	»	Ζεὺς ἀετοφόρος καθήμενος	Α · 7
Ὅμοίως.	»	Κεραυνός	Α · 5

Περὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω νομισμάτων Παμφυλιακῆς ἐπιγραφῆς, ἴδε Friedlaender, *Zeit. f. Num.* IV. 298· Ramsay *Journ. Hell. Stud.*, I, σ. 242 καὶ Bergk, *Zeit. f. Num.*, XI. 334. Κατὰ τὸν Ramsay, ὁ χαρακτήρ **Λ** ἔχει πιθανῶς τὸν φθόγ-

γον τοῦ ἀγγλικοῦ W, ἀπαγγέλλει δὲ τὴν ἐπιγραφὴν Seluwios. Ἐξ ἄλλου ὁ Bergk ἐκλαμβάνει αὐτὸ ὡς σύμφωνον καὶ ὑποθέτει, ὅτι τὸ Παμφυλιακὸν ὄνομα τῆς πόλεως ἦτο Σέλυσον, τὸ δ' ἔθνικὸν Σελύσιος. Χρόνον τινὰ μετὰ ταῦτα ἡ Παμφυλιακὴ ἐπιγραφὴ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς Ἑλληνικῆς ΣΙΛΛΥΕΩΝ.

Μετὰ τὸ 190 π. Χ

Ἀλεξάνδρεια τετράδραχμα ὡς ἐν Ἀσπένδῳ, ἀλλὰ σὺν ΣΙΑ πρὸ τοῦ καθημένου Διὸς (Müller, 1222-1248).

Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., ΣΙΛΛΥΕΩΝ ἢ ΣΙΛΛΥΕΩΝ ΣΕΒ. Ἐκλεκτοὶ τύποι—Μὴν ἔφιππος· Ἀφροδίτη ἡμίγυμνος ἱσταμένη, διευθετοῦσα τὴν κόμην, παρὰ τοὺς πόδας δὲ αὐτῆς δελφίς (Imhoof, *Choix*, Πίν. V. 163). Τύχη τῆς πόλεως καθημένη ἐπὶ βράχου μετὰ τοῦ Κέστρου ποταμοῦ παρὰ τοὺς πόδας· Διόνυσος ἱστάμενος· κτλ. ἐπιγραφὴ, ΦΙΛΗΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥ ΡΩΜΑΙΩΝ ΣΙΛΛΥΕΩΝ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ.

	Πρὸ τοῦ 480	480-400	400-300	300-190	Μετὰ τὸ 190	Αὐτοκρατ. χρόνοι
Ἀσπενδος	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ Α	Α βασ.	Α
Ἀττάλεια	...	...	...	...	Α	Α
Ἐτεννα	...	Ρ (;	...	Ρ	Α	Α
Μάγυδος	...	...	...	...	Α	Α
Ὀλβία(;	Ρ	...	...	...	...	...
Πέργη	...	Ρ (;	...	...	Ρ Α	Α
Πτολεμαῖς(;	...	...	...	Α	...	...
Σίδη	Ρ	Ρ	Ρ	...	Ρ Α	Α
Σίλλυον	...	...	...	Α	Ρ βασ. Α	Α

ΠΙΣΙΔΙΑ

Ἡ Πισιδία περιελάμβανε πᾶσαν τὴν πρὸς βορρᾶν τῆς Παμφυλίας καὶ Λυκίας ὄρεινὴν χώραν. Πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς ὠρίζετο ὑπὸ τῆς Φρυγίας, πρὸς ἀνατολὰς δὲ ὑπὸ τῆς Λυκαονίας καὶ Ἰσαυρίας. Ἡ Πισιδία δὲν εἶχεν ἐκπολιτισθῆ κατὰ τοὺς ἀρχαίκοις χρόνους, ὥς μὴ ἔχουσα τρόπον συγκοινωνίας πρὸς τὴν θάλασσαν, ἡ μόνη δὲ πόλις τῆς χώρας ταύτης ἣτις ἔκοψε νομίσματα πρὸ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ἦτο ἡ Σέληνη.

Ἡ Πισιδία μετὰ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τοῦ βασιλείου τῆς Περγᾶμου ἐκληροδοτήθη τῷ Ῥωμαϊκῷ λαῷ ἐν ἔτει 133 π. Χ. Τὸν δ' ἐπόμενον αἰῶνα παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀντωνίου τῷ Ἀμύντῃ, βασιλεῖ τῆς Γαλατίας. Νομίσματα τῆς Πισιδίας κοινῷ χαρακτῆρος δὲν ὑπάρχουσιν.

Ἀδαδα (*Num. Chron.*, X. 92. *Millingen, Anc. Coins*, 75)
Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Διός.

ΑΔΑΔΕ Νίκη τρόπαιον στέφουσα.
Α 85

ΑΔΑΔΕ ΑΥΤΟΝΟ Κεφαλὴ γυναι-
κεία, πυργοστεφής.

Ἴππος. Α 6

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Γαλιηνῶ. *Ἐπιγρ.*, ΑΔΑΔΕΩΝ. Τύποι—Κεφαλὴ Σεράπιδος ἢ Σέραπιδος ἐπὶ θρόνου· ὄφεις περὶ ὀμφαλὸν ἐλίσσόμενος· οἱ Διόσκουροι ἱστάμενοι, κτλ. Ὁ Mionnet (*Suppl.* VII. 87) περιγράφει νόμισμα φέρον ὄνομα ἄρχοντος σὺν τῷ τίτλῳ «ἄρχων.» Ἄν τοῦτο εἶνε πράγματι νόμισμα τῶν Ἀδάδων, ἡ πόλις ἴσως θὰ ἔκειτο ἀκριβῶς ἐν τοῖς συνόροις τῆς Ἐπαρχίας Ἀσίας (ἴδε σελ. 192).

Ἀμβλαδα. Ὅψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ καὶ αὐτοκρατορικά—

ἀπὸ Κομμόδου μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ., ΑΜΛΑΔΕΩΝ (Waddington, *Mélanges*, σ. 33), ΑΜΛΑΔΕΩΝ, καὶ ΑΜΒΛΑΔΕΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ. Τύποι — Ἡρακλῆς, Κυβέλη, Νέμεσις.

Ἄνδηδα (*Num Chron.*, II. 1). Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρι Τραϊανοῦ Δεκίου. Ἐπιγρ., ΑΝΔΗΔΕΩΝ. Τύποι κυρίως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν Ἀρτέμιδος τῆς Περγαίας, ἐνίοτε δὲ σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ΑΡΤΕΜΙΔ. ΠΕΡΓΑ.

Ἀντιόχεια (*Γαλοβίας*). Ἄν καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐκτίσθη ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντιόχου τοῦ Γ', δὲν φαίνεται ὅτι ἐκόπησαν ἐν αὐτῇ νομίσματα πρὸ τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου, ὅτε ἐδέχθη Ῥωμαϊκὴν ἀποικίαν.

Ἀποικιακὰ χαλκᾶ, ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Κλαυδίου Β' τοῦ Γοτθικοῦ, μετὰ Λατινικῶν ἐπιγρ., COL. CAES. ANTIOCH., κτλ. (Colonia Caesareia Antiochia), ἐν δὲ τῷ πεδίῳ συχνὰ S-R (Senatus Romanus). Οἱ τύποι εἶνε πολυάριθμοι. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν Μηνὸς τοῦ Ἀσκηνοῦ (Στραβ., 557, 577, ἔνθα οἱ κώδικες ἔχουσιν ἐσφαλμένως Ἀσκαῖος καὶ Ἀρκαῖος) κατέχοντος διάσημον ἱερὸν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἀντιοχείας, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο προσηρτημένος σύλλογος ἱερέων καὶ μέγα σῶμα δούλων. Ὁ θεὸς παρίσταται συνήθως ἱστάμενος, φέρων Φρύγιον πῖλον, περὶ δὲ τοὺς ὤμους μηνίσκον. Ἐν τῇ δεξιᾷ κρατεῖ σκῆπτρον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ Νίκην καὶ στηρίζει τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἐπὶ βουκράνου· παρ' αὐτὸν δ' ἵσταται ἀλέκτωρ. Ἄλλοι τύποι παριστῶσι ποτάμιον θεὸν σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ANTHIOS.

Ἀπολλωνία Μορδίαιον (ἡ νῦν Ὀλουμπορλοῦ), μετὰ Ἀπαμείας Κιβωτοῦ καὶ Ἀντιοχείας. Τὸ ἀρχικὸν τῆς πόλεως ὄνομα Μορδίαιον ὑποτίθεται ὅτι μετεβλήθη εἰς Ἀπολλωνίαν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, διαχειμάσαντός ποτε ἐν αὐτῇ. Ἐκ τούτου κατὰ τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χρόνους ἐκόπησαν ἐνταῦθα χαλκᾶ νομίσματα, φέ-

ροντα τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ΑΛΕΞΑ. ΚΤΙΣ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ, ὅπουθ. ΙΠΠΟΦΟΡΑΣ, ποταμὸς κατακείμενος, ἢ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, δύο γυναίκες κεῖται μορφαὶ ἀντιμέτωποι. Ἐν τῇ θέσει τῆς Ἀπαμείας εὐρέθησαν διάφοροι ἐπιγραφαί, ἐν αἷς οἱ Ἀπολλωνιάται ὀνομάζουσιν ἑαυτοὺς Ἀπολλωνιατῶν Λυκίων Θρακῶν κολώνων (Wadd. As. Min., σελ. 139), ἐξ οὗ συμπεραίνομεν ὅτι οἱ Ἀπολλωνιάται ἦσαν ἀποικία Λυκίων ἐκ Θράκης ἀρχικῶς καταγομένων. Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν προσθήκην τῶν ΛΥΚΙΩΝ ἢ ΘΡΑΚΩΝ ἢ ΛΥ. ΘΡ. ΚΟ., κτλ. ἐπὶ διαφόρων αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Γαλλιανοῦ. Ὡς πρὸς τοὺς τύπους ἴδε παρὰ Waddington ἐ. ἀ. πρὸς τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ περὶ τῆς μεθόδου τοῦ διακρίνειν τὰ νομίσματα τῶν διαφόρων Ἀπολλωνιῶν, ὥς ἐσημειώσαμεν ἀνωτέρω (σελ. 153).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Πέργης.

Ἀριασσός. Αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ, μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων αὐτοκρατόρων—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρις Οὐαλεριανοῦ, ΑΡΙΑССΕΩΝ. Τύποι—ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἀθηνᾶς, Διονύσου, Ἑρμοῦ, Ἡρακλέους, Ἀσκληπιοῦ, κτλ.

Βᾶρις, νοτιοδυτικῶς τῆς Κρήνης, αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων (Num. Chron., X. 93) καὶ αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ, μετὰ ἢ ἄνευ τῶν ὀνομάτων τῶν αὐτοκρατόρων—ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Τριβ. Γάλλου. Ἐπιγρ., ΒΑΡΗΝΩΝ Τύποι—Ζεὺς Λαοδικεὺς καθήμενος ἢ ἱστάμενος· Ἑρμῆς καθήμενος· Διόνυσος ἱστάμενος· Ἀρτεμις μετ' ἐλάφου· γυμνὴ τρέχουσα δικέφαλος καὶ τετράχειρ θεότης κρατοῦσα ξίφος, λαμπάδα καὶ τόξον.

Ἰσινδα, ὀλίγα μίλια πρὸς νότον τῆς Πώγλας καὶ Ἀνδήδων, παρὰ τὰ ὅρια τῆς Παμφυλίας. Αὐτόνομα Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Ἀντωνίνου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ. ΙΣΙΝΔΕΩΝ ἢ ΙCINΔΕΩΝ ΕΙΩΝΩΝ, δεικνύουσα ὅτι οἱ Ἰσινδεῖς ἔκαυ-

χῶντο ἐπὶ Ἰωνικῇ καταγωγῇ. Τύποι — Κεφαλὴ Διός· ὀπλίτης ἑφιππος μαχόμενος πρὸς ὄφιν· Ἡρακλῆς· γυνὴ καθημένη μετὰ βρέφους ἐπὶ τῶν γονάτων, πρὸ αὐτῆς δὲ ὄφιν ἀνορθούμενος (Waddington. *As. Min.*, σ. 87)· ποτάμιος θεὸς κατακείμενος, κτλ.

Κεραία, ἴδε Κρήμναν.

Κόδρουλα — (Wadd. *Mel.*, I. 33). *Αὐτοκρατορικά* — Μ. Αὐρήλιος καὶ Κόμμοδος. *Ἐπιγρ.*, ΚΟΔΡΟΥΛΕΩΝ. Τύχη ἢ Διόνυσος ἱστάμενος.

Κόλθασα, μεταξὺ Λυσινίας καὶ Σαγαλασσοῦ. *Αὐτοκρατορικά* — Σεβ. Ἀλέξανδρος. *Ἐπιγρ.*, ΚΟΛΒΑΚΕΩΝ. Τύποι — Ὀπλίτης ἱστάμενος (*Berl. Blätt.*, II, 184).

Κόμμα, ἀποικία κτισθεῖσα ὑπὸ Αὐγούστου. Ἡ θέσις αὐτῆς καθωρίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Ramsay τρία ἢ τέσσαρα περίπου μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῆς Πώγλας. *Αὐτοκρατορικά ἀποικιακά* — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Καρακάλλα. *Ἐπιγρ.*, COL. IVL. AVG. P(ia) F(ida) COMAMENORVM, COL. AVG. COMAMA, κτλ. Τύποι — Ἡρα (;) πεπλοφόρος, Νέμεσις, στρατιωτικαὶ σημαῖαι.

Κονάνη. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Σαλωνίνης. *Ἐπιγρ.*, ΚΟΝΑΝΕΩΝ. Τύποι — Μῆν (*Num. Chron.*, X, 94), Ζεὺς, Ἡρακλῆς, κτλ. Κατὰ τὸν κ. Ramsay ὑπάρχει ὡσαύτως συμμαχικὸν νόμισμα ἐπιγεγραμμένον ΜΙΝΑΚΕΩΝ ΚΑΙ ΚΟΝΑΝΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ.

Κρήμνα, ἐπὶ μιᾷς τῶν ὑψηλοτέρων κορυφῶν τοῦ Ταύρου τῆς Πισιδίας, ὀλίγα μίλια πρὸς νότον τῆς Σαγαλασσοῦ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς (Wadd. *As. Min.*, σ. 99). Αὐτόνομα ἀργυρᾶ τοῦ δευτέρου ἢ πρώτου αἰῶνος π. Χ., Ἀττικοῦ σταθμοῦ.

Κεφαλὴ Τύχης.

ΚΡΗΜΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΑΕΙΤΩΝ
Διπλοῦν κέρασ Ἀμαλθείας . . .
Ρ Δρ. 58 κ.

Ἡ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων μνημονευομένη πόλις τῶν Κεραειτῶν δὲν ἀνεγνωρίσθη εἰσέτι. Ἐν τούτοις ὑπῆρχεν ὁμώνυμος πόλις ἐν Κρήτῃ. Ἡ Κρήμνα ἔκοψεν ὡσαύτως αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα. Ἐπιγρ., ΚΡΗ, ἔμπερ. κεφαλὴ Διός, κεφαλὴ γυναικεία, προτομὴ Ἑρμοῦ· ὀπισθ. Κεραυνός, πρόσθιον λέοντος, κέρας Ἀμαλθείας ἢ κηρύκειον. Ἀποικιακὰ χαλκᾶ μετὰ Λατινικῶν ἐπιγραφῶν, ἀπὸ Σεουήρου μέχρις Αὐρηλιανοῦ, COL. CRE., COL. IVL. AVG. FE. CREMNA, κτλ. (Colonia Julia Augusta, Felix Cremna).

Τύποι — Σέραπις, ὡσαύτως APOLLINI PROPYLAEO ἢ PROP. COL. CR. μετὰ παραστάσεως Ἀπόλλωνος Προπυλαίου (Z. f. N., 1885, σ. 363). DIANAE CREM., Ἀρτεμις ἱσταμένη σὺν ἐλάφῃ· MERC. COL. CREM., Ἑρμῆς καθήμενος· DONATIO COL. CRE, ἀγωνιστικὴ ὑδρία ἐπὶ τραπέζης· VLTRI COL. CRE, Νέμεσις (Ultrix) μετὰ γρυπὸς παρὰ τοὺς πόδας· SILVA. COL. CREM., Σιλβανὸς κρατῶν καλαύροπα.

Λυσινεία, μικρὰ πόλις εἰς τὰ βόρεια τῆς Πισιδίας, ὀλίγα μίλια πρὸς δυσμὰς τῶν Κόλβάσων. Αὐτοκρατορικὰ τοῦ Καρακάλλα. Ἐπιγρ. ΛΥCINIEΩΝ, Κυβέλη ἱσταμένη μεταξὺ λεόντων· Ἀπόλλων μετὰ λύρας (Annali, 1833, 114, 128).

Μένασα (;). Ἴδε Κονάνην.

Ὀλβάσα (Waddigton, As. Min., 102), περὶ τὰ δέκα μίλια βορειοανατολικῶς τῆς Πώγλας, ἀποικία δὲ Ῥωμαϊκὴ ὡς ἡ Κρήμνα. Ἀποικιακὰ χαλκᾶ τῶν ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Οὐλοουσιανοῦ αὐτοκρατόρων. Ἐπιγρ. COL. IVL AVG. OLB. OLBASEN, κτλ. ἢ COL. OLBASENOROM. Τύποι — Μῆν ἔφιππος· ἄγαλμα θεᾶς ἐν ναῶ, στεφανούμενον ὑπὸ δύο ἱσταμένων δαιμόνων· Διόνυσος ἱστάμενος μετὰ πάνθηρος.

Οὐερβία (Verbis), ὀλίγον τι πρὸς νότον τῆς Πώγλας καὶ Κο-

μάνων. *Αυτοκρατορικά*—Φαυστίνα, Κόμμοδος καὶ Μαμαία. *Ἐπιγρ.* ΟΥΕΡΒΙΑΝΩΝ. *Τύποι*—Ἄρτεμις, Ἀθηνᾶ, Τύχη.

Τὰ νομίσματα ταῦτα ἀπεδόθησαν τὸ πρῶτον ὀρθῶς τῇ Πισιδίᾳ ὑπὸ H. P. Borrell (*Sale Cat.*, 1862, σ. 11).

Παλαιόπολις. Ὁ καθηγητὴς Ramsay θέτει τὴν πόλιν ταύτην πλησίον τῆς Ἀριασοῦ τῆς Πισιδίας· ἐξ ἄλλου ὁ Longprérier φρονεῖ, ὅτι ἡ Παλαιόπολις ἦτο μεταγενέστερον ὄνομα τῶν Γαγῶν τῆς Λυκίας, *Rev. Num.*, 1869, σ. 48. Ὑπάρχουσιν αὐτοκρατορικά νομίσματα Σεπτιμ. Σεουήρου, *Καρακάλλα* καὶ Ἐλαγαβάλου. *Ἐπιγρ.*, ΠΑΛΕΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΘΕΜΙΣ. *Τύπος*—τρεῖς ἀθληταὶ συνηθροισμένοι περὶ ἀμφορέα, ἐν ᾧ ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν βυθίζει τὴν χεῖρα· ὑπεράνω δὲ ἀγωνιστικὴ ὕδρια περιέχουσα κλάδους φοίνικος. Ὁ τύπος οὗτος τοῦ κληῖρον σύροντος ἀθλητοῦ ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἀγῶνας τοὺς θέμιδας καλουμένους, ἰδιάζοντας δὲ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ὄρους Ταύρου (πρὸς Ἀσπένδος, σ. 256).

Πανέμου Τεῖχος, νοτιοανατολικῶς τῆς Πώγλας, παρὰ τὰ σύνορα τῆς Παμφυλίας. *Αυτοκρατορικά*—Δόμνης, Μαξίμου καὶ Τραϊανοῦ Δεκίου. *Ἐπιγρ.*, ΠΑΝΕΜΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ. *Τύποι*—Ἰππεύς, Τύχη, Ἀθηνᾶ ἱσταμένη.

Πάππα-Τιβερία, ἐν τῇ βορείᾳ Πισιδίᾳ, νοτιοανατολικῶς τῆς Ἀντιοχείας καὶ πρὸς δυσμὰς τοῦ Σουλτὰν Δάγχ. *Αυτοκρατορικά* Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. *Ἐπιγρ.*, ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ ΠΑΠΠΗΝΩΝ, Μὴν κρατῶν σκῆπτρον καὶ κῶνον πίτυος, ἔχων δὲ τὸν δεξιὸν πόδα ἐπὶ κεφαλῇς ταύρου.

Πεδνηλίσσός, ἐπὶ τοῦ Εὐρυμέδοντος ποταμοῦ ἢ πλησίον αὐτοῦ, πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀσπένδου καὶ Σέλγης. *Αυτοκρατορικά*—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Μαξίμου. *Ἐπιγρ.*, ΠΕΔΝΗΛΙΣΣΕΩΝ, ἢ ΠΕΤΝΗΛΙΣΣΕΩΝ. *Τύποι*—Ζεὺς καθήμενος· λίθος κωνικὸς ἐν ναῷ· (πιθανῶς τὸ ἀρχαιότατον εἶδωλον τῆς Ἀρτέμιδος Περγαίας)· οἱ Διόσκουροι· Νέμεσις. (*Num. Chron.*, X 95).

Πρόσταννα, (*Num. Chron.*, X, 96), μεταξύ Ἀσπένδου καὶ Σέλγης. Αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων. Ἐπιγρ., ΠΟΛΙΣ, προτομή τῆς πόλεως· ὁπισθ. ΠΡΟΣΤΑΝΝΕΩΝ Θεὰ κρατοῦσα σφαῖραν(;) καὶ σκῆπτρον. Αὐτοκρατορικὰ — Σεουῆρος καὶ Κλαύδιος ὁ Γοτθικός, ΠΡΟΣΤΑΝΝΕΩΝ, Μῆν ἐν ναῶ, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο λεόντων, ἐν τῷ πεδίῳ σφίγγ· καὶ ἀλέκτωρ. Ἄρης(;) κρανοφόρος, μετὰ δόρατος, ἀσπίδος καὶ ῥοπάλου· ποτάμιος θεὸς ΤΙΟΥΛΟΣ(;)· Ὁρος μετ' ὀνόματος ΟΥΙΑΡΟΣ, ἐφ' οὗ φύονται τρία δένδρα· Διόσκουροι ἱστάμενοι, ὧν μεταξύ μὴνίσκος.

Πῶγλα, ὀλίγα μίλια βορειοδυτικῶς τοῦ Πανέμου Τείχους καὶ νοτιοανατολικῶς τῶν Ἰσίνδων. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Τραϊανοῦ Δεκίου. Ἐπιγρ., ΠΟΓΛΕΩΝ. Τύποι — Κωνικὸς λίθος ἐν ναῶ (Ἀρτεμις Περγαία)· Διόνυσος· αἶξ κτλ.

Σαγαλασσός, (*Num. Chron.*, X, 97), ὁχυρὸν φρούριον καὶ πόλις τῆς βορείου Πισιδίας, ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ποταμοῦ Κέστρου. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ τῶν χρόνων Ἀμύντου βασιλέως τῆς Γαλατίας (δεύτερον ἥμισυ τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ.), Ἀττικῆς ὀλκῆς.

Κεφαλὴ Διός.

ΣΑΓΑΛΑΣΣΕΩΝ Νίκη. Ρ 123 κ.

» Κεφαλὴ Ἀμαλ-

ομοίως.

θείας. Ρ 61 κ.

καὶ χαλκᾶ ἐπιγεγραμμένα ΣΑΓ, ΣΑΓΑ, κτλ. Τύποι — Νίκη· δύο αἶγες ἐπὶ τῶν ὁπισθίων ποδῶν ὀρθούμεναι· πτηνόν, κτλ.

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Κλαυδίου Γοτθικοῦ. Ἐπιγρ., ΣΑΓΑΛΑΣΣΕΩΝ, ΔΗΜΟΣ ἢ ΒΟΥΛΗ ΣΑΓΑΛΑΣΣΕΩΝ, ἐπίσης ΚΕΣΤΡΟΣ, ὁ Κέστρος ποταμός, ἢ Μῆν συλλαμβάνων ταῦρον ἀπὸ τῶν κεράτων· ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, αὐτοκράτωρ ἔφιππος πρὸ ἀνδριάντος τοῦ Ἀλεξάνδρου· ὁ κῶνος πίτυς τοῦ θεοῦ Μηνὸς ἔχων ὑπὲρ αὐτὸν ἀστέρα καὶ μῆνην· Ἑρμῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου, κρατῶν κηρύκειον καὶ παῖδα Διόνυσον. ΠΡΩΤΗΣ ΠΙΣΙΔΩΝ ΚΑΙ

ΦΙΛΗΣ ΣΥΝΜΑΧΟΥ, δηλοῦσα φιλίαν καὶ συμμαχίαν πρὸς τὴν Ῥώμην, τύπος δὲ χεῖρες συμπεπλεγμέναι· ΣΑΓΑΛΑССОC ΛΑΚΕ-ΔΑΙΜΩΝ, ὁπλίτης στεφανούμενος ὑπὸ τῆς Τύχης τῆς Σαγαλασσοῦ, ἢ Διόσκουροι ἱστάμενοι παρὰ τοὺς ἵππους αὐτῶν. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐξάγομεν, ὅτι ἡ Σαλαγασσός, ὡς ἡ Σέλγη, ἀντεποιεῖτο Σπαρτιατικὴν καταγωγὴν. Ἄλλοι τύποι — Βωμοὶ δύο ὑφ' οὓς ἀστέρες καὶ μεταξὺ αὐτῶν κίων· Ἡρακλῆς φονεύων τὴν Ὕδραν, κτλ.

Σέλγη. Αὕτη κατὰ τὸν Στράβωνα (570) ἦτο ἀποικία τῆς Λακεδαίμονος, κειμένη ἐπὶ τῆς νοτίου κλιτύος τοῦ ὄρους Ταύρου. Ἦτο δ' ἡ μεγίστη καὶ πλουσιωτάτη πόλις τῆς Πισιδίας. Τὰ ἀρχαιότατα αὐτῆς ἀργυρᾶ νομίσματα χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ., ὁμοιάζουσι δὲ κατὰ τύπους τὰ τῆς Ἀσπένδου μετ' ἐπιγραφῶν Παμφυλιακῆς διαλέκτου. Εἶνε δὲ πιθανὸν ὅτι ὑπῆρχε νομισματικὴ σύμβασις μεταξὺ τῶν δύο πόλεων, κειμένων ἀπ' ἀλλήλων περὶ τὰ τριάκοντα μίλια, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ Εὐρυμέδοντος. Εἰκάζεται δὲ πρὸς τούτοις ὅτι οἱ τύποι τῶν δύο ἀθλητῶν καὶ τοῦ σφενδονήτου δυνατὸν νὰ ἀναφέρονται εἰς τὰ ὀνόματα τῶν δύο πόλεων Σέλγης καὶ Ἀσπένδου, ἥτοι τὸ μὲν τῆς Σέλγης νὰ σχετίζεται πρὸς τὸ σιλεγγίς ἢ σιλεγγίον, σύμβολον τῶν ἀθλητικῶν ἀσκήσεων, συνήθως δὲ εἰκονιζόμενον ὡς σύμβολον ἐπὶ τῶν στατήρων τῆς Σέλγης (*Zeit. f. Num.* VI, Πίν. III, 2), τὸ δὲ τῆς Ἀσπένδου πρὸς τὸ σφενδόνη.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ. καὶ βραδύτερον. Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Δύο παλαισταὶ μαχόμενοι.

(Imhoof, *Z. f. N.*, V. 133 καὶ *Mon. Gr.*, 339.)

ΣΤΛΕΛΙΠΕΥΣ, ΕΣΤΛΕΛΙΠΥΣ, ΣΤΛΕΓΙΥΣ, ΣΤΛΓΕΥΣ, ΣΤΛΕΓΙΟΣ, ΣΤΛΕΓΙΟΝ, κτλ. (τὸ L=Γ). Τετράγωνον ἔγκοilon, σφενδονήτης· διάφορα σύμβολα ἐν τῷ πεδίῳ ὧν σὺνήθης ὁ ἀστράγαλος . . . Ρ Στατῆρ 170 κ.

Γοργόνειον.

(Z. f. N., V. Πίν. VI. 3.)

Κεφαλή λέοντος πρὸς δ.

Γοργόνειον

ΣΤ ἢ ἀνευ ἐπιγραφῆς. Κεφαλή Ἀ-
θηνᾶς πρὸς δ. Σύμβολον — ἀσ-
τράγαλος Α 22 κ.

Ἀστράγαλος ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.
Α 10 κ.

Ἀστράγαλος καὶ κεφαλή λέοντος. .
Α 7 κ.

Περὶ τὰ 300-190 π. Χ., ἢ βραδύτερον. Περσικὸς σιαθμητικὸς κανὼν
ἐκπίπτων εἰς Ἀττικὴν ὁλκήν.

Δύο παλαισταὶ ἀγωνιζόμενοι Κ ἢ
διάφορα γράμματα μεταξὺ αὐτῶν.

Ὁμοίως.

(Hunter, Πίν. XLVIII. 20.)

Κεφαλή Ἡρακλέους πωγωνοφόρου φέ-
ροντος στέφανον ὀπισθεν ῥόπαλον.

Κεφαλή Ἡρακλέους πωγωνοφόρου
ἀντωπός, μετὰ ῥοπάλου ἐπ' ὤμου.

Κεφ. Ἀρτέμιδος πρὸς δ. δαφνοστεφής,
μετὰ τόξου καὶ φαρέτρας ἐπ' ὤμου.

ΣΕΛΓΕΩΝ Σφενδονήτης. Ἐν τῷ
πεδίῳ τρισκελὲς καὶ διάφορα σύμ-
βολα Α 160-120 κ.

ΣΕΛΓΕΩΝ Ἡρακλῆς κραδαινὼν ῥό-
παλον. . . Α 160 κ.

» Ἀρτεμις μετὰ δαδῶν,
τρέχουσα. Α 71 καὶ 26 κ.

» Ῥόπαλον καὶ δένδρον
πεφυτευμένον ἐν ἀγγεῖῳ. Α 31 κ.
(Num. Chron., X. 100.)

Ἀνεπίγραφον. Πρόσθιον ἐλάφου στρε-
φομένης Α 21 κ.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῶν ἀνωτέρω περιόδων εἶνε μικρά,
συνήθως δὲ ἀνεπίγραφα, ἦτοι:—

Ἀσπίς κυκλική, ἐφ' ἧς ΠΟ.

Κυκλικὴ ἀσπίς.

Κεφαλή Ἡρακλέους ἀντωπός, μετὰ
ῥοπάλου ἐπ' ὤμου.

Κεφαλή Ἡρακλέους πρὸς δεξ.

CE Προτομή Ἀρτέμιδος.

Κεφαλή Ἀθηνᾶς ἢ τρισκελὲς. Α 6

CE Ἐπιδορατὶς Α 55

ΣΕ ἢ ΣΕΛ Πρόσθιον ἐλάφου στρε-
φομένης Α 55

CE Κεραυνός Α 45

CE Δύο δᾶδες Α 35

Ἄλλας ποικιλίας ἶδε παρὰ Imhoof, Mon. Gr., σ. 340 κ. ἐξ.
Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., CEΛ-
ΓΕΩΝ. Ὁ μόνος ἀξιοσημείωτος τύπος ἐπὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν
νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης εἶνε βάσις ἐπιμήκης μετὰ βαθμίδων

ἀγρουσῶν ἐπ' αὐτῆς, ἔνθα ὑπάρχουσι δύο μικροὶ βωμοί, ὧν μεταξὺ δύο δένδρα ἢ θάμνοι πεφυτευμένοι ἕκαστος ἐν ἀγγείῳ. Ὁ Δρ. Imhoof (*Mon. Gr.*, σ. 344) ὑποθέτει ὅτι τὰ δένδρα τῶν νομισμάτων τούτων εἶνε ὁ στύραξ ἢ στόραξ, θάμνος ἀφθόνως, κατὰ τὸν Στράβωνα (570) φυόμενος ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Σέλγης. Εἶνε πιθανὸν δέ, ὅτι θεῖαι τιμαὶ ἀπενέμοντο εἰς τὰ δένδρα ταῦτα καὶ ὅτι συνεδέοντο κατὰ τινα τρόπον πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ Σελγίου Ἡρακλέους, οὗ ὁ στέφανος ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἀποτελεῖται, ὡς φρονεῖ ὁ Imhoof, ἐκ φύλλων στύρακος.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Λακεδαίμονος, ΣΕΛΓΕΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ.

Σελεύκεια Ταύρου ἢ Σιδηρᾶ ἐπονομαζομένη, ἐπὶ δὲ τῶν νομισμάτων αὐτῆς καλουμένη Κλαυδιοσελεύκεια, πιθανῶς διότι ἔλαβε προνομίαν τινα παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου. Ἐκεῖτο δὲ ὅλως εἰς τὰ βόρεια τῆς Πισιδίας. Αὐτόνομα χαλκᾶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Κλαυδίου Γοτθικοῦ. Ἐπιγρ., ΚΛΑΥΔΙΟΣΕΛΕΥΚΕΩΝ. Τύποι — μαρτυροῦντες τὴν λατρείαν τοῦ Μηνός, Διός, Διονύσου, Δήμητρος καὶ Ἡρακλέους (*Num. Chron.*, X, 19).

Τερμησσός. Δύο πόλεις τοῦ ὀνόματος τούτου ὑπῆρχον ἐν Πισιδίᾳ, καλούμεναι ἢ μὲν μικρά, ἢ δὲ μείζων. Εἰς τὴν τελευταίαν τούτων, κειμένην ἐπὶ τοῦ ὄρους Σολύμου καὶ ἀμέσως ὑπὸ τὴν κορυφὴν, ἀνήκουσι τὰ νομίσματα (Leake, *Num. Hell. As.*, σ. 132).

Αὐτόνομα χαλκᾶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Συνήθεις τύποι — Κεφαλή Διός ἢ Ἀπόλλωνος, ὀπισθ. Κεραυνὸς ἢ ἵππος ἐλεύθερος συνήθως μετὰ χρονολογιῶν ὑπολογιζομένων ἀπὸ τοῦ 71 π. Χ, ὅτε διὰ τῆς Lex Antonia de Termessibus ἡ πόλις ἐκηρύχθη ἐλεύθερα (*Z. f. N.*, XII. 7.)

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου. Ἐπιγρ., ΤΕΡ, ΤΕΡΜΕΣΣΕΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ἢ ΤΕΡΜΗΣΣΕΩΝ πρὸς

δὲ κατὰ προσθήκην ΤΩΝ ΜΕΙΖΟΝΩΝ, ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ ἢ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ἢ ἐπιγραφὴ ἀναγνωσθεῖσα ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΕΡΜΗΣΕΕ Η ΤΟ Κ. ΑΥΤΟΥΣ ΕΧΟΥΣΑ «αὐτόνομος διὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος;» (*Num. Chron.*, XIX. 3). Σημειωτέον ὅμως ὅτι τὸ ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ κομμάτιον φαίνεται σαφῶς φέρον ΤΟ ΚΑΠΟΥΣ ΕΧΟΥΣΑ (= ἢ το[ὺς] κήπους ἔχουσα = «ἢ φύλαξ τῶν ἱερῶν κήπων;») (ἥτις ἀνάγνωσις εἶνε πολὺ πιθανωτέρα τῆς πρώτης ἐπειδὴ ἡ πρώτη τοῦλάχιστον εἶνε λίαν ἀμφιβόλου Ἑλληνικῆς γλώσσης. Θεότητες, ΖΕΥΣ ΚΟΛΥΜΕΥΣ ἢ ΔΙ[ΟC] ΚΟΛΥΜΕΝ[C], Ζεὺς Σολυμεὺς ἐγείρων τὴν δεξιάν πρὸς τὸ πρόσωπον ἔχουσαν τὸν λιχανὸν κεκυρτωμένον· ΚΟΛΥΜΟΣ, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Χαλδηνῆς· Ἑλένη μεταξὺ τῶν Διοσκούρων (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 345). Νέμεσις, κτλ.

Τιμβριάς, κειμένη ἐπὶ ποταμοῦ καλουμένου Εὐρυμέδοντος. Μόνον αὐτοκρατορικὰ νομίσματα εἶνε γνωστὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Γέτα. Ἐπιγρ., ΤΙΜΒΡΙΑΔΕΩΝ. Τύποι, Κυβέλη, Διόνυσος, Ἑρμῆς, καὶ ποτάμιος θεὸς ΕΥΡΥΜΕ[ΔΩΝ].

Τιτυασσός. Θέσεως ἀγνώστου. Αὐτόνομα χαλκᾶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Γέτα. Ἐπιγρ., ΤΙΤΥΑCCEΩΝ. Τύποι — ΜΗΤΡΟΣ, ναὸς τετράστυλος, οὗ ἀριστερὰ ὄφεις, ὁπισθ. ΤΙΤΥΑCΣΙC, πρόσθιον κάπρου. Ἡ λέξις ΜΗΤΡΟΣ δυνατὸν νὰ ἀναφέρηται εἰς τὴν λατρείαν τῆς Κυβέλης, ἥτις ἐπὶ νομίσματος τοῦ Σεουήρου, ἀποκειμένου ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ, παρίσταται ἔχουσα τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἐπὶ τῆς ῥάχews λέοντος καὶ κρατοῦσα ἐν ἐκάστη χειρὶ λέοντα ἀπὸ τοῦ αὐχένος. Οἱ λοιποὶ τύποι ἀναφέρονται γενικῶς εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διός.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΙΣΙΔΙΑΣ.

	400-300 π. Χ.	300-190 π. Χ.	190 π. Χ. μέχρις αυτοκρ. χρόνων.	Αυτοκρατορικά
Ἀδαδα	...	...	Α	Α
Ἀμβλαδα	...	...	Α	Α
Ἀνδηδα	...	...	...	Α
Ἀντιόχεια	...	...	...	Α (ἀποικ.)
Ἀπολλωνία	...	...	...	Α
Ἀριασσός	...	...	...	Α
Βᾶρις	...	...	...	Α
Ἰσινδα	...	...	Α	Α
Κόδρουλα	...	...	...	Α
Κόλβασα	...	...	...	Α
Κόμαμα	...	...	...	Α
Κονάνη	...	...	...	Α
Κρῆμνα	...	...	Ρ Α	Α (ἀποικ.)
Λυσινία	...	...	...	Α
Ὀλβασα	...	...	...	Α (ἀποικ.)
Οὔερβια (Verbis)	...	...	...	Α
Παλαιόπολις	...	...	...	Α
Πανέμου τεῖχος	...	...	...	Α
Πάππα	...	...	...	Α
Πεδνηλίσος	...	...	...	Α
Πρόστανα	...	...	...	Α
Πῶγλα	...	...	...	Α
Σαγαλασσός	...	...	Ρ Α	Α
Σέλγη	Ρ	Ρ Α	Α	Α
Σελεύκεια	...	...	...	Α
Τερμησσός	...	...	Α	Α
Τιμβριὰς	...	...	...	Α
Τιτυασσός	...	...	...	Α

ΙΣΑΥΡΙΑ

Ἴδε ΚΙΛΙΚΙΑΝ ΤΡΑΧΕΙΑΝ

ΛΥΚΑΟΝΙΑ

Ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα Λυκαονία γνωστὴ χώρα ὠρίζετο πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τῆς Πισιδίας, πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς Γαλατίας, πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς Καππαδοκίας καὶ πρὸς νότον ὑπὸ τῆς ὀρεινῆς χώρας Ἰσαυρίας ἢ Κιλικίας τῆς Τραχείας. Αἱ πόλεις, ἃς ὁ Waddington (*Rev. Num.*, σειρὰ Γ', τόμ. I, σ. 24) τάσσει ὑπὸ τὴν Λυκαονίαν εἶνε αἱ Βάρατα, Δέρβη, Ἰκόνιον, Ἰλιστρα, Λαοδίκεια ἢ Κατακεκαυμένη (*Combusta*), Λάρανδα, Λύστρα, Πάρλαις, Σάβατρα καὶ Ὑδη. Εἰς ταύτας δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν Δαλίσανδον. Τὰ νομίσματα τῆς χώρας ταύτης εἶνε σχεδὸν ἐξ ὅλοκληρου τῆς αὐτοκρατορικῆς περιόδου.

Βάρατα. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρις Ὀτακίλιας (*Num. Chron.*, XI, 58). Ἐπιγρ. ΒΑΡΑΤΕΩΝ ΚΟΙ. ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ ἢ ΚΟΙΝΟΝ ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ ΒΑΡΑΤΕΩΝ. Τύποι ποικίλοι, ὧν ὁ μόνος ἐνδιαφέρων εἶνε ἡ Τύχη τῆς πόλεως καθημένη ἐπὶ βράχου, ἔχουσα δὲ ποταμὸν παρὰ τοὺς πόδας.

Δαλίσανδος. Αὐτοκρατορικά τοῦ Οὐήρου. Ἐπιγρ., ΔΑΛΙΣΑΝΔΕΩΝ ΚΟΙΝ. ΛΥΚΑ. Ζεὺς καθήμενος (*Num. Chron.*, 1883, σ. 178). Ἡρακλῆς ιστάμενος μετὰ μήλου τῶν Ἑσπερίδων ἐν τῇ χειρὶ (*Num. Zeit.*, 1884, Πίν. V, 17).

Δέρβη. Αὐτοκρατορικά — Φαυστίνα καὶ Οὐῆρος. Ἐπιγρ. ΚΛΑΥ. ΔΕΡΒ. ΚΟΙ. ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ. Ἡ Δέρβη, ὡς ἡ Λαοδίκεια Κατακεκαυμένη, τὸ Ἰκόνιον καὶ ἡ Σελεύκεια τῆς Πισιδίας, εὐηργετήθη

πιθανῶς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου ἔλαβε τὸ ὄνομα Κλαυδιοδέρβη. Οἱ τύποι τῶν νομισμάτων αὐτῆς ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους.

Ἰκόνιον. Αὐτόνομα χαλκᾶ ὀλίγον τι ἀρχαιότερα τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου. *Ἐπιγρ.*, ΕΙΚΟΝΙΕΩΝ. Τύποι κυρίως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Περσέως, τοῦ κατ' ἐγγχώριόν τινα παράδοσιν ἀφιερῶσαντος τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα ἐν Ἰκονίῳ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Γαλλιανοῦ, μετ' *ἐπιγρ.* ΚΛΑΥΔΕΙΚΟΝΙΕΩΝ. Ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ ἐγκατέστη Ῥωμαϊκὴ ἀποικία ἐν Ἰκονίῳ. Ἐκτοτε δὲ μέχρι τοῦ Γαλλιανοῦ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα περιέστη εἰς ἀχρηστίαν ἐπὶ τῶν νομισμάτων, τῆς *ἐπιγραφῆς* οὗσης ICONIEN. COLO. ἢ COL. AEL. HAD. ICONIENSI. S. R (Colonia Aelia Hadriana Iconiensium, Senatus Romanus). Περὶ τῶν γραμμάτων S. R ἴδε Eckhel, IV, 499.

Ἰλιστρα. *Αὐτοκρατορικά* — Μ. Αὐρήλιος, Λουκίλλα, καὶ Φίλιππος ὁ πρεσβύτερος (*Zeit. f. Num.*, XII, 4). *Ἐπιγρ.*, ΙΛΙΣΤΡΕΩΝ ΚΟΙΝ[ΟΝ] ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ. Τύποι — Ζεὺς καὶ Ἀθηνᾶ.

Λαοδίχεια, ὀλίγα μίλια βορειοδυτικῶς τοῦ Ἰκονίου, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ Λαοδίκης μητρὸς Σελεύκου τοῦ Α' καὶ ἐπονομασθεῖσα *Κατακεκαυμένη* ἢ Combusta, πιθανῶς ὡς καταστραφεῖσά ποτε ὑπὸ πυρός.

Αὐτοκρατορικά — Οὐεσπασιανοῦ, Τίτου καὶ Δομιτιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΚΛΑΥΔΙΟΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Τύποι — Νίκη, Κυβέλη, κτλ. Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μαξιμίνου ἡ Λαοδίχεια ἔλαβε τὸν τίτλον καὶ τὰ δικαιώματα Ῥωμαϊκῆς ἀποικίας καὶ ἔκοψε νομίσματα μετὰ τῆς *ἐπιγραφῆς* COL. IVL. AVS[picata] CL[audio] LA[odicea]. Τύπος — Τύχη.

Λάρανδα (Waddington, *Mél.*, I. 35). *Αὐτοκρατορικά* — Μ. Αὐρήλιος καὶ Φίλιππος ὁ πρεσβύτερος. *Ἐπιγρ.*, ΛΑΡΑΝΔ. ΜΗΤ,

ΚΟΙΝ. ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ, βραδύτερον δέ, ΣΕΒ. ΛΑΡΑΝΔΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟ. ΚΟΙΝΟΝ, ἀποδεικνύουσα, ὅτι ἡ πόλις ἔχαιρε τὸν τίτλον Μητρόπολις ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Αὐρηλίου καὶ ὅτι ὁ τίτλος Σεβαστὴ προσετέθη βραδύτερον.

Λύστρα. Ἀποικιακὰ Αὐγούστου. Ἐπιγρ., COL IVL. FEL. GEM. LYSTRA. Ἱερεὺς ὁδηγῶν δύο βόας. Ἡ πόλις αὕτη μνημονεύεται τὸ πρῶτον ἐν ταῖς *Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων* XIV, ἐνθα λέγεται ὅτι ὁ λαὸς ἐχαιρέτισε Λυκαονιστὶ τοὺς Βαρναβᾶν καὶ Παῦλον ὡς τοὺς θεοὺς Δία καὶ Ἑρμῆν (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 347).

Παρλαῖς. Ἡ πόλις αὕτη, ὡς τὰ Λύστρα, εἶνε γνωστὴ μόνον ὡς Ῥωμαϊκὴ ἀποικία ἀπὸ τῶν νομισμάτων της. *Αὐτοκρατορικὰ*—ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρι Δόμνης. Ἐπιγρ. IVL. AVG. COL. PARLAIS. *Τύποι*—ὁ θεὸς Μῆν, κρατῶν κῶνον πίτυος, ἔχων δὲ παρὰ τοὺς πόδας ἀλέκτορα· Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια· Τύχη, κτλ.

Σαυάτρα. *Αὐτοκρατορικὰ*—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου. Ἐπιγρ., CAΟΥΑΤΡΕΩΝ, βραδύτερον δὲ CAΥΑΤ[ΡΕΩΝ], σὺν προσθήκῃ, ἀπὸ τῶν χρόνων Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, τοῦ ΚΟΙ. ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ. *Τύποι*—Ζεὺς, Ἀθηνᾶ, Ἡρακλῆς καὶ ἐγγώριός τις θεότης ἢ δαίμων μιᾶς τῶν λιμνῶν τῆς Λυκαονίας, στηριζόμενος ἐπὶ μακροῦ καλάμου καὶ κρατῶν δύο στάχους, ἔχων δὲ παρὰ πόδας ἰχθὺν πρὸς φώκην ὁμοιάζοντα.

Ὑδη, ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Λυκαονίας καὶ Γαλατίας. Ἐκ τῆς θέσεως ταύτης ὁ κ. Waddington κέκτηται νόμισμα ἐπιγεγραμμένον ΥΔΗC ΙΕΡΑC ΚΟΙΝΟΝ ΛΥΚΑΟΝΙΑC.

ΚΙΛΙΚΙΑ.

Μετὰ ΚΙΛΙΚΙΑΣ ΤΡΑΧΕΙΑΣ ἢ ΙΣΑΥΡΙΑΣ.

Ἡ ἐπαρχία τῆς Κιλικίας διαιρεῖται φυσικῶς εἰς δύο μέρη οὐσιωδῶς ἀφ' ἐκάστων διαφέροντα. Ἡ ἀνατολική Κιλικία εἶνε χθαμαλή εὐφορος πεδιάς, δι' ἧς οἱ ποταμοὶ Πύραμος καὶ Σάρος κατέρχονται πρὸς τὴν θάλασσαν.

Ἐξ ἄλλου τὸ δυτικὸν ἡμισυ τῆς χώρας εἶνε τραχεῖα ὄρεινὴ χώρα, δι' ἧς καὶ ἐκαλεῖτο ἡ Τραχεῖα. Τὸ μέρος τοῦτο τῆς Κιλικίας δὲν δύναται εὐχερῶς νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς Ἰσαυρίας, — ἂν καὶ οἱ νομισματικοὶ ὁμιλοῦσι συνήθως περὶ τῆς τελευταίας ὡς περὶ μεσογείου χώρας, — διότι ἡ Ἰσαυρία βεβαίως ἐξετείνετο μέχρι τῆς θαλάσσης.

Ἐνόμισα δὲ πρέπον ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ νὰ περιλάβω ἐν ἐνὶ καὶ μόνῳ ἀλφαριθμητικῷ καταλόγῳ πάσας τὰς πόλεις Κιλικίας τῆς Πεδινῆς (Campestris) καὶ Κιλικίας τῆς Τραχείας ἢ Ἰσαυρίας, ἐν ᾧ διαμερίσματι περιέλαβον ὡσαύτως ἐξ πόλεις δυναμένας ἴσως μετ' ἴσου δικαιώματος νὰ ἀποδοθῶσι τῇ Παμφυλίᾳ καὶ Πισιδίᾳ, καὶ τοῦτο, ἐπειδὴ δυσκόλως δύνανται νὰ καθορισθῶσιν ἀκριβῶς τὰ μεταξὺ Ἰσαυρίας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ὅρια. Αἱ πόλεις δ' αὗται εἶνε αἱ Κορακήσιον, Συέδρα, Κολουβρασσός, Κάσα, Λύρβη καὶ Καραλλία, αἵτινες ἐξαιρέσει τῆς τελευταίας, περιλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἐπαρχίᾳ Παμφυλίας, ἂν καὶ ὑπὸ τὸ κεφάλαιον Κιλικία ἢ Τραχεῖα. Ὁ Στράβων (667) ἐν τούτοις, ποιεῖ τὸ Κορακήσιον ὅριον τῶν δύο ἐπαρχιῶν (Πρβλ. Waddington, *Rev. Num.*, 1883, σ. 24 κ. ἐξ.)

Ἡ νομισματοκοπία τῆς Κιλικίας μέχρι περίπου τῶν μέσων τοῦ πέμπτου αἰῶνος συνίσταται ἐξ ἀρχαϊκῶν ἀργυρῶν στατήρων Αἰγυνητικῆς ὀλκῆς (περὶ τοὺς 180 κ.), κοπέντων εἰς δύο μόνον πό-

λεις, ἤτοι τὴν Μάλλον ἐν τῷ ἀνατολικῷ καὶ τὴν Κελίνδεριν ἐν τῷ δυτικῷ μέρει τῆς Κιλικίας. Μόλις δὲ ὀλίγον κατόπιν ἤρξαντο κόπτουσαι ἀργυρᾶ νομίσματα Περσικοῦ κανόνος (170 - 160 κ. περίπου) ἢ Ταρσός, Σόλοι καὶ Νάγιδος, ὀλίγον δὲ κατόπιν καὶ ἡ Ἴσος. Αἱ ἐξ αὐτῶν πόλεις ἦσαν τὰ μόνα σπουδαῖα Κιλικικὰ νομισματοκοπεῖα πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου. Τὰ νομίσματα αὐτῶν ἐν μέρει μὲν εἶνε ἀστικά ἐν μέρει δὲ σατραπικά, τούτέστι κοπέντα ἐν ὀνόματι ἢ μετὰ τῶν τύπων τῶν Περσῶν σατραπῶν, οἵτινες ἐποίησαν τὴν Κιλικίαν ὀρμητήριον τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν ἐναντίον τῆς Κύπρου καὶ Αἰγύπτου κατὰ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ.

Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν νομισμάτων εἶνε, ὡς θὰ ἀνεμένετο ἐν χώρᾳ μετὰ πληθυσμοῦ μεμιγμένου ὡς ὁ τῆς Κιλικίας, συνήθως διγλωσσοι, τῆς μὲν Ἑλληνικῆς ἐπικρατούσης ἐν τῷ δυτικῷ τῆς δὲ Ἀραμαϊκῆς ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἡμίσει τῆς χώρας. Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ὅτι μέγας ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀργυρῶν στατήρων φέρει ὑστερόσημον ταύρου ἱσταμένου σὺν δυσὶν Ἀραμαϊκοῖς γράμμασιν *l n* (𐤋 𐤍) ὑπεράνω τῆς ῥάχεως αὐτοῦ. Ἡ ἀφορμὴ τῶν ὑστεροσήμων τούτων δὲν εἶνε γνωστὴ. Μετὰ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ σατραπικὴ νομισματοκοπία καταπαύει καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς νέας βασιλικῆς νομισματοκοπίας τοῦ Ἀλεξάνδρου. Αὕτη συνεχισθεῖσα διὰ τῶν νομισμάτων τῶν Σελευκιδῶν βασιλέων, ἀπετέλει τὸ κύριον κυκλοφοροῦν νόμισμα τῆς Κιλικίας μέχρι τοῦ χρόνου, ὅτε ὁ Πομπήϊος διωργάνωσε τὴν χώραν εἰς Ῥωμαϊκὴν ἐπαρχίαν ἐν ἔτει 67 π. Χ. Περὶ τὸν χρόνον τοῦτον ἤρξατο ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν προστασίαν ἄφθονος ἔκδοσις χαλκῶν αὐτονόμων νομισμάτων εἰς πάσας τὰς κυριωτάτας πόλεις, πολλὰ τῶν ὁποίων φέρουσι χρονολογίας συμφώνως πρὸς διάφορα ἐγχώρια χρονολογικὰ συστήματα. Ἐτι δὲ μᾶλλον πολυάριθμα εἶνε τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα, τὸ πλεῖστον χαλκᾶ, ἃ καὶ ἀπαντῶσιν κατ' ἐξαιρέσιν καὶ ἀργυρᾶ ἐν τισὶ πόλεσιν, οἷον ἐν Αἰγαῖς, Μόψῳ, Σελευκείᾳ καὶ Ταρσῷ, περὶ τῶν ὁλκῶν τῶν ὁποίων ἶδε Hultsch (*Metrologie*, σ. 582).

Ἀγχιάλη (ς), μεταξὺ Ταρσοῦ καὶ Σόλων. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην κατετάχθη νόμισμά τι ὑπὸ Mionnet (*Suppl.*, VII. σ. 188), καὶ δὴ ἐκ τῆς αὐτοκρατορικῆς περιόδου· ἔμπ. ΑΝΧΙΑΛΟΣ, Κεφαλὴ Ἀγχιάλου τοῦ κτίστου· ὅπισθ. ΑΝΧΙΑΛΕΩΝ Ἀσκληπιὸς ἱστάμενος. Τοῦτο περιεγράφη ἤδη ὑπὸ τὴν Θρακικὴν Ἀγχιάλον (Τόμ. Α'. σ. 348).

Ἀδανα, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Σάρου, περὶ τὸ μέσον τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ τῆς πρὸς ἀνατολὰς Ταρσοῦ καὶ τῆς πρὸς δυσμὰς Μόψου Ἑστίας.

Αὐτόνομα χαλκᾶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ— ἀπὸ Κομμόδου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ., ΑΔΑΝΕΩΝ, προστιθεμένων ἐνίοτε τῶν ΑΔΡΙΑΝΩΝ, ΜΑΚΡΕΙΝΙΑΝΩΝ, ΑΔΡ. ΣΕΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΠΟ.—ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΙΑΝΩΝ ἢ ΜΑΞΙΜΕΙΑΝΩΝ, πρὸς τιμὴν τῶν αὐτοκρατόρων Ἀδριανοῦ, Μακρίνου, Ἐλαγαβάλου, Σεβ. Ἀλεξάνδρου, Μαξιμίνου καὶ Μαξίμου. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 19 π. Χ. Τύποι—Τύχη μετὰ τοῦ ποταμοῦ Σάρου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· Ζεὺς· Ἑρμῆς· κτλ. Ἀγῶνες, —ΙΕΡΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ καὶ ΔΙΟΝΥΣΙΑ (*Berl. Blätt.*, V. 22). Ἰδεῖ ὡσαύτως Ἀντιόχειαν πρὸς τῷ Σάρῳ (*Rev. Num.*, 1854, 11, 12, 138, 139).

Αἰγαί, ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τοῦ κόλπου τῆς Ἰσοῦ. Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. Ἐπιγρ., ΑΙΓΕΑΙΩΝ συνήθως μετὰ τῆς προσθήκης ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ. Κεφαλὴ τῆς Τύχης πυργοστεφής· ὅπισθ. Προτομὴ ἵππου. κτλ. Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ., ΑΙΓΕΑΙΩΝ, ΑΙΓΕΩΝ, ΑΙΓΑΙΩΝ, κτλ, προστιθεμένων συχνὰ ἐπιθέτων τιμητικῶν τῶν αὐτοκρατόρων (ἴδε Ἀδανα). Ἀργυρᾶ μόνον τοῦ Ἀδριανοῦ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 47 π. Χ. Κύριοι τύποι ἢ ἐπιγραφαὶ—ΘΕΩ ΣΩΤΗΡΙ Κ. ΘΕΩ ΤΕΛΕΣΦΩΡΩ ἐπὶ ναοῦ, ἐν ᾧ εἶδωλα Ἀσκληπιοῦ καὶ Τελεσφόρου· ὁ λιμὴν τῶν Αἰγῶν, πλοῖον καὶ φάρος· Ἀμάλθεια φέρουσα τὸν παῖδα Δία καὶ κέρας Ἀμαλθείας· Αἰξ ἱσταμένη, κτλ. ΠΥΡΑΜΟΣ, γέφυρα ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ

Πυράμου, ὑπὸ τὰς ἀψίδας τῆς ὁποίας ἡ λέξις ΔΩΡΕΑ σημαίνουσα πιθανῶς ἢ ὅτι ἡ γέφυρα ἦτο δῶρον τοῦ αὐτοκράτορος, ἢ ὅτι εὐεργέτημά τι ἢ ἀτέλεια παρεχωρήθη τῇ πόλει πρὸς ἀμοιβὴν τῆς συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς γεφύρας. Ὁ αὐτὸς ἀκριβῶς τύπος ἀπαντᾷ ἐπὶ νομισμάτων τῆς γειτονικῆς πόλεως Μόφου, δεικνύων ὅτι πλείονες τῆς μιᾶς πόλεις μετέσχον τοῦ ἔργου (Sestini, *Lettere*, V. 54). Ἡ λέξις ΔΩΡΕΑ ἀπαντᾷ ὡσαύτως ἐπὶ νομίσματος τῆς Σίδης, γεγραμμένη ἐπὶ βωμοῦ. Ὁ ἐπὶ πολυαρίθμων νομισμάτων τῶν Αἰγῶν τίτλος ΝΑΥΑΡΧΙΣ, ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ πόλις ἦτο ναυτικὸς σταθμός.

Ἀλεξάνδρεια κατ' Ἰσσον (νῦν Ἰσκενδερούμ). Αὐτόνομα χαλκᾶ Ῥωμαϊκῶν τύπων, φέροντα ἐνίοτε χρονολογίας συμφώνως πρὸς τὸ Πομπήειον Κιλικικὸν σύστημα τὸ ἀπὸ τοῦ 67 π. Χ. Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΚΑΤ ΙССОН. Τύποι, συνήθεις.

Ἀνάζαρδος, ἐπὶ τοῦ Πυράμου περὶ τὰ τριάκοντα μίλια ὑπὲρ τὴν Μόφου Ἑστίαν, καλουμένην Καισάρεια πρὸς τῷ Ἀναζάρβω ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου μέχρι τῶν τοῦ Οὐήρου, ἀπλῶς δ' Ἀνάζαρδος ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Κομμόδου μέχρι τῆς τοῦ Γαλλιανοῦ. Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Γαλλιανοῦ, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ., ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΑΝΑΖΑΡΒΩ· ΚΑΙΣΑΡ. ΥΠ. ΑΝΑΖΑΡ. ἢ ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ· ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ, κτλ. Νομίσματα μετὰ χρονολογιῶν δύο συστημάτων, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄρχεται ἀπὸ 19 π. Χ., τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ 20 μ. Χ. Πρόσθετοι τιμητικοὶ τίτλοι, ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΕΝΔΟΞΟΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΑ, πρὸς τοῦτοις δὲ συντετμημένοι τίτλοι Α. Μ. Κ. Γ. Β ἢ Α. Μ. Κ. Γ. Γ. ἀντὶ πρώτη μεγίστη καλλίστη, γραμματι βουλῆς ἢ γερουσίας. Περὶ δὲ τῆς λέξεως ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ τῆς παρὰ τύπον γυναικὸς καθημένης καὶ ῥιπτούσης ψῆφον εἰς ὕδριαν ἰδε Eckhel, III. 73. Ἀγῶνες—ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ, ΙΕΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΚΟΣ, ΣΕΒΑΣΜΙΑ καὶ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑ. Τύποι

πολύαριθμοι καὶ ποικίλοι, ἀντιγεγραμμένοι συνήθως ἐκ τῶν τῆς Ταρσοῦ (*Rev. Num.*, 1854. 9 κ. ἐξ. 137 κ. ἐξ.).

Ἀνεμούριον, ἐν Κιλικίᾳ τῇ Τραχείᾳ ἐπὶ τοῦ νοτιωτάτου ἀκρωτηρίου τῆς Μ. Ἀσίας. Χαλκᾶ αὐτόνομα. *Ἐπιγρ.*, ΑΝΕΜΟΥ-ΡΙΕΩΝ ἢ ΑΝΕΜΟΥΡΕΩΝ, ἐνίοτε μετὰ τῆς εἰκόνος Ἀντιόχου τοῦ Δ' βασιλέως τῆς Κομμαγενῆς, 38-72 μ. Χ., ᾧ τινι ἐδόθη ὑπὸ Καλιγούλα ἡ ἀκτὴ τῆς Κιλικίας. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Τίτου μέχρις Οὐαλεριανοῦ. Τύποι ἄνευ εἰδικοῦ τινος ἐνδιαφέροντος, ἐξαιρέσει ἐνὸς ἀναφερομένου εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Περσέως (*Mionnet, Suppl.*, VII, ἀρ. 156).

Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Κύδνῳ, ὄνομα προσωρινὸν τῆς Ταρσοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντιόχου Δ' τῆς Συρίας, 175-164 π. Χ. (*Waddington, Voyage Archéol. Explication des Inscriptions*, τόμ. III, σ. 351). Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ ἐκόπησαν αὐτόθι νομίσματα ἐπιγεγραμμένα ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΥΔΝΩΙ, φέροντα τὸν τύπον τοῦ Σάνδητος (Σανδάν) ἥτοι Ἀσιατικοῦ Ἡρακλέους παριστωμένου ὡς γυμνοῦ καὶ πωγωνοφόρου ἵσταμένου ἐπὶ τῆς ῥάχεως λέοντος πτερωτοῦ καὶ κερασφόρου (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 366).

Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Σάρῳ, γνωστὴ μόνον ἐκ νομισμάτων μετὰ εἰκόνος Ἀντιόχου τοῦ Δ' (175-164 π. Χ.). Τοῦτο δ' ἦτο πιθανῶς ὄνομα ἐφήμερον τῶν Ἀδάνων (ἴδε Ἀδανα). *Ἐπιγρ.*, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΣΑΡΩΙ Τύποι — Ζεὺς καθήμενος κλ.

Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Πυράμῳ, ὄνομα ἐπὶ τινὰ χρόνον τῆς Μεγάρσου (*Imhoof, Annuaire de Num.*, 1883).

Ἄργος τῆς Κιλικίας, φρούριον ἐπὶ τοῦ ὄρους Ταύρου κείμενον, ὡς νομίζεται, παρὰ τὰς πύλας τῆς Κιλικίας (*Leake, Num. Hell., Sup. Asia*, σ. 24). *Αὐτοκρατορικά* νομίσματα ἀπεδόθησαν αὐτῷ — ἀπὸ Οὐαλεριανοῦ μέχρι Σαλωνίνου — μετ' Ἀργείων τύπων, κυρίως, ὡς φαίνεται, ἕνεκα τῶν ἐν τῷ πεδίῳ γραμμάτων.

Ἡ κατάταξις αὕτη ἐν τούτοις δὲν εἶνε εὐπρόσδεκτος, ἐπειδὴ μικρὰ μόνον ἀμφιβολία δύναται νὰ ὑπάρχῃ, ὅτι τὰ νομίσματα ταῦτα ἀνήκουσιν Ἀργεὶ τῷ Πελοποννησιακῷ.

Αὐγούστα. Ὑποτίθεται ὅτι ἔκειτο ἐν τῇ μεταξὺ τοῦ Σάρου καὶ Πυράμου χώρᾳ, πιθανῶς μεταξὺ Ἀναζάρβου καὶ Ἱεραπόλεως Κασταβάλων (Imhoof, *Zeit. f. Num.*, 1883). *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Οὐαλεριανῶ. *Ἐπιγρ.*, ΑΥΓΟΥΣΤΑΝΩΝ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 19 ἢ 20 μ. Χ. ὡς δεικνύει ἡ χρονολογία νομισματός τινος τοῦ Οὐολουσιανοῦ (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 351). *Τύποι* — Προτομὴ Διονύσου, αἰγόκερως, Ἀρτεμις, Ἀθηνᾶ κτλ.

Γερμανικόπολις. Πόλις τοῦ ὀνόματος τούτου μνημονεύεται ὑπὸ τοῦ Ἱεροκλέους ὡς κειμένη ἐν Ἰσαυρίᾳ· ὑποτίθεται δέ, ὅτι ἔκειτο ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ Καλυκάδου. *Αὐτοκρατορικά* τοῦ Ἀδριανοῦ μόνον (*Archaeologia*, XVII. 218). *Ἐπιγρ.*, ΑΔΡΙΑΝΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ]. *Τύποι* — Προτομὴ Ἀπόλλωνος. Τὸ νόμισμα τοῦτο εὐρίσκεται νῦν ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ, διαφέρει δὲ κατὰ τεχνοτροπίαν, κατασκευὴν καὶ ἐπιγραφὴν ἀπὸ τῶν νομισμάτων Γερμανικοπόλεως τῆς ἐν Παφλαγονίᾳ. Διὰ τοῦτο ὀλίγον διστάζω νὰ ἀπονείμω τοῦτο τῇ Κιλικικῇ πόλει. Τὸ ὑπὸ Mionnet τῇ αὐτῇ πόλει ἀποδιδόμενον νόμισμα (III, 579, 202) ἀνήκει, ὡς ἀπέδειξεν ὁ Sestini (*Lettere di Continuazione*, VIII. 94) εἰς τὴν Τραϊανόπολιν τῆς Φρυγίας (ἴδε Γρυμένου Θύραι τῆς Φρυγίας).

Διοκαيسάρεια, κειμένη πιθανῶς μεταξὺ Κλαυδιοπόλεως καὶ Σελευκείας τῆς πρὸς τῷ Καλυκάδῳ ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Κεννατίδος. *Αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. *Ἐπιγρ.*, ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ, ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ἢ ΑΔΡΙ., ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠ. ΚΕΝΝΑΤΩΝ. *Τύποι*, κυρίως ἀναφερόμενοι εἰς

τὴν λατρείαν τοῦ Διὸς ὡς καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἀπαιτεῖ, ὅσον ναός, κεραυνός, κεραυνὸς ἐπὶ θρόνου, αἰτὸς ἐπὶ κεραυνοῦ, Ζεὺς ἐξακοντίζων κατὰ γίγαντος κεραυνὸν (Z. f. N., XIII. Πίν. IV. 9), ὑπερθεὶς δὲ ἡ ἐπιγραφή ΟΛΒΟΣ¹, προφανῶς οὐχὶ πρὸς τὸν τύπον σχετιζομένη, ἀλλ' ἀπλῶς σημαίνουσα πλοῦτον ἢ εὐτυχίαν. Ἐτεροὶ τύποι εἶνε ἡ Τύχη ἱσταμένη πρὸ τῆς πόλεως, ἥτις κάθεται ἔχουσα παρὰ πόδας αὐτῆς νηχόμενον τὸν ποταμὸν Καλύκαδον(;)· Ἡρακλῆς κατακεκλιμένος ἐπὶ τῶν ὤμων λέοντος, κτλ. (Rev. Num., 1854, 15 καὶ 139).

Εἰρηνόπολις ταυτιζομένη ὑπὸ Leake (*Num. Hell., Suppl. Asia*, σ. 61) πρὸς τὸ Ζεφύριον τὸ παρὰ τὸ δμῶνυμον ἀκρωτήριον δυτικῶς τῶν ἐκβολῶν τοῦ Καλυκάδου. Αὐτόνομα χαλκᾶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ., ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ἢ ΙΡΗΝΟΠΟΛΙΤΩΝ, ἐπὶ δὲ νομίσματος τοῦ Τριβ. Γάλλου, ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ ΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 52 μ.Χ. Τύποι — Κεφαλὴ τοῦ Διός, δπισθ. ποτάμιος θεὸς νηχόμενος· Ἡρακλῆς κατακεκλιμένος· Κυβέλη ἐπὶ θρόνου· Τύχη πόλεως μετὰ ποταμοῦ παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια· Ἴσις, κτλ.

Ἐπιφάνεια, παρὰ τὸν μυχὸν τοῦ Ἰσικοῦ κόλπου. Αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις Ὡτακιλίας. Ἐπιγρ., ΤΡΑΙΑΝΟΠΟ. ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ ἢ ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ. Τύποι — Τύχη· Σέραπιδες· Ἀπόλλων ἱστάμενος παρὰ βράχον, ἐφ' οὗ ἡ λύρα του· Ἀπόλλων καθήμενος, κτλ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 37 μ. Χ.

Ζεφύριον Ἀδριανόν, πόλις παράλιος ὀλίγον τι πρὸς δυ-

1. Ἡ παρὰ Eckhel ἀπονομή νομίσματος τοῦ Μ. Αἰρηλίου ἐπιγεγραμμένου ΟΛΔΩΡΕΩΝ ΒΟΣ τῇ ὑπὸ Πλινίου (N. H. V. 92) μνημονευομένη πόλει Δώρην, ὁφείλεται εἰς κακὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου νομίσματος ὡς ἐπιγεγραμμένου ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΟΛΒΟΣ.

σμάς τῆς Ἀγχιάλῃς. Αὐτόνομα Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά — Ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Τριβ. Γάλλου. Ἐπιγρ., ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ ἢ ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ. Τύποι, συνήθεις. Τὸ ἐπίθετον ΕΥΣΕΒΩΝ προστίθεται τῷ ἐθνικῷ ἐπὶ νομίσματος τῆς Σαβίνης (*Zeit. f. Num.*, III 343). Ἴδε ὡσαύτως Εἰρηνόπολιν (σ. 286).

Ἱερόπολις Καστάβαλα, ἐπὶ τοῦ μέσου ἢ ἄνω μέρους τοῦ ποταμοῦ Πυράμου. Τὰ ἀρχαιότατα αὐτῆς νομίσματα χρονολογούνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Σελευκιδῶν, μέχρι δὲ τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. φέρουσι τὰς ἐπιγραφὰς ΙΕΡΟΠΟΛΙΤΩΝ καὶ ΙΕΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΠΥΡΑΜΩΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ. Τύποι — κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ὅπ., Ῥώμη καθημένη ἐπὶ ἀσπίδων· κεφαλὴ Τύχης πυργοστεφῆς, ὅπ., ἀετός· θεὰ καθημένη ἐπὶ θρόνου μετ' ἀετοῦ παρ' αὐτήν· Ἄρτεμις φονεύουσα ἔλαφον, κτλ. Πρὸς τούτοις ὁ ποταμὸς Πύραμος ὡς μορφή κολυμβῶσα, μετὰ πτηνοῦ ὕδροχαροῦς νηχομένου παρ' αὐτῷ ἢ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τῶν βραχιόνων του. Ἐνίοτε φέρει λαμπάδα ἐν τῇ μιᾷ τῶν χειρῶν (πρὸλ. πῦρ, πυρφόρος καὶ Πύραμος). Ἡ πόλις αὕτη ἦτο διάσημος ἕνεκα τοῦ ἐν αὐτῇ ἱεροῦ Ἀρτέμιδος τῆς Περασίας (Στράβ. XII, 637), ἔνθα ἐλέγετο τὰς ἱερείας γυμνοῖς τοῖς ποσὶ δι' ἀνθρακιᾶς βαδίζειν ἀπαθεῖς. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρις Οὐαλεριανοῦ. Πάντα δὲ τὰ μετὰ τὸν Σεπτ. Σεουήρον φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν, ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΚΑΣΤΑΒΑΛΕΩΝ. Τύποι — Πύραμος ποταμός, Ἥλιος, Διόνυσος, Ζεὺς, Τύχη, κτλ. Πλείονας λεπτομερείας ἶδε παρὰ Imhoof, *Zeit. f. Num.*, X, 1883 καὶ *Mon. Gr.*, σ. 352).

Ἰσαυρα. Πόλις μεσόγειος περὶ τὰ εἴκοσι μίλια νοτιοανατολικῶς τῆς λίμνης Τρωγίτιδος.

Αὐτοκρατορικά νομίσματα Δόμνης, Καρακάλλα καὶ Γέτα. Ἐπιγρ., ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΣΑΥΡΩΝ. Τύποι ποικίλοι, ἀλλ' ἄνευ εἰδικοῦ τινος ἐνδιαφέροντος.

Ἰσσός. Ἡ πόλις αὕτη ἔκοψεν ἀργυροῦς στατῆρας Περσικοῦ κανόνος μετὰ διγλώσπων ἐπιγραφῶν.

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν, περὶ τὰ 400-380 π. Χ.

ΙΞΞΙ Ἀπόλλων ἱστάμενος, κρατῶν φιάλην καὶ στηριζόμενος ἐπὶ δέν- δρου δάφνης· ὑπεράνω ἀβεβαία Ἀραμαϊκὴ ἐπιγραφή. (Imhoof, <i>Mon. Gr.</i>, Πίν. F. 21.)	Ἡρακλῆς ἱστάμενος γυμνός, κρατῶν ρόπαλον, τόξον καὶ λεοντῆν . . . Ρ Στατῆρ 166 κ.
---	--

Χρόνοι τοῦ Τιριβάζου, περὶ τὰ 386-380 π. Χ.

ΙΞΞΙΚΟΝ Ζεὺς ἀετοφόρος ἱστάμε- νος πρὸς ἀρ. στηριζόμενος ἐπὶ σκή- πτρου. Λεῖψανα Ἀραμαϊκῆς ἐπι- γραφῆς. Imhoof, <i>Mon. Gr.</i>, σ. 354.)	𐤕𐤓𐤁𐤁𐤁 (Τιριβάζος) γράμμασιν Ἀρα- μαϊκοῖς. Ἡμίσεια παρξάστασις τοῦ θεοῦ Ὁρμούσδα ἐξερχομένη ἐκ δί- σκου πτερωτοῦ καὶ κρατοῦσα στέ- φανον καὶ ἄνθος. Ἐν τῷ πεδίῳ θ- νομα ἄρχοτος ΑΜΙ. Ρ Στατῆρ.
--	--

Ὅμοιοι στατῆρες ἐκόπησαν ὑπὸ τοῦ Τιριβάζου ἐν Ταρσῷ καὶ Σόλοις, σὺν Τ ἢ ΞΟ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως. Ὁ Τιριβάζος ἤρχε τῆς δυτικῆς Ἀρμενίας ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Ξενοφώντος. Κατόπιν ἤρχε τῶν Περσικῶν στρατῶν ἐν τῇ δυτικῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ 386 π. Χ. ἦτο ἐν Κιλικίᾳ ἔνθα μετὰ τοῦ Ὀρόντου διωργάνου καὶ ἤρχε τῆς ἐναντίον τοῦ Εὐαγόρα τῆς Κύπρου ἐκστρατείας (Waddington, *Mél.* I 61).

Περὶ τὰ 370-350 π. Χ.

Ι — Ξ Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἀντωπός, μετὰ τριλόφου περικεφαλαίας	Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀρ. κρα- τῶν δὲ σκῆπτρον. Ἐν τῷ πεδίῳ, ἀρ. μὲν σταφυλὴ καὶ στάχυς, δεξιὰ δὲ κράνος καὶ Β· ὑπὸ τὸν θρόνον Ξ. Ρ Στατῆρ 168-164 κ.
---	---

Παράβαλε ὁμοίους στατῆρας κοπέντας ἐν Μαλλῶ, Ταρσῷ καὶ Σόλοις.

Ἰωτάπη, μικρὰ πόλις Κιλικίας τῆς Τραχείας ἐν τῇ Σελινίτιδι καλουμένη χώρᾳ. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις

Ουαλεριανού. Ἐπιγρ., ΙΩΤΑΠΕΙΤΩΝ. Τύποι — Τύχη· Ἡρακλῆς καὶ Θάλασσα (;)· Δημήτηρ κρατοῦσα δᾶδα καὶ κλάδον.

Καραλλία, κειμένη πιθανῶς ἐν τῷ νῦν *Βέη Σχεχέρ*, πρὸς νότον τῆς Κοραλίδος λίμνης, ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἰσαυρίας (πρβλ. Waddington, *Rev. Num.*, σειρὰ III, τόμ. I, σ. 31), οὐχὶ δ' ὡς συνήθως τίθεται ἐπὶ τῶν γεωγραφικῶν πινάκων, ἐν τῷ νῦν *Κερέλι*, πρὸς νότον τῆς αὐτῆς λίμνης. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Αὐρηλίου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., ΚΑΡΑΛΛΙΩΤΩΝ. Ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ Ἄρτεμις εἶνε αἱ συνηθέστατα ἐπὶ τῶν νομισμάτων παριστῶμεναι θεότητες.

Κάσα, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν μεταξὺ Ἰσαυρίας καὶ Πισιδίας ἢ Παμφυλίας συνόρων, πιθανῶς παρὰ τὴν Καραλλίαν (*Rev. Num.*, ἔ. ἀ.). *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Οὐήρου μέχρις Ουαλεριανού. Ἐπιγρ., ΚΑΣΑΤΩΝ. Τύποι, συνήθεις.

Καστάβαλα. Ἴδε Ἱεράπολιν.

Κελένδερις, κατὰ τὴν παράδοσιν Ἀσσυριακὴ ἢ Φοινικικὴ πόλις, ἀποικισθεῖσα ἐν παλαιᾷ ἐποχῇ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκ Σάμου. Ἐκεῖτο ἐπὶ βράχου ὑψηλοῦ, σχεδὸν ὑπὸ τῆς θαλάσσης πανταχόθεν περιβαλλομένου ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Κιλικίας τῆς Τραχείας. Εἶχε δὲ μικρὸν λιμένα, ὅστις συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀργυρῶν αὐτῆς νομισμάτων.

Πρὸ τοῦ 450 περίπου π. Χ. *Αἰγυπτιοὶς σταθμητικὸς κανὼν*.

Ἱππεὺς μετὰ δύο δοράτων.	Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον (Brandis, 497). P 180 κ.
Τράγος γονατίζων ἐπὶ τῆς μιᾶς κνήμης.	Τετράγωνον ἔγκοilon ἀκανόνιστον. P 93·6 κ.
Τράγος πηδῶν (B. M. Guide, Πίν. III, 37.)	Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον. P 93 κ.

Περὶ τὰ 450-400 π. Χ. Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Ἴππεὺς γυμνός, μετὰ μαστιγίου, ἐπιβαίνων πλαγίως ἵππου ἡνω-
θωμένου. Ἐν τῷ πεδίῳ, ἐνίοτε,
Α ἢ Π. (Hunter, Πίν. XVI. 13,
14 καὶ Brandis, σ. 497.) Τράγος γονατίζων ἐπὶ τῆς μιᾶς κνή-
μης καὶ στρεφόμενος. Ἐν τῷ πε-
δίῳ κλάδος κισσοῦ ἢ ἕτερόν τι
σύμβολον. Τὸ ὄλον ἐν πεδίῳ ἐγ-
κοίλῳ κυκλικῷ. Α 170-160 κ.

Περὶ τὰ 400-350 π. Χ. ἡ βραδύτερον.

Ἴππεὺς γυμνός, ὡς ἀνωτέρω.
(Πίναξ ΚΕ'. 12.) ΚΕΛΕΝ Τράγος γονατίζων ὡς ἀνω-
τέρω. Α 170-160 κ.
Ὅμοιως. » Ὅμοιως. Α 55 κ.
Ἴππος ἐλεύθερος. ΚΕ Ὅμοιως. Α 11 κ.

Μετὰ διακοπὴν δύο περίπου αἰώνων, ἡ νομισματοκοπία τῆς
Κελενδέρεως ἄρχεται πάλιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Σελευκιδῶν κατὰ
τὸν δεύτερον αἰῶνα π. Χ.

Κεφαλὴ Δημητρίου τοῦ Α'. (162-150 π. Χ.) ΚΕΛΕΝΔΕΡΙΤΩΝ Τράγος. Α 6

38-72 μ. Χ.

Μετὰ νέαν πάλιν μακρὰν διακοπὴν ἀπαντῶμεν ἐκ νέου χαλκᾶ
νομίσματα τῆς Κελενδέρεως ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιόχου Δ' τῆς Κομ-
μαγηνῆς.

Κεφαλὴ μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῶν
τίτλων Ἀντιόχου Δ', βασιλέως
τῆς Κομμαγηνῆς. ΚΕΛΕΝΔΕΡΙΤΩΝ Ἀπόλλων ἱστά-
μενος. Α 95

ὑπάρχουσιν ὡσαύτως αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ νο-
μίσματα—ἀπὸ Κομμόδου μέχρις Ἐτρουσκίλλας. Ἐπιγρ., ΚΕΛΕΝ-
ΔΕΡΙΤΩΝ. Τύποι—Ποσειδῶν, Τύχη, Ἀπόλλων, κτλ.

Κεννατίς. Ἰδε Λαλασσὶς καὶ Ὀλβα.

Κητίς. Ἰδε Κοροπισσὸν καὶ Ὀλβαν.

Κοδριγαί. Ἰδε Ταρσόν.

Κολυβρασός, κειμένη πιθανῶς ἐν Σεΐδι Σχεχέρ μεταξὺ

τῶν λιμνῶν Κοραλίδος καὶ Τρωγίτιδος παρὰ τὰ σύνορα τῆς Παμφυλίας (πρβλ. Waddington, *Rev. Num.*, σειρὰ III, τόμ. Α'. σ. 34). Ἔχομεν αὐτῆς αὐτοκρατορικὰ νομίσματα ἀπὸ Αὐρηλίου μέχρι Σαλωνίνου. Ἐπιγρ., ΚΟΛΥΒΡΑΣΣΕΩΝ. Ἐπὶ διαφόρων νομισμάτων τοῦ Οὐαλεριανοῦ καὶ Σαλωνίνου ἡ λέξις ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑ ἀπαντᾷ συνδεδυασμένη μετὰ τοῦ τύπου τριῶν ἀγωνιστικῶν ὑδριῶν. Σημαίνει δ' αὕτη, πιθανῶς, ὅτι τὸ νόμισμα ἐκόπη ἐπ' εὐκαιρίᾳ τελέσεως ἀγώνων προεδρευομένων ὑπὸ ἀξιωματοῦχου καλουμένου γυμνασιάρχου. Τύποι — Ὑγίεια, Ζεὺς, Τύχη, Ἡφαιστος χαλκεύων τὴν ἀσπίδα τοῦ Ἀχιλλέως, Ἑρμῆς, κτλ.

Κορακήσιον, θέσις ὀχυρὰ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Κιλικίας τῆς Τραχείας παρὰ τὰ ὅρια τῆς Παμφυλίας. Ἀπὸ τοῦ χρόνου, ὅτε περιῆλθεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ σφεστεριστοῦ Τρύφωνος, βραχὺ μετὰ τὸ 150 π. Χ., ἀπέβη τὸ ὀχυρὸν ὀρμητήριον τῶν Κιλικίων πειρατῶν μέχρι τῆς ὑποταγῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Πομπηίου ἐν ἔτει 67 π. Χ. Ὑπάρχουσι δὲ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., ΚΟΡΑΚΗΣΙΩΤΩΝ ἢ ΚΟΡΑΚΗΣΙΩΝ. Τύποι ἄνευ ἰδιαιτέρου τινὸς ἐνδιαφέροντος.

Κοροπισσός, μικρὰ πόλις ἄγνωστος τοῖς γεωγράφοις, πιθανῶς δὲ κειμένη μετὰ τῶν ὁρέων, ἅτινα περικυκλοῦσι τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Καλυκάδου, ἐν τῷ Κητίδι καλουμένῳ διαμερίσματι, ἐξ οὗ καὶ ὁ τίτλος αὐτῆς *Κήτων μητρόπολις*. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις Οὐαλεριανοῦ. Ἐπιγρ., ΚΟΡΟΠΙΣΣΕΩΝ ΤΗΣ ΚΗΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ἢ ΚΗΤ. ΜΗΤΡΟ. Ὁ μόνος ἀξιοσημείωτος τύπος εἶνε ὁ Περσεὺς κρατῶν ἄρπην καὶ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδοῦσης, τείνων δὲ τὴν δεξιὰν τῇ Ἀνδρομέδᾳ, ἥτις ἴσταται πεπλοφόρος πρὸ αὐτοῦ (Waddington, *Rev. Num.*, σειρ. III, τόμ. Δ'. σ. 32). μετὰ τῶν αὐτῶν κεῖται τὸ πτῶμα θαλασσίου κήτους, ἀναφερομένου ἴσως εἰς τὸ ὄνομα (Κητίς) τοῦ διαμερίσματος (*Z. f. N.*, XIII, σελ. 15).

Κώρυκος, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Κιλικίας τῆς Τραχείας παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Καλυκάδου. Πλησίον αὐτῆς ἦτο τὸ περίφημον Κωρύκιον ἄντρον, κατοικία τοῦ γίγαντος Τυφῶνος, τὸν ποτε Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον, (Πινδ., Πυθ. I. 31. Στράβ., 417, 627 671 καὶ 683). Αὐτόνομα Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ. ΚΟΡΥΚΙΩΤΩΝ, συνήθως προστιθεμένων τῶν ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΑΣΥΛΟΥ ἢ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ, ὡσαύτως ΘΕΟΓΑΜΙΑ(;) καὶ ΘΕΜΙΔ., ἀναφερόμενα εἰς τὸν πανηγυρισμὸν ἀγῶνων καλουμένων θέμιδες (ἴδε Ἄσπενδον σελ. 256). Ὁ σπουδαιότατος τύπος παριστᾷ τὴν Θάλασσαν μετὰ ὀστράκου καρκίνου ἐπὶ κεφαλῆς, κρατοῦσαν δὲ πηδάλιον καὶ ἀκροστόλιον. Ἐν τούτοις ὁ χαρακτηριστικὸς τύπος τῶν νομισμάτων τῆς Κωρύκου εἶνε ὁ ιστάμενος Ἑρμῆς (ἴδε Eckhel, III. 53 καὶ *Rev. Num.*, 1854, 13 καὶ 139).

Λαέρτη, ἐπὶ τῆς παραλίας Κιλικίας τῆς Τραχείας παρὰ τὸ Κορακήσιον καὶ τὰ ὄρια τῆς Παμφυλίας. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Σαλωνίνου. Ἐπιγρ., ΛΑΕΡΤΕΙΤΩΝ. Τύποι ἄνευ ἰδίου τινὸς ἐνδιαφέροντος.

Λακανατίς, διαμέρισμα ἐν τῷ βορειοανατολικῷ τμήματι Κιλικίας τῆς Πεδιάδος. Νομίσματα χαλκᾷ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΛΑΚΑΝΑΤΩΝ ἐκόπησαν ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Δ' βασιλέως τῆς Κομμαγηνῆς, τῆς συζύγου αὐτοῦ βασιλίσσης Ἰωτάπης καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν Ἐπιφάνους καὶ Καλλινίκου. Τύποι — Σκορπίος ἢ δύο ἵπποις, ὀπισθ. Αἰγόκερως.

Λαλασσίς, διαμέρισμα Κιλικίας τῆς Τραχείας, ἐπὶ τῶν νοτίων κλιτύων τοῦ ὄρους Ταύρου. Αὐτόνομα χαλκᾷ νομίσματα Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Ἐπιγρ., ΛΑΛΑΣΣΕΩΝ, ἢ ΛΑΛΑΣΣ. ΕΝΤΙ- [ΜΟΣ] (;). Τύποι συνήθεις. Ἰδε ὡσαύτως Ὀλβην, σελ. 300. Ὑπάρχουσιν πρὸς τούτοις βασιλικά νομίσματα Πολέμωνος Β'. βασιλέως τοῦ Βοσπόρου, ὅστις ἐν ἔτει 41 μ. Χ. ἔλαβε μέρος τῆς

Κιλικίας παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου εἰς ἀνταλλαγὴν τοῦ βασιλείου αὐτοῦ τοῦ Βοσπόρου. Τὰ νομίσματα ταῦτα φέρουσι τὰς ἐπιγραφὰς ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ὅπ [ΟΛΒΕ]ΩΝ ΛΑΛΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΝΑΤΩΝ. Βραδύτερον ἔτι, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Δομιτιανοῦ, οἱ Λαλασσεῖς καὶ Κεννᾶται φαίνεται ὅτι ἔλαβον ὡς δῶρον τὴν αὐτονομίαν, διότι ὑπάρχει νόμισμά τι τοῦ Δομιτιανοῦ φέρον τὴν ἐπιγραφὴν ΚΟΙΝΟΝ ΛΑΛΑΣΕΩΝ ΚΑΙ Κ[ΕΝ]ΝΑΤΩΝ (Z. f. N., 1885, σ. 365).

Λάμος, μικρὰ πόλις παρὰ τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ Λάμου, ἐξ' οὗ ἐκλήθη ἡ χώρα Λαμωτῖς, μεταξὺ Σελευκείας καὶ Σόλων, ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἄκρῳ Κιλικίας τῆς Τραχείας. *Αὐτοκρατορικά*, Σεπτ. Σεουήρου καὶ Καρακάλλα (Nouvelles Annales, II. 349) 'Επιγρ., [ΛΑΜ]ΟΥ ΜΗΤΡ'ΟΠ[ΟΛΕΩΣ] ΛΑΜΩΤΙΔΟΣ. Τύποι — Ζεὺς καθήμενος ἐν ναῶ· ἀετὸς μετ' ἀνοικτῶν πτερύγων ἐπὶ βωμοῦ.

Λύρβη. Ἡ θέσις τῆς πόλεως ταύτης δὲν ὠρίσθη εἰσέτι ἀκριβῶς. Πιθανῶς δ' ἔκειτο ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἰσαυρίας καὶ Πισιδίας, ἢ Παμφυλίας, ἐν τῇ γειτονίᾳ τῶν λιμνῶν Κοραλίδος καὶ Τρωγίδος, οὐχὶ μακρὰν τῶν πόλεων Καραλλίας, Κάσης καὶ Κολουβρασσοῦ. Ὑπάρχουσιν αὐτοκρατορικὰ νομίσματα τῆς Λύρβης ἀπὸ Σεουήρου Ἀλεξάνδρου μέχρι Σαλωνίνου, μετ' ἐπιγρ., ΛΥΡΒΕΙΤΩΝ καὶ τύπων ἀναφερομένων εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Σεράπιδος, Ἡλίου, Ἑρμοῦ, Ἄρεως, Ἀσκληπιοῦ (Waddington, As. Min., 101) καὶ Ἀθηνᾶς, ἥτις ἀπεικονίζεται κρατοῦσα κλάδον φοίνικος καὶ ῥίπτουσα ψῆφον εἰς τὴν κληρωτίδα.

Μαλλός, ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων τῆς Κιλικίας. Ἐκειτο ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Πυράμου ποταμοῦ, νοτιοδυτικῶς τῆς Μόφου Ἑστίας. Ἡ κτίσις αὐτῆς ἀναφέρεται ὑπὸ τινων ἀρχαίων συγγραφέων εἰς ἐπώνυμόν τινα ἥρωα Μαλλόν, ὑπ' ἄλλων δὲ εἰς Ἀμφίλοχον τὸν Ἀργεῖον.

Ἐκ τῆς ἱστορίας αὐτῆς οὐδὲν εἶνε γνωστὸν πρὸ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Ἀλεξάνδρου, πλὴν ὅτι ἦτο φόρου ὑποτελὴς τοῖς βασι-

λεῦσι τῆς Περσίας. Ἐχομεν ὅμως πλουσίαν σειρὰν ἀργυρῶν νομισμάτων αὐτῆς χρονολογουμένην ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔκτου αἰῶνος μέχρι τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ὁ Δρ. Imhoof (*Ann. de Num.*, 1883, σ. 89) κατέταξε τὰ νομίσματα τῆς Μαλλοῦ ὡς ἑξῆς. Τούτων δὲ τὰ κυριώτατα ἀπεικονίσθησαν ὑπ' αὐτοῦ: —

Αἰγυπτιῶδες σταθμητικὸς κανὼν, περὶ τὰ 520-485 π. Χ.

Ἰσχυρὴ ἀνδρική μορφή, γονατίζουσα ἐπὶ τῆς μιᾶς κνήμης. (<i>Ann. de Num.</i> , 1883, Πίν. V. 1)	Τετράγωνον ἔγκοilon. Ⓐ Στατήρ 181 κ.
--	---

Πτερωτὴ γυναικεία μορφή μετὰ χειρῶν τεταμένων γονατίζουσα ἢ τρέχουσα. (Imhoof, <i>Mon. Gr.</i> , Πίν. G. 1.)	Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον λίθον τετράγωνον. Ⓐ Στατήρ 178 κ.
---	---

Ὅμοιος. (Αὐτόθι, Πίν. G. 2.)	Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον κωνικὸν λίθον. . Ⓐ Στατήρ 183 κ.
------------------------------	--

485-425 π. Χ.

Πτερωτὴ γυναικεία μορφή, γονατίζουσα ἐπὶ τῆς μιᾶς κνήμης, κρατοῦσα δὲ κηρύκειον καὶ στέφανον.	Τετράγωνον ἔγκοilon περιέχον πυραμιδοειδῆ λίθον, μεταξὺ δύο σταφυλῶν, ἐνίοτε δὲ μετὰ ∇—Γ ἢ ∇—Ι—Γ ¹ ἐν τῷ πεδίῳ, . . . Ⓐ Στατήρ 182 κ.
---	---

Ὅμοιος. (Imhoof, <i>Choix</i> , Πίν. V. 179.)	Τετράγωνον ἔγκοilon περιέχον γρύπα Ⓐ Τριώβολ. 42 κ.
--	--

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν, 425-385 π. Χ.

Πωγωνοφόρος ἢ νεαρὰ ἄρρην μορφή μετὰ τεσσάρων πτερύγων, ἐνίοτε μετ' Ἰανομόρφου κεφαλῆς, γονατίζουσα ἐπὶ τῆς μιᾶς κνήμης, κρατοῦσα δὲ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν δίσκον. Ἐπὶ ἐνὸς δὲ κομματίου εὐρηται κάτω αὐτῆς πρόσθιον ταύρου ἀνθρωποκεφάλου.	ΜΑΡ, ΜΑΡΛ ἢ ΜΑΡΛΟ. Κύκνος, ὑπερθεὶς δὲ ἐνίοτε μικρὸν πτηνὸν ἢ μέλισσα. Ⓐ Στατήρ 174 κ.
--	--

1) Τὰ στοιχεῖα ∇, Γ, κτλ. ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν στατήρων τῆς Μαλλοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὸν πυραμιδοειδῆ λίθον ὑποτίθεται ὅτι παριστῶσι τὰ ἱερὰ στοιχεῖα τὰ ἐνίοτε ἐπιγεγραμμένα ἐπὶ τῶν ἱερῶν λίθων τῶν καλουμένων *βαϊτυλίων* (Imhoof, *Mallus, Megarsos*, κτλ. σ. 35).

Νεαρά μορφή ἀνδρὸς πτερωτοῦ, γονατίζοντος ἐπὶ τῆς μιᾶς κνήμης καὶ κρατοῦντος δίσκον δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Ἐπιγρ. ἐνίοτε 𐀓𐀗𐀓 γράμμασιν Ἀραμαϊκοῖς.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους πωγωνοφόρου ἐν λεοντῇ.

Διόνυσος νεαρὸς καθήμενος πρὸς ἀρ. ἐν ἀμπέλῳ μετὰ σταφυλῶν φαίνεται δὲ κρατῶν στάχους.

ΜΑΡΛ, ΜΑΡ ἢ ΜΑΡΛΟΤΑΝ
Κύνος, ἐν τῷ πεδίῳ δὲ σταυρὸς ὠτίτης (*crux ansata*), πτηνόν, τέττιξ, βωμός, στάχους, δελφίς καὶ ἕτερα σύμβολα.

Ρ Στατῆρ 163-154 κ.
(Πίναξ ΚΖ'. 1.)

ΜΑ Κύνος. Ρ 14 κ.

ΜΑΡ Ἀρρῆν μορφή ἐλαύνουσα ζεύγος Ἰνδικῶν βοῶν πρὸς ἀρ. Ὑπεράνω σύμβολον πτερωτόν, πρὸ αὐτῆς δὲ κόκκος σίτου.

Ρ Στατῆρ 156·5 κ.

Ποικιλίας πάντων τῶν ἀνωτέρω νομισμάτων ἴδε παρὰ Imhoof (ξ. ἀ.), ὅστις ὡς πρὸς τοὺς τύπους σημειοῖ ὅτι ὁ κωνικὸς λίθος καὶ ὁ κύκνος εἶνε σύμβολα τῆς λατρείας τῆς Ἀστάρτης· ὅτι δὲ αἱ παράδοξοι πτερωταὶ μορφαὶ παριστῶσι διαφόρους Φοινικικὰς θεότητας, ἄρρενας καὶ θήλειες, καὶ ὅτι ἡ μόνη δυναμένη νὰ ταυτισθῇ εἶνε ἡ τοῦ θεοῦ Ἐλ ἡτοι Κρόνου, ἡ διπρόσωπος καὶ τέσσαρας πτέρυγας ἔχουσα. Ὁ δίσκος, ὃν φέρουσιν, παριστᾷ ἴσως τοὺς διαφόρους πλανήτας, ὧν προϊστάντο αἱ θεότητες αὗται (*Movers, Phoenizier*, I, σ. 161 κ. ἐξ.). Ἡ ἀπὸ τῶν ΜΑΡΛΟ καὶ ΜΑΛΡΟ μετάβασις πρὸς τὴν ὁμαλωτέραν μορφήν ΜΑΛΛΩ εἶνε παράδειγμα τῆς συνήθους ἐναλλαγῆς τῶν ὑγρῶν Λ καὶ Ρ.

Περὶ τὰ 385-333 π. Χ.

Οἱ τύποι τῶν νομισμάτων τῆς περιόδου ταύτης, δηλοῦσι στενὰς σχέσεις μετὰξὺ Μαλλοῦ καὶ Περσίας, ταύτοχρόνως δὲ τὴν αὐξοῦσαν ἐπίδρασιν Ἑλληνικῶν θρησκευτικῶν ἰδεῶν.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας τρέχων ἢ ἡμιγονατίζων, ὡς ἐπὶ τῶν βασιλικῶν δαρεικῶν νομισμάτων, μετὰ τόξου καὶ δόρατος. Βασιλεὺς γονατίζων μετὰ τόξου καὶ φαρέτρας. . Ρ Στατῆρ 163 κ.

- Ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας τρέχων ἢ
ἡμιγονατίζων, ὡς ἐπὶ τῶν βασι-
λικῶν δαρεικῶν νομισμάτων, μετὰ
τόξου καὶ δόρατος.
Ὁμοίως.
- Κεφαλὴ Ἡρακλέους πωγωνοφόρος
μετὰ λεοντῆς περὶ τὸν τράχηλον.
- Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μετὰ στεφάνης.
- Ἀθηνᾶ καθήμενη πρὸς ἄρ., στηριζο-
μένη ἐπὶ σκήπτρου, ἔχουσα δὲ παρ'
αὐτῇ ἀσπίδα.
- ΜΑ Κεφαλὴ Ἡρακλέους πωγωνο-
φόρου, δαφνοστεφής.
- Κεφαλὴ πωγωνοφόρος Ἡρακλέους ἢ
Διονύσου, ἀναδεδεμένη διὰ πλα-
τείας ταινίας.
- Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς κρανοφόρος, ἀντω-
πός, ἐν δὲ τῷ πεδίῳ, σταφυλὴ
καὶ Μ.
- ΜΑΛ Ἡρακλῆς ἄγχων λέοντα . .
Ρ Στατῆρ 161 κ.
- Κεφαλὴ Πέρσου σατράπου μετὰ Περ-
σικῆς τιάρας Ρ 9 κ.
- ΜΑΛ Κεφαλὴ σατράπου ὡς ἀνωτέρω
Ρ Στατῆρ.
- ΜΑΛ ἢ ΜΑΛΛΩΤ Κεφαλὴ σα-
τράπου. . . Ρ Στατῆρ 154 κ.
- ΜΑΛ Ἀφροδίτη παρὰ κιονίσκον, θέ-
τουσα τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπὶ τῶν
ὤμων τοῦ Ἑρμοῦ.
Ρ Στατῆρ 164 κ.
- Ἡρακλῆς ἄγχων λέοντα.
Ρ Στατῆρ 158 κ.
- ΜΑΛ Δημήτηρ κρατοῦσα μακρὰν
δᾶδα καὶ στάχυν, φέρουσα μακρὸν
χιτῶνα καὶ πέπλον, βαδίζουσα δὲ
πρὸς δ. Σύμβολον—κόκκος σίτου.
Ρ Στατῆρ.
- Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ.
μετὰ σκήπτρου· ἐν τῷ πεδίῳ στα-
φυλὴ, στάχυν καὶ γράμμα Β ὑπὸ τὸν
θρόνον Μ. Ρ Στατῆρ 168-164 κ.

Διαφοραὶ δὲ τινες μετὰ τῶν γραμμάτων Τ καὶ Ι θὰ ἐκόπησαν
πιθανῶς ἐν Σόλοις, Ταρσῷ καὶ Ἰσσω. Εἶνε ἐπίσης γνωστὰ κομ-
μάτια μετὰ Ι-Ξ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψευς (ἴδε Ἰσσόν).

332-306 π. Χ.

Νομίσματα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου (Müller, ἀριθ. 1308-
1318).

306-146 π. Χ.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ δυνατὸν νὰ ἐκόπησαν ἐν Μαλλῷ βασι-
λικά νομίσματα τῶν Σελευκιδῶν, ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὀρι-
σθῇ τίνα εἶνε ταῦτα.

146-125 π. Χ.

Αυτόνομα χαλκᾶ, ἔμπρ. κεφαλὴ Τύχης, ὀπισθ. ΜΑΛΛΩΤΩΝ, Ἀθηνᾶ Μεγαροῖς ἱσταμένη κατ' ἐνώπιον· ἐπίσης τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ Δημητρίου τοῦ Β' μετὰ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ Μ ἢ ΜΑΛ., ὀπισθ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ ἢ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, εἰδῶλον θεᾶς κρανοφόρου ἱσταμένης (Ἀθηνᾶ Μεγαροῖς;). Ταῦτα δ' εἶνε τὰ τελευταῖα νομίσματα, ἅτινα δύνανται νὰ ἀποδοθῶσιν τῇ Μαλλῷ πρὶν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κιλικίας ἀπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ Τιγράνου καὶ πρὶν τῆς ὑπὸ τοῦ Πομπηίου καταστροφῆς τῶν πειρατῶν ἐν ἔτει 68 π. Χ..

67-30 π. Χ.

Ἐν ἔτει 67 π. Χ. ἡ Κιλικία ὀργανίσθη εἰς Ῥωμαϊκὴν ἐπαρχίαν. Τότε δ' ἡ Μαλλὸς ἔκοψε χαλκᾶ νομίσματα τῶν ἐξῆς τύπων:—

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος (:) πρὸς δ.	ΜΑΛΛΩΤΩΝ Ἀθηνᾶ καθημένη πρὸς ἀρ. Α 85
Κεφαλὴ Διὸς πρὸς δ., δαφνοστεφής.	» Τύχη πυργοστεφής καὶ πεπλοφόρος, καθημένη ἐπὶ βρά- χου μεταξὺ δύο ποταμῶν νηχο- μένων πρὸς ἀρ. Α 10

30 π. Χ. μέχρι τοῦ 217 μ. Χ.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ., ΜΑΛΛΩΤΩΝ. Τύποι—Τύχη μεταξὺ δύο ποταμίων θεῶν· εἰδῶλον Ἀθηνᾶς Μεγαροῖδος ὡς ἀνωτέρω· Ἀπόλλων ἱστάμενος, κτλ.

249-260 μ. Χ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Τραϊανοῦ Δεχίου ἡ Μαλλὸς ἀπωκίσθη ὑπὸ Ῥωμαίων, ἔκτοτε δὲ μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Οὐαλεριανοῦ αἱ ἐπιγραφαὶ εἶνε Λατινικαί, MALLO COLONIA S. C. ἐπίσης SACER SENATUS. Τύποι—Αὐτοκράτωρ στεφανούμενος ὑπὸ ἀπόικου, πρὸ αὐτοῦ δ' ἱσταται Νίκη, κρατοῦσα ἀγαλμάτιον Ἀθηνᾶς. Τύχη καθημένη μεταξὺ δύο ποταμίων θεῶν. Ἀπόλλων Πύθιος ἢ Ἀμφίλο-

χος ιστάμενος παρὰ τρίποδα, περὶ ὃν ἐλίσσεται ὄφεις, πρὸ αὐτοῦ δὲ κάπρος. Τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀμφιλόχου ἐν Μαλλῶ ἦτο ἐκ τῶν διασημοτάτων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (Παυσ., I, 34. 3).

Μεγαροσός. Ἰδε Ἀντιόχειαν πρὸς τῷ Πυράμῳ. (Τὸ παρὰ Mionnet, 251 καὶ *Suppl.*, 288, περιγραφέν νόμισμα καὶ παρ' αὐτοῦ ἀναγνωσθὲν ΜΕΓΑΡΣΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΠΥΡΑΜΩ εἶνε νόμισμα τῆς Ἱεραπόλεως πρὸς τῷ Πυράμῳ κακῶς ἀναγνωσθέν.)

Μόψος ἢ Μόψου Ἑστία (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 361 καὶ *Zeit. f. Num.*, X. 293), πόλις ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Πυράμου, περὶ τὰ εἴκοσι μίλια ἀπὸ τῆς παραλίας, κτισθεῖσα κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ τοῦ Μόψου, υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἀρχαῖα αὐτῆς νομίσματα δὲν εἶνε γνωστά. Ὑπάρχουσιν αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. Ἐπιγρ., ΜΟΥΕΑΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Τύποι—Κεφαλὴ τοῦ Διός, ὀπισθ. Βωμὸς καίων (Μόψου ἑστία). Βασιλικά νομίσματα Ἀντιόχου τοῦ Δ' βασιλέως τῆς Συρίας, 175-164 π. Χ. μετ' ἐπιγραφῆς ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΠΥΡΑΜΩΙ, Ἀρτεμὶς κυνηγέτις. Ἡ πόλις Μόψου Ἑστία ἐκαλεῖτο Σελεύκεια ἐπὶ βραχὺν χρόνον ἐν τῷ δευτέρῳ αἰῶνι π. Χ., (Waddington, *Voyage archéolog. Explor. des Inser.*, τόμ. III. 352.).

Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Οὐαλεριανοῦ (*Rev. Num.*, 1854, 17, 139 κ. ἐξ.), φέροντα χρονολογίαν κατὰ σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 68 π. Χ. (*Zeit. f. Num.*, X. 294). Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε ἀργυρᾶ τετράδραχμα Φοινικικῆς ὀλκῆς (210 κ.) μετὰ κεφαλῶν Ἀδριανοῦ, Σαβίνης (ὡς Ἀρτέμιδος), καὶ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, ὀπισθ. Ἀετὸς μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων καὶ βωμὸς μεταξὺ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐπιγρ. ΑΔΡΙ. ΜΟΥΕΑΤΩΝ ΠΟΛΕΩΣ, ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΜΟΥΕΑΤΩΝ κτλ. Χαλκᾶ νομίσματα διαφόρων τύπων. Μεταξὺ αὐτῶν μνημονευτέος ἵππος κεχαλινωμένος φέρων στέφανον, φαρέτραν καὶ στάχυν, ἢ κλάδον φοίνικος (*Rev. Num.*, 1854, Πίν. II. 14). γέφυρα ἐπὶ τοῦ Πυρά-

μου, μεταξύ δὲ τῶν ἀψίδων αὐτῆς ΔΩΡΕΑ καὶ ἐν τῷ ἐξέργῳ ΠΥΡΑΜΟΣ (Ἴδε Αἰγαὶ σελ. 283).

Ἀγῶνες — ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ.

Νάγιδος, πόλις σημαντικὴ ἐπὶ τῆς παραλίας Κιλικίας τῆς Τραχείας μεταξύ Ἀνεμουρίου καὶ Κελενδέρεως. Τὰ νομίσματα αὐτῆς εἶνε σχεδὸν πάντα ἀργυρᾶ καὶ χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ 400 π. Χ. μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου (Brandis, σ. 498).

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν, περὶ τὰ 430-400 π. Χ.

Ἀφροδίτη καθήμενη ἀρ., ἐπὶ θρόνου, στεφανουμένη ὑπὸ Ἑρωτος, ὃν φέρει ἐπὶ τοῦ τεταμένου δεξιοῦ βραχίονος αὐτῆς.

ΝΑΓΙΔΙΚΟΝ Διόνυσος ἀρχαϊκῆς τεχνοτροπίας, ἱστάμενος, κρατῶν θύρσον καὶ κλάδον ἀμπέλου μετὰ σταφυλῶν. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ ἐγκοίλῳ. . . . **Α** Στατῆρ 158 κ.

Περὶ τὰ 400-380 π. Χ.

Κεφαλὴ Διονύσου πωγωνοφόρου κισσοστεφῆς.

ΝΑΓΙΔΕΩΝ Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μετὰ σφενδόνης **Α** Στατῆρ 161 κ.

Ἀφροδίτη ἐπὶ θρόνου κρατοῦσα φιάλην, ὀπισθεν αὐτῆς ὑψηλὸς Ἑρως αἶρων ἑαυτὸν, ἵνα στέψῃ αὐτήν.

ΝΑΓΙΔΕΩΝ Διόνυσος ἡμίγυμνος, ἱστάμενος καὶ ἐπὶ θύρσου στηριζόμενος, κρατῶν δὲ κλάδον ἀμπέλου. . . . **Α** Στατῆρ 160 κ.

Περὶ τὰ 330-333 π. Χ.

Ἀφροδίτη καθήμενη κρατοῦσα φιάλην καὶ στεφανουμένη ὑπὸ Ἑρωτος ἱσταμένου, ὑπὸ τὸν θρόνον μῦς. (Πίναξ ΚΖ'. 2.)

ΝΑΓΙΔΙΚΟΝ Διόνυσος ἱστάμενος, ὡς ἀνωτέρω. Ἐν τῷ πεδίῳ διάφορα ὀνόματα ἀρχόντων συντετμημένα. . . . **Α** Στατῆρ 154 κ.

Ἀφροδίτη καθήμενη μεταξύ δύο σφιγγῶν καὶ κρατοῦσα ἄνθος ἐν τῇ δεξιᾷ της.

Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, ἀντωπὸς, κρατοῦσα Νίκην στέφουσαν αὐτήν καὶ στηριζομένη διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἐπὶ ἀσπίδος. Παρ' αὐτῇ δένδρον. . . .

(Imhoof, *Mon. Gr.*, Πίν. G. 15)

Α Στατῆρ 153 κ.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως ὀβολοὶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα μετὰ κεφαλῶν Ἀφροδίτης καὶ Διονύσου (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 363)

Ὀλβη, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ Κιλικίας τῆς Τραχείας, εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Ταύρου ἐπὶ βραχίονος τοῦ Καλυκάδνου κτισθεῖσα κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ Αἰάντος υἱοῦ τοῦ Τεύκρου, ιδρύσαντος αὐτόθι διάσημον ναὸν τοῦ Διός, οὗ ὁ ἀρχιερεὺς ἔφερε τὸν τίτλον δυνάστου τῆς Ὀλβης καὶ τοπάρχου Κεννατίδος καὶ Λαλασσίδος. Ἀπόγονοι τῆς ιερατικῆς ταύτης οἰκογενείας διετήρησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐνοίαν τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τινα χρόνον μετὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς λοιπῆς Κιλικίας εἰς Ῥωμαϊκὴν ἐπαρχίαν (Στράβ., 672). Ἔχομεν δὲ τὰ ἐξῆς νομισματικὰ μαρτύρια τῆς ἀρχῆς αὐτῶν (Waddington, *Mélanges*, II. σελ. 121 κ. ἐξ.): —

Περὶ τὰ 39 - 29 π. Χ. ἢ βραδύτερον.

Πολέμων Α'. Ἐπιγρ., Μ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΔΥΝΑΣΤΟΥ ΟΛΒΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΕΝΝΑΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΛΑΣΣΕΩΝ. Τύποι — Κεφαλὴ Πολέμωνος, ὀπισθ., θρόνος ἱερός· κεραυνός. Α· μέγεθ., 95.

Αἷας (χρόνοι Αὐγούστου καὶ Τιβερίου. 11 — 15(;) π. Χ.). Ἐπιγρ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ, κεφαλὴ Αὐγούστου· ὀπισθ. ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΑΙΑΝΤΟΣ ΤΕΥΚΡΟΥ ΤΟΠΑΡΧΟΥ ΚΕΝΝΑΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΛΑΣΣΕΩΝ, κεραυνός Α· 95. Κεφαλὴ Ἑρμοῦ· ὀπισθ. τρισκελές. Α· 9.

Πολέμων ὁ Β' (41 π. Χ.) ἔλαβε παρὰ τοῦ Κλαυδίου μέρος τῆς Κιλικίας εἰς ἀνταλλαγὴν τοῦ βασιλείου αὐτοῦ τοῦ Βοσπόρου. Τὰ νομίσματα αὐτοῦ, ἅτινα δὲν πρέπει νὰ συγχέωνται πρὸς τὰ τοῦ ἀρχαιότερου Πολέμωνος, φέρουσι τὴν ἐπιγρ. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ρόπαλον· ὀπισθ. [ΟΛΒΕ]ΩΝ ΛΑΛΑΣΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΝΑΤΩΝ, ἄρπη (*Z. f. Num.*, 1885, σ. 366).

Ἐν Ὀλβῃ ἐκόπησαν ὡσαύτως αὐτόνομα νομίσματα. Ἐμπρ. θρόνος, ὀπισθ. κεραυνός (*Zeit. f. Num.*, 1885, 369) καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ. ΟΛΒΕΩΝ, ἢ ΑΔ[ΡΙΑΝΩΝ] ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΩΝ ΟΛΒΕΩΝ,

ἐνίοτε τῇ προσθήκῃ τῆς ἐπιγραφῆς ΜΗΤ[ΡΟΠΟΛΕΩΣ] ΚΗ[ΤΙΔΟΣ] ἀποδεικνυούσης, ὅτι ἡ Ὀλβασα τοῦ Πτολεμαίου (V. 8), πρωτεύουσα τοῦ διαμερίσματος Κήτιδος, ἦτο ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν Ὀλβην τοῦ Στράβωνος. Τύποι — Ζεύς, Σέραπις, πῖλοι τῶν Διοσκούρων.

Ὀλμοι, ἐπὶ τοῦ πρὸς δυσμὰς τοῦ ἀκρωτηρίου Σαρπηδόνης κόλπου. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης μετεκομίσθησαν ὑπὸ Σελεύκου εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ πόλιν Σελεύκειαν τὴν πρὸς τῷ Καλυκάδνῳ. Ὁ Leake ἀπένειμε τοῖς Ὀλμοις ἀργυροῦν νομισμάτιον τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς δ., ἐν κύκλῳ σφαι- | ΟΛΜ Κεφαλὴ γυναικεία, δ. Ρ·9 κ.
ριδίων.

Πομπηϊόπολις. Ἴδε Σόλους.

Σεβαστή, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀρχελάου, βασιλέως τῆς Καππαδοκίας, ὧστιν ἔδωκαν οἱ Ῥωμαῖοι Κιλικίαν τὴν Τραχεῖαν. Ἐκεῖτο δὲ ἐπὶ τῆς στερεᾶς, χωριζομένη διὰ στενοῦ πορθμοῦ ἀπὸ τῆς νησιδος Ἐλαιούσης (Leake, *Num. Hell., As. Gr.*, σ. 109). Χαλκᾷ μετ' εἰχόνων Ἀντιόχου Δ' βασιλέως τῆς Κομμαγηνῆς καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἰωτάπης, καὶ αὐτόνομα μετ' ἐπιγραφῆς, ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Οὐαλεριανοῦ ἐπιγεγραμμένα ΣΕΒΑΣΤΗΣ. Τίτλοι — ΜΗΤΡΟΠ[ΟΛΕΩΣ], ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ, ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ΑΣΥΛΟΥ, ΙΕΡΑΣ ἢ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ. Ἄνευ ἀξιωματημονεῦτων τύπων.

Σελεύκεια πρὸς τῷ Καλυκάδνῳ κτισθεῖσα ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Α'. Αὐτόνομα χαλκᾷ νομίσματα τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. Ἐπιγρ., ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΑΛΥΚΑΔΝΩΙ, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ὀπισθ. Νίκη, κτλ.· κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἔχουσα τὴν κόμην εἰς τυπικοὺς πλοκάμους διατεταγμένην ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Λυκίας, ὀπισθ., πρόσθιον ἵππου. **Αὐτοκρατορικά** — ἀπὸ Τιβερίου μέχρι

Γαλλιηνοῦ. Ὅμοια ἐπιγρ., προστιθεμένων συνήθως τῶν τίτλων ΑΣ[Υ]ΛΟΥ] ΑΥΤ[ΟΝΟΜΟΥ] ἢ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ. Μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀρχόντων ἀπαντᾷ τὸ τοῦ Ξενάρχου (ΞΕΝΑΡΧΟΥ) τοῦ περιπατητικοῦ φιλοσόφου τῆς ἐποχῆς τοῦ Αὐγούστου. Κύριοι τύποι — Ἀθηνᾶ ἱσταμένη ἢ ἐπὶ τεθρίππου, καταβάλλουσα γίγαντας (*Zeit. f. Num.*, XIII, Πίν. IV, 10, 11). Νίκη· προτομαὶ ἀντιμέτωποι Τύχης καὶ Ἀπόλλωνος (;), κτλ.

Σελεύκεια πρὸς τῷ **Πυράμῳ** ὄνομα ἐπὶ βραχὺ τῆς Μόψου Ἑστίας.

Σελινοῦς, πόλις παράλιος Κιλικίας τῆς Τραχείας ὀλίγα μίλια πρὸς νότον τῆς Ἰωτάπης. *Αὐτοκρατορικά* — Λουκίλλης, Σεπτ. Σεουήρου, Σεουήρου Ἀλεξάνδρου, καὶ Φιλίππου Α'. *Ἐπιγρ.*, ΣΕΛΙΝΟΥΣΙΩΝ καὶ ΤΡΑΙΑΝΟ. ΣΕΛΙΝΟ. ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ. Τύποι — Ἀρτεμις κυνηγέτις καὶ ναός, ἐπὶ τοῦ ἀετώματος τοῦ ὁποῦ γέγραπται ΘΕΟΥ ΤΡΑ. εἰς μνήμην τοῦ Τραϊανοῦ, τελευτήσαντος ἐν Σελινοῦντι.

Σόλος, Ἑλληνικὴ παραθαλασσία πόλις περὶ τὰ εἴκοσι πέντε μίλια νοτιοδυτικῶς τῆς Ταρσοῦ. Τὰ ἀργυρᾶ αὐτῆς νομίσματα εἶνε κοινὰ καὶ χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ πέμπτου περίπου αἰῶνος π. Χ. μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 450-385 π. Χ.

Τοξότης γονατίζων φέρων τὸ σύνθημα
τῶν τοξοτῶν ἔνδυμα, κρατῶν δὲ
δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τόξον.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς· γρῦψ δὲ ἐπὶ τοῦ
κράνους.

(Hunter, Πίν. LI. 27, 29.)

ΞΟ, ΞΟΛΕΟΝ, ΞΟΛΕΩΝ, Σταφυλὴ
ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ

Ρ Στατῆρ 169 κ.

ΞΟΛΙ, ΞΟΛΙΟ, ΞΟΛΙΟΝ, ΞΟΛΙ-
ΚΟΝ ἢ ΞΟΛΕΩΝ Σταφυλὴ ἐν
τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ

Ρ Στατῆρ 163 κ.

Ρ Ὁβολ. 16 κ.

1) Ἄν πρέπει νὰ βασισθῇ τις εἰς τὸν κατάλογον τῆς συλλογῆς Behr ὑπάρχει ὡσαύτως διπλοῦς στατῆρ 316 κόκκων.

Περὶ τῶν ἀργυρῶν στατήρων τῶν ἐν Σόλοις ὑπὸ τοῦ σατρά-
που Τιριβάζου κοπέντων (386-380 π. Χ.), μετὰ τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ γράμμασιν Ἀραμαϊκοῖς ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως καὶ $\Sigma\Theta$ ἐπὶ
τῆς ἐμπροσθίας, ἴδε σελ. 288.

Περὶ τὰ 385-333 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους πωγωνοφόρου δαφνοστεφής, μετὰ λεοντῆς περὶ τὸν τράχηλον.	$\Sigma\Theta\Lambda\epsilon\ldots, \Sigma\Theta\Lambda\iota\kappa\omicron\Nu$ Κεφαλὴ σα- τράπου πωγωνοφόρου μετὰ τιάρας Περσικῆς. Φ Στατῆρ 156 κ.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς κρανοφόρος, ἀντω- πός.	Ζεὺς ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀρ. μετὰ σκή- πτρου. Ἐν τῷ πεδίῳ σταφυλῇ, στάχυς καὶ γράμμα Β. Ὑπὸ τὸν θρόνον $\Sigma \eta \xi \dots$ Φ Στατῆρ 168-164 κ.

Τὰ νομίσματα τῆς τελευταίας μνημονευθείσης κλάσεως κατ-
ετάχθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τὸν θρόνον γραμμάτων Μ, Τ, Ι
καὶ Σ τῇ Μαλλῶ, Ταρσῶ, Ἰσσῶ καὶ Σόλοις. Πάντα δὲ φαίνονται
ἀνήκοντα εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ 370 καὶ 350 π. Χ. περίοδον.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους Κοριν- θιακοῦ λοφωτοῦ.	$\Sigma\Theta\Lambda\epsilon\Omega\Nu$ Σταφυλῇ. Ἐν τῷ πεδίῳ, ὄνομα ἄρχοντος συντετμημένον καὶ σύμβολα—ρόδον, γλαῦξ, κτλ. . . Φ Στατῆρ 164 κ.
--	--

Περὶ τὰ 300-71 π. Χ.

Ἡ εἰς χαλκὸν νομισματοκοπία τῶν Σόλων ἐξηκολούθησεν ὑπὸ
τοὺς Σελευκίδας μέχρι τοῦ χρόνου τῆς καταστροφῆς τῆς πόλεως
ὑπὸ Τιγράνους βασιλέως τῆς Ἀρμενίας κατὰ τὸν τρίτον Μιθριδα-
τικὸν πόλεμον.

Αἱ ἐξῆς εἶνε οἱ κυριώταται ποικιλίαι:—

Αἰγίς μετὰ κεφαλῆς Μεδούσης.	$\Sigma\Theta\Lambda\epsilon\Omega\Nu$ Πυργοστεφής γυναικεία μορφή ἔφιππος. Λ 1·0
Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος.	» Ἀθηνᾶ κεραυνὸν κραδαί- νουσα Λ ·9
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.	» Μορφή ἱσταμένη, σκή- πτρον κρατοῦσα. Λ ·8

Κεφαλή Ἀθηνᾶς.

Κεφαλή Τύχης.

ΣΟΛΕΩΝ Γλαῦξ. Α · 8

» Πίλοι τῶν Διοσκούρων. .
Α · 8

Οὐχὶ μακρὸν μετὰ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν οἱ Σόλοι ἀνηγέ-
θησαν ὑπὸ τοῦ Πομπηίου ὑπὸ τὸ ὄνομα Σολόπολις. Ὑπάρχουσι
χαλκᾶ νομίσματα μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Πομπηίου, *επιγρ.*, ΣΟ-
ΛΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Ταχέως δὲ κατόπιν μετωνομάσθη Πομπηϊόπολις.
Τὸ χρονολογικὸν σύστημα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 67 π. Χ. Ἐπιγρ.,
ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, κεφαλὴ τοῦ Πομπηίου, *ὀπισθ.* Ἀθηνᾶ ἢ
Νίκη. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Τριβ. Γάλλου, μετὰ
ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ., ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ἐπί-
σης προσθέτως ΣΕΒΑΣΤΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ (Concordia Augg. Αὐρη-
λίου καὶ Οὐήρου). ΠΗΓΗ ΣΟΥΝΙΑΣ, ἡ πηγὴ Σουνίας καταχειμένη,
κρατοῦσα δὲ κέρας Ἀμαλθείας. Προτομὴ τοῦ φιλοσόφου Χρυσίπ-
που, μετὰ χειρὸς θωπευούσης τὸν πώγωνα, *ὀπισθ.*, προτομὴ τοῦ
ποιητοῦ Ἀράτου(;), ἀμφοτέρων γεννηθέντων ἐν Σόλοις. Πρὸς δὲ
καὶ ἄλλοι τύποι ἄνευ ἰδιαιτέρου τινὸς ἐνδιαφέροντος.

Σύεδρα, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Κιλικίας τῆς Τραχείας παρὰ τὰ σύνορα
τῆς Παμφυλίας. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σαλωνίνης.
Επιγρ., ΣΥΕΔΡΕΩΝ, ἐνίοτε προσθήκη ΣΕΜΝΗΣ ΕΝΔΟΞΟΤΕΡΑΣ.
Ἀγῶνες — ΘΕΜΙΔΕΣ (H. de Longpérier, *Rev. Num.*, N. S.,
XIV. 61), καὶ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑ. Τύποι, διάφοροι.

Ταρσός, ἐπὶ τοῦ Κύδνου ποταμοῦ, μνημονευομένη τὸ πρῶ-
τον ὑπὸ Ξενοφῶντος ὡς μεγάλη καὶ εὐδαίμων πόλις, ἐνθα ὑπῆρχε
καὶ τὸ ἀνάκτορον τοῦ Σουενέσιος, βασιλέως τῆς Κιλικίας. Εἶνε
ἀναμφίβολον ὅτι ἐκόπησαν ἐν Ταρσῷ νομίσματα ὑπὸ τῶν βασιλέων
ἢ σατραπῶν τῆς Κιλικίας ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ πέμπτου αἰῶνος
καὶ ἐξῆς, ὁ δὲ κ. Six (*Num. Chron.*, 1884, σ. 152) ἔχει πιθανῶς
δίκαιον ἀποδίδων εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον τῆς Ταρσοῦ σειρὰν νο-
μισμάτων, ἣν οἱ νομισματικοὶ μέχρι τοῦδε ἀδιάτακτον κατέλιπον

Αἱ κυριώταται ποικιλίαι ἔχουσιν ὡς ἐξῆς: —

ΗΛΕΚΤΡΟΝ. Ἐκτος αἰὼν π. Χ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Δάμαλις γονατίζουσα πρὸς δ. καὶ ἑστρεφομένη πρὸς μὸσχον θηλαζόμενον παρ' αὐτῆς. | Ἐγκοιλὸν ἐπίμηκες. HE ἢ X 215 κ.

Ἐὰν ὁ στατῆρ οὗτος, νῦν ἐν τῷ νομισματικῷ Μουσείῳ τοῦ Μονάρχου ἀποκείμενος, ὀρθῶς ὑπὸ τοῦ Six ἀπενεμήθη τῇ Ταρσῷ (*Num. Chron.*, 1884. σ. 152), πρέπει νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι ὑπῆρχον ἐμπορικαὶ σχέσεις μεταξὺ Ταρσοῦ καὶ Λυδίας ἢ τῶν παραλίῳ πόλεων τῆς Ἰωνίας.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Περὶ τὰ 500-450 π. Χ. Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Δάμαλις ἱσταμένη καὶ ἑστρεφομένη πρὸς μὸσχον ὃν θηλάζει. | Ἡρακλῆς κραδαίνων ῥόπαλον, ἐγείρων δὲ λέοντα ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ποδός. . . . P Στατῆρ 164 κ.

Βαάνας ἢ Βαναίας (;). Νομισματοκοπεῖον, Ταρσός (;).

Περὶ τὰ 450-400 π. Χ.

Ἡρακλῆς μετὰ τόξου καὶ φαρέτρης, ὑψὼν λέοντα ἀπὸ τῆς οὐρᾶς. | NBN (μονογράφημα Ἀραμαϊκῶν γραμμάτων). Δάμαλις θηλάζουσα μὸσχον. . . . P Στατῆρ 170 κ.
Βασιλεὺς τῆς Περσίας μαχόμενος πρὸς λέοντα. (B. V. Head, *Lydia and Persia*, Πίν. III, 12.) | NBN Δάμαλις θηλάζουσα μὸσχον P Στατῆρ 166 κ.

Ἀνώνυμός τις. Νομισματοκοπεῖον Ταρσοῦ.

Περὶ τὰ 450-400 π. Χ.

Βασιλεὺς τῆς Περσίας τραυματίζων δι' ἀκινάχου λέοντα. | TEPΞI καὶ $\text{I}\eta$ Βασιλεὺς βαδίζων, κρατῶν σκῆπτρον καὶ σταυρὸν ὠτίτην (*crux ansata*). . . . P Στατῆρ 168 κ.
Βασιλεὺς ἑφιππος, οὗ κάτω σταυρὸς (Rev. Num. 1860, Πίν. XVIII, 5.) | $\text{I}\eta$ Δύο στρατιῶται ἱστάμενοι ἀντιμέτωποι. . . . P Στατῆρ 164 κ.

- Βασιλεὺς ἔφιππος, κρατῶν ἄνθος.
 Πρὸ αὐτοῦ τῆπ ἢ τῆπ
 (B. V. Head, *ἔν. ἀ. Πίν. III*, 13.)
- Ὅμοιως. (Σύμβολον, κεφαλὴ ἄετοῦ
 (De Luynes, *Satrap.*, Πίν. XII)
- Πρόσθιον Πηγᾶσου, ἐνίο ε μετὰ συμ-
 βόλου κεφαλῆς ἄετοῦ.
- Βασιλεὺς ἔφιππος ἀνορθούμενος πρὸς
 δ. Πρὸ αὐτοῦ, σταυρὸς ὠτίτης
 (De Luyn., *Satrap.*, Πίν. VIII, 1)
- Ὅμοιως.
- Ἴππεὺς γυμνὸς ἐπὶ ἵππου ἀνορθου-
 μένου.
- Ἑλλήν ὀπλίτης γονατίζων, μετ' ἄ-
 σπίδος καὶ δόρατος.
 (Num. Chron, 1884, Πίν. V, 2.)
- Λέων καταβροχθίζων ταῦρον.
 (Num. Chron. 1884, Πίν. V, 3.)
- Τετραγώνον ἔγκοilon. Τοξότης γονα-
 τίζων καὶ τείνων τόξον. Ὅπισθεν,
 σταυρὸς ὠτίτης (crux ansata)
 P Στατῆρ 168 κ.
- Ὅμοιως. (Σύμβολον, κεφαλὴ ἄετοῦ)
 P Στατῆρ
- Ὅμοιως. Μετὰ ἡ ἄνευ κεφαλῆς ἄε-
 τοῦ
 P 55 κ.
 Imhoof, *Mon Gr.*, Πίν. G, 6.)
- τῆπ Ὀπλίτης Ἑλλήν γονατίζων,
 ἀμυνόμενος δὲ δι' ἀσπίδος καὶ δό-
 ρατος . . . P Στατῆρ 163 κ.
- Ὅμοιως . . . P Τρίτη 50 κ.
- τῆπ Ὅμοιως. . P Στατῆρ 162 κ.
- Τετράγωνον ἔγκοilon. Ἴππεὺς γυ-
 μνὸς ἐπὶ προτομῆς ἵππου. P 42 κ.
- τῆπ Στάχυς, ἐν τετραγώνῳ γραμ-
 μικῷ. . . P Στατῆρ 163 κ.

Τέταρτος αἰὼν π. X.

Διαρχοῦντος τοῦ πλείστου μέρους τοῦ τετάρτου αἰῶνος, τὰ ἐν Ταρσῷ κοπέντα νομίσματα φέρουσι τὰ ὀνόματα τῶν σατραπῶν, τῶν ἐκάστοτε κυβερνώντων τὴν Κιλικίαν ἢ παρασκευαζόντων ἀπὸ τῶν λιμένων αὐτῆς τὰς διαφόρους ναυτικές ἐκστρατείας ἐναντίον τῶν ἐξεγειρομένων ἐπαρχιῶν τοῦ Περσικοῦ κράτους.

Τιριδάζος. Περὶ τὰ 386 π. X. Στατῆρες ἀργυροὶ ὡς οἱ ὑπὸ τὴν Ἰσθὸν περιγραφέντες (σελ. 288), ἀλλὰ διακρινόμενοι διὰ τοῦ γράμματος T, ἀρχικοῦ τοῦ νομισματοκοπείου τῆς Ταρσοῦ. *Ἐπιγρ.* ירדן γράμμασιν Ἀραμαϊκοῖς.

Τὸ ἐξῆς νόμισμα τοῦ Τιριδάζου μετὰ Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς δυνατόν ἐπίσης νὰ ἐκόπη ἐν Ταρσῷ, ἂν καὶ ἡ ἀγροῖκος αὐτοῦ τεχνοτροπία φαίνεται ὅτι ἐνδεικνύει ἀσημότερόν τι νομισματοκοπεῖον τῆς Κιλικίας.

Κεφαλή Ἡρακλέους πωγωνοφόρου | ΤΕΙΡΙΒΑΙΟΥ Κεφαλή σατράπου,
μετὰ λεοντῆς περὶ τὸν τράχηλον | ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν Σό-
λων ρ Στατῆρ 152 κ.

Ὀρόντας. Περί τὰ 386 π. Χ.

Ἑλλην ὀπλίτης γονατίζων, ἀμυνόμε- | ΟΡΟΝΤΑ Πρόσθιον κάπρου πτερω-
νος δὲ δι' ἀσπίδος καὶ δόρατος | ρωτοῦ ρ 43 κ.
Σῆμα νομισματοκοπείου Τ. | (Ἐν τῷ Βρεταν. Μουσείῳ).

Ἐν τούτοις τὰ νομίσματα ταῦτα δύνανται ὡσαύτως νὰ ἀπο-
νεμηθῶσιν εἰς τὰς ἐν Ἰωνίᾳ Κλαζομενάς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὀπι-
σθοτύπου. (Ἴδε σελ. 116.)

Φαρνάδαζος. Περί τὰ 378-372 π. Χ. Τὰ ἐν Κιλικίᾳ ἐν
ὀνόματι τοῦ σατράπου τούτου κοπέντα νομίσματα ἀπενεμήθησαν
ὑπὸ τοῦ Waddington (*Mél.* σ. 65) εἰς τὸν χρόνον, ὅτε παρε-
σκεύαζε τὴν κατὰ τῆς Αἰγύπτου ἐκστρατεῖαν αὐτοῦ.

Κεφαλή Ἀρεθούσης μετὰ λυτῆς κό- | ἡ 112173 Κεφαλή Ἀρεως (:) πω-
μης, ἀντιγεγραμμένη ἀπὸ τῶν νο- | γωνοφόρου μετὰ κρόνους λοφωτοῦ.
μισμάτων τῶν Συρακουσῶν. | (*Num. Chron.*, 1884, Πίν. V. 6.)
ρ Στατῆρ.

Ὁμοίως. | ΚΙΛΙΚΙΟΝ ἡ 112173 Κεφαλή Ἀρεως (:) ρ Στατῆρ 163 κ.
(Waddington, *Mél.*, Πίν. V. 4.)
ἡ 112173 Κεφαλή Ἀρεως (:) κρ- | ἡ 112173 Βασιλτάριος ἦτοι Ζεὺς τῆς
νοφόρος. | Ταρσοῦ ἐπὶ θρόνου. ρ Στατῆρ 161 κ.
(*Num. Chron.*, 1884, Πίν. V. 7)

Τάρχαμος (ς). Περί τὰ 380-360 π. Χ. Οὕτως ἀναγινώσκε-
ται ὑπὸ τοῦ κ. Six (*Num. Chron.*, 1884, σ. 125). Ὁ κ. Wad-
dington ἀναγινώσκει τὸ ὄνομα Δατάμης

Κεφαλή Ἀρεθούσης, ὡς ἀνωτέρω. | ἡ 112173 Κεφαλή Ἀρεως, ὡς ἀνωτέ-
(*Num. Chron.*, 1884, Πίν. V. 8.) | ρω. . . ρ Στατῆρ 168 κ.
ἡ 112173 Βαδλ καθήμενος ἐπὶ θρό- | » Σατράπης καθήμενος, κρα-
νου ἐν κύκλῳ πυργίσκων, κρατῶν | τῶν βέλος, ἐν τῷ πεδίῳ τόξον, ἀνω
σκηπτρον, σταφυλὴν καὶ στάχυν | δὲ Ὀρμούσδης (*Num. Chron.*,
παρ' αὐτῷ δὲ θυμιατήριον. | 1884, Πίν. V. 9.) ρ Στατ. 163 κ.

יגלגב Βαβλ καθήμενος ἐπὶ θρόνου
ἐν κύκλῳ πυργίσκων, κρατῶν
σκῆτρον σταφυλὴν καὶ στάχυν
παρ' αὐτῷ θυμιατήριον.
(Πίναξ KZ'. 3.)

יגלגב Δύο ἀνδρικοὶ μορφαί, ὧν ἡ
μὲν γυμνή, ἡ δὲ ἐνδεδυμένη, ἰστά-
μεναι ἀντιμέτωποι μετὰ θυμια-
τηρίου ἐν μέσῳ αὐτῶν . . .
Α' Στατήρ 169 κ.

Ἀνώνυμος. Νομισματοκοπεῖον, Ταρσός. Περί τὰ 370-350 π. X.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἀντωπός, μετὰ τρι-
λόφου περικεφαλαίας.
(*Num. Chron.*, 1884, Πίν. VI. 4.)

Βασιλτάριος ἐπὶ θρόνου. Ἐν τῷ πε-
δίῳ στάχυν, σταφυλὴ, φύλλον κισ-
σοῦ, κτλ. Ὑπὸ δὲ τὸν θρόνον Τ
(Σῆμα τοῦ νομισματοκοπεῖου τῆς
Ταρσοῦ) . . Α' Στατήρ 168 κ.

Παράβαλε ἕτερα ὁμοίότυπα νομίσματα κοπέντα ἐν Ἰσσω,
Μαλλῶ καὶ Σόλοις.

Ἀθηνᾶ καθήμενη μετὰ δόρατος καὶ
ἀσπίδος· ὀπισθεν αὐτῆς, δένδρον.
(*Zeit. f. Num.*, VII. σ. 13.)

ΤΕΡΣΙΚΟΝ Νύμφη γονατίζουσα,
παίζουσα δὲ μετ' ἀστραγάλων. .
Α' Στατήρ 156 κ.

Ἡρακλῆς γονατίζων ἐπὶ τοῦ ῥοπά-
λου του, ἄγχων δὲ λέοντα.
(*De Luynes, Satr.*, Πίν. XI.)

ΤΕΡΣΙΚΟΝ Κεφαλὴ Ἀφροδίτης,
φέρουσα πόλον . . .
Α' Στατήρ 163 κ.

Μαζαῖος. Περί τὰ 362 - 328 π. X. Περί τῆς ἱστορίας τοῦ
σατράπου τούτου ἴδε τὸ ἤδη μνημονευθὲν ἄρθρον τοῦ κ. Six. Οὗτος
ἐκυβέρνησα τὴν Κιλικίαν πλέον τῶν τριάκοντα ἐτῶν, ἦτο δὲ ἐπί-
σης σατράπης ἐπὶ δέκα περίπου ἐνιαυτοὺς τῆς βορείου Συρίας,
πρὸς δυσμὰς τοῦ Εὐφράτου, τῆς χώρας καλουμένης Ἐβέρ-ναχάρ
(= ἡ πέραν τοῦ ποταμοῦ: Transpotamia) πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῆς
Μεσοποταμίας. Ὅτε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐβάδιζε κατὰ τῆς Βαβυλῶ-
νος, ὁ Μαζαῖος ἤνοιξεν αὐτῷ τὰς πύλας τῆς πόλεως διὸ διετῆρσε
τὴν διοίκησιν τῆς Βαβυλῶνος ὑπὸ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρι τοῦ ἐν
ἔτει 328 π. X. θανάτου τούτου. Τὰ νομίσματα τοῦ Μαζαίου δύ-
νανται χάριν εὐκολίας νὰ περιγραφῶσι πάντα ὑπὸ τὴν Ταρσόν, ἔνθα,
ἢ ἐν πάσει περιπτώσει ἐν Κιλικίᾳ, φαίνεται ὅτι ἐκόπησαν τὰ πλεῖστα

ἐξ αὐτῶν. Τὰ νομίσματα μερίζονται εἰς τὰς ἐξῆς κλάσεις: —

Κιλικικὸν κόμμα

יחגב Βααλτάρσιος ἐπὶ θρόνου. (Πίναξ KZ'. 4)	יחגב Λέων καταβροχθίζων ἔλαφον P Στατήρ 169 κ.
» Ὅμοίως. (Num. Chron., 1884, Πίν. V. 13, 14.)	» Λέων καταβροχθίζων ἔλαφον P Στατήρ 167 κ.
» Ὅμοίως (Avtóthi. Πίν. VI. 2.)	» Ἄνευ ἐπιγραφῆς. Λέων καταβρο- χθίζων ταῦρον, οὐ κάτω τὰ πυρ- γοστεφῇ τείχῃ πόλεως. Ἐν τῷ πεδίῳ, ῥόπαλον. P Στατήρ 172 κ.

Τὰ τελευταῖα μνημονευθέντα νομίσματα φέρουσιν ὑπὸ τὸν θρόνον τὰ νομισματοκοπείων γράμματα I, M, X. ἢ T, δηλοῦντα τὴν Ἰσσόν, Μαλλόν, Σόλους καὶ Ταρσόν.

יחגב Βααλτάρς ἐπὶ θρόνου (Πίναξ KZ'. 5.)	יחגב י מלכא יחגב = « Μα- ζαῖος ὁ ἐπὶ τῆς Ἑβέρ-ναχάρας καὶ Κιλικίας». Λέων καταβροχθί- ζων ταῦρον ὑπεράνω τειχῶν πό- λεως. . . . P Στατήρ 171 κ.
---	---

Ἡ ἐπιγραφὴ τῶν σπουδαίων τούτων νομισμάτων ἡρμηνεύθη τὸ πρῶτον ὀρθῶς ὑπὸ τοῦ κ. Halévy (*Mélanges d'Epigr. Sémitique*, 1874, σ. 64-71).

יחגב Βααλτάρσιος ἐπὶ θρόνου. (Num. Chron., 1884, Πίν. VI. 5.)	יחגב Λέων βαδίζων ἐνίοτε σύμ- βολα μήνη καὶ ἀστήρ. P 165 κ.
--	--

Τὰ ἐν Ταρσῷ κοπέντα νομίσματα τοῦ Μαζαίου ἀκολουθοῦνται ὑπὸ στατήρων φερόντων τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξάνδρου γράμμα-
σιν Ἀραμαϊκοῖς.

Βααλτάρσιος ἐπὶ θρόνου. ὀπισθεν αὐτοῦ יחגב.	» Ἡ θεὰ Ἀτέχ πεπλοφόρος, καθημένη ἐπὶ λέοντος. ὀπισθεν יחגב, ὑπε- ράνω ב. . . . P 123 κ.
(Cat. Behr, Πίν. II. 1.)	
Κεφαλὴ θεᾶς, ὀπισθεν יחגב.	Λέων σπαράσσων ταῦρον ὑπεράνω יחגב P 127 κ.
(De Luynes, <i>Satr.</i> , Πίν. XVI. 1)	

Ταῦτα δὲ μετὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα ἀντικατεστήθησαν ὑπὸ τῶν συνήθων νομισμάτων τοῦ Ἀλεξάνδρου (Müller ἀρ. 1279 κ. ἐξ.) Ἐν τούτοις ἡ κατάταξις αὐτῶν εἰς τὴν Ταρσὸν πολὺ ἀπέχει τῆς βεβαιότητος.

Συριακὸν κόμμα. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Τριήρης ἐπὶ κυμάτων μετὰ ἐρετῶν, ὑπεράνω χρονολογίαι δηλοῦσαι τὰ ἔτη 19, 20 καὶ 21 τοῦ Ωχου (341-339 π. Χ.) καὶ τὰ ἔτη 1 καὶ 2 τοῦ Ἀρσῆ (338-337 π. Χ.) (Num. Chron., 1884, Πίν. VI. 11, 12.)

ἸΤΙΩ Βασιλεὺς ἐπὶ ἀμάξης ἐλαυνομένης ὑπὸ ἡνιόχου. Ὁπισθεν δὲ ἀκόλουθος μετ' ἀσιατικοῦ ἐνδύματος. Ρ Φοινικ. ὀκτάδραχ. 400 κ.

Οἱ τύποι τῶν νομισμάτων τούτων εἶνε οἱ τῶν πασιγνώστων μεγάλων Φοινικικῶν νομισμάτων τῶν κυκλοφορούντων εἰς τὰς ναυτικὰς πόλεις τῆς Φοινικικῆς παραλίας ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 424 π. Χ. ἀρχῆς τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Β'.

Ἀπομμήσεις τῶν Ἀθηναϊκῶν τετραδράχμων, περὶ τὰ 328-331 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἡμελημένης τεχνοτροπίας. (Num. Chron., 1884, Πίν. VI. 10.)

ἸΤΙΩ Ἀθηναϊκὴ γλαῦξ. Ρ Ἀττικ. τετράδρ.

Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα Ἀττικῶν τετραδράχμων ἐκόπησαν πιθανῶς πρὸς πληρωμὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄλλων μισθοφόρων τῶν παρὰ Μαζαίου συναθροισθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἀποπειρῶν τῶν Περσῶν πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ προχωροῦντος Ἀλεξάνδρου.

Τετράδραγμα Ἀττικοῦ σταθμοῦ, ἀλλὰ μετὰ Περσικῶν τύπων, κοπέντα πιθανῶς ἐν Βαβυλῶνι μετὰ τὸ 331 καὶ 328 π. Χ., ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Μαζαίου.

ἸΤΗΥΣ Βααλτάρσιος ἐπὶ θρόνου. (Πίναξ KZ'. 6.)

ἸΤΙΩ Λέων βαδίζων Ρ Ἀττικ. τετράδρ.

Ἀνεπίγραφον. Ὁμοίως. (Num. Chron., Πίν. VI. 8.)

Ἀνεπίγραφον. Ὁμοίως. Ρ Ἀττικ. τετράδρ. καὶ κλάσματα.

Ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων νομισμάτων τῆς σειρᾶς ταύτης αἱ Ἀρμαϊκαὶ ἐπιγραφαὶ ἀντικαθίστανται διὰ Ἑλληνικῶν γραμμάτων, μονογραφημάτων καὶ συμβόλων, τέλος δ' ἐμφανίζεται ἡ ἄγκυρα, τὸ γνωστὸν σύμβολον τοῦ Σελεύκου, ὑπεράνω τοῦ λέοντος τῆς ὀπισθίας ὀψεως τοῦ νομίσματος (*Num. Chron.*, 1884, Πίν. VI. 7). Τοῦτο δ' εἶνε πολυτιμοτάτη χρονολογικὴ ἔνδειξις ἥτις ἀποδεικνύει, ἐὰν ᾗτο χρεῖα πλειόνων τεκμηρίων, ὅτι τὰ λεοντοφόρα ταῦτα τετραδράχμα ἐξηκολούθουν ἐκδιδόμενα συγχρόνως τοῖς μετ' Ἀλεξανδρείων τύπων τετραδράχμοις. Κατάλογον πασῶν τῶν γνωστῶν ποικιλιῶν ἶδε παρὰ Imhoof (*Mon. Cr.*, σ. 377). Ἀξίον δ' εἶνε σημειώσεως ὅτι ἡ κατασκευὴ τῶν λεοντοφόρων τετραδράχμων ὁμοιάζει τὴν τῶν χρυσῶν διπλῶν δαρεικῶν (ὡς ὄντων ἀμφοτέρων παχυτάτων μετὰ στεφάνης σφυρηλάτου). Τὰ πλεῖστα τῶν σωζομένων παραδειγμάτων ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων τῶν νομισμάτων προέρχονται ἐξ Ἰνδιῶν. Ἡ προέλευσις δ' αὕτη, ὑποστηρίζει πληρέστατα τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ταῦτα ἐκόπησαν ἐν Βαβυλῶνι.

Ἄς ἐπανεέλθωμεν νῦν εἰς τὴν Ταρσὸν καὶ ἃς ἐξετάσωμεν συντόμως τὴν νομισματικὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ ἐντεῦθεν.

Ὑπὸ τοὺς Σελευκίδας βασιλεῖς, τοὺς ἀπὸ Ἀντιόχου Ζ' μέχρις Ἀντιόχου Θ', ἡ Ταρσὸς ᾗτο ἐν τῶν βασιλικῶν νομισματοκοπειῶν τῶν ἐκδιδόντων τετράδραχμα (*B. M. Cat. Seleuc.*, κλπ.). Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ἀνερχόμενα μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν καὶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων. Αἱ ἐπιγραφαὶ εἶνε ΤΑΡΣΕΩΝ, ΤΑΡΣΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ΤΑΡΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΥΔΝΩΙ καὶ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΥΔΝΩΙ, τῆς Ταρσοῦ φερούσης ἐπὶ βραχὺ τὸ ὄνομα Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Κύδνῳ ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ Δ', βασιλέως τῆς Συρίας. Αἱ μεταγενέστεροι ἐκδόσεις φέρουσι ΤΑΡΣΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ὀπισθ. ΚΟΙΝΟΝ ΚΙΛΙΚΙΑΣ· ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΤΑΡΣΕΩΝ, ΑΔΡΙΑΝΗΣ ΤΑΡΣΟΥ, ΑΔΡΙΑΝΗ ΚΟΜΟΔΙΑΝΗ ΤΑΡΣΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, κτλ. Ὄνόματα ἀρχόντων, ἄνευ

τίτλων, προτασσομένης τῆς ΕΠΙ. Οἱ κύριοι τύποι εἶνε ἡ Τύχη τῆς Ταρσοῦ καθημένη σὺν τῷ ποταμῷ Κύδνῳ νηχομένην παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· Ζεὺς Τάρσιος, ὅπερ εἶνε μετάφρασις ἐλληνικὴ τοῦ ἀρχαίου Βααλτάρς, καθήμενος ἐπὶ θρόνου· Κεφαλὴ Τύχης πυργωστεφής, πρὸς δὲ μορφὴ θεότητος, περὶ ἧς ὑποτίθεται ὅτι παριστᾷ τὸν Σάνδητα (Σανδάν), ἥτοι Ἀσιατικὸν Ἡρακλέα, ιστάμενον ἐπὶ τῶν νότων λέοντος κερασφόρου, τῆς ὅλης παραστάσεως οὔσης ἐνίοτε ἐν μνημείῳ πυραμιδοειδεῖ. Ἐκ τῶν αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης — σημειωτέοι πρὸ πάντων οἱ ἐξῆς τύποι καὶ ἐπιγραφαί:—

Ἀγῶνες — ΚΟΜΟΔΕΙΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ, ΘΕΟΓΑΜΙΑ — ΟΛΥΜΠΙΑ — ΔΗΜΗΤΡΙΑ· ἐπίσης ἐν ΚΟΔΡΙΓΑΙΣ ΟΡΟΙΣ ΚΙΛΙΚΩΝ, ΣΕΥΗΡΕΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ ΕΠΙΝΕΙΚΙΑ. Περὶ τῆς κόμης τῶν Κοδριγῶν, ἔνθα οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἐτελοῦντο, ἴδε Eckhel, III. 79. ΚΟΡΑΙΑ, ΚΟΙΝΟΙ ΚΙΛΙΚΙΑΣ, ΤΑΡΣΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΚΙΛΙΚΩΝ, ΙΣΑΥΡΙΑ ΚΑΡΙΑ ΛΥΚΑΟΝΙΑ, ΚΟΙΝΟΣ ΤΩΝ Γ ΕΠΑΡΧΕΙΩΝ (*Ann. de Num.*, VII. 21) ἢ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ.

Τιμητικοὶ τίτλοι — ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΚΙΛΙΚΩΝ· ΝΕΩΚΟΡΟΣ. ΕΛΕΥΘΕΡΑ· Α. Μ. Κ. Γ. Β. (=πρώτη μερίστη καλλίστη γραμματεῖ βουλῆς). Ἐπίθετα πρὸς τιμὴν τῶν αὐτοκρατόρων, ΚΟΜΟΔΙΑΝΗ, ΣΕΥΗΡΙΑΝΗ, ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗ, ΜΑΚΡΕΙΝΙΑΝΗ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΗ, κτλ.

Θεότητες — ΔΙΟΣ ΤΑΡΣΕΩΝ, ΤΥΧΗ ΤΑΡΣΟΥ, ΠΑΛΛΑΣ ΑΘΗΝΗ, ΚΥΔΝΟΣ, ὁ ποταμὸς Κύδνος.

Διάφορα — ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ (Eckhel, III, 73)· ΚΟΡΟΙ ΣΕΒΑΣΤΟΙ (Καρακάλλας καὶ Γέτας)· ΣΕΙΤΟΣ παρὰ πλοῖον πλησίον (Eckh. III. 73)· ΟΡΤΥΓΟΘΗΡΑ, παρὰ τύπον Τύχης καθημένης ἂν καὶ ἄνευ σχέσεώς τινος πρὸς τὸν τύπον· ΔΩΡΕΑ ΣΙΤΟΥ, Τριπτόλεμος ἐπὶ ἄρματος δρακόντων (*Ann. de Num.* VII, 19). Οἱ τύποι τῶν αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων τῆς Ταρσοῦ παρουσιάζουσι

μεγάλην ποικιλίαν. Πολυάριθμοι ἰδίως εἶνε οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους. (Ἰδε *Zeit. f. Num.*, III. 333 κ. ἐξ. καὶ VIII. 10).

Τιτιόπολις (*Rev. Num.*, 1838, σ. 422 καὶ 1883, σ. 37), κειμένη πιθανῶς ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Καλυκάδνου. *Αὐτοκρατορικὰ* Ἀδριανοῦ καὶ Γέτα. *Ἐπιγρ.* ΤΙΤΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Τύποι* — Ζεὺς καθήμενος· Διόνυσος ἱστάμενος μετὰ πάνθηρος.

Φιλαδέλφεια, ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Κητίδος, ἐπὶ τοῦ Καλυκάδνου ποταμοῦ (Πτολεμ. 8 § 5). *Αὐτοκρατορικὰ* — Ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Μαξιμίνου. *Ἐπιγρ.* ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΚΗΤΙΔΟΣ. *Τύποι* — Ζεὺς ἢ Τύχη (Waddington, *Rev. Num.*, 1883, σ. 35).

Φλαβιόπολις, ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ ὅρους Ταύρου, ὑπεράνω τῆς Ἀναζάρβου, λαβοῦσα τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Οὐεσπασιανοῦ. *Αὐτοκρατορικὰ* νομίσματα εἶνε γνωστὰ ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρις Οὐαλεριανοῦ. *Ἐπιγρ.* ΦΛΑΟΥΠΟΛΕΙΤΩΝ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 74 μ. Χ. *Τύποι* — Προτομαὶ τῶν Διοσκούρων ἀντιμέτωποι· κεφαλὰὶ Σεράπιδος καὶ Ἰσιδος· Τύχη καθημένη μετὰ ποταμίου θεοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, κτλ.

ΝΗΣΟΙ ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΙΛΙΚΙΑΙ

Ἐλαιοῦσα, μικρὰ νῆσος χωριζομένη διὰ στενοῦ πορθμοῦ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς ἡπείρου πόλεως Σεβαστῆς. *Αὐτόνομα* αὐτοκρατορικῶν χρόνων πρὸς δὲ αὐτοκρατορικὰ τοῦ Κομμόδου. *Ἐπιγρ.* ΕΛΑΙΟΥΣΙΩΝ. *Τύποι* — Κεφαλὴ Διός, ὀπισθ. Νίκη· κεφαλὴ Τύχης, ὀπισθ. Ἑρμῆς.

Κ Υ Π Ρ Ο Σ

Ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἀσσυρίων βασιλέων ὑπῆρχον ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ δέκα μικρὰ κράτη, ὧν οἱ δυνάσται μνημονεύονται ἐν διαφοροῖς ἐπιγραφαῖς. Τρεῖς δ' αἰῶνας κατόπιν ὁ Διόδωρος (XVI. 42) ἀπαριθμεῖ ἐννέα βασιλεία ἐν τῇ νήσῳ, «Ἐν γὰρ τῇ νήσῳ ταύτῃ πόλεις ἦσαν ἀξιόλογοι μὲν ἐννέα, ὑπὸ δὲ ταύτας ὑπῆρχε τεταγμένα μικρὰ πολίσματα τὰ προσκυροῦντα ταῖς ἐννέα πόλεσιν. Ἐκάστη δὲ τούτων εἶχε βασιλεία, τῆς μὲν πόλεως ἄρχοντα, τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν Περσῶν ὑποτεταγμένον.» Αἱ ἐννέαι αὗται πόλεις ἦσαν αἱ ἑξῆς — (1) Σαλαμῖς, (2) Κίτιον μετὰ τοῦ Ἰδαλίου καὶ τῆς Ταμάσου, (3) Μάριον, (4) Ἀμαθοῦς, (5) Κούριον, (6) Πάφος, (7) Σόλοι, (8) Λάπαθος, καὶ (9) Κερύνεια. (Ἴδε I. P. Six, *Rev. Num.*, 1883, σ. 254.)

Μεθ' ὅλας τὰς ἀξιολόγους ἐρεῦνας τοῦ κ. R. H. Lang (*Num. Chron.*, 1871), Six (ἐνθ. ἀ.) καὶ Δρ. W. Deecke (*H. Collitz, Sammlung de gr. Dialekt-Inscr. I. Die griechischkyprischen Inschriften in epichorischer Schrift*, 1883) παραμένει λίαν ἀβεβαία ἡ κατάταξις μεγάλου ἀριθμοῦ Κυπριακῶν νομισμάτων. Τοῦτο δὲ ἀποδοτέον κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἄκραν δυσκολίαν τῆς διακρίσεως ἀπ' ἀλλήλων πολλῶν χαρακτῆρων τῶν Κυπριακῶν συλλαβικῶν γραμμάτων ἐπὶ τῶν νομισμάτων, συνήθως κακῶς διατηρουμένων ἢ ἀμελῶς κεκομμένων, ἐν μέρει δὲ καὶ εἰς τὸ ἀτελὲς τῶν γνώσεων ἡμῶν περὶ τῆς ἱστορίας τῆς νήσου κατὰ τὸν πέμπτον καὶ τέταρτον αἰῶνα π. Χ. εἰς ἣν περίοδον ἀνήκουσιν τὰ νομίσματα. Ἐν τούτοις ὅμως, ἂν λάβωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὁ ἀποθανὼν ἤδη Γεώργιος Smith, ὑπάλληλος τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, ἀνεκάλυψε τὴν κλεῖδα πρὸς ἐξήγησιν τῆς μυστηριώδους Κυπριακῆς γραφῆς, ἥτις ἐπὶ πλεόν τῶν εἰκοσι ἐτῶν κατέστησεν ἀνωφελῇ τὴν εὐφυΐαν τῶν σοφῶν, εὐλόγως δυνάμεθα νὰ συγχαρῶμεν ἑαυτοὺς ἐπὶ τῇ μέχρι τοῦδε γενομένη προόδῳ.

Πλήρη πίνακα τῶν Κυπριακῶν χαρακτήρων καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν Deeke ἔνθ. ἀν.

Ἡ αὐτονομος νομισματοκτοπία τῆς Κύπρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῶν τελευταίων δεκάδων τοῦ ἔκτου αἰῶνος καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς ὑποταγῆς τῆς νήσου εἰς Πτολεμαῖον τὸν Σωτήρα ἐν ἔτει 312 π. Χ. Δύναται δὲ νὰ διαιρεθῶσι τὰ νομίσματα εἰς τὰς ἐξῆς κυρίας κλάσεις — (α) Νομίσματα τῶν βασιλέων τῆς Σαλαμῖνος, Ἰδαλίου, Κουρίου, Πάφου, Μαρίου, Σόλων, ἴσως δὲ καὶ ἄλλων πόλεων, φέροντα ἐπιγραφὰς *Κυπριακῶν*, βραδύτερον δὲ *Ἑλληνικῶν* χαρακτήρων· (β) νομίσματα τῶν Φοινίκων βασιλέων τοῦ Κιτίου, ἴσως δὲ καὶ τῆς Λαπάθου, φέροντα *Φοινικικὰς* ἐπιγραφάς. Ὁ σταθμητικὸς κανὼν πάντων τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων εἶνε ἐν ἀρχῇ ὁ Αἰγυπτιακὸς ἡλαττωμένος πῶς. Ὁ στατήρ, ἔλκων περὶ τοὺς 180 κ. κατὰ μείζονα ὅρον, ὑποδιαιρεῖται οὐχὶ εἰς ἡμίση καὶ τέταρτα ὡς ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἑλλάδι, ἀλλ' εἰς τρίτας, ἑκτας, δωδεκάτας, εἰκοστὰς τετάρτας, καὶ τεσσαρακοστὰς ὀγδόας, τῶν κλασμάτων ἐλκόντων καθ' ἕκαστον 60, 30, 15, 7·5, καὶ 3·7 κ. Κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ τετάρτου αἰῶνος τὸ σύστημα τοῦτο ἐτροποποιήθη (ἐξαιρουμένης τῆς Πάφου, ἐνθα διετηρήθη μέχρι τέλους) καὶ προσηρμόσθη πρὸς Ῥοδίῳ κανόνι, ὅστις μετὰ τὸ 400 π. Χ. ἤρξατο ἐπικρατῶν ἐν τῇ νοτιοδυτικῇ Ἀσίᾳ. Τὰ μεταγενέστερα Κυπριακὰ νομίσματα συνίστανται ἐκ κομματίων 114 κ. μετὰ τῶν τριτῶν, ἐκτῶν, καὶ δωδεκάτων, ἐλκουσῶν ἐκάστη χωρὶς, 38, 28, 19 καὶ 9·5 κ. Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ ἀπαντῶσι συνήθως ἐν τῇ νήσῳ καὶ χρυσοὶ στατήρες μετὰ τῶν ὑποδιαιρέσεων αὐτῶν.

Ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα (τὰ ἀποδιδόμενα Εὐέλθωνι πρὸς Σαλαμινίῳ) ἔχουσι τὴν ὀπισθίαν ὄψιν ἀπλῶς λείαν, ἥτις περὶ τοὺς χρόνους τῶν Περσικῶν πολέμων ἀντικαθίσταται ὑπὸ σαφῶς κεχαραγμένου ἐγκοίλου τετραγώνου περιέχοντος τύπον. Μετὰ δὲ τὸ 400 π. Χ. περίπου, τὸ ἐγκοῖλον τετράγωνον ἐξαφανίζεται βαθμιαίως ἐξαιρέσει τῶν Φοι-

ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Ταρκονδίμοτος Α΄, βασιλεὺς μέρους τῆς Κιλικίας ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πομπηίου, φονευθεὶς ἐν τῇ ἐν ἔτει 31 π. Χ. ναυμαχία τοῦ Ἀκτίου.

Κεφαλή βασιλέως.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΑΡΚΟΝΔΙΜΟΤΟΥ.
Κάτωθι δέ, Λ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ. Ζεὺς
καθήμενος Α 9

Φιλοπάτωρ, υἱὸς τοῦ Ταρκονδιμότου, διαδεχθεὶς αὐτόν.

Κεφαλή γυναικεία πυργοστεφής, πε-
πλοφόρος.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ Ἀθη-
νᾶ ἱσταμένη Α 9

Περὶ τῶν ἀσήμεων τούτων βασιλέων ἴδε Eckhel, III. 82 κ. ἐξ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΚΙΛΙΚΙΑΣ

	600-450 π. Χ.	450-380 π. Χ.	380-333 π. Χ.	333 - 67 π. Χ.	67 π. Χ.- Ρωμαϊκ. χρόνιον	Αὐτοκρ. χρόνοι
Ἀγχιάλη(ι)	...	...	...	...	...	Α
Ἀδανα	...	...	...	...	...	Α
Αἰγαί	...	...	...	...	Α	Α
Ἀλεξάνδρεια κατ' Ἴσσον	...	...	...	...	Α	Α
Ἀνάζαρβος	...	...	...	...	...	Α
Ἀνεμούριον	...	...	...	...	...	Α
Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Κύδνῳ	...	...	...	Α	...	
Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Σάρῳ	...	...	...	Α	...	
Αὐγούστα	...	...	...	...	...	Α
Γερμανικόπολις	...	...	...	...	...	Α
Διοκαισάρεια	...	...	...	...	...	Α
Εἰρηνόπολις	...	...	...	...	...	Α
Ἐπιφάνεια	...	...	...	...	...	Α
Ζεφύριον	...	...	...	...	...	Α
Ἱεράπολις - Καστάβαλα	...	...	...	Α	...	Α
Ἱσαυρα	...	...	...	...	...	Α

	600-450 π. Χ.	450-380 π. Χ.	380-333 π. Χ.	333-67 π. Χ.	67 π. Χ.- Ρωμαϊκ. χρόνων	Αυτοκρ. χρόνοι.
Ίσος (Σατράπαι)	...	Ρ	Ρ	...		
Ίωτάπη	...	...	...	...	...	Α
Καράλλια	...	...	...	...	...	Α
Κάσα	...	...	...	...	...	Α
Κελένδερικ	Ρ	Ρ	Ρ	Α	...	Α
Κλαυδιόπολις [;]	...	...	...	...	...	Α
Κολυβρασός	...	...	...	...	...	Α
Κορακήσιον	...	...	...	...	...	Α
Κοροπισός	...	...	...	...	...	Α
Κώρυκος	...	...	...	...	...	Α
Λαέρτη	...	...	...	...	...	Α
Λακανατὶς	...	...	...	...	...	Α
Λαλασσίς	...	...	...	...	...	Α
Λάμος	...	...	...	...	...	Α
Λύρβη	...	...	...	...	...	Α
Μαλλός (καὶ σατράπαι)	Ρ	Ρ	Ρ Α	Ρ	Α	Α
Μόψος ἢ Σελεύκεια πρὸς τῷ Πυράμῳ }	...	...	...	Α	...	Ρ Α
Νάγιδος	...	Ρ	Ρ Α	...	...	
Ὀλβη	...	...	...	...	Α	Α
Ὀλμοι	...	...	Ρ	...	...	
Σεβαστή	...	...	...	...	...	Α
Σελεύκεια πρὸς τῷ Καλυκάδῳ }	...	...	...	...	Α	Ρ Α
Σελινούς	...	...	...	...	...	Α
Σόλοι (καὶ σατράπαι) ἢ Πομπηϊόπολις }	...	Ρ	Ρ	Α	Α	Α
Σύεδρα	...	...	...	...	...	Α
Ταρσός (καὶ σατράπαι)	ΑΕ(;)Ρ	Ρ	Ρ	Ρ Α	Α	Ρ Α
Τιτιόπολις	...	...	...	...	...	Α
Φιλαδέλφεια	...	...	...	...	...	Α
Φλαβιόπολις	...	...	...	...	...	Α
Ἐλαιούσα νῆσος	...	...	...	...	...	Α
Βασιλεῖς	...	...	...	...	Α	

Ἡρακλῆς βαδίζων. (De Luynes, *Satr.*, Πίν. XIII, 8bis .

יְהוֹרָאֵל לֵאֲוֹן ἑλαφον κατα-
βροχθίζων. ϧ 64 κ.
καὶ μικρότερ. κλάσμ.

Ὅμοίως. (Αὐτόθι, Πίν. XIII, 8.)

» Ὅμοίως ϧ 53 κ.

Ἡ Ὅμοίως.

(Imhoof, *Mon. Gr.*, Πίν. G, 20.)

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, μετὰ πόλου
ὕψηλοῦ Α μεγ. 5

Πνυμάθων, περὶ τὰ 361-312 π. X.

Ἡρακλῆς βαδίζων.

(*Rev. Num.*, 1883, σ. 338.)

יְהוֹרָאֵל לֵאֲוֹן καταβροχθίζων
ἑλαφον. ϧ 64 κ. καὶ μικρό-
τερα κλάσματα φέροντα τὰ ἔτη
τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως ἀπὸ
τοῦ 1 μέχρι 50.

Κούριον, μετὰ ὀνόματος τοῦ βασιλέως Στασιόικου (περὶ τὰ 420 π. X), πατὴρ τοῦ Ὀνασιόικου καὶ υἱοῦ τοῦ Τιμοχάριδος (*Deecke*, σ. 66).

Στασιόικος, περὶ τὰ 420 π. X.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ἧς περίξ διὰ
Κυπριακῶν γραμμάτων ἡ ἐπιγραφὴ
. vo . [i] . ko . se . **Ku . ri .**
e . u . se = [Βασιλεὺς Στασί]-
φοικος Κυριεύς.

(*Rev. Num.*, 1873, σ. 348.)

Τετράγωνον ἑγκοilon. Θεὰ ἐπιβαί-
νουσα ταύρου καλπάζοντος, οὗ ἄνω
καὶ ὑποκάτω **Pa . si . le . o . se**
Ti . mo . ka . ri . vo . se = Βασι-
λέως ΤιμοχάριΦος. ϧ Στατήρ.

Ὀνασιόικος (;) περὶ τὰ 400 π. X.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ἧς περίξ, **Pa .**
si . le . u . [se] . [O . na] . si . ko .
se = Βασιλεὺς Ὀνασιόφοικος.

(*Rev. Num.*, 1883, σ. 349.)

Τετράγωνον ἑγκοilon. Θεὰ ἱππεύουσα
τράγον τρέχοντα, οὗ ἄνω καὶ κάτω
Pa . si . le . [vo . se] . Sa . ta . si .
vo . i = Βασιλέ[Φος] Στασιφοί-
[κω]. ϧ 52·2 κ.

Ἰδάλιον (;) Τῇ πόλει ταύτῃ ἀπένειμεν ὑποθετικῶς ὁ Six (*Rev. Num.* 1883, σ. 315) τὴν σειρὰν τοῦ ἐξῆς τύπου : —

Περὶ τὰ 500-400 π. X. ἡ ἐραδύτερον.

Σφιγξ καθημένη· διάφοροι κολοβαὶ
Κυπριακαὶ ἐπιγραφαὶ ἐν τῷ πεδίῳ.

Τετράγωνον ἑγκοilon, ἄνευ τύπου, ἡ
ἑγκοilon περιέχον ἄνθος λωτοῦ .
ρ Στατήρ.

Σφίγξ καθημένη· διάφοροι κολοβαί Κυπριακαὶ ἐπιγραφῇ ἐν τῷ πεδίῳ.	Τετράγωνον ἔγκοilon, ἄνευ τύπου, ἢ ἔγκοilon περιέχον ἄνθος λωτοῦ . Α 54 κ.
E. ta. li. (;) = Ἡδαλι[έφων] Ὀμ.	Ὀμοίως Α 33 κ.

Λάπαθος. Τῇ πόλει ταύτῃ, ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν Σιδκιμελέκ τι-
νος, περὶ τὰ 440-420 π. Χ. ὁ Six ἀπονέμει ὑποθετικῶς τοὺς
ἐξῆς ἀρχαίκοις ἀργυροῦς στατῆρας.

Σιδκιμελέκ, Βασιλεὺς τῆς Λαπάθου.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ἀρχαϊκῆς τεχνοτρο- πίας μετὰ κράνους Κορινθιακοῦ λο- φωτοῦ, πέριξ δὲ ἀβεβία ἐπιγραφὴ ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Six 𐀓𐀠𐀭 𐀓𐀠𐀭 𐀓𐀠𐀭𐀓𐀠𐀭 (De Luynes, <i>Satr.</i> , II, XVI, 49.)	Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ κεφαλὴ Ἀθηνᾶς κατ' ἐνώπιον, φέρουσα κράνος κεκοσμημένον δι' ὠτῶν καὶ κεράτων ταύρου, βραδύτερον δὲ διὰ λοφίων (πρβλ. Ἡροδ. VII, 76). Ἐκατέρωθεν 𐀓𐀠𐀭—𐀓𐀠𐀭 Α Στατῆρ 171 κ.
--	---

Πράξιππος, βασιλεὺς τῆς Λαπάθου.

Ὁ Διόδωρος (XIX. 79) διηγεῖται, ὅτι Πράξιππος, ὁ τελευ-
ταῖος βασιλεὺς τῆς Λαπάθου, ἐξεθρονίσθη ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ
Σωτῆρος ἐν ἔτει 312 π. Χ.

ΓΡ Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μυρτοστεφής. (Six, <i>É. d. s.</i> 370.)	ΒΑ Μέγας κρατῆρ Α 5
---	-------------------------------

Μάριον.

Πρὸ τοῦ 400 π. Χ. περίπου.

Λύκος δάκνων τὸν πρόσθιον αὐτοῦ πόδα. Ὑπεράνω, διπλοῦς πέλεκυς. (<i>Rev. Num.</i> , 1883, σ. 342.)	𐀓𐀠𐀭 (;) Τετράγωνον ἔγκοilon. Ἀφρο- δίτη (;) γυμνὴ προσκειμένη κριῶ τρέχοντι . . Α Στατῆρ 151 κ.
Ὀμοίως.	Ὀμοίως Α 57·2 κ.

Ἡ κατάταξις αὕτη εἶνε λίαν ἀμφίβολος, αὐτὸς δ' ὁ κ. Six
προέτεινεν ἕκτοτε τὴν εἰς Ἀμαθοῦντα κατάταξιν ὡς πιθανωτέραν.

Περὶ τὰ 330 312 π. Χ.

Ὁ Διόδωρος (XIX. 68. 79) μνημονεύει βασιλέως τινὸς τοῦ
Μαρίου καλουμένου Στασιόικου, ἐκθρονισθέντος δὲ ὑπὸ τοῦ Πτο-

λεμαίου ἐν ἔτει 342 π. Χ. Εἰς τὴν βασιλείαν τούτου ἀνήκουσιν ἀναμφιβόλως τὰ ἐξῆς νομίσματα:—

Στασίαιος, βασιλεὺς τοῦ Μαρίου.

Pa διὰ Κυπριακοῦ χαρακτηῖρος (= βα). Κεφαλὴ Διδ. δαφνοστεφής.

Pa. Sa (= βα. Σα). Ὅμοιος.

Κεφαλὴ Διδ. δαφνοστεφής.
(Six, ἐν. ἀ. σ. 344.)

Sa.ta.si.o(?)i.ko (= Στασίαιος) Κεφ. Διδ. δαφνοστεφής.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης.

MA Κεφαλὴ Ἀφροδίτης φέρουσα στέφανον **Χ** 30 κ.
(Six, ἐνθ. ἀ. Πίν. VII, 11.)

MA Ὅμοιος **Χ** 11 κ.
(De Luynes, Πίν. V, 9.)

Pa.si.[le].u[se] = Βασιλεύς. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης **Ρ** 64 κ. ἐφθαρμ.

ΜΑΡΙΕΥΣ Κεφαλὴ Ἀφροδίτης **Ρ** 44 κ. καὶ μικρότεραι διαιρέσεις.
(Six, ἐν. ἀ. Πίν. VII, 12.)

BA Pa.—**ΜΑΡΙΕ** Κεραινός. **Ρ** 38 κ.
(Six, Πίν. VII, 13.)

Πάφος. Τὰ ἀκόλουθα νομίσματα ἀπενεμήθησαν τῇ πόλει ταύτῃ ὑπὸ τοῦ κ. Six. (ἐνθ. ἀ.) μετ' ἀμφιβόλου τινὸς πιθανότητος.—

Περὶ τὰ 480-400 π. Χ. καὶ βραδύτερον.

Ταῦρος ἀνθρωποκέφαλος (ποταμὸς Βόκαρος;) στρεφόμενος, ὑπεράνω δ' αὐτοῦ καὶ ὑποκάτω ἐπιγραφὴ ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Six **Po.ka.ro.se.**

Ταῦρος ἰστάμενος ὑπεράνω ἐνίοτε **Pu.** ἢ **Pu.nu** (= Πνυ).

Ὅμοιος. Ὑπεράνω τοῦ ταύρου ἡλιακὸς δίσκος πτερωτός.
(Rev. Num., 1883, σ. 355.)

Pa.si (= Πασι) Ἀστράγαλος ἐν κύκλῳ ἐγκοίλῳ. **Ρ** Στατήρ 172 κ.
Ρ 53 κ.
(Rev. Num., 1883, σ. 352.)

Τετράγωνον ἐγκοίλον, ἐν ᾧ κεφαλὴ ἀετοῦ. **Ρ** Στατήρ.
(Rev. Num., 1883, σ. 354.)

Τετράγωνον ἐγκοίλον, ἐν μιᾷ τῶν γωνιῶν τοῦ ὁποίου θαλὸς ἐλαίας. Περιστερὰ (;) ἢ ἀετὸς ἰστάμενος. Ἐπίγρ. ἐνίοτε **Pa-Pu** (= Βα-Πνυ;). **Ρ** 27 κ.
Ρ 12·5 κ.
Ρ 6 κ.

Τὰ Pasi καὶ Punu ἴσως σημαίνουνσι Πάσιππος καὶ Πνύτος.

Ταῦρος ιστάμενος· ἄνω, δίσκος ἡλια-
κός, πρὸ αὐτοῦ δὲ σταυρὸς ὠτίτης.
(*Rev. Num.*, 1883, σ. 356.)

Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν μιᾷ τῶν
γωνιῶν τοῦ ὁποίου φύλλον κισ-
σοῦ. Περιστερὰ (;) ἢ ἀετὸς ιστά-
μενος, πρὸ αὐτοῦ δὲ ἀγγεῖον μό-
νωτον, πέριξ δὲ **Pa. si. Sa.**
ta. sa. to. ro (=Βασι. Στα-
σά(ν)δρω). **Ρ** Στατῆρες καὶ κλάσμ.

Ταῦρος ιστάμενος· ἄνω, ἡλιακὸς δι-
σκός, πέριξ δὲ **Mo. a. ge. ta.**

Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ ἀετὸς
ἰπτάμενος. **Ρ** Στατῆρ.
(*Rev. Num.*, 1883 σ. 357).

Ταῦρος ιστάμενος, ἄνω, ἡλιακὸς δι-
σκός καὶ κάτω, **A. ri.**
(Πίναξ KZ'. 7.)

Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ ἀετὸς
ἰπτάμενος. **Ρ** Στατῆρ.

Ὅμ. Ἐπιγρ. **Pa. si. po. se**
Pa. si.

Ὅμοίως. **Ρ** Στατῆρ.
(*Rev. Num.*, 1883, σ. 360.)

Τὰ ἀνωτέρω νομίσματα διακρινόμενα διὰ τοῦ ἰπταμένου ἀετοῦ
ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως ἀπονέμονται ὑπὸ τοῦ κ. Six εἰς βασιλεῖς
καλουμένους Στάσανδρος, Μοαγέτης, Ἀριστόφαντος καὶ Πάσιππος.

Περὶ τὰ 400-320 π. X.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, φερούσης πό-
λον περὶ τὴν κεφαλὴν.

ΓΑΦΙ Περιστερὰ πρὸς δ., ὑπεράνω
δὲ ἀστράγαλος
Ρ Στατῆρ καὶ κλάσματα καὶ **Α**·8
(*Rev. Num.*, 1883, σ. 364.)

Νικοκλῆς, 320-310 π. X.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης κατ' ἐνώπιον,
πόλον φερούσης.

Ἀετὸς ιστάμενος ἀρ. Πρὸ αὐτοῦ
σταφυλή. **Χ** 22 κ.
(*Rev. Num.*, 1883, Πίν. VII. 16)

Γ—ΒΑ (Πάφου βασιλέως) Κεφαλὴ
Ἀφροδίτης πρὸς ἀρ., φερούσης
πόλον. (*Mion. Sup.*, σ. 310).

ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ ΓΑΦΙΟΝ Ἀπόλ-
λων καθήμενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ, κρα-
τῶν βέλος, καὶ τόξον
Α Διπλοῦς στατῆρ 326 κ.

Πτολεμαῖος Σωτήρ, 310-305 π. X.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης φέρουσα πόλον

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ Ἀετὸς ἐπὶ κε-
ραυνοῦ **Α**·8
(*Rev. Num.*, 1883, σ. 365.)

Σαλαμίς. Αἱ σειραὶ τῶν νομισμάτων τῶν βασιλέων τῆς Σαλαμίως εἶνε πληρέστεραι ἐκείνων παντὸς ἄλλου Κυπριακοῦ κράτους. Ἀνήκουσι δὲ εἰς τρεῖς κυρίας κλάσεις: —

(α) Περὶ τὰ 500-410 π. Χ.

Κριὸς κατακείμενος, ἡ κεφαλὴ κριοῦ. Ἀσημον ἢ τετράγωνον ἔγκοilon περιλαμβάνον σταυρὸν ὡτίτην ἢ κεφαλὴν κριοῦ. . . Ρ Στατήρ, κτλ.
(Πίναξ ΚΖ'. 8.)

Οἱ κ.κ. Deecke καὶ Six (*Rev. Num.*, 1883, 266) ἀνέγνωσαν ἐπὶ κομματίων τῆς κλάσεως ταύτης τὰ ὀνόματα **E. u. ve. le. to. ne.** (= *Εὐφέλων*), **Pa. si. E. u. ve. le. to. to. se.** (= *Βασι Εὐφέλο[ν]τος*), **Pa. si. le. vo. se. Ni. ko. ta. mo** (= *ΒασιλέΦος Νικοδάμω*), **Pa. si. le. u. se. La. ka. ri. ta.** (= *Βασιλεὺς Λαχαρίδα[ς]*), **E. u. va. te. o. se.** (= *ΕὐΦά[ν]-θεος*), πρὸς δὲ ἕτερα ἀμφιβόλου σημασίας.

(β) Περὶ τὰ 410-368 π. Χ.

Εὐαγόρας Α'. 410-374 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους νεαροῦ, ἀντωπός, μετὰ λεοντῆς. Ἐπιγρ. E. u. va. ko. ro. (= <i>ΕὐΦαγόρω</i>).	Τράγος κατακείμενος. Ἐπιγρ. Pa. si. le. vo. se (= <i>βασιλέΦος</i>). Ⲭ 31.5 κ. (<i>B. M. Guide</i> , Πίν. XX. 41.)
Κεφαλὴ Ἡρακλέους. ἐν καταγραφῇ.	Πρόσθιον τράγου, ὑποκάτω ῥόπαλον. Ⲭ 9.5 κ.
Ὅμοίως.	Κεφαλὴ τράγου . . . Ⲭ 6.4 κ.
E. u. va. ko. ro. Ὅμοίως (<i>Rev. Num.</i> , 1883, σ. 281.)	ΕΥ Pa. si. le. vo. se. Τράγος κατακείμενος . . . Ρ Στατήρ.
E. u. va Ἡρακλῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου, κρατῶν ῥυτὸν καὶ ῥόπαλον. (<i>Rev. Num.</i> , 1883, σ. 282)	Pa. si. le. vo. se. Τράγος κατακείμενος, (σπανίως ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ) . . . Ρ 51 κ.

Νικοκλῆς, περὶ τὰ 374-368 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μετὰ κόμης κυματίζούσης καὶ πλουσίως κεκοσμημένου πόλου. (<i>Gardner, Types Gr. C.</i> , Πίν. X. 48).	Pa. Ni. (= <i>Ba. Ni.</i>) Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, μετὰ κράνους Κορινθιακοῦ. Ⲭ 43 κ. Ⲭ 10.5 κ.
--	---

Κεφαλή Ἀφροδίτης, ἔχουσα τὴν κό-
μην ἐν σάκκῳ.
(*Rev. Num.*, 1883, Πίν. VI. 12).

Pa. Ni. διὰ Κυπριακῶν καὶ Β-Ν
δι' Ἑλληνικῶν χαρακτήρων. Δελ-
φίς. **A** 6.

Τῷ βασιλεῖ τούτῳ, ἄρχοντι μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του(;) καλουμένου
Δαμόνικου, ἀπένειμεν ὁ κ. Six (ἐν. ἄν. σ. 287) κατ' εἰκασίαν,
ἐπὶ τῇ βάσει λίαν δυσαναγνώστου ἐπιγραφῆς, τὸν ἐξῆς στατῆρα
ἀποκείμενον νῦν ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ.

Ζεὺς καθήμενος κατ' ἐνώπιον· περίξ
Pa. si. le. vo. se Ni. ko.
ke. le. vo. se. (= Βασιλέφους
Νικοκλέφους).
(*Rev. Num.*, 1883, Πίν. VI. 13).

Ἀφροδίτη ἱσταμένη κατ' ἐνώπιον.
κρατοῦσα κλάδον καὶ σπένδουσα
πρὸ θυμιατηρίου, περίξ δὲ **Pa.**
si. le. vo. se. Ta. mo. ni.
ka. si. ke (;) (= Βασιλέφους
Δαμονί[κω] κασιγ[νήτων] (;) .
A Στατήρ.

Σημειωτέον ἐντούτοις ὅτι ὁ κ. Six. προὔτεινεν ἕκτοτε τὸ
ὄνομα Τιμόχαρις ὡς πιθανανωτέραν ἀνάγνωσιν τῆς ὀπισθίας ὀψε-
ως, δηλαδὴ **Pa. si. le. vo. se. Ti. mo. ka. ri. vo. se.** (= *Βασιλέφους Τιμοχαρίφους*), ἐπεισθὴν δὲ μετὰ ἐπιμελῆ ἐξέτασιν τῆς ἐπι-
γραφῆς ὅτι τοῦτο ὀρθῶς ἔχει.

(γ.) Νομίσματα Σαλαμῖνος μεθ' Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν.

Εὐαγόρας Β'. 368-351 π. X.

BA Λέων μετ' ἀετοῦ ἐπὶ τῶν νώ-
των· ὑπεράνω ἀστήρ.

EYA Κεφαλή Ἀφροδίτης πυργο-
στεφής **A** Στατήρ.
(De Luynes, Πίν. XII. 6.)

EYA Κεφαλή Ἀθηνᾶς μετὰ κρά-
νους Κορινθιακοῦ.

BA Ὅμοιος **A** 114 κ.
(Πρβλ. Hunter, Πίν. XXIII. 18.)

Ὅμοιος τύπος.
(*Rev. Num.*, 1883, Πίν. VII. 5.)

EYA Λέων βαδίζων· ὑπεράνω, ἀστήρ.
A 6

Πνυταγόρας, περὶ τὰ 351-332 π. X.

ΓN Κεφαλή Ἀφροδίτης πυργοστεφής
(Πίναξ KE'. 9.)

BA Κεφαλή Ἀφροδίτης μετὰ δια-
δήματος πυργωτοῦ. **A** Στατήρ.

ΓN Κεφαλή Ἀφροδίτης μυρτοστε-
φής.

BA Κεφαλή Ἀρτέμιδος. **A** 109 κ.
(Hunter, Πίν. XXXII. 20.)

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως μικρότερα ἀργυρᾶ νομίσματατα ἔλκοντα περὶ τοὺς 32 κ. μετὰ γυναικείας κεφαλῆς ἐκατέρωθεν (*Rev. Num.*, 1883 σ. 296.)

Νικοκρέων, Περὶ τὰ 331-312 π. Χ.

NI ἢ NIK (μονογρ.) Κεφαλὴ 'Αφροδίτης πυργοστεφής. (Six, Πίν. VI. 18.)	BA Κεφαλὴ 'Αφροδίτης μετὰ διαδήματος πυργωτοῦ. X Στατήρ.
NIK (μονογρ.) Κεφαλὴ 'Αφροδίτης πυργοστεφής.	BA Κεφαλὴ 'Απόλλωνος δαφνοστεφής P 98 κ. (Πρβλ. Hunter, Πίν. XXIII. 19.)
BA Κεφαλὴ 'Αφροδίτης πυργοστεφής.	NIK Κεφαλὴ 'Απόλλωνος δαφνοστεφής P 'Ημίδρ.

Μενέλαος, 310-307 π. Χ. Στρατηγὸς ὑπὸ τὸν Πτολεμαῖον.

MEN Κεφαλὴ 'Αφροδίτης πυργοστεφής. (De Luynes, Πίν. V. 7.)	Pa (=Ba) Κεφαλὴ 'Αφροδίτης μετὰ διαδήματος πυργωτοῦ . . X 42 κ.
---	--

Σόλοι(ς). *Περὶ τὰ 480-400 π. Χ.*

Λέων ἀναπαύμενος, στρέφων τὴν κεφαλὴν.	"Ασημον. (Βρετ. Μουσείον) . P Στατήρ.
Κεφαλὴ 'Αφροδίτης, ἀρχαϊκῆς τεχνотροπίας μετὰ ἐνωτίου μεγάλου στρογγύλου.	Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ κεφαλὴ 'Αθηνᾶς P Στατήρ. (<i>Num. Chron.</i> , 1871, σ. 15, ἀρ. 33).
Κεφαλὴ λέοντος χαίνουσα. (De Luynes, Πίν. VI. 1.)	Pa. A (=Ba 'A) Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ κεφαλὴ Γοργοῦς. . P Στατήρ.
'Ομ. (<i>Num. Chron.</i> , 1871, σελ. 12. ἀρ. 10).	Pa. E (=Ba 'E) Τετράγωνον ἔγκοilon ἐν ᾧ σταυρὸς ὀπίτης. . . P Στατήρ.
'Ομ. (<i>Num. Chron.</i> , ἐ. ἀ. ἀρ. 9).	Pa. E (=Ba 'E) Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ κεφαλὴ ταύρου . . P Στατήρ.
'Ομ. (<i>Num. Chron.</i> , ἐ. ἀ. ἀρ. 8).	Pa. Pi (Ba Φι) 'Ομ. P Στατήρ.

Τὰ ἀνωτέρω (ἐνεπίγραφα) νομίσματα, προτείνει ὁ κ. Six

(σ. 368) νά ἀπονεμηθῶσι τοῖς βασιλεῦσι τῶν Σόλων, Ἀριστοκύπρῳ, Εὐνόστῳ καὶ Φιλοκύπρῳ.

Ἑρμῆς βαδίζων, κρατῶν κηρύκειον
πρὸ αὐτοῦ **Pa. Sa. Ia.** (=Ba-
[σιλεὺς] Σαλαῖς;) (Six. σ. 303).

Λέων πρὸς δεξ. (αὐτόθι, σελ. 305).

Ὅμ. ἐν τῷ ἐξέργῳ Λ (=Κο ἢ Γο).
(De Luynes, Πίν. VI. 20).

Λέων ἀναπαυόμενος, ὑποκάτω. . .
Ia(?) to
(De Luynes, Πίν. II. 2. Πίν. XII. 2).

Ὅμ. Ἄνω δὲ ἀετὸς ἱπτάμενος.

Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ κεφαλὴ
Ἄμμωνος **Α** Στατήρ.

Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ σταυρὸς
ὠτίτης **Α** Στατήρ.

Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ ταῦρος
κυρίσσω, οὗ ὑποκάτω Λ (=Κο
ἢ Γο) **Α** Στατήρ.

Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ πρόσθιον
λέοντος **Α** Στατήρ.

Ὅμοιως **Α** Στατήρ.
(Rev. Num., 1883, Πίν. VI. 21.)

400-312 π. X.

B—Σ Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, πρὸς ἄρ.
(Πρβλ. De Luynes, Πίν. V. 8 καὶ
Rev. Num., 1883, σ. 361 καὶ 369)

Ἀνεπίγραφον. Ὅμοιως.

AP Ταῦρος βαδίζων, πρὸς δ., ἄνω δὲ
διὰ Κυπριακῶν γραμμάτων **Pa. Sa.**
Χ 63·4 κ.

Pa. Sa. Ταῦρος βαδίζων δ. **Χ** 7 κ.
(De Luynes, Mon. Cypr. Πίν. V. 8)

Τὸ πρῶτον τῶν χρυσῶν τούτων νομισμάτων, δύναται ἴσως νά ἀπονεμηθῇ τῷ Στασικράτει, βασιλεῖ τῶν Σόλων περὶ τὰ 350 π. X. Ὁ κ. Six ἐν τούτοις κλίνει νά ἀποδώσῃ αὐτὸ τῷ Στασι-οίκῳ, βασιλεῖ τοῦ Μαρίου, ἀναγινώσκει δὲ M]AP τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ὀπισθίας ὀψεως. Ἐν τούτοις, ἂν καὶ εἶνε εὐρύς χώρος ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ νομίσματος, δὲν ὑπάρχει οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἔχνος γράμ-ματός τινος πρὸ τοῦ AP.

Εἰς τὸν τέταρτον αἰῶνα ἀνήκει ἐπίσης σειρὰ νομισμάτων ἐλκόντων 104 καὶ 36 κ. μετὰ τύπων λεόντων ὁμοίων πρὸς τοὺς ἀνωτέρω περιγραφέντας, ἀλλὰ τεχνοτροπίας μεταγενεστέρας, φερόντων δὲ διαφόρους ἐπιγραφὰς (Six, σελ. 309). Τὰ νεώτατα νομίσματα τῶν Σόλων ἀνήκουσιν, ὡς φαίνεται, τῷ βασιλεῖ Εὐνό-

στω τῷ Β'. (θαν. 310 π. Χ.), τῷ νυμφευθέντι Ειρήνην τὴν θυγατέρα Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος ('Αθηναίου, XIII. 576).

ΕΥ Κεφαλὴ 'Απόλλωνος.

(Mion, *Rois grecs*, Πίν. XXXII. 2)

ΒΑ Κεφαλὴ 'Αφροδίτης. . Χ 41 κ.

Ἡ Κύπρος ὑπὸ τοὺς Πτολεμαίους.

Περὶ τῶν νομισμάτων τῶν κοπέντων ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ ἴδε R. S. Poole, *Catalogue of the Coins of the Ptolemies Kings of Egypt*. Ὑπάρχει πρὸς τούτοις ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ τετράδραχμον μετὰ τύπων 'Αλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου ἔχον ὡς σύμβολον ἐν τῷ πεδίῳ περιστερὰν ἱπταμένην καὶ τὸ Κυπριακὸν γράμμα Ε ὑπὸ τὸν θρόνον, δυνάμενον νὰ ἀπονεμηθῇ τῇ Πάφῳ.

Αὐτοκρατορικῶν χρόνων.

'Απὸ Αὐγούστου μέχρι Μακρίνου. Τὰ νομίσματα τῆς Κύπρου, ὡς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας μετὰ τὸ 31 π.Χ., συνίστανται ἐκ χαλκῶν νομισμάτων, ἄνευ τοῦ ὀνόματος τῆς νήσου, τῶν αὐτοκρατόρων δὲ Αὐγούστου καὶ Δρούσου τοῦ νεωτέρου, ὧν τὰ τοῦ Αὐγούστου φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν A PLAVTIVS PROCOC. Τὰ νομίσματα τοῦ Κλαυδίου φέρουσι Λατινικὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως καὶ KOINON KYΠPIΩN εἰς τὸ ὀπισθεν. Διαρκούντων δὲ τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν τῆς βασιλείας τοῦ Οὐεσπασιανοῦ, ὅτε ὁ Τίτος καὶ ὁ Δομιτιανὸς ἦσαν καίσαρες, ἐκόπησαν ἐν τῇ νήσῳ ἀργυρᾷ τετράδραχμα καὶ δίδραχμα 196 καὶ 98 κ. φέροντα ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τὴν ἐπιγραφὴν ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ καὶ τὸ ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Οὐεσπασιανοῦ. Ἐπὶ Τραϊανοῦ ἡ ἐπιγραφὴ εἶνε συνήθως ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟ. Σ ἢ Ζ (= TR. POT. COS. VI ἢ VII) KOINON KYΠPIΩN. Τύποι — Ζεὺς Σαλαμίνιος ἱστάμενος καὶ κρατῶν φιάλην καὶ σκῆπτρον, ἐνῶ ἀετὸς ἱσταται ἐπὶ τοῦ καρποῦ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Νάος τῆς 'Αφροδίτης ἐν Πάφῳ, οὗ ἐν μὲν τῷ κέντρῳ ὑπάρχει λίθος κωνικός, σύμβολον·

τῆς θεᾶς (πρόβλ. Μαξ. Τυρ. 8, 8), ἔμπροσθεν δὲ ἡμικυκλικὸν τέμενος ἢ λεκάνη, περιέχουσα ἐνίοτε ἰχθύν (Πίναξ, ΛΑ'. 9.) Ἐκατέρωθεν τοῦ ναοῦ ὑπάρχει στοὰ περιέχουσα θυμιατήριον, ἐπὶ δὲ τῆς στέγης ἴσταται περιστέρα. Τοῦ κεντρικοῦ δὲ μέρους τῆς οἰκοδομῆς φέροντος τρεῖς ὁπὰς ὑπέρκειται ἀστήρ ἐν μηνίσκῳ.

ΓΑΛΑΤΙΑ.

[Birch, Numismatic Chronicle, II. 169 καὶ 223.]

Ἡ ἐπαρχία τῆς Γαλατίας, κειμένη πρὸς νότον τῆς Βιθυνίας καὶ Παφλαγονίας, πρὸς δυσμὰς τοῦ Πόντου καὶ βορειοανατολικῶς τῆς Φρυγίας, κατῴκειτο ὑπὸ Γαλατικῶν φυλῶν ἐλθουσῶν εἰς τὴν Ἀσίαν περὶ τὰ 278 π. Χ. Ἐντούτοις μόλις μετὰ μίαν ἑκατονταετηρίδα ἀπὸ τῆς μεταναστεύσεως αὐτῶν ἐγκατεστάθησαν ἡσύχως ἐν τῇ ἀπ' αὐτῶν κληθείσῃ χώρᾳ. Τῶν Γαλατῶν τούτων ὑπῆρχον τρεῖς κύριαι φυλαὶ (Στράβωνος, 187), οἱ **Τολιστοδῶγιοι**, κατέχοντες τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Γαλατίας (πρωτεύουσα ἢ πόλις Πεσσινούς), οἱ **Τεκτόσαγες**, ἐγκατασταθέντες ἐν τῷ κέντρῳ (πρωτεύουσα ἢ πόλις Ἀγκυρα) καὶ οἱ **Τρόαμοι** διαμένοντες ἐν τῷ ἀνατολικῷ μέρει καὶ ἔχοντες πρωτεύουσαν τὸ Τάβιον.

Τὰ ἀρχαιότατα Γαλατικὰ νομίσματα εἶνε τῶν ἐξῆς βασιλέων:—

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΓΑΛΑΤΙΑΣ.

Βρογιάρος, ὅστις ἐν ἔτει 58 π. Χ. ἡγόρασε τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως ὡς καὶ τὸν τοῦ ἀρχιερέως τῆς Πεσσινούντος παρὰ τοῦ Π. Κλωδίου, δημάρχου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ (Mommsen, *Hist. Mon. Rom.*, III. 313).

Κεφαλή Διὸς πρὸς δ., μετὰ στεφάνου
δρυός.
(Mion., *Suppl.*, VII Πίν. XIII. 3.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΡΟΓΙΤΑΡΟΥ ΦΙ-
ΛΟΡΩΜΑΙΟΥ μετὰ χρονολογίας
5 (= ἔτος 6 τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
ἤτοι 53 π. X.). Ἀετὸς ἐπὶ κεραυ-
νοῦ. . ρ Τετράδρ. ὀλκῆς κιστο-
φόρου, 189·8 κ.

Δηϊοτάρος Α'. τετράρχης τῆς Γαλατίας, ἀνταμειφθεὶς ἐν
ἔτει 74 π. X. διὰ τοῦ τίτλου τοῦ βασιλέως, ἔνεκα τῶν πρὸς
τοὺς Ρωμαίους ὑπηρεσιῶν του.

Δηϊοτάρος Β'., υἱὸς τοῦ ἀνωτέρω, συμβασιλεύσας τῷ πατρὶ
ἐπὶ τινα ἔτη πρὸ τοῦ ἐν ἔτει 40 π. X. θανάτου αὐτοῦ (Clinton,
Fast. Hell., III. 207). Διεδέχθη δ' αὐτὸν ὁ Ἀμύντας ἐν ἔτει 36
π. X. Τὸ ἐξῆς νόμισμα δυνατὸν νὰ ἀνήκῃ τῷ πατρὶ ἢ τῷ υἱῷ : —

Προτομή Νίκης, δ.
(*Zeit. f. Num.*, 1885, σ. 371)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΙΟΤΑΡΟΥ Ἀε-
τὸς μετ' ἀναπεπταμένων πτερύ-
γων, ἱστάμενος ἐπὶ ξίφους ἐν κο-
λεῷ, μεταξὺ τῶν πέλων τῶν Διο-
σκούρων Α·9

Ἀμύντας, 36-25 π. X., ἀναγορευθεὶς ὑπὸ Μ. Ἀντωνίου,
βασιλεὺς τῆς Γαλατίας, συγχωνευθείσης συγχρόνως τῇ Γαλα-
τίᾳ τῆς Πισιδίας καὶ μέρους τῆς Παμφυλίας (Δίων Κάσσ. XLIX.
κ. 32). Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ βασιλέως τούτου θὰ ἐκόπησαν
ἐν Σίδῃ τῆς Παμφυλίας. Τὰ δὲ χρυσᾶ νομίσματα τοῦ Ἀμύντου
εἶνε κιβδηλεύματα νεωτέρων χρόνων (*Num. Zeit.*, III. 435).

Κεφαλή Ἀθηνᾶς.
(B. M. *Guide*, Πίν. XL. 7.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ Νίκη βα-
δίζουσα πρὸς δ. φέρουσα σκῆ-
πτρον, κοσμούμενον διαδήματι. .
ρ Ἀττικ. τετράδρ. 247 κ.

Κεφαλή Ἡρακλέους πωγωνοφόρου
μετὰ ῥοπάλου ἐπ' ὤμου.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ Λέων βα-
δίζων. Α·1·0

Κεφαλή Ἀρτέμιδος.

» » Ἑλαφος. Α·65

Προτομή Ἑρμοῦ σὺν κηρυκείῳ.

» » Κηρύκειον πετε-
ρωτόν Α·6

Ἡ Γαλατία ὡς Ῥωμαϊκὴ Ἐπαρχία.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀμύντου ἡ Γαλατία μετὰ τῆς Λυκαονίας, μέρους τῆς Ἰσαυρίας, Παμφυλίας καὶ μέρους τῆς Φρυγίας ὠργανώθη εἰς Ῥωμαϊκὴν ἐπαρχίαν καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἀπεσταλμένου φέροντος τὸν τίτλον ἀντιστρατήγου (*propraetor*).

Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα ἐκόπησαν ἐν τοῖς ἐξῆς νομισματοκοπείοις:—

Ἀγκυρα, καλουμένη ὡσαύτως καὶ Σεβαστὴ Τεκτοσαγῶν, ἔκειτο ἐπὶ παραποταμίου τοῦ Σαγγαρίου, παρὰ τὰ ὅρια τῆς Παφλαγονίας. Τὰ νομίσματα αὐτῆς διαίρουνται εἰς τὰς ἐξῆς κλάσεις. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι*—ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Σαλωνίνης. (α) Ἐπιγρ. ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΩΝ ἢ ΓΑΛΑΤΙΑΣ μετὰ ἢ ἄνευ ὀνομάτων τῶν Ῥωμαίων ἀπεσταλμένων, M. Neratius Pansa καὶ T. Pomponius Bassus (β) Ἐπιγρ., ΑΝΚΥΡΑ, ΑΝΚΥΡΑΣ ἢ ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ, ἐπίσης δὲ σὺν τιμητικοῖς τίτλοις ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗΣ ΑΝΚΥΡΑΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΑΤΙΑΣ, ΝΕΩΚΟΡΟΣ, κτλ. *Ἀρχοντες*,—πρεσβευτῆς, πρεσβευτῆς αὐτοκράτορος, ἢ πρεσβευτῆς ἀντιστρατήγου. *Ἀγῶνες*—ΑΓΩ[ΝΕΣ] ΙΣΟΠΥΘΙΑ, ΑΚΤΙΑ ΠΥΘΙΑ, ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ ΣΩΤΗΡΕΙΑ, κτλ. (γ) μετ' ἐπιγρ., ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ἢ ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΩΝ, ὅπισθ. ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ἢ ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΓΑΛΑ. (δ) μετ' ἐπιγρ. ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΤΕΚΤΟΣΑΓΩΝ.

Τύποι—Ναὸς τοῦ Αὐγούστου· πόλις καθήμενη κρατοῦσα ἄγκυραν καὶ σκῆπτρον· Ζεὺς καθήμενος. Ἀσκληπιὸς ἱστάμενος· Μῆν ἱστάμενος· τρεῖς ἀθληταὶ ἱστάμενοι περὶ ἀγγεῖον (Πίναξ ΛΑ'. 10)· τρεῖς ἀγωνιστικαὶ ὑδρίαι· Διόνυσος ἐπὶ ἄρματος ἐλεφάντων· Ἀφροδίτη γυμνὴ νηχομένη, Ἔρωτος δὲ προηγουμένου (*Zeit. f. Num.* VIII. Πίν. I. 9)· Ἀφροδίτη γυμνή, διευθετοῦσα τὴν κόμην της (*Imhoof, Mon. Gr.*, 415)· πρὸς δὲ πολυάριθμοι ἄλλοι τύποι ἄνευ εἰδικοῦ τινος ἐνδιαφέροντος.

Γέρμη, Ῥωμαϊκὴ ἀποικία παρὰ τὴν Πεσσινοῦντα. *Αὐτοκρα-*

τορικά — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρις Ἐπρουσπίλλης. Ἐπιγραφή πλήρης, COLONIA AVGVSTA FELIX CERMENORVM, διαφοροτρόπως συντεμνομένη.

Εὐδρογίς (ς). (Longpérier, *Rev. Num.*, 1843, σ. 253. *Berl. Blätt.*, IV. 25).

Κεφαλὴ γυναικεία πυργοφόρος. | ΕΥΒΡ Ἀγγεῖον δίωτον. . . Α·65

Πολὺ πιθανώτερον εἶνε, ὡς κατέδειξεν ὁ Imhoof (*Mon. Gr.* σ. 461), ὅτι τὰ νομίσματα ταῦτα ἀνήκουσι μᾶλλον εἰς τινὰ δυνάστην τῆς Θράκης τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ., ἢ εἰς τινὰ πόλιν τῶν νοτίων ἀκτῶν τοῦ Εὐξείνου. Ἴδε ἀνωτέρω, τόμ. Α' σελ. 356.

Πεσσινοῦς, ἐπὶ τοῦ Σαγγαρίου εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ ὄρους Δινδύμου, πρωτεύουσα δὲ τῶν Τολιστοβωγίων καὶ διάσημος διὰ τὸν ναὸν τῆς Κυβέλης τὸν περιέχοντα τὸν ἱερὸν λίθον (Λιβίου XXIX, 10, 11) ἢ τὸ εἶδωλον τῆς θεᾶς, τὸ μετακομισθὲν εἰς Ῥώμην κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δευτέρου Καρχηδονικοῦ πολέμου.

Αὐτόνομα ἢ πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ πυργοστεφῆς Κυβέλης Διν- | ΜΗΤΡΟΣ ΘΕΩΝ ΠΕΣΣΙΝΕΑΣ
δυμήνης. | Λέων καθήμενος . . . Α·95

Κεφαλὴ Ἀττος (ς) | Ὅμοία ἐπιγραφή. Ταῦρος κυρίστων.
Α·9

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι.

Κεφαλὴ Κυβέλης μετ' ἐπιγραφῆς | ΠΕΣΣΙΝΟΥ[ντίων] Κεφαλὴ Ἀττος.
ΘΕΑ ΙΛΕΑ. | Α·5
(*Num. Chron.*, 1876, σ. 79.)

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γέτα. Ἐπιγρ. ΠΕΣΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ ἢ ΠΕΣΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ ΓΑΛ(ατῶν) ΤΟΝΙΣΤΟ(βωγίων), κτλ., *Num. Chron.*, II. 230) Τύποι — Κυβέλη καθήμενη Ἀδης μετὰ Κερβέρου Ἀθηνᾶ Ἀρτεμις Ἡρακλῆς (*Num. Chron.*, II. 229) Διόνυσος Νέμεσις Ἀπόλλων ποτάμιος θεὸς Σαγγάριος, κτλ.

Ταύριον, παρὰ τὸν Ἄλυν ἐν τῇ ἀνατολικῇ Γαλατίᾳ, πρωτεύουσα τῶν Τρόκμων καλουμένη ὡσαύτως Σεβαστὴ Τρόκμων. Ἦτο δὲ διάσημος διὰ τὸν ναὸν αὐτῆς τὸν περιέχοντα κολοσσιαῖον ἄγαλμα χαλκοῦν τοῦ Διός.

Αὐτόνομα· πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Λέων ἐπιτιθέμενος κατὰ ταύρου.

ΤΑΥΡΙΩΝ Κάνθαρος μεταξὺ τῶν πίων τῶν Διοσκούρων. Α · 8

Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Τιβερίου μέχρις Ἐλαγαβάλου. Ἐπιγρ., ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ, ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ ΣΕ[ΒΑΣΤΗΝΩΝ] ΤΡΟ[ΚΜΩΝ], ἢ ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΤΡΟΚΜΩΝ ἄνευ ὀνόματος τοῦ Ταυρίου. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 25 π. Χ. Τύποι—ΑΛΥΣ ὁ ποταμὸς Ἄλυσ· Ἀπόλλων σὺν λύρᾳ ἱστάμενος παρὰ κιόνα· Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου (ἴσως τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν κολοσσιαῖον ἄγαλμα)· Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, κτλ.

ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ.

Ἐν παλαιᾷ ἐποχῇ ἐκυκλοφόρουν πιθανῶς μόνον οἱ Περσικοὶ δαρεικοὶ καὶ σίκλοι ἐν τῇ χώρᾳ τῇ καλουμένῃ Καππαδοκίᾳ. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 380 π. Χ. περίπου, ὅτε ὁ Δατάμης ἐγένετο ἀνεξάρτητος ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Βασιλέως καὶ ἱδρύσει δυναστείαν ἐν Καππαδοκίᾳ, ἄρξασαν τῆς χώρας μέχρι τοῦ 93 π. Χ., μετὰ ταῦτα δὲ πάλιν μέχρι τοῦ 17 μ. Χ., κατέχομεν μακρὰν σειρὰν νομισματικῶν μνημείων. Ἐντούτοις ἡ κατάταξις τῶν βασιλικῶν σειρῶν τῆς Καππαδοκίας περιβάλλεται ὑπὸ μεγάλου σκότους. Ἴδε Borrel (*Num. Chron.*, 1862, 1) καὶ Friedländer (*Zeit f. Num.*, IV. 10 καὶ 269). Ἡ ἐνταῦθα ἀκολουθουμένη τάξις εἶνε ἡ τοῦ Imhoof (*Portätköpfe*, σ. 38). Πιθανὸν ὅμως εἶνε, ὅτι τὸ ἤδη περὶ τοῦ θέματος τούτου δημοσιευόμενον ἄρθρον τοῦ κ. Th. Reinach ἐν τῷ *Revue Numismatique* 1886, νὰ περιέχῃ τροποποιήσεις τινὰς ἐν τῇ κατατάξει.

ΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΥΙΟΥ (*Zeit. f. Num.*, IV, 270).

Ἀριαράθης Δ'. 220-163 π. Χ. **Ρ** Δραχμαί — ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ, Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη.

Ἀριαράθης Ε'. 163-130 π. Χ. **Ρ** Δραχμαί — ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ (*Imhoof, Porträtköpfe*, σ. 39).

Ὀροφέρνης. 158-157 π. Χ. **Ρ** Τετράδραγμα — ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΟΡΟΦΕΡΝΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ, Νίκη μετὰ στεφάνου καὶ κλάδου φοίνικος (*Πίναξ ΚΣ'*, 7).

Ἀριαράθης Σ'. 130-100 π. Χ. **Ρ** Δραχμαί — ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη (*Imhoof, Porträtköpfe*, Πίν. V, 22).

Ἀριαράθαι Ζ' καὶ Η'. υἱοὶ Ἀριαράθου τοῦ Γ', ἐξωσθέντες ὑπὸ Μιθριδάτου. Δὲν ὑπάρχουσι νομίσματα αὐτῶν.

Ἀριαράθης Θ'. υἱὸς Μιθριδάτου τοῦ Μεγάλου, 96-84(;) π. Χ. **Ρ** τετράδραγμα, μετὰ κεφαλῆς Μιθριδάτου, ὀπισθ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, Πήγασος πίνων, ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Μιθριδάτου. Ἔτερα τετράδραγμα μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς, ἢ μετὰ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ φέρουσι τὴν εἰκόνα αὐτοῦ τοῦ νεαροῦ βασιλέως, ὀπισθ. Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη (*Imhoof, Porträtköpfe*, Πίν. V. 25, *Rev. Num.*, 1883, Πίν. IV. 7.) Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις δραχμαὶ μεθ' ὁμοίων εἰκονιστικῶν κεφαλῶν, ὀπισθ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ (*Zeit. f. Num.*, IV. 10. *Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 240 καὶ *Porträtköpfe*, σ. 39.)

Δευτέρα δυναστεία.

Ἀριοβαρζάνης Α'. 93-59 π. Χ. **Ρ** Δραχμαί — ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΦΙΛΩΡΩΜΑΙΟΥ, Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη.

Ἀριοβαρζάνης Β', 59-51 π. Χ. **Ρ** Δραχμαί—ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη.

Ἀριοβαρζάνης Γ', 51-42 π. Χ. **Ρ** Δραχμαί—ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ Ἀθηνᾶ ἱσταμένη. Σύμβολον ἐν τῷ πεδίῳ, μῆνη καὶ ἀστήρ.

Ἀριαράθης Γ', 42-36 π. Χ. **Ρ** Δραχμαί—ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Ὁμοίως. Σύμβολον ἐν τῷ πεδίῳ, τρόπαιον.

Ἀρχέλαος, 36 π. Χ. - 17 μ. Χ. **Ρ** Δραχμαί—ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΧΕΛΑΟΥ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΧΕΛΑΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΚΤΙΣΤΟΥ, ἔμπρ., Εἰκονιστική αὐτοῦ κεφαλὴ, ὀπισθ. ῥόπαλον, ἢ ἔμπρ. Κεφαλὴ Ἡρακλέους, ὀπισθ. τὸ Ἀργαῖον ὄρος.

Ἡ Καππαδοκία ὡς Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία.

Ὅτε ὁ Ἀρχέλαος ἀπέθανεν ἐν Ῥώμῃ ἐν ἔτει 17 μ. Χ., ἡ Καππαδοκία ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία τελουσα ὑπὸ τὴν διοίκησιν Ῥωμαίου ἐπιτρόπου (procurator).

Καισάρεια. Ἡ μητρόπολις Μάζακα, ὧν τὸ ὄνομα μετεβλήθη εἰς Εὐσέβειαν πρὸς τιμὴν Ἀριαράθου τοῦ Εὐσεβοῦς, ἔλαβε παρὰ τοῦ Τιβερίου τὸ νέον ὄνομα Καισάρεια. Ἦτο δ' ἐκτισμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὑψηλοῦ ἡφαιστειώδους ὄρους Ἀργαίου, ἀπὸ τῆς χιονοσκεποῦς κορυφῆς τοῦ ὁποίου, τῆς περὶ τοὺς 13,000 πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἦσαν κατὰ τὰς ἀνεφεῖς ἡμέρας ὄρατοί, ὡς λέγει ὁ Στράβων (σ. 538), ὅτε Εὐξείνιος Πόντος καὶ ὁ κόλπος τῆς Ἰσσοῦ. Τὸ ὄρος τοῦτο ἐλατρεύετο ὡς θεὸς ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Καισαρείας (Μαξ. Τυρίου, Λόγοι, VIII), ἐπὶ δὲ τῶν νομισμάτων ἱσταται ἐπὶ τῆς βραχύδους κορυφῆς ἄγαλμα ἀκτινοστεφές, ἢ προσωποποιήσις δηλαδὴ τοῦ ὄρους ἢ τοῦ ἡλίου, παρ' αὐτῷ δὲ ὑπάρχει κρατὴρ, ἐξ οὗ ὀρῶνται ἐξερχόμενα φλόγες (πρβλ.

Στράβ. 538). Ἐπὶ τινων κομματίων εὐρίσκονται ὑπὲρ τὸ ὄρος εἰς ἡ πλείονες ἀστέρες, εἰς ἡ δύο ἀετοί, ἡ στέφανος. Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς Καισαρείας εἶνε χαλκᾶ· φέρουσι δὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ἢ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΑΣΥ[ΛΟΥ]. Τύποι — Κεφαλὴ γυναικὸς πυργοστεφῆς· Κεφαλὴ Ἡλίου· Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἢ κεφαλὴ Διός· ὀπισθ. Κέρας Ἀμαλθείας· ναός· φοῖνιξ· πυραμίς· Ἀρτεμις Ἀσιατική, κτλ.

Τὰ νομίσματα ταῦτα δυνατόν νὰ εἶνε ἀρχαιότερα τῶν χρόνων τοῦ Τιβερίου. Ἀμέσως κατόπιν ἔπονται χαλκᾶ τινὰ νομίσματα, φέροντα τὸ διπλοῦν ὄνομα ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ἢ ἀπλῶς ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Τύπος — τὸ Ἀργαῖον ὄρος, οὗ ὑπεράνω ἀετός.

Αἱ αὐτοκρατορικαὶ ἐκδόσεις — ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Τρεβ. Γάλλου — εἶνε πολυαριθμόταται, εἰς ἄργυρον καὶ χαλκόν. Ἐπιγρ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ, ΚΑΙΣ. ΠΡΟΣ ΑΡΓΑΙΩ, ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΓΑΙΩ, ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, κτλ. Ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Λ. Οὐήρου τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα εἶνε ἄνευ τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως, φέρουσιν ὅμως συνήθως τὸ ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ὑπατείας καὶ δημαρχικῆς ἐξουσίας· ΕΤ(ους) Α, Β, Γ, κτλ. ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤ, κτλ. Ἀρχων μετὰ τοῦ τίτλου ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ. Ἀγῶνες — ΚΟΙΝΟΣ ΣΕΟΥΗΡΙΟΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΟΣ, πρὸς τιμὴν τοῦ Σεουήρου, Καρακάλλα καὶ Γέτα. Ἐκ τῶν ἀξιοσημειώτων ἐπιγραφῶν μνημονευταὶ αἱ ΟΜΟΝ[ΟΙΑ] ΣΤΡΑΤΙΑΣ καὶ ΠΡΟΝ[ΟΙΑ] ΣΤΡΑΤΙΑΣ = Concordia exercituum καὶ Providentia exercitus (*Zeit. f. Num.*, XII. 349) ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Νερούα. Ἐπίσης ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥ, ἀναφερομένη εἰς τὴν τελευτὴν τοῦ Σεουήρου (*Z. f. N.*, XI. Πίν. I. 5)· ΕΤΟΥΣ ΙΕΡΟΥ, ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Οὐεσπασιανοῦ, καὶ ΚΟΜΟΔΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΥΤΥΧΕΙ, ὡς ἐπὶ νομισμάτων τῆς Νικαίας (σ. 35) καὶ Κίου τῆς Βιθυνίας, (σ. 34).

Τὰ αὐτοκρατορικὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Καισαρείας ἀκολουθοῦσι τὸν Φοινικικὸν σταθμικὸν κανόνα, δύνανται δὲ νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ σύγχρονα νομίσματα τῆς Ἀντιοχείας. Ἐντού-

τοῖς ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸ τετράδραχμον (220 κ.) ἐπικρατεῖ, ἐν ᾧ ἐν Καίσαρειᾳ γίνεται χρῆσις, σχεδὸν ἀποκλειστικῶς δραχμῶν, καὶ διδράχμων (55 καὶ 112 κ.) (Mommsen, *Hist. Mon. Rom.*, III. 315).

Ὁ κατὰ πολὺ δὲ πάντων συνηθέστερος τύπος εἶνε ἐπὶ τε τῶν ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν (Πίναξ ΑΒ'. 4) νομισμάτων τὸ Ἀργαῖον ὄρος, ὡς περιεγράφη ἀνωτέρω, ἢ παράστασις αὐτοῦ τεθειμένη ἐπὶ βωμοῦ. Ἐπὶ κέρματος δὲ τινος, ἥτοι μεγάλου χαλκοῦ νομίσματος τοῦ Σεουήρου Ἀλεξάνδρου, παρίστανται τῷ ὄρει δύο ὑψηλὰ κωνικά εἰδῶλα μετὰ κορυφῶν ἀκτινοστεφῶν. Περὶ ἄλλων δὲ τινων ἀξιολόγων ποικιλιῶν ἴδε Imhoof (*Mon. Gr.*, σ. 416).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Σμύρνης.

Εὐσέβεια. Ἰδε **Καيسάρειαν.**

Κόμανα, πόλις διακρινομένη διὰ τοῦ ἐπιθέτου Χρυσῇ ἀπὸ τῆς ἐν Πόντῳ ὁμωνύμου ἀποικίας τῆς, διάσημος δέ, ὡς αὕτη, διὰ τὸν ναὸν τῆς Ἐνυοῦς ἢ Μᾶς (Bellona). Τὰ ὑπὸ Mionnet, *Suppl.*, VII. σ. 710 ἀπονεμόμενα τῇ πόλει ταύτῃ νομίσματα ἀνήκουσι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ramsay, εἰς τὰ Κόμανα τῆς Πισιδίας.

Κύβιστρα, μεταξὺ Καίσαρειας καὶ τῶν πυλῶν τῆς Κιλικίας (Κικέρων, *ad Att.*, V. 20). *Αὐτοκρατορικὰ Τραϊανοῦ.* Ἐπιγρ., ΚΥΒΙΣΤΡΕΩΝ Τύποι — Ἀρπη Περσέως τὰ ἄνω τῆς ὁσφύος νηχομένης παραστάσεως (;) (Fox, Πίν. VIII. 155.)

Τύανα, κειμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ταύρου, ἐπὶ παραποταμίῳ τοῦ Λάμου ποταμοῦ, ἐδέσποζε τῆς βορείου εισόδου τῆς στενῆς διόδου εἰς Κιλικίαν, τῆς καλουμένης Κιλικίαι πύλαι. Τὰ νομίσματα αὐτῆς διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις — (α) *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σεουήρου μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. Ἐπιγρ., ΤΥΑΝΕΩΝ ἢ ΤΥΑΝΩΝ, ἐνίοτε προστιθεμένων τῶν ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑΥΡΩ, ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, διαφοροτρόπως συντετμημένων. Ἀρχων — πρεσβευτής. (β) *Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακά* — Δόμνας καὶ Καρακάλλα. Ἐπιγρ., ΑΝΤ. ΚΟΛΩΝΙΑΣ ΤΥΑ-

ΝΩΝ Τύποι — Τύχη καθημένη μετὰ ποταμοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· Ἀθηνᾶ καθημένη· ταῦρος, κτλ. Ἀγῶνες — ΑΓΩΝ ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΟΣ.

ARMENIA

Τὸ βασίλειον τῆς Ἀρμενίας ἐκτεινόμενον ἀπὸ δυσμῶν μὲν ἐκ τῆς Καππαδοκίας μέχρι τῶν ὀχθῶν τῆς Κασπίας θαλάσσης πρὸς ἀνατολάς, ἀπὸ δὲ τῆς πρὸς βορρᾶν Κολχίδος μέχρι Μηδίας καὶ Μεσοποταμίας πρὸς νότον, ἀφῆκεν ἡμῖν ὀλίγιστα νομισματικά λείψανα. Πρὸ τῆς Μακεδονικῆς κατακτήσεως δὲν ὑπάρχει οἰονδήποτε νόμισμα ἐπιχέον φῶς τι ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἀρμενίας, οὐδὲ ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τῶν Σελευκιδῶν φαίνεται ὅτι ἐκόπησαν νομίσματα ἐν Ἀρμενίᾳ. Μετὰ τὴν ἥτταν ὅμως τοῦ Ἀντιόχου ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ παρὰ τὴν Μαγνησίαν μάχῃ (190 π. Χ.) δύο εὐγενεῖς Ἀρμένιοι, Ζαριάδρος καὶ Ἀρταξίας, ἀπεστάτησαν τῆς Συρίας καὶ διήρεσαν τὴν χώραν εἰς δύο μέρη ἅτινα ἐκλήθησαν Μικρὰ καὶ Μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου κατέχομεν ἀτελῆ σειρὰν βασιλικῶν νομισμάτων, ἀπονεμηθέντων διὰ λόγους κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον παραδεκτοὺς εἰς Ἀρμενίους δυνάστας. Ἐν τούτοις τὰ ὑπὲρ τῆς κατατάξεως τινῶν τῶν νομισμάτων τούτων εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἐπιχειρήματα δὲν εἶνε πολὺ πειστικά. Τὰ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου κυριώτερα ἔργα εἶνε τὰ ἐξῆς· Langlois, *Numismatique de l'Arménie*, 1849. Thomas, *Num. Chron.*, 1867, 1868 καὶ 1871. Blau, *Zeit. f. Num.*, VII. σ. 33 καὶ *Num. Zeit.*, IX. 90.

Ἀπὸ τοῦ 200 π. Χ. περίπου, μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Αὐγούστου.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΡΜΕΝΙΑΣ, ΣΟΦΗΝΗ.(;)

Ἀνισάδης, πιθανῶς υἱὸς τοῦ Ζαριάδρου (190-165 π.Χ.).

Α Κεφαλὴ τοῦ Ἀνισάδου φέρουσα δερματίνην τιάραν(;), ὀπισθ.

ΔΣΑΡΙ ΑΝΙΣΑΔΩ. Θεά ισταμένη μεταξύ δύο σφιγγῶν (*Zeit. f. Num.*, IV. 266).

Ἀρίαος. Α μετ' ἐπιγραφῆς ΔΣ. ΑΡΙΑΟ· ἔμπρ. ὁμοία κεφαλῇ· ὀπισθ. ἵππεὺς καλπάζων (*Zeit. f. Num.*, VII. Πίν. IV. 8).

Μοριφίλιγγος. Α ἐπιγεγραμμένα ΣΑΡΙ. ΜΟΡΙ, ὁμοία κεφαλῇ· ὀπισθ. Θεά ισταμένη. Blau, *Num. Zeit.*, IX. 149.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ARMENIAS.

Ξέρξης, περὶ τὰ 470(;) π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΞΕΡΞΟΥ. ὀπισθ. Νίκη. Α. 55 (Langlois, Πίν. I, 6. 7)

Ἀβδισσάρος, περὶ τὰ 456(;) π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΒΔΙΣ-ΣΑΡΟΥ. ὀπισθ. Ἀετὸς ἢ κεφαλὴ ἵππου. Α. 55 (Langlois, Πίν. I. 8—10).

Τιγράνης Α'. 89-36 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΙΓΡΑΝΟΥ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΙΓΡΑΝΟΥ (Langlois, Πίν. II). Ἴδε Βασιλεῖς Συρίας, σελ. 358.

Ἀρταξάξης Α'. υἱὸς τοῦ Τιγράνου, 36-34 π. Χ.

Κεφαλὴ βασιλέως μετ' Ἀρμενιακῆς τιάρας. (Langlois, Πίν. III. 1.)	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΤΑΥ- ΑΖΔΟΥ Βασιλεὺς ἐπὶ τεθρίππου. Α 56 κ.
Ὁμοίως. (Langlois, Πίν. III. 2.)	» Νίκη Α 7

Τιγράνης Β'. υἱὸς τοῦ Ἀρταξάξιδου, περὶ τὰ 20 π. Χ.

Κεφαλὴ βασιλέως μετ' Ἀρμενιακῆς τιάρας. (Langlois, Πίν. III. 4.)	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΙΓΡΑ- ΝΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ Ἀρμένιος ιστάμενος μετὰ δόρατος καὶ τόξου. Α 7
---	--

Τιγράνης Γ΄, μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ **Ἐρατοῦς**, 12-6 καὶ 3-1 π. Χ.

BACILEYC BACILEΩN TIGPA- NHC Κεφαλή τοῦ Τιγράνου. (Langlois, Πίν. III. 5.)	ΕΡΑΤΩ ΒΑCΙΛΕΩC TIGPANOY ΑΔΕΛΦΗ Κεφαλή τῆς Ἐρατοῦς. Α 95
BACILEYC ΜΕΓΑC ΝΕΟC ΤΙ- ΓΡΑΝΗC Κεφαλή τοῦ Τιγράνου.	» Ὅμοίως. . . Α 95

Ἀρταξάδης Β΄, υἱὸς Τιγράνου Β΄. Ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου.

ΒΑΣΙΛΕΩC ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΤΑΝ ΑΖΔΟΥ Κεφαλή βασιλέως μετὰ διαδήματος.	ΘΕΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟC ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ Κεφαλή Αὐγούστου. Ρ 54.7 κ. (Num. Chron., 1872, 13.)
---	--

Ἀρταξίας, υἱὸς Πολέμωνος Α΄ βασιλέως τοῦ Πόντου, 18-35 μ. Χ. Ῥωμαϊκὰ δηνάρια τοῦ Γερμανικοῦ, ὁπισθ. GERMANICVS ARTAXIAS, ὁ Γερμανικὸς στέφων τὸν Ἀρταξίαν (Cohen, I, σ. 225).

ΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ARMEN AN ΧΩΡΩΝ.

ᾠισόμης. ΒΑΣΙΛΕΩC ΩΙCΑΜΟΥ, ὁπισθ. Ἴππεὺς καλπάζων, δόρατι ὠπλισμένος. Α 75 (Num. Zeit., II, 340).

Ἀριαράθης. ΒΑΣΙΛΕΩC ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ, ὁπισθ. Ἀθηνᾶ ἰσταμένη· ταῦρος· τόξον ἐν γωρυτῷ. Α 65. (Zeit. f. Num., IV, 271).

Μιθριδάτης. ΒΑΣΙΛΕΩC ΜΙΘΡΙΔΑΤΟΥ ΦΙΛΟ . . . Ὅπισθ. Ῥόπαλον. Α 7. Ἴσως Καππαδοκικὸν νόμισμα (πρβλ. Zeit. f. Num., IV, 272, καὶ VII, 37).

Σάμης. ΒΑΣΙΛΕΩC ΣΑΜΟΥ ΘΕΟCΕΒΟΥC ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ὁπισθ. Νίκη ἢ θύρσος Α 75. (Langlois, Πίν. I, 3).

ΣΥΡΙΑ κτλ.

(α) ΟΙ ΣΕΛΕΥΚΙΔΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

[Vaillant (J. F.). *Hist. Regum Syriae*, 1738. — Froelich. *Annales Regum et rerum Syriae nummis illustrati*, 1750. — Gough. *Coins of the Seleucidae*, μετὰ 24 πινάκων, 1803 — De Saulcy. *Mémoire sur les monnaies datées des Séleucides*, 1871. — Catalogue of the Coins of the Seleucid Kings of Syria in the British Museum, ὑπὸ P. Gardner, μετὰ 28 πινάκων, 1878. — Bunbury *Unpublished Coins of the Kings of Syria* ἐν τῷ *Numismatic Chronicle*, 1883, σ. 65.]

Ἡ μακρὰ καὶ ἐνδιαφέρουσα σειρὰ τῶν νομισμάτων τῶν βασιλέων τῆς Συρίας, μεθ' ὅλας τὰς κριτικὰς ἐρεῦνας εἰς ἃς ὑπεβλήθη, παραμένει εἰσέτι ἐν μέρει ἀτελῶς κατατεταγμένη. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἄκραν δυσκολίαν τῆς διακρίσεως τῶν εἰκόνων τινῶν τῶν ἀρχαιοτέρων βασιλέων. Μόλις δὲ ἀπὸ τῆς βασιλείας Ἀντιόχου τοῦ Δ' (τοῦ Ἐπιφανοῦς), ὅτε ἄρχονται προστιθέμενοι τίτλοι εἰς τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων, φθάνομεν εἰς ἀπόλυτον ἱστορικὴν βεβαιότητα.

Σέλευκος Α' (Νικάτωρ), 312-280 π. Χ., ὁ ἰδρυτὴς τῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης δυναστείας τῶν Σελευκιδῶν, μετεχειρίσθη κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐν ἔτει 323 μέχρι τοῦ 312 π. Χ. διάστημα νομίσματα, φέροντα μὲν τὸ ὄνομα καὶ τοὺς τύπους Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου ἀλλὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἔμβλημα, ἥτοι τὴν ἄγκυραν, ὡς πάρεργον σύμβολον ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ νομίσματος (Müller, *Mon. d'Alex.*, ἀριθ. 1355-59 καὶ 1491-1514). Περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς ἀγκύρας ὡς σήματος τῆς οἰκογενείας τοῦ Σελεύκου ἴδε Ἰουστίνου XV, 4. Μετὰ δὲ τὴν ἐν ἔτει 312 π. Χ. ἐν Γάζῃ νίκην ὁ Σέλευκος ἐπανεκτήσατο τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ σατραπείαν τῆς Βαβυλωνος, ἧς εἶχεν ἐκδιωχθῆ ὑπὸ τοῦ Ἀντιγόνου· ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου δὲ τοῦ ἔτους τούτου ὑπολογίζεται τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῶν Σε-

λευκιδῶν. Ἐν ἔτει δὲ 306 π. Χ. ὁ Σέλευκος ἀκολουθῶν τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου, προσέλαβε τὸν τίτλον βασιλεὺς· ἔκτοτε δὲ τὰ νομίσματα αὐτοῦ φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ. Νῦν δ' οἱ τύποι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐγκατελείφθησαν βαθμιαίως ἀντικαθιστῶμενοι διὰ νέων ἐμβλημάτων, ὧν δέον νὰ μνημονεύσωμεν τὰ ἐξῆς. Τὸ Ἀττικὸν ὁμῶς βάρος τῶν νομισμάτων τοῦ Ἀλεξάνδρου διετηρήθη.

Κεφαλὴ Σελεύκου μετὰ κέρατος ταύρου. (B. M. Cat., Πίν. I. 6.)	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ Κεφαλὴ ἵππου μετὰ κεράτων ταύρου . . Χ Στατήρ, Ρ Τετράδρ.
Κεφαλὴ Διός. (B. M. Cat., Πίν. I. 7.)	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ Ἀθηνᾶ ἐπὶ τεθρίππου ἢ ἄρματος, συρομένων ὑπὸ ἐλεφάντων κερασφόρων. Ρ Τετράδρ., Ρ Δραχ. καὶ κλάσματ.
Κεφαλὴ Σελεύκου ἰδεώδης, μετὰ κράνους ἐκ δέρματος ταύρου, ἔχοντος δὲ οὖς καὶ κέρατον.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ Νίκη στέφουσα τρόπαιον. Ρ Τετράδρ., δραχμὴ, κτλ. (Πίναξ KZ'. 12.)
Κεφαλὴ ἵππου κερασφόρου.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ Ἐλέφας. Ρ Τετράδρ.
Ὅμοιως. (B. M. Cat., Πίν. II. 1.)	» Ἀγκυρα. Ρ Δραχμὴ.
Τρίπους. (B. M. Cat., Πίν. II. 2.)	» Ὅμοιως Ρ Ὁβολός.

Τὸ κέρας τοῦ ταύρου ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τοῦ Σελεύκου ὡς ἐμβλημα θείας ἰσχύος. Πρὸς τὴν παρ' Ἀππιανῷ (*Syr.*, 56) ἱστορίαν, καθ' ἣν ὁ Σέλευκος μόνος ποτὲ καὶ ἄοπλος κατέβαλε ταῦρον μανιώδη, διαφυγόντα ἐκ τοῦ βωμοῦ, ὅτε ἔθυεν ὁ Ἀλέξανδρος· «propterea ejus statuis adfingunt cornua». Οἱ δ' ἐλέφαντες ἀναφέρονται βεβαίως εἰς τὴν Ἰνδικὴν αὐτοῦ ἐκστρατείαν ἐναντίον τοῦ Σανδρακόττου.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ Σελεύκου εἶνε πολυάριθμα καὶ ποικίλα, συχνὰ δ' ὑπόκεινται εἰς σύγχυσιν πρὸς τὰ τῶν ὁμωνύμων αὐτοῦ διαδόχων (ἴδε ὁμῶς B. M. Cat., σ. XVIII).

Ἀντίοχος Α'. (ὁ Σωτήρ). (α) Μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Σε-

λεύκου, 293-281 π. Χ. Τετράδραγμα κτλ. μετὰ τύπων Ἀλεξανδρείων (B. M. Cat., Πίν. III. 1), ἡ κεφαλῆς Διός· ὁπισθ' Ἀθηνᾶ ἐπὶ ἄρματος ἐλαυνομένου ὑπὸ ἐλεφάντων. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΑΝΤΙΟΧΟΥ (Num. Chron., 1879, Πίν. I. 4). (β) Μόγος, 281-261 π. Χ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Ρ μετὰ τύπων Ἀλεξανδρείων καὶ Χ, Ρ καὶ Α ποικίλων τύπων.

Κεφαλὴ Ἀντιόχου.

(Num. Chron., 1880, Πίν. Χ. 4.)

Ὅμοιως.

(Πίναξ ΚΗ', 1.)

Κεφαλὴ Σελεύκου Α', κερασφόρος.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ Κεφαλὴ ἵππου κερασφόρου

Χ καὶ Ρ τετράδρ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ Ἀπόλλων γυμνός, καθήμενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ . . . Χ καὶ Ρ τετράδρ.

Ὅμοιως Ρ Τετράδρ. (Num. Chron., 1883, Πίν. IV. 1.)

Περὶ τὰ τέλη τῆς βασιλείας του ὁ Ἀντίοχος προσέλαβε τὸν τὸν τίτλον Σωτῆρος ἕνεκα νίκης κατὰ τῶν Γαλατῶν (Ἀππιαν., Syr., 65). Μετὰ τοῦτο ἔκοψε νομίσματα, φέροντα τὴν εἰκόνα του ὡς ἀνδρὸς γηραιοῦ μετὰ ζωηρῶς δεδηλωμένων χαρακτηριστικῶν καὶ βαθέως εἰσεχόντων ὀφθαλμῶν. Ἐπιγρ. ΣΩΤΗΡΟΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, Ἀπόλλων ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ. Ρ Τετράδρ. (B. M. Cat., Πίν. III. 7).

Ἀντίοχος Β'. (Θεός), 261-246 π. Χ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Κεφαλὴ βασιλέως, ἐνίοτε ὡς Ἑρμοῦ μετὰ πτερωτοῦ διαδήματος.

Ἀπόλλων γυμνός, καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ. (B. M. Cat., Πίν. V. 2.)

Χ, Ρ Τετράδρ.

Ὅμοιως. (B. M. Cat., Πίν. V. 5, 6.)

Ἡρακλῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου. . . Ρ Τετράδρ.

Ὁ Imhoof (Mon. Gr. σ. 426) πιστεύει ὅτι πάντα τὰ τετράδραγμα τὰ φέροντα τὸν τύπον τοῦ καθημένου Ἡρακλέους ἐκόπησαν ἐν Ἰωνίᾳ καὶ Αἰολίδι. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἡγεμόνος τούτου ἐπανέστησαν κατὰ τῆς ἀρχῆς τῶν Σελευκιδῶν ἡ Παρθία

ὑπὸ τὸν Ἀρσάκην καὶ ἡ Βακτρία ὑπὸ τὸν Διόδοτον. Ὁ τελευταῖος οὗτος φαίνεται ὅτι πρὸ τῆς ἀποστασίας τοῦ ἀντικατέστησε διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ εἰκόνος τὴν τοῦ Ἀντιόχου ἐπὶ τινων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων φερόντων τὴν συνήθη ἐπιγραφὴν ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ὅπισθ. Ζεὺς ἐξακοντίζων κεραυνόν, ὃν τύπον παρεδέχθη κατόπιν ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ, ὡς ἀνεξαρτήτου βασιλέως, Βακτριανοῖς νομίσμασι (B. M. Cat., Πίν. V. 7).

Σέλευκος Β'. (Καλλίνικος, Πώγων), 246-226 π. X. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ. (α) Πρὸ τῆς ἐν Παρθίᾳ αἰχμαλωσίας του.

Κεφαλὴ νεανικὴ βασιλέως.

(Πίναξ ΚΘ'. 4.)

Ἀπόλλων γυμνὸς ἱστάμενος παρὰ τρίποδα Ρ Α

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ ταπεινοῦ κράνους.

Ὅμοιος. (B. M. Cat., Πίν. VI. 6.) Ρ Α

(β) Μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν του.

Κεφαλὴ βασιλέως πωγωνοφόρος.

(B. M. Cat., Πίν. VI. 14.)

Ἀπόλλων γυμνός, ἱστάμενος παρὰ τρίποδα. Ρ

Ὅμοιος. (Αὐτόθι, Εἰκὼν 15.)

Τόξον ἐν γωρυτῇ. Α

Ἄλλας ποικιλίας ἴδε παρὰ B. M. Cat., *Seleucidae*. Ὁ Πολύβιος (II. 71) λέγει, ὅτι ὁ Σέλευκος οὗτος ἐπωνομάσθη Πώγων ἐκ τῆς συνηθείας αὐτοῦ νὰ τρέφῃ πώγωνα, ἣν, ὡς ὁ Δημήτριος, ὁ ἕτερος πωγωνοφόρος βασιλεὺς τῆς Συρίας, πιθανῶς παρεδέχθη, διαρκούσης τῆς ἐν Παρθίᾳ διαμονῆς αὐτοῦ.

Ἀντίοχος, (Ἰέραξ), 246-227 π. X. Οὗτος ἐπανεῖστη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σελεύκου τοῦ Β', κηρύξας ἑαυτὸν βασιλέα τῆς ἐπαρχίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ὅθεν δυνατὸν εἶναι τινὰ τῶν φερόντων τὴν ἐπιγραφὴν ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ τετραδράχμων, τῶν συνήθως ἀπονεμομένων Ἀντιόχῳ τῷ Γ', νὰ ἐκόπησαν ὑπὸ αὐτοῦ. (Bunbury, *Num. Chron.*, 1883, σ. 83).

Σέλευκος Γ'. (Σωτήρ, Κεραυνός), 226-223 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ.

Κεφαλή νεαρὰ μετὰ σμικρῶν παρα- | Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ.
 γναθίδων. (B. M. Cat. *Sel.*, Πίν. VII. 6.)
 Ρ Τετράδρ. καὶ δραχ.

Χαλκᾶ διαφόρων τύπων (B. M. Cat. *Pröl. Num. Chron.*, 1883, σ. 85),

Ἀντίοχος, υἱὸς Σελεύκου τοῦ Γ'. 222 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Κεφαλή τοῦ παιδὸς Ἀντιόχου. | Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὀμ-
 (B. M. Cat., Πίν. VIII. 1,2.) | φαλοῦ . . Ρ Τετράδρ. καὶ δραχ.

Ἀντίοχος Γ'. (Μέγας), 222-187 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Χρυσᾶ, ὀκτάδραχμα (Πίναξ ΚΘ'. 5) ὀλκ. 523 κ. καὶ στατῆρες. Ἀργυρᾶ τετράδραχμα καὶ δραχμαί.

Κεφαλή βασιλέως μετὰ διαδήματος | Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ.
 (B. M. Cat., Πίν. VIII. 7.)

Σπανία τις παραλλαγή φέρει ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως ἐλέφαντα ἀντὶ τοῦ Ἀπόλλωνος (B. M. Cat., Πίν. IX. 1). Ἡ αὐθεντικὴ εἰκὼν Ἀντιόχου τοῦ Γ' εὐρίσκεται ἐπὶ τῶν ἐν Φοινίκῃ κοπέντων μετὰ χρονολογιῶν νομισμάτων. Ἐν τούτοις ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ εἰς τὰς εἰκόνας τὰς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν ἀπονεμομένων τούτῳ τῷ βασιλεῖ, ἐπικρατεῖ δ' ἐπομένως μεγάλη ἀβεβαιότης ὡς πρὸς τὴν ὀρθὴν αὐτῶν κατάταξιν. Ἐχοντες ὅμως πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν εὐρεῖαν ἔκτασιν τῶν κτήσεών του καὶ τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας του, δὲν πρέπει νὰ θαυμάζωμεν διὰ τοῦτο. Τὰ χαλκᾶ νομίσματα εἶνε πολυάριθμα καὶ ποικίλα τοὺς τύπους (B. M. Cat., Πίν. IX). Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις καὶ τινὰ νομίσματα, ἅτινα φαίνεται ὅτι ἐκόπησαν πρὸς τιμὴν Ἀντιόχου τοῦ Γ' ἐν Καρύστῳ τῆς Εὐβοίας καὶ ἐν Αἰτωλίᾳ (B. M. Cat. Πίν. XXVIII. 2-4).

Μόλων, 222-220 π. Χ. διοικητὴς ἢ σατράπης τῆς Μηδίας,

ἀποστατήσας ἀπὸ τοῦ Ἀντιόχου καὶ κόψας χαλκᾶ νομίσματα¹ ὑπὸ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα, μετὰ τῆς ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΟΛΩΝΟΣ.

Κεφαλὴ Διός.

(B. M. Cat., Πίν. X. 1.)

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

(Αὐτόθι, Εἰκ. 2.)

Ἀπόλλων Μουσαγέτης. . . Α·85

Νίκη στέφουσα τὸ ὄνομα τοῦ Μό-
λωνος. . . Α·75

Ἀχαιός, 222-215 π. X., ἡγεμὼν μεγάλου μέρους τῆς ἐντεῦθεν τοῦ Ταύρου Μικρᾶς Ἀσίας. Ἦναγκάσθη νὰ ἐπαναστατήσῃ κατὰ τοῦ Ἀντιόχου ἕνεκα ψευδῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν τοῦ Ἑρμείου, ὑπουργοῦ τοῦ βασιλέως, τότε δ' ἔκοψεν ἴδια νομίσματα, ἀλλ' ἠχμαλωτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀντιόχου, πολιορκήσαντος αὐτὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει τῶν Σάρδεων.

Κεφαλὴ Ἀχαιοῦ πρὸς δ., μετὰ δια-
δήματος. (Μουσεῖον Μονάχου).

Imhoof, *Porträtk.* Πίν. III. 19.)

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

(B. M. Cat., Πίν. X. 3.)

Ὅμοίως.

(Αὐτόθι, Εἰκ. 4.)

Κεφαλὴ Ἀχαιοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΧΑΙΟΥ Ἀθηνᾶ Πρό-
μαχος. Σύμβολον ἐν τῷ πεδίῳ,
κεφαλὴ ἵππου. . . Χ Στατήρ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΧΑΙΟΥ Ἀετός. . .
Α·75

» » Τρίπους. Α·45

» » Ἀπόλλων κα-
θήμενος, κρατῶν βέλος. . Α·65

Σέλευκος Δ'. (Φιλοπάτωρ), 187-175 π. X. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥ-
ΚΟΥ Ἡ εἰκὼν τοῦ βασιλέως τούτου, ὡς ἡ τοῦ πατρός του, δύναται
νὰ καθορισθῇ μετὰ βεβαιότητος τῇ βοήθειᾳ χαλκῶν τινῶν νομι-
σμάτων, κοπέντων ἐν Φοινίκῃ καὶ φερόντων τὰς χρονολογίας 135
καὶ 136 τοῦ χρονολογικοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν (*Num.*
Chron., 1883, Πίν. VI. 2). Τὰ ἀργυρᾶ αὐτοῦ νομίσματα φέρουσι
τὸν συνήθη τύπον τοῦ ἐπὶ ὀμφαλοῦ καθημένου Ἀπόλλωνος. Ἐκ
τῶν χαλκῶν αὐτοῦ νομισμάτων σπουδαιότατον εἶνε τὸ ἐξῆς: —

1) Περὶ νομίσματος τινος καταταχθέντος ὑπὸ τοῦ De Saulcy εἰς Ἀλέξανδρον, ἀδελφὸν
τοῦ Μόλωνος καὶ διοικητὴν τῆς Περσίας ἐν ἔτει 221 π. X, ἴδε *Mélanges de Num.* II. 341.

Κεφαλή Σελεύκου τοῦ Δ', μετὰ δια-
δήματος. (Leake, *Num. Hell.*,
σ. 76.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΦΙΛΟ-
ΠΑΤΟΡΟΣ Λύρα. Χρονολογία
ΣΑΡ (136)=177 π. Χ. Α·7

Ἵπάρχει ὡσαύτως σειρά χαλκῶν νομισμάτων μετὰ στεφάνης
κερχνωτῆς.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος ἀρχαϊκῆς τε-
χνοτροπίας.
(B. M. Cat., Πίν. Χ. 9.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ Ἀπόλ-
λων ιστάμενος παρὰ τρίποδα,
κρατῶν δὲ βέλος. . . . Α·9

Ἀντίοχος Δ'. (Ἐπιφανής), 175-164 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ. Οἱ πλήρεις τίτλοι ἐπὶ τοῦ μεγίστου
ἀριθμοῦ τῶν νομισμάτων τοῦ βασιλέως τούτου, βεβαίαν καθιστῶσι
τὴν κατάταξιν καὶ τῶν ἄνευ μὲν τίτλων, φερόντων ὅμως τὴν αὐτὴν
εἰκόνα, ἥτις ὅτε μὲν φέρει διάδημα ἐπιστεφομένη ἐνίοτε ὑπὸ ἀστέ-
ρος, ὅτε δὲ παρίσταται δαφνοστεφῆς καὶ πωγωνοφόρος προσμοι-
άζουσα πρὸς τὴν τοῦ Διός. Οἱ ὀπισθότυποι τῶν τετραδράχμων τού-
των εἶνε οἱ ἑξῆς.

(α) Ἀπόλλων ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ. (B. M. Cat., Πίν. ΧΙ. 1.)

(β) Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου (B. M. Cat., ΧΙ. 7-9.)

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα διαιροῦνται εἰς διαφόρους τάξεις: —

(α) Νομίσματα κοπέντα ἐν Συρίᾳ, συνήθως μετὰ σημείων ἀξίας Α, Β, Δ
X X X

(= 1, 2, ἢ 4 χαλκοὶ) ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως (B.
M. Cat., Πίν. ΧΙΙ. 1.)

(β) Νομίσματα κοπέντα ἐν Αἰγύπτῳ, διαρκούσης τῆς κατοχῆς τῆς
χώρας ταύτης, φέροντα δὲ τοὺς συνήθεις Αἰγυπτιακοὺς τύπους, ἢ
τὴν εἰκόνα τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Κλεοπάτρας, χήρας Πτολεμαίου
τοῦ Ε'. (B. M. Cat., Πίν. ΧΙΙ. 11-13.)

(γ) Δίγλωσσα νομίσματα κοπέντα ἐν Φοινίκῃ μετὰ Φοινικιᾶς ἐπι-
γραφῆς καὶ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ΣΙΔΩΝΙΩΝ, ΤΥΡΙΩΝ,

ΛΑ (Σιδών, Τύρος ἢ Λαοδικεία τῆς Κοίλης Συρίας). (B. M. Cat., Πίν. XII. 14 - 16.).

- (δ) Αὐτόνομα ἀστικά νομίσματα μετὰ τῆς εἰκόνης, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ὀνόματος Ἀντιόχου τοῦ Δ', κοπέντα ἐν Μόψω τῆς Κιλικίας, Ἱεραπόλει τῆς Κυρρηστικῆς, Ἀντιοχείᾳ πρὸς Δάφνην, Ἀντιοχείᾳ τῆς Πτολεμαίδος, Ἀντιοχείᾳ πρὸς τῇ Καλλιρρόῃ, Ἀπαμείᾳ τῆς Συρίας, Λαοδικείᾳ πρὸς τῇ θαλάσῃ, Σελευκείᾳ Συρίας καὶ ἐν Νισίβιδι. (B. M. Cat., Πίν. XIII. 1 - 8.).

Ἀντίοχος Ε'. (Εὐπάτωρ), 164-162 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ. Τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ δύο τύπων (B. M. Cat., Πίν. XIII, 11-14).

Κεφαλὴ βασιλέως νεαροῦ μετὰ διαδήματος.

Ὅμοίως.

Ὅμοίως.

Ἀπόλλων ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ.

Ζεὺς ἐπὶ θρόνου καθήμενος.

Ἀετὸς μετὰ κλειστῶν πτερύγων (Φοινικ. ὀκλῆς).

Ὁ τελευταῖος μνημονευθεὶς τύπος ὀφείλεται εἰς Αἰγυπτιακὴν ἐπίδρασιν. (De Sauley, *Mon. des Seleuc.*, σ. 27). Ἴδε σελ. 350.

Δημήτριος Α'. (Σωτήρ), 162-150 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ἢ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ. Χρυσοῦν νόμισμα (Z. f. N., VI, 2). ἔμπρ. Τύχη καθημένη ἐπὶ θρόνου, ὀπισθ. Διπλοῦν κέρασ Ἀμαλθείας.

Ἀργυρᾷ τετράδραχμα καὶ δραχμαί.

Κεφαλὴ τοῦ βασιλέως μετὰ διαδήματος.

Ὅμοίως.

(B. M. Cat., Πίν. XIV. 1,2.)

Ἀπόλλων ἐπὶ ὀμφαλοῦ.

(B. M. Cat., Πίν. XIV. 3.)

Τύχη ἐπὶ θρόνου, κρατοῦσα σκῆπτρον καὶ κέρασ Ἀμαλθείας. Ἐν τῷ ἐξέργῳ χρονολογία. Ἐν τῷ πεδίῳ μονογραφήματα τῶν νομισματοκοπέων Ἀπαμείας, Ἀντιοχείας, Ἡρακλείας καὶ Γάζης.

Ὅμοίως. (Αὐτόθι, Πίν. XIV. 4.)

Κέρασ Ἀμαλθείας . . . Ρ Δρ.

Χαλκᾶ (α) Δίγλωσσα Φοινίκης, νομίσματα τῆς Τύρου μετὰ χρονολογιῶν. Τύπος—Πρύμνη πλοίου· τῆς δὲ Σιδῶνος τύπος—Πηδάλιον (B. M. Cat., Πίν. XIV, 6, 7). (β) Συρίας, συνήθεις τύποι ἢ κεφαλὰι ζῶων ἤτοι λέοντος καὶ κάπρου, γρυπὸς καὶ ἐλάφου, πάνθηρος, ἵππου καὶ ἐλέφαντος (B. M. Cat., Πίν. XIV, 12-15).

Δημήτριος καὶ Λαοδίκη. Ὁ Δημήτριος ἐνυμφεύθη τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Λαοδίκην, χήραν τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περσέως καὶ ἔκοψε νομίσματα μετὰ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν συν-εξευγμένων ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψέως· ὁπισθότυπος—Τύχη καθημένη ἐπὶ θρόνου (B. M. Cat., Πίν. XV, 1-2).

Τίμαρχος, 162 π. X., σατράπης τῆς Βαβυλῶνος, ἀποστατήσας ἀπὸ τοῦ Δημητρίου, ἀλλὰ καταβληθεὶς ὑπὸ τούτου ('Αππιαν., *Syr.*, 45, 47). Ἐκοψε χρυσοῦς στατῆρας, τετράδραχμα, δραχμὰς καὶ χαλκᾶ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΙΜΑΡΧΟΥ (B. M. Cat., σελ., 50).

Κεφαλὴ Τιμάρχου μετὰ διαδήματος (Z. f. N., IV. 6.)	Νίκη ἐπὶ τεθρίππου ἱσταμένου. . . ✕ Στατῆρ.
Προτομὴ κρανοφόρος.	Οἱ Διόσκουροι ἐφορμῶντες. Ρ Τετράδ.
Κεφαλὴ Τιμάρχου μετὰ διαδήματος.	Ἄρτεμις βαδίζουσα . . Ρ Δραχμή. (B. M. Cat., Πίν. XXVIII. 6.)
Ὅμοιος. (B. M. Cat., Πίν. XV. 3.)	Νίκη μετὰ στεφάνου καὶ φοίνικος . Α 1-35

Ἀλέξανδρος Α'. (Βάλας) 152-154 π. X. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ. Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ σφετεριστοῦ τούτου εἶνε πολυάριθμα καὶ διαιροῦνται εἰς τὰς ἐξῆς κλάσεις. Φέρουσι δὲ συνήθως χρονολογίας καὶ γράμματα νομισματοκοπειῶν.

(α) Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ διαδήματος. (B. M. Cat., Πίν. XV. 6.)	Ζεὺς ἐπὶ θρόνου. Νομισματοκοπεῖα — Σιδῶν, Πτολεμαῖς, Ἡράκλεια, κτλ. ρ Τετράδ.
Ὅμοίως. (Αὐτόθι, Πίν. XV. 5.)	Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη ρ Τετρ.
Ὅμοίως. (Αὐτόθι, Πίν. XVI. 2.)	Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ. ρ Δρ.
Ὅμοίως. (Imhoof, <i>Mon. Gr.</i> , σ. 432).	Θεὸς (Σάνδης) ἱστάμενος ἐπὶ τῆς ράχews λέοντος κερασφόρου καὶ πτερωτοῦ ρ Δραχ.
Ὅμ., ἀκτινοστεφής. (Αὐτόθι, Πίν. XVI. 3.)	Ἀπόλλων ἱστάμενος . . ρ Ἡμίδρ.
Κεφαλὴ Ἀλεξάνδρου ὡς Διός, δαφνο- στεφής.	Κερκυνὶς ἐν στεφάνῳ ἀνθέων . . . (B. M. Cat., Πίν. XVI. 1.) ρ Τετρ.

(β) Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ διαδήματος. (Πίναξ ΚΗ'. 2.)	Ἀετὸς μετὰ κλειστῶν πτερυγῶν. Νο- μισματοκοπεῖα — Τύρος, Βηρυ- τός(;), καὶ Σιδῶν. . ρ Τετράδ.
---	---

Ἡ διατήρησις τοῦ αἰτοῦ τῶν Πτολεμαίων ὡς τύπου τῶν ἀργυρῶν Φοινικικοῦ κανόνος νομισμάτων τῶν Σελευκιδῶν, ὀφείλεται ἀναμφιβόλως εἰς τοῦτο, ὅτι δηλαδὴ αἱ Φοινικικαὶ πόλεις ἦσαν ἐπὶ πλεῖστα ἔτη εἰθισμέναι νὰ κόπτωσι νομίσματα μετ' Αἰγυπτιακῶν τύπων. Τοῦτο δ' εἶνε σαφὲς δεῖγμα τῆς τάσεως τῶν νομισματικῶν τύπων τοῦ νὰ ἀποβαίνωσι σταθεροὶ ἐν τοῖς μεγάλοις ἐμπορικοῖς κέντροις. Τῶν χαλκῶν νομισμάτων Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα τινὰ μὲν εἶνε δίγλωσσα τῆς Σιδῶνος (τύπος, πλοῖον), τινὰ δὲ Συριακὰ (τύποι ποικίλοι. B. M. Cat., Πίν. XVI.). Παρὰ δὲ τὰς ποικιλίας τὰς φερούσας τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὑπάρχουσι καὶ φέροντα χρονολογίας αὐτόνομα νομίσματα τῆς Κύρρου, Ἀντιοχείας, Λαοδικείας πρὸς τῇ θαλάσσῃ, Σελευκίας καὶ Ἀσκαλῶνος, μετὰ τῆς κεφαλῆς, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ὀνόματος Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως. (B. M. Cat., σ. 56. Z. f. N., XIII. σ. 140).

Ἀλέξανδρος Α' καὶ **Κλεοπάτρα**, θυγάτηρ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος.

Προτομαὶ συνεζευγμέναι βασιλέως | Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου **Ρ** Τετρ,
καὶ βασιλίσσης. (Imhoof, *Mon. Gr.*, Πίν. Η. 13.)

Ὅμοίως. (B. M. Cat., Πίν. XVII. 6.) | Κέρας Ἀμαλθείας. . . . **Α** 85

Δημήτριος Β' (Νικάτωρ). Πρώτη βασιλεία, 146-138 π. Χ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Νομίσματα τὸ πλεῖστον μετὰ χρονολογιῶν.

(α) Ἀργυρᾶ. Τετράδραχμα Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. ὀπισθ. Πτολεμαϊκὸς ἀετός. Νομισματοκοπεῖα — Σιδῶν, Τύρος καὶ Βηρυτός. (B. M. Cat., Πίν. XVII. 7).

(β) Ἀργυρᾶ. Τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος ὀπισθ., Ἀπόλλων ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ. Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου. Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη. Τύχη ἐπὶ θρόνου. Ἀρχαῖκόν εἶδωλον θεᾶς ὠπλισμένης, κατ' ἐνώπιον. (B. M. Cat., Πίν. XVII. 8-11. Πίν. XVIII. 1, 2.) Ἀγκυρα, κτλ.

(γ) Χαλκᾶ τῆς Τύρου μετὰ διγλώσσων ἐπιγραφῶν. (B. M. Cat., Πίν. XVIII. 14.).

(δ) Χαλκᾶ Συρίας. Τύποι ποικίλοι — Κεφαλὴ Διὸς ἢ Ἀπόλλωνος συνήθως ἀντὶ τῆς εἰκόνης τοῦ βασιλέως. (B. M. Cat., Πίν. XVIII. 5-14.).

Ὁ Δημήτριος ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἀπεσύρθη εἰς Βαβυλῶνα, ὅποθεν ἤρξατο πολεμῶν πρὸς τοὺς Πάρθους, παρ' ὧν ἡχμαλωτίσθη.

Ἀντίοχος Γ' (Διόνυσος), 145-142 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Οὔτος, υἱὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα, ἀνηγορεύθη παιδίον ἔτι ὢν ἑπταετὲς βασιλεὺς ὑπὸ Τρύφωνος, ὑπουργοῦ τοῦ πατρός του.

(α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος.

Κεφαλὴ τοῦ νεαροῦ Ἀντιόχου ἀκτι-
νοστεφής.

(B. M. Cat., Πίν. XIX. 1.)

Ὅμοίως (Αὐτόθι, Πίν. XIX. 3.)

Ὅμοίως. (Αὐτόθι, Πίν. XIX. 7.)

Ὅμοίως. (Αὐτόθι, Πίν. XIX. 4.)

Ὅμοίως. (Αὐτόθι, Πίν. XIX. 5.)

Οἱ Διόσκουροι ἐπελαύνοντες. . . .

Ρ Τετράδρ.

(Πίναξ ΔΓ'. 2.)

Ἀπόλλων ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ. Ρ Δρ.

Κράνος κεκοσμημένον διὰ κέρατος
αἰγᾶγρου. Ρ Δρ.

Ἀπόλλων ἱστάμενος. . . Ρ Ἡμίδρ.

Πάνθηρ μετὰ φοίνικος ἐν τῷ στό-
ματι. Ρ Ἡμίδρ.

(β) Χαλκός. Συνήθως μετὰ τύπων Διονυσιακῶν (B. M. Cat., Πίν. XIX, 8-10).

Τὰ νομίσματα τοῦ βασιλέως τούτου φέρουσι συνήθως τὰ γράμματα ΤΡΥ καὶ ΣΤΑ ἥτοι Τρύφων καὶ Στάφυλος. Τὸ τελευταῖον εἶνε ὄνομα, ὅπερ δυνατὸν νὰ προσέλαβεν ὁ Τρύφων ὡς φύλαξ τοῦ νεαροῦ Διονύσου (B. M. Cat., σελ. XXXIII).

Τρύφων (Διόδοτος), 142-139 π. Χ. Οὔτος φονεύσας τὸ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν αὐτοῦ ὀρφανὸν παιδίον, ἐβασίλευσεν ἐπὶ τρία ἔτη. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ.

(α) Ἄργυρος Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος ὀπισθ. Πτολεμαϊκὸς ἀετός· Νομισματοκοπεῖα· Ἀσκαλῶν (B. M. Cat., Πίν. XXVIII, 9), Πτολεμαῖς καὶ Βύβλος (*Mélanges de Num.*, II, 82).

(β) Ἄργυρος. Τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ Ἀττικοῦ κανόνος ὀπισθ. Κράνος μετὰ κέρατος αἰγᾶγρου (B. M. Cat., Πίν. XX, 1).

(γ) Χαλκός. Συνήθεις τύποι — Κράνος μετὰ κέρατος αἰγᾶγρου (B. M. Cat., Πίν. XX, 3).

Ἀντίοχος Ζ' (Σιδῆτης), 138-129 π. Χ., ὁ νεώτερος ἀδελφὸς Δημητρίου τοῦ Β'. Εἶνε δὲ κυρίως οὗτος ἐπίσημος διὰ τὴν

παρ' αὐτοῦ πολιορκίαν καὶ ἄλωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ ἐν ἔτει 133 π. Χ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. Νομίσματα συνήθως φέροντα χρονολογίας.

- (α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα καὶ δίδραχμα Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. ὀπισθ. Πτολεμαϊκός ἀετός. Νομισματοκοπεῖα — Σιδών, Τύρος, κτλ. (B. M. Cat., Πίν. XX. 6).
- (β) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. ὀπισθ. Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη. Τύρος καὶ διάφορα ἄλλα νομισματοκοπεῖα (B. M. Cat., Πίν. XX. 6).
- (γ) Ἄργυρος Ἀττικὰ τετράδραχμα ὀπισθ. Βωμός, ἐφ' οὗ ὁ θεὸς Σανδὴν ἱστάμενος ἐπὶ τῆς ῥάχews λέοντος κερασφόρου (B. M. Cat., Πίν. XXVIII. 8). Νομισματοκοπεῖον — Ταρσός.
- (δ) Ἄργυρος. Ἀττικαὶ δραχμαὶ ὀπισθ. Νίκη στεφανηφόρος. (B. M. Cat., Πίν. XX. 7). Ὁ θεὸς Σανδὴν ἱστάμενος ἐπὶ λέοντος κερασφόρου. Τύχη καθημένη, κτλ.
- (ε) Χαλκός. Τύποι πολυάριθμοι. (B. M. Cat., Πίν. XX.).

Δημήτριος Β'. (Νικάτωρ), δευτέρα βασιλεία, 130-125 π. Χ., μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἐν Παρθίᾳ αἰχμαλωσίας ἐπιστροφὴν του. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Νομίσματα φέροντα χρονολογίας.

- (α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα καὶ δίδραχμα Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος ὀπισθ. Πτολεμαϊκός ἀετός. Νομισματοκοπεῖα — Τύρος καὶ Σιδών (B. M. Cat., Πίν. XXI. 1.).
- (β) Ἄργυρος. Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ Δημητρίου πωγωνοφόρος
(Πίναξ ΚΘ'. 6.)

Ὅμοίως.

(B. M. Cat., Πίν. XXI. 5.)

Ὅμοίως. (Αὐτόθι, Πίν. XXI. 6.)

Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου . . .

Α Τετράδρ. καὶ δρ.

Ἀρχαϊκὴ παράστασις θεᾶς ὠπλισμένης, κατ' ἐνώπιον. . . Α Δρ.

Βωμός τοῦ Σανδὴν Νομισματοκοπεῖον — Ταρσός . . Α Τετράδρ.

Κεφαλὴ Δημητρίου πωγωνοφόρος.
(B. M. Cat., Πίν. XXI. 7.)

Ὁ Σανδάν ιστάμενος ἐπὶ τῆς ῥάχεως
λέοντος κερασφόρου. Νομισματο-
κοπεῖον — Ταρσός. . . . Ρ Δρ.

(γ) Χαλκᾶ διαφόρων τύπων, ὧν τινὰ κοπέντα ἐν Σιδῶνι, μετὰ ΣΙ-
ΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ καὶ Φοινικικῆς ἐπιγραφῆς (B. M. Cat., Πίν.
XXI. 10.).

Τὰ νομίσματα τῆς κλάσεως (α), τὰ κοπέντα ἐν Φοινίκη, δια-
τηροῦσι συνήθως τὴν ἀγένειον εἰκόνα τοῦ Δημητρίου (ἴδε ὁμως
Num. Chron., 1883, Πίν. VI. 7), ἐν ᾧ τὰ κοπέντα ἀλλαχοῦ τοῦ
βασιλείου τοῦ παριστῶσιν αὐτὸν μετὰ πώγωνος κατὰ τὸν ἐν Παρ-
θίᾳ ἐπικρατοῦντα συρμόν.

Ἀλέξανδρος Β'. (Ζεβίνας), 128-123 π. Χ. Οὗτος ὑπε-
στηρίχθη ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φύσκωνος ἐναντίον τοῦ Δημητρίου.
Ἡξίου δ' ὅτι ἦτο θετὸς υἱὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα. Μετὰ βρα-
χεῖαν βασιλείαν ἐνικήθη καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ Ἀντιόχου, υἱοῦ τοῦ
Δημητρίου. *Ἐπιγρ.*, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

(α) Ἀργυρᾶ Φοινικικοῦ κανόνος· ὀπισθ. Ἀετὸς Πτολεμαϊκός. Νομισμα-
τοκοπεῖον — Ἀσκαλὼν. (B. M. Cat., Πίν. XXII. 1.).

(β) Ἀργυρος. Τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ Ἀττικῆς ὀλκῆς· ὀπισθ. Ζεὺς
Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου· Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ισταμένη (Δρ.)· κέρας
Ἀμαλθείας (Δρ.)· Νίκη (Ἡμίδρ.) (B. M. Cat., Πίν. XXII,
2 κ. ἐξ.).

(γ) Χαλκός. Πολυάριθμοι τύποι (B. M. Cat., XXII.).

Σέλευκος Ε'. 126-125 π. Χ., πρεσβύτερος υἱὸς Δημητρίου
τοῦ Β'. βασιλεύσας ὀλίγους μόνον μῆνας. Ἐφρονεύθη ὑπὸ τῆς μη-
τρός του Κλεοπάτρας. Ἀσφαλῶς δὲν δύνανται νὰ ἀπονεμηθῶσι
νομίσματα εἰς τὴν βραχεῖαν αὐτοῦ βασιλείαν.

Κλεοπάτρα, 125 π. Χ., θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ Γ'. (Φι-
λομήτορος), ἐκ τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς αὐτοῦ Κλεοπάτρας.

Ἐνυμφεύθη δὲ πρῶτον Ἀλέξανδρον τὸν Βάλαν, δεύτερον Δημήτριον τὸν Νικάτορα, τρίτον Ἀντίοχον τὸν Σιδήτην, ἀδελφὸν αὐτῆς.

Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμοῦ.

Κεφαλὴ τῆς Κλεοπάτρας.
(Πίναξ ΔΓ'. 3.)

ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ
ΘΕΑΣ ΕΥΕΤΗΡΙΑΣ Δύο κέρατα Ἀμαλθείας. Νομισματοκοπεῖον ἀβέβαιον. Χρονολογία ΣΠΡ (187 τῶν Σελευκ. = 126-5 π.Χ.)

Κλεοπάτρα καὶ Ἀντίοχος Η'. (Γρυπὸς) υἱὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Δημητρίου, 155-131 π. Χ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ἢ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΘΕΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

(α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος.

Κεφαλαὶ συνεζευγμέναι Κλεοπάτρας καὶ Ἀντιόχου.
(B. M. Cat., Πίν. XXIII. 2.)

Πτολεμαϊκὸς ἀετός. Νομισματοκοπεῖον ἀόριστον.

(β) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος.

Κεφαλαὶ συνεζευγμέναι Κλεοπάτρας καὶ Ἀντιόχου.
(B. M. Cat., Πίν. XXIII. 3.)

Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου. Νομισματοκοπεῖον — Σιδῶν, κτλ.

(γ) Χαλκᾶ μετ' ἀμφοτέρων τῶν εἰκόνων, μετὰ τῆς τοῦ Ἀντιόχου μόνου, ἢ ἄνευ εἰκόνων. Ὅπισθότυποι, διάφοροι. (B. M. Cat. Πίν. XXIII. 4 κ. ἐξ.).

Ἀντίοχος Η'. (Γρυπὸς) μόνος, 121-96 π. Χ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.

(α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Φοινικικοῦ κανόνος. ὅπισθ. Πτολεμαϊκὸς ἀετός. Νομισματοκοπεῖον — Ἀσκαλὼν. (B. M. Cat., Πίν. XXIII. 8.)

(β) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ κανόνος. ὅπισθ. Ζεὺς ἱστάμενος κατ' ἐνώπιον κρατῶν ἀστέρα καὶ σκῆπτρον, ἔχων δ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μηνίσκον (B. M. Cat., Πίν. XXIV. 1.) Νομισματοκοπεῖον Σιδῶν, κτλ. Πρὸς τούτοις Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη. Βωμὸς τοῦ Σανδάν. Νομισματοκοπεῖον Ταρσός. Ἡμίδρ. ὅπισθ. Νίκη.

- (γ) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος μετ' εἰκό-
νος πρεσβυτέρας καὶ πάνυ γρυπῆς ῥινός (ἐξ οὗ τὸ ἐπίθετον αὐτοῦ,
Γρυπός) ὅπισθ. Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος ἐπὶ θρόνου (Πίναξ
ΚΗ'. 3.) (Τετράδρ). Τρίπους (Δρ.). Νίκη (Ἡμίδρ.).
- (δ) Χαλκᾶ μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. ὅπισθ. Ἀετός, κεραυνός ἢ Ἀπόλλων
(B. M. Cat., Πίν. XXIV. 4-6).

Ἀντίοχος Θ' (ὁ Κυζικηνός), 116-95 π. Χ., υἱὸς Ἀντιό-
χου τοῦ Ζ' καὶ τῆς Κλεοπάτρας, διενεμήθη τὸ βασίλειον μετὰ τοῦ
έτεροθαλοῦς αὐτοῦ ἀδελφοῦ Γρυποῦ, λαβὼν ὡς μερίδιον τὴν Κοί-
λην Συρίαν καὶ Φοινίκην. Ἐπιγρ., ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ἢ ΒΑ-
ΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ.

- (α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα καὶ δίδραχμα τοῦ Φοινικικοῦ σταθμη-
τικοῦ κανόνος ὅπισθ. Πτολεμαϊκὸς αἰετός Νομισματοκοπεῖα—
Σιδῶν, Ἀσκαλὼν, κτλ. B. M. Cat., Πίν. XXIV 7.).
- (β) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος ὅπισθ.
Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου. Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη (Πίναξ
ΚΗ'. 4.) Βωμὸς τοῦ Σανδάν. Νομισματοκοπεῖον—Ταρσός.
Τύχη ἱσταμένη, κρατοῦσα πηδάλιον καὶ κέρας Ἀμαλθείας.
(Ἡμίδρ.) (B. M. Cat., Πίν. XXIV 1. κτλ.).
- (γ) Χαλκὸς μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνης Τύποι ποικίλοι. (B. M. Cat. Πίν.
XXV.).

Σέλευκος Γ' (Ἐπιφανὴς Νικάτωρ), 96-95 π. Χ. Ἀποθα-
νόντος ἐν ἔτει 96 π. Χ. τοῦ Γρυποῦ, διεδέξατο αὐτὸν ὁ πρεσβύτε-
ρος τῶν υἱῶν αὐτοῦ Σέλευκος, ἄρξας ὀλίγους μῆνας παντὸς τοῦ
κράτους. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑ-
ΤΟΡΟΣ.

- (α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα τοῦ Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος ὅπισθ.
Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου. Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη δύο
κέρατα Ἀμαλθείας (Ἡμίδρ.) (B. M. Cat. Πίν. XXV. 12
13. Πίν. XXVIII. 11.).

(β) Χαλκός. Ὀπισθ. Ἀπόλλων ἱστάμενος παρὰ κίονα· τρίπους. (B. M. Cat., Πίν. XXV. 14. 15.).

Ἀντίοχος Ι' (Εὐσεβῆς Φιλοπάτωρ), 94-83 π. Χ., υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Κυζικηνοῦ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ.

(α) Ἄργυρος. Τετράδραγμα Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος· ὀπισθ. Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου (B. M. Cat., Πίν. XXVI. 1.). Τύχη ἱσταμένη (Δρ.).

(β) Χαλκός. Ὀπισθ. Πῖλοι τῶν Διοσκούρων (B. M. Cat., Πίν. XXVI. 2.).

Ἀντίοχος ΙΑ' (Φιλάδελφος), 92 π. Χ. τρίτος υἱὸς τοῦ Γρυποῦ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Μόνον χαλκᾶ νομίσματα· ὀπισθ. Δύο κέρατα Ἀμαλθείας· τρίπους· Ἀθηναῖα Νικηφόρος (B. M. Cat., Πίν. XXVI, 8).

Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τὰ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Gardner ἀπονεμηθέντα εἰς τὸν βασιλέα τοῦτον (B. M. Cat., Πίν. XXVI, 3-5) ἀνήκουσι κατ' ἐμὴν γνώμην τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ἀντιόχῳ τῷ Η' (τῷ Γρυπῷ). Ἴδε ἀνωτέρω τὰ ὑπὸ τὸ (γ) νομίσματα τοῦ βασιλέως τούτου.

Ἀντίοχος ΙΑ', σὺν τῷ ἀδελφῷ **Φιλίππῳ**.

Κεφαλαὶ συζευγμέναι τῶν δύο ἀδελφῶν.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου. Α Τετράδρ.
(Zeit. f. Num., VII. Πίν. XI. 2.)	

Φίλιππος (Φιλάδελφος). 92-83 π. Χ., δεύτερος υἱὸς τοῦ Γρυποῦ, ἀδελφὸς δὲ Ἀντιόχου τοῦ ΙΑ'. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Ἄργυρος. Τετράδραγμα Ἀττικοῦ σταθμοῦ, ἐνὸς δὲ μόνον τύπου, ἥτοι Διὸς Νικηφόρου ἐπὶ θρόνου καθημένου (B. M. Cat., Πίν. XXVI. 9.).

Δημήτριος Γ'. (Φιλοπάτωρ), 95-88 π. Χ., τέταρτος υἱὸς τοῦ Γρυποῦ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΟΠΑ-

ΤΟΡΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, ἡ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

(α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμοῦ· ὀπισθ. Ζεὺς Νικηφόρος
ἐπὶ θρόνου· ἀρχαῖκόν εἰδῶλον θεᾶς Ἀσιατικῆς, κατ' ἐνώπιον, κρα-
τούσης στήχους. (B. M. Cat., Πίν. XXVI. 10.).

(β) Χαλκός. Ἑρμῆς ἱστάμενος· Νίκη· Τύχη Κεραυνός. (B. M. Cat.
XXVI. 11. 12.).

Ἀντίοχος IB. (Διόνυσος), 89-84 (;) π. Χ., ὁ νεώτατος
τῶν πέντε υἱῶν τοῦ Γρυποῦ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ (τὸ ΔΙ-
ΟΝΥΣΟΥ παραλείπεται ἐνίοτε).

(α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμοῦ· ὀπισθ. θεὸς πωγωνο-
φόρος ἱστάμενος κατ' ἐνώπιον ἐπὶ βάσεως, μεταξὺ δύο βοῶν κα-
τακειμένων (Imhoof, *Mon. Gr.*, Πίν. H. 15.).

(β) Χαλκός. Τύποι — Ἀπόλλων· Τύχη· Ζεὺς· κτλ. (B. M. Cat.,
Πίν. XXVII. 1-3.).

Τιγράνης, 83-69 π. Χ., βασιλεὺς τῆς Ἀρμενίας, προσ-
κληθεὶς νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν μακρὰν περὶ τοῦ θρόνου τῆς Συρίας
ἔριν καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ ἑαυτὸν βασιλέα. Ἐπραξε δὲ τοῦτο καὶ
ἐβασίλευσεν εἰρηνικῶς ἐπὶ τῆς Ἀρμενίας, Συρίας, μέρους τῆς
Καππαδοκίας καὶ ἐπὶ τῆς Κιλικίας, μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Λουκούλ-
λου ἥττης του.

Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. Νομισμα-
τοκοπεῖον — Ἀντιόχεια

Κεφαλὴ Τιγράνου φέρουσα ὑψηλὴν Ἀρμενικὴν τιάραν. (Πίναξ ΚΘ'. 7.)	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΙΓΡΑΝΟΥ Ἡ Τύχη τῆς Ἀντιοχείας καθημένη καὶ ὁ ποταμὸς Ὀρόντης νηχόμενος παρὰ τοὺς πόδας τῆς. Α Τετράδρ. καὶ Α
--	---

Δραχμαὶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα συνήθως μετὰ τοῦ Ἀσιατικοῦ
τίτλου ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΙΓΡΑΝΟΥ (B. M. Cat., Πίν.
XXVII. 8-11.).

(β) ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ ΣΥΡΙΑΣ, ΦΟΙΝΙΚΗΣ, ΚΤΛ.

Τὰ νομίσματα πάσης τῆς ἀπὸ Εὐφράτου μέχρι θαλάσσης χώρας δύνανται ὡς ἄριστα νὰ περιγραφῶσι διαιρουμένης αὐτῆς εἰς διαμερίσματα, καθ' ἣν τάξιν παρεδέχθη ὁ Eckhel μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ διορατικότητος. Διὰ τῆς κατατάξεως ταύτης τὰ νομίσματα μερίζονται μέχρι τινὸς εἰς ἁθροίσματα· οὕτω δὲ δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν κάλλιον τὴν ἱστορίαν καὶ χρονολογίαν τῶν νομισματοκοπιῶν τῶν διαφόρων ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν ἡμῶν προκειμένων πόλεων ἢ ἐὰν ἐτάσσομεν ταῦτα εἰς μίαν καὶ μόνην ἀλφαβητικὴν σειράν. Οὕτω λοιπὸν ἡ ἀλφαβητικὴ τάξις θέλει ἐπαναληφθῇ ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν ἐπομένων κεφαλαίων: —

Α'. Κομμαγενή.	Η'. Τραχωνίτις.
Β'. Κυρρηστική.	Θ'. Δεκάπολις.
Γ'. Χαλκιδική.	Ι'. Φοινίκη.
Δ'. Χαλκιδηνή.	ΙΑ'. Γαλιλαία.
Ε'. Παλμυρηνή.	ΙΒ'. Σαμάρεια.
Σ'. Σελευκίς καὶ Πιερία.	ΙΓ'. Ἰουδαία.
Ζ'. Κοίλη Συρία.	

Καθ' ἅπασαν τὴν εὐρείας ἐκτάσεως χώραν ταύτην, τὴν ὀρίζομένην πρὸς βορρᾶν μὲν ὑπὸ τῶν διακλαδώσεων τοῦ Ταύρου, βορειοανατολικῶς δὲ ὑπὸ τοῦ Εὐφράτου, καὶ νοτιοανατολικῶς ὑπὸ τῆς ἐρήμου τῆς Ἀραβίας, ἐκυκλοφόρει πιθανῶς τὸ βασιλικὸν χρυσοῦν νόμισμα τῆς Περσίας μέχρι τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ πέμπτου αἰῶνος τὸ χρυσοῦν Περσικὸν νόμισμα συνεπληρώθη διὰ τῶν δοκίμων ἀργυρῶν νομισμάτων τῶν πλουσίων Φοινικικῶν πόλεων τῆς παραθαλασσίας, τῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν βασιλέων κυβερνωμένων, οἵτινες φαίνεται ὅτι ἦσαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀνεξάρτητοι τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας. Τὰ νομίσματα τῶν πόλεων τούτων, ἥτοι τῆς Τύρου, Σιδῶνος (ἢ Τριπόλεως;) καὶ Βύβλου φέροντα Φοινικικὰς ἐπιγραφὰς εἶνε ἐσταθμισμένα συμφώνως πρὸς τὸν κανόνα,

τὸν ἐξ αὐτῶν καλούμενον Φοινικικόν, τὸν ἔλκοντα δὲ διὰ μὲν τὴν δραχμὴν περίπου 56 κ., διὰ δὲ τὸν σίκλον 224 κ. Ἐξ ἄλλου δὲ Ἄραδος ἢ βορειότερα τῶν πόλεων τῆς Φοινικικῆς παραλίας, ἐρρύθμισε τὸ νόμισμά της συμφώνως τῷ ἐν Κύπρῳ καὶ Κιλικίᾳ ἐπικρατοῦντι σταθμητικῷ κανόνι κόπτουσα σίκλους 168 κ. περίπου, ἰσοφαρίζοντας πρὸς τὰ τρία τέταρτα τοῦ Τυρίου καὶ Σιδωνίου σίκλου.

Ἐπὶ τῆς Μακεδονικῆς κατακτήσεως κατηργήθησαν ἀμφότεραι αἱ ἀρχαιότεραι νομισματοκοπίαί, ἡ τε Περσικὴ δηλαδὴ καὶ ἡ Φοινικικὴ, ἰδρύθησαν δὲ νομισματοκοπεῖα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἡ τῶν ἀμέσων αὐτοῦ διαδόχων, ἐν ἀπάσαις ταῖς κυριωτέραις πόλεσι τῆς Φοινίκης καὶ Παλαιστίνης, δηλαδὴ ἐν Μαράθῳ, Ἀράδῳ, Σιδῶνι, Τύρῳ, Ἄκῃ, Ἰόππῃ, Ἀσκαλῶνι καὶ Γάζῃ, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν τισι τῶν κυριωτάτων πόλεων τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας. Ἡ Ἀλεξάνδρειος νομισματοκοπία αὕτη διήρκεσε περίπου μέχρι τοῦ 266 π. Χ., ὅτε Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, ὁ καταλαβὼν τὴν Φοινίκην, ἰδρύσεν ἰδίᾳ αὐτοῦ νομισματοκοπεῖα ἐν ταῖς κυριωτάταις πόλεσι ταῖς κατὰ μῆκος τῶν παραλίων τῆς Φοινίκης καὶ Παλαιστίνης. Αἱ ἐκδόσεις τῶν διαφόρων νομισματοκοπειῶν διακρίνονται διὰ μονογραφημάτων. Ἡ δὲ Πτολεμαϊκὴ νομισματοκοπία ἐν Φοινίκῃ κατηργήθη ἕνα περίπου αἰῶνα βραδύτερον ὑπὸ τῆς νομισματοκοπίας τῶν Σελευκιδῶν τῆς ἀπὸ Ἀντιόχου Δ' (175-164 π. Χ.) καὶ ἐντεῦθεν. Σημειωτέον ὅμως ὅτι, ἂν καὶ θέτει ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως, τὸ δὲ ὄνομά του ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τοῦ Φοινικικοῦ νομίσματος, ἐν τούτοις ὁ ὀπισθότυπος (ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ) τῆς προγενεστέρας Πτολεμαϊκῆς νομισματοκοπίας διετηρήθη, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ Πτολεμαϊκὴ ἢ Φοινικικὴ ὀλκὴ (224 κ.). Τοῦτο δὲ δεικνύει, ὅτι ἐπετράπη εἰς τὰς Φοινικικὰς πόλεις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Σελευκιδῶν νὰ διατηρήσωσιν εἰδὸς τι ἡμιαυτονομίας. Βραδύτερον ἔτι παρεχωρήθη εἰς μέγαν ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν πλήρης ἐλευθερία καὶ αὐτονομία, ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν φερόντων χρονολογίας αὐτονόμων ἐκδόσεων τῆς Βύβλου, Μαράθου, Ἀράδου, Σιδῶνος, Τριπόλεως, Τύρου, Ἄκῃς, Ἀσκαλῶνος, Ἱερουσαλήμ, κτλ., τινὲς

τῶν ὁποίων ἐξηκολούθουν κόπτονται ἴδιον ἀργυροῦν νόμισμα καὶ κατ' αὐτοὺς ἔτι τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χρόνους. Ἄν καὶ σχεδὸν πάντα τὰ νομίσματα τῆς Συρίας καὶ Φοινίκης φέρουσι χρονολογίας, ἐν τούτοις τὰ χρονολογικὰ συστήματα αὐτῶν δὲν εἶνε πάντοτε τὰ αὐτά. Ὁ ἐπόμενος κατάλογος περιλαμβάνει, ἐφ' ὅσον ἠδυνήθην νὰ συμπληρώσω αὐτόν, ἅπαντα τὰ χρονολογικὰ συστήματα τὰ ἐν χρήσει ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Συρίας καὶ τῶν παρακειμένων χωρῶν:—

ΚΟΜΜΑΓΗΝΗ.

Γερμανίκεια Καισάρεια	38(;) μ.Χ.
Σαμόσατα	71 μ.Χ.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ.

Χαλκίς πρὸς Βῆλον . .	92 μ.Χ.
-----------------------	---------

ΚΥΡΡΗΣΤΙΚΗ.

Κύρρος	312 π.Χ.
Ἱερόπολις	312 π.Χ.

ΣΕΛΕΥΚΙΣ ΚΑΙ ΠΙΕΡΙΑ.

Ἀντιόχεια	312 π.Χ.
»	64 π.Χ.
»	31 π.Χ.
»	49 π.Χ.
Ἀπάμεια	312 π.Χ.
»	31 π.Χ.
Ἀρέθουσα	68 π.Χ.
Βαλάνει	312 π.Χ.
»	124 π.Χ.
Γάβαλα	47 π.Χ.
»	32 π.Χ.
»	18 π.Χ.
Ἐμισα	312 π.Χ.
Ἐπιφάνεια	312 π.Χ.
»	64 π.Χ.
Λαοδίκεια	48 π.Χ.

Πάλτος	239 π.Χ.
»	97-81(;) π.Χ.
Ῥωσός	48 π.Χ.
»	31 π.Χ.
Σελεύκεια	312 π.Χ.
»	64 π.Χ.
»	31 π.Χ.
»	108 π.Χ.

ΚΟΙΛΗ ΣΥΡΙΑ.

Δαμασκός	312 π.Χ.
Καπιτωλίας	97 μ.Χ.
Λαοδίκεια πρὸς Λιβάνω .	312 π.Χ.
Λευκός	37 π.Χ.
»	48 μ.Χ.

ΤΡΑΧΩΝΙΤΙΣ.

Γάβα	61 π.Χ.
Καισάρεια Πανιάς . .	3 π.Χ.

ΔΕΚΑΠΟΛΙΣ.

Ἀβίλα	64 π.Χ.
Ἀντιόχεια πρὸς Ἴππω .	64 π.Χ.
Γάδαρα	64 π.Χ.
Δίον	64 π.Χ.
Κάνατα	312 π.Χ.
»	64 π.Χ.
Πέλλα	64 π.Χ.
Φιλαδέλφεια	64 π.Χ.

ΦΟΙΝΙΚΗ.

Ἄραδος	259 π.Χ.
Βηρυτός	197 π.Χ.
Βότρως	50 π.Χ.
Βύβλος	20 ἢ 6 π.Χ.
Δῶρα	64 π.Χ.
Καيسάρεια Λιβάνου	312 π.Χ.
Κάρνη	259 π.Χ.
Μάραθος	259 π.Χ.
Ὁρθωσία	312 π.Χ.
Σιδῶν	312 π.Χ.
»	111 π.Χ.
Τρίπολις	312 π.Χ.
»	111 π.Χ.
Τύρος	312 π.Χ.
»	275-4 π.Χ.
»	126 π.Χ.

ΓΑΛΙΛΑΙΑ.

Ἄκη-Πτολεμαῖς	312 π.Χ.
»	47 π.Χ.
Τιβεριάς	20 μ.Χ.

ΣΑΜΑΡΕΙΑ.

Νεάπολις	72 μ.Χ.
--------------------	---------

Νῦσα Σκυθόπολις	48(;) π.Χ.
Σεβαστή	25(;) π.Χ.

ΙΟΥΔΑΙΑ.

Ἀνθηδών Ἀγριππιάς	71 μ.Χ.
Ἀσκαλὼν	312 π.Χ.
»	104 π.Χ.
»	58(;) π.Χ.
Γάζα	61 π.Χ.
»	129 μ.Χ.
Ἐλευθερόπολις	202-208 μ.Χ.
Ἱεροσόλυμα	142 π.Χ.
Νικόπολις	71 μ.Χ.
Ραφία	58 π.Χ.

ΑΡΑΒΙΑ.

Ἀδρα	83(;) π.Χ.
Βόστρα	105-4 μ.Χ.
Πέτρα	105-4 μ.Χ.
Ῥαββάθμωβα	90 ἢ 91(;) μ.Χ.

ΜΕΣΣΟΠΟΤΑΜΙΑ.

Σελεύκεια πρὸς Τίγριν	312 π.Χ.
---------------------------------	----------

Α'. ΚΟΜΜΑΓΗΝΗ.

(α) Βασιλεῖς.

Ἡ Κομμαγενή, τὸ βορειότερον διαμέρισμα τῆς Συρίας, συνορεύουσα πρὸς τὴν Κιλικίαν, ἀπέβη χωριστὸν βασίλειον περὶ τοὺς χρόνους τῆς καταλύσεως τοῦ κράτους τῶν Σελευκιδῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΜΜΑΓΗΝΗΣ.

Μιθριδάτης Α'. πρὸ τοῦ 96 π. Χ. περίπου. Χαλκᾶ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ· ὀπισθ. Ἀθηνᾶ ἱσταμένη (Zeit. f. Num., VI. 271 καὶ VII, 36).

Ἀντίοχος Α΄. 69-34 π. Χ.

Ἐν ἔτει 64 π. Χ. ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος ὁ Α΄ τῆς Κομμα-
γηνῆς, ἑγγονος Ἀντιόχου τοῦ Η΄ τῆς Συρίας, συνωμολόγησεν εἰ-
ρήνην πρὸς τὸν Πομπήϊον καὶ ἐβασίλευσε μέχρι τοῦ 34 π. Χ.
Ἐκοψε δὲ χαλκᾶ νομίσματα τῶν ἐξῆς τύπων:—

Κεφαλὴ βασιλέως φέρουσα τίσραν ὁμοιάζουσαν πρὸς τὴν τοῦ Τιγρά- νου. (Imhoof, <i>Porträtköpfe</i> , Πίν. VI. 11.)	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ Λέων βαδίζων. Α·85
---	---

Τῶν διαδόχων αὐτοῦ Μιθριδάτου Β΄, 34-31 π. Χ., Ἀντιό-
χου Β΄, 31-29 π. Χ., Μιθριδάτου Γ΄, περὶ τὰ 20 π. Χ., καὶ
Ἀντιόχου Γ΄ δὲν ἔχομεν νομίσματα. Ἀποθανόντος τοῦ τελευταίου
ἐν ἔτει 17 μ. Χ. ἡ Κομμαγηνὴ ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία καὶ διέ-
μεινε τοιαύτη μέχρι τοῦ 38 μ. Χ., ὅτε Ἀντίοχος ὁ Δ΄. ἐγκατέστη
εἰς τὸ βασίλειον αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Καλιγούλα.

Ἀντίοχος Δ΄. (Μέγας, Ἐπιφανής), 38-72 μ. Χ. *Ἐπιγρ.*
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓ[ΑΣ] ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΠΙ[ΦΑΝΗΣ]· ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΝΤΙΟΧΟΥ· ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ἢ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ.

Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ διαδήματος. Ὅμ. (Imhoof, <i>αὐτόθι</i> , Πίν. VI. 12.) Ὅμοίως.	ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ Σκορπιός Α·1·1 » Αἰγόκερος Α·85 » Διπλοῦν κέρας Ἀμαλθείας Α·65
---	--

Ὁ βασιλεὺς οὗτος ἔκοψεν ὡσαύτως νομίσματα ἐν Ἀνεμουρίῳ,
Λακανάτιδι καὶ Σεβαστῇ τῆς Κιλικίας.

Ἰωτάπη, γυνὴ Ἀντιόχου τοῦ Δ΄, ἔκοψεν ὡσαύτως νομίσματα,
ὑπὸ τὸ ἴδιον αὐτῆς ὄνομα.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΙΩΤΑΠΗ ΦΙΛΑ- ΔΕΛΦΟΣ Κεφαλὴ τῆς βασιλίσ- σης Ἰωτάπης. (Imhoof, <i>Porträt- köpfe</i> , Πίν. VI. 13.)	ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ Σκορπιός. Α·1·1
---	----------------------------

Ἐπιφάνης καὶ **Καλλίνικος**, υἱοὶ Ἀντιόχου τοῦ Δ' καὶ Ἰωτάπης, ἔκοφαν ὡσαύτως χαλκᾶ νομίσματα ἐν τε τῇ Λακανάτιδι καὶ Κομμαγηνῇ. Τύπος — Δύο ἵππεῖς παραπλεύρως ἰππεύοντες. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΥἱΟΙ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ καὶ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ· ὁπισθ. ΛΑΚΑΝΑΤΩΝ ἢ ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ, Αἰγόκερως, ἥ ἐπὶ κομματίου τινὸς Ἀρμενιακῇ τιάρᾳ.

Περὶ τῆς γενεαλογίας τῶν βασιλέων τῆς Κομμαγηνῆς ἶδε τὸν Mommsen (*Mitth. d. Deutschen Arch. Inst.*, I 39).

(6) Πόλεις.

Κομμαγηνή, ἐν γένει. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι. Χαλκᾶ ἀνεπίγραφα. Τύποι — Αἰγόκερως, ὁπισθ. Σκορπιός· Ἀρμενιακῇ τιάρᾳ, ὁπισθ. Αἰγόκερως. Ἐπίσης τὸ ἐξῆς : —

ΠΙΣΤΙΣ Δύο χεῖρες συμπεπλεγμέναι μετὰ κηρυκείου. | ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ Ἀγκυρα. Α 6

Ἀντιόχεια πρὸς Εὐφράτην (Πλινίου, V, 24). Αὐτοκρατορικὰ τοῦ Οὐήρου. Ὅπισθ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΠΡΟΣ ΕΥΦΡΑΤΗΝ, Προτομή Ἀθηνᾶς (*Mionn.* V, 111).

Ἀντιόχεια Ταύρου. Αὐτοκρατορικὰ Φαυστίνης τῆς νεωτέρας. Ἐπιγρ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗΣ Ε. ΤΑΥ (*Sestini, Class. Gen.* σ. 134).

Γερμανίεια Καισαρεία, παρὰ τὸ Ἀμανὸν ὄρος, κληθεῖσα οὕτω ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Δ' τῆς Κομμαγηνῆς πρὸς τιμὴν τοῦ Καλιγούλα. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ. ΚΑΙΣΑΡΕ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΩΝ, ΚΑΙΣΑΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΩΝ ΚΟΜ., Πόλις καθημένη μετὰ ποταμίου θεοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς. Εἶνε λίαν ἀμφίβολον ἐὰν νομίσματά τινα τῆς πόλεως ταύτης φέρουσι χρονολογίας, ἃν καὶ ἐμνημονεύθησαν καὶ δύο κομμάτια, ἅτινα, ἐὰν καλῶς ἀνεγνώσθησαν, θὰ ἀνεφέροντο εἰς χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 38 μ. Χ. (*Ann. de Num.*, 1882,

σ. 110). Τὰ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ νομίσματα ἀνήκουσι πιθανῶς εἰς τὴν Καيسάρειαν Γερμανικὴν τῆς Βιθυνίας. Ἡ θέσις τῆς τελευταίας ταύτης πόλεως δύναται νὰ ὀρισθῇ κατὰ προσέγγισιν ὥς οὐχὶ μακρὰν τῆς Προύσης ἕνεκα τῆς μνείας τοῦ ὄρους Ὀλύμπου, ΟΛΥΜΠΟΣ, ἐπὶ νομίσματος τοῦ Καρακάλλα, περιγραφέντος μὲν ὑπὸ Imhoof (*Mon. Gr.*, σ. 439), καταταχθέντος δὲ παρ' αὐτοῦ, ἐσφαλμένως κατ' ἐμέ, εἰς τὴν πόλιν τῆς Κομμαγενῆς (ἴδε ἀνωτέρω σελ. 30).

Δολέχη, κυρίως γνωστὴ ἐκ τῶν νομισμάτων αὐτῆς. *Αὐτοκρατορικά* Μ. Αὐρηλίου, Οὐήρου καὶ Κομμόδου. *Ἐπιγρ.*, ΔΟΛΙΧΑΙΩΝ, ἐν στεφάνῳ.

Ζεῦγμα, ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου, ἔνθα ὑπῆρχε γέφυρα (ζεῦγμα) ἐκ πλοίων κατασκευασθεῖσα ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Α'. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. *Ἐπιγρ.*, ΖΕΥΓΜΑΤΕΩΝ. *Τύπος* — Ναὺς ἐπὶ τῆς κορυφῆς λόφου ἢ ὄρους (*Num. Chron.*, XIV. 121).

Σαμόσατα, ἡ πρωτεύουσα τῆς Κομμαγενῆς. *Αὐτόνομα* χαλκᾶ. *Ἐπιγρ.* ΣΑΜΟΣΑΤΩΝ ΠΟΛΕΩΣ, Πόλις καθημένη ἐπὶ βράχων· ὀπισθ. Λέων βαδίζων. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Τραϊανοῦ Δεσίου. *Ἐπιγρ.*, ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ, ΦΛΑ. ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ ΜΗΤΡ. ΚΟΜΜΑ. (Flavia Samosata Metropolis Commagenes), Φ. ΣΑΜ. ΙΕΡ. ΑΣΥΛ. ΑΥΤΟΝΟ. ΜΗΤΡΟ. ΚΟΜ. κτλ. Τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς πόλεως ταύτης ἄρχεται τὸ 71 μ. Χ., ὅτε ἡ πόλις ἔλαβε τὸν τίτλον Φλαβία πρὸς τιμὴν τοῦ Οὐεσπασιανοῦ. *Συνήθεις τύποι* — Πόλις καθημένη ἐπὶ βράχου, μετὰ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου ἢ Πηγάσου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· Κεφαλὴ πόλεως πυργωστεφῆς.

Β'. ΚΥΡΡΗΣΤΙΚΗ.

Ἡ χώρα αὕτη ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου μέχρι τῆς γειτονίας τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους· ὠρίζετο δὲ πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς Κομμαγενῆς. Περιελάμβανε τὰς ἐξῆς πόλεις·

Βέροια (Χαλέπιον). Αὐτοκρατορικὰ μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρις Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. *Ἐπιγρ.*, ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ, ἐν στεφάνῳ.

Ἱερόπολις, ἡ παλαιὰ **Βαμβύκη**, περὶ τὰ πεντήκοντα μίλια βορειοανατολικῶς τῆς Βεροίας. Ἡ πόλις αὕτη ἦτο τὸ κέντρον τῆς λατρείας τῆς Ἀτεργάτιδος, ἥτοι τῆς Συρίας Ἀφροδίτης. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην κατέταξαν ὁ Waddington (*Rev. Num.*, 1861, σ. 9) καὶ ὁ Six (*Num. Chron.*, 1878, σ. 103) σειρὰν Ἀπτικῶν διδράχμων κοπέντων ὑπὸ τοῦ Ἀβδ-Χαδάδ, ἀρχιερέως καὶ δυνάστου τῆς Βαμβύκης, ἐν τοῖς χρόνοις Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, οὗ τὸ ὄνομα ἀπαντᾷ Ἀραμαίστι (𐤀𐤓𐤌𐤁𐤏) ἐπὶ διαφόρων κομματίων, συνηνωμένον ἐνίοτε πρὸς τὸ τῆς θεᾶς Ἀτεργάτιδος, 𐤀𐤓𐤌𐤁𐤏𐤕, συντετμημένον. Οἱ κύριοι τύποι εἶνε — Ἰππεύς, 𐤀𐤓𐤌𐤁𐤏𐤕𐤕. Λέων· Βααλτάρσιος ἐπὶ θρόνου· 𐤀𐤓𐤌𐤁𐤏𐤕. Ἀτεργάτις καθημένη ἐπὶ λέοντος (*Rev. Num.*, 1861, Πίν. II, 1-2)· Κεφαλὴ θεᾶς· βασιλεὺς καὶ ἄρματηλάτης ἐπὶ ἄρματος, 𐤀𐤓𐤌𐤁𐤏𐤕𐤕· ἱερεὺς ἱστάμενος ἐν ναῷ, 𐤀𐤓𐤌𐤁𐤏𐤕𐤕, ἢ λέων ταῦρον καταβροχθίζων. Ἐν τούτοις δυνατόν τινὰ τῶν νομισμάτων τούτων νὰ ἐκόπησαν ἐν Ταρσῷ.

Βραδύτερον ἀπαντῶμεν χαλκᾶ νομίσματα Ἀντιόχου τοῦ Δ' καὶ Ἀλεξάνδρου Α', βασιλέων τῆς Συρίας. *Ἐπιγρ.*, ΙΕΡΟΠΟΛΙΤΩΝ, Ζεὺς ἱστάμενος. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. *Ἐπιγρ.* ΙΕΡΟΠΟΛΙΤΩΝ, συνήθως προστιθεμένης τῆς ἐπιγραφῆς ΘΕΑΣ CΥΡΙΑC συνοδευομένης ὑπὸ τοῦ τύπου τῆς θεᾶς λέοντα ἱππευούσης, ἢ ἐνεθρονισμένης μεταξὺ δύο λεόντων καὶ

κρατούσης τύμπανον ὁμοίως τῇ Φρυγίᾳ Κυβέλῃ. Ἐπίσης ΘΕΟΙ CYPIAC ἀναφορικῶς πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ Διὸς τῆς Συρίας, οὗ σύμβολον ἦτο ὁ ὕβρις (Ἰνδικὸς) ταῦρος καὶ τῆς Ἀπεργάτιδος, ἧς ἔμβλημα ὁ λέων. Ὁ Eckhel, III, 261, μνημονεύει χαλκῶν αὐτονομῶν νομισμάτων αὐτοκρατορικῶν χρόνων ἅτινα φέρουσι χρονολογίας συμφώνως τῷ συστήματι τῶν Σελευκιδῶν.

Κύρρος ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας. Βασιλικά νομίσματα Δημητρίου τοῦ Α' καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Α', βασιλέων τῆς Συρίας. Ἐπιγρ., ΚΥΡΡΗΣΤΩΝ, Ζεὺς ιστάμενος. Χρονολογία συμφώνως τῷ συστήματι τῶν Σελευκιδῶν. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ., ΚΥΡΡΗΣΤΩΝ. Τύπος — ΔΙΟΣ ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ ἢ ΚΑΤΕΒΑΤΟΥ, Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ βράχου κρατῶν κεραυνὸν μετὰ ἀετοῦ παρὰ πόδας αὐτοῦ, ἡ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐν ναῷ.

Γ'. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ.

Μία τῶν ὑποδιαίρέσεων τῆς βορείου Συρίας, ἧς πρωτεύουσα ἦτο ἡ **Χαλκίς πρὸς Βήλω**, κειμένη περὶ τὰ δώδεκα ἀγγλικά μίλια ἀπὸ Χαλεππίου, παρα τῷ νῦν *Kinnasrin*. Τὴν πόλιν ταύτην πολὺ συνέχεαν πρὸς τὴν ὑπὸ Λίβανον Χαλκίδα τῆς Χαλκιδικῆς. Τὰ νομίσματα τῆς βορείου Χαλκίδος ἀποτελοῦνται, ὡς φαίνεται, μόνον ἐξ αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Κομμόδου. Ὁμοιάζουσι δὲ ταῦτα τὴν κατασκευὴν πρὸς τὰ νομίσματα τῆς γείτονος Βεροίας. Ἐπιγρ. ΦΛ. ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ ἐν στεφάνῳ. Τύποι ἀξιοσημεῖωτοι — ΗΛΙΟΣΕΙΡΟΣ, Ἥλιος ιστάμενος. Χρονολογία συμφώνως πρὸς σύστημα, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 92 μ. Χ., ὅτε τὸ ἐπίθετον Φλαβία ἀπενεμήθη τῇ πόλει πρὸς τιμὴν τοῦ Δομιτιανοῦ.

Δ'. ΧΑΛΚΙΔΗΝΗ.

Χαλκίς ὑπὸ Λίβανον. Ἡ πόλις αὕτη μετὰ τῆς γείτονος Ἡλιουπόλεως (*Baalbek*), τῆς πεδιάδος τοῦ Μαρσίου καὶ τῆς ὁρει-

νῆς χώρας τῆς Ἰτουραίας, ἀπετέλει τετραρχίαν, ἥς τὸ ὅλον ἡ τμήματα ἐκυβερνῶντο, ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Πομπηίου μέχρι, τῆς βασιλείας τοῦ Κλαυδίου, ὑπὸ τετραρχῶν, καταγομένων ἀπὸ Μεμναίου τινός, μνημονευομένου ὑπὸ τε τοῦ Στράβωνος (758) καὶ τοῦ Ἰωσήπου (Ἰουδ. πόλ. I. 13. 1. Ἀρχ. XIV. 7. 4)

Πτολεμαῖος, υἱὸς τοῦ Μεμναίου, περὶ τὰ 85-40 π. Χ.

Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφής.

Ὅμοιος.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ Ἀε-
τὸς ἱπτάμενος. Α·8
ΠΤΟΛΕΜ. ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ [ΑΝΤΟΣ]
ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ] Οἱ
Διόσκουροι ἱστάμενοι παραπλεύρως
Α·75

Ἀρχέλαος (ς), γνωστὸς μόνον ἐκ τοῦ ἐξῆς νομίσματος.

Κεφαλὴ Διὸς, δ. δαφνοστεφής.

ΤΕΤΡΑΡΧ ΑΡΧΕ Οἱ Διόσκουροι
ὡς ἄνωτέρω Α·75

Λυσανίας Α'. Φαίνεται ὅτι ὑπῆρξαν δύο τετράρχαι τοῦ ὀνόματος τούτου, ἥτοι Λυσανίας ὁ Α', υἱὸς τοῦ ἄνωτέρου μνημονευθέντος Πτολεμαίου Μεμναίου, περὶ οὗ λέγεται, ὅτι διεδέχθη τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον ὑπὸ Κλεοπάτρας ἐν ἔτει 36 π. Χ. (Ἰωσήπου, Ἰουδ. πόλ. I, 13, 1. Ἀρχ. XV. 41.) καὶ Λυσανίας ὁ Β', μνημονευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀγ. Λουκᾶ (III. 1) ὡς τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς (Ἰδε Λευκάδα ἢ Ἀβίλα τῆς Κοίλης Συρίας, σελ. 381).

Κεφαλὴ Λυσανία τοῦ Α', μετὰ δια-
δήματος.

ΛΥΣΑΝΙΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ Ἀθηνᾶ Νικηφό-
ρος ἱσταμένη Α·75

Χαλκίς ὑπὸ Λέθανον (ς)

Πρῶτος αἰών, π. Χ.

Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφής.

ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ Κωνικὸς λίθος ἐν ναῶ
Α·7

Ε'. ΠΑΛΜΥΡΗΝΗ

Ἡ Παλμύρα ἦτο μικρᾶς σπουδαιότητος μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κατακτήσεως τῆς Συρίας, ὅτε ἐγένετο λίαν εὐδαίμων. Τὰ νομίσματα αὐτῆς εἶνε πάντα χαλκᾶ, σμικρὰ δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ ποικίλων τύπων, ὧν καταφανέστεροι ὁ λέων, ὁ φοῖνιξ καὶ ἡ πυργοστεφῆς πόλις. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶνε ΠΑΛΜΥΡΑ ὅταν εἶνε εὐδιάκριτος. Λεπτομερεῖς περιγραφὰς ἶδε παρὰ De Saulcy (*Numismatique palmyrénienne* ἐν *Rev. Arch.* N. S., XXII. σ. 291 καὶ *Terre Sainte*, Πίν. XXIV. Ἀριθμ. 5-10). Περὶ δὲ τῶν νομισμάτων τῆς Παλμυρηνῆς δυναστείας τοῦ Ὁδενάθου, Ζηνοβίας καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτῶν ἶδε Von Sallet, (*Die Fürsten von Palmyra*, Βερολῖνον, 1866.).

Σ'. ΣΕΛΕΥΚΙΣ ΚΑΙ ΠΙΕΡΙΑ.

Αἱ τέσσαρες ἀδελφαὶ πόλεις Ἀντιόχεια, Σελεύκεια, Ἀπάμεια καὶ Λαοδίκεια, πᾶσαι κτισθεῖσαι ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Α', ἀπετέλεσαν βραδύτερον ἡμιαυτόνομον τετράπολιν, ἥτις ἐπὶ διάστημα εἴκοσι περίπου ἐτῶν, ἀπὸ τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα μέχρι τῆς Ἀντιόχου τοῦ Ζ', ἔκοψε συμμαχικὰ χαλκᾶ νομίσματα ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀδελφοὶ δῆμοι.

Κεφαλὴ Διός.

ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ Κεραυνός.
Χρονολογίαι κατὰ τὸ σύστημα
τῶν Σελευκιδῶν, 164, 165, 167,
184, καὶ 185=149, 148, 146,
129, καὶ 128 π. Χ. Α · 8

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος.

ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ Τρίπους. .
Α · 6

Δύο κεφαλαὶ συνεζευγμένοι, ὁμοιάζουσαι δὲ πρὸς τὴν τοῦ Διὸς (οἱ δῆμοι Ἀντιοχείας καὶ Σελευκείας;)

» » Τύχη ἱσταμένη, στέφουσα τὸ ὄνομα τῶν δῆμων. Α · 8

Αἱ διάφοροι πόλεις τῆς καλουμένης Σελευκίδος καὶ Πιερίας χώρας ἔκοψαν ὡσαύτως αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ἀπὸ τῆς αὐτῆς περιόδου (149 π. Χ.) μέχρι τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, καὶ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα μέχρι τοῦ ἐποχῆς.

Ἀντιόχεια ἡ ἐπὶ τοῦ Ὀρόντου, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Ὀρόντου, περὶ τὰ εἴκοσι μίλια ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ, πρωτεύουσα τοῦ κράτους τῶν Σελευκιδῶν, μία δὲ τῶν λαμπροτάτων πόλεων τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ἐκτὸς τῶν καθαρῶς βασιλικῶν νομισμάτων τῶν βασιλέων τῆς Συρίας, ἐκόπησαν ἐν Ἀντιοχείᾳ νομίσματα τῶν ἐξῆς τάξεων.

(α) Χαλκᾶ. Ἐπιγρ., ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ — Κεφαλὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα. ὅπισθ. Ζεὺς ἢ τρίπους. Χρονολογία 164 τοῦ συστήματος τῶν Σελευκικῶν = 149 π. Χ.

(β) Αὐτόνομα χαλκᾶ μετὰ ἢ ἄνευ χρονολογιῶν συμφώνων τῷ συστήματι τῶν Σελευκιδῶν, τασσόμενα ἀπὸ τοῦ 92-40 π. Χ. Ἐπιγρ., ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, ἢ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ἢ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, ἢ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ.

Κεφαλὴ Διός.

Κεφαλὴ Πόλεως πυργωστεφῆς.

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος.

Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος. Α 1-8

Τρίπους Α 65

Ἀπόλλων Α 55

(γ) Αὐτόνομα χαλκᾶ, μετὰ χρονολογιῶν συμφώνων πρὸς ἄγνωστον σύστημα, ἴσως τὸ ἀπὸ τοῦ 64 π. Χ. ἀρχόμενον Πομπήσιον, ἐκτεινομένων δὲ ἀπὸ τοῦ 2-89 (63 π. Χ.-25(;) μ. Χ.). Ἐπιγρ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ἢ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ἢ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ κτλ. Τύποι — Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, ὅπισθ. Ἀπόλλων κεφαλὴ πόλεως, ὅπισθ. τρίπους· κεφαλὴ Διός, ὅπισθ. τρίπους· κεφαλὴ πόλεως, ὅπισθ. Ζεὺς Νικηφόρος, καθήμενος. κτλ.

(δ) Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ τοῦ Αὐγούστου, Ρ τετράδραχμα καὶ Α μετὰ χρονολογιῶν συμφώνων πρὸς τὸ Ἀκτιανὸν σύστημα (31

π. Χ.), ἐκτεινομένων ἀπὸ τοῦ 4 π. Χ. μέχρι τοῦ 16 μ. Χ. Ἐπιγρ. ANTIOXEΩΝ, ANTIOXEΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, κτλ. συνήθως μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν Ῥωμαίων διοικητῶν τῆς Συρίας, προτασσομένης τῆς ΕΠΙ. Κύριοι τύποι — Ἡ Τύχη τῆς Ἀντιοχείας, καθημένη ἐπὶ βράχου, μετὰ τοῦ Ὀρόντου ποταμοῦ νηομένου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, ἀντιγεγραμμένη ἀπὸ τοῦ περιφήμου ἀγάλματος Εὐτυχίδου τοῦ Σικωνίου, μαθητοῦ τοῦ Λυσίππου (Πίναξ ΛΑ'. 11.). Κρίδος καὶ ἐν μηνίσκῳ ἀστήρ (ἀστερισμός τοῦ κριοῦ). Στέφανος περιέχων τὴν ἐπιγρ., ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΣ.

- (ε) Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τιβερίου μέχρις Ὀθωνος, Ῥ τετραδράχμα καὶ Α μετὰ χρονολογιῶν συμφώνων πρὸς τὸ Καίσαριανὸν σύστημα (49 π. Χ.), ἐκτεινομένων δὲ ἀπὸ τοῦ 33-177 μ. Χ., προτασσομένου συνήθως τοῦ ΕΤΟΥΣ ἢ ΕΤ. Ἐπιγρ., ANTIOXEΩΝ ἢ ANTIOXEΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ἐνίοτε μετὰ ὀνομάτων τῶν Ῥωμαίων διοικητῶν τῆς Συρίας, προτασσομένης τῆς ΕΠΙ. Κύριοι τύποι — Κεφαλὴ Διός, ὀπισθ. Βωμός· κεφαλὴ πόλεως, ὀπισθ. Κρίδος καὶ ἐν μηνίσκῳ ἀστήρ· κεφαλὴ γυναικεία (ἢ Ἀπόλλωνος;), ὀπισθ. Κλάδος ἐλαίας· κεφαλὴ γυναικεία, ὀπισθ. Λύρα· κεφαλὴ Διός, ὀπισθ. Κεφαλὴ γυναικεία (Βουλὴ;), ῥίπτουσα ψῆφον εἰς ὑδρίαν· κεφαλὴ αὐτοκράτορος, ὀπισθ. Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ· κεφαλὴ αὐτοκράτορος, ὀπισθ. Στέφανος.

- (ς) Ἡ μεγαλειτέρα ἐντούτοις κλάσις τῶν νομισμάτων τῆς Ἀντιοχείας δὲν φέρει χρονολογίας συμφώνως πρὸς χρονολογικὸν τι σύστημα ἀλλ' ἀποτελεῖται ἐξ Ῥ τετραδράχμων φερόντων συνήθως τὴν ἐπιγραφὴν ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ, κτλ., ἢ ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟΣ ΤΟ Β, Γ, Δ, κτλ. (= Trib. pot. eos. II, III, IV, κτλ.) καὶ ἐκ χαλκῶν ἐπιγεγραμμένων S. C. (Senatus Consulto). Συνήθεις τύποι τῶν μὲν Ῥ — Ἀετὸς μετ' ἀνοικτῶν πτερύγων· Τύχη τῆς Ἀντιοχείας, κτλ., τῶν δὲ χαλκῶν ἀπλῶς στέφανος ἐλαίας. Ἐκ τῶν τετραδράχμων, τὰ φέροντα τὰς εἰκόνας τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας εἶνε ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων (B. M. Guide, Πίν. LXI. 14.).

(ζ) *Αυτοκρατορικά ἀποικιακά*—ἀπὸ Ἑλαγαβάλου μέχρι Οὐαλεριανοῦ.
Ἑπιγρ., ANTIOXEΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝΙΑ, τύποι ἄνευ ἰδι-
αιτέρου τινὸς ἐνδιαφέροντος.

Τὸ γεγονός ἐστὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου καὶ ἐντεῦ-
θεν τὸ νομισματοκοπεῖον τῆς Ἀντιοχείας ἔκοπεν ἀργυρᾶ καὶ
χαλκᾶ νομίσματα ἀφθονώτερα ἢ οἷα δῆποτε ἄλλη πόλις τῆς Αὐτο-
κρατορίας ἐξαίρει τῆς Ῥώμης, ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ νομισματικὴ
σπουδαιότης τῆς μητροπόλεως τῆς Συρίας ἠῤῥξῆσεν ἐπὶ τῆς Ῥω-
μαϊκῆς διοικήσεως. Τὰ αυτοκρατορικῶν χρόνων τετράδραχμα τῆς
Ἀντιοχείας ἔλκουσιν ἀπὸ 236 μέχρι 220 κ., ἡ δὲ δραχμή, ἥτις
εἶνε λίαν σπανία, περὶ τοὺς 59 κ. κατὰ μείζονα ὅρον, ἥτοι περίπου
τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ Ῥωμαϊκὸν δηνᾶριον τῶν χρόνων τῆς Δημοκρα-
τίας. Οὐδὲν ἦττον τὸ τετράδραχμον ἐξετιμᾶτο ὡς ἴσον πρὸς τρία
μόνον Ῥωμαϊκὰ δηνᾶρια (Mommson, *Hist. Mon. Rom.*, I. 49).

Ἀντιοχεῖς πρὸς Δάφνη.

Ἀντιοχεῖς ἐπὶ Καλλιῶρόῳ. Ἰδε σελ. 420.

Ἀντιοχεῖς Μυγδονίας. Ἰδε σελ. 422.

Ἀντιοχεῖς ἐν Πτολεμαῖδι. Ἰδε σελ. 401.

Περὶ τῶν τριῶν κλάσεων τῶν χαλκῶν νομισμάτων τῶν ἐπιγε-
γραμμένων ANTIOXEΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΦΝΗ, ΤΩΝ ΕΠΙ ΚΑΛ-
ΛΙΡΟΗ, καὶ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ, ἴδε de Sauley, *Num.*
Chron., 1871 σ. 69· Eckhel, *De nummis Antiochenorum extra*
Antiochiam signatis (*Doctr. Num. Vet.*, III. 305) καὶ Lenor-
mant, *Mon. dans l'Ant.*, III. 34. Τὰ νομίσματα ταῦτα φέρου-
σιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κεφαλὴν Ἀντιόχου τοῦ Δ' ἐπὶ τῆς ἐμπρο-
σθίας ὀψεως, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας Δία ἱστάμενον. Τὰ φέροντα
τὴν ἐπιγραφὴν ΠΡΟΣ ΔΑΦΝΗ ἀνήκουσι βεβαίως τῇ ἐπὶ τοῦ Ὀ-
ρόντου Ἀντιοχείᾳ, διακρινομένη ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ὁμωνύμων
πόλεων διὰ τῆς μνείας τῆς γειτονίας αὐτῆς πρὸς τὸ διάσημον ἱε-

ρὸν Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Δάφνῃ, κειμένου εἰς ἀπόστασιν πέντε πε-
ρίπου μιλίων ἀπὸ τῆς πόλεως. Ἡ ἐπὶ τῇ Καλλιβρόῃ Ἀντιόχεια
εἶνε ἡ Ἐδεσσα τῆς Μεσοποταμίας. Ἡ δ' ἐν Πτολεμαίδι Ἀντιό-
χεια φαίνεται ὅτι εἶνε ἡ Ἀκχ'· διατὶ ὅμως δὲν γίνεται χρῆσις τῆς
προσθέσεως ἐν εἶνε δυσεξηγήτον.

Ἀπάμεια, κτισθεῖσα ἀρχῇθεν ὑπὸ Ἀντιγόνου ὑπὸ τὸ ὄνομα
τῆς Πέλλας, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ὀρόντου, ὃν ἐκάλεσεν Ἀξιόν, ἀπὸ
τοῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ τῆς Μακεδονίας. Ἐκοψε δ' αὕτη (α)
χαλκᾶ νομίσματα ὡς μέλος τῆς τετραπόλεως τῶν Ἀδελφῶν Δή-
μων (ἴδε Ἀντιόχειαν σελ. 369) ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ 149 π. Χ. (β)
βασιλικά χαλκᾶ νομίσματα μετὰ τῆς κεφαλῆς Ἀντιόχου τοῦ Δ'.
Ἐπιγρ., ΑΠΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΑΞΙΩΙ, Ζεὺς Νικηφόρος
ιστάμενός, ἡ κεφαλὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα. Ἐπιγρ., ΑΠΑΜΕΩΝ
ΓΞΡ (= 150 π. Χ), ὅπ. Ζεὺς ιστάμενος κρατῶν κράνος. (γ).
Αὐτόνομα Α μετὰ χρονολογιῶν τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν
(312 π. Χ.) καὶ ἐκείνου τοῦ Ἀκτίου (31 π. Χ.), ἐκτεινόμενα ἀπὸ τοῦ
153 π. Χ. μέχρι τοῦ 14 μ. Χ. Ἐπιγρ., ΑΠΑΜΕΩΝ, συνήθως τῇ
προσθήκῃ τῶν ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, ἢ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Τύποι
—Κεφαλὴ Διός, ὅπισθ. Ἐλέφας· κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ὅπισθ. Νίκη· κε-
φαλὴ Διονύσου νεαροῦ, ὅπισθ. Θύρσος τεταινιωμένος. (δ) Αὐτοκρα-
τορικά τοῦ Αὐγούστου. Κεφαλὴ Πόλεως, ὅπισθ. Νίκη.

Ἀρέθουσα, ἐπὶ τοῦ Ὀρόντου, μεταξὺ Ἑμίσης καὶ Ἐπιφα-
νείας. Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικά τοῦ Σεουήρου. Ἐπιγρ., ΑΡΕ-
ΘΟΥΣΑΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ἢ ΑΡΕΘΟΥΣΑΤΩΝ
ΕΤ. ΓΞΣ, ἢ ΕΠΣ (Eckhel, III. 310). Τὸ χρονολογικὸν σύστημα
ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 68 π. Χ.

Βαλανεαί, ἐπὶ τῆς παραλίας μεταξὺ τῆς Πάλτου καὶ Μαρά-
θου. Τὸ ἐγχώριον χρονολογικὸν σύστημα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 124
π. Χ. Ἐν χρήσει ἦτο ἐν αὐτῇ καὶ τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῶν
Σελευκιδῶν.

Κεφαλή γυναικεία.

Κεφαλή πεπλοφόρος τῆς πόλεως.

Κεφαλή Μ. Ἀντωνίου.

Κεφαλή Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς.

ΒΑΛΑΝΕΩΝ Ζεὺς καθήμενος. Χρονολογία 104—209 π. Χ.

ΒΑΛΑΝΕΩΤΩΝ ΕΥ[ρίας] Νίκη. Χρονολογία 104—209 π. Χ. Α

ΒΑΛΑΝΕΩΝ ΕΥ[ρίας] Διόνυσος ἐπὶ τεθρίππου. Χρονολογία 91—34 π. Χ. Α

ΒΑΛΑΝΕΩΝ ΕΥ[ρίας] Θεὸς τοῦ πολέμου, κραδαίνων ξίφος καὶ κρατῶν ἀσπίδα καὶ κλάδον, ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ἀσκαλῶνος Α 6

Γάβαλα, πόλις παράλιος πρὸς νότον τῆς Λαοδικείας. Αὐτόνομα χαλκᾶ. Ἐπιγρ., ΓΑΒΑΛΕΩΝ, ἐνίοτε μετὰ ὀνόματος τοῦ Ῥωμαίου διοικητοῦ τῆς Συρίας, ΕΠΙ ΣΙΛΑΝΟΥ. Αυτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Ἰουλίας Σοαιμιάδος. Χρονολογίαι κατὰ ἐγχώριον σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 47 π. Χ, τῇ προσθήκῃ ἐνίοτε ἄλλης χρονολογίας, ὑπολογιζομένης ἀπὸ τοῦ 32 ἢ 18 π. Χ. Τύποι — Παράστασις γυναικὸς καθημένης, φερούσης μήκωνας καὶ στάχυν, παρὰ πόδας δ' αὐτῆς σφίγξ· προτομή Ἀθηνᾶς πρὸ εἰδώλου Φοινικικῆς τινος θεότητος ὁμοιάζοντος πρὸς σφίγγα· παράστασις ἀνδρὸς καθημένου, κραδαίνοντος διπλοῦν πέλεκυν καὶ κρατοῦντος ἀσπίδα. Ἐπιγρ. ἐπὶ τινων κερμάτων ΑΝΝΑ ἢ ΤΥΧΗ, ὧν ἡ πρώτη εἶνε ἀβεβαίου σημασίας. Σφίγξ καὶ γλαῦξ ἀντιμέτωποι, κτλ.

Ἐμισα, ἐπὶ τοῦ Ὀρόντου, διάσημος διὰ τὸν μεγαλοπρεπῆ αὐτῆς ναὸν τοῦ Συροφοινικικοῦ ἡλιακοῦ θεοῦ Ἐλαγαβάλου. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην κατέταξεν ὁ Lenormant (*Alphabet phénicien* II. 4) νόμισμα ἀντιγεγραμμένον ἀπὸ τοῦ αυτοκρατορικοῦ τῆς Ἀντιοχείας, ὁπισθ. S. C. καὶ ἀετός. Ἐμπροσθεν ὑπάρχει κεφαλή τοῦ Ἥλιου ἀκτινοστεφῆς καὶ ἐπιγραφὴ χαρακτήρων Estranghelo (συριακῇ τῶν Εὐαγγελίων), ἀναγινωσκομένη Δάβελ Μάλκα, δεικνύουσα

ὅτιοι ἱερατικοὶ βασιλεῖς τῆς Ἐμίσης κατεῖχον κατὰ τὸν πρῶτον καὶ δεῦτερον αἰῶνα μ. Χ. τὸ δικαίωμα τοῦ κόπτειν νόμισμα ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῶν ὀνόματι. Ὑπάρχουσιν πρὸς τούτοις αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Σουλπικίου Ἀντωνίου. Ἐπιγρ., ΕΜΙΣΗΝΩΝ, ἀπὸ δὲ τῶν χρόνων τοῦ Καρακάλλα, ΕΜΙΣΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑΣ, ἢ ΜΗΤΡΟ ΚΟΛ. ΕΜΙΣΩΝ, τέλος δὲ ἐπὶ Σουλπικίου Ἀντωνίου νομίσματα ἐπιγεγραμμένα ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΕΜΙΣΑ. S. C. Χρονολογίαι κατὰ τὸ σύστημα τῶν Σελευκιδῶν. Τύποι — Ἀετὸς ἐπὶ ἱεροῦ κωνικοῦ λίθου, ἐνίοτε ἐντὸς ναοῦ· κεφαλὴ τοῦ θεοῦ τοῦ ἡλίου, ἢ ὑψηλὸς καίων βωμὸς τοῦ ἡλίου, κεκοσμημένος πλουσίως δι' ἀψίδων περιεχουσῶν ἀγάλματα. Ἀγῶνες — ΗΛΙΑ, ΠΥΘΙΑ.

Ἐπιφάνεια, ἐπὶ τοῦ Ὀρόντου, ἢ Ἀμάθη (Hamath) τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, μετωνομασθεῖσα ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς.

Αὐτόνομα χαλκᾶ μετὰ χρονολογιῶν τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν ἀνταποκρινόμεναι πρὸς τὰ 161-134 π. Χ. Ἐπιγρ., ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ, ἢ ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ. Τύποι Κεφαλὴ Πόλεως, ὅπισθ. Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος· κεφαλὴ Ἀθηναῖς, ὅπισθ. Ἀπόλλων ἱστάμενος. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ., ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ. Χρονολογίαι κατὰ τὸ Πομπήειον χρονολογικὸν σύστημα (64 π. Χ.) Τύποι — Διόνυσος καὶ πάνθηρ· Ἀθηναῖς ἱσταμένη· Δήμητρα ἱσταμένη, κλπ.

Λαοδίχεια πρὸς τῇ θαλάσσει, κληθεῖσα οὕτως ὑπὸ Σελεύκου Α' πρὸς τιμὴν τῆς μητρὸς του Λαοδίκης. Χαλκᾶ βασιλικά νομίσματα μετὰ κεφαλῶν Ἀντιόχου Δ', Ἀλεξάνδρου Βάλα καὶ Ἀντιόχου Η'. Ἐπιγρ., ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗ ἢ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Τύποι — Ποσειδῶν ἢ Ἀρτεμις. Ἴδε ὡσαύτως τὰ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ νομίσματα, τὰ ὑπὸ τὴν Ἀντιόχειαν ἐν σελ. 369. περιγραφέντα.

Βραδύτερον ἢ Λαοδίχεια ἔκοψεν αὐτόνομα ἀργυρᾶ τετράδραχ-

μα, φέροντα χρονολογίας ύπολογιζομένης κατὰ τὸ Φαρσάλιον χρονολογικὸν σύστημα (48 π. Χ.), ἐκτεινόμενα δὲ ἀπὸ τοῦ 39 μέχρι τοῦ 17 π. Χ.

Κεφαλὴ Πόλεως, πεπλοφόρος καὶ
πυργοστεφής.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ἢ
ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟ-
ΔΙΚΕΩΝ Ζεὺς Νικηφόρος, ἐπὶ
θρόνου. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ . .
P 230-220 κ.

Ὑπάρχουσιν ἐπίσης χαλκᾶ νομίσματα φέροντα χρονολογίας συμφώνως πρὸς τὸ αὐτὸ σύστημα, τασσόμενα δ' ἀπὸ τοῦ 47 π. Χ. μέχρι τοῦ 83 μ. Χ., ἐνίοτε μετὰ τῆς ἐπιγρ. ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ.

Αὐτοκρατορικὰ P τετράδραχμα — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Ἀδριανοῦ, καὶ A ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Καρακάλλα, μετὰ χρονολογιῶν ἀπὸ τοῦ 48 π. Χ. Τίτλοι τιμητικοὶ — ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΠΡ[ΩΤΩΝ] ΣΥΡΙΑΣ, ΙΟΥΛ. ΛΑΟΔΙ. ΣΕΟΥΗ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, κτλ. Τύποι — Προτομὴ τῆς πόλεως πυργοστεφής· ναός, κτλ.

Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακὰ — ἀπὸ Σεουήρου μέχρις Οὐαλεριανοῦ, μετὰ Λατινικῆς ἐπιγραφῆς. COL LAOD. METROPOLEOS, C. M. L., SEPT. COL. LAOD. METRO., COL. LAO. P. S. METROPOLEOS (= Colonia Laodiceia Prima Syriae, κτλ.), ἢ παρεφθαρμέναι ἐπιγραφαὶ LAODICEON, LADICEON, LAVDICEON, κλπ. Τύποι — ποικίλοι. Ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξίων σημειώσεως εἶνε ὁ τύπος θεᾶς ἐνόπλου ("Ἀρτεμις Βραυρωνία, πρβλ. Πaus. III. 16 8) ἱσταμένης μετὰξὺ δύο ἐλάφων· πρὸς δὲ ἡ Λαοδίκεια καθημένη μετὰ ποταμίου θεοῦ παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς καὶ περιστοιχουμένη ὑπὸ τεσσάρων γυναικείων μορφῶν, πόλεων ὑποτελῶν(;).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἀράδου.

Λάρισα, ἐπὶ τοῦ Ὀρόντου. Μόνον χαλκᾶ αὐτόνομα νομί-

σματα. *Ἐπιγρ.*, ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ. Τύποι — κεφαλὴ Διός, ὀπισθ. Θρόνος· κεφαλὴ πόλεως, ὀπισθ. Ἴππος βαδίζων· κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ὀπισθ. Ἀρτεμις κυνηγέτις.

Μυρίανδρος, ἐπὶ τοῦ κόλπου τῆς Ἰσσοῦ. *Αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ* Ἀντ. Εὐσεβοῦς καὶ Μ. Αὐρηλίου. *Ἐπιγρ.*, ΜΥΔΡΙΑΝΔΡΙΤΩΝ. Τύποι, Τύχη, κτλ. (Mionn., V. 265),

Νεικόπολις, ἴσως ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου. *Αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ* — ἀπὸ Κομμόδου μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. *Ἐπιγρ.*, ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΣΕΛΕΥΚΙΔΟΣ, ἢ ΤΗΣ ΣΕΛΕΥΚΙΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ. Τύποι — Θεὰ πεπλοφόρος ἐν ναῶ διστύλῳ· δύο μορφαὶ βαδίζουσαι μετὰ Ἐρωτος ἱπταμένου ὑπεράνω αὐτῶν, στέφοντος δὲ ποτάμιον θεὸν νηχόμενον ἔμπροσθεν.

Πάλτος, πόλις παράλιος μετὰξὺ Γαβάλων καὶ Βαλανέας. *Αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ* — ἀπὸ Κομμόδου μέχρις Ἑλαγαβάλου. *Ἐπιγρ.*, ΠΑΛΤΗΝΩΝ. Χρονολογίαι συμφώνως πρὸς δύο συστήματα, ὧν τὸ μὲν ὑπολογιζόμενον ἀπὸ τοῦ 239 π. Χ, τὸ δὲ ἕτερον, κατὰ τὸν Pellerin (*Mél.* II, 335), ἀπὸ χρόνου τινὸς μετὰξὺ τοῦ 97 καὶ 81 π. Χ. Τύποι — Οἱ Διόσκουροι· προτομὴ θεᾶς φερούσης μῶδιον, κτλ.

Ραφανέαι, περὶ τὰ εἴκοσι καὶ πέντε μίλια νοτιοδυτικῶς τῆς Ἐπιφανείας καὶ δυτικῶς τῆς Ἀρεθούσης. *Αὐτοκρατορικὰ* — Ἑλαγάβαλος καὶ Σεουήρος Ἀλέξανδρος. *Ἐπιγρ.*, ΡΑΦΑΝΕΩΤΩΝ, ΡΕΦΑΝΕΩΤΩΝ, ΡΕΦΑΝΕΑΤΩΝ ἢ ΡΕΦΑΝΕΩΝ, Τύχη πόλεως ἱσταμένη ἢ καθημένη, στέφουσα δὲ ταῦρον· ἐν τῷ πεδίῳ, ἑκατέρωθεν, ἀετός.

Ῥώσος, ἐπὶ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου. *Αὐτόνομα χαλκᾶ*. *Ἐπιγρ.*, ΡΩΣΕΩΝ ἢ ΡΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, τῇ προσθήκῃ ἐνίοτε τῶν ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου. Χρονολογίαι συμφώνως πρὸς τὴν

Καيسάρειον ἐποχὴν τοῦ 48 π. Χ. καὶ τὴν Ἀκτιανὴν (31 π. Χ.).
 Τύποι — Κεφαλὴ Διός· κεφαλὴ Τύχης· ἀνατολικὴ θεότης κατ'
 ἐνώπιον ἰσταμένη ἐπὶ βάσεως τεθειμένης μετὰ δύο ταύρων· ἡ
 κεφαλὴ αὐτῆς εἶνε κερασφόρος, κρατεῖ δὲ κεραυνὸν καὶ στάχυν
 σίτου (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 440).

Σελεύκεια, τὸ ἐπίνειον τῆς Ἀντιοχείας, κειμένη εἰς τοὺς πρό-
 ποδας τοῦ ὄρους Πιερίας. Βασιλικά χαλκᾶ νομίσματα, φέροντα κε-
 φαλὰς Ἀντιόχου τοῦ Δ', Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα, ἢ Ἀντιόχου Ζ'
 καὶ Η'. *Ἐπιγρ.*, ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ ΕΜ ΠΙΕΡΙΑΙ. Ἴδε ἐπίσης
 τὰ ἐπιγεγραμμένα ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ νομίσματα (σελ. 369),
 φέροντά τινα χρονολογίας τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν. Αὐ-
 τόνομα χαλκᾶ, τὰ πλεῖστα ἐκ τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ.. *Ἐπιγρ.*
 ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ, ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ ΕΜ ΠΙΕΡΙΑΙ, ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ
 ΠΙΕΡΙΑΣ, ἢ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ἢ ΑΣΥΛΟΥ. Τύπος —
 Κεφαλὴ Διός, ὀπισθ. Κεραυνός, ἐνίοτε ἐπὶ θρόνου Διός. Τινὰ τῶν
 νεωτέρων κομματίων φέρουσι χρονολογίας τοῦ Πομπηίου (64 π. Χ.)
 ἢ Ἀκτιανοῦ συστήματος (31 π. Χ.).

Ὑπάρχουσι πρὸς τοῦτοις αὐτόνομα χαλκᾶ τετράδραχμα καὶ
 δραχμαὶ τῶν ἐξῆς τύπων, φέροντα χρονολογίας ἀπὸ τοῦ 4 μέχρι
 τοῦ 26, ὑπολογιζόμενα πιθανῶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς αὐτονομίας
 τῆς πόλεως ἐν ἔτει 108 π. Χ. (= 104-82 π. Χ.): —

Κεφαλὴ Τύχης πυργοστεφής.

Ὅμοίως.

Κεφαλὴ Διός.

(*Zeit. f. Num.*, III. 350.)

ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ
 ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ Κεραυνός ἐπὶ
 θρόνου. **Ρ** Τετράδρ. 230-215 κ.

ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟ-
 ΜΟΥ Νίκη ἢ κεραυνός

Ρ Δραχμὴ καὶ ἡμίδρ.

ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟ-
 ΜΟΥ Κεραυνός. . . **Ρ** Διώβολ.

Αὐτοκρατορικά — **Ρ** τετράδραχμα τοῦ Αὐγούστου καὶ Τιβερίου
 μόνον, καὶ **Α** μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. *Συνήθεις τύποι* — Κε-
 ραυνός ἐπὶ θρόνου· κωνικὸς λίθος ἐν ναῷ, φέρων συνήθως τὴν ἐπι-

γραφὴν ΖΕΥΣ ΚΑΣΙΟΣ ἢ ΖΕΥΣ ΚΕΡΑΥΝΙΟΣ. Ὁ κεραυνὸς ἐλατρεύετο ἐν Σελευκείᾳ ὡς τὸ ἔμβλημα Διὸς τοῦ τὸν Σέλευκον ὀδηγῆσαντος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς θέσεως τῆς πόλεως.

Ι'. ΚΟΙΛΗ ΣΥΡΙΑ.

Ἡ Κοίλη Συρία, ἐν τῇ στενοτάτῃ αὐτῆς ἐννοίᾳ, περιελάμβανε τὴν μικρὰν ἑκτασιν τῆς μεταξὺ τῶν ὀρέων Λιβάνου καὶ Ἀντιλιβάνου χώρας· ἀλλ' ἐν γενικωτέρᾳ ἐκδοχῇ τὸ ὄνομα ἐφηρμόζετο εἰς ἅπασαν τὴν χώραν τὴν πρὸς ἀνατολὰς καὶ νοτιανατολικῶς τῶν ἐσχάτων ὁροσειρῶν.

Δαμασκός, ἡ πρωτεύουσα τῆς Κοίλης Συρίας, οὐχὶ μακρὰν τῆς βάσεως τοῦ Ἀντιλιβάνου, ἀφθόνως δ' ἀρδευομένη δι' ὕδατος ποταμῶν ἐκ τοῦ ὅρους πηγάζοντων, ἦτο ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων πολυάνθρωπος καὶ πλουσία πόλις. Ὑπὸ τὴν διοίκησιν ὅμως τῶν Σελευκιδῶν καὶ τῶν Ῥωμαίων ὑπεσκελίσθη ὑπὸ τῆς Ἀντιοχείας. Τὰ ἀρχαιότατα αὐτῆς νομίσματα, ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τετράδραχμά τινα τοῦ Ἀλεξάνδρου, κοπέντα πιθανῶς ἐνταῦθα (Müller ἀριθ. 1338-48), εἶνε αὐτόνομα χαλκᾶ, φέροντα χρονολογίαν τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν, ἐκτεινομένης ἀπὸ τοῦ 138-135 π. Χ. καὶ 69 π. Χ. - 65 μ. Χ. Ἐπιγρ., ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως χαλκᾶ τινα νομίσματα Ἀρέτου τοῦ Γ', φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΕΤΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Τύποι — Νίκη τοῦ 85-62 π. Χ. περίπου, κοπέντα ἐν Δαμασκῷ (ἶδε Ἀραβία, σελ. 415). **Αὐτοκρατορικὰ** — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου, μετὰ χρονολογιῶν. Ἐπιγρ., ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ, ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠ. ΚΟΛΩΝΙ, ἢ ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ. Ἀγῶνες — ΣΕΒΑΣΜΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, ἢ ΑΓΙΑ ΙΕΡΑ ΣΕΒΑΣΜΙΑ. Ποτάμιοι θεοί — ΧΡΥΣΟΡΟΑ, πιθανῶς τὰ Ἀδανα καὶ Φαρπάρ τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς, καὶ ΠΗΓΑΙ, αἱ πηγαὶ αὐτοῦ (Πίναξ ΛΑ', 12).

Πρὸς τούτοις χαλκᾶ μετὰ Λατινικῶν ἢ μикτῶν Ἑλληνικῶν καὶ Λατινικῶν ἐπιγραφῶν, ἀπὸ Ἐλαγαβάλου μέχρι Γαλλιηνοῦ. Οἱ συνηθέστατοι τῶν τύπων εἶνε προτομὴ Τύχης ἐν ναῶ· Τύχη καθημένη ἐπὶ βράχου μετὰ ποταμίου θεοῦ παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· κριός, κτλ.

Δημητριάς, πόλις θέσεως ἀγνώστου, καθ' ὑπόθεσιν ὁμῶς τασσομένη εἰς τὴν Κοίλην Συρίαν. Αὐτόνομα χαλκᾶ αὐτοκρατορικά δὲ — Αὐγούστου. Ἐπιγρ., ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ. Τύποι — Τύχη καθημένη μετὰ ποταμίου θεοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· ἀνὴρ γυμνὸς κρατῶν δόρυ· ἕτεροι τύποι ἄνευ ἰδιαιτέρου τινὸς ἐνδιαφέροντος. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον πιθανῶς ἀπὸ τοῦ 313 π. Χ. Ἴδε ἐπίσης τὴν ἐν Φοινίκῃ Δημητριάδα.

Ἡλιόπολις (Βααλβέκ). Αὐτοκρατορικά ἀποικιακά — ἀπὸ Αὐγούστου καὶ Νέρβα μέχρι Γαλλιηνοῦ, COL. HEL, COL. IVL. AVG. FEL. HEL., προστιθεμένων ὡσαύτως I. O. M. H. (Iovi Optimo Maximo, Heliopolitano). Τύπος — Ναός. Ἀγῶνες — CERT. SACR. CAP. OECV. ISELASTI HEL. = Certamina Sacra Capitolina Oecumenica Iselastica Heliopolitana, περὶ ὧν ἴδε Eckhel, IV, 443. Ἐπικρατέστεροι τύποι — Τύχη ἱσταμένη· ναὸς Διὸς Καπιτωλίου.

Καπιτωλιάς, περὶ τὰ ἐξήκοντα μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῶν Γαδάρων. Αὐτοκρατορικά χαλκᾶ — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρι Μακρίνου. Ἐπιγρ., ΚΑΠΙΤΩΛΙΕΩΝ, συνήθως μετὰ συντετμημένων τίτλων ΙΕΡ. ΑΣΥ. ΑΥ, κτλ. Ἐγχώριον χρονολογικὸν σύστημα ὑπολογιζόμενον ἀπὸ τοῦ 97 μ. Χ. Τύπος ἐπικρατῶν — Ἀστάρτη ἐν ναῶ.

Λαοδίχεια πρὸς Λίδανον, ἐπὶ τοῦ Ὀρόντου. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ., ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΠΡΟΣ ΛΙΒΑΝΩ, κτλ. Ἐπικρατῶν τύπος — ΜΗΝ,

ὁ θεὸς Μῆν κρατῶν ἵππον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ· ἐπίσης ΤΥΧΗ, ἡ Τύχη τῆς πόλεως καθημένη μεταξύ δύο ποταμίων θεῶν. Χρονολογικὸν σύστημα ὑπολογιζόμενον ἀπὸ τοῦ 312 π. Χ. ἤτοι τὸ τῶν Σελευκιδῶν.

Λευκάς ἡ **Ἀβιλα**, ἡ πρωτεύουσα τῆς τετραρχίας Ἀβιληνῆς, ὑπὸ τὴν διοίκησιν Λυσανίου τοῦ Β' (Λουκᾶ, ΙΙΙ, 1). Ἐκεῖτο ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Χρυσορρόου, ὑπεράνω τῆς Δαμασκοῦ. Αὐτόνομα χαλκᾶ καὶ αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.* ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ, ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΥΔΙΑΙΩΝ, ἢ ΚΛΑΥΔΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ, κτλ. Χρονολογία συμφώνως πρὸς δύο συστήματα, τοῦ πρώτου ὑπολογιζομένου ἀπὸ τοῦ 37 π. Χ., τοῦ δὲ δευτέρου ἀπὸ τοῦ 48 μ. Χ. *Τύποι*—ΧΡΥΣΟΡΟΑΣ, Ποτάμιος θεὸς νηχόμενος (De Sauley, *Num. de la Terre Sainte*, σ. 20).

Η'. ΤΡΑΧΩΝΙΤΙΣ.

Ἐν ἔτει 36 π. Χ. αἱ χῶραι Αὐρανίτις, Τραχωνίτις, Βαταναία καὶ Πανεάς κατεῖχοντο ὑπὸ τῆς Κλεοπάτρας, ἀλλὰ μετὰ τὸν ἐν ἔτει 30 π. Χ. θάνατον αὐτῆς ἐξεμισθώθησαν τῷ Ζηνοδώρῳ, πιθανῶς υἱῷ τοῦ τετράρχου Λυσανίου Α' τῆς Χαλκίδος καὶ ἑτεροθαλῇ ἀδελφῷ Λυσανίου Β' τῆς Ἀβιληνῆς. Ἐν ἔτει 24 π. Χ. πᾶσαι αἱ χῶραι αὗται ἀφηρέθησαν ἀπὸ τοῦ Ζηνοδώρου πλὴν τῆς Πανέας. Ὁ Ζηνόδωρος ἀπέθανεν ἐν ἔτει 20 ἢ 19 π. Χ.

Ζηνόδωρος. Χαλκᾶ πιθανῶς κοπέντα μεταξύ τοῦ 30 καὶ 27 π. Χ., φέροντα τὴν χρονολογίαν 87, συστήματος ἀρχομένου μεταξύ τοῦ 118 καὶ 110 π. Χ.

Κεφαλὴ τοῦ Ὀκταβιανοῦ.

(Madden, *Coins of the Jews*, σ. 124.)

ΖΗΝΟΔΩΡΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ Εἰκὼν τοῦ Ζηνοδώ-
ρου.

Γάβα, πόλις θέσεως ἀβεδαίου, πιθανῶς ὅμως ἐν Τραχωνίτιδι

ἡ Ἰτουραία (De Sauley, *Terre Sainte*, σ. 339). *Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ*—ἀπὸ Τίτου μέχρι Καρακάλλᾳ. *Ἐπιγρ.* ΓΑΒΗΝΩΝ ἡ ΚΛΑΥΔΙ ΦΙΛΙΠ ΓΑΒΗΝΩΝ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 61 π. Χ. Ὁ μόνος ἀξιοσημεῖωτος τύπος εἶνε ὁ τοῦ Μηνός.

Καيسάρεια Πανεάς, κτισθεῖσα ὑπὸ Φιλίππου τοῦ τετράρχου, ἔκειτο ἐπὶ τοῦ ἄνω Ἰορδάνου παρὰ τὰ ὄρια τῆς Γαλιλαίας. Τὸ ὄνομα αὐτῆς Πανεάς, Πανειὰς ἢ Πανιάς ἔλαβεν ἀπὸ σπηλαίου τινὸς τοῦ Πανὸς εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Πανείου ὄρους (Στεφαν. Βυζ. ἐ. λ. *Πανία*). Μετὰ τὸ 55 μ. Χ. ἡ πόλις ἐκλήθη Νερωνιάς, πρὸς τιμὴν τοῦ Νέρωνος. Τὰ νομίσματα αὐτῆς ἀποτελοῦνται ἐκ βασιλικῶν χαλκῶν Ἀγρίππα τοῦ Α'. *Ἐπιγρ.* ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΑΣΥΛΟΥ ΑΓΡΙΠΠΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. *Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ*—ἀπὸ Αὐρηλίου μέχρις Ἀκουιλίας Σεβήρας. *Ἐπιγρ.* ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΙΕΡ. ΚΑΙ ΑΣΥ. ΥΠΟ ΠΑΝΕΙΩ, ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ ΠΑΝΙΑΣ ἢ ΠΑΝΙΑΔΟΣ, κτλ. Τὸ χρονολογικὸν σύστημα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 3 π. Χ. *Τύποι*—Ζεὺς, Πάν, ἐπὶ δὲ νομίσματος τοῦ Διαδουμενιανοῦ, τὸ περίφημον σπήλαιον τοῦ Πανὸς περιβαλλόμενον ὑπὸ στοᾶς μετ' ἀγάλματος τοῦ θεοῦ ἐν τῷ κέντρῳ.

Βασιλικόν τι νόμισμα Ἀγρίππα τοῦ Β' φέρει τὴν *ἐπιγρ.* ΕΠΙ ΒΑΣΙΛΕ. ΑΓΡΙΠΠ. ΝΕΡΩΝΙΕ. Ἄλλας ποικιλίας ἶδε παρὰ De Sauley (*Terre Sainte*, σ. 313).

Θ'. ΔΕΚΑΠΟΛΙΣ

Ἀβιλα, περὶ τὰ δώδεκα μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῶν Γαδάρων, ἄλλη ἢ τὰ Ἀβιλα Λευκάς τοῦ Λυσανίου ἐπὶ τοῦ Χρυσορρόου, περὶ τὰ ἐβδομήκοντα μίλια βορειότερον. Οἱ κάτοικοι ἀπεκάλουν ἑαυτοὺς Σελευκεῖς (De Sauley, *Terre Sainte*, σ. 30). *Αὐτοκρατορικὰ*—ἀπὸ Αὐρηλίου μέχρις Ἐλαγαβάλου. *Ἐπιγρ.* ΣΕ. ΑΒΙΛΗΝΩΝ. Ι. Α. Α. Γ. ΚΟΙ. ΣΥ (= ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΑΒΙΛΗΝΩΝ ΙΕΡΑΣ ΑΣΥΛΟΥ ΓΝΩΡΙΜΟΥ(;) ΚΟΙΛΗΣ ΣΥΡΙΑΣ), ἐπίσης ΣΕΛΕΥ-

ΑΒΙΛΑΣ, κτλ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 64 π. Χ. (Πομπηϊανόν). Οἱ τύποι ἀναφέρονται κυρίως εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους.

Ἀντιόχεια πρὸς Ἴππω, ἀντικρὺ τῆς Τιβεριάδος, ἐπὶ τῆς λίμνης τῆς Γαλιλαίας, καλουμένη οὕτως ἀπὸ τῆς γειτνιάσεως αὐτῆς πρὸς τὸ ὄρος Ἴππον. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Κορμόδου. *Ἐπιγρ.*, σπανίως ΙΠΠΗΝΩΝ. *Τύπος*, ἵππος (*Num. Zeit.*, 1884, σ. 293)· συνηθέστερον ὅμως, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΙΠΠΩ, προστιθεμένου ἐνίοτε ΤΗΣ ΙΕΡ. Κ. ΑΣΥΛΟΥ. Χρονολογίαι συμφώνως πρὸς τὸ Πομπηϊανὸν σύστημα 64 π. Χ. *Τύποι* — Τύχη τῆς πόλεως κρατοῦσα ἵππον, συμβολικῶς δηλοῦντα τὸ ὄρος Ἴππον, ἢ Τύχη ἐπὶ ὄρους καθημένη.

Γάδαρα, ἡ πρωτεύουσα τῆς Περαιάς, ἐπὶ τοῦ Ἱερομάχου, παρὰ τὴν νοτίαν ἄκραν τῆς Τεβεριάδος λίμνης. *Αὐτόνομα*, καὶ *αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΓΑΔΑΡΑ, ΓΑΔΑΡΕΙΣ, ΓΑΔΑΡΕΩΝ, προσθήκη ἐνίοτε τῶν Ι. Α. Α. Γ. Κ. ΣΥ, ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν Ἀδρίλων, ἐπίσης ΠΟΜΠΗΙΤΕΩΝ ΓΑΔΑΡΕΩΝ, πρὸς τιμὴν τοῦ Πομπηίου, ὅστις ἐπανίδρυσεν αὐτὴν (Ἰωσήπου, XIV, 8). Χρονολογίαι συμφώνως πρὸς τὸ Πομπηϊανὸν σύστημα (64 π. Χ.). *Τύποι* — Κεφαλὴ Ἡρακλέους· θεότης ἱσταμένη μεταξὺ δύο λεόντων ἢ κραδαίνουσα δόρυ (;)· Ζεὺς ἐν ναῶ κτλ. *Ἀγῶνες* — ΝΑΥΜΑ[ΧΙΑ].

Γέρασα, περὶ τὰ τριάκοντα καὶ δύο μίλια νοτιοανατολικῶς τῶν Γαδάρων. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου. *Ἐπίγρ.*, ΑΡΤΕΜΙΣ ΤΥΧΗ ΓΕΡΑΣΩΝ ἢ ΑΡΤΕΜΙΣ ΓΕΡΑΣΩΝ Τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἀρτέμιδος.

Δξον, παρὰ τὰ Γάδαρα, κληθὲν ἀπὸ τοῦ Δίου τῆς Μακεδονίας. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Καρακάλλα μέχρι Γέτα. *Ἐπιγρ.*, ΔΕΙΗΝΩΝ. Χρονολογικὸν σύστημα, τὸ Πομπηϊανόν (64 π. Χ.). *Τύποι*

— γυμνή γυναικεία παράστασις μετὰ ποταμοῦ παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· θεότης φέρουσα μῦθον, ἰσταμένη μεταξὺ δύο κατακειμένων ταύρων, κρατοῦσα δὲ Νίκην καὶ σκῆπτρον, ἐφ' οὗ ἀετός.

Ἴππος. Ἴδε Ἀντιόχειαν πρὸς Ἴππῳ.

Κάναθα (Κουνναβάτ), περὶ τὰ εἴκοσι μίλια βορειοανατολικῶς τῶν Βόστρων. *Αὐτοκρατορικὰ* — Ἀντωνίου καὶ Κομμόδου. *Ἐπιγρ.* ΚΑΝΑΘΗΝΩΝ. *Τύπος* — Προτομή τῆς Ἀθηνᾶς. Χρονολογικὸν σύστημα ἀβέβαιον (De Sauley, *T. S.*, σ. 400).

Κάνατα (Ἑλ. Κεράκ), περὶ τὰ εἴκοσι μίλια βορειοδυτικῶς τῶν Βόστρων. *Αὐτοκρατορικὰ* — Κλαυδίου, Δομιτιανοῦ, Ἐλαγαβάλου(?). *Ἐπιγρ.* ΚΑΝΑΤΗΝΩΝ ἢ ΚΑΝΑΤΑ. Χρονολογικὸν σύστημα, τὸ Πομπηϊανόν, 64 π. Χ. (De Sauley, *T. S.* σ. 400). Φαίνεται ὡσαύτως, ὅτι ἦτο ἐν χρήσει τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῶν Σελευκιδῶν, 312 π. Χ. (Eckhel, III, 347f).

Πέλλα, περὶ τὰ εἴκοσι μίλια πρὸς νότον τῆς Τιβεριάδος λίμνης, Μακεδονικὸν κτίσμα ὡς τὸ γειτονικὸν Δῖον. *Αὐτοκρατορικὰ* — Κομμόδου καὶ Ἐλαγαβάλου. *Ἐπιγρ.*, ΠΕΛΛΑΙΩΝ. Χρονολογία συμφώνως πρὸς τὸ Πομπηϊανόν σύστημα (64 π. Χ.). *Τύποι* — Ἀθηνᾶ· θεότης μετὰ φιάλης καὶ σκῆπτρου· ἄγαλμα ἐν ναῶ.

Φιλαδέλφεια (Ραββάθ-Ἀμμάν), κληθεῖσα οὕτω πρὸς τιμὴν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, ἔκειτο παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Ἰαββόκ, παραποτάμου τοῦ Ἰορδάνου. *Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Σεουήρου. Ἀλεξάνδρου. *Ἐπιγρ.*, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ἢ ΦΙΛ. ΚΟΙ. ΣΥΡ., κτλ. Χρονολογικὸν σύστημα, τὸ Πομπηϊανόν (64 π. Χ.). *Τύποι* — Τύχη πόλεως, ΤΥΧΗ· ἕτεροι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, προσθήκη δὲ γραμμάτων ἀβεβαίου ἐννοίας, Ρ. Μ. Α ἢ ΑΠΑΛΑ. Πρὸς τούτοις μικρὰ κιβωτὸς ἐπὶ ἄρματος ἐλαυνομένου ὑπὸ τεσσάρων ἵππων.

I'. ΦΟΙΝΙΚΗ.

Γενικάς τινας εισαγωγικάς παρατηρήσεις περί τῆς νομισματοκοπίας τῆς Φοινίκης ἴδε ἀνωτέρω, ἐν σελ. 359.

Ἄραδος, ἐπὶ νησίδος περὶ τὰ εἴκοσι στάδια ἀπὸ τῆς στερεᾶς τῶν βορείων ἀκτῶν τῆς Φοινίκης. Ἡ νομισματοκοπία αὐτῆς ἄρχεται περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καθ' οὓς καὶ ἡ τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος ἦτοι ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ., ἀλλ' ἀνομοίως πρὸς τὰς πόλεις ταύτας ἡ Ἄραδος ποιεῖται χρῆσιν τοῦ Περσικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος ὡς πρὸς τοὺς ἀργυροῦς αὐτῆς στατῆρας, πιθανῶς ἕνεκα τῆς γειτνιάσεως καὶ τοῦ ἐμπορίου πρὸς τὴν νῆσον Κύπρον, ἐνθα ὁ κανὼν οὗτος ἦτο τότε ὁ μόνος ἐν χρήσει.

Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς Ἀράδου κατετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Six (*Num. Chron.*, 1877) εἰς τὰς ἐξῆς κλάσεις : —

Πρὸ τοῦ 400 μέχρι τοῦ 370 π. Χ.

Κεφαλὴ τοῦ Μελκάρθου, δαφνοστεφής, ἀρχαϊκῆς τεχνοτροπίας. (<i>Rev. Num.</i> , 1855, Πίν. III. 4.)	Ἄνευ ἐπιγρ. ἢ κιν, σημαίνουσα Μελεκ Ἀράδ. Τριήρης ἐπὶ κυμάτων. Ρ Στατῆρ 165 κ., Ρ κλάσματα 53, 11 καὶ 1 κ.
---	---

Περὶ τὰ 370-350 π. Χ.

Ὅμοιως. (Πίναξ ΚΗ'. 8.)	κιν καὶ Φοινικοὶ ἀριθμοὶ 10-17 (βασιλικά ἔτη), ἢ γράμματα. Τριήρης ἐπὶ κυμάτων. Ρ Στατῆρ.
----------------------------	---

Περὶ τὰ 350-330 π. Χ.

κιν Φοινικικὸς ἰχθυόμορφος θεός, ὁ Δαγών, φέρων δελφίνα εἰς ἐκαστὴν χεῖρα.	Τριήρης μετὰ θαλασσίῳ ἵππου ὑποκάτω. Ρ 53 κ. Ρ 27 κ.
κιν Προτομή τοῦ Δαγώνος.	Πρῶρα μετὰ δελφίνος ὑποκάτω. . . Ρ 11 κ.
Δαγών.	κιν Πλοῖον ἐπὶ κυμάτων. Α 55.

Περὶ τὰ 330-260 π. Χ.

Ἐπὶ τῆς Μακεδονικῆς κατακτήσεως ἡ Ἀραδος ἐγκαταλείπει τὸν ἀρχαῖον αὐτῆς σταθμητικὸν κανόνα ἀντὶ τοῦ Ἀττικοῦ, καὶ κόπτει χρυσοὺς στατῆρας, ἀργυρὰ τετράδραχμα καὶ χαλκᾶ Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, Κλ. II. III καὶ IV. Ἀρ. 1360-1379) διακρινόμενα διὰ τοῦ μονογράφηματος ΑΡ (B. M. *Guide*, Πίν. XXVII. 3, 4). Ἐν τῇ αὐτῇ περιόδῳ τὸ μονογράφημα τῆς Ἀράδου ἀπαντᾷ ὡσαύτως ἐπὶ τινων τῶν τετραδράχμων Ἀντιόχου τοῦ Α'.

Περὶ τὰ 250-183 π. Χ.

Τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς Ἀράδου ἄρχεται ἐν ἔτει 259 π. Χ., συμφώνως δὲ τούτῳ φέρουσι χρονολογίας πάντα τὰ μεταγενέστερα νομίσματα τῆς πόλεως. Ταῦτα δὲ μερίζονται εἰς τὰς ἑξῆς κλάσεις:

- (α) Τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, Κλ. V.), διακρινόμενα διὰ τοῦ ἐμβλήματος τοῦ φοινικοδένδρου καὶ τοῦ μονογράφηματος ΑΡ. (1) Μετὰ Φοινικικῶν χρονολογιῶν, ἀνταποκρινομένων πρὸς τὰ ἔτη 244-214 π. Χ. καὶ (2) μεθ' Ἑλληνικῶν χρονολογιῶν, 202-183 π. Χ.

Τὰ σύγχρονα μικρότερα νομίσματα εἶνε ἡμίδραχμα καὶ χαλκᾶ μετὰ Φοινικικῶν χρονολογιῶν.

Κεφαλὴ Τύχης.

Κεφαλὴ Μελκάρθου ἢ Διός.

Κεφαλὴ Τύχης.

Ὅμοίως.

Πρῶρα. ΑΡ Ἡμίδρ.

Ἀθηνᾶ ἐν στάσει μαχομένης, ἐπὶ
πρώρας πλοίου . . . ΑΡ Ἡμίδρ.

Ὅμ. ἢ πρῶρα ἄνευ Ἀθηνᾶς. Α · 65

Μελκάρθης (;) καθήμενος ἐπὶ πλοίου,
στέφων παράστασιν Ἀθηνᾶς μα-
χομένης Α · 8

Περὶ τὰ 170-147 π. Χ.

- (β) Ἀττικαὶ δραχμαὶ μετὰ τύπων τῆς Ἐφέσου, εἰσαχθέντων ἀναμφιβόλως συνεπείᾳ νομισματικῆς συμμαχίας, συναφθείσης περὶ τὴν ἐποχὴν ταύτην μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀκμαζόντων ἐμπορείων.

Μέλισσα καὶ Ἑλληνικαὶ χρονολογίαι (=170-147 π. X.)	ΑΡΑΔΙΩΝ Ἑλαφος καὶ φοῖνιξ . . Ρ Ἀττικ. δρ.
Κεφαλή Διός.	Πρῶρα τριήρεως καὶ Φοινικικαὶ χρο- νολογίαι Α 6

Περὶ τὰ 136-46 π. X.

Κατὰ τινὰ χρόνον, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα (152-144 π. X.), ἡ Ἀραδος, ἣτις ἐπὶ μακρὸν διετέλει εἰς ἔχθραν πρὸς τὴν γείτονα αὐτῆς Μάραθον, κατῴρθωσε νὰ καταστρέψῃ τὴν τὴν πόλιν ταύτην· ἔκτοτε δὲ πιθανῶς ἠϋξήθη μεγάλως κατὰ πλοῦτον καὶ ἰσχύν, ἐπειδὴ εὕρισκομεν αὐτὴν, μικρὸν μετὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο, δυναμένην νὰ ἐκπέμπῃ εἰς τὴν ἀγορὰν μεγάλας ποσότητας τετραδράχμων φερόντων χρονολογίας, αἱ σειραὶ τῶν ὁποίων ἐκτείνονται ἀπὸ τοῦ 136 μέχρι τοῦ 46 π. X. Ἡ ὅλη τῶν τετραδράχμων τούτων εἶνε ἰδιάζουσα, ὡς μεσάζουσα μεταξὺ τοῦ Ἀττικοῦ καὶ Τυρίου σταθμητικοῦ κανόνος.

Πεπλοφόρος καὶ πυργοστεφῆς κε- φαλή τῆς Τύχης τῆς Ἀράδου. (Πίναξ ΔΓ'. 4.)	ΑΡΑΔΙΩΝ Νίκη ἱσταμένη, κρα- τοῦσα ἀκροστόλιον καὶ φοῖνικα. Ἐν τῷ πεδίῳ Ἑλληνικὴ χρονολο- γία πρὸς δὲ Φοινικικὰ καὶ Ἑλλη- νικὰ γράμματα. Ρ Τετράδρ. 230 κ.
Κεφαλή Διός.	Πρῶρα μετ' Ἀθηνᾶς ὡς ἀκρωτηρίου, καὶ Φοινικικὴ χρονολογία. . . . Ρ Τετρώβ. 36 κ.
Κεφαλή Τύχης.	Πρῶρα. Ρ Ἡμίδρ. 27 κ.
Κεφαλή Μεδούσης, κατ' ἐνώπιον.	Ἀκροστόλιον. . . . Ρ Διώβ. 18 κ.
Κεφαλή Τύχης.	Ποσειδῶν(;) καθήμενος ἐπὶ πρῶρας. Α 85
Ἀρρὴν καὶ γυναικεῖα κεφαλή συ- νεζευγμένοι.	Πρῶρα. Α 65
Πεπλοφόρος κεφαλή Ἀστάρτης, φέ- ρουσα στεφάνην.	Ταῦρος τρέχων. Α 85

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Γορδιανοῦ. Ἐπιγρ., ΑΡΑΔΙΩΝ. Συνήθεις τύποι — Κεφαλή Ἀστάρτης φέρουσα στεφάνην καὶ πέπλον, πρὸ τῆς ὁποίας εὔρηται ἡ κεφαλή τοῦ αὐτοκράτορος

εις μικρότερον μέγεθος ἐκείνης τῆς θεᾶς, *δπισθ.* Ταῦρος τρέχων· Τύχη καθημένη ἐπὶ πηδαλίου· ἀγγεῖον μεταξὺ δύο σφιγγῶν· κυπάρισσος μεταξὺ ταύρου καὶ λέοντος, ἐκάστου συνοδευομένου ὑπὸ ἀετῶν λεγεώνων.

Βηρυτός, παράλιος πόλις μεταξὺ Βύβλου καὶ Σιδῶνος. Αὐτόνομα χαλκᾶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων, μεθ' Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς, ΒΗΡΥΤΙΩΝ, ΒΗΡΥ, κτλ. Κεφαλαὶ Ποσειδῶνος ἢ Πόλεως πυργοστεφοῦς, *δπισθ.* Ποσειδῶν ἐποχούμενος θαλασσίῳν ἵππων, κτλ. Ἀποικιακὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης, COL. BER., COL. IVL. BER., COL. IVL. AVG. FEL. BER., COL. IVL. ANT. AVG. FEL. BER., κτλ. Τύποι, συνήθεις ἀποικιακοί, ἢ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ποσειδῶνος, Ἀστάρτης καὶ Διόνυσου, ὧν τὰ ἀγάλματα ἀπεικονίζονται ἐν τοῖς οἰκείοις ναοῖς. Ποσειδῶν σύρων πρὸς ἑαυτὸν ἄκουσαν τὴν νύμφην Βερόην (Eckhel, II. 358). Τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς Βηρυτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 197 π. X.

Βότρυς, μεταξὺ Βύβλου καὶ Τριπόλεως. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐρηλίου μέχρις Ἰουλίας Σοαιμιάδος. Ἐπιγρ., ΒΟΤΡΥΗΝΩΝ. Χρονολογία ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ 50 π. X. Τύπος, Ἀστάρτη ἐν ναῷ.

Βύβλος, πόλις παράλιος, εἰς τὰς ὑπαρεΐας τοῦ Λιδάνου μεταξὺ Βότρυος καὶ Βηρυτοῦ, διάσημος ὡς ἡ σκηνὴ τοῦ μύθου τοῦ Ἀδωνίδος, λατρευομένου ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ ὄνομα Θαμμούζης. Ἐμυθεύετο πρὸς τούτοις ὅτι ἡ Ἴσις ἦλθεν εἰς Βύβλον, ἐνθα ἐζήτησε καὶ εὔρεν τὸ κιβώτιον τὸ περιέχον τὸ πτώμα τοῦ ὑπὸ τοῦ Τυφῶνος φονευθέντος Ὀσίριδος. Τὰ ἀρχαιότατα τῶν νομισμάτων τῆς Βύβλου εἶνε αὐτόνομα ἀργυρᾶ κέρματα τῶν βασιλέων τῆς Βύβλου, Ἐλπαάλ, Αἰνέλ ἢ Ἐνύλου, τοῦ συγχρόνου Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μεγάλῳ, 333 π. X., (Ἀρριανοῦ, II. 20. 1). Ἀζβαάλ, καὶ Ἀδραμελέχ, 315(;) π. X. (Six, Num. Chron., 1877 σ. 182).

Ὑπάρχουσιν ἐπίσης δύο ἄλλοι βασιλεῖς, ὁ Ἀδομμελέκ (περὶ τὰ 300 (;) π. X.) καὶ ὁ Γεχαβμελέκ (περὶ τὰ 230 ; π. X.), ἀλλ' ἂν ἔκοψαν νομίσματα οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἀνεγνωρίσθη εἰσέτι.

Φοινικὸς σταθμητικὸς κανὼν, περὶ τὸ 400 - 315 (;) π. X.

Ναῦς μετὰ πληρώματος τριῶν ἐνό-
πλων ἀνδρῶν, ἔχουσα κεφαλὴν
ἵππου ὡς ἀκρωτήριον ὑποκάτω
ἱπποκάμπη.

Ὅμοίως ἀλλὰ ἡ ναῦς ἔχει ὡς ἀκρω-
τήριον κεφαλὴν λέοντος (;)

Ὅμοίως.

(De Luynes, *Satr.*, Πίν. XV. 45)

Γύψ ἱστάμενος ἐπὶ κριοῦ ἔγκοιλον.

Ρ Τετράδ. 218 κ., Δρ. 54 κ.
(De Luynes, *Satrap.*, Πίν.
XVI. 46, 47.)

Λέων καταβροχθίζων ταῦρον, οὗ ἡ
μὲν κεφαλὴ ἀνάγλυπτος, τὸ δὲ
σῶμα ἔγκοιλον. Ἐπιγρ. διὰ Φοι-
νικικῶν γραμμάτων *לגבול* *לגבול*
(= Ἐλπαῶλ Μελέκ Γεβῶλ). . .

Ρ 223, 56, 13 καὶ 6 κ.

Λέων καταβροχθίζων ταῦρον. Ἐπιγρ.
διὰ Φοινικικῶν γραμμάτων *לגבול*
לגבול (= Αἰνέλ Μελέκ Γε-
βῶλ) *לגבול* *לגבול* (= Ἀζ-
βαῶλ Μελέκ Γεβῶλ) ἢ *לגבול*
לגבול (= Ἀδραμελέκ Μελέκ
Γεβῶλ) . . Ρ 213 κ. καὶ 13 κ.

Δεύτερος καὶ πρῶτος αἰὼν π. X.

Τὰ ἐξῆς νομίσματα τῆς Βύβλου εἶνε χαλκᾶ τῶν χρόνων τῶν
Ἀντιόχων Δ' καὶ Ε'. Ὁπισθ. Φοινικικὸς θεὸς Κρόνος εἰκονιζόμενος
ὡς ἱστάμενος, μετὰ ἑξ πτερύγων καὶ πύλου κερασφόρου (πρβλ. *Rev.*
Num., 1856, σ. 394 καὶ Imhoof, *Monn. Gr.*, σ. 442).

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα, ἔμπρ. Κε-
φαλὴ Τύχης· ὀπισθ. Κρόνος· Ἰσις Φαρία· Ἀρποκράτης, κτλ.
(Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 442). Αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ — ἀπὸ Αὐ-
γούστου μέχρις Οὐαλεριανοῦ. Ἐπιγρ., ΒΥΒΛΙΩΝ, ΒΥΒΛΟΥ ΙΕΡΑΣ
κτλ. Συνήθεις τύποι — Ναὸς τῆς Ἀστάρτης, ἐν ᾧ τὸ ἄγαλμα αὐ-
τῆς ἱσταμένης ἐπὶ πρῶρας· Ἰσις Φαρία, κτλ. Χρονολογικὸν σύ-
στημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 20 ἢ 6 π. X. (Eckhel, III, 360).

Γεβάλ. Ἰδε Βύβλον.

Δημητριάς (;). Αὐτόνομα χαλκᾶ, ἔμφο. Κεφαλὴ γυναικεία πυργοστεφής, ὀπισθ. ΔΗ, Νίκη φέρουσα κλάδον φοίνικος. Χρονολογία L B ἀβεβαίου συστήματος (*Num. Chron.*, 1862, σ. 106). Αὐτοκρατορικὰ ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Μ. Αὐρηλίου, ἐπιγρ. ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ (*Rev. Belge*, σειρὰ III, τόμ. IV, 22). Τύποι — Τύχη· παράστασις θεότητος κρατοῦσα στάχυς, κτλ. Ἐπίσης πιθανὸν εἶνε, ὅτι τὰ νομίσματα ταῦτα ἀνήκουσι εἰς τὴν Δημητριάδα τῆς Κοίλης Συρίας.

Δῶρα, πόλις παράλιος εἰς τὰ νότια τῆς Φοινίκης. Βασιλικὰ χαλκᾶ Τρύφωνος, 142-139 π. Χ., ὀπισθ. ΔΩΡ. ΙΕ. ΚΑΙ Α. Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Ἀκουιλίας Σεουήρας, μεθ' Ἑλληνικῶν χρονολογιῶν ὑπολογιζομένων κατὰ τὸ Πομπηϊανὸν σύστημα, 64 π. Χ. Ἐπιγρ. ΔΩΡΙΤΩΝ ΔΩΡΙΕΩΝ, ΔΩΡΗΝΙΤΩΝ (οὐτω), ΔΩΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥΛ. ΑΥΤΟΝ. ΝΑΥΑΡΧ[ίδος]. Τύποι — κεφαλὴ Διὸς ἢ Τύχης· ὀπισθ. Ἀστάρτη ἱσταμένη κρατοῦσα vexillum (σημαίαν στρατιωτικὴν).

Καϊσάρεια Λιβάνου, εἰς τοὺς βορειοδυτικούς πρόποδας τοῦ Λιβάνου. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρις Αὐρηλίου. Ἐπιγρ., ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΛΙΒΑΝΟΥ ἢ ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ, μετὰ χρονολογιῶν τῶν Σελευκιδῶν. Ἀποικιακὰ — ἀπὸ Ἐλαγαβάλου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου, COL. CAESAREIA LIB. κτλ. Τύπος — Ἡμιεκλιμένον εἶδωλον Ἀστάρτης ἐν ναῶ. Χρονολογίαι συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τῶν Σελευκιδῶν.

Κάρνη ἢ Κάρνος. Τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπινείφ τῆς Ἀράδου (Στράβωνος, 753), ἀπενεμήθησαν νομίσματα μετὰ Φοινικικῶν χρονολογιῶν ὑπολογιζομένων κατὰ τὸ σύστημα τῆς Ἀράδου (259 π. Χ.) καὶ ἐκτεινομένων ἀπὸ τοῦ 225 μέχρι τοῦ 110 π. Χ. Ἐπιγρ. ἱερ. Τύποι — Κεφαλὴ Διός· ὀπισθ. Κέρας Ἀμαλθείας· κεφαλὴ

Τύχης· πρῶρα, κτλ. Αυτοκρατορικά τοῦ Οὐαλεριανοῦ. *Επιγρ., CORNV PHENICES (*Num. Chron.*, N.S. XII. 67 καὶ 221).

Μάραθος. Ἡ σπουδαία αὕτη πόλις ἦτο ὁ βορειότατος λιμὴν τῆς Φοινίκης. Διετέλει δὲ ἐν διαρκεῖ ἔχθρᾳ πρὸς τὴν πλησιεστέραν αὐτῆς γείτονα Ἀράδον, ἥτις φαίνεται ὅτι ἐπέτυχε νὰ καταστρέψῃ αὐτὴν μετὰ τοῦ 149 καὶ 145 π. Χ., ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα.

Τὰ ἀρχαιότατα τῶν νομισμάτων αὐτῆς εἶνε τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, 1396· σύμβολον, φοινικόδεδρον), φέροντα χρονολογίαν τοῦ ἔτους 30 τοῦ συστήματος τῆς Ἀράδου (259 π. Χ.) = 229 π. Χ. Βραχὺ μετὰ τοῦτο ἄρχονται αἱ σειραὶ τῶν νομισμάτων τῆς Μαράθου, παρατεινόμεναι μέχρι περιόδου τοῦ 150 π. Χ. Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα φέρουσιν Ἑλληνικὰς, τὰ δὲ χαλκᾶ Φοινικικὰς ἐπιγραφάς, πάντα δὲ φέρουσι χρονολογίας συμφώνως πρὸς τὸν συνήθη Φοινικικὸν τρόπον, π. χ. III II — NNNNΠΨ (= Σχενάθ, 95).

*Αττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ τῆς πόλεως πυργοστεφής.
(Πίναξ ΚΘ'. 8.)

ΜΑΡΑΘΗΝΩΝ Ἀνὴρ κρατῶν ἀκροστόλιον καὶ φοίνικα, καθήμενος ἐπὶ ἀσπίδων. Πρὸ αὐτοῦ Φοινικὴ χρονολογία 33 (= 226 π. Χ.) Ρ Ἀττικ. τετράδρ. 258 κ.

Κεφαλὴ τῆς βασιλίσσης Βερενίκης τῆς Β'. (3), πεπλοφόρος.

ΜΑΡΑΘΗΝΩΝ Ἀνὴρ ἱστάμενος παρὰ κίονα κρατῶν ἀκροστόλιον. Φοινικὴ χρονολογία 34 (= 225 π. Χ.) Ρ 36 κ.

*Ομοίως.

ΠΗΨ Ὁμοίως (198 π. Χ.) . Α · 85

*Ομοίως.

» Πρῶρα (189 π. Χ.) . Α · 55

Κεφαλὴ Πτολεμαίου τοῦ Ε' ὡς Ἑρμοῦ.

» Ἀνὴρ ἱστάμενος παρὰ κίονα. Φοινικὴ χρονολογία (= 188 π. Χ.) Α · 8

Κεφαλὴ Τύχης.

» Ὁμοίως (156 π. Χ.) . Α · 6

*Ορθωσία, μετὰ τοῦ Ἀράδου καὶ Τριπόλεως. Αὐτόνομα χαλκᾶ.

*Επιγρ. ΟΡΘΩΣΙΕΩΝ, καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου, μετὰ ἢ ἄνευ χρονολογιῶν τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν (312 π. Χ). Τύποι — Ζεὺς· Νίκη· πρῶρα· εἶδωλον μεταξὺ δύο γρυπῶν, κτλ.

Σιδῶν. Εἰς τὴν μεγάλην ταύτην ναυτικὴν πόλιν, τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσάν τῆς Φοινίκης, ὁ κ. Six (*Num. Chron.*, 1877, σ. 195) ἀπένειμε πλήρη σειρὰν μεγάλων ὀκταδράχμων καὶ μικρότερων κλασμάτων τοῦ Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. Χρονολογικῶς φαίνονται τὰ νομίσματα ταῦτα ἀνήκοντα ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἡμίσεος τοῦ Ε' αἰῶνος (μετὰ διαλειμμάτων) μέχρι τῆς ἐποχῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ἐντούτοις ἡ κατάταξις εἰς τὴν Σιδῶνα εἶνε μόνον ὑποθετική, αὐτὸς δὲ ὁ Six (*Num. Chron.*, 1884, σ. 149) ὑπέθεσεν, ὅτι τὸ πραγματικὸν νομισματοκοπεῖον πιθανὸν νὰ ἔκειτο βορειότερον, ἐν Τριπόλει (κυρίως ἐπειδὴ αἱ μορφαὶ τῶν γραμμάτων εἶνε μᾶλλον Ἀραμαϊκαὶ ἢ Φοινικικαί), ἃν καὶ πιθανῶς τὰ νομίσματα ἐκόπησαν ἐν τῇ Σιδωνιακῇ συνοικίᾳ τῆς πόλεως ταύτης (Διοδ., XVI. 41).

Αἱ ἐξῆς εἶνε αἱ κλάσεις εἰς ἃς διαιροῦνται αἱ σειραὶ:—

ΚΛΑΣΙΣ Α'. Χρόνοι Δαρείου τοῦ Β' (;), 424-405 π. Χ.

Ναῦς μεθ' ἰστίου ἡνεμωμένου.
(Πίναξ ΚΘ'. 9.)

*Ομοίως. (B. V. Head, *Coins of Lydia and Persia*, Πίν. II. 2.)

*Ομοίως. (Αὐτόθι, Εἰκ. 3.)

*Ομοίως.

Τετράγωνον ἔγκοilon. Βασιλεὺς τῆς Περσίας ἢ τῆς Σιδῶνος ἐπὶ ἄρματος ἐλαυνομένου ὑπὸ ἡνιόχου. Ἐν τῷ πεδίῳ, προτομὴ αἰγὸς ἔγκοιλος.
Ⓐ 422·8 κ.

Βασιλεὺς ἱστάμενος, τείνων τόξον, μετ' ἔγκοιλου πωγωνοφόρου κεφαλῆς αἰγὸς ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν αὐτοῦ Ⓐ 104·9 κ.

*Ομοίως Ⓐ 11·0 κ.

Βασιλεὺς γονατίζων, τείνων τόξον.
Ⓐ 13·0 κ.

ΚΛΑΣΙΣ Β'. Χρόνοι Ἀρταξέρξου τοῦ Β' (;), 405-359 π. Χ.

- Ναῦς πρὸ τείχους πόλεως μετὰ πύργων. Ἐν τῷ ἐξέρῳ δύο λέοντες. (Πίναξ ΚΘ'. 10)
- Ἐγκοιλὸν κυκλικόν. Βασιλεὺς ἐπὶ ἄρματος ἐλαυνομένου ὀλοταχῶς ὑπὸ τοῦ ἡνιόχου αὐτοῦ ὑποκάτω αἰξέγκοιλος. ρ 425 κ.
- Ὅμοίως. (Head, *Coins of Lydia and Persia* Πίν. II Εἰκ. 7.) Τετράγωνον ἔγκοιλον. Βασιλεὺς μαχόμενος πρὸς λέοντα, ὃν πρόκειται νὰ πλήξῃ δι' ἀκινάκου. . . . ρ 107 κ.

ΚΛΑΣΙΣ Γ'. Ἐποχὴ Ἀρταξέρξου τοῦ Β' (;), 405 — 359 π. Χ.

- Ναῦς μετὰ κωπηλατῶν πλέουσα ἐπὶ θαλάσσης· ἄνω, Φοινικικὸν γράμμα ζ. (B. V. Head, *ἑ. ἀ.* Πίν. II. 15.) Βασιλεὺς ἐπὶ ἄρματος ὑπὸ ἡνιόχου ἐλαυνομένου βραδέως· ὀπισθεν αὐτοῦ βαδίζει ἀκόλουθος φέρων Αἰγυπτιακὸν ἔνδυμα, κρατῶν δὲ σκῆπτρον κυρτόν. . . ρ 432 π. Χ.
- Ὅμοίως. (Αὐτόθι, Εἰκ. 16.) Ὅμοιον, ἀλλ' ἄνευ ἀκολούθου. . . . ρ 97·3 κ.
- Ὅμοίως. (Αὐτόθι, Εἰκ. 17.) Βασιλεὺς μαχόμενος πρὸς λέοντα. . . ρ 13 κ.

ΚΛΑΣΙΣ Δ'. Μετὰ χρονολογιῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ δεκάτου τρίτου ἔτους Ἀρταξέρξου τοῦ Γ' (;) (᾽Ωχου) = 359-338 π. Χ.

- Ναῦς μετὰ κωπηλατῶν πλέουσα ἐπὶ κυμάτων· ὑπεράνω Φοινικικαὶ χρονολογίαι ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι 13. (Πίναξ ΚΗ'. 5.) Βασιλεὺς ἐπὶ ἄρματος βραδέως ὑπὸ ἡνιόχου ἐλαυνομένου· ὀπισθεν αὐτοῦ βαδίζει ἀκόλουθος φέρων Ἀσιατικὸν ἔνδυμα, κρατῶν δὲ σκῆπτρον καὶ ἀγγεῖον. Ἐν τῷ πεδίῳ, γράμματα ζγ, γπ ἢ γγ. . . ρ 398 κ.
- Ὅμοίως. (B. V. Head, *Lydia and Persia*, Πίν. III. 2.) Ὅμοιον, ἀλλ' ἄνευ ἀκολούθου. . . . ρ 94·8 κ.
- Ὅμοίως. (Αὐτόθι, Εἰκ. 3.) Ὅμοίως. . . . ρ 49 κ.
- Ὅμοίως. (Αὐτόθι, Εἰκ. 4.) Βασιλεὺς παλαίων πρὸς λέοντα. . . ρ 10·4 κ.
- Ὅμοιος. (Αὐτόθι, Εἰκ. 8.) Βασιλεὺς κλίνων τὸ γόνυ, ὡς ἐπὶ τῶν δαρεικῶν. . . . Α 6

ΚΛΑΣΙΣ Ε'. Μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Σατραπόου Μαζαίου,
350(;) — 333 π. Χ.

Ἀπομιμήσεις τῶν ἀνωτέρω περιγραφέντων ὀκταδράχμων τῆς κλάσεως Δ', κοπεῖσαι, ὡς φαίνεται ἐν τῇ πρὸς βορρᾶν τῆς Φοινίκης χώρα, διακρινόμεναι δὲ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ σατραπόου Μαζαίου, 𐤌𐤓𐤕, διὰ τῶν Ἀραμαϊκῶν χαρακτήρων τῆς ὀπισθίας ὀψεως καὶ τῶν χρονολογιῶν 10 ἢ 11 (;) τοῦ Ὁχου, 350 ἢ 349(;) π. Χ. 19, 20 καὶ 21 τοῦ Ὁχου, 341-339, καὶ 1 καὶ 2 τοῦ Ἀρσῆ, 338-7 π. Χ, ἢ τοῦ Δαρείου Γ', 336-335 π. Χ. (B. V. Head, *Coins of Lydia and Persia*, Πίν. III. 5). Ἴδε ὡσαύτως. J. P. Six (*Num. Chron.*, 1884, σ. 144 κ. ἐξ.)

Περὶ τὰ 312-113 π. Χ.

Τὰ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην κοπέντα ἐν Σιδῶνι νομίσματα εἶνε πάντα βασιλικά.

- (α) Ⲭ Στατῆρες Ἀλεξανδρείων τύπων
- (β) ⲡ Τετράδραχμα (Müller, *Alex.* Κλάσ. III.)
- (γ) ⲡ Τετράδραχμα (Müller, *Alex.* Κλάσ. IV.)
- (δ) ⲡ Τετράδραχμα Πτολεμαίου τοῦ Β' (μετὰ χρονολογιῶν), 261-247 π. Χ.
- (ε) Ⲭ Ὀκτάδραχμα Ἀρσινόης Φιλαδέλφου (μετὰ χρονολογιῶν), 249, 248 καὶ 243 π. Χ.
- (ς) ⲡ Τετράδραχμα Πτολεμαίου τοῦ Γ' (μετὰ χρονολογιῶν), 245-242 π. Χ.
- (ζ) ⲡ Τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, Κλάσ. V) περὶ τὰ 242-222(;) π. Χ.
- (η) ⲡ Τετράδραχμα Πτολεμαίου τοῦ Δ' (ἀχρονολόγητα), περὶ τὰ 222-205 π. Χ.
- (θ) Ⲭ Ἀντιόχου τοῦ Δ' καὶ Δημητρίου τοῦ Α' (ἄνευ χρονολογιῶν), 175-150 π. Χ.
- (ι) ⲡ Τετράδραχμα τῶν Σελευκιδῶν βασιλέων, ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Α' μέχρι Ἀντιόχου τοῦ Θ'. 151-113 π. Χ.

Περὶ τὰ 111 π. Χ. — 117 μ. Χ.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 111 π. Χ. ἄρχεται τὸ αὐτόνομον χρονολογικὸν σύστημα τῶν Σελευκιδῶν καὶ μακρὰ σειρὰ φερόντων χρονολογίας χαλκῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, ὧν αἱ ἐξῆς εἶνε αἱ κυριώτεραι παραλλαγαί:—

Κεφαλὴ πόλεως πυργοστεφῆς καὶ πεποφόρος.

(Πίναξ ΚΗ. 6)

ΣΙΔΩΝΙΩΝ τῇ προσθήκῃ ἐπὶ τῶν νεωτέρων κομματίων, ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ. Ἀετὸς ἐπὶ πηδαλίου. P Τετράδρ. 220 κ. P Διδρ. 100 κ.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα φέρουσι ΣΙΔΩΝΙΩΝ, ΣΙΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ, ΣΙΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, κτλ. ἢ ἄλλως ἔχουσι τὸ ὄνομα τῆς Σιδῶνος φοινικιστί. Τύποι — Κεφαλὴ Τύχης· κεφαλαὶ Διὸς καὶ Τύχης συνεζευγμένοι· κεφαλὴ Διονύσου, κτλ. ὀπισθ. Ἀστάρτη ἱσταμένη ἐπὶ πρῶρας· ναῦς· πηδάλιον· ἀκροστόλιον· Εὐρώπη μετὰ πέπλου κολπουμένου ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐπιβαίνουσα ταύρου (πρβλ. Λουκιαν. περὶ Συρ. Θεᾶς, 6, καὶ τὸ νόμισμα, τῷ Σιδῶνιοι χρεόνται, τὴν Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Δί)· κίστη μουσική· ναὸς· ἅμαξα μετὰ τεσσάρων μικρῶν τροχῶν περιέχουσα εἶδωλον τῆς Ἀστάρτης, κτλ.

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Ἀδριανοῦ. Ἐπιγρ. ΣΙΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ, ΣΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΑΣ, ΣΙΔΩΝΟΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ κτλ. Τύποι — Εὐρώπη ἐπὶ ταύρου· Ζεὺς ἐπὶ θρόνου καθήμενος· ἱερὰ ἅμαξα τῆς Ἀστάρτης, κτλ.

Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακὰ — ἀπὸ Ἐλαγαβάλου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου. Ἐπιγρ. COL. AVR. PIA METROP. SIDON, κτλ. προστιθεμένου ὡσαύτως AETERNVM BENEFICIVM ἢ CERT. SAC. PER. OECVME. ISELA. (= Certamina sacra periodica oecumenica Iselastica). Τύποι — Ἀγωνιστικὴ τράπεζα· ἱερὸν

ἄρμα τῆς Ἀστάρτης· μόδιος· Ἀστάρτη ἐν ναῶ· Ῥωμαϊκαὶ σημαῖαι λεγεώνων· ἡ Ἀργὼ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΑΡΓΟΝΑΥΤ., κτλ.

Τρίπολις, κοινὴ ἀποικία τῶν τριῶν πόλεων (ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς) Σιδῶνος, Τύρου καὶ Ἀράδου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ἐκεῖτο δὲ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς μετὰ τὴν Ἀράδου καὶ Βύβλου. Ὁ κ. Six (*Num. Chron.*, 1884) ὑποθέτει, ὅτι δυνατόν οἱ Σιδῶνιοι νὰ ἔκοψαν ἐν Τριπόλει τὰς σειρὰς τῶν μεγάλων ὀκταδράχμων, τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ τὴν Σιδῶνα περιγραφέντων. Τὰ ἀρχαιότατα τῶν φερόντων τὸ ὄνομα τῆς Τριπόλεως νομισμάτων εἶνε χαλκᾶ αὐτόνομα τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ. *Ἐπιγρ.*, ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Χρονολογίαι, ὑπολογιζόμεναι κατὰ τὸ σύστημα τῶν Σελευκιδῶν (312 π. Χ.) ἢ τῆς Τριπόλεως (111 π. Χ.) (Ἴδε I. P. Six, *L'ère de Tripolis, Ann. de Num.*, 1886). Συνήθεις τύποι — Κεφαλαὶ τῶν Διοσκούρων, ὀπισθ. Νίκη ἰσταμένη ἐπὶ πρῶρας. Ἡ Τρίπολις ὑπῆρξεν ἐπὶ βραχὺν χρόνον ἐν τῶν νομισματοκοπειῶν Πτολεμαίου τοῦ Ε' (204-198 π. Χ. B. M. Cat. *Ptol.*, σ. 72), ὡς δὲ φαίνεται, καὶ Ἀντιόχου τοῦ Δ' τῆς Συρίας, 165 π. Χ. Ἐν τούτοις τὰ κύρια αὐτῆς νομίσματα εἶνε τετράδραχμα αὐτόνομα τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Προτομή τῶν Διοσκούρων, ὧν ἄνω ἀστέρες.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ Πόλις ἰσταμένη, στηριζομένη ἐπὶ βραχέος σκήπτρου, κρατοῦσα δὲ κέρας Ἀμαλθείας. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ . .
 Ⲡ 213 κ.

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου. *Ἐπιγρ.*, ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ· ΤΡΙΠΟΛΙΤ. ΝΑΥΑΡ. ἢ ΝΑΥΑΡΧ. ΝΕΩΚ. Τύποι — Προτομαὶ ἢ παραστάσεις ὁλόκληροι τῶν Διοσκούρων· Ἀστάρτη ἰσταμένη ἐπὶ πρῶρας· ΗΛΙΟΣ ΣΕΛΗΝΗ, ἥλιος καὶ σελήνη· ΔΙΟΣ ΑΓΙΟΥ, δύο ναοὶ (*Rev. Num.*, 1861, Πίν. V, 10).

Τὰ αὐτοκρατορικά νομίσματα φέρουσι πάντα χρονολογίας τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν καὶ ἐκτείνονται ἀπὸ τοῦ 32 π. Χ. μέχρι τοῦ 221 μ. Χ.

Τύρος, ἀποικία τῆς Σιδῶνος, ἀνταγωνιζομένη πρὸς τὴν μητρόπολιν κατὰ πλοῦτον καὶ λαμπρότητα. Φαίνεται δ' ὅτι ἤρξατο κόπτουσα ἀργυρᾶ τετράδραχμα καὶ μικρὰ κέρματα κατὰ τὸ τελευταῖον ἡμισυ τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ.

Φοινικὸς σταθμητικὸς κανὼν, περὶ τὰ 450-332 π. Χ.

ἢ βραδύτερον.

Δελφὶς νηχόμενος ἐπὶ κυμάτων ὑποκάτω αὐτοῦ κόγχῃ.

(Brandis, σ. 513.)

Μελκάρθος κρατῶν τόξον, ἱππεύων δ' ἐπὶ τῶν κυμάτων θαλάσσιον ἵππον ὑπὸ τὰ κύματα δελφίς.

Δελφὶς καὶ κόγχῃ, ἢ θαλάσσιος ἵππος καὶ δελφίς.

Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ γλαῦξ, συνοδευομένη ὑπὸ ἀρπάγης καὶ τυκάνης, Αἰγυπτιακῶν συμβόλων τῆς βασιλείας. **Ρ** Τετράδρ. 220 κ.

Γλαῦξ, μετὰ ἀρπάγης καὶ τυκάνης. Φοινικὰ γράμματα ἐνίοτε ἐν τῷ πεδίῳ. (Πίναξ ΚΗ'. 7.) . . . **Ρ** Τετράδρ. 210 κ.

Γλαῦξ μεθ' ἀρπάγης καὶ τυκάνης. **Ρ** Ὀβολ.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν, περὶ τὰ 372-275 π. Χ.

καὶ βραδύτερον.

Αἱ τελευταῖαι μνημονευθεῖσαι σειραὶ ἐξηκολούθησαν πιθανῶς ἐκδιδόμεναι ἐπὶ τινι χρόνῳ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τύρου ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, τῆς ὀλκῆς τῶν τελευταίων τούτων κερμάτων ἐλαττωθείσης εἰς τὴν τοῦ Ἀττικοῦ διδράχμου. Φέρουσι δὲ Φοινικικὰς χρονολογίας, ὑπολογιζομένας κατὰ τὸ σύστημα τῶν Σελευκιδῶν (312 π. Χ.), ἥτοι τὰ ἔτη 2, 3, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, καὶ 37. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 38 (275-4 π. Χ.) ἄρχεται τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς Τύρου, τὰ Ἀττικά ὅμως δίδραχμα τοῦ τύπου τοῦ Μελκάρθου καὶ τῆς γλαυκὸς δὲν παύουσιν ἀμέσως, ἐπειδὴ ἀπαντῶσιν κομμάτια φέροντα χρονολογίας 2 καὶ 3, αἵτινες φαίνεται ὅτι εἶνε τοῦ συστήματος τῆς Τύρου, προτασσομένου

τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος τοῦ ὀνόματος τῆς Τύρου. (Σ) (Ἴδε Six, *Num. Chron.*, 1886.).

Περὶ τὰ 274-126 π. X.

Τὸ πρῶτον χρονολογικὸν σύστημα τῆς Τύρου ἤρξατο ἐν ἔτει 275-4 π. X, ἔκτοτε δὲ μέχρι τοῦ 126 π. X. ἐκόπησαν ἐν τῷ νομισματοκοπείῳ τῆς Τύρου τὰ ἐξῆς νομίσματα:—

- (α) 266-247 π. X. Νομίσματα Πτολεμαίου τοῦ Β', μετὰ τῶν ἐτῶν τῆς βασιλείας του (20-39).
- (β) 247-228 π. X. Νομίσματα Πτολεμαίου τοῦ Γ', μετὰ τῶν ἐτῶν τῆς βασιλείας του (2, 3, 4, 5, 8, 20).
- (γ) 228-205 π. X. Νομίσματα τῶν Πτολεμαίων Γ' καὶ Δ'. μετὰ χρονολογιῶν 48, 50 καὶ 56 τοῦ συστήματος τῆς Τύρου.
- (δ) 205-159 π. X. Νομίσματα Πτολεμαϊκῶν τύπων, ἄνευ τοῦ μονογράφηματος τῆς Τύρου, ἀλλὰ μετὰ χρονολογιῶν τοῦ συστήματος τῆς Τύρου, ἐκτετινομένων ἀπὸ 71-90 καὶ ἀπὸ 100-117. (Ἴδε Six, *Num. Chron.*, 1886).
- (ε) 159-126 π. X. Χαλκᾶ νομίσματα μετὰ χρονολογιῶν Σελευκιδῶν, Δημητρίου τοῦ Α' καὶ ἀργυρᾶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα, Δημητρίου τοῦ Β', Ἀντιόχου τοῦ Ζ' καὶ Δημητρίου τοῦ Β' ἐπὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ βασιλείας.

Παρὰ τὰς συνεχεῖς ταύτας σειρὰς τῶν φερόντων χρονολογίας νομισμάτων ὑπάρχουσιν ἐπίσης τετράδραχμα καὶ χαλκᾶ Ἀλεξανδρείων τύπων (*Müller, Kl. V. ἀρ. 1423*), κοπέντα πιθανῶς περὶ τὸ 238 π. X., ἐνίοτε δὲ καὶ νόμισμα μετὰ τοῦ μονογράφητος τῆς Τύρου ἐπὶ τῶν Ἀντιόχων Γ' καὶ Δ'.

Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν, περὶ τὰ 126 π. X.—57 μ. X.

Τὸ δεύτερον αὐτόνομον χρονολογικὸν σύστημα τῆς Τύρου ἤρξατο ἐν ἔτει 126 π. X., ἔκτοτε δὲ μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Οὐεσπασιανοῦ κατέχομεν ἄφθονον σειρὰν τετραδράχμων καὶ διδράχ-

μων τῆς Τύρου, πρὸς δὲ μοναδικὸν χρυσοῦν δεκάδραχμον νῦν ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Βερολίνου.

Κεφαλὴ τῆς πόλεως πυργοστεφῆς καὶ πεπλοφόρος.

(Zeit f. Num., VI. 4.)

Κεφαλὴ Ἡρακλέους δαφνοστεφῆς.
(Πίναξ ΚΘ'. 11.)

ΤΥΡΟΥ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ
Διπλοῦν κέρας Ἀμαλθείας. Ἐ-
τος 23 Ϟ Δεκάδρ.

ΤΥΡΟΥ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ
Ἀετὸς ἐπὶ πηδαλίου. Ἐν τῷ πε-
δίῳ χρονολογίαι καὶ σύμβολον
ρόπαλον. Ρ 220 κ.
Ρ 110 κ.

Ἐν μέρει συγχρόνως πρὸς τὰς σειρὰς τοῦ ἀργύρου ὑπάρχουσιν αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα φέροντα χρονολογίας ἐκτεινόμενα δὲ μέχρι τῆς βασιλείας Σέπτ. Σεουήρου. — Τύποι, Ἀστάρτη ἱσταμένη ἐπὶ πλοίου· ρόπαλον περατούμενον εἰς μονογράφημα ἀποτελούμενον ἐκ τῶν γραμμάτων ΤΥ· φοινικόδενδρον, κτλ. Ἐπιγρ. ΤΥΡ εἰς μονογράφημα, προστιθεμένων συχνὰ τῶν ΙΕΡ. ΑΣΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακά—ἀπὸ Σεπτιμίου Σεουήρου μέχρι Γαλλιανοῦ, μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς COL. SEP. TYRVS METROP. SEP. TYRO. METROP. COL. PENIC (οὕτω) COL. TYRO. METRO. ἢ TYRIORVM, κτλ. Μεταξὺ τῶν τύπων ὑπάρχουσι τινες μείζονες τοῦ συνήθους ἐνδιαφέροντος, π. χ. ΔΙΔΩ, ἢ Διδῶ ἐπιβλέπουσα τὴν κτίσιν τῆς Καρχηδόνας· AMBROSIE ΠΕΤΡΕ, αἱ Ἀμβρόσιαι πέτραι (Eckhel, III, 389). ΩΚΕΑΝ, Ὁκεανὸς κατακείμενος μετὰ χηλῶν καρχίνου ὡς κοσμήματος τῆς κεφαλῆς· ΕΥΡΩΠΗ, ἢ Εὐρώπη συλλέγουσα ἄνθη, ἐν ᾧ ὁ ταῦρος πλησιάζει αὐτὴν ἐκ τῆς θαλάσσης (Kenner, Stift. St. Florian, 175). ΚΑΔ[ΜΟC], ὁ Κάδμος ὠρουόμενος τοῖς Ἑλλήσι τὸν ἀλφάβητον(;). ὁ Κάδμος ἐκσφενδονίζων λίθον κατὰ ὄψεως· ΘΗΒΕ(;), ὁ Κάδμος κτίζων τὰς Θήβας· Ἡρακλῆς· Ἀστάρτη· ναός, κτλ.

Τὸ ὄστρακον τῆς πορφύρας εὔρηται σχεδὸν σταθερῶς ὡς σύμβολον ἐν τῷ πεδίῳ.

Ἀγῶνες—ΚΟΙΝΟΝ ΦΟΙΝΙΚΗΣ, ΑΚΤΙΑ ΚΑΙCΑΡΙΑ, ΑΚΤΙ[A] ΚΟΜ[ΟΔΕΙΑ], ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, ΑΣΚΗΠΕΙΑ, κτλ.

ΑΒΕΒΑΙΟΙ ΣΑΤΡΑΠΑΙ ΣΥΡΙΑΣ Η ΦΟΙΝΙΚΗΣ.

Εἶνε πιθανὸν ὅτι εἰς τμημά τι τῆς Συρίας ἢ τῆς βορείου Φοινίκης πρέπει νὰ ἀπονεμηθῇ σειρά τις ἀβεβαίων σατραπικῶν νομισμάτων δυναμένων νὰ περιγραφῶσιν ὡς ἑξῆς:—

Περὶ τὰ 350-330 π. Χ.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας ὡς τοξότης γονατίζων πρὸς δ. καὶ τείνων τόξον. Διάφορα σύμβολα ἐν τῷ πεδίῳ, ἐνίοτε δὲ καὶ Ἀραμαϊκὰ γράμματα. (B. M. Head, <i>Lydia and Persia</i> , Πίν. III. 14)	Ἰππεὺς φέρων τὴν ὑψηλὴν τιάραν τῶν σατραπῶν, καλπάζων δὲ πρὸς δ. ὠπλισμένος δόρατι
Ὅμοιον. (Αὐτόθι, Εἰκ. 16).	Ὅμοιον. Α 5

ΙΑ'. ΓΑΛΙΛΑΙΑ

Ἀκη Πτολεμαῖς. Ἐν καὶ ἡ πόλις αὕτη περιελήφθη ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπὸ τοῦ Eckhel, ἦτο, κυρίως εἰπεῖν, Φοινικικὸς λιμὴν, οὐδέποτε δὲ ἀνῆκεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους βασιλεῖς. Ἐλαβε δὲ τὸ ὄνομα Πτολεμαῖς ἀπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, ἀλλὰ μέχρι τοῦ 266 π. Χ. μόνον τὸ ὄνομα Ἀκη ἀπαντᾷ ἐπὶ τῶν νομισμάτων. Τὰ ἀρχαιότατα δὲ τῶν νομισμάτων αὐτῆς εἶνε στατῆρες χρυσοὶ καὶ τετράδραχμα ἀργυρᾶ Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, ἀριθ. 1426-63) μετὰ τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως ΓΥ φοινικιστὶ ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ χρονολογιῶν ὑπολογιζομένων κατὰ τὸ σύστημα τῶν Σελευκιδῶν, 312 π. Χ., ἐκτεινομένων ἀπὸ τοῦ ἔτους 5 (= 308) μέχρι τοῦ ἔτους 46 (= 267). Ἐπονται ἀμέσως νομίσματα Πτολεμαίου τοῦ Β', τὸ πρῶτον μὲν ἄνευ χρονολογιῶν, ἀλλὰ μετὰ ἐμβλήματος τοῦ νομισματοκοπέου τῆς Πτολεμαίδος ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἀπὸ τοῦ 261 π. Χ. μέχρι τοῦ 248, μετὰ χρονολογιῶν, καὶ τοῦ τίτλου ΣΩΤΗΡΟΣ ἀντὶ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Ὀλίγα τινὰ νομίσματα μετὰ τοῦ μονογραφήματος τῆς Πτολεμαίδος ἐπίσης ἀπαντῶσιν ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Δ'. Τὰ νομίσματα τῶν Σελευκιδῶν, τὰ ἐν Πτο-

λεμαίδι κοπέντα, εἶνε Ἀντιόχου τοῦ Δ', φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ, Ἀντιόχου τοῦ Ε', Δημητρίου τοῦ Α' καὶ Ἀλεξάνδρου Βάλα (175-144 π. Χ.), πρὸς δὲ Κλεοπάτρας καὶ Ἀντιόχου τοῦ Η' (125-123 π. Χ.).

Μετὰ διάλειμμα δὲ κατὰ τι μικρότερον τοῦ ἐνὸς αἰῶνος ἄρχονται τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα, χρονολογούμενα κατὰ τὸ Καισάρειον σύστημα, τὸ ἀναγόμενον εἰς τὸ ἔτος 47 π. Χ. Ἐπιγρ. ΑΚΗ ΙΕΡ. ΚΑΙ ΑΣ. Τύπος, φοῖνιξ· ἡ ΠΤΟΛΕΜΑΙΩΝ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, διαφοροτρόπως συντετμημένη. Ὁ ἐπικρατῶν τύπος εἶνε ἔμπρ. Κεφαλὴ Διός· ὀπισθ. Τύχη ἰσταμένη ἐπὶ πηδαλίου, ἐπὶ τῆς κώπης τοῦ ὁποίου στηρίζει τὴν χεῖρά της, ἐν ᾗ κρατεῖ ἀκροστόλιον.

Αὐτοκρατορικὰ — Ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Σαλωνίνης, συνήθως ἀποικιακὰ μετὰ Λατινικῶν ἐπιγραφῶν, COL. PTOL., COL. CLAVD. PTOL., COL. CLAVD. NERONIA PTOLEMAIS, κτλ. Τύποι — Τύχη καθήμενη ἐπὶ βράχου μετὰ τοῦ ποταμοῦ Βήλου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, καὶ ἕτεροι οὐχὶ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος. Νόμισμά τι τοῦ Κλαυδίου φέρει τὴν ἀξιοσημεῖωτον ἐπιγραφὴν [. . . ΠΤΟ]ΛΕΜΑΙΔΙ ΓΕΡΜΑΝ (Berl. Blätt., V. 25).

Διοκαισάρεια Σεπφορίς, περὶ τὰ πέντε μίλια πρὸς βορρᾶν τῆς Ναζαρέτ. Αὐτοκρατορικὰ τοῦ Τραϊανοῦ, μετὰ τῆς ἀξιοσημειώτου ἐπιγραφῆς, ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΕΔΩΚΕΝ, ὀπισθ. ΣΕΠΦΩΡΙΝΩΝ, φοινικόδενδρον, καὶ ἀπὸ Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρις Ἐλαγαβάλου. Ἐπίγρ., ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Τύποι — Ναὸς τοῦ Διός· Ἀθηνᾶ, καὶ ἄλλαι θεότητες. Ἐπὶ τινων κομματίων εὐρίσχεται ἡ ἐξῆς αἰνιγματικὴ ἐπιγραφὴ, ΔΙΟΚ. ΙΕΡ. ΑΣΥΛ. ΑΥΤ. Π. Φ. Σ. ΙΕΡ. Β. Σ. Κ. Δ. Ρ., ἥτις συνεπληρώθη ὑποθετικῶς ὑπὸ τοῦ de Sauley (Terre Sainte, σ. 329), ΔΙΟ[ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ] ΙΕΡ[ΑΣ] ΑΣΥ[ΛΟΥ] ΑΥΤ[ΟΝΟΜΟΥ] Π[ΟΛΕΩΣ] Φ[ΙΛΗΣ] Σ[ΥΜΜΑΧΟΥ] ΙΕ[ΡΑΣ] Β[ΟΥΛΗΣ] Σ[ΥΓΚΛΗΤΟΥ] Κ[ΑΙ] Δ[ΗΜΟΥ] Ρ[ΩΜΑΙΩΝ]. Νόμισμά τι τοῦ Μ. Αὐρηλίου (ὡς καίσαρος), ἀπεικονισθὲν ἐν τῇ

Zeit. f. Num., 1885, Πίν. IV. 9, φέρει τὴν ἐπιγραφὴν ΔΙΟΚΑΙ-
 CΑΡΕΩΝ ΟΛΒΟΣ· ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως εὔρηται ὁ Ζεὺς μαχό-
 μενος πρὸς γίγαντα. Τὸ νόμισμα τοῦτο ἐν τούτοις ἀνήκει εἰς τὴν
 ἐν Κιλικίᾳ Διοκαισάρειαν.

Τιβεριάς, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα ἐπὶ τῶν
 ὀχθῶν τῆς λίμνης Γεννισαρέτ. Χαλκᾶ Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα.
 Ἐπιγρ. ΗΡΩΔΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ κτλ., ὀπισθ. ΤΙΒΕΡΙΑΣ, μετὰ χρο-
 νολογιῶν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνταποκρινομένων πρὸς τὰ 29-35
 μ. Χ. Ἐπίσης Ἡρώδου Ἀγριππα τοῦ Α΄. ἐπὶ Κλαυδίου. Ἐπιγρ.,
 ΕΠΙ ΒΑΣΙΛΕ. ΑΓΡΙΠ· ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Κλαυ-
 δίου μέχρις Ἀδριανοῦ. Ἐπιγρ., ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ ἢ ΚΛΑΥΔΙΟΤΙΒΕ-
 ΡΙΕΩΝ. Τὸ χρονολογικὸν σύστημα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 20 μ. Χ. (De
 Saulcy, *Terre Sainte*, σ. 334).

ΙΒ΄. ΣΑΜΑΡΕΙΑ

Διόσπολις Λύδδα, πλησίον τῆς Ἰόπης. *Αὐτοκρατορικά* —
 ἀπὸ Σεουήρου μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ. Λ. CΕΠ. CΕΟΥ ΔΙΟCΠΟ-
 ΛΙC (Lucia Septimia Severiana). *Τύποι* — Κεφαλὴ Σεράπιδος
 καὶ Δήμητρος· Ἀστάρτη ἐν ναῶ, κτλ.

Ἰόπη, ὁ λιμὴν τῆς Ἱερουσαλήμ, ἡ σκηνὴ δὲ τοῦ μύθου
 τῆς Ἀνδρομέδας. Ἦτο ἐν τῶν νομισματοκοπειῶν τῶν Ἀλεξαν-
 δρείων τύπων τετραδράχμων (*Müller*, Κλάσ. IV. ἀρ. 1468-1469),
 ἐπίσης δ' ἔκοψαν ἐνταῦθα νομίσματα οἱ Πτολεμαῖοι Β' καὶ Γ'.
 διακρινόμενα διὰ τῶν γραμμάτων ΙΟΠ. *Σύμβολον*, ἐνίοτε, ἡ ἄρπη
 τοῦ Περσέως. Τὰ τελευταῖα αὐτῆς νομίσματα εἶνε αὐτόνομα
 χαλκᾶ, ἐπιγεγραμμένα ΙΟΠΗ, Ποσειδῶν καθήμενος ἐπὶ βράχου.
Αὐτοκρατορικά τοῦ Ἐλαγαβάλου. Ἐπιγρ., ΦΛΑ. ΙΟΠΠΗΣ (De Sau-
 lay, *Terre Sainte*, σ. 177).

Καيسάρεια, λαμπρὰ πόλις καὶ λιμὴν, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἡρώ-

δου τοῦ Μεγάλου. Ἡ πόλις ὠνομάσθη *Καيسάρεια*, ὁ δὲ λιμὴν αὐτῆς *Σεβαστὸς λιμὴν*. Βασιλικά χαλκᾶ Ἀγρίππα τοῦ Α΄. (Madden, *Coins of the Jews*, σ. 133), καὶ αὐτόνομα χαλκᾶ. Τύπος — Ἀγκυρα. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Νέρωνος, μετ' ἐπιγρ. ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ἢ ΚΑΙΣΑΡΙΑ Η ΠΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΩ ΛΙΜΕΝΙ. *Αὐτοκρατορικά ἀποικιακά* — ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Γαλλιηνοῦ. Ἐπιγρ., COLONIA PRIMA FLAVIA AVGVSTA FELIX CAESARENSIS, ἢ CAESAREA METROPOLIS PROVINCIAE SYRIAE PALAESTINAE, διαφοροτρόπως συντετμημέναι. Τύποι πολυάριθμοι, ἀλλ' οὐχὶ ἰδιαίτερου τινὸς ἐνδιαφέροντος. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσιν ἡ κεφαλὴ τοῦ Σεράπιδος, ὁ Διόνυσος ἐπὶ λέοντος ὀχούμενος, Ἀστάρτη ἐν ναφί, κτλ. (De Sauley, *Terre Sainte*, σ. 112 κ. ἐξ.).

Νεάπολις, κειμένη σχεδὸν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Σαμαρείας, μεταξὺ τῶν δύο λόφων Ἐβάλ καὶ Γεριζίμ. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Τίτου μέχρι Μαξιμίνου. Ἐπιγρ., ΦΛΑΟΥΙ. ΝΕΑΠΟΛ. ΣΑΜΑΡΕ ἢ ΦΛ. ΝΕΑΣ ΠΟΛΕΩΣ CΥΡΙΑΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 72 μ.Χ. *Αὐτοκρατορικά ἀποικιακά* — ἀπὸ Φιλίππου τοῦ Α΄. μέχρις Οὐαλουσσιανοῦ. Ἐπιγρ. COL. NEAPOLI. COL. IVL. NEAPOL. ἢ COLONIA SERGIA NEAPOL., COL. NEAPOLI NEOCORO, κτλ. ἐπὶ δὲ τῶν τελευταίων ἐκδόσεων, ΦΛ. ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΝΕΩΚΟΡΟΥ. Ὑπάρχουσι δ' ἐνταῦθα δύο κύριοι τύποι — (α) παράστασις τοῦ ὄρους Γεριζίμ μετὰ δύο κορυφῶν, ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς τῶν ὁποίων εὐρίσκεται ὁ ναὸς τοῦ Διὸς μετὰ κλίμακος προσόδου (Πρβλ. Δαμάσκιον παρὰ Φωτίῳ, Βιβλ. 1055), ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας μικρὸν οἰκοδόμημα ἢ βωμὸς ἀβεβαίου πως σχήματος· (β) εἰδῶλον θεᾶς ὁμοιοζούσης πρὸς τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτεμιν, ἰσταμένης δὲ μεταξὺ δύο Ἰνδικῶν βοῶν· κρατεῖ δ' αὕτη συνήθως ἐν μὲν τῇ μιᾷ χειρὶ μάστιγα καὶ ἐν τῇ ἐτέρᾳ στάχυς. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων τύπων εὐρίσκονται οἱ Σέραπιδες, Ἀσκληπιός, Ἀπόλλων, κλπ.

Νύσα Σκυθόπολις, ἐπὶ τῶν βορείων τῆς Σαμαρείας ὁρίων,

πλησιέστατα τοῦ Ἰορδάνου. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.* ΝΥΣΑΙΕΩΝ, ΝΥΣΑΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΣΚΥΘΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ἢ ΝΥΣ. ΣΚΥΘΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΙΕΡΑΣ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀβέβαιον (ἴσως ἀπὸ τοῦ 48 π. Χ.). *Τύπος* — Νῦσα θηλάζουσα τὸν παῖδα Διόνυσον, καὶ ἄλλοι ἥττονος ἐνδιαφέροντος.

Σεβαστή, ἡ ἀρχαία Σαμάρεια, ὀχυρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου καὶ μετονομασθεῖσα παρ' αὐτοῦ Σεβαστή (τὴν Σαμάρειαν ἐπενόησεν ἐπιτείχισμα, καλέσας μὲν αὐτὴν Σεβαστήν: Ἰωσήπου, *Ἰουδ.* *Ἀρχ.* XV 8, 5). *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι* — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου *Ἐπιγρ.*, ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ, ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΣΥΡΙΑΣ, κτλ. πρὸς δὲ ἀποικιακὰ μετὰ τὸν Σεπτίμ. Σεουήρον. *Ἐπιγρ.* COL. L. SEP. SEBASTE, Colonia Lucia Septimia Sebaste. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον πιθανῶς ἀπὸ τοῦ 25 π. Χ. *Τύποι* — Ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης, κτλ. (De Sauley, *Terre Sainte*, σ. 275).

ΙΓ'. ΙΟΥΔΑΙΑ.

Ἀζωτος (:) (Ashdod). Ὁ G. Hoffmann (*Zeit. f. Num.* IX, 96) θέλει νὰ κατατάξῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην δύο χαλκᾶ νομίσματα, ἅτινα φρονεῖ ὅτι ἐκόπησαν ὑπὸ τὸ ὄνομα δυνάστου τινὸς καλουμένου Ἰρόμ· ἴδε ὅμως ἀνωτέρω (σελ. 339) ἔνθα ταῦτα κατετάχθησαν μετὰ μείζονος πιθανότητος εἰς τὸν Ἀνισάδην τῆς Ἀρμενίας.

Αἰλία Καπιτωλιάς, ἡ ἀρχαία Ἱερουσαλήμ, ἐπανιδρυθεῖσα ὑπὸ Ἀδριανοῦ ἐν ἔτει 136 μ. Χ., μετὰ τὴν καταδάμασιν τῆς δευτέρας ἐπαναστάσεως τῶν ὑπὸ Σίμωνα τὸν Βαρχοχάβαν Ἰουδαίων. Ὁ νέος ναὸς τοῦ Καπιτώλιου κατέλαβε τὴν θέσιν ἐκείνου τοῦ Ἰεχωῶ. *Αὐτοκρατορικά ἀποικιακὰ* — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις Οὐαλεριανοῦ. *Ἐπιγρ.*, COL. AEL. CAP., τῇ προσθήκῃ τοῦ τίτλου COMM-[odiana] μετὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Κομμόδου. Οἱ μᾶλλον ἐνδιαφέ-

ροντες τύποι εἶνε ἡ Ἀστάρτη ἢ ἰσως ἡ Τύχη τῆς πόλεως, ἱσταμένη ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς, καὶ ὁ Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου ἐν ναῷ (Madenn, *Coins of the Jews*, σ. 247). Τὰ πρὸ τῆς καταστροφῆς αὐτῆς κοπέντα ἐν Ἱερουσαλὴμ νομίσματα ἴδε ἐν σελ. 409.

Ἀνθηδών ἢ **Ἀγριππιάς**, πόλις παράλιος, μετονομασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου Ἀγριππιάς· ἀλλὰ τὸ ἀρχαῖον ὄνομα Ἀνθηδών ἐλήφθη καὶ πάλιν βραδύτερον. Τὰ φέροντα κεφαλὴν Λιβίας, ὁπισθ. δὲ πρῶραν νομίσματα, ἅτινα ἀπεδίδοντο πρότερον τῇ πόλει ταύτῃ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἀγριππιάδος, κατετάχθησαν νῦν εἰς τὴν ἐν Βοσπόρῳ Ἀγριππίαν Καισάρειαν ἢ τῇ Φαναγορίᾳ (ἴδε σελ. 1). *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Ἐλαγαβάλου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου. *Ἐπιγρ.* ΑΝΘΗΔΟΝΟΣ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 71 μ. Χ. *Τύποι* — Ἀστάρτη ἐν ναῷ· δαίμων περωτός, φέρων βραχὺν χιτῶνα, ὑψὼν τὴν μίαν τῶν χειρῶν καὶ κρατῶν τροχὸν ὑπὲρ βωμὸν διὰ τῆς ἐτέρας.

Ἀσκαλὼν. Τὸ ἀρχαῖον τοῦτο ἐπίνειον φαίνεται ὅτι ἦτο ἐν τῶν νομισματοκοπειῶν τῶν χρυσῶν στατήρων καὶ τῶν τετραδράχμων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου (Müller, Κλ. III, καὶ IV, ἀρ. 1472-1484). Κατόπιν δ' ἔκοψε βασιλικά τῶν Σελευκιδῶν νομίσματα ἀπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ε' μέχρις Ἀντιόχου τοῦ Θ' περὶ τὰ 164-104 π. Χ. ὅτε ἄρχεται ἡ ἐποχὴ τῆς αὐτονομίας αὐτῆς. Ἐπονται ἀμέσως τετράδραχμά τινα φέροντα τὰς εἰκόνας Πτολεμαίου τοῦ Αὐλητοῦ ἔχοντα χρονολογίας ἀπὸ τοῦ 64 π. Χ., τῆς Κλεοπάτρας 50 π. Χ. (Πίναξ ΚΗ'. 9) καὶ Πτολεμαίου τοῦ Διονύσου 49 π. Χ., ὁπισθ. ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ ΙΕΡΑΣ ΑΣΥΛΟΥ, ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ (B. M. *Guide*, Πίν. LXII, 18, 19), καὶ αὐτόνομα ἀργυρᾶ νομισμάτια μετὰ κεφαλῆς Ἀστάρτης, ὁπισθεν δὲ περιστερᾶς. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου, μετὰ ἢ ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος, κυρίως συνιστάμενα ἐκ χαλκῶν· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα

τοῦ Κλαυδίου καὶ τῆς Μεσσαλίνης. Τύπος — Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου καθήμενος. Οἱ συνήθεις τύποι τῶν χαλκῶν νομισμάτων εἶνε — Κεφαλὴ Τύχης· ὀπισθ. Ναῦς· ἡ θεὰ Δερκετώ ἢ ἴσως ἡ Τύχη τῆς πόλεως, ἱσταμένη καὶ κρατοῦσα ἀκροστόλιον καὶ τρίαιναν, ἔχουσα δὲ περιστερὰν παρ' αὐτὴν· πολεμικὴ θεότης ἱσταμένη κατ' ἐνώπιον, κραδαίνουσα σπάθην ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν καὶ κρατοῦσα στρογγύλῃν ἀσπίδα ἢ κλάδον ἐν τῇ ἀριστερᾷ· θεότης Αἰγυπτιακοῦ σχήματος, φέρουσα τὸ κόσμημα τῆς κεφαλῆς τῆς Ὀσίριδος, ἱσταμένη ἐπὶ τῆς ράχews τριῶν λεόντων καὶ κρατοῦσα τυκάνην (*Num. Zeit.*, 1884, σ. 293). Ἄλλους τύπους καὶ παραλλαγὰς ἶδε παρὰ De Sauley, *Terre Sainte*, σ. 178 κ.έξ. Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα τῆς Ἀσκαλῶνος φέρουσι χρονολογίαν συμφώνως τῷ συστήματι τῷ ἀπὸ τῆς αὐτονομίας αὐτῆς ἥτοι τοῦ ἔτους 104 π. Χ. Νόμισμα δέ τι τοῦ Αὐγούστου ἔχει καὶ δευτέραν χρονολογίαν ἀναφερομένην εἰς τὸ ἔτος 58 π. Χ.

Γάζα, πόλις παλαιὰ περὶ τὰ εἴκοσι μίλια πρὸς νότον τῆς Ἀσκαλῶνος, ἣς ὁ Ἡρόδοτος (III. 5) μνημονεύει ὡς κατὰ τι μικρότερας τὸ μέγεθος ἀπὸ τὰς Σάρδεις, πρωτεύουσαν τῆς Λυδίας. Τὰ νομίσματα αὐτῆς τοῦ Ε' καὶ Δ' αἰῶνος π. Χ., ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Six (*Num. Chron.*, 1877 σ. 221), ἀποτελοῦνται δ' ἐκ δραχμῶν καὶ μικροτέρων νομισμάτων Ἀττικῆς ὀλκῆς καὶ ποικίλων τύπων, ὧν οἱ ἐξῆς εἶνε οἱ συνηθέστεροι:—

ΑΡΓΥΡΟΣ Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Ἰανόμορφος (διπρόσωπος) ἄρρην καὶ γυναικεῖα κεφαλὴ, ἡ κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν Ἀθηνῶν, ἐνίοτε ἀκρίβως ἀντιγεγραμμένη ἀπὸ τῶν Ἀθηναϊκῶν νομισμάτων, μάλιστα δὲ καὶ μετὰ τῶν γραμμάτων ΑΘΕ.	πινυ διὰ Φοινικικῶν γραμμάτων. Γλαῦξ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ, ἐνίοτε πρὸ τοῦ ὀχυροῦ τείχους πόλεως. Ρ Δρ.
---	---

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἁλωσιν ταύτης ἐκόπησαν ἐν-

ταῦθα βασιλικά νομίσματα μετὰ μονογραφήματος ΓΑ, ὑπό τε τοὺς Πτολεμαίους Β' καὶ Γ', καὶ ὑπὸ Δημήτριον τὸν Α' τῆς Συρίας.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς Γάζης φέρουσι χρονολογίας κατὰ σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 61 π. Χ. Ἐπιγρ., ΓΑ, ΓΑΖΑ, ΔΗΜΟΥ ΓΑΖΑΙΩΝ, ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΓΑΖΗ, ΓΑΖΑΙΤΩΝ, ΓΑΖΕΑΤΩΝ, κτλ., τῇ προσθήκῃ ἐνίοτε τῶν τιμητικῶν τίτλων ΙΕΡ. ΑΣΥ. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γορδιανοῦ, φέροντα χρονολογίας μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀδριανοῦ κατὰ νέον χρονολογικὸν σύστημα, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ἔτους 129 μ. Χ. Ἐπιγρ. ΓΑΖΑΙΩΝ, ΓΑΖΑ, κτλ. συνήθως τῇ προσθήκῃ τοῦ Φοινικικοῦ γράμματος 𐤆, ἴσως ἀρχικοῦ τῆς θεότητος ΜΑΡΝΑ, ἥς τὸ ὄνομα, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ τῶν ΜΕΙΝΩ καὶ ΕΙΩ, ἀπαντῶσιν ἐπὶ νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης. Ὁ ναὸς τοῦ Μάρνα ἐν Γάζῃ καλούμενος τὸ Μάρνειον, ἐταυτίζετο πρὸς τὸν τοῦ Κρητικοῦ Διός, (De Sauley, *Terre Sainte*, 240) οἱ δὲ Μείνω καὶ Εἰὼ εἶνε φανερώς ὁ Μίνως καὶ ἡ Ἰώ. Ὑπάρχουσι δὲ λόγοι νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι καὶ αἱ θεότητες αὗται εἰσῆχθησαν ἀρχικῶς εἰς Κρήτην καὶ Ἑλλάδα ἐκ Φοινίκης. Μεταξὺ τῶν τύπων τῶν νομισμάτων τῆς Γάζας δυνάμεθα νὰ μνημονεύσωμεν ναὸν περιέχοντα ἀγάλματα Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος· πυργοστεφῇ προτομῇ Τύχης ἢ ὁλόκληρον παρὰ ράστασιν αὐτῆς ἱσταμένης, μετὰ ταύρου παρὰ τοὺς πόδας τῆς Τύχης καὶ Ἰὼ δεξιουμένων ἀλλήλας, κτλ. (ἶδε ὡσαύτως *Num. Chron.* 1862, 120).

Ἐλευθερόπολις, περὶ τὰ εἴκοσι μίλια νοτιοδυτικῶς τῆς Ἱερουσαλὴμ. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Σεουήρου μέχρις Ἐλαγαβάλου. Ἐπιγρ., Λ. ΣΕΠ. ΣΕΟΥΗ. ΕΛΕΥΘΕ (*Lucia Septimia Severiana Eleutheropolis*). Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον μεταξὺ τῶν 202 καὶ 208 μ. Χ. Τύπος — Θεότης ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτεμιν (πρβλ. τὰ νομίσματα τῆς ἐν Σαμαρείᾳ Νεαπόλεως).

Νικόπολις Ἐμμανουῆς, εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς μιλίας τινα βο-

ρειοδυτικῶς τῆς Ἱερουσαλήμ. πεδιάδος, λαβοῦσα τὸ ὄνομα Νικόπολις ἐν ἔτει 70 ἢ 71 μ. Χ., ἐξ οὗ ἄρχεται τὸ χρονολογικὸν αὐτῆς σύστημα μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλήμ ὑπὸ τοῦ Τίτου. *Αὐτοκρατορικὰ* τοῦ Ἑλαγαβάλου. *Ἐπιγρ.* ΝΕΙΚΟΠΟΛΙΣ.

Ῥαφία, ἐπὶ τῆς παραλίας μεταξὺ Γάζης καὶ Πινοχολούρων, πόλις παλαιὰ ἐπανιδρυθεῖσα ὑπὸ Γαβινίου ἐν ἔτει 58 π. Χ., ἐξ οὗ ἔτους ἄρχεται τὸ χρονολογικὸν αὐτῆς σύστημα. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Μ. Ἀντωνίου καὶ Κομμόδου μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. *Ἐπιγρ.* ΡΑΦΙΑ. *Τύποι* — Ἀρτεμις ἱσταμένη γυναικεία παράστασις καθημένη μετὰξὺ δύο μικρῶν παραστάσεων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μιᾶς τῶν ὁποίων θέτει τὴν χεῖρά της.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ, ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ.

Ἡ ἱστορία τῶν νομισμάτων τῶν Ἰουδαίων ἐξηρευνήθη ἐσχάτως τόσον ὁλοσχερῶς ὑπὸ τοῦ Madden (*Coins of the Jews*, 1881) καὶ τοῦ Merzbacher (*Zeit. f. Num.*, 1878), ἵνα παραλίπωμεν τὰ ἀρχαιότερα συγγράμματα οἷα τὰ τῶν De Sauley καὶ Cavedoni, ὥστε ἀρκεῖ ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ ἡ ἀπλουστάτη ἔκθεσις τοῦ θέματος.

(α) Ἀσμοναία οἰκογένειά.

Σίμων ὁ Μακκαθαῖος, 143-135 π. Χ. Τὰ ἀρχαιότατα ἐγγράφια Ἰουδαϊκὰ νομίσματα ἀποτελοῦνται ἐξ ἀργυρῶν σίχλων καὶ ἡμίσεων σίχλων Σίμωνος τοῦ Μακκαθαίου, κοπέντων κατὰ τὸν Φοινικικὸν σταθμητικὸν κανόνα, ἐλκόντων δὲ καθ' ἕκαστον 220 καὶ 110 χ.

הקשׁוֹ הַשֶּׁקֶל (*Shekel Israel*) κύ-
πελον ἢ κύλιξ, ἥς ὑπεράνω κ, ב,
ג, ד, ה פ (ἀριθμοὶ 1—5), ἀνα-
φερόμενοι εἰς τὰ ἐπίσημα ἔτη
τῆς ἀρχῆς τοῦ Σίμωνος, ἀντι-
στοιχοῦντα πρὸς τὰ ἔτη 141-
137 π. Χ. Ἐπὶ τῶν νομισμάτων
τῶν ἐτῶν 2-5, τοῦ ἀριθμοῦ προτά-
σσεται τὸ שׁ (= *Shenath*, ἔτος).

הַשֶּׁקֶל הַיְרוּשָׁלַיִם (*Jerushalem Ke-
doshah*), ἡ ηρωσλημ κειδωσλημ
(*Jerushalaim ha-kedoshah*),
« Ἱερουσαλὴμ ἡ ἁγία ». Κλάδος
μετὰ τριῶν καλύκων (ἡ ῥάβδος
τοῦ Ἀαρών;) (Πίναξ ΚΗ'. 10.)
Α Σίκλος 220 κ.

Οἱ ἡμίσεις σίκλοι εἶνε ὅμοιοι, φέρουσιν ὅμως τὴν ἐπιγραφὴν
הַשֶּׁקֶל הַחֲזִי, *Chatzi ha-shekel* (ἡμισυς σίκλος).

Τὸ ἐπίθετον ἁγία τὸ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων δύναται νὰ
παραβληθῇ πρὸς τὴν συνήθη Ἑλληνικὴν νομισματικὴν ἐπιγρα-
φὴν ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ ἐπὶ τῶν συγχρόνων νομισμάτων πλεί-
στων πόλεων τῆς Συρίας.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως νομίσματα χαλκᾶ τοῦ τετάρτου ἔτους
τοῦ Σίμωνος, φέροντα τὰ ἐπιγραφὰς שְׁנַת אַרְבָּע רִבְיָה *(Shenath arba
Chatzi)*, שְׁנַת אַרְבָּע רִבְיָה *(Shenath arba Rebia)*, ἡ שְׁנַת אַרְבָּע *(She-
nath arba)*: ὀπισθ. לִיקוּלַת צִיּוֹן *(Liqullath Zion)*. « Ἐν τῷ τε-
τάρτῳ ἔτει, ἐν ἡμισυ ἢ ἐν τέταρτον. — Ἡ ἀπολύτρωσις τῆς Σιών »
(Madden σελ. 71).

Ἰωάννης Ὑρχανὸς Α'. 135-106 π. Χ. Μόνον χαλκᾶ
νομίσματα, συνήθως μετ' ἐπιγρ., יְהוֹחָנָן הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְעֶבְיָה הַיְּהוּדִים
(*Jehochanan Hakkohen Haggadol Vecheber Hajehudim*),
« Ἰωνάθαν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ ἡ γερουσία τῶν Ἰουδαίων ». Ὁπ. δι-
πλοῦν κέρας Ἀμαλθείας καὶ καρπὸς μήκωνος. (Τὰς ποικιλίας ἴδε
παρὰ Madden, σ. 76).

Ἰούδας Ἀριστόδουλος, 106-105 π. Χ. Χαλκᾶ νομι-
σμάτια μετ' ἐπιγρ. יְהוּדָה כֹּהֵן גַּבֻּל וְעֶבְיָה הַיְּהוּדִים, *Jehudah Kohen
Galul (ἀντὶ Gadol;) Vecheber Hajehudim*, « Ἰούδας ὁ ἀρχιε-
ρεὺς καὶ ἡ γερουσία τῶν Ἰουδαίων » ὀπισθ. Διπλοῦν κέρας Ἀμαλ-
θείας καὶ μήκων (Madden, σ. 82).

Ἀλέξανδρος Ἰανναῖος, 105-78 π. X. Χαλκᾶ νομισμάτια τριῶν κλάσεων: (α καὶ β) Βασιλικά, μετὰ Ἑβραϊκῆς καὶ Ἑλληνικῆς ἐπιγρ. יהונתן המלך (*Jehonathan Hammelek*) «Ὁ βασιλεὺς Ἰωνάθαν», ὀπισθ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Τύποι—Ἄνθος καὶ ἄγκυρα, ἥ ἀστὴρ καὶ ἄγκυρα. (γ) Ἀρχιερατικά νομίσματα ὁμοιάζοντα πρὸς τὰ τῶν προκατόχων του, ἀλλὰ ἐπιγεγραμμένα יהונתן הכהן הגדול יהונתן הכהן, (*Jonathan ἢ Jehonathan Hakkothen Haggadol Vecheber Hajehudim*).

Ἀλεξάνδρα, 78-69 π. X., χήρα Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἰανναίου. Χαλκᾶ νομισμάτια μετ' ἀστέρος καὶ ἄγκύρας. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΙΣ. ΑΛΕΞΑΝΔ.

Ἰωάννης Ὑρκανὸς Β', 69, 63-57 καὶ 47-40 π. X. Χαλκᾶ νομισμάτια, μετ' ἀστέρος καὶ ἄγκύρας, καὶ διγλώσσων ἐπιγραφῶν (Madden σ. 93). Ἐπίσης χαλκᾶ, ἔμπρ. ἄνθος, ὀπισθ. φοῖνιξ (Αὐτόθι, σ. 96). Ἐπιγρ., יהונתן הכהן הגדול יהונתן הכהן (*Jehochanan Hakkothen Haggadol Hacheber Hajehud[im]*).

Ἀλέξανδρος Β', (3), 65-49 π. X. Ὁ κ. Reichardt ἀποδίδει τῷ ἡγεμόνι τούτῳ χαλκᾶ νομισμάτια τύπου ἀστέρος καὶ ἄγκύρας, ἐπιγεγραμμένα ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ καὶ . . . (?) אַלכסאַνדרס גאָדל (*Alexadras Gadol*;) Madden, σ. 97).

Ἀντίγονος (Ματθαθίας), 40-37 π. X. Χαλκᾶ· ἔμπρ. ἄνθος, ὀπισθ. φοῖνιξ. Ἐπιγρ., יהונתן הכהן הגדול יהונתן הכהן (*Mattathiah Hakkothen Haggadol Hacheber Hajehudim*), καὶ δίγλωσσα νομίσματα, φέροντα ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ, καὶ ὁμοίαν Ἑβραϊκὴν ἐπιγραφὴν σημαίνουσαν «Ματθαθίας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ἡ γερουσία τῶν Ἰουδαίων». Τύποι—Στέφανος καὶ διπλοῦν ἢ μόνον κέρας Ἀμαλθείας.

(ε) Ἰδουμαῖοι ἡγεμόνες.

Ἡρώδης ὁ Μέγας, 37-4 π. X. Χαλκᾶ. Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΡΩΔΟΥ. Τύποι—Κράνος, ὀπισθ. Τρίπους ἢ ἀσπίς· κη-

ρύκειον, ὀπισθ. σίδη (καρπὸς ροιᾶς)· ἀκροστόλιον, ὀπισθ. φοῖνιξ· τρίπους, ὀπισθ. στέφανος· ἄγκυρα, ὀπισθ. δύο κέρατα Ἀμαλθείας κτλ. (Madden, σ. 105 κ. ἐξ.)

Ἡρώδης Ἀρχέλαος, 4 π. X. — 6 μ. X. Χαλκᾶ. Ἐπιγρ. ΗΡΩΔΟΥ ΕΘΝΑΡΧΟΥ, συνήθως συντετμημένον. Τύποι — Ἀγκυρα, ὀπισθ. στέφανος· πρῶρα, ὀπισθ. στέφανος· διπλοῦν κέρασ Ἀμαλθείας, ὀπισθ. ναὸς· σταφυλή, ὀπισθ. κράνος, κτλ. (Madden, σ. 114 κ. ἐξ.).

Ἡρώδης Ἀντίπας, 4. π. X — 40 μ. X. Χαλκᾶ. Ἐπιγρ. ΗΡΩΔΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ, κλάδος φοινίκος, ὀπισθ. ΤΙΒΕΡΙΑΣ, στέφανος· ἢ ΗΡΩΔΗΣ ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ, κλάδος φοινίκος, μετ' ὀνόματος αὐτοκράτορος Γαίου (Καλιγούλα) ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀφews τοῦ νομίσματος ἐν στεφάνῳ. Τὰ νομίσματα ταῦτα ἐκόπησαν εἰς τὴν πόλιν Τιβεριάδα, κτισθεῖσαν ὑπὸ Ἀντίπα, ὠνομάσθησαν δὲ ἐκ τοῦ αὐτοκράτορος Τιβερίου (Madden, σ. 121).

Ἡρώδης Φίλιππος Β΄, 4 π. X. — 33 μ. X. Αὐτοκρατορικὰ — Α Αὐγούστου καὶ Τιβερίου, ὀπισθ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ. Τύπος — Ναὸς (Madden, σ. 125).

Ἡρώδης Ἀγρίππας Α΄, 37-44 μ. X. Χαλκᾶ, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν τῶν αὐτοκρατόρων Γαίου καὶ Κλαυδίου. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΓΡΙΠΑ (οὔτω), Ἀλεξήλιον, ὀπισθ. στάχυς· ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡ, Κεφαλὴ τοῦ Ἀγρίππα, ὀπισθ. ΚΑΙΣΑΡΙΑ Η ΠΡΟΣ [ΣΕΒΑΣΤΩ] ΛΙΜΕΝΙ, Τύχη ἱσταμένη, κοπὲν ἐν Καισαρείᾳ.

Ἐπὶ κερμάτων τινῶν φαίνεται ὅτι ἢ μετὰ Ἀγρίππου καὶ Κλαυδίου συμμαχία — ὅτε ὁλόκληρον τὸ βασίλειον τοῦ Ἡρώδου ἐδόθη αὐτῷ — μνημονεύεται διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιγραφῆς, ἥτις ἐντούτοις μόνον ἐν μέρει ἀναγινώσκεται — ΔΗΜ... ΡΩΜΑΙΩΝ Κ. ΕΥΜ... ΧΙ ΑΥ. ΒΑΣ ΑΓΡΙΠΑ... ΚΛΗΤΟΝ — καὶ τῆς ὁποίας οὐδεμία ἐντε-

λῶς πειστική ἀνάγνωσις προετάθη μέχρι τοῦδε. (ἶδε Madden, σ. 137).

Ἀγρίππας Α΄ καὶ Β΄. Χαλκᾶ. ἔμψ. Κεφαλὴ Ἀγρίππου τοῦ Α΄., ὀπισθ. [ΒΑΣΙ]ΛΕΥΣ ΑΓΡ... ΑΓΡΙΠΠΑ ΥΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, Ἀγρίππας ὁ Β΄ ἔφιππος.

Ἡρώδης, ἀδελφὸς Ἀγρίππου τοῦ Α΄., βασιλεὺς τῆς Χαλκίδος κατὰ τὰ 41-48 μ. Χ. **Ἄ** *Ἐπιγρ.*, ΒΑΣΙΛ. ΗΡΩΔΗΣ ΦΙΛΟΚΛΑΥΔΙΟΣ (Imhoof, *Porträtköpfe*, Πίν. IV, 20), ὀπισθ. Ὀνομα τοῦ Κλαυδίου.

Ἀγρίππας Β΄ 48-100 μ. Χ. Χαλκοῦν νομισμάτιον κοπὲν ἐν Ἀγριππιάδι. *Ἐπίγρ.*, [ΒΑΣΙΛΕΩΣ] ΑΓΡΙΠΠΑ ΑΓΡΙΠΠ[ΕΩΝ] Κεφαλὴ Ἀγρίππου τοῦ Β΄. L. E. (ἔτος 5), ὀπισθ., [ΒΑΣ ΑΓΡΙΠ]-ΠΑ ΦΙΛΟΚΑΙΣΑ[ΡΟΣ] (ς), Δύο κέρατα Ἀμαλθείας χιαστὶ (*Z. f. N.*, XIII. Πίν. IV. 17). Ἐπίσης χαλκᾶ μετὰ ἥ ἄνευ κεφαλῶν τῶν αὐτοκρατόρων Νέρωνος, Οὐεσπασιανοῦ, Τίτου καὶ Δομιτιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΓΡΙΠΠΟΥ, κτλ., καὶ διάφοροι τύποι, ὧν μετὰξὺ ἡ Τύχη κρατοῦσα κέρας καὶ στάχυς· Νίκη κρατοῦσα στέφανον καὶ κλάδον φοίνικος, ἡ γράφουσα ἐπὶ ἀσπίδος, κτλ.

Ἀριστόβουλος, υἱὸς Ἡρώδου βασιλέως τῆς Χαλκίδος καὶ δισέγγονος Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου, ἦτο βασιλεὺς τῆς Χαλκίδος καὶ μέρους τῆς Ἀρμενίας, 70-92(;) μ. Χ, **Ἄ** ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ, μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Οὐεσπασιανοῦ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως (*Rev. Num.*, 1883, σ. 145).

Ἀριστόβουλος καὶ Σαλώμη, 70-92(;) μ. **Ἄ** ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ, ὀπισθ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΑΛΩΜΗΣ μετ' εἰκόνων. (Imhoof, *Porträtköpfe*, IV. 21 καὶ 22).

(γ) *Ῥωμαῖοι ἐπίτροποι Ἰουδαίας*, 6-66 μ. Χ.

Ἐξορισθέντος Ἡρώδου τοῦ Ἀρχελάου, 6 μ. Χ., ἡ Ἰουδαία προσηρτήθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν Συρίαν, ἡ δὲ διοίκησις διεξήγετο

ὑπὸ ἐπιτρόπου διατελοῦντος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπάρχου τῆς Συρίας. Τῶν ἐπιτρόπων τούτων (6-66 μ. Χ.) ὑπάρχει πολυάριθμος κλάσις χαλκῶν νομισματίων, ὁμοιαζόντων κατὰ τεχνοτροπίαν καὶ κατασκευὴν πρὸς τὰ σύγχρονα νομισμάτια τῶν Ἰδουμαίων ἡγεμόνων, μετὰ χρονολογιῶν δὲ κατὰ τὰ ἔτη τῆς βασιλείας τῶν αὐτοκρατόρων. Αὐγουστος (ἔτη 33, 35, 36, 39, 40, 41, ὑπὸ τοὺς ἐπιτρόπους Κοπόνιον, Ἀμβίβιον καὶ Ροῦφον). Τιβέριος (1 (;), 2-5, 11, 16-18, ἐπίτροποι Οὐαλέριος Γράτος καὶ Πόντιος Πιλάτος· τὸ ἔτος 18 εἶνε τὸ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ· Κλαύδιος (13, 14, ἐπίτροπος Φῆλιξ), καὶ Νέρων (ἔτος 5, ἐπίτροπος Φῆλιξ). Τὰ νομίσματα ταῦτα φέρουσι κατὰ κανόνα παράστασιν φυτοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ βασιλεύοντος αὐτοκράτορος καὶ τὸ ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ Ἑλληνιστὶ (Madden, *Coins of the Jews*, σ. 173 κ. ἐξ.).

(δ) Νομίσματα τῆς πρώτης ἐπαναστάσεως τῶν Ἰουδαίων,
66-70 μ. Χ.

Ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ φέροντα τὰ ὀνόματα τῶν Ἐλεάζαρ, Σίμωνος, καὶ ἀμφοτέρων ὁμοῦ, ἤτοι קִהְלִי קִהְלִי, *Eleazar Hakkohen* קִהְלִי קִהְלִי *Simeon* קִהְלִי קִהְלִי *Simeon Nasi Israel* καὶ קִהְלִי קִהְלִי קִהְלִי, *Simeon, Eleazar, Hakkohen*. Τύποι — Ἀγγεῖον ἢ φοινικόδενδρον, ὁπισθ. Σταφυλὴ ἢ φύλλον ἀμπέλου· καὶ φοινικόδενδρον, ὁπισθ. Λύρα· πρὸς δὲ μεγάλοι ἀργυροὶ σίχλοι Φοινικικοῦ κανόνος μετὰ τοῦ ὀνόματος τῆς Ἱερουσαλήμ, ὁπισθ. «Πρῶτον ἔτος τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ Ἰσραήλ», קִהְלִי קִהְלִי קִהְלִי קִהְלִי *ἔμπρ. Νάος, ὁπισθ. Ethrog* (λεμονέας καρπός) καὶ *lulab* (δεσμὸς κλάδων φοινικός). Ἐπίσης μεγάλη χαλκᾶ Σίμωνος τοῦ Νασί, ὁπισθ. ἀγγεῖον· καὶ χαλκᾶ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου ἔτους τῆς ἐπαναστάσεως. Τύπος — Ἀγγεῖον, ὁπισθ. Φύλλον ἀμπέλου.

(ε) Νομίσματα κοπέντα ἐν Παλαιστίνῃ, μνημονεύοντα δὲ
τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐν ἔτει 70 μ. Χ.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχὴν κατάπαυσιν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ πολέμου ὁ Οὐε-

σπασιανὸς καὶ Τίτος ἔκοψαν νομίσματα ἐν Ἰουδαίᾳ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΙΟΥΔΑΙΑΣ ΕΛΛΩΚΥΙΑΣ, καὶ ἐν Ῥώμῃ μετὰ τῆς λατινικῆς ἐπιγραφῆς ΙΝΔΑΕΑ ΣΑΡΤΑ, ΙΝΔΑΕΑ ΔΕΒΙΣΤΑ, κτλ. Πλήρης αὐτῶν περιγραφὴ ὑπάρχει παρὰ Madden (σελ. 207 κ. ἐξ.).

(ζ) Νομίσματα τῆς δευτέρας ἐπαναστάσεως τῶν Ἰουδαίων
ὑπὸ Σίμωνα τὸν Βαρκοχάβαν, 132-135 μ. Χ.

Ἀργυρᾷ Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος καὶ χαλκᾷ φέροντα ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως δι' ἀρχαίων Ἑβραϊκῶν χαρακτήρων τὸ ὄνομα τοῦ Σίμωνος שִׁמְעוֹן, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας ὄψεως יְרוּשָׁלַיִם לַחֶרֶת, *Lacheruth Jerushalem* (ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἱερουσαλήμ), ἢ, ἡκτωι יְרוּשָׁלַיִם לַחֶרֶת, *Lacheruth Israel* (ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ Ἰσραήλ). Τύποι — ἀγγεῖον, λύρα, σταφυλή, φύλλον ἀμπέλου, φοινικόδενδρον, κλάδος φοίνικος, δύο σάλπιγγες, ναὸς (Πίναξ ΚΗ', 11), *ethrog* καὶ *lulab*, κτλ.

Αἱ σειραὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ἱερουσαλήμ περατοῦνται διὰ τῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀποικίας Αἰλίας Καπιτωλίας, ἅτινα περιεγράφαμεν ἀνωτέρω (σελ. 404).

ΑΡΑΒΙΑ.

Ἡ νομισματοκοπία τῆς Ἀραβίας ἄρχεται διὰ τῶν σειρῶν τῶν Ναβαταίων βασιλέων. Αὗται δὲ ἀντικατεστάθησαν περὶ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀδριανοῦ διὰ τῶν αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων τῶν κυριωτέρων πόλεων Ἀραβίας τῆς Πετραίας. Ἡ δὲ νομισματοκοπία Ἀραβίας τῆς Εὐδαίμονος ἀποτελεῖ ἰδίαν καὶ διακεκριμένην κλάσιν.

Α'. ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΝΑΒΑΤΑΙΑΣ

Ὀλίγα εἶνε γνωστὰ περὶ τῶν βασιλέων τοῦ τμήματος τούτου τῆς Ἀραβίας· ἴδε ὅμως *Rev. Num.*, 1858, σ. 292· 1868, σ.

153· *Num. Zeit.*, III. 445· *Annuaire de Num.*, 1873. 1 καὶ 1881 σ. 462. Ὁ ἐπόμενος δὲ κατάλογος τῶν βασιλέων, ὧν εἶνε γνωστὰ νομίσματα, ἐλήφθη ἐκ τοῦ Sauley (*Ann. de Num.*, 1881, σ. 31 κ. ἐξ.) οὗτινος ἡ μελέτη περιέχει σύνοψιν τῆς νῦν καταστάσεως τῶν γνώσεων ἡμῶν περὶ τῆς νομισματοκοπίας τῆς χώρας ταύτης.

Μάλχος Α'. Περὶ τὰ 145 π. Χ. **Ρ** Δίδραχμ. Πτολεμαϊκοῦ σταθμητικοῦ κανόνος, ὀλκῆς 100·5 κ. Κεφαλὴ βασιλέως ἔχουσα τὴν κόμην εἰς πλοκάμους, ὀπισθ. Πτολεμαϊκὸς ἀετὸς καὶ Ναβαταϊκὴ ἐπιγρ., *Μάλκου βασιλέως, βασιλέως Ναβαταίας*.

Ἰωάννης Ὑρκανός, περὶ τὰ 134 π. Χ. Ἡγεμὼν τῶν Ἰουδαίων, κόψας, ὡς φαίνεται, ὀλίγα χαλκᾶ νομίσματα ἐν ταῖς πόλεσιν, ἃς ἀφῆρεσεν ἀπὸ τῶν Ναβαταίων (*Ann. de Num.*, 1873, 30)

Ὁδόδας Α'. περὶ τὰ 97-85 π. Χ. **Ρ** Δίδρ. τοῦ Πτολεμαϊκοῦ κανόνος, ὀλκῆς 104 κ. Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ κόμης εἰς πλοκάμους, ὀπισθ. Πτολεμαϊκὸς ἀετὸς καὶ Ναβαταϊκὴ ἐπιγρ., *Ὁδὸδὰθ βασιλεύς, βασιλέως Ναβαταίας* (*Num. Zeit.*, 1873. 1).

Ἀρέτας Γ'. (*Φιλέλλην*), περὶ τὰ 85-62 π. Χ. **Α** (ἐν Δαμασκῷ) μεθ' Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΕΤΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Κεφαλὴ βασιλέως, ὀπισθ. Νίκη. Πόλις καθημένη ἐπὶ βράχου μετὰ ποταμίου θεοῦ παρὰ τοὺς πόδας τῆς, κτλ, καὶ **Ρ** ὀλκῆς 74-63 π. Χ. μετὰ Ναβαταϊκῆς ἐπιγρ. *Haretath melek Nabatu* Κεφαλὴ τοῦ βασιλέως Ἀρέτου καὶ τῆς βασιλίσσης (*De Sauley ἐν. ἀ. σ. 13*).

Ὁδόδας Β'. περὶ τὰ 30(;)-7 π. Χ. **Ρ** ὀλκῆς 70 κ., μετὰ Ναβαταϊκῆς ἐπιγρ. *Obodath melek Nabatu*, καὶ προτομῶν βασιλέως καὶ βασιλίσσης, πρὸς δὲ **Α** (*De Saucy ἐν. ἀ. σ. 19*).

Ἀρέτας Δ΄. (Φιλοδήμος) περί τὸ 7 π. Χ. - 39 μ. Χ. **Α** μετὰ Ναβαταϊκῆς ἐπιγραφῆς, πρὸς δὲ **Ρ** καὶ **Α** μετὰ κεφαλῶν Φιλοδήμου καὶ Χούλδας, τῆς πρώτης, ἢ Σεκαϊλάτ τῆς δευτέρας αὐτοῦ συζύγου· ἐπίσης **Α** τοῦ Φιλοδήμου μετὰ τῶν παίδων αὐτοῦ Μάλχου τοῦ Γ΄. καὶ τῆς Σεκιλάθ.

Μάλχος Γ΄., περί τὰ 67 μ. Χ. **Ρ** καὶ **Α**, μετὰ Ναβαταϊκῆς ἐπιγρ. σὺν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψέως, καὶ τῇ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Σεκιλάθ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψέως τοῦ νομίσματος.

Ζάβελ. Χρονολογίας ἀβεβαίας. **Ρ** καὶ **Α**. Κεφαλαί τοῦ Ζάβελ καὶ τῆς βασιλίσσης Σεκιλάθ, ὀπισθ. Διπλοῦν κέρας, καὶ **Α** τοῦ Ζάβελ καὶ Γεμιλάθ μετὰ Ναβαταϊκῶν ἐπιγραφῶν.

Β΄. ΠΟΛΕΙΣ ΑΡΑΒΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΙΑΣ

Ἄδρα περί τὰ τριάκοντα μίλια βορειοδυτικῶς τῶν Βόστρων. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρι Γαλλιηνοῦ. *Ἐπιγρ.* ΑΔΡΑΗΝΩΝ ἢ ΑΔΡΑΗΝΩΝ ΤΥΧΗ. *Τύποι* — Ἀστάρτη ἐν ναῶ· ἀγωνιστικὴ τράπεζα μετὰ ὑδρίας, ἀναφερομένη εἰς ἀγῶνας καλουμένους ΔΟΥΣΑΡΙΑ πρὸς τιμὴν τοῦ Δουσάρου, ἥτοι τοῦ Ἀραβικοῦ Διονύσου· Ἡρακλῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου κτλ. Κατὰ τὸν De Sauley (*T. S.* σ. 374) τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς Ἰδρας ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 83 π. Χ.

Βόστρα, ἡ πρωτεύουσα τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἀραβίας· ἔκειτο ἐν εὐφώρῳ δάσει περὶ τὰ ἑβδομήκοντα μίλια πρὸς νότον τῆς Δαμασκοῦ. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις Ἐλαγαβάλου. *Ἐπιγρ.* ΑΡΑΒΙΑ ἐπὶ νομίσματος τοῦ Ἀδριανοῦ, κατόπιν δὲ ΤΥΧΗ ΝΕΑΣ ΤΡΑΙΑΝΗΣ ΒΟΣΤΡΑΣ, ἢ ΒΟΣΤΡΩΝ, ΒΟΣΤΡΗΝΩΝ, κτλ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον τὸ 105-4 μ. Χ. (Waddington, *Mélanges*, 1867 σ. 158 καὶ *Rev. Arch.*, 1865, I, 263). *Ἀποικιακά* — ἀπὸ Σεουήρου Ἀλεξάνδρου μέχρι Τρεβ. Γάλλου. *Ἐπιγρ.*, COLO-

ΝΙΑ BOSTRA, COL. METROPOLIS BOSTRA ἢ BOSTRENORVM. Τύποι — Τύχη πόλεως· αγωνιστική τράπεζα ἀναφερομένη εἰς τοὺς ἀγῶνας ΔΟΥCΑΡΙΑ, ΑΚΤΙΑ ΔΟΥCΑΡΙΑ ἢ ΑCΤΙΑ ΔΥCΑΡΙΑ. Τύποι — Κάμηλος ἢ Ἄραψ ἐπὶ καμήλου. Ναοὶ διαφόρων θεοτήτων, κτλ.

Ἐβωδα, (Πτολεμ., V. 17. 4), πρὸς νότον τῆς Γάζης, νοτιοδυτικῶς δὲ τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης, καλουμένη τανῦν Ἀβδέχ. Αὐτοκρατορικὰ Νέρωνος. Ἐπιγρ., ΕΒΩΔΗΣ. Τύπος — Νίκη Ἀπτερος (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 450).

Ἐσβοῦς, (Ἐσβών) περὶ τὰ εἴκοσι μίλια βορειοανατολικῶς τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης. Αὐτοκρατορικὰ τοῦ Ἐλαγαβάλου μόνον. Ἐπιγρ. ΕCΒΟΥC ἢ ΑΥΡ. ΕCΒΟΥC Τύποι — Ἀστάρτη· Μῆν (De Sauley, *T. S.*, σ. 393).

Μόχα. Τὰ εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀποδοθέντα νομίσματα ἀνεγνώσθησαν κακῶς (Muret, *Mélanges de Numismatique*, II. 7).

Πέτρα, ἡ μητρόπολις τῶν Ναβαταίων, προσλαβοῦσα τὸ ἐπίθετον Ἀδριανῇ ἔνεκα τῶν εἰς αὐτὴν ἀπονεμηθεισῶν εὐεργεσιῶν ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις Ἐλαγαβάλου. Ἐπιγρ., ΠΕΤΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC, ΑΔΡΙΑΝΗ ΠΕΤΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC, κτλ. Τύποι — Τύχη πόλεως καθημένη ἐπὶ βράχου· παράστασις σπένδουσα, κτλ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 105-4 μ. Χ.

Ραβδάθμωδα (De Sauley, *T. S.* σ. 354). Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Γορδιανοῦ. Ἐπιγρ. ΡΑΒΒΑΘΜΩΒΑ, ΡΑΒΒΑΘΜΩΒΗΝΩΝ, κτλ., συνήθως βαρβαρωτάτης καὶ συγκεχυμένης κατασκευῆς. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 90 ἢ 91 μ. Χ. Τύποι — Ἄρης, Ἀστάρτη, Ποσειδῶν, κτλ. Ὁ τοῦ Ἀρεῶς τύπος ἐπικυροῖ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Στεφάνου καὶ Εὐσεβίου, ὅτι τὸ τελευταῖον ὄνομα τῆς πόλεως ταύτης ἦτο Ἀρεόπολις.

Φιλιππόπολις, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Φιλίππου, τοῦ γεννηθέντος ἐν Βόστροις, ἧς πόλεως ἀπεῖχε περὶ τὰ εἴκοσι μίλια. Ἐγένετο δὲ ὑπὸ τούτου Ῥωμαϊκὴ ἀποικία. *Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακὰ* Φιλίππου, Ὡτακιλίας καὶ Φιλίππου τοῦ νεωτέρου, πρὸς δὲ ἐπιμνημόσυνα νομίσματα τοῦ Μαρίνου, πατρὸς τοῦ Φιλίππου, ἐπιγεγραμμένα ΘΕΩ ΜΑΡΙΝΩ. *Ἐπιγρ.* ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑΣ S. C. Τύποι — Ῥώμη καθημένη ἢ ἱσταμένη, κτλ.

Γ'. ΑΡΑΒΙΑ Η ΕΥΔΑΙΜΩΝ.

Τὰ νομίσματα τῆς Νοτίου Ἀραβίας (Ἰεμένης), μόλις κατὰ τὰ τελευταῖα ὀλίγα ἔτη ἀνεγνωρίσθησαν. Ἴδε Mordtmann, *Num. Zeit.*, XII, 28· B. V. Head, *Num. Chron.*, 1878, 273 καὶ 1880, 303· Schlumberger, *Trésor de San' a*, 1880· Prideaux, *Journ. As. Soc. Bengal*, 1881, σ. 95. καὶ Erman, *Zeit. f. Num.*, IX. 296.

Οἱ Σαβαεῖται καὶ Ὀμηρεῖται (Ἰμυαρίται) ὑπῆρξαν ἀπὸ παλαιότητας ἐποχῆς μέχρι τοῦ ἔκτου μ. Χ. αἰῶνος ἰσχυρότατος καὶ εὐδαίμων λαὸς κυβερνώμενος ὑπὸ τῶν ἰδίων βασιλέων, οἰκῶν δὲ ἐν τῷ εὐφορωτάτῳ τμήματι τῆς Ἀραβίας, ὅπερ κεῖται ἀντικρὺ τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ, ἐκτείνεται δὲ ἐφ' ὅσον καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος. Τὸ ὕψιστον σημεῖον τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἔφθασεν ἡ Ἰμυαριτικὴ δυναστεία, ἥτις ἐκυβέρνησεν τὴν χώραν, μετὰ τὸ Δ' αἰῶνος π. Χ. καὶ τοῦ 120 μ. Χ. περίπου. Τὰ ἀρχαιότατα αὐτῆς νομίσματα ἀνήκουσιν εἰς τὸν τέταρτον καὶ τρίτον αἰῶνα π. Χ., ἀποτελοῦνται δὲ ἐξ ἀπομιμήσεων τῶν ἀρχαιοτάτων ἀργυρῶν Ἀθηναϊκῶν νομισμάτων, ἅτινα πιθανῶς εἰσῆχθησαν διὰ τῆς ἐρήμου μέσον τῆς ὁδοῦ τῶν καραβανίων τῆς ἀπὸ τοῦ ἀκμάζοντος λιμένος τῆς Γάζης, ἐν ᾗ, ὡς ἤδη εἶδομεν, ἀντεγράφοντο ἐπίσης τὰ Ἀθηναϊκὰ νομίσματα. Πολλὰ τῶν νομισμάτων τούτων, ἅτινα λαμβάνομεν ἐκ τῆς Νοτίου Ἀραβίας, φέ-

ρουσι παρά τοὺς Ἀθηναίκοις τύπους Ἱμυαριτικά γράμματα ἢ ἐπιγραφάς. Ἐν τῷ δευτέρῳ αἰῶνι π. Χ. φαίνεται ὅτι οἱ Ἀθηναῖκοι τύποι ὑπεσκελίσθησαν προσωρινῶς ὑπὸ τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, τῶν τότε δεσποζόντων πασῶν τῶν ἀγορῶν τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Τοῦτο δὲ λέγω ὡς ἀνακαλυφθέντος ἐσχάτως παρ' ἑμοῦ τετραδράχμου τοιοῦτου φέροντος δι' Ἱμυαριτικῶν χαρακτήρων τὸ ὄνομα βασιλέως καλουμένου Ἀβυάθα (*Num. Chron.*, 1880, Πίν. XV. 3).

Ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ., τὰ Ἀθηναῖκα νομίσματα τῆς νέας τεχνοτροπίας μετὰ τῆς ἐπὶ ἀμφορέως καθημένης γλαυκός, ἐχρησίμευσαν ὡς πρότυπα τῆς νομισματοκοπίας τῶν Σαβαίων βασιλέων, ὡς ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ σπουδαίου εὐρήματος τοῦ Σανᾶ (*B. V. Head, Num. Chron.*, Ν. σειρᾶς τόμ. XVIII, 273). Τῶν τελευταίων τούτων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων ὑπάρχουσι διάφοροι σειραί, τῶν ἀρχαιοτέρων ἐχουσῶν ἐπὶ τῆς κυρίας ὀψεως τὴν κεφαλὴν ἐγχωρίου βασιλέως, οὗτινος ἡ κόμη εἶνε διευθετημένη εἰς πλοκάμους, κατὰ τὸ ἔθος τῶν Ναβαταίων (πρβλ. τὰ νομίσματα τοῦ βασιλέως Μάλχου), ἐν ᾧ τὰ νεώτερα ἔχουσι κεφαλὴν Αὐγούστου, ἀντεγγράφησαν δὲ ἀναμφιβόλως ἐκ Ῥωμαϊκῶν νομισμάτων, ἅτινα πρέπει νὰ ἐγένοντο γνωστὰ ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀραβίᾳ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς εἰς τὴν χώραν ταύτην ἐκστρατείας τοῦ Αἰλίου Γάλλου ἐν ἔτει 24 π. Χ. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων ἀποτελοῦνται ἐκ μονογραφημάτων Ἱμυαριτικοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐκ δευτέρας ἐπιγραφῆς ἀγνώστων χαρακτήρων. Μετὰ Χριστὸν δὲ ἡ Ἱμυαριτικὴ νομισματοκοπία ἀπελείφθη πολὺ τῆς σπουδαιότητος αὐτῆς, ἢ δ' ἐκτέλεισις τῶν νομισμάτων ἀποβαίνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον βάρβαρος.

Ἄν καὶ οἱ νότιοι Ἀραβες φαίνεται ὅτι ἠρκέσθησαν ἀντιγράφοντες τὰ πασίγνωστα νομίσματα τῶν Ἑλλήνων, ὅμως εἶνε ἄξιον σημειώσεως ὅτι δὲν παρεδέχθησαν τὸν Ἀπτικὸν σταθμητικὸν κανόνα Ἡ Ἱμυαριτικὴ δραχμή, ὁμοίως τῷ ἀρχαίῳ Περσικῷ σίκλῳ, ἔλκει 84 κ.

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ

Ἀνθεμουσία, μεταξύ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἑδέσης. *Αὐτοκρατορικά* — Δομιτιανοῦ, Καρακάλλα καὶ Μαξιμίνου. *Ἐπιγρ.*, ΑΝΘΕΜΟΥΣΙΩΝ ἢ ΑΝΘΕΜΟΥΣΙΑ. *Τύπος* — Κεφαλὴ Πόλεως πυργωστεφῆς (Sestini, *Lettere di Continuazione*, I. 63).

Ἑδεσσα, ἐν τῇ Ὀσροηνῇ, ἡ πρωτεύουσα τῆς Μεσοποταμίας, κειμένη παρὰ τὰς πηγὰς καταβάκτου ῥέοντος ἀπὸ τοῦ ὄρους Μασίου νοτίως πρὸς τὸν Εὐφράτην. Ἐκτίσθη δὲ πιθανῶς ἐπὶ τοῦ Σελεύκου καὶ ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς παλαιᾶς Μακεδονικῆς πόλεως Ἑδέσης, ἥτοι τῶν Αἰγῶν.

Ἐν τῇ ἐποχῇ Ἀντιόχου τοῦ Δ' φαίνεται ὅτι ὠνομάσθη προσωρινῶς Ἀντιόχεια ἢ ἐπὶ Καλλιβρόχῃ νομίσματα δὲ φέροντα τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἔχουσι τὴν ἐπιγραφὴν ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙ ΚΑΛΛΙΡΟΗΙ. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ κράτους τῶν Σελευκιδῶν ἡ Ἑδεσσα ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῆς βασιλέων, φερόντων τὰ ὀνόματα Βάλ, Μάννος καὶ Ἀβγάρος. Τὰ ἀρχαιότατα τῶν νομισμάτων τούτων τὰ ὑπὸ τοῦ Lenormant (*Alphabet Phénicien*, II, 6) ἀπονεμηθέντα Μάννῳ τῷ Ζ' καὶ Η', συγχρόνοις τοῦ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ καὶ τῷ βασιλεῖ Βάλ, 138 - 139 μ. Χ, φέρουσιν ἐπιγραφὰς χαρακτῆρων Estranghelo. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ ἐξῆς ἡ κεφαλὴ τοῦ Ῥωμαίου αυτοκράτορος εἰκονίζεται ἐπὶ τῆς μιᾶς καὶ ἡ τοῦ βασιλεύοντος Ἀβγάρου ἢ Μάννου, φέρουσα ὑψηλὴν τιάραν, ἐπὶ τῆς ἐτέρας ὀψεως τοῦ νομίσματος, σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ΑΒΓΑΡΟΣ ἢ ΜΑΝΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ προστιθεμένου ἐνίοτε τοῦ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΣ.

Ἐπὶ τοῦ Αὐρηλίου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐκόπησαν δηνάρια πιθανῶς ἐν τῇ Ἑδέσσει, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως. Φέρουσι δὲ ταῦτα ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΡΩΜΑΙΩΝ, ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣ [ΤΩΝ], ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ κτλ. Ὑπάρ-

χουσιν ὡσαύτως αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακὰ ἀπὸ Καρακάλλα μέχρι Τραϊανοῦ Δεκίου. Ἐπιγρ. ΕΔΕССΑ· ΚΟΛ. ΕΔΕССΑ· ΚΟΛ. ΜΗΤ. ΜΕ-[ССОП]. ΕΔΕССΑ. ΜΗΤ. ΚΟΛ. ΕΔΕССΗΝΩΝ κτλ. συνήθως τῇ προσθήκῃ τιμητικῶν τίτλων, οἷοι οἱ ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤ.= Marcia Aurelia Antoniana, Α, Ο. Μ.= Aurelia Opeliana Macriniana, ΜΑΡΚ. ΑΥΡ.= Marciana Aurelia, κτλ. Οἱ συνήθεις αὐτῶν τύποι εἶνε ἡ Τύχη τῆς πόλεως καθημένη καὶ ποτάμιος θεὸς νηχόμενος παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, πρὸς δὲ ἡ προτομὴ τῆς πόλεως, πρὸ τῆς ὁποίας εὕρηται θεότης ἐπὶ κίονος.

Ζαυθά, ἢ **Ζαῦθα,** ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου ὀλίγα μίλια πρὸς νότον τῆς Καρχεμίδος. Αὐτοκρατορικὰ — Τραϊανοῦ καὶ Σεουήρου. Ἐπιγρ., ΚΟΛΩΝΙΑΣ ΖΑΥΘΗΣ ἢ ΖΑΥΘΗΑΤΩΝ. Τύπος — Διόνυσος καθήμενος.

Κάρραι, νοτιανατολικῶς τῆς Ἐδέσσης, περίφημος διὰ τὴν ἐν αὐτῇ λατρείαν τῆς Σελήνης ὑπὸ τε ἀνδρικήν καὶ γυναικείαν μορφήν. Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρι Τρανκυλλίνης. Ἐπιγρ., ΑΥΡ. ΚΑΡΡΗΝΩΝ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑ, διαφοροτρόπως συντεταγμένη ἢ συντετμημένη, ἐπίσης ΘΕΙΩΝ ΑΥΡΗΛ. ΚΑΡΡΗΝΩΝ ΚΟΛ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΡΗΝΩΝ· ΚΑΡΡΑ ΚΟΛ. ΜΗΤ. ΜΕССОП, καὶ σπανιότερον COL. CAR., COL. AVR. METROPOL. ANTONIANA CA., COL. MET. ANTONINIANA ΑΥΡ. ALEX. κτλ. Τύποι — Μήνη καὶ ἀστήρ· Τύχη καθημένη μετὰ ποταμίου θεοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς πόδας τῆς, ἢ προτομὴ Τύχης, ἥς ὑπεράνω μηνίσκος, πρὸ αὐτῆς δὲ εὕρηται παράστασις θεότητος ἰσταμένης ἐπὶ στήλης. Ἡ πόλις ἀπωκίσθη ὑπὸ τοῦ Μ. Αὐρηλίου.

Νικηφόριον, ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου, περὶ τὰ ἐξήκοντα μίλια πρὸς νότον τῶν Καρρῶν. Αὐτοκρατορικὰ Γορδιανοῦ καὶ Γαλλιηνου. Ἐπιγρ. ΝΙΚΗΦΟΡΙΩΝ. Τύποι — Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος ἐπὶ θρόνου· Ὀμόνοια.

Νίσιθεις, ἡ πρωτεύουσα τῆς καλουμένης Μυγδονίας χώρας. Ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ Δ' ὠνομάσθη Ἀντιόχεια, ἔκοψε δὲ νομίσματα μετὰ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ, ἐπιγεγραμμένα ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ἘΝ ΜΥΓΔΟΝΙΑΙ (B. M. Cat. Seleuc. σ. 42). *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Ἐλαγαβάλου μέχρι Τραϊανοῦ Δεκίου. Ἐπιγρ., ΚΟΛ. ΝΕCΙΒΙ., CΕΠ. ΚΟΛΩ. ΝΕCΙΒΙ ΜΗΤ., ΙΟΥ. CΕΠ. ΚΟΛΩ. ΝΕCΙΒΙ, κτλ. Οἱ τίτλοι Σεπτιμία καὶ Ἰουλία εἶνε τιμητικοὶ ὁ μὲν τοῦ Σεπτ. Σεουήρου, πιθανῶς ἰδρυτοῦ τῆς ἀποικίας, ὁ δὲ Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου. Ὁ τίτλος Μητρόπολις φαίνεται ὅτι ἀπενεμήθη τῇ ἀποικίᾳ ὑπὸ τοῦ Σεουήρου Ἀλεξάνδρου. *Τύποι* — Κεφαλὴ Τύχης, ἧς ὑπέρκειται ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Κριοῦ, ἡ Τύχη καθημένη μετὰ τοῦ αὐτοῦ κριοῦ ὑπερκειμένου, πρὸς δὲ μετὰ ποταμίου θεοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς. Ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Φιλίππου τὸ ἄγαλμα τοῦτο παρίσταται βάρβαροτέχνως ἐν ναῶ κατ' ἐνώπιον.

Ῥήσαινα, σπουδαία πόλις μεταξὺ Ἐδέσσης καὶ Νισίθειας. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Καρακάλλα μέχρις Ἐπρούσκου. Ἐπιγρ. ΡΗ-CAΙΝΗCΙΩΝ ἢ CΕΠ. ΚΟΛ. ΡΗCΑΙΝΗCΙΩΝ. *Τύποι*. — ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Τοξότου· ἀετὸς ἐνίοτε ἐν τῷ ναῶ, ἢ ὡς πάρεργον σύμβολον διαφόρων τύπων· ἄποικος ἀροτριῶν· παράστασις θύουσα, κτλ. Ἐν τῷ ἐξέργῳ ἀπαντᾷ ἐνίοτε ποτάμιος θεὸς νηχόμενος.

Σελεύχεια πρὸς Τίγρει, κτισθεῖσα ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Α' εἰς τὸ σημεῖον ἔνθα ἡ βασιλικὴ διῶρυξ συνήγωνε τὸν Εὐφράτην μετὰ τοῦ Τίγριδος. Κατόπιν ἡ πόλις ἀπέβη μεγάλης ἐμπορικῆς σπουδαιότητος, πρὸς αὐτὴν μάλιστα τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ἀντιόχειαν ἀμιλλωμένη. Ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν δὲ τῶν Πάρθων, 250 π. Χ. — 226 μ. Χ., φαίνεται ὅτι ἦτο τὸ κύριον νομισματοκοπεῖον τοῦ Κράτους αὐτῶν. Τοῦτο δ' ἐξηγεῖ τὴν σχεδὸν ἐντελῇ ἑλλειψιν αὐτονόμων νομισμάτων. Ἐκ τῶν ὀλίγων παραδειγμάτων, ἅτινα ὑπάρχουσιν, ἐν φέρει τὴν χρονολογίαν 270 τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν (= 42 π. Χ.) καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΙΓΡΕΙ. Τύπος — Κεφαλὴ Τύχης. ὀπισθ. Τύχη καθημένη μετὰ ποταμίου θεοῦ παρὰ τοὺς πόδας τῆς.

Σίγγαρα, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Μυγδονίου, νοτιοανατολικῶς τῆς Νισίβεως. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Σεουήρου Ἀλεξάνδρου μέχρι Φιλίππου. *Ἐπιγρ.* ΑΥΡ. ΣΕΠ. ΚΟΛ. ΣΙΝΓΑΡΑ (Aurelia Septimia Colonia Singara)· ΜΗΤ. ΚΟ. ΑΥ. Σ. ΣΕ. ΣΙΝΓΑΡΑ (Metropolis Colonia Aurelia Septimia Severiana Singara)· ἢ ἐπὶ Φιλίππου, ΙΟΥ. ΣΕΠ. ΚΟΛΩΝ. ΣΙΝΓΑΡΑ (Julia Septimia Colonia Singara). *Τύποι* — Κεφαλὴ Τύχης, ἣς ὑπέρκειται ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Τοξότου, ἢ Τύχη καθημένη μετὰ ποταμίου θεοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς πόδας τῆς.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

Περὶ τῆς νομισματοκοπίας τοῦ Μαζαίου ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου ἴδε Ταρσὸν (σελ. 308), περὶ δὲ τῆς τῶν ἐπαναστατησάντων σατραπῶν Μόλωνος, 222-220 π. Χ., καὶ Τιμάρχου, 162 π. Χ., ἴδε τὰς σειρὰς τῶν βασιλέων τῆς Συρίας (σελ. 345 καὶ 349).

ΑΣΣΥΡΙΑ

Ἀτουσα, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Κάπρου, παραποτάμου τοῦ Τίγριδος, ὥτινι συμβάλλει 100 μίλια νοτίως τῆς Νινευῆ. Μικρὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς ἐποχῆς τῶν Πάρθων.

Κεφαλὴ Τύχης.
(Millingen, *Syll.*, 82, Πίν. II. 64.)

ΑΤΟΥΣΙΕΩΝ Τ. ΠΡΟΣ Τ. ΚΑ-
ΠΡΟΝ Φοῖνιξ καὶ βέλος. Α · 55

Κεφαλὴ Τύχης
(Gardner, *Parthian Coins*,
Πίν. VII. 22.)

ΑΤ (ἐν μονογρ.) ΠΟΛΙΣ Ἡ πόλις
καθημένη ἐπὶ βράχου, οὗ ἐξέρχε-
ται νηχόμενος ποτάμιος θεός, ὁ
Κάπρος, μετὰ μακρῶν κεράτων
αἰγός. Α · 5

Δημητριὰς πρὸς τῷ Τίγρει, παρὰ τὰ Ἀρβηλα. Αὐτό-
νομα χαλκᾶ.

Κεφαλή Τύχης

(Millingen, *Syll.*, 84, Π. IV. 65.)ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΤΙ-
ΓΡΕΙ Τρίπους. Α 6

Νινευή Κλαυδιόπολις. Ἡ Ῥωμαϊκὴ ἀποικία Νινευὴ ἐπὶ τοῦ Τίγριδος, ἔκειτο περὶ τὰ πεντήκοντα μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῶν Σιγγάρων. Τὰ νομίσματα αὐτῆς εἶνε ἀποικιακὰ μετὰ Λατινικῶν ἐπιγραφῶν — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, COLONIA IVL. AVG. FEL. NINIVA CLAUDIOPOLIS, διαφοροτρόπως συντετμημένη. Τύποι — Θεότης ἐν ναῶ· ἀποικος ἐλαύνων βοῦς· Διόνυσος ἐν ἄρματι πανθήρων, κτλ. (*Num. Chron.*, XIX. 1. καὶ *Zeit. f. Num.*, VI. 12 καὶ XI. 52).

ΠΑΡΘΙΑ

Μεταξὺ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου καὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ἀρσάκου κατὰ Ἀντιόχου τοῦ Β', περὶ τὰ 250 π. Χ., ἡ Παρθία, ἂν καὶ ὑποτεταγμένη εἰς τοὺς Σελευκίδας, φαίνεται ὅτι διωκεῖτο ὑπὸ δύο διαφόρων ἡμιαυτονόμων σατραπῶν φερόντων τὸ ὄνομα Ἀνδραγόρας. Ὁ πρῶτος διωρίσθη σατράπης τῆς χώρας ὑπὸ Ἀλεξάνδρου (Ίουστίνου, XII. 4), ὁ δευτέρος ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀρσάκου, περὶ τὰ 250 π. Χ. Τῷ ἐνὶ τῇ τῷ ἐτέρῳ τῶν ἡγέμόνων τούτων πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν οἱ χρυσοὶ στατῆρες καὶ τὰ ἀργυρᾶ τετράδραχμα τὰ ἐπιγεγραμμένα ΑΝΔΡΑΓΟΡΟΥ, ἐσχάτως δὲ δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Gardner (*Num. Chron.*, 1879, ἡ καὶ 1881, 8).

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλή τοῦ Διός.

(Πίναξ ΚΗ'. 12.)

ΑΝΔΡΑΓΟΡΟΥ Σατράπης ἐπὶ τε-
θρίππου συνοδευόμενος ὑπὸ Νίκης
ἡνιοχούσης Χ 131·9Κεφαλή τῆς Πόλεως φέρουσα στέ-
φανον πυργοστεφῇ.

(Num. Chron., 1881, Πίν. II. 1.)

ΑΝΔΡΑΓΟΡΟΥ Ἀθηνᾶ ἱσταμένη,
κρατοῦσα γλαῦκα καὶ στηρίζουσα
τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ ἀσπίδος κο-
σμουμένης διὰ κεφαλῆς Γοργό-
νος. Τὸ δὲ δόρυ αὐτῆς ἐρείδεται
ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς αὐτῆς πλευρᾶς.

Α Ἀττικ. τετράδρ. 255·8 κ.

ΠΑΡΘΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Ἐάν καὶ δυσκόλως δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι τὰ νομίσματα τῶν Ἀρσακιδῶν ἀνήκουσιν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς σειράς, ἐν τούτοις ταῦτα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ παραλειφθῶσιν ἐντελῶς ἐν ἔργῳ πραγματευσμένων περὶ πάντων τῶν κλάδων τῆς Ἑλληνικῆς νομισματικῆς, ἐπειδὴ κατὰ τε τοὺς τύπους καὶ τὸν σταθμὸν αὐτῶν (Ἀπτικὸν ἡλαττωμένον) πρὸς δὲ τὴν χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης προδίδουσι τὴν Ἑλληνικὴν αὐτῶν καταγωγὴν.

Τὸ τελευταῖον καὶ σοβαρώτερον ἔργον περὶ τῶν νομισμάτων τῶν Ἀρσακιδῶν εἶνε τὸ τοῦ Gardner, *Parthian Coinage* (Λονδίνον 1877), ἐξ οὗ ἐλήφθη τὸ ἀκόλουθον σύστημα κατατάξεως.

«Πᾶσαι αἱ δραχμαί», λέγει ὁ καθηγητὴς Gardner ἐν σελ. 18 «αἱ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἀρσακιδῶν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἀρχαιότερα τετράδραχμα, φέρουσιν ὁμοίμορφον τύπον, δηλαδὴ Ἀρσάκην τὸν Μέγαν, τὸν ἰδρυτὴν τοῦ Κράτους, καθήμενον πρὸς δ. καὶ κρατοῦντα ἐν τῇ δεξιᾷ τόξον τεταμένον. Μετὰ τὴν βασιλείαν Μιθριδάτου τοῦ Α' τὸ ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ κάθηται, εἶνε θρόνος μετ' ἐρείσινώτου, ὅμοιος τῷ τοῦ Διὸς ἐπὶ τῶν τετραδράχμων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀρχαιότερων δραχμῶν φανερώς κάθηται ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἥτοι τοῦ κωνικοῦ λίθου τῶν Δελφῶν, ὅστις ὑπετίθετο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὅτι ἦτο ὀμφαλὸς τῆς γῆς. Ἡ παραδοχὴ τοῦ λίθου τούτου ἐνδείκνυται ἀμέσως, πόθεν οἱ Παρθοὶ ἐδανείσθησαν τὸν τύπον αὐτῶν. Προδήλως οὗτος ἐλήφθη ἐκ τῶν νομισμάτων τῶν Σελευκιδῶν βασιλέων, ἐφ' ὧν ἐμφανίζεσθαι συνήθως ὁ Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ, προτείνων δὲ τεταμένον τόξον, ἀκριβῶς ὡς πράττει αὐτὸς ὁ Ἀρσάκης. Τὰ τετράδραχμα εἶνε ποικιλώτερα ἢ τοῦλάχιστον ἀποβαίνουσι τοιαῦτα, εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς, ἐν ᾧ τὰ χαλκᾶ νομίσματα παρουσιάζουσιν ἡμῖν πλῆθος τύπων».

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὀπισθοτύπων οἱ ἐξῆς ἀπαντῶσι συχνότερον: — Τύχη ἰσταμένη μετὰ κέρατος ἐν τῇ χειρί, προσφέρουσα στέφανον μονάρχῃ καθημένῳ· Νίκη στεφανηφόρος· ἵππος ἢ κεφαλὴ ἵππου, κτλ.

Τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα σημεῖα, ἅτινα παρουσιάζουσι τὰ νομίσματα τῶν Ἀρσακιδῶν εἶνε πρῶτον αἱ εἰκόνες ἃς φέρουσι, καὶ δεύτερον αἱ χρονολογίαι. Τὸ χρονολογικὸν σύστημα, δι' οὗ οἱ Πάρθοι χρονολογοῦσι τὰ νομίσματα αὐτῶν εἶνε τὸ τῶν Σελευκιδῶν, ἀρχόμενον ἐν ἔτει 312 π. Χ., πολλὰ δὲ τετράδραχμα φέρουσιν οὐχὶ μόνον τὸ ἔτος τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν μῆνα.

Τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν τῶν Πάρθων ἦσαν τὰ ἐξῆς: — Δίος (Ὀκτώβριος) καὶ οἱ ἐξῆς κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειρὰν, Ἀπελλαῖος, Αὐδυναῖος, Περίτιος, Δύστρος, Ξανθικός, Ἀρτεμίσιος, Δαίσιος, Πάνεμος, Λώιος, Γορπιαῖος, Ὑπερβεραιταῖος, πρὸς δὲ παρένθετος μῆν κατὰ περιστάσεις παρεμβαλλόμενος, καλούμενος δὲ Ἐμβόλιμος.

Οἱ ἀρχαιότεροι Πάρθοι μονάρχαι ἐποιοῦντο χρῆσιν μόνον τοῦ δυναστικοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρσάκου, τὰ ἐπίθετα δὲ καὶ οἱ τίτλοι, δι' ὧν διακρίνονται τὰ μεταγενέστερα νομίσματα, εἶνε πολυαριθμώτατα, ὃ δὲ βασιλικὸς τίτλος αὐξάνει κατὰ μῆκος καὶ μεγαλορρημοσύνην σὺν τῇ προσόδῳ τοῦ χρόνου. Ὁ μᾶλλον ἐνδιαφέρων τίτλος εἶνε ὁ ΦΙΛΕΛΛΗΝ, εἰσαχθεὶς, ὡς ἀπέδειξεν ὁ καθηγητὴς Gardner, πρὸς τὸ ἐξευμενῆσαι τὰς μεγάλας Ἑλληνικὰς πόλεις τὰς ἀνὰ τὸ Παρθικὸν κράτος διεσπαρμένας.

Ἐν τῷ ἐπομένῳ καταλόγῳ σημειοῦνται οἱ Πάρθοι βασιλεῖς μετὰ τῶν τίτλων, οὓς οὗτοι παρεδέχθησαν ἐπὶ τῶν νομισμάτων αὐτῶν. Διὰ δὲ τὰς ἀπεικονίσεις τῶν τύπων παραπέμπεται ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸ ἤδη μνημονευθὲν ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Gardner.

Ἀρσάκης Α'.
249-247 π. Χ. } ΑΡΣΑΚΟΥ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΣΑΚΟΥ.

Τιριδάτης Α'.
247-214 π. Χ. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ.

Ἀρτάβανος Α΄. 214-196 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ.
Φραπάτης ἡ Πριαπάτιος 196-181 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ. » » » ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. » » » » » ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
Φραάτης Α΄. 181-174 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΣΑΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ. » » » ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ. » » » ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. » » » ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. (Πίναξι Α΄. 1).
Μιθριδάτης Α΄. 174-136 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
Φραάτης Β΄. 136-127 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟ- ΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟ- ΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛ- ΛΗΝΟΣ.
Ἀρτάβανος Β΄. 127-124 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟ- ΡΟΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ.
Ἰμερος Νόμισμα μετὰ χρονολογιῶν ἀπὸ τοῦ 124 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΝΙΚΗΦΟ- ΡΟΥ.
Μιθριδάτης Β΄. 124-76(;) π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΥ ΕΥΕΡ- ΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
Συνατρούκης Περὶ τὰ 76-69 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑ- ΤΟΡΟΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙ- ΛΕΛΛΗΝΟΣ.

- Φραάτης Γ'.
69-60 (;) π. Χ. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟ-
ΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛ-
ΛΗΝΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟ-
ΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙ-
ΛΕΛΛΗΝΟΣ,
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟ-
ΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛ-
ΛΗΝΟΣ.
- Μιθριδάτης Γ'.
60-56 (;) π. Χ. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΘΕΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ ΦΙΛΕΛ-
ΛΗΝΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΘΕΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΦΙ-
ΛΕΛΛΗΝΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΘΕΟΥ ΕΥΠΑΤΟ-
ΡΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΠΑ-
ΤΟΡΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙ-
ΛΕΛΛΗΝΟΣ.
- Όρωδης Α'.
56-37 π. Χ. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ
ΚΑΙ ΚΤΙΣΤΟΥ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΦΙΛΟΠΑ-
ΤΟΡΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙ-
ΛΕΛΛΗΝΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ.
» » » ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
» » » ΟΡΩΔΟΥ.
- Όρωδης Α'.
καὶ Πάκορος. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗ-
ΝΟΣ ΚΑΙ ΑΡΣΑΚΟΥ ΠΑΚΟΡΟΥ.
- Πάκορος Α'.
51-38 (;) π. Χ. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.

- Φραάτης Δ'. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
37-2 π. Χ. } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩ (οὐτῶ) ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙ-
ΛΕΛΛΗΝΟΣ.
- Τιριδάτης Β'. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
Περὶ τὰ 33 π.Χ. } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
(Πίναξ ΚΘ' 12).
- Φραατάκης } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
3 π.Χ.-4 μ.Χ. } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
- Φραατάκης καὶ }
Μοῦσα ἡ μήτηρ } "Οπ. ΘΕΑΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΜΟΥΣΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ.
αὐτοῦ.
- Ὀρώδης Β'. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
4-8 μ. Χ. } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
- Ὀνώνης Α'. } "Εμπρ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΟΝΩΝΗΣ.
8-11 μ. Χ. } "Οπισθ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥ-
ΕΡΓΕΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛ-
ΛΗΝΟΣ, ἡ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΝΩΝΗΣ ΝΕΙΚΗ-
ΣΑΣ ΑΡΤΑΒΑΝΟΝ.
- "Αρτάβανος Γ' }
10-40 μ. Χ. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ.
Νομίσματα μετὰ } » » ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.
χρονολογιῶν ἀπὸ } » » ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
τῶν ἐτῶν 10, 11 } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
καὶ 22-26 μ.Χ.
- Βαρδάνης Α'. } "Επιγραφή ὡς ἀμέσως ἀνωτέρω. Τινὰ τῶν χαλκῶν
41-44 μ. Χ. } νομισμάτων τοῦ βασιλέως τούτου φέρουσι τὴν
λέξιν ΒΟΥΛΗ, δεικνύουσιν, ὅτι ἐκόπησαν ὑπὸ
Ἑλληνικῆς τινος πόλεως, πιθανῶς τῆς Σε-
λευκίας.
- Γωτέρζης } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ
Νομίσματα με- } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΓΩΤΑΡΖΟΥ.
τὰ χρονολογιῶν } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ἀπὸ τοῦ 40 καὶ } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
44-50 μ. Χ. } ΓΩΤΕΡΖΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΥΟΣ ΚΕ-
ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ ΑΡΤΑΒΑΝΟΥ.

Ὀνώνης Β'.
50 μ. Χ. } Δὲν ὑπάρχουσι νομίσματα.

Ὀλάγασος Α'.
Νομίσματα με- } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
τὰ χρονολ. ἀπὸ } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
τοῦ 50-53 μ. Χ.

Βαρδάνης Β'.
Νομίσματα με- }
τὰ χρονολογιῶν } Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή.
ἀπὸ τοῦ 55-57 }
μ. Χ.

Ὀλόγασος Β'.
Νομίσματα με- }
τὰ χρονολογιῶν } Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή.
ἀπὸ τοῦ 62-67 }
μ. Χ.

Πάκορος Β'.
Νομίσματα με- } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΠΑΚΟΡΟΥ
τὰ χρονολογιῶν } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
ἀπὸ τοῦ 77-83 }
καὶ 92-95 μ. Χ.

Ἀρτάβανος Δ'.
Νόμισμα μετὰ } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΑΡΤΑΒΑ-
χρονολογιῶν ἀπὸ } ΝΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
τοῦ 80 μ. Χ.

Χοσρόης
Νομίσματα με- }
τὰ χρονολογιῶν } Ἄνευ ἐπιγραφῶν, ἐξαιρέσει τῶν χρονολογιῶν.
ἀπὸ τοῦ 106- }
127 π. Χ.

Ὀλάγασος Γ'.
Νομίσματα με- } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΟΛΑΓΑΣΟΥ
τὰ χρονολογιῶν } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
ἀπὸ τῶν 77-78 }
καὶ 119-138 }
μ. Χ.

Σαναβάρης τῶν
Ἰνδιῶν, κόπτων
νομίσματα μετὰ
Παρθικῶν τύ-
πων. Περὶ τὰ
80 μ. Χ.

Ὀπισθ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΣΑΝΑΒΑ (Gardner,
Πίν. IV. 29) ἢ ΒΑΣΙΛΕ ΣΑΝΑΒΑΡΗΣ.

Μιθριδάτης Δ'.
Νομίσματα μετὰ
χρονολογιῶν ἀπὸ
τοῦ 112 μ. Χ.

Πελβικὴ ἐπιγρ. = *Ματραδάι Μαλκά*.

Ὀλάγασος Δ'.
Νομίσματα με-
τὰ χρονολογιῶν
ἀπὸ τῶν 147-
190 μ. Χ.

Ἐπιγραφὴ ὡς ἡ τοῦ Ὀλαγάσου Γ'. Ἑτέρα μετὰ
Πελβικῆς ἐπιγραφῆς = *Βόλγασι Ἀρσάκ Μαλ-
κὶν Μαλκά*.

Ὀλάγασος Ε'.
Νομίσματα με-
τὰ χρονολογιῶν
ἀπὸ τῶν 190-
208 μ. Χ.

Πελβικὴ ἐπιγραφὴ = *Βόλγασι Μαλκά* καὶ συγκεχυ-
μένη Ἑλληνικὴ ἐπιγραφὴ.

Ὀλάγασος Σ'.
Νομίσματα με-
τὰ χρονολογιῶν
ἀπὸ τῶν 208-
227 μ. Χ.

Πελβικὴ ἐπιγραφὴ = *Βόλγασι Μαλκά*, καὶ συγκεχυ-
μένη Ἑλληνικὴ ἐπιγραφὴ.

Ἀρτάβανος Ε'.
Χρόνοι τοῦ Κα-
ρακάλλα.

Πελβικὴ ἐπιγραφὴ = *Ἀρτιάξι Μαλκά*, καὶ συγκεχυ-
μένη Ἑλληνικὴ ἐπιγραφὴ.

Ἀρταβάσδης
Περὶ τὰ 227
μ. Χ.

Πελβικὴ ἐπιγραφὴ = *Ἀρτιάζου Μαλκά*, καὶ συγκε-
χυμένη Ἑλληνικὴ ἐπιγραφὴ.

ΠΕΡΣΙΣ.

Ἡ ἐπαρχία Περσίς μετὰ τῆς παλαιᾶς καὶ διασήμεου πρωτευούσης αὐτῆς Περσепόλεως, φαίνεται ὅτι ἀπῆλαυε μερικῆς αὐτονομίας ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς πρώτης διασπάσεως τοῦ Συροελληνικοῦ βασιλείου ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντιόχου τοῦ Β', εἰς τοὺς δυνάστας δ' αὐτῆς δύναται νὰ ἀποδοθῇ σειρά Ἀττικῶν τετραδράχμων, καὶ τινων μάλιστα χρυσῶν στατήρων, τῶν τελευταίων φερόντων ἐπὶ μὲν τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως τὴν κεφαλὴν βασιλέως μετὰ Περσικῆς τιάρας, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τὸν βασιλέα ἐπὶ τεθρίππου καὶ Ἀραμαϊστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φάάσπης (;) Παδ-ι-παδὰ (βασιλεὺς βασιλέων) (*Num. Chron.* 1879, Πίν. I, 2). Ἕτεροι, στατήρες μεθ' ὁμοίας ἐπιγραφῆς ὁμοιάζουσι κατὰ τύπους πρὸς τοὺς χρυσοὺς στατήρας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου (*Num. Chron.*, ἐ. ἀ. εἰκ. 3).

Τὰ τετράδραχμα δὲ παρουσιάζουσιν ἐπὶ μὲν τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως κεφαλὴν βασιλέως, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας βωμὸν πυρὸς παρ' ὃν εὐρίσκεται βασιλεὺς προσευχόμενος (*Πίναξ ΑΑ'*. 4.), ἢ ὡσαύτως βασιλεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου μετὰ σημαίας πρὸ αὐτοῦ (*Num. Chron.* 1866 σ. 237 κ. ἐξ.). ἔχουσι δὲ καὶ μακρὰν Πελδικὴν ἐπιγραφὴν, οὐδέποτε κατὰ εὐπρόσδεκτον τρόπον ἐξηγηθεῖσαν. Αἱ νομισματικαὶ αὗται σειραὶ καλοῦνται συνήθως ὑποπαρθικαί· ὑπάρχει δὲ μεγάλη ἀμφισβήτησις ὡς πρὸς τὴν χώραν, εἰς ἣν ἀνήκουσιν, τοῦ μὲν Blau κατατάσσοντος αὐτὰς εἰς τὴν Σουσιανὴν ἢ Ἑλυμαΐδα (*Num. Zeit.* 1877), τοῦ δὲ Mordtman (αὐτόθι, 1878) εἰς τὴν Περσίδα· τέλος δὲ τοῦ Θωμᾶ (*Num. Chron.* 1867) εἰς τὴν Ἀρμενίαν. Ἐντούτοις ἡ τελευταία ὑπόθεσις δυσκόλως δύναται νὰ γείνη παραδεκτὴ ὡς τῶν νομισμάτων προερχομένων σχεδὸν πάντοτε ἐκ τῶν παρὰ τὸν Περσικὸν κόλπον χωρῶν.

ΣΑΣΣΑΝΙΔΑΙ.

Περὶ τὸ 226 μ. Χ. οἱ Πέρσαι ἡγεμόνες ἐπανέστησαν κατὰ τῶν Πάρθων αὐτῶν ἀρχόντων, ἄρχεται δὲ ἡ μακρὰ σειρὰ τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων ἡ ἐκτεινομένη μέχρι τῆς Ἀραβικῆς κατακτήσεως. Τὰ νομίσματα τῶν Σασσανιδῶν μοναρχῶν εἶνε λεπτά, πλατέα καὶ σαφῶς κεχαραγμένα· ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως εὐρίσκεται ἡ κεφαλὴ τοῦ βασιλέως, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ὁ ἱερὸς Περσικὸς βωμὸς τοῦ πυρός. Ἐπειδὴ ἐν τούτοις οἱ τε τύποι καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ αὐτῶν εἶνε καθαρῶς Ἀνατολικάι, δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐνδιατρίψωμεν μακρότερον περὶ αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ.

Ἡ δυναστεία τῶν Σασσανιδῶν διήρκεσεν ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας καὶ ἐν τέταρτον, μέχρι τοῦ 652 μ. Χ., περιελάμβανε δὲ τριάντα βασιλείας.

Παραπομπὰς ἴδε παρὰ Friedlaender, *Repertorium*, σ. 354.

ΧΑΡΑΚΗΝΗ, ΚΛΠ.

Ἡ Χαρακηνή ἦτο διαμέρισμα τῆς Σουσιανῆς ἐκτεινόμενον κατὰ μῆκος τῶν ὄχθων τοῦ Τίγριδος. Ἡ κυριωτέρα δ' αὐτῆς πόλις ἦτο ὁ Χάραξ Σπασίνου, παρὰ τὸν μυχὸν τοῦ Περσικοῦ κόλπου. Ἡ Χαρακηνή ἀπὸ τῶν χρόνων περίπου Ἀντιόχου τοῦ Δ' τῆς Συρίας καὶ Μιθριδάτου τοῦ Α' τῆς Παρθίας (περὶ τὰ 160 π. Χ.) δυνατὸν νὰ ἀπετέλει βασιλεῖον ἀνεξάρτητον τῆς κυριαρχίας τῶν Ἀρσακιδῶν.

Ἐν ἀρχῇ τῶν ἀναμφιβόλων σειρῶν τῶν βασιλικῶν νομισμάτων τῆς Χαρακηνῆς δυνάμεθα νὰ θέσωμεν προσωρινῶς τὰ νομίσματα ἐνὸς ἢ πλειόνων βασιλέων φερόντων τὸ ὄνομα τοῦ Καμνασκήρου.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ βασιλέως.

(*Zeit f. Num.*, VIII. 208)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΜΝΙΣΚΗΡΟΥ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Ἀπόλλων καθή-
μενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ. Ϡ Τετράδρ.

Κεφαλή βασιλέως καὶ βασιλίσσης.
 Σύμβολον. Ἀγκυρα τῶν Σελευ-
 λευκιδῶν. (Gardner, *Parth.*
Coins, Πίν. VII. 25, 26).

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΜΝΑΣΚΙΡΟΥ
 ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΑΝΖΑΖΗΣ
 Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος. Χρο-
 νολογία—231—82 π. Χ. . . .
 Ρ Τετράδρ. 242 κ.

Ἰπάρχουσιν ὡσαύτως τετράδραγμα τῶν Ὑσπαοσίγου, 124 π. Χ.
 (*Zeit. f. Num.*, IV. 6) Ἀποδάκου, 109 π. Χ. καὶ Τιραίου, 50
 π. Χ. Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΙΡΑΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ.
 Τύπος—Ἡρακλῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου. Ταῦτα δ' ἀκολουθοῦνται
 ὑπὸ ἀφθόνου σειρᾶς νομισμάτων ἐκ κράματος ἢ χαλκῶν νομισμάτων
 διαφόρων βασιλέων καλουμένων Ἀττάμβηλος, Ἀβινεργλός καὶ Θεον-
 νήσης κατερχομένων μέχρι περίπου τοῦ 120 μ. Χ. ἢ καὶ βραδύτερον.
 Οἱ τύποι ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς ἀνωτέρω περιγραφέντας τοῦ Τιραί-
 ου. Ἐπὶ τῶν ἐσχάτων κομματίων αἱ ἐπιγραφαὶ δὲ εἶνε πλέον Ἑλ-
 ληνικαὶ (*Waddington, Rev. Num.*, XI. 1866 σ. 303, *Numisma-*
tique et Chronologie des Rois de Characène. A von Sallet,
Zeit. f. Num., III 249 καὶ VIII, 212). Ἐὰν τὸ χαλκοῦν νόμισμα
 τὸ ἐπιγεγραμμένον ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΧΑΡΑΣΠΟΥ ἔμπ. Κεφαλαὶ τῶν
 Διοσκούρων, ὁπισθ. Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ (*Rev. Num.* 1883, σ.
 146) ἀνήκει τῇ Χαρακηνῇ ἢ ἐτέρᾳ τινὶ χώρᾳ γείτονι τοῦ Κράτους
 τῶν Σελευκιδῶν παραμένει ἀμφίβολον.

ΠΕΡΣΙΑ

ὑποτίθεται γενικῶς ὅτι οἱ Πέρσαι, ὡς οἱ Μῆδοι καὶ οἱ Βαβυ-
 λῶνιοι, δὲν ἐγνώριζον καὶ χρῆσιν τοῦ νομίσματος, ἢ ὅτι πάντως
 δὲν εἶχον ἴδια νομίσματα πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Δαρείου, τοῦ υἱοῦ
 τοῦ Ὑστάσπου. Ἐντούτοις ὁ κ. G. Bertin ἐν ταῖς *Proceedings*
of the Society of Biblical Archaeology (1883-4 σ. 87), ἀνέ-
 γνωσε τὴν λέξιν δαρεικοῦ ἐπὶ πινακίδος Βαβυλωνικοῦ συμβολαίου,
 μετὰ χρονολογίας ἀπὸ τοῦ δωδεκάτου ἔτους τοῦ Ναβονίδου, πέντε
 ἔτη πρὸ τῆς κατακτῆσεως τῆς Βαβυλωνίας ὑπὸ τοῦ Κύρου· δὲν

εἶνε ὁμῶς βέβαιον, ὅτι ἡ λέξις σημαίνει ἐνταῦθα κέρμα νομίσματος, ἃν καὶ φαίνεται ὅτι ἀναφέρεται ὡς μέτρον τι. Ἡ ὑπαρξίς μέτρου ἢ σταθμοῦ καλουμένου δαρεικοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Βαβυλωνίοις ἀντιτίθεται πρὸς τὴν παραδεδεγμένην παραγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως δαρεικὸς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Δαρείου, ἐπειδὴ τὸ δαρεικοῦ δὲν σχετίζεται ἐτυμολογικῶς πρὸς τὴν ἀρχαίαν Περσικὴν λέξιν Daryavush, ἣτις ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ Δαρείου.¹ Οὕτω τὸ ζήτημα, ἃν οἱ Πέρσαι ἔκοψαν δαρεικοὺς πρὸ τοῦ Δαρείου, πρέπει νὰ μείνῃ πρὸς τὸ παρὸν ἀμφίβολον· ὅτι ὁμῶς ὁ Δαρεῖος ἔκοψε χρυσᾶ νομίσματα ἀρίστης ποιότητος γνωρίζομεν ἐκ τοῦ Ἡροδότου (IV. 166): «Δαρεῖος μὲν γὰρ χρυσίον καθαρῶτατον ἀπεψήσας εἰς τὸ δυνατώτατον νόμισμα ἐκόψατο.» Μέγας ἀριθμὸς τοιούτων χρυσῶν βασιλικῶν νομισμάτων ἐκυκλοφόρει ἐν ταῖς Περσικαῖς κτήσεσι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ἐκστρατείας τοῦ Ξέρξου, ἐπειδὴ ὁ Ἡρόδοτος (VI. 28) λέγει, ὅτι Πύθιος ὁ Λυδὸς ἐκέκτητο 3,993,000 τούτων, ποσότητα ἣν ὁ Ξέρξης ηὔξησεν εἰς 4,000,000. Δαρεικῶν μνημονεύουσιν ἐπίσης ὁ Θουκυδίδης (VIII. 28)· ὁ Ξενοφῶν (Ἀναβ., I, 1. 9· I, 3. 24· I, 7. 18· V. 6. 18· VII. 6. 1· Κύρου Παιδ. V. 2. 7)· ὁ Δημοσθένης (XXIV. 129)· ὁ Ἀριστοφάνης (Εκκλ., 602)· ὁ Ἀρρίανδς (Ἀνάβ. IV. 18. 7)· ὁ Διόδωρος (XVII. 66) καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Δυστυχῶς ἡ μεγάλη ὁμοιότης τῆς τεχνοτροπίας καὶ ἡ ἀπουσία πάσης ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῶν δαρεικῶν καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν κατάταξιν αὐτῶν εἰς τὰς βασιλείας καθ' ἃς πρέπει νὰ ἐγένετο χρῆσις αὐτῶν, ἥτοι ἐπὶ τῶν ἐξῆς βασιλέων: Κύρος (;) 558-529 π. X.· Καμβύσης (;) 529-521 π. X. Δα-

¹ Οἱ κ. κ. Oppert καὶ Revillout (Ann. de Num., 1884, 119) φρονοῦσιν ἐπίσης ὅτι ἡ λέξις δαρεικὸς εἶνε ἄσχετος πρὸς τὸ Δαρεῖος. Κατὰ τοὺς σοφοὺς τούτους παράγεται ἐκ τοῦ Ἀσσυριακοῦ 𐎠𐎣𐎶𐎢𐎠 (darag mana) = «ἑαθμὸς (δηλ. 110) τῆς μνᾶς» ἐκφρασίς ἐξ ἧς πιθανῶς παρήχθη καὶ ἡ ἑλληνικὴ λέξις δραχμή· ἴδε ἐντούτοις τὸν Hultsch (Metrologie, σ. 131) κλίνοντα νὰ παραδεχθῇ τὴν παραγωγὴν τῆς δραχμῆς ἐκ τοῦ δράσομαι (Πβλ. δράγμα καὶ δράξ), ἣν ἀποδίδει εἰς αὐτὴν ὁ Πλούταρχος (Λυσαν. 17) καὶ ὁ Πολυδεύκης (IX. 77).

ρεῖτος Α'. 521 - 486 π. Χ. Ξέρξης, 486 - 465 π. Χ. Ἀρταξέρξης Α'. (Μακρόχειρ), 465 - 425 π. Χ. Δαρεῖος Β'. (Νόθος), 425 - 405 π. Χ. Ἀρταξέρξης Β' (Μνήμων), 405 - 359 π. Χ. Ἀρταξέρξης Γ' (*Ωχος), 359 - 338 π. Χ. Ἀρσής, 338 - 336 π. Χ. καὶ Δαρεῖος Γ' (Κοδομαννός), 336 - 331 π. Χ. Αἱ ποικιλίαι τῶν χρυσῶν δαρεικῶν δύνανται νὰ περιγραφῶσιν ὡς ἐξῆς:

Βασιλεὺς τῆς Περσίας πωγωνοφόρος, ἐστεμμένος καὶ φέρων μακρὸν χιτῶνα, γονατίζων πρὸς δ. ἐπὶ τῆς μιᾶς κνήμης ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ φαρέτρα· ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ μακρὸν δόρυ καὶ ἐν τῇ προτεταμένῃ ἀρ. τόξον.	Ἀκανόνιστον ἐπίμηκες ἔγκοilon . . ✕ 130 κ. (Πίναξ Α'. 2.)
--	---

Τοῦ τύπου τούτου ὑπάρχουσι δύο ποικιλίαι. Ἐπὶ τῆς μιᾶς αὐτῶν ὁ βασιλεὺς κρατεῖ ἐν τῇ δεξιᾷ βραχὺ βέλος ἀντὶ τοῦ μακροῦ δόρατος, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας ἀντὶ τοῦ πωγωνοφόρου βασιλέως, εὐρίσκειται νεαρὸς Πέρσης τοξότης, φέρων μακρὸν στενὸν καὶ κατάστικτον ἔνδυμα μετὰ χειρῶν μέχρις ἀγκῶνος καὶ ἀναξυρίδων μέχρι κνημῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ καταστίκτου ὑφάσματος. Κρατεῖ δὲ μακρὸν δόρυ καὶ τόξον. Ἐν τῷ ἔγκοιλῳ δὲ τῆς ὀπισθίας ὀφείας ὑπάρχει μικρὸν γυμνὸν καὶ καθήμενον σχῆμα, παρ' αὐτῷ δ' ἔγκοιλος κεφαλὴ Πανός (;) μετὰ κεράτων ἐλάφου (Head, *Lyd. and Pers.* Πίν. I. 17).

Ὀλκὴ δὲ τῶν Περσικῶν δαρεικῶν εἶνε τὸ ἐξηκοστὸν μέρος τῆς ἐλαφροῦς Βαβυλωνικῆς ἢ Ἀσσυριακῆς μνᾶς τῶν 7800 κ. Τὰ βασιλικά Περσικὰ ἀργυρᾶ νομίσματα εἶνε κατὰ πάντα ὅμοια πρὸς τοὺς δαρεικοὺς, ἐκαλοῦντο δὲ μάλιστα ἐνίοτε διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος (Πλουτ. Κίμ. X, 11. «φιάλας δύο, τὴν μὲν ἀργυρεῖων ἐμπλησάμενον Δαρεικῶν, τὴν δὲ χρυσῶν» συνήθως ὅμως ἐκαλοῦντο, ὡς φαίνεται, σίγλοι Μηδικοὶ ἢ ἀπλῶς σίγλοι.

Ὁ Ξενοφῶν (Ἀνάβ. I. 5. 6) ὀρίζει τὴν ισχύουσαν ἀξίαν τοῦ σίγλου κατ' Ἀττικὸν νόμισμα εἰς 7¹]₂ ὀβολούς. Τοῦτο δίδει ἡμῖν ὀλκὴν 84.37 Ἀγγλικῶν κόχκων, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν πλήρη κατὰ

μέσον ὅρον ὅλην τῶν μέχρις ἡμῶν περισωθέντων σίγλων. Ἐντούτοις τὸ κανονικὸν βᾶρος δύναται νὰ ὀρισθῇ εἰς 86.45 κ., δυνατόν δὲ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς δραχμὴ ἢ ἡμιστάτηρ ἰσοφαρίζων πρὸς τὸ ἑκατοστὸν μέρος τῆς Περσικῆς ἀργυρᾶς μνᾶς τῶν 8645 κόκκων.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν σχετικὴν ἀξίαν τοῦ δαρεικοῦ καὶ σίγλου ἐξάγομεν ἐξ ἄλλου τινὸς χωρίου τοῦ Ξενοφῶντος (Ἀνάβ. I, 7. 18), ὅτι 3000 δαρεικοὶ ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Κύρου ὡς ἰσάξιοι πρὸς 10 τάλαντα, ἢ ἐν ἄλλαις λέξεσι πρὸς 60,000 ἀργυροῦς σίγλους, οὕτω δὲ εἰς δαρεικὸς εἶχεν ἀξίαν 20 σίγλων.

Ἡ σχετικὴ λοιπὸν ἀξία τοῦ χρυσοῦ πρὸς τὸν ἀργυρον πρέπει νὰ ᾔτο ἐν Ἀσίᾳ, ὡς ἐν ἀρχαιοτέρᾳ ἐποχῇ, 13.3:1 κ., ἐξ οὗ ἔχομεν:—

300 Χ Δαρεικοὶ τῶν 130 κ. $\times$ 13.3 = 518700 κ. $\mathcal{P}$ = 1 Περσικὸν τάλαντ.

5 Χ Δαρεικοὶ τῶν 130 κ. $\times$ 13.3 = 8645 κ. $\mathcal{P}$ = 1 Περσικὴ μνᾶ.

1 Χ Δαρεικὸς τῶν 130 κ. $\times$ 13.3 = 1729 κ. $\mathcal{P}$ = $\left\{ \begin{array}{l} 10 \text{ στατῆρες τῶν} \\ \quad \quad \quad 172.9 \text{ κ.} \\ 20 \text{ σίγλοι τῶν} \\ \quad \quad \quad 86.45 \text{ κ.} \\ 15 \text{ Φοινικικὰ δίδρα-} \\ \quad \quad \quad \text{χμα τῶν 115 κ.} \\ 30 \text{ Φοινικικαὶ δραχ-} \\ \quad \quad \quad \text{μαὶ τῶν 57 κ.} \end{array} \right.$

Ἐτι δὲ ὑπάρχουσι διάφοροι ποικιλίαι τοῦ σίγλου, ἐπὶ μιᾶς τῶν ὁποίων ὁ βασιλεὺς κρατεῖ ἀκινάκην ἀντὶ δόρατος· ἐπὶ ἐτέρας τείνει τὸ τόξον αὐτοῦ, ἐπὶ τρίτης δὲ παρίσταται ἡμίσωμος κρατῶν τόξον ἐν τῇ μιᾷ χειρὶ καὶ δύο βέλη ἐν τῇ ἐτέρᾳ (B. M. Head, *Lydia and Persia*, Πίν. I. 25-29).

Παρὰ τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα βασιλικά χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα, ἐπετράπη εἰς τοὺς Πέσας σατράπας καὶ ὑπηκόους βασιλεῖς νὰ κόψωσιν ἀργυρᾶ νομίσματα εἰς διάφορα μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τὰς διαφόρους αὐτῶν ἀνάγκας. Ταῦτα εὐρί-

σκει τις δεόντως περιγεγραμμένα ἐν ταῖς χώραις, εἰς ἃς ἀνήκουσι, π. Χ. ἐν Κιλικίᾳ, Φοινίκῃ, κτλ. Ἡ ἐσχάτη ποινή, ἣν ὁ Δαρεῖος ἐφῆρμωσε κατὰ τοῦ Ἀρυάνδου, τοῦ σατράπου τῆς Αἰγύπτου, δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὡς ἀπόδειξις ὅτι ὁ μέγας βασιλεὺς ἐπεφύλασεν εἰς ἑαυτὸν τὸ προνόμιον τοῦ κόπτειν ὄχι μόνον τὰ χρυσᾶ ἀλλὰ καὶ τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα, ἐπειδὴ ὁ Ἀρυάνδης ἐτιμωρήθη διὰ θανάτου, ὄχι διότι ἔκοψεν ἀργυρᾶ νομίσματα, ἀλλὰ διότι κατέσχευασεν αὐτὰ ἐκ καθαρωτέρου μετάλλου τῶν νομισμάτων αὐτοῦ τοῦ βασιλέως· μάλιστα δὲ ἡ προσβολὴ αὕτη δὲν ἐθεωρήθη ἀρκετὴ ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν θανάτωσιν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὁ Δαρεῖος κατηγόρησεν αὐτοῦ καὶ ἑτερόν τι πολὺ σοβαρώτερον, ὅτι δηλαδὴ προητοιμάζετο εἰς ἀποστασίαν (Ἡροδοτ. IV. 166). Τὰ παρὰ Ἀρυάνδου κοπέντα ἀργυρᾶ νομίσματα ἐκυκλοφόρουν καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἡροδότου (ε. α.), «καὶ νῦν ἐστὶ ἀργύριον καθαρώτατον τὸ Ἀρυανδικόν»· ἀλλὰ νῦν δὲν εἶνε γνωστὰ κέρματα αὐτοῦ, ἢ τοῦλάχιστον οὐδὲν ἀνεγνωρίσθη μέχρι τοῦδε.

Μετὰ τὴν Μακεδονικὴν κατάκτησιν.

Διπλοῦ Δαρεικοί. Ἐπὶ τῆς καταλύσεως τοῦ Περσικοῦ κράτους μετὰ τὴν παρὰ τὰ Ἀρβηλα μάχην, ἐν ἔτει 331 π. Χ., ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος ἐγένετο κύριος πάσης τῆς Ἀσίας, πιθανὸν εἶνε ὅτι οὗτος ἐπέτρεφεν ἐπὶ τινὰ χρόνον τὴν κυκλοφορίαν τῶν Περσικῶν χρυσῶν δαρεικῶν πρὶν εἰσαγάγῃ τὸ ἴδιον αὐτοῦ νόμισμα, μάλιστα δὲ ὅτι προήχθη εἰς τὸ νὰ κόψῃ νόμισμα νέον διπλοῦ μεγέθους, ἥτοι τὸν διπλοῦν δαρεικὸν ἢ τὸ χρυσοῦν τετράδραχμον. Τοῦ μέχρις ἐσχάτων σπανίου τούτου νομίσματος ἀνεκαλύφθησαν πρό τινα πολυάριθμα κομμάτια· εἶνε δὲ ἄξιον σημειώσεως, ὅτι πάντα τὰ κέρματα τοῦ Βρεταννικοῦ Μουσείου προέρχονται ἐκ τοῦ Panjāb. Οἱ ἐξῆς εἶνε αἱ ἐμοὶ γνωσταὶ ποικιλίαι αὐτῶν.

Βασιλεὺς γονατίζων, ὡς ἐπὶ τῶν δα- ρεικῶν, κρατῶν δόρυ καὶ τόξον.	Ἐγκοιλον ἀκανόνιστον διασχιζόμε- νον ὑπὸ κυματοειδῶν ἀναγλύφων γραμμῶν Χ 260 κ.
1 ὀπισθεν, ῥόπαλον.	Ἐπὶ τινων κομματίων αἱ ἐν τῷ ἐγ- κοίλῳ γραμμαὶ λαμβάνουσι τὴν μορφὴν συνθηματικοῦ ἀν καὶ ἀνευ ἐννοίας τινὸς κοσμήματος.
2 » στέφανος.	
3 » στέφανος. Ἐμπροσθεν δέ, Μ. (Πίναξ Α'. 3.)	
4 » στέφανος. Ἐμπροσθεν δέ, Χ ἢ Ἀ.	
5 » Α.	
6 » ΛΥ.	
7 » ΦΙ.	
8 » $\begin{smallmatrix} \times \\ \text{OO} \end{smallmatrix}$	
9 » Χ	
10 » Φ.	
11 » » καὶ κεραυνός.	
12 » » καὶ στέφανος.	
13 » Φ, κάτω δὲ σταφυλή.	
14 » :ΞΤΑ κάτω ΜΝΑ. Ἐμπροσθεν δὲ Φ.	
15 » Φ. Π.	
16 » ΠΠ.	

Φανερόν εἶνε ὅτι ἡ παρουσία τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ συμβόλων ἐπὶ πάντων τῶν διπλῶν δαρεικῶν ἀποκλείει τὴν ὑπόθεσιν ὅτι δυνατόν οὗτοι νὰ ἐκόπησαν πρὸ τῆς Μακεδονικῆς κατακτήσεως. Ἀλλ' ἡ σπουδαιότατη πασῶν τῶν ἀνωτέρω ἐπιγραφῶν εἶνε ἡ :ΞΤΑ ΜΝΑ, ἡ δηλοῦσα τὴν διὰ δύο δαρεικῶν ἀπόδοσιν τῆς μιᾶς μνᾶς, ἥτις ἐκτίμησις, ἐάν ὁ διπλοῦς δαρεικὸς ἐλαβεῖτο στατήρ (περὶ οὗ ὅμως οὐδεμίαν ἔχομεν μαρτυρίαν), θὰ ᾔτο κατὰ προσέγγισιν ὀρθή, ἐπειδὴ ἡ ὀλκὴ τοῦ νομίσματος εἶνε 262·7 κ. ἰσοφαρίζουσα κατὰ τὴν ἀναλογίαν $12 \frac{1}{12} : 1$, πρὸς 3283·75 κόκκους ἀργύρου, τοῦθ' ὅπερ πλησιάζει πολὺ πρὸς ἡμίσειαν Ἀττικὴν μνᾶν τῶν 6750 κ.

Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα, ἅτινα φαίνονται ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τοὺς διπλοῦς δαρεικοὺς κατὰ τέχνην καὶ γράμματα τοῦ νομισμα-

τοκοπέιου, εἶνε τὰ λεοντοφόρα τετράδραχμα Ταρσικοῦ τύπου καὶ Ἀττικῆς ὀλκῆς, τὰ κοπέντα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ σατράπου Μαζαίου, πιθανῶς ὅτε οὗτος ἦτο διοικητὴς τῆς Βαβυλῶνος μετὰ τοῦ 331 καὶ 328 π. Χ. (σελ. 340), ἐξακολουθοῦντα δὲ ἀνωνύμως μεθ' Ἑλληνικῶν γραμμάτων, μονογραφημάτων ἢ συμβόλων ἐν τῷ πεδίῳ, ἐξ ὧν ὁ στέφανος, τὰ Μ, ΛΥ, Α καὶ Π ἀπαντῶσιν ὡσαύτως ἐπὶ τῶν διπλῶν δαρεικῶν. Ἡ Ἰνδικὴ προέλευσις ἀμφοτέρων τῶν νομισματικῶν κλάσεων τούτων δὲν ἀντιτίθεται πρὸς τῆς ὑποτιθεμένην Βαβυλωνικὴν αὐτῶν καταγωγὴν, ἥτις καθίσταται ἔτι πιθανωτέρα ἐκ τούτου, ὅτι ὁ Σέλευκος, πιθανῶς ὅτε ἐν ἔτει 312 ἀνεκτήσατο τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ σατραπείαν τῆς Βαβυλῶνος, ἐξηκολούθησε τὴν σειρὰν τῶν λεοντοφόρων τετραδράχμων, προσθέτων τὴν ἄγκυραν, ἔμβλημα αὐτοῦ, συγχρόνως δ' ἀντικατέστησε τοὺς διπλοὺς δαρεικοὺς διὰ τῶν ἐξῆς ἀνωνύμων διπλῶν χρυσῶν στατήρων.

Κεφαλὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου φέρουσα
δέρμα ἐλέφαντος.
(*Rev. Num.*, 1883, Πίν. IV.1.)

Νίκη ἱσταμένη, ὡς ἐπὶ τῶν χρυσῶν
στατήρων τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ἐν
τῷ πεδίῳ κεφαλὴ τοῦ κερασφό-
ρου ἵππου, καὶ ΔΙ. X 256 κ.

Τοῦ τύπου τούτου εἶνε γνωστὰ καὶ χαλκὰ νομίσματα, φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ἄτινα, ὡς καὶ τὰ λοιπά, προέρχονται πάντοτε ἐκ τῆς ἀπωτάτω Ἀνατολῆς.

ΒΑΚΤΡΙΑ ΚΑΙ ΙΝΔΙΑ

Ἐκ τῶν διαδόχων τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ ἀπωτάτῳ Ἀνατολῇ οἱ Ἑλληνοῖνδοὶ βασιλεῖς, οἵτινες ἤρχον τῶν μετὰ τὸν Ὠξου καὶ Γάγγου χωρῶν, ἀφῆκαν ἡμῖν σπουδαιοτάτην καὶ τὰ μάλα ἐνδιαφέρουσαν σειρὰν νομισμάτων, ἐξ ἧς γνωρίζομεν πᾶν ὅ,τι εἶνε πιθανὸν νὰ μάθωμεν ποτε περὶ τῆς ἱστορίας τῶν χωρῶν τούτων, ἀπὸ τοῦ χρόνου ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος μετὰ τῶν κατακτητικῶν αὐτοῦ στρατῶν εἰσήγαγε τὸ πρῶτον εἰς Βακτρίαν καὶ Ἰνδίαν τὴν γλῶσσαν, τὴν θρησκείαν καὶ τὸν πολιτισμὸν τῶν Ἑλλήνων, μέχρι τῆς ἐπι-

δρομῆς τῶν Σκυθῶν βαρβάρων καὶ τῆς τελικῆς ἀποσβέσεως παντὸς ἰχνους Ἑλληνικῆς ἐν Ἰνδίαῖς ἐπιρροῆς, κατὰ τὸν δεύτερον αἰῶνα μ. Χ..

Ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ δὲν θὰ ἐπιχειρήσω νὰ ἐκθέσω τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλληνοϊνδικῶν νομιμισματοκοπιῶν πέραν τῆς βασιλείας τοῦ Ἑρμαίου (περὶ τὰ 50 π. Χ.), τοῦ τελευταίου τῆς μακρᾶς σειρᾶς τῶν φερόντων Ἑλληνικὰ ὀνόματα βασιλέων. Τῶν βασιλέων τούτων, οἵτινες ἀρχίζουσιν ἀπὸ τοῦ Διοδότου (περὶ τὰ 250 π.Χ.) καὶ παύουσι μετὰ τοῦ Ἑρμαίου, ὑπάρχουσι περὶ τοὺς τριάκοντα· φαίνεται δὲ ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦσαν σύγχρονοι, ἄρχοντες διαφόρων τμημάτων μεταξὺ τοῦ ἄνω Ὠξοῦ πρὸς βορρᾶν, τοῦ Ἰούμνα πρὸς ἀνατολὰς καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς νότον. Ἐπὶ ἓνα δὲ περίπου αἰῶνα (250-150 π. Χ.) τὰ τετράδραχμα ἀκολουθοῦσι τὸν Ἀττικὸν σταθμητικὸν κανόνα, εἶνε δὲ καθαρῶς Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος, αἱ δὲ εἰκόνες τῶν βασιλέων ἀντιγράφουσι θαυμασίως πιστότατα τὸ φυσικόν· τὰ δὲ σχήματα τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν θεοτήτων, ἅτινα ἀποτελοῦσι τοὺς ὀπισθοτύπους, προδίδουσι τὴν ἐπιδεξιάν χεῖρα τοῦ Ἑλλήνος τεχνίτου· ἀλλ' ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἡλιοκλέους, υἱοῦ τοῦ Εὐκρατίδου, συμβαίνει μεταβολή τις. Ὁ Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν ὑποχωρεῖ πρὸ ἐγγωρίου τινὸς Ἰνδικοῦ κανόνος, δυναμένου νὰ ταῦτισθῇ πρὸς τὸν Περσικὸν κατὰ τι ἡλαττωμένον κανόνα. Ἐκτοτε δ' ὁ στατῆρ ἔλκει ὅχι πλέον τῶν 152 κ. περίπου, τὸ δὲ τέταρτον τοῦ στατῆρος (ἢ δραχμὴ (;)) περὶ τοὺς 38 κ. Συγχρόνως δὲ Πρακритικὴ μετάφρασις τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς τῆς ἐμπροσθίας ὀφείας τίθεται ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀφείας τοῦ νομίσματος, νέαι δὲ καὶ παράδοξοι θεότητες ἀρχονται ἐμφανίζομεναι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὡς ὀπισθότυπα. Ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου κυρίως, στερούμεθα τὸ λεπτὸν νῆμα τῶν ἱστορικῶν δεδομένων, ἅτινα μέχρι τοῦ σημείου τούτου βοηθοῦσιν ἡμῖν εἰς ὀρισμὸν τῆς τάξεως τῆς διαδοχῆς τῶν βασιλέων μετὰ τινος κατὰ προσέγγισιν βεβαιότητος. Ἀπὸ Ἡλιοκλέους μέχρις Ἑρμαίου ἡ ταξινόμησις εἶνε ὅλως ὑποθετική. Ἡ κατάταξις, ἣν παρεδέχθη ἐἰς τὰς ἐπομένας σελίδας,

εἶνε ἐκείνη, καθ' ἣν ἐκ τῆς ἀναλογίας τῶν τύπων, τῆς τεχνοτροπίας καὶ ἐπιγραφῆς κατετάχθησαν τὰ νομίσματα ἐν τῷ Βρεταννικῷ Μουσείῳ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Gardner.

Ὁ ἀναγνώστης, ὅστις θέλει νὰ μελετήσῃ τὸ θέμα λεπτομερέστερον, παραπέμπεται εἰς τὰς μελέτας τοῦ στρατηγοῦ Gunnigham ἐν τῷ *Numismatic Chronicle* περὶ τῶν νομισμάτων τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ διαδόχων τοῦ Ἀλεξάνδρου, εἰς τοῦ von Sallet, *Nachfolger Alexanders d. Gr. in Bactrien und Indien*, ἐν τῇ *Zeit f. Num.*, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Gardner, *Catalogue of the Coins of the Greek and Scythic kings of Bactria and India*, 1886.

Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας, 327 - 323 π. X. Τετράγωνα χαλκᾶ νομίσματα (*Zeit. f. Num.*, VI. Πίν. IV. 1.)· ἔμπ. Κεφαλὴ Ἡρακλέους, ὀπισθ. Ῥόπαλον καὶ τόξον.

Σωφύτης, μετὰ τὸ 306 π. X. ὑποτελὴς τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Σελεύκου ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἰνδοῦ. **Ρ** Ἀττικάι δραχμαί. *Ἐπιγρ.* ΣΩΦΥΤΟΥ, ὀπισθ. Ἀλέκτωρ (B. M. *Guide*, XXVIII. 17).

Ἀντίοχος Β'. τῆς Συρίας, πρὸ τοῦ 250. **Ρ** Τετράδρ. καὶ δραχμή, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, Ζεὺς κραδαίνων κεραυνόν, παρὰ τοὺς πόδας δ' αὐτοῦ ἀετός.

Διόδοτος. Οὗτος φαίνεται ὅτι ἀπέστη τοῦ Ἀντιόχου ἢ ὅτι ἀνεγνωρίσθη βασιλεὺς παρ' αὐτοῦ περὶ τὰ 250 π. X.

Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΟΔΟΤΟΥ. **Χ** καὶ **Ρ** Ζεὺς ἐξακοντίζων κεραυνόν, παρὰ τοὺς πόδας δὲ αὐτοῦ ἀετός (*Πίναξ Δ'* 4.). **Α** Ἀρτεμις λαμπαδηφόρος τρέχουσα καὶ κύων παρ' αὐτῇ (B. M. *Cat.*, Πίν. I. 9).

Εὐθύδημος Α', σύγχρονος Ἀντιόχου τοῦ Γ' τῆς Συρίας (222-187 π. X.). **Χ** καὶ **Ρ** ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ, Ἡρα-

κλῆς γυμνὸς καθήμενος ἐπὶ βράχων· κεφαλαὶ πωγωνοφόρου Ἡρακλέους καὶ Διὸς, ὅπισθ. Ἴππος βαδίζων ὑπερηφάνως (B. M. Cat., Πίν. II. 7).

Δημήτριος, υἱὸς Εὐθυδήμου τοῦ Α'. Οὗτος ἐπεξέτεινεν ἐν Ἰνδία τὰς κτήσεις αὐτοῦ. **Α** τετράδρ. δραχμ. καὶ ὀβολοί, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ διαδήματος, ὅπισθ. Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, συνηθέστερον δὲ κεφαλὴ βασιλέως μετὰ δορᾶς ἐλέφαντος, ὅπισθ. Ἡρακλῆς ἱστάμενος καὶ στέφων ἑαυτόν. (Πίναξ ΔΓ' 5). **Α** Κεφαλὴ Ἡρακλέους, ὅπισθ. Ἀρτεμις ἀκτινοστεφῆς ἱσταμένη. Ἀσπίς, ὅπισθ. Τρίαινα. Κεφαλὴ ἐλέφαντος, ὅπισθ. Κηρύκειον· πρὸς τούτοις τετράγωνα **Α** ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΙΚΗΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ὅπισθ. κεραυνὸς καὶ Ἰνδοβακτριανὰ ἐπιγρ., (B. M. Cat., Πίν. II. 9-12. III 1, 2. XXX. 1, 3).

Εὐθύδημος Β'. υἱὸς τοῦ Δημητρίου. **Α** Τετράδρ. καὶ δρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ, Παιδικὴ κεφαλὴ τοῦ βασιλέως, ὅπισθ. Ἡρακλῆς κατ' ἐνώπιον (Πίναξ ΔΓ' 6) **Α** καὶ νικέλιον, Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ὅπισθ. Τρίπους. Πωγωνοφόρος κεφαλὴ Ἡρακλέους, ὅπισθ. Ἴππος (B. M. Cat., Πίν. III. 3-7).

Πανταλέων, σύγχρονος ἢ διάδοχος Εὐθυδήμου τοῦ Β'. **Α** Τετράδρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ, Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου κρατῶν ἀγαλμάτιον Ἑκάτης (B. M. Cat., Πίν. XXX. 4). **Α** τετράγωνα, Ἑλληνικαὶ καὶ Ἰνδικαὶ Παλικά ἐπιγρ., Σχῆμα ὀρχούμενον, ὅπισθ. Λέων (ἐν. ἀ., Πίν. III. 9). Νικέλινα καὶ **Α** στρογγύλα, Κεφαλὴ Διονύσου, ὅπισθ. Πάνθηρ.

Ἀγαθοκλῆς, σύγχρονος ἢ διάδοχος τοῦ Πανταλέοντος. **Α** Τετράδρ. ἀναμνηστικὰ τῶν προκατόχων αὐτοῦ (α) Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, κεφαλὴ Ἀλεξάνδρου ἐν λεοντῇ, ὅπισθ. ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ, Ζεὺς ἀετοφόρος ἐπὶ θρόνου καθήμενος (Num. Chron., 1880 Πίν.

X. 1). (β) Ἀντιόχου τοῦ Β' (;) ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ὅπισθ. ἡ αὐτὴ ἐπιγρ., ὡς ἐπὶ τοῦ προηγουμένου, Ζεὺς ἄρ. ἐξακοντίζων κεραυνὸν (B. M. Cat., Πίν. XXX. 5). (γ) τοῦ Διοδότου, ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, ὅπισθ. ὡς τὸ προηγούμενον (Πίναξ ΛΓ'. 7.) (δ) Εὐθυδήμου ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ ΘΕΟΥ. Ὅπισθ., ἐπιγρ. ὡς ἐπὶ τοῦ προηγουμένου, Ἡρακλῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου (B. M. Cat., Πίν. IV. 3). Ἐπίσης Α τετράδρ., καὶ ἡμίδρ. μετὰ μόνου τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀγαθοκλέους, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ, Ζεὺς ἱστάμενος φέρων Ἑκάτην (ἐ. ἀ. Πίν. IV. 4). Νικέλινά καὶ Α (στογγύλα), Προτομὴ Διονύσου. ὅπ. πάνθηρ. Α τετράγωνα μετὰ διγλώσσων (Ἑλληνικῶν καὶ Ἰνδικῶν Παλικῶν ἐπιγραφῶν, Σχῆμα ὀρχούμενον, ὅπισθ. Λέων, κτλ. ἐ. ἀ. Πίν. VI. 9). Α Ἀρία Παλικὴ ἐπιγρ., Βουδδικὸν ἄλσος, ὅπισθ. Ἱερὸν δένδρον (ἐν. ἀ. Πίν. IV. 10).

Ἀντίμαχος, σύγχρονος τοῦ Ἀγαθοκλέους. Α Τετράδρ. ἀναμνηστικὰ τοῦ προγόνου αὐτοῦ Διοδότου, ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, ὅπισθ. ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ ΘΕΟΥ, Ζεὺς πρὸς ἄρ. κραδαίνων κεραυνὸν (B. M. Cat. Πίν. XXX. 6). Ἐπίσης Α τετράδρ., δρ., ἡμίδρ. καὶ ὀβολοί. Κεφαλὴ Ἀντιμάχου μετ' εὐρείας Μακεδονικῆς καυσίας, ὅπισθ. ΒΑΣΙΛΕΟΣ ΘΕΟΥ ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ Ποσειδῶν ἱστάμενος κρατῶν τρίαιναν καὶ κλάδον φοίνικος (Πίναξ. ΛΕ'. 1). Α. Ἐλέφας, ὅπισθ. Νίκη ἐπὶ πρῶρας (B. M. Cat., Πίν. XXX. 7).

Εὐκρατίδης, βασιλεὺς τῆς Βακτρίας καὶ Ἰνδικῆς, περὶ τὰ 200-150 π. Χ. Α μέγα νόμισμα εἴκοσι στατήρων ὀλκῆς, τὸ μέγιστον τῶν ὑπαρχόντων ἀρχαίων χρυσῶν νομισμάτων, ἀποκείμενον δὲ νῦν ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Ἑθνικῇ Βιβλιοθήκῃ. Ἐμπρ. Προτομὴ βασιλέως μετὰ κράνους κοσμουμένου διὰ κεράτων καὶ ὠτὸς ταύρου, ὅπισθ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ, οἱ Διόσκουροι ἔφιπποι (Rev. Num., 1867, σ. 382). Ἐπίσης Α στατῆρες ὁμοιότυποι. Α τετράδρ. καὶ δρ. Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ, ἐνίοτε προσθήκη τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ. Προτομὴ μετὰ διαδήματος ἢ κράνους,

ὄπισθ. Οἱ Διόσκουροι ἔφιπποι (Πίναξ ΔΕ'. 2.), ἡ Ἀπόλλων ιστάμενος. Α ὀβολοί, Πῖλοι τῶν Διοσκούρων. Τῶν νομισμάτων τοῦ βασιλέως τούτου ὑπάρχουσι πολυάριθμοι βαρβαρικά ἀπομιμήσεις. Ὑπάρχει ὡσαύτως ἡμιδραχμον μετὰ διγλώσσου (Ἀριανῆς καὶ Ἑλληνικῆς) ἐπιγραφῆς, τύπος — οἱ Διόσκουροι ιστάμενοι (B. M. Cat., Πίν. XXX. 9.). Α στρογγύλα μεθ' Ἑλληνικῶν καὶ τετράγωνον μετὰ διγλώσσων ἐπιγρ., ἔμπ. Κεφαλὴ βασιλέως ἡ Ἀπόλλωνος, ὄπισθ. Ἴππος· ἵππεύς· οἱ Διόσκουροι· οἱ πῖλοι τῶν Διοσκούρων· Νίκη· Ζεὺς καθήμενος (B. M. Cat., Πίν. VI. 1-8. XXX. 10-12).

Εὐκρατίδης μετὰ Ἡλιοκλέους καὶ Λαοδίκης.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΕΥΚΡΑΤΙΔΗΣ ΔΗΣ Προτομή κρανοφόρος τοῦ Εὐκρατίδου. (B. M. Cat., Πίν. VI. 9, 10.)	ΗΛΙΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΗΣ Προτομαὶ Ἡρακλέους ἀστεφοῦς καὶ Λαοδίκης μετὰ διαδήματος. Α Τετράδρ. καὶ δρ.
--	--

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ λέξις υἱὸς πρέπει νὰ ὑπονοηθῇ ὡς ὁ συνδετικὸς δεσμὸς μετὰ τῶν δύο ὄψεων τοῦ νομίσματος, ἐπομένως ὅτι ὁ Ἡλιοκλῆς καὶ ἡ Λαοδίκη ἦσαν ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Εὐκρατίδου. Ἐν τούτοις ὁ von Sallet ὑποθέτει ὅτι ὁ Εὐκρατίδης ἔκοψε τὸ νόμισμα τοῦτο ἐπὶ τῶν γάμων τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἡλιοκλέους μετὰ ἡγεμονίδος, καλουμένης Λαοδίκης, ἥτις πιθανὸν ὅτι ἦτο ἔγγονος Ἀντιόχου τοῦ Γ' τῆς Συρίας.

Πλάτων, σύγχρονος τοῦ Εὐκρατίδου. Μοναδικὸν τετράδραχμον αὐτοῦ μετὰ χρονολογίας, ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ. Προτομή τοῦ βασιλέως μετὰ κράνους, ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν τοῦ Εὐκρατίδου, ὄπισθ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ, Ἡλιος ἐπὶ τεθρίππου κατ' ἐνώπιον. Χρονολογία [P]MI, 147 = 166 τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν (B. M. Cat., Πίν. VI. 11).

Ἡλιοκλῆς, περὶ τὰ 155-125 π. Χ, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Εὐκρατίδου, πιθανῶς ὁ τελευταῖος Ἑλλήν βασιλεὺς, τῶν ἀρξάντων τῆς πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἰνδικοῦ Καυκάσου χώρας.

Προτομή Ἡλιοκλέους μετὰ διαδήματος. (Πίναξ ΑΕ', 3, καὶ B. M. Cat., Πίν. XXXI. 1.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΛΙΟΚΛΕΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ Ζεὺς ἱστάμενος κρατῶν κεραυνὸν καὶ σκῆπτρον ἢ καθήμενος καὶ κρατῶν Νίκην καὶ σκῆπτρον Α Τετράδρ. Α Δρ.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα εἶνε συνήθως βαρβάρου τέχνης. Ὅπισθότυποι — Ζεὺς ἱστάμενος ἵππος. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τούτου ἢ ἐτέρου τινὸς Ἡλιοκλέους, ὁ Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν ὑπεκελίσθη ὑπὸ ἐγχωρίου σταθμητικοῦ κανόνος ἀργύρου, οὗτινος ὁ μὲν στατῆρ ἔλκει 150 κ. τὸ δὲ τέταρτον τοῦ στατῆρος 38 κ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΗΛΙΟΚΛΕΟΥΣ Προτομή τοῦ Ἡρακλέους.

Ἀριανὴ ἐπιγρ., Ζεὺς ἱστάμενος, ὡς ἄνωτέρω . . Α 156 καὶ 34 κ. (B. M. Cat., Πίν. VII. 5, 6.)

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα εἶνε τετράγωνα μετὰ διγλώσσων ἐπιγραφῶν, ὅπισθ., Ἐλέφας ἢ ταῦρος Ἰνδικὸς (B. M. Cat., Πίν. VII. 7, 8).

Ἀντιαλκίδας, περὶ τὰ 150 π. Χ. Α Ἀττικ. τετράδρ. καὶ Ἰνδικὸς τετράγωνος στατῆρ· ὁ τελευταῖος μετὰ διγλώσσου ἐπιγραφῆς.

Προτομή βασιλέως, μετὰ διαδήματος. (B. M. Cat., Πίν. VII, 9.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΑΝΤΙΑΛΚΙΔΟΥ Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος ἐπὶ θρόνου, μετὰ προτομῆς ἐλέφαντος ἐγείροντος τὴν προβοσκίδα αὐτοῦ πρὸς τὴν Νίκην . . Α Τετράδρ.

Ὅμοιως· ἐν τούτοις ὁ βασιλεὺς ἀπαντᾷ ἐνίοτε μετὰ κράνους ἢ φέρων καυσίαν.

Ὅμ. Ἀλλ' ὁ ἐλέφας εἰς διαφόρους στάσεις. Α Ἰνδικ. $\frac{1}{4}$ στατῆρος

Στρογγύλα καὶ τετράγωνα Α. Προτομή Διός, ὅπισθ. Πῖλοι τῶν Διοσκούρων· προτομή τοῦ βασιλέως, ὅπισθ. Ἐλέφας (B. M. Cat. Πίν. VIII. 1-4).

Ἀντιαλκίδας καὶ **Λυσίας** Δίγλωσσα τετράγωνα **Α**. ἔμπ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΙΚΗΤΟΥ ΛΥΣΙΟΥ, Προτομή Ἡρακλέους πωγωνοφόρου, ὀπισθ. Ἀριανὴ ἐπιγραφή περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ Ἀντιαλκίδου. Τύπος — Πῖλοι τῶν Διοσκούρων. (Νομισμ. Μουσεῖον Βοδλιανῆς Βιβλιοθήκης).

Θεόφιλος. Δίγλωσσα τέταρτα στατῆρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ, Προτομή μετὰ διαδήματος. ὀπισθ. Ἡρακλῆς στέφων ἑαυτὸν. **Α** τετράγωνο — Προτομή Ἡρακλέους, ὀπισθ. Κέρας Ἀμαλθείας (B. M. Cat., Πίν. XXXI. 3, 4).

Λυσίας, περὶ τὰ 150 π.Χ. Ἰνδικὸς σταθμητικὸς κανὼν, τέταρτα στατῆρος, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΙΚΗΤΟΥ ΛΥΣΙΟΥ, Προτομή Ἡρακλέους πωγωνοφόρου, ὀπισθ. Ἀριανὴ ἐπιγραφή, Ἡρακλῆς στέφων ἑαυτὸν.

Κυκλοτερῆ καὶ τετράγωνο **Α**, Προτομή Ἡρακλέους, ὀπισθ. Ἐλέφας (B. M. Cat., Πίν. VIII. 5-9).

Διομήδης. Δίγλωσσα ἀργυρᾷ τέταρτα στατῆρος, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΔΙΟΜΗΔΟΥ, ὀπισθ. Οἱ Διόσκουροι ἱστάμενοι ἢ ἱππεύοντες. **Α** Οἱ Διόσκουροι ἱστάμενοι, ὀπισθ. Ἰνδικὸς ταῦρος (B. M. Cat., Πίν. VIII. 10-14).

Ἀρχέδιος. Δίγλωσσοι **Ρ** στατῆρες καὶ τέταρτα στατῆρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς. Προτομή τοῦ βασιλέως μετὰ διαδήματος ἢ περικεφαλαίας, ὀπισθ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΑΡΧΕΒΙΟΥ, Ζεὺς κατ' ἐνώπιον κρατῶν σκῆπτρον καὶ ἐξακοντίζων κεραυνόν. **Α** (στρογγύλα), Νίκη, ὀπισθ., Γλαῦξ (τετράγωνο), Ἐλέφας, ὀπισθ. Γλαῦξ καὶ Προτομή τοῦ Διός, ὀπισθ., Πῖλοι τῶν Διοσκούρων (B. M. Cat., Πίν. IX. 1-7 καὶ XXXI. 5).

Ἀπολλόδοτος. Πιθανὸν νὰ ὑπῆρξαν δύο βασιλεῖς τοῦ ὀνόματος τούτου. Τὰ νομίσματα εἶνε πάντοτε δίγλωσσα καὶ ἀκολουθοῦσι τὸν Ἰνδικὸν σταθμητικὸν κανόνα. **Ρ** τέταρτα στατῆρος,

στρογγύλα ἢ τετράγωνα, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Ἐλέφας, ὀπισθ. Ἰνδικὸς ταῦρος· καὶ τετράγωνα Α, Ἀπόλλων ἱστάμενος, ὀπισθ. Τρίπους (B. M. Cat., Πίν. 18, 8-13). Μεταγενεστέρα τεχνοτροπία (ἴσως Ἀπολλόδοτος Β'), Ρ στατῆρες, ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, ὀπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη (Πίναξ ΛΑ'. 2). Τέταρτα στατῆρος ὅμοια, ἀλλ' ἄνευ τῆς λέξεως ΜΕΓΑΛΟΥ, καὶ ἄλλα φέροντα ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ. Α στρογγύλα καὶ τετράγωνα, Ἀπόλλων ἱστάμενος ἢ καθήμενος, ὀπισθ. Τρίπους. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ, ὁμοίως (B. M. Cat., Πίν. X. 1-9).

Στράτων Α', σύγχρονος τοῦ Ἡλιοκλέους. Δίγλωσσοι Ρ στατῆρες καὶ τέταρτα στατήρων ὀλκῆς Ἰνδικῆς, καὶ Α ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ (ἢ ΔΙΚΑΙΟΥ) ΣΩΤΗΡΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ, Προτομή μετὰ κράνους ἢ διαδήματος, ὀπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη (B. M. Cat., Πίν. X. 10-13. XI. 1. XXXI. 6). Τετράγωνα Α Προτομή Ἡρακλέους, ὀπισθ. Νίκη· Ἀπόλλων ἱστάμενος, ὀπισθ. τρίπους. Στρογγύλα Α, Προτομή Ἀπόλλωνος, ὀπισθ. Φαρέτρα (B. M. Cat., Πίν. XI. 2-5).

Ἀγαθόκλεια, σύζυγος (;) Στράβωνος τοῦ Α'. Τετράγωνα δίγλωσσα Α ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΘΕΟΤΡΟΠΟΥ ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΑΣ, Προτομή κρανοφόρος, ὀπισθ. Ἡρακλῆς καθήμενος ἐπὶ βράχων (B. M. Cat., Πίν. XI. 6).

Στράτων Β', υἱὸς Στράβωνος τοῦ Α'. Δίγλωσσα Ρ τέταρτα στατῆρος ὀλκῆς Ἰνδικῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΥΙΟΥ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ Προτομή μετὰ διαδήματος, ὀπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη· ἄλλα δὲ φέρουσι ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ B. M. Cat., Πίν. XXXI. 7).

Μένανδρος, μνημονευόμενος ὑπὸ τοῦ Στράβωνος (XI, 11. 1) ὡς ἐπεκτείνας τὸ κράτος αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τοῦ Ἰσά-

μου (παραποτάμου τοῦ Γάγγου, ἴσως ἐπέκεινα τοῦ Ζούμνα). Δίγλωσσοι Ρ στατῆρες καὶ τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ. Συνήθεις τύποι — Προτομή μετὰ διαδήματος ἢ κράνους, ὅπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη· ἔμπ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ὅπισθ. Γλαῦξ. Τετράγωνα Α, ἔμπ. Προτομή βασιλέως, ὅπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη· ἔμπ. Προτομή Ἀθηνᾶς, ὅπισθ. Ἴππος ἀνορθούμενος, Νίκη, ἀσπίς, γλαῦξ· ἔμπ. Κεφαλὴ ταύρου, ὅπισθ. Τρίπους· ἔμπ. Κεφαλὴ ἐλέφαντος, ὅπισθ. Ρόπαλον· ἔμπ. Τροχός, ὅπισθ. Φοῖνιξ· ἔμπ. Νεαρά ἄρρην κεφαλὴ, κάμηλος, ἐλέφας, κεφαλὴ κάπρου, ὅπισθ. Δελφίς, κεφαλὴ ταύρου, κέντρον ἐλέφαντος, κλάδος φοίνικος. Ἐπίσης τετράγωνα Α φέροντα ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ, ἔμπ. Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, ὅπισθ. Λέων (B. M. Cat., Πίν. XI, 7-13. XII. 1-7. XXXI. 8-12).

Ἐπανδρος. Δίγλωσσα ἀργυρᾷ τέταρτα στατῆρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΕΠΑΝΔΡΟΥ, Προτομή μετὰ διαδήματος, ὅπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη. Τετράγωνα Α, Νίκη στεφανηφόρος, ὅπισθ. Ἰνδικὸς ταῦρος (B. M. Cat., Πίν. XXXI. 13 καὶ XII. 8).

Διονύσιος. Δίγλωσσα ἀργυρᾷ τέταρτα στατῆρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, Προτομή βασιλέως μετὰ διαδήματος, ὅπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη. Τετράγωνα Α. Ἀπόλλων ἱστάμενος. ὅπισθ. Τρίπους· βασιλικὸν διάδημα (B. M. Cat., Πίν. XII. 9. XXXI. 14).

Ζωῆλος. Δίγλωσσα ἀργυρᾷ τέταρτα στατῆρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΥ (ἢ ΣΩΤΗΡΟΣ ΖΩΙΛΟΥ), Προτομή βασιλέως μετὰ διαδήματος, ὅπισθ. Ἡρακλῆς ἱστάμενος ἢ Ἀθηνᾶ μαχομένη.

Κυκλικά καὶ τετράγωνα Α, ἔμπ. Ἀπόλλων ἱστάμενος, ὅπισθ. Τρίπους, ἔμπ. Κεφαλὴ Ἡρακλέους, ὅπισθ. Τόξον καὶ γωρυτὸς ἐν στεφάνῳ κισσοῦ (B. M. Cat., Πίν. XII. 10-13. XXXII. 1, 2).

Ἀπολλοφάνης. Δίγλωσσα Ρ τέταρτα στατῆρος Ἰνδικῆς

ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥ (οὐτω), Προτομή μετὰ κράνους(;), ὅπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη (B. M. Cat., Πίν. XIII. 1).

Ἀρτεμίδωρος. Δίγλωσσοι **Ρ** στατῆρες καὶ τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΙΚΗΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, Προτομή μετὰ διαδήματος ἢ κράνους, ὅπισθ. Ἀρτεμις τοξεύουσα (type parlant). Νίκη στεφανηφόρος (B. M. Cat., Πίν. XXXII. 3-5).

Τετράγωνα **Α**, Ἀρτεμις ἱσταμένη κατ' ἐνώπιον, ἐξάγουσα βέλος ἐκ τῆς φαρέτρας, ὅπισθ. Ἰνδικὸς ταῦρος (B. M. Cat., Πίν. XIII. 2).

Ἀντίμαχος Β'. (Νικηφόρος). Δίγλωσσα ἀργυρᾶ τέταρτα στατήρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ, Νίκη στεφανηφόρος, ὅπισθ. Βασιλεὺς ἔφιππος.

Τετράγωνα **Α**, ἔμπ. Αἰγίς, ὅπισθ. Στέφανος καὶ φοῖνιξ (B. M. Cat., Πίν. XIII. 3, 4).

Φιλόξενος. Δίγλωσσοι ἀργυροὶ στατῆρες καὶ τετράγωνα τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΙΚΗΤΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ, Προτομή μετὰ διαδήματος ἢ κράνους, ὅπισθ. Βασιλεὺς ἔφιππος. Τετράγωνα **Α**, ἔμπ. Τύχη ἢ Πόλις, ἱσταμένη μετὰ κέρατος Ἀμαλθείας, ὅπισθ. Ἰνδικὸς ταῦρος ἔμπ. Ἥλιος ἱστάμενος, ὅπισθ. Νίκη στεφανηφόρος (B. M. Cat., Πίν. XIII. 5-10).

Νικίας. Δίγλωσσα ἀργυρᾶ τέταρτα στατήρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΝΙΚΙΟΥ, Προτομή μετὰ διαδήματος, ὅπισθ. Σχῆμα ἀνθρώπινον ἱστάμενον καὶ φοῖνικα κρατοῦν (B. M. Cat., Πίν. XXXII. 6.)

Τετράγωνα **Α**, ἔμπ. Προτομή μετὰ διαδήματος, ὅπισθ. Ἴππεὺς ἔφιππος ἢ ἄγκυρα μετὰ δελφῖνος ἐλίσσομένου περὶ αὐτὴν (B. M. Cat., Πίν. XIII, 11, 12).

Ἰππόστρατος. Δίγλωσσοι **Ρ** στατῆρες καὶ τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΙΠΠΟΣΤΡΑΤΟΥ, Προτομή μετὰ διαδήματος, ὀπισθ. Τύχη ἢ Πόλις ἱσταμένη. Ἔτερα μετὰ τοῦ προσθέτου τίτλου ΜΕΓΑΛΟΥ, ὀπισθ. Βασιλεὺς ἔφιππος (B. M. Cat., Πίν. XIV. 1-5).

Τετράγωνα **Α**, ἔμπ. Τρίτων φέρων δελφῖνα καὶ περδάλιον, ὀπισθ. Θεὰ πυργοστεφῆς κρατοῦσα φοίνικα· ἔμπ. Ἀπόλλων ἱστάμενος, ὀπισθ. Τρίπους· ἔμπ. Μορφή, καθημένη ἐπὶ θρόνου, κατ' ἐνώπιον, ὀπισθ. Ἴππος (B. M. Cat., Πίν. XIV, 6-8).

Ἀμύντας. Δίγλωσσοι **Ρ** στατῆρες καὶ τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ ΑΜΥΝΤΟΥ. Προτομή κρανοφόρος μετὰ διαδήματος, φέρουσα καυσίαν ἢ καὶ γυμνή, ὀπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη ἢ Ζεὺς Νικηφόρος καθημένος ἐπὶ θρόνου κατ' ἐνώπιον (B. M. Cat., Πίν. XIV, 9, 10).

Τετράγωνα **Α**, Προτομή θεοῦ πωγωνοφόρου καὶ ἀκτινοστεροῦς, φέροντος Φρύγιον πῖλον ἢ τιάραν, ὀπισθ. Ἀθηνᾶ ἱσταμένη (B. M. Cat., Πίν. XIV, 11).

Τήλεφος. Δίγλωσσα **Ρ** τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΤΗΛΕΦΟΥ, Σκύθης (;) ὁ γίγας ἔχων ὄφεις ἀντὶ ποδῶν, κρατῶν σφῦραν ἐν ἐκάστη τῶν χειρῶν, ὀπισθ. Ἥλιος ἀκτινοστεφῆς καὶ ἄρρην παράστασις φέρουσα στέφανον ἢ κερασφόρος, ἱσταμένη δὲ κατ' ἐνώπιον (B. M. Cat., Πίν. XXXII, 7).

Ερμαῖος. Δίγλωσσοι **Ρ** στατῆρες καὶ τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΡΜΑΙΟΥ, Προτομή μετὰ διαδήματος ἢ κράνους, ἢ βασιλεὺς ἔφιππος, ὀπισθ. Ζεὺς ἐπὶ θρόνου κατ' ἐνώπιον (Πίναξ 4Α'. 3). Τετράγωνα καὶ κυκλικά **Α** ὁμοιάζοντα τὰ **Ρ**, ἢ ἔμπρ. Κεφαλὴ πωγωνοφόρου θεοῦ ἀκτινοστεροῦς ἢ φέρουσα Φρύγιον πῖλον ἢ τιάραν, ὀπισθ. Ἴππος ἢ Ζεὺς ἐπὶ θρόνου (B. M. Cat., Πίν. XV, 1-7).

Τὰ νομίσματα τοῦ βασιλέως τούτου ἀντεγράφησαν ὑπὸ τοῦ

βαρβάρου Καδφίζου, μετὰ τῆς παρανενοημένης ἐπιγραφῆς ΣΤΗΡΟΣ ΣΥ ΕΡΜΑΙΟΥ ἀντὶ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΡΜΑΙΟΥ. Τινὲς τῶν ἀπομιμήσεων τούτων φέρουσιν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως Νίκην (B. M. Cat., Πίν. XV, 8· XXXII, 8).

Ἑρμαῖος καὶ Καλλιόπη. Δίγλωσσα ἀργυρᾷ τέταρτα στατήρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΡΜΑΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ, Προτομαὶ βασιλέως καὶ βασιλίσσης μετὰ διαδήματος, ὀπισθ. Βασιλεὺς ἑφιππος (B. M. Cat., Πίν. XV. 9, 10).

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΗ. Αἱ Ἰνδικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ὀψεων τῶν ἀνωτέρω περιγραφέντων νομισμάτων εἶνε δύο εἰδῶν, (α) Ἰνδικοπαλικάι, ἀπαντῶσαι μόνον ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Πανταλέοντος καὶ Ἀγαθοκλέους καὶ (β) Ἀριανοπαλικάι ἐπὶ τῶν νομισμάτων πάντων τῶν λοιπῶν μοναρχῶν. Ἡ ἐπιγραφή τοῦ νομίσματος ἄρχεται σχεδὸν πάντοτε διὰ τῆς λέξεως **𐭠𐭢𐭣𐭠**, Μαχαράσα = ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Αὕτη δ' ἀκολουθεῖται ὑπὸ ἐνὸς ἢ πλειόνων πομπωδῶν ἐπιθέτων, οἷα τὰ **𐭠𐭢𐭣𐭠**, τραδατάσα = ΣΩΤΗΡΟΣ· **𐭠𐭢𐭣𐭠**, δχραμικάσα = ΔΙΚΑΙΟΥ· **𐭠𐭢𐭣𐭠**, γιαναδχαράσα = ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ· **𐭠𐭢𐭣𐭠**, απαδιχατάσα = ΑΝΙΚΗΤΟΥ· **𐭠𐭢𐭣𐭠**, μαχατάσα = ΜΕΓΑΛΟΥ· **𐭠𐭢𐭣𐭠**, πραισχάσα = ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ· **𐭠𐭢𐭣𐭠**, παλανακραμάσα = ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ· **𐭠𐭢𐭣𐭠**, ραγιαδραγιάσα = ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ. Ἐνίοτε ἀπαντῶσι καὶ ἄλλαι λέξεις μὴ δυνάμεναι νὰ ἀποδοθῶσι δι' Ἑλληνικῶν τῆς αὐτῆς σημασίας. Τελευταῖον πάντων ἔρχεται τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως, μεταγεγραμμένον, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν πιστῶς ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἂν καὶ ἐνίοτε δυσκόλως ἀναγνωρίζεται ἐν τῇ Ἰνδικῇ αὐτοῦ μορφῇ, π. χ. **𐭠𐭢𐭣𐭠**, Ἐβουκρατιδάσα = ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ· **𐭠𐭢𐭣𐭠**, Στρατάσα = ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ· **𐭠𐭢𐭣𐭠**, Μεναδράσα = ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ· **𐭠𐭢𐭣𐭠**, Χεραμαγιάσα = ΕΡΜΑΙΟΥ, κτλ. Πλήρη κατάλογον τῶν Πρακритικῶν τούτων ἐπιγραφῶν μετὰ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ἀγγλικῶν αὐτῶν μεταφράσεων εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ Καταλόγῳ τοῦ καθηγητοῦ Gardner, τῷ ἤδη πλειστάκις μνημονευθέντι.

Αἱ σειραὶ τῶν Ἑλληνικῶν ὀνόματα φερόντων βασιλέων περατοῦνται μετὰ τοῦ Ἑρμαίου, τοῦ πιθανῶς βασιλεύσαντος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας ἡμισείας ἑκατονταετηρίδος πρὸ Χριστοῦ. Ἐντούτοις οἱ Ἑλληνικοὶ χαρακτῆρες ἐξηκολούθουν παραμένοντες ἐν χρήσει ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ἑκατονταετηρίδα μετὰ Χριστὸν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν κατακτητῶν Σκυθῶν βασιλέων, Καδφίζου τοῦ Α'. (μετὰ τύπων τοῦ Ἑρμαίου), Καδάφου, Καδφίζου Β', Κανήρκου (87-106 μ. Χ.¹), Ὁσήρκου (περὶ τὰ 111-129 μ. Χ.), καὶ Βαζοδήου ἢ Βάζου Δέβα (122-176 μ. Χ.). Τούτων αἱ σειραὶ μετὰ τῶν ὀνομάτων (εἰς Ἑλληνικοὺς χαρακτῆρας) καὶ παραστάσεων μεγάλου ἀριθμοῦ θεοτήτων ληφθεισῶν ἐκ διαφόρων μυθολογιῶν εἶνε μεγάλης σπουδαιότητος.

Ἐκ τούτων δὲ μνημονευτέαι ἐνταῦθα αἱ ἐξῆς: — ΗΛΙΟΣ, ΣΑΛΗΝΗ, ΝΑΝΑΙΑ, ΝΑΝΑ καὶ ΝΑΝΑ ΡΑΟ, ΗΡΑΚΙΛΟ, ΡΑΟ ΡΗΟΡΟ, ΡΙΟΜ, ΣΑΡΑΠΟ, ΩΡΟΝ, πιθανῶς τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν Ἥλιον, Σελήνην, Ἀρτέμιδα (;), Ἡρακλῆν, Ἀρην (;), Ῥώμην (;), Σέραπιν καὶ Οὐρανόν (;).

Ἀπαντῶσι δὲ καὶ πλεῖστα ἄλλα ὀνόματα θεοτήτων, ἅτινα φαίνονται ὄντα Περσικῆς καὶ Ἰνδικῆς καταγωγῆς. Τούτων σημειωτέα τὰ ἐξῆς: ΑΘΡΟ, ΑΡΑΕΙΧΡΟ, ΑΡΟΟΑΣΠΟ, ΜΑΝΑΟΒΑΓΟ, ΜΑΟ, ΜΕΙΡΟ, ΟΑΝΙΝΔΑ, ΟΑΔΟ, ΟΡΛΑΓΝΟ, ΦΑΡΡΟ (Περσικά), καὶ ΑΡΔΟΧΡΟ, ΜΑΑΣΗΝΟ, ΟΚΡΟ, ΣΚΑΝΔΟ ΚΟΜΑΡΟ, ΒΙΖΑΓΟ, ΒΟΔΔΟ, ΒΟΥΔΔΟ καὶ ΟΔΥΟ ΒΟΥ ΣΑΚΑΜΑ (Ἰνδικά), περὶ ὧν, ὁ ἀναγνώστης ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ μελετήσῃ ἐπὶ πλέον τὸ θέμα, εὕρισκει λεπτομερεῖς πληροφορίας ἐν τῷ British Museum Catalogue, εἰσαγωγῆς σελὶς Ixii, κ. ἐξ.

Ἐν τῷ μεταξύ ἐν τοῖς γειτονικοῖς βαρβαρικοῖς βασιλείοις, ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Πανζάβ, καὶ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἰνδοῦ, ἢ διὰ τοῦ Ρανζαβάλα καὶ Μαύου ἀρχομένη νομισματοκοπία, πιθανῶς μετὰ τὸ

1) Τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῶν Σακῶν, ἀναχωροῦν ἀπὸ τοῦ 78 μ. Χ. ἀρχεῖται πιθανῶς ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ὑπὸ τοῦ Κανήρκου ἰδρύσεως τοῦ Σακικοῦ κράτους ἐν Ἰνδίᾳ.

100 π. Χ., βαδίζει παραλλήλως πρὸς τὴν τῶν Ἑλλήνων βασιλέων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μενάνδρου μέχρι τῆς τοῦ Ἑρμαίου, καὶ ἐξακολουθεῖ ἐπὶ πολὺ μετὰ ταῦτα. Οἱ κυριώτατοι δὲ βασιλεῖς τῆς δυναστείας ταύτης τῶν Σακῶν εἶνε οἱ Μαῦος (περὶ τὰ 100 π. Χ.), Ἀζης, Ἀζίλισης, Ὀνώνης, Σπαλιρίσης, Σπαλαχόρης, Σπαλῦρις, κτλ. Ἐτέρα τις σύγχρονος δυναστεία (50 π. Χ.-50 μ. Χ.) παρέχει τὰ ὀνόματα τῶν Γονδοφάρης, Ἀβδάγασος, Ὀρθάγνης, Ἀρσάκης, Πακόρης, Ζειωνίσης, κτλ. καὶ Σαναβάρης. Τὰ ἀργυρὰ καὶ χαλκὰ αὐτῶν νομίσματα, παρουσιάζουσι μεγάλην ὁμοιότητα κατὰ τε τὰς ἐπιγραφάς, τύπους καὶ σταθμητικὸν κανόνα πρὸς τὰ τῶν τελευταίων Ἑλλήνων βασιλέων, ἐνῶ συγχρόνως δεικνύουσι καὶ τινα συγγένειαν πρὸς τὴν νομισματοκοπίαν τῶν Ἀρσακιδῶν. Πρὸς τὴν φράσιν ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ, τὰ ὀνόματα Ἀρσάκης καὶ Πάκορος, πρὸ πάντων δὲ τοὺς Παρθικοὺς νομισματικοὺς τύπους τοῦ Σαναβάρου (ἴδε σελ. 431), οἷτινες ἄγουσιν ἡμᾶς νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι μία τῶν δυναστιῶν τούτων ἦτο διακλάδωσις τῆς Παρθικῆς.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Γεγονὸς ἀξιοσημείωτον εἶνε ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν περίοδον τῆς Περσικῆς κυριαρχίας δὲν φαίνεται ὅτι ἐκόπη νόμισμά τι ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀληθὲς μὲν εἶνε ὅτι ὁ Ἀρυάνδης, σατράπης τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ Δαρείου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὑστάσπου, ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου (IV. 166) ὅτι ἔκοψεν ἀργυρᾶ νομίσματα, ἀμιλλώμενα κατὰ τὴν ἀγνότητα τοῦ μετάλλου πρὸς τὰ τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας, ἀλλ' οὐδὲν τῶν νομισμάτων τούτων διεσώθη μέχρις ἡμῶν, ἢ τοῦλάχιστον οἱ νομισματικοὶ δὲν κατῴρθωσαν νὰ ἀναγνωρίσωσιν αὐτά. Οὕτω δύναται νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ἡ νομισματοκοπία τῆς Αἰγύπτου ἄρχεται ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅστις ἀναμφιβόλως ἱδρυσε νομισματοκοπεῖα ἐν Αἰγύπτῳ. Τὰ Αἰγυπτιακὰ αὐτοῦ νομίσματα εἶνε χρυσοὶ στατῆρες καὶ ἀργυρᾶ τετράδραχμα, δυνάμενα νὰ διακριθῶσι τῶν κοπέντων ἀλλαχοῦ τοῦ κράτους αὐτοῦ διὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν Αἰγυπτιακῶν συμβόλων καὶ μονογραφημάτων, τῶν ἀπαντώντων ὡσαύτως ἐπὶ τῶν μεταγενεστέρων νομισμάτων Πτολεμαίου τοῦ Α'. Γενικῶς ἀναγνωρίζεται ὅτι ἡ μακρὰ σειρὰ τῶν νομισμάτων τῶν Πτολεμαίων εἶνε ἡ δυσκολωτάτη πρὸς κατάταξιν σειρὰ τῆς Ἑλληνικῆς νομισματικῆς, καὶ τοσοῦτον ὥστε ὁ E. H. Bunbury ἐν τῷ *Dictionary of Greek and Roman Biography* τοῦ *Smith*, παρατηρεῖ, ὅτι «πλεῖστα ἐξ αὐτῶν δύνανται μόνον ὑποθετικῶς νὰ καταταχθῶσιν εἰς τοὺς διαφόρους μονάρχας, ὡς ὀλίγων μόνον φερόντων ἕτερον τίτλον ἢ τὸν τοῦ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ἔνεκα δὲ τούτου εἶνε μικρᾶς ἢ καὶ οὐδεμιᾶς ιστορικῆς ἀξίας».

Ἐντούτοις πολλὰ ἐγένοντο, ἀφ' ὅτου ταῦτα ἐγράφησαν, αἰρωντα τὰς δυσκολίας τὰς περικυκλούσας τὸν νομισματικὸν τὸν ἀποπειρώμενον νὰ κατατάξῃ ἀκριβῶς τὴν νομισματοκοπίαν τῶν Πτολεμαίων βασιλέων τῆς Αἰγύπτου, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τῶν κ.κ. R. S

Poole καὶ F. Feuardent, ἐπιμελῶς μελετησάντων τὴν Πτολεμαϊκὴν σειράν, καὶ συγκεντρωσάντων τὰ συμπεράσματα αὐτῶν εἰς δύο συγγράμματα, εἰς ἃ καὶ παραπέμπομεν τοὺς ἔχοντας χρόνον ἢ κλίσιν πρὸς περαιτέρω μελέτην τοῦ θέματος. Εἶνε δὲ ταῦτα τὰ ἐξῆς: B. M. Cat., *The Ptolemies Kings of Egypt* 1883 ὑπὸ R. S. Poole καὶ *Numismatique — Egypte ancienne*, 1re partie. *Monnaies des rois*, ὑπὸ F. Feuardent. Συμβουλευτέον ἐπίσης τὰ ἄρθρα τοῦ κ. J. P. Six ἐν τῷ *Numismatique Chronicle* τῶν ἐτῶν 1877 καὶ 1886.

Πτολεμαῖος Α'. (Σωτήρ), κυβερνῶν ἐπ' ὀνόματι Φιλίππου τοῦ Ἀρριδαίου, καὶ τοῦ νεαροῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Δ', τῷ 323-311 π. X. ἀνεξάρτητος δὲ τῷ 311-305 π. X., τέλος δὲ βασιλεὺς τῷ 305-284 π. X. Κατ' ἀρχὰς ὁ Πτολεμαῖος ἔκοψε νομίσματα ἐπ' ὀνόματι Φιλίππου τοῦ Γ', ἢ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀλεξάνδρου, μετὰ τῶν συνήθων τύπων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ταῦτα δέ, ἴσως ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ Φιλίππου ἐν ἔτει 316 π. X., ἀντικατεστήθησαν ὑπὸ τετραδράχμων (εἰσέτι Ἀττικῆς ὀλκῆς), φερόντων τὸν συνήθη ὀπισθότυπον, ἥτοι Δία καθημένον ἐπὶ θρόνου. Ὅμως ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως ἔχουσι κεφαλὴν Ἀλεξάνδρου, φέρουσιν δὲ ὀρὸν ἐλέφαντος (*Πίναξ Α' 5*). Βραχὺ μετὰ τὸν νεωτερισμὸν τοῦτον, ὁ ὀπισθότυπος μεταβάλλεται ὡσαύτως, ἀντικαθισταμένου τοῦ Διὸς ὑπὸ ἀρχαϊκῆς παραστάσεως τῆς Μακεδονικῆς Ἀθηνᾶς Ἀλκίδος ἐκσφενδονιζούσης κεραυνόν, ὠπλισμένης δὲ δι' ἀσπίδος, ἐνῶ τὸ ἔμβλημα τῶν Πτολεμαίων, ὁ ἐπὶ κεραυνοῦ ἰστάμενος ἀετὸς, προστίθεται ἐν τῷ πεδίῳ ὡς σταθερὸν σύμβολον. Ἐπεταὶ κατόπιν μεταβολὴ τοῦ σταθμητικοῦ κανόνος, ἀντικαθισταμένου τοῦ Ἀττικοῦ ὑπὸ τοῦ Ῥοδιακοῦ (τετράδρ. 240 κ.) (*Πίναξ ΛΑ' 4*). Πᾶσαι δ' αἱ μεταβολαὶ αὗται ἐν τῇ νομισματοκοπίᾳ συνέβησαν, πρὶν ἢ ὁ Πτολεμαῖος προσλάβῃ τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως, πασῶν τῶν ἐπιγραφῶν οὐσῶν ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, μετὰ μιᾶς καὶ μόνης ἐξαιρέσεως, ἥτοι τῆς ἐπιγραφῆς ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ (*Zeit. f. Num.*, XIII. Πίν. III. 5), ἥτοι «νόμισμα τοῦ Ἀλεξάνδρου κοπὲν ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου».

“Οτε δ’ ὁ Πτολεμαῖος ἐγένετο ἐν ἔτει 305 π. Χ. βασιλεύς, ἐπραγματοποιήθη τελική τις μεταβολή τοῦ νομίσματος, παραδεκτοῦ γενομένου τοῦ Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος (τετράδρ. 224 κ.) ἀντὶ τοῦ Ροδιακοῦ, ἐκλεχθέντων δὲ τῶν ἐξῆς τύπων :—

Κεφαλὴ Πτολεμαίου μετὰ διαδήμα-
ματος, μετ’ αἰγίδος δὲ περὶ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Ἀε-
τὸς ἐπὶ κεραυνοῦ . . Ρ 224 κ.
(Πίναξ ΔΑ’. 5.)

Οἱ τύποι οὗτοι, ἥτοι ἡ κεφαλὴ τοῦ Σωτῆρος καὶ ὁ αἰετός, ἐγένοντο γενικῶς παραδεκτοὶ ὑπὸ τῶν Λαγιδῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου, τὰ δὲ τετράδραχμα τῶν διαδοχικῶν βασιλείων δύνανται νὰ καταταχθῶσι μόνον δι’ ἐπιμελοῦς μελέτης τῶν χρονολογιῶν, αἵτινες γενικῶς ὑπολογίζονται ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἀναβάσεως τῶν διαφόρων βασιλέων εἰς τὸν θρόνον. Οὕτω τὰ νομίσματα μερίζονται εἰς διαφόρους διαδοχικάς σειράς, ὧν τινες μὲν δύνανται νὰ καταταχθῶσι μετὰ θετικότητος, ἄλλαι δὲ εἶναι ἀμφιβόλου χρονολογίας. Πτολεμαῖος ὁ Α’ ἔκοψε νομίσματα οὐ μόνον ἐν Αἰγύπτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Κύπρῳ καὶ Κυρηναϊκῇ· εἶναι δὲ γνωστὰ νομίσματα καὶ τῶν τριῶν μετάλλων. Τὰ ἐν Κυρηναϊκῇ κοπέντα χρυσαῖα νομίσματα ἔχουσιν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀφews ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ ἄρμα συρόμενον ὑπὸ ἐλεφάντων, ἡνιοχούμενον δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὡς υἱοῦ τοῦ Ἀμμωνος (B. M. Cat., Πίν. II. 10). Οἱ συνήθεις τύποι τῶν Πτολεμαϊκῶν χαλκῶν νομισμάτων τῶν κατὰ μέγεθος ἀναλογούντων πρὸς τὰ τετράδραχμα, εἶναι :—

Κεφαλὴ Διός, δαφνοστεφής.
(B. M. Cat., Πίν. III. 3.)

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Ἀε-
τὸς μετ’ ἀναπεπταμένων πτερύγων,
ιστάμενος ἐπὶ κεραυνοῦ. Α 1-05

Ἐπὶ τῶν μικροτέρων χαλκῶν νομισμάτων εὔρηται ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου φέροντος δορὰν ἐλέφαντος, ἡ νεαρὰ κεφαλὴ Διός Ἀμμωνος (B. M. Cat., Πίν. III. 7).

Πτολεμαῖος Β’. (Φιλάδελφος), 285-247 π. Χ. Τὰ ἀρ-

χαιότατα νομίσματα τοῦ βασιλέως τούτου ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ τοῦ Πτολεμαίου Α', ἀπαντῶσιν ὅμως καὶ ἀργυρᾷ ὀκτάδραχμα. Ἐν τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ (261-250 π. Χ.), εἰσῆχθη ἡ λατρεία Πτολεμαίου τοῦ Α', ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ Σωτῆρος, ἔκτοτε δ' ἡ ἐπιγραφὴ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ἐτίθετο ἐπὶ νομισμάτων κοπέντων ἐν Φοινίκῃ οὐχὶ μόνον ὑπὸ τοῦ Φιλαδέλφου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν διαδόχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Φιλαδέλφου πρέπει ὡσαύτως νὰ καταταχθῇ ἡ πρώτη ἔκδοσις δύο σειρῶν νομισμάτων χαρακτηρὸς ἀναμνηστικῶν νομισματοσήμων. Ἡ πρώτη τούτων παρουσιάζει ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τὰς κεφαλὰς τῶν ἀποθεωθέντων Πτολεμαίου Α' καὶ τῆς βασιλίσσης Βερενίκης.

ΑΔΕΛΦΩΝ Κεφαλαὶ Πτολεμαίου
τοῦ Φιλαδέλφου καὶ τῆς βασι-
λίσσης Ἀρσινόης Β'.

ΘΕΩΝ Κεφαλαὶ τοῦ Σωτῆρος καὶ
Βερενίκης Α'. (Πίναξ ΔΑ'. 6).
Χ Ὀκτάδραχ. καὶ τετράδρ. πρὸς
δὲ Ρ ἡμίδρ.

Ἡ δευτέρα σειρὰ δυνατὸν νὰ περιγραφῇ ὡς ἐξῆς:—

Κεφαλὴ Ἀρσινόης τῆς Β', γυναικὸς
τοῦ Φιλαδέλφου.
(B. M. Cat., Πίν. VIII.)

ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ Δι-
πλοῦν κέρας. Χ Ὀκτάδρ. καὶ
τετράδρ. πρὸς δὲ Ρ Δεκάδρ.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Φιλαδέλφου ἄρχεται πρὸς τούτοις ἐν τε τῇ Αἰγύπτῳ καὶ τῇ Φοινίκῃ σειρὰ εὐμεγέθων καὶ βαρέων χαλκῶν νομισμάτων, ὧν τὰ μεγαλύτερα κέρματα ἰσοφαρίζουσι περίπου καθ' ὅλην πρὸς τὴν Αἰγυπτιακὴν λίτραν (οὔτεν, ὀλκ. 1400 κ.). Ταῦτα δ' ἐξηκολούθησαν κοπτόμενα ὑπὸ τῶν ἀκολούθων βασιλέων μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Η'.¹:—

(¹) Τοῦ κ. Revillout αἱ τελευταῖαι ἐρευναι ἐπὶ τῶν δημοτικῶν παπύρων ἔφερον εἰς φῶς ὅτι μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Φιλοπάτορος ὁ χαλκὸς ἦτο μόνον λογιστικὸν νόμισμα ἐν Αἰγύπτῳ, ὅτι ὁ Φιλοπάτωρ ἦτο ὁ πρῶτος βασιλεὺς, ὅστις ἐπέτρεψε νὰ γίνηται χρῆσις τοῦ χαλκοῦ πρὸς μεγάλας πληρωμὰς κατὰ λόγον 120: 1 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ἀργυρον, τέλος δ' ὅτι ὁ Ἐπιφάνης ἀντικατέστησε διὰ σταθμητικοῦ κανόνος χαλκοῦ τὸν ἀρχαῖον κανόνα ἀργύρου, διατηρῶν ὅμως τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν μεταξὺ τῶν δύο μετάλλων καὶ κόπτων νομίσματα τῆς αὐτῆς ὀλκῆς δι' ἀμφοτέρω τὰ ἰσόνομα νομίσματα. Οὕτω 1 ἀργυροῦν νόμισμα θὰ ἦτο ἰσάξιον πρὸς 120 χαλκᾶ νομίσματα τοῦ αὐτοῦ βάρους.

Κεφαλή Διδς Ἀμμώνος.

(B. M. Cat., Πίν. V. 7. VI. 4.)

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Δύο
ἀετοὶ ἐπὶ κεραυνοῦ, ἡ ἀετὸς μετ'
ἀνοικτῶν πτερύγων ἐπὶ κεραυνοῦ.

Α 1·8

Ὀλκὴ περὶ τοὺς 1400 κ.

Τινὰ τῶν ἐν Κυρηναϊκῇ κοπέντων μικροτέρων χαλκῶν νομισμάτων ἔχουσιν ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως κεφαλὴν Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος ἢ τοῦ Μάγα, βασιλέως ἢ κυβερνήτου τῆς Κυρηναϊκῆς, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας ὄψεως κεφαλὴν τῆς Λιβύης, μετὰ κόμης διευθετημένης κατὰ τὸ Ἀφρικανικὸν ἔθος τῶν τυπικῶν πλοκάμων (B. M. Cat., Πίν. VI. 8), ἡ δ' ἐπιγραφὴ τῶν νομισμάτων τοῦ Μάγα εἶνε ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΓΑ.

Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα Πτολεμαίου τοῦ Β', τὰ κοπέντα ἐν ταῖς Φοινικικαῖς πόλεσι Σιδῶνι, Τύρῳ, Πτολεμαίδι, Ἰόππῃ καὶ Γάζῃ (266-247 π. X.), φέρουσι κατὰ κανόνα ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τὰ ἔτη τῆς ἀρχῆς τοῦ βασιλέως (20-39 π. X.).

Πτολεμαῖος Γ' (Εὐεργέτης), 247-222 π. X. Οἱ τύποι τῶν νομισμάτων τοῦ βασιλέως τούτου ὁμοιάζουσι κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς τοὺς τοῦ προκατόχου αὐτοῦ. Ἐκοψε δὲ νομίσματα ἐν Κύπρῳ, Φοινίκῃ, Αἰγύπτῳ καὶ Κυρηναϊκῇ. Τινὰ τῶν νομισμάτων αὐτοῦ φέρουσι τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εἰκόνα, τούτων δὲ τὸ σπουδαιότατον εἶνε τὸ ἐξῆς χρυσοῦν κέρμα Αἰγυπτιακῆς κατασκευῆς: —

Προτομὴ ἀκτινοστεφῆς τοῦ Εὐεργέτου φέροντος αἰγίδα καὶ σκῆπτρον τριαινόμορφον ἐπ' ὤμου.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Κέ-
ρας Ἀμαλθείας ἀκτινοστεφές. (Πί-
ναξ Δ'. 6.) Χ Ὀκτάδρ. 430 κ.
Χ Τετράδρ. 215 κ.

Τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Εὐεργέτου κοπέντα ἐν Τύρῳ Φοινικικὰ ἀργυρᾶ νομίσματα φέρουσι τὰς χρονολογίας Γ, Δ, Ε, Η καὶ Κ, ἔτη τῆς βασιλείας αὐτοῦ μέχρι τοῦ 228 π. X., ἀφ' ὅτου φέρουσι χρονολογίας συμφώνως τῷ χρονολογικῷ συστήματι τῆς Τύρου, (275-274 π. X.), ἥτοι ΜΗ, 48 = 228 π. X. καὶ Ν, 50 = 226 π. X.

Βερενίκη Β'. Θυγάτηρ τοῦ Μάγα τῆς Κυρήνης, βασίλισσα τῆς Κυρηναϊκῆς καὶ συμβασιλὶς ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου. **Χ**, **Ρ** καὶ **Α** διαφόρων μεγεθῶν. Τύποι — Κεφαλὴ τῆς Βερενίκης, συνήθως μετὰ καλύπτρας, ὀπισθ. ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ· Κέρας Ἀμαλθείας (Πίναξ Α'. 7. καὶ ΛΕ'. 4)· ῥόπαλον· κώπη, κτλ. Νομισματοκοπεῖα — Ἐφεσος (Σύμβολον μέλισσα)· Κυρήνη, Εὐεσπερίται, κτλ. (B. M. Cat., Πίν. XIII)

Πτολεμαῖος Δ' (Φιλοπάτωρ), 222-204 π. Χ. Νομίσματα τῶν συνήθων Πτολεμαϊκῶν τύπων καὶ ἐπιγραφῶν, κοπέντα ἐν Κύπρῳ, Αἰγύπτῳ καὶ Φοινίκῃ. Ἑτέρα δὲ φέροντα τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κεφαλὴν μετὰ διαδήματος, ἐνίοτε σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, **Χ** (Πίναξ Α'. 8.) καὶ **Ρ**. Ὁ βασιλεὺς οὗτος κατήρξατο καὶ σειρᾶς ἀργυρῶν νομισμάτων Κυπριακῆς κατασκευῆς καὶ Διονυσιακῶν τύπων συνεχισθείσης ὑπὸ τῶν Πτολεμαίων **Γ'**. **Η'**. καὶ **Θ'**.: —

Προτομή βασιλέως ὡς Διονύσου, φέρουσα διάδημα περιπεπλεγμένον διὰ στεφάνου χισσοῦ, ἔχουσα δὲ ἐπ' ὤμου τὸν θύρσον.	ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ μετ' ἀνοικτῶν πτερύγων. . . Ρ Δίδρ. καὶ δρ. (B. M. Cat., Πίν. XIV. 6.)
---	--

Ἀρσινόη Γ', γυνὴ καὶ ἀδελφὴ τοῦ Φιλοπάτορος.

Προτομή Ἀρσινόης, φέρουσα στέφανον (Πίναξ Α'. 9.)	ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ Κέρας Ἀμαλθείας, οὗ ὑπέρκειται ἀστήρ Χ Ὀκταδρ.
---	--

Ἐπίσης νομισμάτια **Α** μεθ' ὁμοίων τύπων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ συζύγου αὐτῆς, ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ (B. M. Cat., Πίν. XV. 7).

Πτολεμαῖος Ε' (Ἐπεφανής), 204-181 π. Χ. Ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἶνε ἀξιωμανημότευτος ἕνεκα τῆς ὁλεθρίας ἀπωλείας τῆς Φοινίκης, ἐν ἔτει 198 π.Χ., οὗ ἕνεκα αἱ μετὰ ταῦτα ἐκδόσεις τῶν νο-

μισμάτων αὐτοῦ περιωρίσθησαν¹ εἰς τὴν Αἴγυπτον, Κυρηναϊκὴν καὶ Κύπρον, ἐν ἣ νήσῳ ἄρχεται νῦν σειρὰ τετραδράχμων μετὰ χρονολογιῶν, σημειουμένων διὰ συμβόλου L, σημαίνοντος ἔτος (ἴδε σελ. 465). Ἐξηκολούθησαν δ' αὗται μετὰ μικρῶν διαλειμμάτων μέχρι τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Λαθύρου. Εἶνε δὲ τοῦ συνήθους τύπου, ἀλλὰ φέρουσι τὰ σημεῖα τῶν νομισματοκοπειῶν τῆς Πάφου, Σαλαμῖνος καὶ Κιτίου, ΠΑ, ΣΑ καὶ ΚΙ ἢ Κ. Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις κέρματα φέροντα τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐπιφανοῦς ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως τοῦ νομίσματος (B. M. Cat., Πίν. XVI. 1), τοῦθ' ὅπερ ἀπαντᾷ ἐνίοτε ἐν τῇ Φοινίκῃ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ. Ἐντούτοις τὰ σπουδαιότατα νομίσματα τοῦ Ἐπιφανοῦς εἶνε τὰ λαμπρὰ χρυσᾶ ὀκτάδραχμα φέροντα τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εἰκόνα, καὶ τετραδράχμα ἀργυρᾶ φέροντα τὸν τίτλον ἐπιφανής.

Προτομὴ τοῦ Ἐπιφανοῦς ἀκτινοστεφής, μετὰ δόρατος ἐπ' ὤμου.
(B. M. Cat., Πίν. XVII. 1.)

Προτομὴ τοῦ Ἐπιφανοῦς μετὰ διαδήματος.

Προτομὴ Ἐπιφανοῦς μετὰ διαδήματος. (Αὐτόθι, Πίν. XXXII. 7.)

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Κέρας Ἀμαλθείας ἀκτινοστεφές μετὰ ζῦ ἀστέρων. . . Ϟ Ὀκτάδρ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ (Πίναξ Α'. 10).
Ϟ Ὀκτάδρ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ Κεραυνὸς πτερωτὸς μετὰ ζῦ ἀστέρων. Ϟ Τετράδρ.

Πτολεμαῖος Σ'. (Φιλομήτωρ), 181-145 π. Χ. Ἡ νομισματοκοπία τοῦ βασιλέως τούτου εἶνε λίαν περιπεπλεγμένη μετὰ τῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Πτολεμαίου τοῦ Η' (Εὐεργέτου), τοῦ

¹) Ἄν καὶ ὁ Ἐπιφανὴς ἀπώλεσε τὴν Φοινίκην ἐν ἔτει 198 π. Χ., μικρὰ ἀμφιβολία δύναται νὰ ὑπάρξῃ, ὅτι τὸ Πτολεμαϊκὸν νόμισμα ἐξηκολούθησεν ἐν Φοινίκῃ, τῶν νομισμάτων φερόντων χρονολογίας συμφώνως τῷ συστήματι τῆς Τύρου (275-274 π. Χ.). Ὑπάρχει μακρὰ σειρὰ τοιούτων νομισμάτων, φερόντων τὰς χρονολογίας 71-90 τοῦ συστήματος τῆς Τύρου, μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, καὶ 99 (;) - 117 μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ ἔτει, 117 τῆς Τύρου, ἀναλογοῦν πρὸς τὸ 154 τοῦ χρονολογικοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν, ἡ ἐν Φοινίκῃ Πτολεμαϊκὴ νομισματοκοπία ἀντικατεστάθη διὰ τῆς τῶν βασιλέων τῆς Συρίας, ἐπειδὴ τὰ ἐν Τύρῳ κοπέντα χαλκᾶ νομίσματα Δημητρίου τοῦ Α'. ἀρχονται διὰ τῆς χρονολογίας ΔΝΡ, 154, (ἴδε I. P. Six, Num. Chron., 1886).

ἐπικαλούμενου Φύσκωνος, οὐτινος ἡ βασιλεία ἦτο ἐν μέρει σύγχρονος (170-117 π. X.).

Ἡ βασιλεία τοῦ Φιλομήτορος διηρέθη ὑπὸ τοῦ κ. Poole εἰς τὰς ἐξῆς περιόδους: (α) Ἀντιβασιλεία τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλεοπάτρας (181-174 π. X.) **A**, φέροντα τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ, ὀπισθ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΒΑΣΙΛΕΩΣ, καὶ **P** τετράδρ., μετὰ συνεζευγμένων προτομῶν Διὸς Σεράπιδος καὶ Κλεοπάτρας ὡς Ἰσιδος. (β) Ἀντιβασιλεία Εὐλαίου καὶ Ληναίου (174-171). **P** καὶ **A**. Τύποι, οἱ συνήθεις. (γ) Τυφραννία Ἀντιόχου τοῦ Δ'. τῆς Συρίας (178-168 π. X.) (**A** Αἰγυπτιακῶν τύπων, μετὰ τοῦ ἐνόματος τοῦ Ἀντιόχου), καὶ διαδοχὴ Πτολεμαίου τοῦ Η', διαρκούσης τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ ἀδελφοῦ του. (δ) Συμβασιλεία τῶν Πτολεμαίων **Γ'**. καὶ **Η'**. (168-164 π. X.). **A** μόνον. (ε) Βασιλεία μόνου Πτολεμαίου τοῦ **Γ'**. (164-146-π. X.) **P** Κυπριακὰ μετὰ χρονολογιῶν. (**Γ'**) Συμβασιλεία Πτολεμαίου τοῦ **Γ'** καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ **Πτολεμαίου Ζ'**. (Εὐπάτορος), (146 π. X.) **P** μετὰ χρονολογίας **L. ΛΣ. ΚΑΙ. Α** = ἔτος 36 τοῦ Φιλομήτορος καὶ 1 τοῦ Εὐπάτορος (B. M. Cat., Πίν. XXXII. 9.)

Πτολεμαῖος δ Φιλομήτωρ ἔκοψεν ὡσαύτως ἀργυρᾶ νομίσματα ἐν Φοινίκῃ, 148-146 π. X. μετὰ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐπιγρ., ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ ΘΕΟΥ (B. M. Cat., Πίν. XXXII. 8).

Πτολεμαῖος Η'. (Εὐεργέτης), ὁ ἐπικαλούμενος Φύσκων, 170-117 π. X. Παρὰ τὰ νομίσματα, ἅτινα ὁ βασιλεὺς οὗτος ἔκοψε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Φιλομήτορος ἐν Κύπρῳ, Αἰγύπτῳ καὶ Κυρηναικῇ, ἐξέδωκε καὶ νομίσματα ὡς βασιλεὺς ἐν τῇ Κυρηναικῇ (164-146 π. X.), μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὡς μονοκράτωρ τῆς Αἰγύπτου μέχρι τοῦ 127 π. X. καὶ ἀπὸ τοῦ 127 μέχρι τοῦ 117 π. X. **P** καὶ **A**, τὰ τελευταῖα συνήθως μετὰ τῶν κεφαλῶν τῶν διαδοχικῶν αὐτοῦ γυναικῶν Κλεοπάτρας

Β' χήρας τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Κλεοπάτρας Γ', φερούσης δορὰν ἐλέφαντος. *Ἐπιγρ.* ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ. Τινὰ τῶν εὐμεγέθων αὐτοῦ Α νομισμάτων φέρουσι τὴν *ἐπιγρ.*, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ.

Πτολεμαῖος Θ'. (Νέος) (Φιλοπάτωρ Β'), συμβασιλεύσας τῷ πατρὶ αὐτοῦ, 121-117 π. Χ. *Ρ* τῶν συνήθων τύπων.

Πτολεμαῖος Γ'. (Σωτήρ Β') ὁ ἐπικληθεὶς Λάθυρος, 117-81 π. Χ.

Πτολεμαῖος ΙΑ'. ('Αλέξανδρος Α'), καὶ

Πτολεμαῖος ('Απίων), βασιλεὺς τῆς Κυρήνης.

Οἱ τρεῖς οὗτοι υἱοὶ τοῦ Φύσκωνος, ἔκοψαν νομίσματα πολλοῦ τοῦ κράτους αὐτῶν, μετὰ τῶν συνήθων τύπων, ἐνίοτε σὺν τῇ μητρὶ αὐτῶν Κλεοπάτρᾳ τῇ Γ' (B. M. Cat., Πίν. XXVI, 7).

Πτολεμαῖος ΙΒ'. ('Αλέξανδρος Β'). Ἐβασίλευσε μόνον ἐπὶ 19 ἡμέρας, ἐν ἔτει 81 π. Χ.

Πτολεμαῖος ΙΓ'. (Νέος Διόνυσος), ἐπικαλούμενος Αὐλητής. 81-58 καὶ 55-52 π. Χ. Ἡ νομισματοκοπία τοῦ βασιλέως τούτου εὐκόλως κατατάσσεται. Χαρακτηριστικὸν αὐτῆς εἶνε ἡ κακὴ ποιότης τοῦ μετάλλου. Διαιρεῖται δὲ εἰς δύο σειρὰς μετὰ χρονολογιῶν, μετὰ διαλείμματος τεσσάρων ἐτῶν μεταξὺ αὐτῶν, ἀνταποκρινομένου πρὸς τὴν περίοδον τῆς ἐξορίας αὐτοῦ, 58-55 π. Χ. Τὸ ἐπὶ τοῦ Πίνακος Α' 11, ἀνήκει εἰς τὴν δευτέραν σειρὰν, τῆς χρονολογίας ΚΙ ἀνταποκρινομένης πρὸς τὸ 55-54 π. Χ.

Πτολεμαῖος, βασιλεὺς τῆς Κύπρου, 81-58 π. Χ., νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ Αὐλητοῦ. Τῷ βασιλεῖ τούτῳ ὁ κ. Feuardent ἀπένειμε σειρὰν νομισμάτων Κυπριακῆς κατασκευῆς μετὰ χρονολογιῶν, συμβαδίζουσας δὲ μετὰ τῶν Αἰγυπτιακῶν νομισμάτων τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἔτους 58 π. Χ.

Κλεοπάτρα Ζ'. (Φιλοπάτωρ), 52-30 π. Χ. Τῆς περιφήμου ταύτης βασιλίσσης ὑπάρχουσιν ἀργυραὶ δραχμαί, πρὸς δὲ Κυπριακὰ καὶ Αἰγυπτιακὰ χαλκᾶ νομίσματα μετὰ τῆς εἰκόνης αὐτῆς καὶ τῆς ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τοῦ νομίσματος ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ (B. M. Cat., Πίν. XXX, 7). Ἐνίοτε παρίσταται ὡς Ἀφροδίτη φέρουσα τὸν παῖδα Πτολεμαῖον ΙΓ' (Καίσαρίωνα) ὡς Ἑρωτα εἰς τοὺς βραχίονας αὐτῆς (B. M. Cat., Πίν. XXX, 6).

Πτολεμαῖος ΙΕ', καὶ Ἀρσινόη Δ'. (;), 47 π. Χ. Α τῆς Κύπρου (B. M. Cat., Πίν. XXX, 4).

Πτολεμαῖος ΙΓ'. (Καίσαρίων), 45-30 π. Χ., υἱὸς τῆς Κλεοπάτρας καὶ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Τῷ βασιλεῖ τούτῳ ἀπενεμήθη ἐν μόνον χαλκοῦν νόμισμα φέρον τὴν ἐπιγραφὴν ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤ (B. M. Cat., Πίν. XXX, 9). Ἐνταῦθα δὲ λήγει ἡ μακρὰ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἄνευ ἐνδιαφέροντος σειρὰ τῶν νομισμάτων τῶν Πτολεμαίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ναύκρατις. Αἱ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Egypt Exploration Fund ἐκτελεσθεῖσαι πρὸ μικροῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Flinders Petrie ἀνασκαφαί, δὲν κατέληξαν μόνον εἰς τὸν ὀριστικὸν προσδιορισμὸν τῆς θέσεως τοῦ διασήμεου τούτου Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, ἀλλ' ἀνεκάλυψαν καὶ τὸ μόνον γνωστὸν νόμισμα μετὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἀνήκει δὲ χρονολογικῶς εἰς τὴν ἐποχὴν πιθανῶς καθ' ἣν Πτολεμαῖος ὁ Σωτὴρ ἐκυβέρνησεν τὴν Αἴγυπτον ἐν ὀνόματι Ἀλεξάνδρου τοῦ Δ', ἥτοι μετὰ τὸ θάνατον Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου (323 π. Χ.) καὶ τῆς προσλήψεως ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ τίτλου βασιλέως (305 π. Χ.).

Κεφαλὴ γυναικεία πρὸς δ., μετὰ βραχείας κυματιζούσης κόμης. Ὑποκάτω αὐτῆς, ΑΛΕ.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης πρὸς δ., φέρουσα ἐνώτιον καὶ περιδέραιον ὑποκάτω, ΝΑΥ Α · 6
(Num. Chron., 1886, Πίν. I, 9)

Ἀλεξάνδρεια. Τὰ νομίσματα τῆς διασήμευ ταύτης πόλεως μετὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς εἰς τοὺς Ῥωμαίους συνίσταται ἐκ πάνυ μακρᾶς καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος σειρᾶς νομισμάτων, φερόντων χρονολογίας, ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου μέχρι τῶν τοῦ Δομιτίου Δομιτιανοῦ, ἤτοι μέχρι τοῦ 296 μ. Χ., περιλαμβανούσης δὲ καὶ τινὰ σπάνια νομίσματα τοῦ Αὐρηλιανοῦ μετὰ τοῦ Οὐαβαλλάθου, υἱοῦ τῆς Ζηνοβίας, ἢ τοῦ Οὐαβαλλάθου μόνου ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀθηνοδώρου καὶ αὐτῆς τῆς Ζηνοβίας, 270-271 μ.Χ.

Διαρκούσης τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου ἐκόπησαν μόνον χαλκᾶ νομίσματα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀλλ' ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Τιβερίου μέχρι τῶν τοῦ Μ. Αὐρηλίου, ἐξεδόθησαν τετράδραχμα ἀργύρου κακῆς ποιότητος εἰς μεγάλας ποσότητας παρὰ τὰ χαλκᾶ νομίσματα. Τὰ τετράδραχμα ταῦτα διετιμῶντο ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὡς ἰσάξια μόνον τοῦ δηναρίου. Ἀπὸ τῆς βασιλείας δὲ τοῦ Κομμόδου καὶ ἐντεῦθεν τὸ κρᾶμα, ἐξ οὗ ἐκόπτοντο τὰ τετράδραχμα συνέκειτο ἐκ κακίστης ποιότητος, *propter* ὑπὸ τῶν νομισματολόγων καλουμένης.

Τὰ Ἀλεξανδρινὰ νομίσματα φέρουσιν ἐπὶ μὲν τῆς ἐμπροσθίας ὀφews τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοκράτορος, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας τὸ ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ, προτασσομένου τοῦ συμβόλου L, ἤτοι Αἰγυπτιακοῦ σημείου, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν παπύρων ἴσεται πρὸ ἀριθμητικῶν σημείων¹), ὡς ἐξῆς LA, LB, LF, κτλ., ἢ L ΔΕΥΤΕΡΟΥ, L ΤΡΙΤΟΥ, κτλ. Ἐνίοτε ὅμως τὸ μὲν L ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως ΕΤΟΥΣ, τὸ δὲ LI, σπανιώτατα, διὰ τοῦ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΚΑΤΗ, κτλ., ἢ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ ΚΥΡΙΟΥ, πιθανῶς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς *vota decennialia*.

Οἱ τύποι δὲ τῶν Ἀλεξανδρινῶν νομισμάτων παρέχουσι μέγαν ἀριθμὸν ἀντικειμένων ληφθέντων ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς, Ἑλληνοαἰγυπτιακῆς, Αἰγυπτιακῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς μυθολογίας. Ἐν τῷ

1 Ἐνομιζέτο πρότερον, ὅτι τὸ L ἐπὶ τῶν Ἀλεξανδρινῶν νομισμάτων ἀντεπροσώπευε τὴν σπανίαν λέξιν *λυκάδας*, σημαίνουσαν ἔτος, ἀλλὰ ἀναμφιβόλως τοῦτο ἦτο ἐσφαλμένη ἐξήγησις. Ἰδε Berl. Blätt., IV. 145.

παρόντι ἔργῳ ὁ χῶρος ἐπιτρέπει ἡμῖν μόνον νὰ μνημονεύσωμεν ἀπλῶς τοὺς σπουδαιοτάτους τύπους καὶ ἐπιγραφάς.

(α) Ἑλληνικοὶ τύποι.

Κρόνος, κρατῶν δρέπανον.

Ζεὺς. Προτομή αὐτοῦ ἢ ὁλόκληρος παράστασις καθημένου ἐπὶ θρόνου ἢ ἀναπαυομένου ἐπὶ τῶν ὤμων ἀετοῦ ἱπταμένου· ἐπιγραφή δὲ (ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Νέρωνος), ΔΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ, ΖΕΥΣ ΝΕΜΕΙΟΣ ἢ ΖΕΥΣ ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΣ.

Ζεὺς Ἄρμων. Προτομή ἢ παράστασις αὐτοῦ ἐπὶ ἄρματος κριῶν.

Ἡρα. Προτομή μετὰ καλύπτρας ἢ ὁλόκληρος παράστασις αὐτῆς. Ἐπιγρ. ἐπὶ νομισμάτων Νέρωνος, ΗΡΑ ΑΡΓΕΙΑ.

Ποσειδῶν. Προτομή ἢ παράστασις αὐτοῦ συρομένου ἐπὶ ἄρματος ὑπὸ θαλασσίων ἵππων, ἢ ἱσταμένου καὶ κρατοῦντος δελφῖνα. Ἐπιγρ. ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Νέρωνος, ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΙΣΘΜΙΟΣ.

Ἀπόλλων. Προτομή. Ἐπιγρ. ΑΠΟΛΛΩΝ ΑΚΤΙΟΣ ἢ ΠΥΘΙΟΣ ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Νέρωνος. Ἀπόλλων Διδυμεὺς κρατῶν ἔλαφον καὶ τόξον, εἰς τὰς χεῖρας ἐνίοτε δὲ μεταξὺ δύο Νεμέσεων. Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις. Ἀπόλλων καὶ Μαρσύας, κτλ.

Ἄρτεμις κυνηγέτις μόνῃ ἢ μετὰ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, φέρουσα δὲ Νίκην, γλαῦκα, ἢ στάχυν· ἐνίοτε πρὸ βωμοῦ. Ἐπιγρ. ἐνίοτε ΑΘΗΝΑ ἢ ΑΘΗΝΑ ΣΕΒΑΣΤ[ΟΥ]. Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρης, κτλ.

Ἄρης. Συνήθως βαδίζων ἢ μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱστάμενος.

Δήμητρα μόνῃ ἢ ἱσταμένη μεταξὺ τῶν Διοσκούρων. Ἐπιγρ. ἐπὶ νομισμάτων Νέρωνος ΔΗΜΗΤΕΡ (οὕτω).

Περσεφόνη ἀπαγομένη ὑπὸ τοῦ Ἄδου.

Ἥλιος καὶ Σελήνη, Κεφαλαὶ κεχωρισμένοι ἢ συνεζευγμένοι. Ἥλιος ἔφιππος. Ἐπιγρ. ΗΛΙΟΣ ΣΕΡΑΠΙΣ. Ἴδε Σέραπης.

Κυβέλη καθημένη ἐπὶ θρόνου μεταξὺ λεόντων.

Διόνυσος ἐπὶ ἄρματος πανθήρων.

Τριπτόλεμος ἐπὶ ἄρματος δρακόντων.

Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια μετὰ τῶν συνήθων ἐμβλημάτων αὐτῶν.

Ἑρμῆς μετὰ κηρυκείου.

Διόσκουροι ἔφιπποι ἢ ιστάμενοι.

Ἡὼς, ἐπιγρ. ΗΩ (Λ. Οὐῆρος), κρατοῦσα ἀπὸ τῶν χαλινῶν ἵππον ἀνορθούμενον.

Νίκη, συχνὰ καὶ διαφοροτρόπως ἀπεικονιζομένη. Ἐπιγρ. σπανίως, ΝΕΙΚΗ ΣΕΒΑΣΤ[ΟΥ].

Τύχη μετὰ κέρατος Ἀμαλθείας καὶ πηδαλίου, ισταμένη, καθημένη, ἢ ἐπὶ κλίνης ἀναπαυομένη. Ἐπιγρ. σπανίως, ΤΥΧΗ ΣΕΒΑΣΤ[ΟΥ].

Ἡρακλῆς, ἐπὶ χαλκῶν Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. Διάφοροι ἄθλοι — Νέμειος λέων· Λερναία Ὕδρα· Κερύνειος ἔλαφος· Ἐρυμάνθιος κάπρος· Σταῦλοι Αὐγείου· Στυμφαλίδες ὄρνιθες· Κρητικὸς ταῦρος· Ἴπποι Διομήδους τοῦ Θρακός· Βόες τοῦ Γηρυόνου· Κῆποι τῶν Ἑσπερίδων· Κέρβερος· Ἀνταῖος· Ἡρακλῆς λύραν κρούων πρὸ τοῦ Κενταύρου Φόλου ἢ Χείρωνος· θάνατος τῆς Ἀμαζόνης Ἴππολύτης· Ἐχιδνα τὸ τέρας, κτλ.

Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

Ὅρφεύς κρούων λύραν, περικυκλούμενος ὑπὸ ζώων.

Πάριδος κρίσις.

Ὠκεανὸς παριστάμενος ὡς ποτάμιος Θεός. Ἐπιγρ. ΩΚΕΑΝΟΣ.

(β) Αἰγυπτιακοὶ καὶ Ἑλληνοαιγυπτιακοὶ τύποι.

Ζεὺς Σέραπης. Προτομή φέρουσα μῶδιον. Ἐπιγρ. ἐνίοτε ΖΕΥΣ ΣΑΡΑΠΙΣ.

Ἄδης Σέραπης ἐπὶ θρόνου καθημένος καὶ Κέρβερος παρ' αὐτῷ.

Ἥλις Σέραπης φέρων μῶδιον ἢ ἀκτινοστεφής. Ἐπιγρ. ἐνίοτε ΗΛΙΟΣ ΣΑΡΑΠΙΣ.

Σέραπης. Πάνθεος παράστασις συνενοῦσα τὰ ἐμβλήματα τοῦ Σεράπιδος, Διὸς Ἀμμωνος, Ποσειδῶνος, Ἡλίου, καὶ Ἀσκληπιοῦ.

Σέραπης καὶ Ἴσις, προτομαὶ ἢ δλόκληροι παραστάσεις.

Ἰσις. Προτομή φέρουσα τὸ σύνηθες κόσμημα τῆς κεφαλῆς. Παράστασις αὐτῆς ὁλόκληρος ἐν ναῷ, ἣ θηλαζούσης τὸ βρέφος Ὡρον.

Ἰσις Φαρία κρατοῦσα κολπούμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἰστίον πρὸ τοῦ φάρου τῆς Φάρου.

Ἰσις Σῶθις, ἐπιβαίνουσα κυνός.

Ἀρποκράτης, βρέφος ἢ νέος, ἰστάμενος ἢ καθήμενος ἐπὶ ἄνθους, μετὰ τοῦ δακτύλου ὑψωμένου πρὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. *Ἐπιγρ.* ἐπὶ νομίσματος τοῦ Μ. Αὐρηλίου, ΑΡΠΩΚΡΑΤΗΣ (Zoega, σελ. 216).

Ἑρμῆς Ἀνουδῖς (;) ἰστάμενος καὶ φέρων κλάδον φοίνικος καὶ κηρύκειον, λυγρὴ δὲ παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἢ προτομή αὐτοῦ φέρουσα μῦθιον μετὰ κηρυκείου ἐπ' ὤμου καὶ κλάδου φοίνικος πρὸ αὐτῆς. Ὁ τύπος οὗτος νομίζεται ὑπὸ τινων ὅτι παριστᾷ τὸν Ἀντίνοον, παρ' ἄλλων δὲ ὅτι εἶναι ὁ Bonus Eventus.

Ἄπις ὁ ταῦρος.

Νεῖλος. Προτομή αὐτοῦ ἐστεμμένη διὰ καλᾶμων. *Ἐπιγρ.* ΝΙΛΟΣ (ἐπὶ Ῥ τοῦ Τίτου), ἢ ὁλόκληρος ὁ πατάμιος οὗτος θεὸς μετὰ κέρατος Ἀμαλθείας καὶ καλᾶμου, ἀναπαύμενος ἢ καθήμενος, συνοδευόμενος δὲ ὑπὸ κροκοδείλου ἢ ἵπποποτάμου, ἢ συντροφεύμενος ὑπὸ τῆς νύμφης Εὐθηνίας (Abundantia).

Ἀλεξάνδρεια. Κεφαλὴ αὐτῆς φέρουσα δορὰν ἐλέφαντος (Πίναξ Δ' Δ'. 12.), ἢ ὁλόκληρος παράστασις αὐτῆς ἀσπαζομένης, ἐνίοτε, αὐτοκράτορα. *Ἐπιγρ.* ἐνίοτε ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ.

Ἀγγεῖα Κανώπια μετὰ κεφαλῶν Ἰσιδος, Σεράπιδος, κτλ., ἐνίοτε ἐν ναῷ ἢ ἐπὶ πλοίου (;) τεθειμένου ἐπὶ τροχῶν.

Ὀφῖς συνεσπειρωμένος καὶ ἀνορθούμενος. *Ἐπιγρ.* ἐνίοτε, ΝΕΟΑΓΑ-ΘΟΔΑΙΜ[ΩΝ]

Οὐραῖος, συνεσπειρωμένος ὄφῖς μετὰ παχέος σώματος.

Ζῶα τετράποδα καὶ πνιγνά. Ἐλέφας, κροκόδειλος, ἵπποπόταμος, ρινόκερος, ἴβις ἀετός, ἱέραξ τοῦ Ὡρου, γρύψ μετὰ τροχοῦ (σύμβολον τῆς Νεμέσεως), σφιγρὴ συνήθως τρικέφαλος.

Διάφορα ἀντικείμενα. Ὁ φάρος τῆς Φάρου· αὐτοκρατορικὴ ναῦς, *Ἐπιγρ.* ΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΟΣ· ναοί· βωμοί· οἰκοδομαί, ὧν μία ἐπι-

γεγραμμένη ΒΑΛΙΝΗΟΥ καὶ ἕτερα ἱερὰ ἀντικείμενα· π. χ. μόδιος ἐπὶ ἄρματος δρακόντων, ἢ ἐπὶ κίονος φυλασσομένου ὑπὸ πτερωτοῦ δράκοντος.

(γ) Ἀστρονομικοὶ τύποι.

Φοῖνιξ, μετ' ἐπιγρ. ΑΙΩΝ, ἀναφερομένης εἰς τὴν ἐν ἔτει 139 μ. Χ. ἐναρξιν τοῦ Σωθιακοῦ κύκλου. Ἔτος 2 Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς.

Ζωδιακοῦ κύκλου τὰ δώδεκα ζώδια, ἐν κύκλῳ.

Ὁ **Ζεὺς εἰς τὸν Κριόν**. Κεφαλὴ Διδὸς ὑπεράνω κριοῦ.

Ἡ **Ἀφροδίτη εἰς τὸν Ταῦρον**. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης ὑπεράνω ταύρου.

Ἡ **Ἀφροδίτη (;) εἰς τοὺς Διδύμους (;)**. Κεφαλὴ πυργοστεφῆς ὑπεράνω Ἀπόλλωνος καὶ Ἡρακλέους.

Ἡ **Σελήνη εἰς τὸν Καρκίνον**. Κεφαλὴ Σελήνης ὑπεράνω καρκίνου.

Ὁ **Ἥλιος εἰς τὸν Λέοντα**. Κεφαλὴ Ἥλιου ὑπεράνω λέοντος.

Ὁ **Ἑρμῆς εἰς τὴν Παρθένον**. Κεφαλὴ Ἑρμοῦ ὑπεράνω θεᾶς φερούσης λαμπάδα καὶ στάχους.

Ἡ **Ἀφροδίτη εἰς τὴν Ζυγόν**. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης ὑπεράνω ζυγοῦ.

Ὁ **Ἄρης εἰς τὸν Σκορπιόν**. Κεφαλὴ Ἄρεως ὑπεράνω σκορπιοῦ.

Ὁ **Ζεὺς εἰς τὸν Τοξότην**. Κεφαλὴ Διδὸς ὑπεράνω Κενταύρου μετὰ τόξου καὶ βέλους.

Ὁ **Κρόνος εἰς τὸν Αἰγόκερω**. Κεφαλὴ Κρόνου ὑπεράνω αἰγός.

Ὁ **Κρόνος εἰς τὸν Ὑδροχόον**. Κεφαλὴ Κρόνου ὑπεράνω παραστάσεως ἀνδρὸς ἵπταμένου φέροντος ἀγγεῖον ἀνεστραμμένον.

Ὁ **Ζεὺς εἰς τοὺς Ἰχθύς**. Κεφαλὴ Διδὸς ὑπεράνω δύο ἰχθύων.

Οἱ Ζωδιακοὶ τύποι ἐκόπησαν πάντες ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς.

(δ) Ἑλληνορωμαϊκοὶ τύποι.

ΑΥΤΟΚΡΑΤ[ΩΡ]. Διάφοροι τύποι.

ΡΩΜΗ. Ποικιλοτρόπως ἀπεικονιζομένη.

Αἴγυπτος ἢ Ἀφρική ἀναπαυομένη. κρατοῦσα στάχους καὶ καθημένη ἐπὶ σφιγγός.

ΔΗΜΟΣ ΡΩΜΑΙΩΝ. Populus Romanus.

ΑΡΜΕΝΙΑ. Τρόπαιον μεταξὺ δύο αἰχμαλώτων.

Λύκαινα καὶ δίδυμοι.

ΠΑΤΗΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. Δύο χεῖρες συνηνωμέναι.

ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΗΡΩΟΣ. Προτομή Ἀντινόου μετ' Αἰγυπτιακοῦ κοσμήματος τῆς κεφαλῆς.

ΤΙΒΕΡΙΣ-ΟΜΟΝΟΙΑ. Οἱ ποταμοὶ Τίβερις καὶ Νεῖλος χειραπταζόμενοι.

(ε) Προσωποποιήσεις ἀφηρημένων ἰδεῶν.

ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ. Consecratio.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. Aequitas, φέρουσα ζυγόν.

ΔΥΝΑΜΙΣ. κρατοῦσα κράνος καὶ ἀσπίδα.

ΕΙΡΗΝΗ. Pax, ἔχουσα κηρύκειον καὶ φιάλην ἢ στάχυς.

ΕΛΕΥΘΕΡΕΙΑ. Libertas, κρατοῦσα στέφανον καὶ στηριζομένη ἐπὶ στήλης

ΕΛΠΙΣ. Spes, κρατοῦσα ἄνθος καὶ ἐγείρουσα τὸ ἐνδυμα αὐτῆς.

ΕΥΓΑΜΙΑ. Bonae Nuptiae.

ΕΥΘΗΝΙΑ. Abundantia, φέρουσα κέρας Ἀμαλθείας καὶ στάχυς, συνήθως συνοδευομένη ὑπὸ Νίκης.

[ΕΥΣΕΒΕΙΑ]. Pietas καθημένη, κρατοῦσα φιάλην καὶ σκῆπτρον.

[ΕΥΤΥΧΕΙΑ]. Felicitas, κρατοῦσα κηρύκειον καὶ στάχυς.

ΚΡΑΤΗΣΙΣ. Potestas ἢ Virtus φέρουσα Νίκην καὶ δόρυ (Eckhel, IV. σ. 55).

ΜΟΝΗΤΑ. Moneta, κρατοῦσα ζυγόν καὶ σκῆπτρον.

ΟΜΟΝΟΙΑ. Concordia ἱσταμένη, κρατοῦσα φιάλην καὶ κέρας Ἀμαλθείας, ἢ καθημένη κρατοῦσα κλάδον ἐλαίας ἢ φιάλην, ἢ ἀπλῶς δύο χεῖρες ἡνωμέναι.

ΠΡΟΝΟΙΑ. Providentia ἱσταμένη, ὑψοῦσα τὴν δεξιάν καὶ κρατοῦσα σκῆπτρον ἢ ἴβιν καὶ σκῆπτρον.

ΣΗΜΑΣΙΑ. Ἀγγελία Νίκης. Γυναικεία παράστασις ἐπὶ καλπάζοντος ἵππου κραδαίνουσα σπάθην.

Οἱ Νομοὶ τῆς Αἰγύπτου. Ἴδε De Rougé (*Rev. Num.* 1874 σ. 1. καὶ *Ann. de Num.*, 1882, σ. 145), πρὸς δὲ Feuardent (*Égypte ancienne* II). Αἱ σειραὶ τῶν χαλκῶν νομισμᾶ-

των, τῶν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας αὐτῶν ὄψεως φερόντων τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων νομῶν τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου μετὰ παραστάσεων τῶν Αἰγυπτιακῶν θεῶν (ἢ τῶν συμβόλων αὐτῶν) τῶν ἐν ἐκάστῳ νομῷ λατρευομένων, φαίνεται ὅτι ἐκόπησαν ἅπασαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὸ διάστημα χρονικῆς περιόδου τεσσαράκοντα τεσσάρων ἐτῶν· ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν περίοδον οὐχὶ ἐν συνεχείᾳ. Τὰ ἔτη, καθ' ἃ ἐγένοντο αἱ ἐκδόσεις αὗται, ἦσαν τὸ ἐνδέκατον τοῦ Δομιτιανοῦ, τὸ δωδέκατον καὶ δέκατον ἕκτον τοῦ Τραϊανοῦ, τὸ ἐνδέκατον τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τὸ ὄγδοον Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. Τὰ νομίσματα δὲ ταῦτα εἶνε ἀρκετὰ σπάνια καὶ σπουδαῖα ἕνεκα τοῦ φωτός, ὅπερ ἐπιχέουσιν ἐπὶ τῶν διαφορῶν τοπικῶν λατρειῶν τῆς ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους Αἰγύπτου.

Ὁ ἐπόμενος κατάλογος εἶνε τῶν νομῶν, ὧν εἶνε γνωστὰ νομίσματα, κατατεταγμένων κατὰ γεωγραφικὴν τάξιν βαίνουσαν κατὰ μῆκος τῶν ὁχθῶν τοῦ Νείλου ἐκ νότου πρὸς βορρᾶν. Οἱ κυριώτατοι νομισματικοὶ τύποι προστετέθησαν ἐκάστοτε μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ νομοῦ.

Ἄνω Αἴγυπτος.

ΟΜΒΙΤΗΣ. Ὡπλισμένος θεὸς Ἀρούρης ἢ Ὡρος ὁ πρεσβύτερος. Κροκόδειλος.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΠΟΛΙΤΗΣ. Ἄρ Οὐτ (Har Hut) ἤτοι ὁ Ὡρος τοῦ Χούτ, δηλαδὴ Ἀπολλωνοπόλεως τῆς Μεγάλης, ἱστάμενος καὶ κρατῶν σκῆπτρον καὶ ἱέρακα.

ΛΑΤΟΠΟΛ[ΙΤΗΣ]. Νούμ-Ρᾶ, κρατῶν δόρυ καὶ ἰχθὺν (λάτον). (Πρβλ. Στράβωνος XVII. Ἰχθὺς μόνος.

ΕΡΜΩΝΟ[ΙΤΗΣ]. Ὁ θεὸς Μώνθιος (Mentu) κρατῶν σκῆπτρον καὶ ταῦρον κυρίσσειντα. Ταῦρος κυρίσσειν, μόνος.

ΔΙΟΠΟΛΕΙ[ΤΗΣ] ΜΕ[ΓΑΣ] (Θῆβαι) Ἄμμων Ρᾶ (Amen-Ra) κρατῶν σκῆπτρον καὶ χριόν.

ΚΟΠΤ[ΙΤΗΣ] Ὡρος Χέμ (Ἰθυφαλλικὸς Πᾶν) ὡς ἀνὴρ φέρων καλύπτραν, κρατῶν δ' ἀντιλόπην καὶ ἄρπην. Ἀντιλόπη μόνη.

ΤΕΝΤΥΡ[ΙΤΗΣ]. Ἡ θεὰ Ἀθυρι (Hathor) ἱσταμένη κρατοῦσα τὸν ἱέρακα τοῦ Ὡρου καὶ σκῆπτρον. Ἰέραξ μόνος.

ΔΙΟΠΟΛΕΙΤΗΣ Μ[ΙΚΡΟΣ]. Θεός ἡλιακός ἔφιππος, κρατῶν ὄφιν σπινθέρων, ἢ τρέφων ὄφιν ἐλισσόμενον περὶ δένδρον, σύμβολον δὲ τῆς θεᾶς.

ΘΙΝΙ[ΤΗΣ]. Ὀνουργεὶς ἢ Ἀγχερ κρατῶν εἰδῶλον Ἑλπίδος (Spes), ἢ Ἑλπίς μόνη.

ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΗΣ. Παράστασις κρατοῦσα ἰχνεύμονα καὶ ἀγαλμάτιον τοῦ φαλλικοῦ Πανός (Ὡρου Χέμ). Ἰχνεύμων μόνος.

ΑΝΤΑΙΟΠΟΛΙΤΗΣ Ἴσις(;) κρατοῦσα σκῆπτρον καὶ Νίκη. Ἴσις(;) κρατοῦσα κροκόδειλον. Κροκόδειλος μόνος.

ΥΨΗΛΙ[ΤΗΣ]. Ἴσις ἢ Ἀθυρι κρατοῦσα σκῆπτρον ἢ σείστρον καὶ κριόν.

ΛΥΚΟΠΟΛΙΤΗΣ. Θεότης ἡμίγυμνος κρατοῦσα τὸν λύγκα τοῦ Ἀνούβιδος.

ΑΦΡΟΔΙΤΟΠΟΛΙΤΗΣ. Ναός τῆς Ἀθυρι(;). Ἀθυρι κρατοῦσα ἄνθος καὶ εἰδῶλιον Ἑλπίδος(;). Ἑλπίς(;) μόνη.

ΚΥΝΟΠΟΛΙΤΗΣ Ἀνουβις ἡμίγυμνος κρατῶν λύγκα. Λύγξ καθήμενος.

ΕΡΜΟΠΟΛΙΤΗΣ Ἑρμῆς (Θῶθ) ἐν ναφῇ κρατῶν κηρύκειον καὶ βάλαντιον, ἢ κηρύκειον καὶ κυνοκέφαλον πίθηκον. Κεφαλὴ πωγωνοφόρος καὶ ἴβις. Κυνοκέφαλος καθήμενος.

ΟΞΥΡΥΝΧΕΙΤΗΣ ΝΟΜΟΣ. Ἡ θεὰ Τεφνέτ ὡς Ἀθηνᾶ κρατοῦσα Νίκη καὶ διπλοῦν πέλεκυν. Νίκη. Διπλοῦς πέλεκυς.

ΗΡΑΚΛΕΟΠΟΛΙΤΗΣ. Ἡρακλῆς ἐν ναφῇ. Ἀρποκράτης Ἡρακλῆς κρατῶν ρόπαλον, ἐφ' οὗ κλῆθται ἱέραξ. Ἡρακλῆς κρατῶν ρόπαλον καὶ γρύπα. Γρύψ μόνος.

ΑΡΣΙΝΟΙΤΗΣ. Ὁ θεός Σούχος (Σέβεκ-ρᾶ) κρατῶν προτομὴν τῆς Ἀρσινόης. Προτομὴ Ἀρσινόης. Κροκόδειλος.

Κάτω Αἴγυπτος.

ΜΕΜΦΙ[ΤΗΣ] ἢ ΝΟΜΟΣ ΜΕΜΦΕΙΤΗΣ. Ἴσις κρατοῦσα ὄφιν παρ' αὐτῇ ὁ ταῦρος Ἄπις. Κεφαλὴ Ἰσιδος. Ταῦρος Ἄπις.

ΗΛΙΟΠΟΛΕΙΤΗΣ. Ὁ ἡλιακός θεός Ρᾶ φέρων τὸν ταῦρον Μνεῦιν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

ΦΑΡΒΑΙΤΙΤΗΣ. Παράστασις κρατοῦσα σκῆπτρον καὶ ταῦρον.

ΑΡΑΒΙΑ. Παράστασις γυναικεία, Σουπτ-Σέκχετ, ἱσταμένη.

ΕΠΤΑΚΩΜ. Ὡρος Σούπτ-Ἀκώμ κρατῶν δόρυ καὶ ἱέρακα. Ἱέραξ μόνος. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἴσως δὲν εἶνε τὸ ὄνομα νομοῦ, ἀλλ' ἡ Ἑλ-

ληνική μορφή τοῦ Σούπτ-αχώμ κυρίου θεοῦ τοῦ Ἀραβικοῦ νομοῦ.
ΠΗΛΟΥ. Κεφαλή Ἰσιδος (;). Καρπὸς ροιᾶς. Τὰ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν
ταύτην νομίσματα ἀνήκουσι τῷ Πηλουσίῳ, σπουδαία πόλει ἐν τῷ
ἀνατολικῷ ἄκρῳ τοῦ Δέλτα, ἥτις ὁμῶς δὲν φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε
πρωτεύουσα Νομοῦ.

ΣΕΘΡΟΕΙΤΗΣ ἢ ΣΕΘΡΩΙΤΗΣ ΝΟΜΟΣ. Ἱερακοκέφαλος Ὄρος κρατῶν
σκῆπτρον ἢ σκῆπτρον καὶ ἱέρακα. Ἱέραξ μόνος.

ΤΑΝΙΤΗΣ. Τύποι ὁμοιάζοντες τοὺς τοῦ γείτονος Σεθροεῖτου νομοῦ.

ΝΕΣΥΤ[ΗΣ], ἢ ὡς φαίνεται Ἑλληνικὴ μορφή τοῦ Νεούτ (ἢ Νεσόγ)
νομοῦ. Γυνὴ κρατοῦσα ἱβὶν καὶ κριόν.

ΜΕΝΔ[ΗΣΙΟΣ]. Ὁ θεὸς Μένδης κρατῶν σκῆπτρον καὶ τράχον ἢ κριόν.

Πωγωνοφόρος κεφαλὴ Μένδου. Τράχος. Κριός.

ΛΕΟΝΤ[ΟΠΟΛΙΤΗΣ]. Ὄρος κρατῶν σκῆπτρον καὶ λέοντα. Λέων μόνος.

ΒΟΥΒΑΣ[ΤΙΤΗΣ]. Ἡ θεὰ Βεσέτ (Λητώ) κρατοῦσα γαλῆν. Γαλῆ μόνη.

ΑΘΡΙΒΙΤΗΣ. Ἀθυρι κρατοῦσα τὸν ἱέρακα τοῦ Ὄρου καὶ σκῆπτρον.

ΠΡΟΣΩ[ΠΙΤΗΣ]. Προτομή ἢ ὁλόκληρος παράστασις Ἀρποκράτους ἐγεί-
ροντος τὸν δάκτυλον πρὸ τοῦ στόματος. Ἀρποκράτης Ηρακλῆς μετὰ
ρόπαλου ἐφ' οὗ ἱέραξ.

ΦΘΕΜΦΟΕΥ ΝΟΜΟΣ. Ἀθυρι κρατοῦσα ἄνθος λωτοῦ, οὗ ἐξέρχεται ὁ
Ἀρποκράτης. Ἀρποκράτης Ἡρακλῆς ἐπὶ ἄνθους λωτοῦ.

ΞΟΙΤ[ΗΣ]. Θεότης κρατοῦσα ζῶον τετράπουν, παρὰ δὲ τοὺς πόδας αὐτῆς
κυνοκέφαλος. Θεότης κρατοῦσα βάκτρον καὶ ἀβέβαιόν τι ἀντικεί-
μενον, μεταξὺ δύο κριῶν (;) ἐπὶ βάσεων. Θεὰ κρατοῦσα κριὸν καὶ
ρόπαλον. Κριὸς μόνος.

ΒΟΥΣΙ[ΡΙΤΗΣ]. Ὅσιρις κρατῶν τράχον καὶ ὄφιν. Τράχος μόνος.

ΣΕΒΕ[ΝΝΥΤΗΣ] ἢ ΝΟΜΟΣ ΣΕΒΕΝΝΥΤΗΣ (ὁ ἄνω). Ὄρος κρατῶν
ξίφος καὶ δόρυ. Τράχος.

ΣΕΒΕ[ΝΝΥΤΗΣ] Κ[ΑΤΩ ΤΟΠΩΝ] (ὁ κάτω). Θεότης κρατοῦσα στα-
φυλὴν καὶ δόρυ. Σταφυλή.

ΔΙΟΠ[ΟΛΙΤΗΣ] Κ[ΑΤΩ ΤΟΠΩΝ]. Ἀμμων Ρᾶ κρατῶν δόρυ καὶ
κριόν. Κριὸς μόνος.

ΟΝΟΥΦΙ[ΤΗΣ]. Ἴσις (;) κρατοῦσα κροκόδειλον. Κροκόδειλος, σύμβολον
τοῦ Σέβεκ-Ρᾶ.

ΦΘΕΝΕΟΥ[ΤΗΣ] Ὄρος γυμνὸς κρατῶν ἱέρακα καὶ κριόν. Δύο κριοὶ ἀν-
τιμέτωποι. Ἀρποκράτης (παῖς Ὄρος) ἐξερχόμενος ἄνθους λωτοῦ.

CAEITHC. Ἀθηνᾶ κρατοῦσα γλαῦκα καὶ ἀσπίδα. Δάμαλις, σύμβολον τῆς θεᾶς Νηθ.

NAYKPAT[ITHC]. Θεότης ἔχουσα κεφαλὴν ὄφως, κρατοῦσα δὲ ἱέρακα καὶ σκῆπτρον. Γυναικεία κεφαλὴ κρατοῦσά ὄφιν. Ὅφις συνεσπειρωμένος καὶ φέρων περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Pskhent

KABACI[THC]. Ὄρος ἡμίγυμνος κρατῶν δόρυ καὶ ἱέρακα. Ἱέραξ Ὄρου.

METH[ΛITHC]. Ἴσις κρατοῦσα σείστρον καὶ ἱέρακα. Ἱέραξ ὀνόμος.

ΛΗΤΟΠΟ[ΛΙΤHC]. Ὄρος ἱστάμενος κρατῶν ἰχνεύμονα, σύμβολον τῆς θεᾶς Βεσέτ (Λητοῦς). Ἰχνεύμων ὀνόμος.

ΓΥΝΑΙΚ[ΟΠΟΛΙΤHC]. Ἴσις κρατοῦσα κριόν, σύμβολον τοῦ Ἀμμωνος. Κριὸς ὀνόμος.

MENEΛAEITHC. Ὁ Νεῖλος ἱστάμενος κρατῶν κάλαμον καὶ τὸν παῖδα Ὄρον Ἀρποκράτην, οὗ τὰ κάτω περατοῦνται εἰς οὐρανὸν κροκοδείλου.

Ὁ παῖς Ὄρος Ἀρποκράτης ἔχων οὐρανὸν κροκοδείλου, πρὸ βωμοῦ.

ΑΛΕΞ[ΑΝΔΕΩΝ] Χ[ΩΡΑC ΝΟΜΟC] Στρατιωτικὴ παράστασις, Ὄρου(ς), φέροντος ἵπποπόταμον. Ἰπποπόταμος ὀνόμος.

ΜΑΡΕ[ΩΤΟΥ ΝΟΜΟC] ἢ ΜΑΡΕ[ΩΤHC]. Χνοῦφισ(ς) κρατῶν κριδὸν καὶ ἰχθύν(ς) ἢ κριδὸν καὶ σκῆπτρον. Κριὸς ὀνόμος.

ΛΙΒΥΗ[C ΝΟΜΟC]. Χνοῦφισ(ς) κριοκέφαλος(ς) κρατῶν ἀβέβαιόν τι ἀντικείμενον καὶ κριόν. Κριὸς ὀνόμος.

ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Ἀξουμῖς. Περί τῆς νομισματοκοπίας τῆς δυναστείας τῶν Ἀξουμιτῶν ἴδε Prideaux (*Num. Chron.*, 1884, σ. 205) καὶ E. Drouin (*Rev. Arch.* σ. 206).

Τὰ σπάνια νομισματικὰ μνημεῖα τῆς ἀνατολικῆς Αἰθιοπίας (νῦν Ἀβυσσινίας) ἀποτελοῦνται ἐκ μικρῶν χρυσῶν κερμάτων, ἐλκόντων περὶ τοὺς 24 κόκκους, καὶ ἐκ χαλκῶν νομισματίων. Φέρουσι δὲ ἐπιγραφὰς κατὰ πρῶτον μὲν Ἑλληνικὰς ἢ μᾶλλον Ἑλληνοκοπτικάς, βραδύτερον καὶ Αἰθιοπικάς. Αἱ Ἑλληνικαὶ ἐπιγρα-

φαὶ ἐχαράχθησαν ὑπὸ σφραδογλύφων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀμαθῶν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, εἶνε δὲ συχνὰ ἀνορθόγραφοι καὶ συγκεχυμένοι. Τὰ χρυσᾶ νομίσματα παρουσιάζουσι ἐπὶ μὲν τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως τὴν προτομὴν βασιλέως, φέρουσιν στέφανον καὶ περικυκλουμένην ὑπὸ δύο σταχύων· ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας ἔχουσιν ἐτέραν προτομὴν μετὰ διαδήματος, περικυκλουμένην δ' ἐπίσης ὑπὸ δύο σταχύων. Οἱ τύποι, ἡ τεχνοτροπία, ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ παρουσία τοῦ σταυροῦ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς, δεικνύουσιν, ὅτι τὰ νομίσματα τῆς Ἀξουμίτιδος εἶνε μεταγενέστερα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ τόσον ὀλίγα εἶνε γνωστὰ περὶ τῆς ἱστορίας τῆς χώρας, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ καταταχθῶσι τὰ νομίσματα ταῦτα κατ' ἀκριβῆ χρονολογικὴν σειράν. Ἐντούτοις γνωρίζομεν ὅτι ἐν ἔτει 356 μ.Χ. ὁ αὐτοκράτωρ Κωνστάντιος ὁ Β' ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν, μέχρι τοῦδε διασωθεῖσαν, πρὸς βασιλέα καλούμενον Αἰζάναν ἢ Ἐζάναν, οὗτινος ἔχομεν καὶ νομίσματα· τοῦτο δὲ παρέχει ἡμῖν κατὰ προσέγγισιν τὴν ἐποχὴν, εἰς ἣν ἀνήκει ὁλόκληρος ἡ σειρά. Ἡ χρῆσις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ ὀφείλεται ἀναμφιβόλως εἰς ἐμπορικὰς σχέσεις μεταξὺ Αἰθιοπίας καὶ Αἰγύπτου: —

Ἐκ τῶν κάλλιον ἀναγινωσκομένων μεθ' Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν νομισμάτων μνημονευτέα τὰ ἐξῆς.

Ἀφίλας ✕ ΑΦΙΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ὀπισθ. ΑΞΩΜΙΤΩΝ ΒΙCΙΔΙ-
ΜΗΛΗ (λέξις ἀγνώστου σημασίας).

Ὅχσας ✕ ⚡ ΟΧCΑC ΒΑΣΙΛΕΥC, ὀπισθ. ΘΕΟΥ ΕΥΧΑΡΙCΤΙΑ
(Num. Chron. 1884, Πίν. X. 1.)

Βαχάσας ✕ ⚡ ΒΑC ⚡ CII ⚡ ΒΑΧ ⚡ ΑCΑ, ὀπισθ. ⚡ ΙΑΝ ⚡ ΑΑΦ ⚡
ΕΩΝ ⚡ ΒΙC. (Num Chron., 1884, Πίν. X. 3.)

Αἰζάνας } ✕ ⚡ CNI ⚡ ΒΑΧ ⚡ ΑCΑ ⚡ ΒΑC, ὀπισθ. ⚡ ΗΕΖΑΝΑ
ἢ } ΒΑΣΙΛΕΥC. (Num Chron., 1884, Πίν. X. 10).
Ἐζάνας }

Αἰήβας ✕ ⚡ ⚡ ΑΙΗΒ ΒΑΣΙΛΕΥ, ὀπισθ. Ἐπιγραφὴ συγκεχυμένη
(Num. Chron., 1884, Πίν. X. 12).

Οὐλζήβας Α Ψ ΟΥΛΖΗΒΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ὁπισθ. ΤΟΥΤΟ ΑΡΕΧΗ ΤΗ ΧΩΡΑ. (*Num. Chron.*, 1884, Πιν. X. 18).

ΚΥΡΗΝΑΙΚΗ

[*Idem Müller, Monnaies de l' ancienne Afrique. — R. S. Poole, Cat. of the coins of the Ptolemies, κτλ. καὶ Bompais Médailles grecques autonomes frappées dans la Cyrénaïque.*]

Κυρήνη, κτισθεῖσα παρὰ Δωριέων ἐκ τῆς νήσου Θήρας, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν Βάπτου τινός, προγόνου τῆς ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ καλουμένης δυναστείας τῶν Βαπτιδῶν, ἀρξάντων τῆς Κυρηναϊκῆς χώρας ἀπὸ τοῦ 631 μέχρι περίπου τοῦ 450 π. X. Ἡ Κυρήνη κειμένη ἐν χώρᾳ ἀπαραμίλλως εὐφώρῳ, ἐπὶ τῆς βορείου κλιτύος ὑψηλοῦ ὁροπεδίου τῆς Λιβύας, ἐνθα τοῦτο διαιρεῖται εἰς εὐρύχωρα κλιμακῆδὸν πρὸς τὴν θάλασσαν κατερχόμενα τμήματα, προστατευομένη δὲ ὑπὸ τῶν πρὸς νότον ὀρέων ἀπὸ τῶν καυστικῶν ἀνέμων τῆς ἐρήμου, ταχέως ἀπέβη πλουσία καὶ λαμπρά, τῶν δραστηρίων Ἑλλήνων γενομένων τῶν μεσιτῶν μεταξὺ τοῦ ἐγχωρίου Λιβυκοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας καὶ τοῦ ἔξω κόσμου.

Ἐξ ὅλων τῶν ποικίλων προϊόντων τῆς ωραίας ταύτης χώρας τὸ σπουδαιότατον πάντων ἦτο τὸ περίφημον σίλφιον (νῦν ἐξαλειφθέν), ὅπερ ἐτιμᾶτο μέγας καθ' ἅπαντα τὸν ἀρχαῖον κόσμον διὰ τε τὰς θεραπευτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας καὶ διὰ τὰ ἐκ τῶν ἀνθέων αὐτοῦ ἐξαγόμενα ἀρώματα.

Τὸ σίλφιον, ὡς Κυρηναϊκὸς νομισματικὸς τύπος, ἦτο ὡς ἡ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Κέω μέλισσα, ἔμβλημα τῆς λατρείας Ἀρισταίου τοῦ προστάτου τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τῶν ἀμπέλων, καὶ πάσης βλαστήσεως, καθὼς καὶ τῶν μελισσῶν καὶ ποιμνίων· πρὸς δὲ προστάτου κατὰ τῶν καυστικῶν ἀνέμων τῆς Σαχάρας. Ὁ εὐεργετικὸς οὗτος θεὸς ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς νύμφης Κυρήνης, ἡ δ' ἐν Κυρηναϊκῇ λατρεία αὐτοῦ φαί-

νεται ὅτι στενωῶς συνεδέετο πρὸς τὴν τοῦ Λιβυκοῦ Ἀμμωνος, θεοῦ ἐπίσης ποιμενικοῦ.

Ἡ πωγονοφόρος καὶ κριοῦ κέρατα φέρουσα κεφαλὴ τῶν νομισμάτων τῆς Κυρήνης εἶνε ἢ τοῦ Διὸς Ἀμμωνος, ἐνῶ ἢ νεανικὴ καὶ ἐπίσης κέρατα κριοῦ φέρουσα κεφαλὴ παριστᾷ πιθανῶς τὸν Ἀρισταῖον. Ἡ δὲ σπανίως ἀπαντῶσα γυναικεία κεφαλὴ εἶνε ἢ νύμφη Κυρήνη.

Περὶ τὰ 631-530 π. Χ.

Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς Κυρήνης ἀποτελοῦνται ἐξ ἀρχαϊκωτάτων νομισμάτων ἡλέκτρου ἢ ἀργύρου Εὐβοϊκοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. Τοῦτο φαίνεται ὅτι ὑποδηλοῖ ἐμπορικὰς σχέσεις μεταξὺ Εὐβοίας καὶ τῆς Λιβυκῆς παραλίας, καθ' οὓς χρόνους αἱ Εὐβοικαὶ πόλεις, Χαλκίς καὶ Ἐρέτρια, ἐξήσκουν ἐξέχουσιν ἐπιρροὴν ἐν τῇ ἀνατολικῇ λεκάνῃ τῆς Μεσογείου.

Τὰ σπανιώτατα νομίσματα ἐξ ἡλέκτρου, ἅτινα ὁ Müller (ἐνθ. ἀν.) ἀπένειμεν τῇ Κυρήνῃ δύνανται νὰ περιγραφῶσι ὡς ἐξῆς: —

Διπλοῦν ἀνθεμοειδὲς κόσμημα.	Δύο ἐπιμήκη ἔγκοιλα .	№ 269 κ.
Ὅμοίως.	Ἐν τετράγωνον καὶ ἐν ἐπίμηκες ἔγκοilon	№ 133·1 κ.
(Müller, <i>Suppl.</i> , Πίν. I. 1.)		
Τριπλοῦν ἄνθος. (Whittall, 1575).	Τετράγωνον ἔγκοilon .	№ 27·5 κ.

Ὁ κ. Babelon (*Rev. Num.*, 1885, σ. 390 κ. ἐξ.) ἀποκρούει τὴν εἰς Κυρήνην ἀπόδοσιν τῶν ἐξ ἡλέκτρου νομισμάτων τούτων καὶ θέλει νὰ ἀπονείμῃ αὐτὰ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Δημοσιεύει δὲ καὶ νόμισμα καθαροῦ χρυσοῦ, ὅπερ φαίνεται ἀναμφιβόλως Κυρηναϊκῆς καταγωγῆς. Εἶνε δὲ τοῦτο Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος.

Τέσσαρα ἄνθη σιλφίου ἐν ταῖς γωνίαις σταυρομόρφου κοσμήματος.	Τετράγωνον ἔγκοilon ἀκανόνιστον .	№ 110 κ.
	(<i>Rev. Num.</i> , 1885, Πίν. XV. 1.)	

Οἱ κυριώτατοι τύποι τῶν ἀρχαιοτάτων ἀργυρῶν νομισμάτων εἶνε: —

- (α) Ὁ καρπὸς ἢ τὸ περικάρπιον τοῦ σιλφίου, ὁμοιάζον πρὸς τὸ σχῆμα καρδίας, δις ἢ τετράκις ἐπαναλαμβανόμενος ἐπὶ τῶν μεγάλων κερμάτων.
- (β) Κάλυξ ἢ βλαστὸς σιλφίου, πολλάκις ἐπαναλαμβανόμενος καὶ διατεθειμένος εἰς σχῆμα τυπικοῦ ἄνθους (Bompois, *ἐνθ. ἀν.* Πίν. I. 1).
- (γ) Τὸ φύλλον τοῦ σιλφίου.
- (δ) Ὀλόκληρον φυτὸν τοῦ σιλφίου, παριστάμενον μετὰ παχέος ὑψηλοῦ καυλοῦ, ἔχοντος ἐπὶ τῆς κορυφῆς κόρυμβον ἢ κάλυκα.

Εἰς τοὺς τύπους τούτους προστίθενται ἐνίοτε ἕτεροι πάρεργοι ἐν τῷ πεδίῳ, οἷον λέων, κεφαλὴ λέοντος, ἢ κάπρος (*Rev. Num.* 1885, Πίν. XV. 2) κτλ. Αἱ ὀπίσθιοι ὄψεις εἶνε κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην πάντοτε ἔγκοιλοι, ἄνευ δὲ τινὸς κοσμήματος. Τὸ τετράγωνον διαιρεῖται ἐνίοτε μὲν διαγωνίως, ὡς ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτάτων νομισμάτων τῆς Εὐβοίας, ἄλλοτε εἰς τέσσαρα τετράγωνα μέρη, καὶ πάλιν ἄλλοτε διὰ πλατείας γραμμῆς εἰς δύο τοιαῦτα ἐπιμήκη.

Περὶ τὰ 530-480 π. Χ.

Ἀρκεσίλας ὁ Γ', ταχέως μετὰ τὴν ἐν ἔτει 530 π. Χ. ἀνάβασιν εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἐξορισθεὶς τοῦ βασιλείου του, κατέφυγεν εἰς τὴν Σάμον ἣν ἐκυβέρνηα τότε ὁ Πολυκράτης, ὁπόθεν βραχὺ κατόπιν ἐπέστρεψεν εἰς Κυρήνην μετὰ δυνάμεως Σαμίων καὶ Ἰώνων συμμάχων, τῇ βοηθείᾳ δ' αὐτῶν ἐπ' ἀνέκτησε τὸν προγονικὸν αὐτοῦ θρόνον. Οἱ τύποι τοῦ ἐξῆς νομίσματος, ἐνδεικνύοντες συμμαχίαν περὶ τὸν χρόνον τοῦτον μεταξὺ Κυρήνης, Σάμου καὶ Ἰαλυσοῦ τῆς ἐν Ρόδῳ, δηλοῦσιν, ὅτι τοῦτο ἐκόπη ὑπὸ Ἀρκεσίλαου τοῦ Γ' πρὸς πληρωμὴν τῶν Σαμίων καὶ Ροδίων συμμάχων αὐτοῦ.

Εὐβοϊκὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Φυτὸν σιλφίου· ἐν τῷ πεδίῳ καρπὸς σιλφίου καὶ κεφαλὴ λέοντος. (Τύπος τῆς Σάμου ἢ Λίνδου).	Τετράγωνον ἔγκοιλον ἐν ᾧ κεφαλὴ αἰετοῦ μετ' ὄφεως ἐν τῷ ῥάμφει (Τύπος τῆς Ἰαλυσοῦ) Ρ Τετράδρ. (Πίναξ ΛΔ'. 1.)
--	---

Τὰ λοιπὰ νομίσματα, ἅτινα δύνανται νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν περίοδον ταύτην εἶνε—

Φυτὸν σιλφίου.

Ὅμοίως.

Ὅμ. (Müller, ἀρ. 23.)

Ἡ νύμφη Κυρήνη καθημένη πρὸς ἀρ. μετὰ φυτοῦ σιλφίου πρὸ αὐτῆς καὶ περικαρπίου σιλφίου ὀπισθεν. (Num. Cron., 1886., Πίν. I. 6.)

Ὁ αὐτὸς τύπος, πρὸς δ. (Rev. Num., 1885, Πίν. XV. 5)

Τέσσαρες βλαστοὶ σιλφίου εἰς κόσμημα ἀνθεμωτόν, μετὰ πωγωνοφόρου κεφαλῆς ὑπεράνω. (Bompois, Cyr., I. 6.)

Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ κεφαλῆς ἵππου ἀντὶ τῆς πωγωνοφόρου κεφαλῆς.

Ἀρχαϊκὴ πωγωνοφόρος κεφαλὴ μετὰ τεσσάρων ἢ δύο καρπῶν σιλφίου ἐν τῷ πεδίῳ.

Φυτὸν σιλφίου.

(Συλλογὴ τοῦ βαρόνου de Hirsch.)

Κεφαλὴ λέοντος κατ' ἐνώπιον καὶ καρπὸς σιλφίου.

Καρπὸς σιλφίου.

Κ Δορκάς, φυτὸν καὶ καρπὸς σιλφίου, πάντα ἐν τετραγώνῳ ἐγκύκλιῳ. Ρ Τετράδρ.

Καρπὸς σιλφίου μεταξὺ δύο δελφίνων, τὸ ὅλον δὲ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. . . . Ρ Τετράδρ. (Müller, ε. ἀ. 11. ἀρ. 23.)

Τετράγωνον ἐγκοιλόν. Ἡρακλῆς καὶ νύμφη ἰστάμενοι ἐκατέρωθεν τοῦ δένδρου τοῦ κήπου τῶν Ἑσπερίδων. Ρ Τετράδρ.

Προτομὴ Πηγάσου πρὸς ἀρ. ἐν τετραγώνῳ ἐκ σφαιριδίων. . . . Ρ Τετράδρ.

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος πρὸς δ. ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ. Ρ Τετράδρ.

Τετράγωνον ἐγκοιλόν, περιέχον ἀστέρα ἀνθεμωτόν. . . Ρ Δίδραχμ.

Τετράγωνον ἐγκοιλόν, περιέχον ἀστέρα ἀνθεμωτόν (Bompois, Cyr. Πίν. I 7) . . . Ρ Δίδραχ.

Τετράγωνον ἐγκοιλόν, περιέχον ἀστέρα ἀνθεμωτόν ἐν κύκλῳ ἢ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. . . . Ρ Δίδρ. καὶ Δρ.

Τετράγωνον ἐγκοιλόν, περιέχον δελφῖνα καὶ πόδα νεβροῦ. . . Ρ Δρ.

Τετράγωνον ἐγκοιλόν περιέχον κεφαλὴν γρυπὸς Ρ Δρ.

Τετράγωνον ἐγκοιλόν, περιέχον ἀρχαϊκὴν πωγωνοφόρον κεφαλὴν ἢ κεφαλὴν γυναικείαν. Ρ Ἡμίδραχ.

Ὅμοιως.

Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον πτερωτὴν γυναικείαν παράστασιν
Ρ Ἡμίδραχ.Τρεῖς βλαστοὶ σιλφίου καὶ προτομὴ
ἵππου διατεθειμένα κυκλικῶς.
(Müller Eik. 19)Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον ἀστέρα
ἀνθεμωτόν. . . . Ρ Διόβολ.

Φυτὸν σιλφίου.

Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον δελφίνα (;) ἢ ἀστέρα τεσσάρων ἀκτίων. . . . Ρ Ὀβολ.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ εἰσῆχθησαν εἰς Κυρήνην νομίσματα Φοινικικῆς ὀλκῆς (δραχμαὶ τῶν 52 καὶ ἡμίδραχμα τῶν 26 κ.) ἐξεδίδοντο δὲ συγχρόνως τῶν νομισμάτων τοῦ Εὐβοϊκοῦ σταθμητικοῦ κανόνος.

Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Δύο καρποὶ σιλφίου κατ' ἀντίθετον
διέϋθυσιν διατεθειμένοι.

Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον καρπὸν σιλφίου . . Ρ Δραχ. 52 κ.

Ὅμοιως.

Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον κεφαλὴν λέοντος κατ' ἐνώπιον βλέπουσαν Ρ Δρ. 49 κ.

Φυτὸν σιλφίου.

Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον ἀστέρα ἀνθεμωτόν. Ρ Δρ. 52 κ.

Μέλισσα (σύμβολον τοῦ Ἀρισταίου).

Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον ἀστέρα ἀνθεμωτόν. Ρ Ἡμίδρ. 26·3 κ.

Φυτὸν σιλφίου.

Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον καρπὸν σιλφίου. Ρ Ἡμίδρ. 25·4 κ.

Περὶ τὰ 480-431 π. Χ.

Εὐβοϊκὸς καὶ Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Σίλφιον.

(Πίναξ ΑΔ'. 2.)

Κύκλος ἔγκοιλος. ΚΥΡΑ Κεφαλὴ
Διὸς Ἀμμωνος ἀρχαίας μετῃ βα-
τικῆς τεχνοτροπίας ἐν κύκλῳ σφαι-
ριδίων. Ρ Εὐβοϊκ. τετράδρ. 265 κ.

Ὅμοιως.

Τετράγωνον ἔγκοilon. Κ-Υ-Ρ-Α, ὁμ.
Ρ Φοινικ. δραχμ. 52 κ.

Ὅμοιως.

Ὅμ. . . Ρ Φοινικ. ἡμίδρ. 25 κ.

Ὅμοίως.

Κεφαλή τῆς νύμφης Κυρήνης σχεδὸν
κατ' ἐνώπιον.

Τετράγωνον ἔγκοιλ. Κ—Υ—Ρ—Α,
Ἀρχαϊκὴ κεφαλὴ τῆς νύμφης Κυ-
ρήνης μετὰ κόμης ἀναδεδεμένης
ὑπὸ τὸ διάδημα αὐτῆς. Ρ 52 κ.
Τρία φυτὰ σιλφίου ἀκτινοειδῶς περὶ
τὸ αὐτὸ κέντρον διατεθειμένα . .
Ρ Εὐβοϊκὸν τριημιωβόλ. 14 κ.

Περὶ τὰ 431-321 π. Χ.

Τῷ 431 π. Χ. ἡ κυβέρνησις τῶν Βαττιαδῶν ἀντικατεστάθη
ὑπὸ δημοκρατικῆς διοικήσεως, ὑφ' ἣν ἡ Κυρήνη ἐξήρθη εἰς τὸ
ὑπατον σημεῖον τῆς εὐτυχίας αὐτῆς, ὡς ἐπαρκῶς ἀποδεικνύει ἡ
ἀφθονωτάτη ἔκδοσις νομισμάτων ἀρίστου χρυσοῦ, ὡς καὶ πολυα-
ρίθμων ἀργυρῶν τετραδράχμων. Ὁ Εὐβοϊκὸς δὲ σταθμητικὸς
κανὼν ἐγκατελείφθη σχεδὸν ἐντελῶς ὡς πρὸς τὰ ἀργυρᾶ νομί-
σματα, ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ νομισμάτων τῆς Φοινικικῆς ὀλκῆς
τοῦ Σαμιακοῦ εἶδους. Τετράδραχμα 240-200 κ.

Τὰ χρυσᾶ νομίσματα, ἀπὸ τοῦ στατῆρος μέχρι τοῦ ἡμιδράχ-
μου, ἀκολουθοῦσι τὴν Εὐβοϊκὴν ἢ Ἀττικὴν ὀλκὴν, ἀλλὰ τὸ μι-
κρότερον κέρμα εἶνε νόμισμα 13·5 κ. ἰσοφαρίζον πρὸς ἓν δέκατον
τοῦ στατῆρος, τοῦθ' ὅπερ εἶνε ὑποδιαίρεσις ἄγνωστος τῷ Ἀττικῷ
συστήματι.

ΚΥΡΑΝΑΙΟΝ Τέθριππον νικηφόρον
ἐλαυνόμενον ὑπὸ Νίκης, Κυρήνης
ἢ ἄρρενος ἡνιόχου, οὗ ὑπέρκειται
ἐνίοτε ἀστήρ.

Κ—Υ—Ρ—Α—Ν Ἰππεύς.
Κεφαλή Ἀθηνᾶς.

Ζεὺς Ἀμμων ἱστάμενος ἢ καθήμε-
νος ἐπὶ θρόνου, διαφοροτρόπως δ'
ἀπεικονιζόμενος ἥτοι κρατῶν Νί-
κην καὶ σκῆπτρον, θύων πρὸ θυ-
μιατηρίου (Πίναξ ΑΔ'. 3) ἢ μετὰ
κριοῦ, ἀετοῦ, γλαυκὸς ἢ σιλφίου
παρ' αὐτῷ. Ἐν τῷ πεδίῳ ὄνομα
ἄρχοντος. Χ Στατῆρες.

Σίλφιον Χ Δρ.

Τρία φυτὰ σιλφίου ἀκτινοειδῶς περὶ
τὸ αὐτὸ κέντρον διατεθειμένα .
Χ Ἡμίδρ.

Κεφαλή ἄρρην ἀγένειος μετὰ κέρα-
τος κριοῦ ('Αρισταῖος;) ἢ κεφαλή
πωγωνοφόρος Διὸς Ἀμμωνος.

Κεφαλή γυναικεία (Κυρήνη). Κεφαλή
τῆς Λιβύης μετὰ τυπικῶν πλοχ-
μῶν ἢ κεφαλή κριοῦ.
✕ $\frac{1}{10}$ στατήρος, 13·5 κ.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων, ἅτινα ἀπαντῶσιν ὀλογράφως ἢ συν-
τετμημένως κατὰ πτῶσιν ὀνομαστικὴν ἢ γενικὴν, εἶνε ΑΡΙΣΤΙΟΞ,
ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ, ΔΑΜΩΝΑΚΤΟΣ, ΘΕΥΦΙΔΕΥΣ, ΙΑΣΩΝ, ΙΑΣΟΝΟΣ
ΙΑΣΙΟΝΙΟΣ, ΚΥΔΙΟΣ, ΚΥΘ., ΠΟΛΙΑΝΘΕΥΣ, ΧΑΙΡΕΦΩΝ, ΧΑΙΡΙΟΣ.

Ἡ νομισματοκοπία τοῦ ἀργύρου ἐν Κυρήνῃ κατὰ τὴν περίοδον
ταύτην ἀποτελεῖται ἐν τῷ συνόλῳ ἐκ τετραδράχμων 210—220 κ.

Κεφαλή Διὸς Ἀμμωνος πρὸς ἀρ. ἢ
πρὸς δ., καὶ ὄνομα ἀρχοντος.

Κ—Υ—Ρ—Α, κτλ. ἢ ἄνευ ἐπιγρ.
Σίλφιον (Müller, ε. ἀ. ἀρ. 140)
Α Τετράδρ.

Κεφαλή Διὸς Ἀμμωνος κατ' ἐνώπιον,
τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ δάφνης.

Κ—Υ—Ρ—Α—Ν—Α Σίλφιον
(Πίναξ ΔΔ' 4). Α Τετράδρ.

ΚΥΡΑΝΑ Κεφαλή Διὸς Ἀμμωνος
κατ' ἐνώπιον.
(Z. f. Num., VII. Πίν. I. 17.)

Σίλφιον, παρ' αἷ δορκὰς ἀνορθουμένη
τρώγουσα δὲ τὰ φύλλα τῆς κορυ-
φῆς. Ἀρχων ΑΡΙΣΤΟΜΗΔΕΟΣ
Α Τετράδρ.

Τὰ μικρότερα κέρματα εἶνε δραχμαί, ἡμιδραχμα, τριημιώ-
βολοι καὶ ὀβολοὶ τοῦ αὐτοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. Τύποι — Κε-
φαλή Διὸς Ἀμμωνος, ἢ νεαρά κεφαλή μετὰ κέρατος κριοῦ, ὀπισθ.
Σίλφιον, ἢ, ἐπὶ τοῦ τριημιωβόλου, τριπλοῦν σίλφιον.

Τὰ ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων ὀνόματα τῶν ἀρχόντων εἶνε
ΑΡΙΣΤΙΟΞ, ΑΡΙΣΤΟΜΗΔΕΟΣ, ΘΕΥΦΙ[ΔΕΥΣ], ΚΥΔΙΟΣ, ΛΙΒΥ-
ΣΤΡΑΤΟ[Ξ], καὶ ΝΙΚΙΟΣ, διαφοροτρόπως συντετμημένα. Τὰ ἐξῆς δὲ
διδραχμα Ἀττικῆς ὀλκῆς πρέπει ὡσαύτως νὰ ταχθῶσιν εἰς τὸ τε-
λευταῖον μέρος τῆς περιόδου ταύτης.

ΘΕΥΦΙΔΕΥΣ Κεφαλή νεαροῦ Διο-
νύσου ὀπισθεν αὐτῆς, θύρσος.

ΚΥΡΑ Σίλφιον. . . . Α 130 κ.
(Müller, ἀρ. 176).

[ΠΟΛΙΑ]ΝΘΕΥΣ Νεαρά κεφαλή
μετὰ κέρατος κριοῦ.

» Ὅμοιος. . . . Α 132 κ.
(Müller, ἀρ. 142).

ΠΟΛΙΑΝΘΕΥΣ Ὅμοιος.

Ἑρμῆς ἱστάμενος ὀπισθεν ΔΑΜΩ-
ΚΥΡΑΣ. . . . Α Ἀττικ. δίδρ.

Τὰ σύγχρονα χαλκᾶ νομίσματα παρουσιάζουσιν πλὴν ἄλλων τοὺς ἐξῆς τύπους. Ἐπίγραφ., ΚΥΡΑ (ἢ καὶ ἄνευ ἐπιγραφῆς):—

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος.	Σίλφιον	Α .85
Κεφαλὴ τῆς νύμφης Κυρήνης.	Τριπλοῦν σίλφιον	Α .85
Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, ἐπιγραφ. ΔΑ- ΜΩΚΥΡΑΝΑ	Νίκη	Α .75
Νεανικὴ κεφαλὴν μετὰ κέρατος κριοῦ	Ἀπλοῦν ἢ τριπλοῦν σίλφιον.	Α .6
Δορκάς.	Σίλφιον	Α .75
Κεφαλὴ Λιβύης μετὰ τυπικῶν πλο- χμῶν.	Δορκάς	Α .55-35

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος.	Τροχός.	Α .9-8
Ἴππεὺς ἢ ἵππος ἐλεύθερος.	Τροχός.	Α .8-5

Περὶ τὰ 321-308 π. Χ.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ, ὅτε ἡ Κυρηναϊκὴ ὑπέκειτο Πτολεμαίῳ τῷ Σωτῆρι, ἐκόπησαν ἐν Κυρήνῃ αὐτόνομα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα. Τὰ χρυσᾶ εἶνε Ἀπτικῆς ὀλκῆς, τὰ ἀργυρᾶ ὅμως, ὁμοίως τοῖς νομίσμασι τοῦ Πτολεμαίου, πρὶν ἢ οὗτος προσλάβῃ τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως (305 π. Χ.), ἀκολουθοῦσι τὸν Ῥοδιακὸν σταθμητικὸν κανόνα (δίδρ. 120 κ.)

ΧΡΥΣΑ

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ὡς ἐπὶ τῶν στα- τήρων τοῦ Ἀλέξανδρου. (B. M. Cat., Ptol., Πίν. XXXII. 1.)	ΚΥΡΑΝΑΙΟΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΩ Νίκη ἱσταμένη, ὡς ἐπὶ τῶν στατήρων τοῦ Ἀλεξάνδρου	Χ 133 κ.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.	[ΠΤΟ]ΛΕΜΑΙΟΥ Νίκη. Ἀρχων, ΕΥΦΡΙΟΣ	Χ 67 κ.
Ὅμοίως.	[ΠΤΟ]ΛΕΜΑΙΟΥ Νίκη. Σύμβο- λον· τροχός.	Χ 65 κ.
Ἴππεὺς· ὀπισθεν ἀστήρ. B. M. Guide, Πίν. XXXV. 39.)	ΚΥΡΑ Σίλφιον	Χ 43·8 κ.
Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος.	Κεραυνὸς μετὰ δύο ἀστέρων. . . Χ 11·2 κ.	
Ὅμοίως.	Κεφαλὴ τῆς νύμφης Κυρήνης	Χ 11 κ.

ΑΡΓΥΡΑ

Κεφαλὴ νεαρὰ μετὰ κέρατος κριοῦ. (Πίναξ ΔΔ'. 5.)	ΚΥΡΑ Σίλφιον. Ποικίλα σύμβολα καὶ μονογράφηματα ἐν τῷ πεδίῳ. Ρ Ροδιακὸν δίδρ. 120 κ.
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής. (B.M. Guide, Πίν. XXXV. 41.)	ΚΥΡΑ Ὁμοίως. . . . Ρ 105 κ.

ΧΑΛΚΑ

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος.	ΚΥΡΑ Δένδρον φοίνικος. Ποικίλα σύμβολα καὶ γράμματα. Α ·65
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος	ΚΥΡΑ Λύρα. . . . Α ·65
Ὁμοίως.	» Ἴππος ἀνορθούμενος. Ποικίλα σύμβολα. . . . Α ·65

Περὶ τὰ 308-247 π. Χ.

Ἐν ἔτει 308 π. Χ. Μάγας ὁ γαμβρὸς Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος διωρίσθη κυβερνήτης τῆς Κυρηναϊκῆς· ἔκοψε δ' ἐκεῖ χρυσᾶ νομίσματα ἐν ὀνόματι τοῦ Πτολεμαίου μετὰ τῆς ἐπιγρ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ (B. M. Cat. Ptol. Εἰσαγωγή). Περὶ δὲ τὸ ἔτος 280 π. Χ. αὐτὸς ὁ Μάγας προσέλαβε τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως καὶ ἔκοψε χαλκᾶ νομίσματα μετὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ εἰκόνος ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως καὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Λιδύης ἐπὶ τῆς ὀπισθίας. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΓΑ. Τὰ δ' ἀκολούθως ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Βερενίκης κοπέντα ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ νομίσματα ἐμνημονεύσαμεν ἤδη ἐν τῇ νομισματικῇ σειρᾷ τῶν Πτολεμαίων (σελ. 455).

Περὶ τὰ 247-222 π. Χ.

Ἐν ἔτει 247 π. Χ. Πτολεμαῖος Γ' ὁ Εὐεργέτης διεδέχθη τὸν θρόνον τῆς Αἰγύπτου, διὰ δὲ τοῦ γάμου αὐτοῦ μετὰ Βερενίκης τῆς θυγατρὸς τοῦ Μάγα καὶ νομίμου βασιλίσσης τῆς Κυρηναϊκῆς, ἤνωσε τὰ διαδῆματα τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς χώρας ταύτης.

Τὰ ἐκ τῶν νομισμάτων τεκμήρια τείνουσι πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας τοῦ Εὐεργέτου μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἡ Κυρηναϊκὴ ἀπῆλauen αὐτονομίας. Κατὰ τὴν

διάρκειαν δὲ τῆς περιόδου ταύτης ἔπεμψεν εἰς Μεγαλόπολιν τῆς Ἀρκαδίας, ἵνα ζητήσῃ τὴν βοήθειαν τῶν φιλοσόφων Δημοφάνους καὶ Ἐκδήμου, τῶν βοηθησάντων τὸν Ἀρατον πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Σικυῶνος ἀπὸ τῶν τυράννων αὐτῆς.

Εἰς τοὺς πολιτικούς τούτους ἄνδρας ἀνετέθη ἡ διοίκησις τῆς Κυρηναικῆς, ἥτις φαίνεται ὅτι ἀναδιωργανώθη παρ' αὐτῶν κατὰ τὸ σύστημα τῆς Ἀχαικῆς Συμπολιτείας. Τούλάχιστον τοιοῦτόν τι δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τῶν χειμένων τοῦ Πολυβίου (X. 25) καὶ Πλουτάρχου (Φιλοπ. 1. 1), πρὸς δὲ καὶ ἐκ τῶν ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν συμμαχικῶν νομισμάτων, τῶν φερόντων τὴν ἐπιγρ. ΚΟΙΝΟΝ, ἅτινα δύνανται νὰ ἀποδοθῶσι μετὰ πιθανότητος εἰς τοὺς χρόνους τούτους.

Κεφαλὴ Διδρ. Ἀμμωνος.
(Πίναξ ΛΔ'. 6.)

ΚΟΙΝΟΝ Σίλφιον P Δίδρ. 118 κ.
A 9.7

Περὶ τὰ 222-96 π. X.

Ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀνόδου Πτολεμαίου τοῦ Δ'. (Φιλοπάτορος) μέχρι τοῦ θανάτου Πτολεμαίου τοῦ Ἀπίωνος, 96 π. X. ἡ νομισματοκοπία τῆς Κυρηναικῆς εἶνε βασιλικὴ τοῦ Πτολεμαίου τύπου. Λεπτομερῶς δ' ἐξητάσθη ἐν τῷ B. M. Cat. of the coins of the Ptolemies.

Ἡ Κυρηναικὴ ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους, μετὰ τὸ 96 π. X.

Πτολεμαῖος ὁ Ἀπίων ἐκληροδότησεν ἐκουσίως, ὅτε ἀπέθανε, τὴν Κυρηναικὴν τοῖς Ῥωμαίοις, οἵτινες κατ' ἀρχὰς ἐδωρήσαντο τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰς διαφόρους αὐτῆς πόλεις. Ἀλλ' αἱ ἐγερθεῖσαι διχόνοιαὶ ἠνάγκασαν αὐτοὺς ταχέως κατόπιν νὰ ὑποβιβάσωσι τὴν χώραν εἰς τάξιν Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας (74 π. X.). Ἐκτοτε μόνον χαλκᾶ νομίσματα ἐκόπησαν ἐν τῇ Κυρηναικῇ ἅτινα ἔφερον τὰ ὀνόματα τῶν ἐπὶ Αὐγούστου διοικητῶν τῆς χώρας Λ. Λολλίου, Α. Πουπίου Ρούφου, Α. Φαβριχίου Πατελλίου, Σκάτωνος, Παλικάνου καὶ Καπίτωνος, μετὰ διαφόρων τί-

τλων ἐλληνιστὶ ἢ λατινιστί, ὅσον ΤΑΜΙΑC ΑΝΤΙCΤΡΑ[ΤΗΓΟC], PROCOS. ἢ Q [VAESTOR].

Ἐκ τῶν τύπων μνημονευτέαι αἱ κεφαλαὶ Ἀμμωνος, Ἀπόλλωνος, Ἀρτέμιδος, πρὸς δὲ αὐτοκράτωρ, δίφρος ἀγκυλόπους, κάμηλος, ἔλαφος, κριός, κηρύκειον, στέφανος, ὄφεις, κτλ.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως μεταγενέστερα αὐτοκρατορικὰ νομίσματα Τίτου, Τραϊανοῦ, Φαυστίνης τῆς πρεσβυτέρας, Μ. Αὐρηλίου καὶ Σεβήρου Ἀλεξάνδρου, τασσόμενα ὑποθετικῶς ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ (Müller ἐ.ἀ. σ. 171), ἀλλὰ ταῦτα δυνατὸν νὰ ἐκόπησαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Βάρκη, κτισθεῖσα ἐκ τῆς Κυρήνης περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔκτου αἰῶνος π. Χ. Ἡ νομισματοκοπία αὐτῆς μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν Πτολεμαίων διαιρεῖται εἰς τὰς αὐτὰς περιόδους, εἰς ἃς καὶ ἡ τῆς Κυρηναϊκῆς. Ἐν τῇ ἀρχαϊκῇ περιόδῳ εἶνε γενικῶς ἀδύνατος ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν νομισματικῶν ἐκδόσεων τῆς Βάρκης καὶ Κυρήνης, ἐπειδὴ αὗται κατὰ κανόνα εἶνε ἀνεπιγράφοι. Ἐν τῷ πέμπτῳ αἰῶνι (480—431 π. Χ.), ὅτε ἡ Βάρκη, ὡς ἡ Κυρήνη, ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ βασιλέων, τὰ νομίσματα αὐτῆς ἀποτελοῦνται ἐξ Εὐβοικῶν τετραδράχμων (270 κ.) καὶ Φοινικικῶν δραχμῶν καὶ ἡμιδράχμων (52 καὶ 26 κ.). *Ἐπίγραφ.* ΒΑΡ, ΒΑΡΚΑ, ΒΑΡΚΑΙΟΝ· ἐμπ. Σίλφιον ἢ καρποὶ σιλφίου, ὀπισθ. Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος, ἢ κεφαλὴ κριοῦ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Ἐν τῇ δημοκρατικῇ περιόδῳ, 432—321 π. Χ., ἡ Βάρκη, ὁμοίως τῇ Κυρήνῃ, ἐγκάτέλειπε τὸ Εὐβοικὸν τετράδραχμον χάριν τοῦ Φοινικικοῦ τῶν 200 κ. περίπου.

ΧΡΥΣΑ. *Περὶ τὰ 431-321 π. Χ.*

Σίλφιον.

| Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος. ✕ 26·4 κ.

Τὸ χρυσοῦν τοῦτο νόμισμα ἀπεδόθη τῇ Βάρκῃ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τεχνοτροπίας τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς Ἀμμωνος, ἥτις ὁμοιάζει μεγάλως πρὸς τὴν ἐπὶ ἐνεπιγράφων τινῶν τετραδράχμων τῆς πόλεως.

ΑΡΓΥΡΑ Ἐπιγρ. ΒΑΡΚΑΙ ἢ ΒΑΡΚΑΙΟΝ ἐπὶ τῆς μῆς

ἢ ἑτέρας ὄψεως.

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος ἐν κατατομῇ.	Σίλφιον, ἐνίοτε συνοδευόμενον ὑπὸ δύο μυνῶν διπόδων (gerbois) (Müller, 318) ἢ ὑπὸ δορκάδος ἀναπαυομένης (Müller, 322), ἢ γλαυκὸς (Müller, 324) Ρ Τετράδρ. 200 κ.
Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος κατ' ἐνώπιον.	Ἀπλοῦν ἢ τριπλοῦν σίλφιον, τοῦ τελευταίου συνοδευομένου ὑπὸ παρέργων συμβόλων, ἤτοι χαμαιλέοντος, γλαυκὸς καὶ μυδρὸς δίποδος ἐν τῷ πεδίῳ. Ρ Τετράδρ. 198·3 κ.
Κεφαλὴ νεαρὰ μετὰ κέρατος κριοῦ. (Fox, Gr.C., Μέρ. II. Πίν. VIII. 167)	Σίλφιον Ρ 160 κ.
Ὅμοίως.	Ὅμοίως Ρ 49·5 κ.
Ὅμοίως.	Ὅμοίως Ρ 24·4 κ.

Ὀνόματα ἀρχόντων ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Βάρκης, ΑΚΕΣΙΟΣ (Δωρικὴ γενικὴ τοῦ Ἀκεσίας), ΦΑΙΝ., ΚΑΙΝΙΩ, ΚΥΨΕΛΩ ΤΩ ΦΙΛΩΝ (=ΚΥΨΕΛΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝ[ΟΣ]).

ΧΑΛΚΑ

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα ὁμοιάζουσι τὰ τῆς Κυρήνης· ἐμπ. Ἰππεύς, ὀπισθ. Τροχός· σύμβολον, σίλφιον (Müller, ἐ. ἀ. 82).

Ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν Πτολεμαίων ἡ Βάρκη ἐπεσκιάσθη ὑπὸ τοῦ ἐπινείου αὐτῆς, ὅπερ ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς Πτολεμαίδος.

Εὐεσπερίδες. Κτισθεῖσα ἡ πόλις αὕτη ἐκ τῆς Κυρήνης, ὡς λέγεται, περὶ τὰ 460 π. Χ., ἦτο ἡ δυτικωτάτη τῶν πέντε πόλεων τῆς Κυρηναϊκῆς. Ἐκεῖτο δὲ εἰς τὰς ἐκβολὰς ποταμοῦ καλουμένου Λάθωνος ἢ Λήθωνος.

Περὶ τὰ 460-431 π. Χ. Φοινικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

ΕΞ Σίλφιον.

ΕΥ Δελφίς ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.
Ρ 48·6 κ.

Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ νομίσματος τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τοῦ νομίσματος καὶ ἐξακολουθεῖ ἐπὶ τῆς προσθίας.

Σίλφιον.

ΕΥ (;) Τετράγωνον ἑγκοilon, ἐν ᾧ
 δελφίς καὶ χηλὴ καρκίνου
 Ρ Ἡμίδρ.

Σίλφιον.

ΕΥΕΞ Τετράγωνον ἑγκοilon, ἐν ᾧ
 κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος ἐν κύκλῳ
 σφαιριδίων . . Ρ Δραχ. 52 κ.
 Ρ Ἡμίδρ. 27 κ.

Περὶ τὰ 431-321 π. Χ. Φοινικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Τὸ μόνον μέχρι τοῦδε γνωστὸν τετράδραχμον τῶν Εὐεσπερι-
 τῶν ἀπόκειται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Τουρίνου.

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος πρὸς δ., περι-
 κυκλουμένη ὑπὸ τριπλοῦ κύκλου

ΕΥΕΞΠΕΡΙΤΑΝ Σίλφιον. Ρ 193 κ.

Εἰς τὰ τέλη τῆς δημοκρατικῆς περιόδου, βραχὺ πρὸ τῆς κα-
 τακτήσεως τῆς χώρας ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος, δύναται νὰ
 ταχθῇ τὸ ἐπόμενον Ἀττικὸν δίδραχμον τῆς νομισματικῆς συλ-
 λογῆς de Luynes. Τὰ χαλκᾶ νομίσματα μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ
 αὐτοῦ ποταμίου θεοῦ φαίνονται κατὰ τι ἀρχαιότερα.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

ΕΞΠΕΡΙ . . . Νεαρά κερασφόρος κε-
 φαλή τοῦ ποταμοῦ Λάθωνος.

ΤΙΜΑΓΩΡΑ (οὕτω). Δορκὰς πρὸ
 σιλφίου . . . Ρ Δίδρ. 130 κ.

ΛΗΘΩΝ ἢ ΛΗΤΩΝ Κεφαλὴ πο-
 ταμίου θεοῦ.

ΕΥ Σίλφιον Α ·7

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος.

ΕΥ Τρίαινα Α ·8

Ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Εὐεσπερίδων με-
 τεβλήθη εἰς Βερενίκην.

Τεύχειρα, μεταξὺ Πτολεμαίδος καὶ Εὐσπερίδων, ὠνομάσθη-
 σαν δὲ ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων Ἀρσινόη.

Περὶ τὰ 480-431 π. Χ.

Ξ Τ Σίλφιον

(Bompois, ἐν. ἀ. Πίν. I. 10).

Κεφαλή Διὸς Ἀμμωνος ἐν κύκλῳ
ἐγκοίλῳ Ρ Δρ. 52 κ.

ΛΙΒΥΗ

Μακαῖοι (;). Οὗτοι ἦσαν Λιβική φυλή κατοικοῦσα τὴν με-
ταξὺ Κυρηναϊκῆς καὶ Συρτικῆς παραλίαν. Ἐν τούτοις εἶνε λίαν
ἀμφίβολον, ἐὰν τὰ ἐπόμενα νομίσματα ὀρθῶς ἀπενεμήθησαν αὐ-
τοῖς ὑπὸ τοῦ Müller (I. 132): —

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Κεφαλή Ἡρακλέους νεαροῦ.

ΛΙΒΥΩΝ Λέων βαδίζων ἐν τῷ πε-
δίῳ Μ ἢ Ψ Φοινικικόν. Ρ 117 κ.

Ὅμοιως.

Λέων, οὗ ἄνω ῥόπαλον. Ρ 31 κ.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως χαλκᾶ νομίσματα μετὰ τῆς αὐτῆς κεφα-
λῆς τοῦ Ἡρακλέους, ἢ κεφαλῆς Διὸς ἢ Ἀθηνᾶς ἐπὶ τῆς ἔμπρ. ὀψεως
καὶ λέοντος ἢ ταύρου ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ἐπιγεγραμμένα ΛΙΒΥΩΝ.
Πολλὰ ἐξ αὐτῶν φαίνονται ἐπικεκομμένα ἐπὶ νομισμάτων τῆς
Καρχηδόνας.

ΣΥΡΤΙΚΗ

Ἡ Συρτική, καλουμένη ὡσαύτως καὶ Τριπολίτις, νῦν δὲ Τρί-
πολις, ἀπὸ τῶν τριῶν αὐτῆς πόλεων Λέπτεως τῆς Μεγάλης, Οἴας
καὶ Σαβράτας, ἦτο ἢ ἀπ' ἀνατολῶν ἐκ τῆς Κυρηναϊκῆς μέχρι τῆς
πρὸς δυσμὰς Βυζακηνῆς ἐκτεινομένη παράλιος λωρίς.

Γέργις, παρὰ τὰ ὅρια τῆς Βυζακηνῆς. Αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ
τοῦ Αὐγούστου μόνον, μετὰ Λατινικῆς ἐπιγραφῆς, ὀπισθ. PERM.
L VOLVSI PROCOS. GERG καὶ κεφαλῆς Ἀθηνᾶς, κοπέντα ὑπὸ
Λ. Οὐολουσίου Σατουρνίνου, ἀνθυπάτου Ἀφρικῆς τῷ 6 π. Χ. — 2
μ. Χ. (Müller, II σ. 35).

Λέπτις ἡ Μεγάλη, ἀποικία τῆς Σιδῶνος, μία δὲ τῶν τριῶν πρωτευουσῶν πόλεων τῆς Συρτικῆς, ἦτο ἐμπορικὸς λιμὴν μεγάλῃς σπουδαιότητος (Müller, II σ. 3). Ἐκοψε δὲ αὐτόνομα ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ πρώτου αἰῶνος π.Χ. μετὰ τῆς Καρχηδονικῆς ἐπιγραφῆς Ἰρβ (Λέπκι=Λέπτις), καὶ τύπων ἀναφερομένων εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Διονύσου. Ἐπίσης αὐτοκρατορικὰ Αὐγούστου, Τιβερίου καὶ Λιβίας.

Μακάραια καὶ Βίλα(;). Χαλκᾶ τοῦ Αὐγούστου (Müller, II σ. 26). Ἐπιγρ. 𐤌𐤓𐤕𐤕 καὶ 𐤌𐤓𐤕𐤕, ὅπισθ. Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη εἶνε λίαν ἀβεβαία.

Οἶα, σχεδὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεταξὺ Λέπτεως τῆς Μεγάλῃς καὶ Σαβράτας ἀποστάσεως. Αὐτόνομα χαλκᾶ καὶ αὐτοκρατορικὰ τοῦ Τεβερίου μετὰ Καρχηδονικῆς ἐπιγραφῆς, 𐤓𐤕𐤕 (Müller II, σ. 15). Οἱ ἐπικρατέστεροι τύποι εἶνε αἱ κεφαλαὶ καὶ τὰ ἐμβλήματα τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς: — Τρίπους, λύρα, τόξον καὶ φάρετρα, ἀσπίδες καὶ δόρατα, κλπ. καὶ προτομὴ τῆς Λιβίας ὡς Ἡρας ἢ Δήμητρος μετὰ ταῶ καὶ στάχους ἐν τῷ πεδίῳ.

Νομίσματα τῆς Οἶας μετὰ τῆς Ζίγχας καὶ Ζούχιδος, πρὸς δὲ μετὰ τῆς Μακαράιας καὶ Βίλας ἴδε παρὰ Müller (II. σ. 20 κ. ἐξ.).

Σαβράτα, ἡ δυτικωτάτη τῶν τριῶν κυρίων πόλεων τῆς Συρτικῆς. Αὐτόνομα χαλκᾶ καὶ αὐτοκρατορικὰ Αὐγούστου, μετὰ Καρχηδονικῆς ἐπιγραφῆς, 𐤓𐤕𐤕𐤕 (Müller, II, 26) καὶ τύπων ἀναφερομένων εἰς τὴν λατρείαν Φοινικικῶν θεῶν ἀναλογούντων πρὸς τὸν Ἡρακλέα, Διόνυσον, καὶ Ἑρμῆν· ὅπισθ. Νὰὸς τετράστυλος· Αἰγόκερως, κλπ.

BYZAKHNH

Ἡ χώρα αὕτη ἦτο τὸ νότιον τμήμα τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀφρικῆς, ὠρίζετο δὲ πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς Ζευγιτανίας. Νομίσματα ὑπάρχουσι τῶν ἐξῆς πόλεων: —

Ἀδρυμήτος, Φοινικικὴ ἀποικία παρὰ τὰ νότια ὅρια τῆς Ζευγίτανίας. Ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους ἦτο libera civitas, ἀπὸ δὲ τῶν χρόνων τοῦ Τραϊανοῦ ἀποικία Ρωμαϊκὴ καὶ πρωτεύουσα τῆς Βυζακηνῆς.

Χαλκᾶ τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου. Ἐπιγρ., HADR HADRYM, κλπ., ἐνίοτε μετὰ κεφαλῶν καὶ ὀνομάτων τῶν Ῥωμαίων ἀνθυπάτων, κτλ. ἢ Ποσειδῶνος, Ἡλίου, Ἀστάρτης καὶ Σεράπιδος (;) (Müller, II σ. 51).

Ἀλιπότα. Χαλκᾶ ὀψίμων χρόνων. Κεφαλὴ Ἀστάρτης, ὀπισθ. Καρχηδονικὴ ἐπιγραφὴ κηρύει καὶ κηρύκειον (Müller, II σ. 42).

Ἀχόλλα, ἀποικία κτισθεῖσα ἐκ τῆς νήσου Μελίτης. Νομίσματα χαλκᾶ μετὰ κεφαλῶν Ὀκταβιανοῦ, θεοῦ Ἰουλίου (Καίσαρος), ἢ τῶν Ῥωμαίων ἀνθυπάτων P. Quinctilius Varus καὶ L. Volusius Saturninus. Λατινικὴ ἐπιγρ. ACHVLLA, κλπ. (Müller, II. σ. 43).

Θαίνα, πόλις Φοινικικῆς καταγωγῆς. Ἐκοψε χαλκᾶ νομίσματα μικρὸν πρὸ καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου, μετὰ Καρχηδονικῆς ἐπιγρ. πινυη. Τύποι — Κεφαλαὶ Σεράπιδος ἢ Ἀστάρτης. Ναὸς τετράστυλος, κτλ. (Müller, II, σ. 40).

Θάψος, ἀξιομνημόνευτος διὰ τὴν παρ' αὐτὴν νίκην τοῦ Καίσαρος κατὰ τοῦ Πομπηίου, ἐν ἔτει 46 π. Χ. Αὐτοκρατορικὰ Τιβερίου. Ὀπισθ. THAPSYM καὶ κεφαλὴ ἢ καθημένη παράστασις τῆς Λιβίας, μετὰ ἐπιγραφῆς IVN[ONI] AVG[VSTAE] (Müller, II, σ. 47).

Θύσδρος, μεταξὺ Ἀδρυμήτου καὶ Θαίνης. Χαλκᾶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Αὐγούστου, μετὰ Καρχηδονικῆς ἐπιγρ. , τωδω (= Sthpsr). Τύποι — Κεφαλὴ Ἀστάρτης μετὰ διαδήματος καὶ καλύπτρας, ὀπισθ. Λύρα· κεφαλὴ Ποσειδῶνος, ὀπισθ. Αἰγόκερος (Müller, II σ. 58).

Λέπτις ἡ μικρά, μεταξύ Ἀχόλλης καὶ Ἀδρυμῆτου, κηρυχθεῖσα ἐλευθέρα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Καρχηδόνας, φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἔκοψε νομίσματα πρὸ τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων. Ὑπάρχουσι χαλκᾶ νομίσματα μετὰ κεφαλῶν τοῦ θεοῦ Ἰουλίου, Τιβερίου καὶ Ἀγριππίνης Γερμανικοῦ. *Ἐπιγρ.* ΛΕΠΤΙΣ, Προτομὴ Ἑρμοῦ ἢ κεφαλὴ πυργοστεφῆς (Müller, II. σ. 49).

ZEYGITANIA

Ἴππών, ἡ ἐπονομαζομένη **Διάρρυτος**, ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς στενῆς ἐξόδου τῆς Ἴππωνίτιδος λίμνης, ἦτο ἀρχαία ἀποικία τῆς Σιδῶνος ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς Καρχηδόνας.

Ὑπὸ τοὺς Ῥωμαίους ἦτο πόλις ἐλευθέρα, ὡς τοιαύτη δ' ἔκοψε χαλκᾶ νομίσματα ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Τιβερίου, ἐκ νέου δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ Κλαυδίου Ἀλβίνου. *Ἐπιγρ.* HIPPONE LIBERA.

Κεφαλὴ τῆς θεᾶς Ἀστάρτης μετὰ
καλύπτρας καὶ στεφάνης.

Κεφαλὴ τοῦ Τιβερίου.

Φοινικικὴ θεὰ κατ' ἐνώπιον, κρατοῦσα
κηρύκειον καὶ στάχυν. Α 85

IVL. AVG Ἰουλία (Λιβία) καθη-
μένη Α 13

Καρχηδών. (Müller, II. σ. 66 κ. ἐξ.). Ἄξιον σημειώσεως εἶνε, ὅτι τὸ πλούσιον τοῦτο ἐμπορικὸν κράτος, μετὰ τοῦ ἐξ 700,000 περίπου κατοίκων αὐτοῦ, δὲν ἔκαμιν οἰανδῆποτε χρῆσιν κεκομμένου νομίσματος, πρὶν ἢ ἡ ἐν ἔτει 410 π. Χ. μεγάλη ἐπιδρομὴ κατὰ τῆς Σικελίας φέρῃ τοὺς στρατοὺς αὐτῆς τὸ δεύτερον ἤδη εἰς συνάφειαν πρὸς τοὺς Ἑλλήνας τῆς Σικελίας. Τότε δὲ μόλις φαίνεται ὅτι ἐγεννήθη ἡ ἀνάγκη κοπῆς νομισμάτων. Δύναται τις δὲ νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι τὰ στρατεύματα, ἅτινα ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς ἐρήμωσιν τῶν ἀκμαζουσῶν Ἑλληνικῶν πόλεων τῆς νήσου ἦσαν τὸ ἄμεσον αἷτιον τῆς νομισματοκοπίας. Ὅτι δὲ ἡ χρῆσις τῶν κεκομμένων νομισμάτων καὶ ἡ τέχνη τῆς νομισματοκο-

πίας ἐλήφθη ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων παρὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν Ἑλλήνων εἶνε φανερόν ἐκ τῆς παραδοχῆς τοῦ Σικελικοῦ τύπου τῆς κεφαλῆς τῆς Περσεφόνης καὶ ἐκ τῆς ἀριδὴλως Ἑλληνικῆς τεχνοτροπίας τῶν ἀρχαιοτάτων Καρχηδονικῶν νομισμάτων.

Ἡ Καρχηδονικὴ ἐπιγραφή εἶνε ἡ μόνη ἔνδειξις ὅτι αἱ νομισματικά αὐταὶ σειραὶ δὲν εἶνε καθαρῶς Ἑλληνικαί, ἀλλ' ὅμως πᾶς λόγος ἄγει ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἐκόπησαν ἐν Σικελίᾳ, καὶ ὅχι ἐν Ἀφρικῇ καὶ ὅτι ἐγένετο χρῆσις Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν πρὸς χάραξιν τῶν νομισματικῶν σφραγίδων. Πολλάκις δὲ τὰ ὀνόματα Καρχηδονικῶν πόλεων τῆς Σικελίας ἀπαντῶσιν ἐπὶ τῶν νομισμάτων, οἷον πηρῆς πη, Ρέσχ Μελκάρθ = Ἡράκλεια Μινώα, κηωρη — Μοτύα, γνγ = Πάνορμος (;), ηηκ = Ἐρυξ, κηκ Κφρά (Κάφαρα, ὁ ἐστὶ χωρίον) = Σολοῦς. Ταῦτα περιεγράφησαν ἤδη ὑπὸ τὰς πόλεις, ὧν φέρουσι τὰ ὀνόματα (Τόμ. Α'. σελ. 183, 184, 214, 218 καὶ 227). Ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις διάφοροι ἄλλαι σειραὶ φέρουσαι τὰς ἐπιγραφὰς πητηπηρ, Κάρετ Χαδασάτ (= Νέα πόλις Καρχηδόνας). ηηηη, Μαχανάτ (= στρατόπεδον). ηηηη ον, ηηηηη ον, ἢ ηηηη ονγ, Ἀμ Μαχανάτ, Ἀμ χέ Μαχανάτ ἢ Σχᾶμ Μαχανάτ (λαὸς τοῦ στρατοπέδου)· ονβηη (Μεχασδίμ (οἱ ταμίαι), κτλ., ἅτινα δὲν δύνανται νὰ καταταχθῶσιν χωριστὰ εἰς ἰδίαν τινὰς χώρας τῆς Σικελίας. Οὕτω τὰ τοιαῦτα νομίσματα δύνανται μᾶλλον νὰ περιγραφῶσιν ὡς Σικελοκαρχηδονικά, τουτέστιν ὡς νομίσματα κοπέντα ἐν Σικελίᾳ πρὸς πληρωμὴν τῶν Καρχηδονικῶν στρατευμάτων. Τὰ ἐπόμενα εἶνε αἱ κυριώταται ποικιλίαι:—

Σικελοκαρχηδονικά νομίσματα. Περὶ τὰ 410-310 π. Χ.

ΧΡΥΣΑ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ τῆς Περσεφόνης, ἀκμαίας ἀρχαίας τεχνοτροπίας. (B.M. Guide, Πίν. XXVI. 37.)	Ἴππος ἀνορθούμενος ὑπεράνω Δ (σύμβολον τοῦ Βαάλ). X 118 κ.
Ὁμοίως.	Ὁμοίως X 23·8 κ.
Φοῖνιξ δένδρον.	Κεφαλὴ ἵππου X 15·3 κ.
Κεφαλὴ Περσεφόνης.	Φοῖνιξ δένδρον X 36 κ.

ΑΡΓΥΡΑ Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν

πωτη ηηρ Πρόσθιον ἵππου, ἐνίοτε ὑπὸ Νίκης στεφανουμένου.	ηηηβ Φοῖνιξ δένδρον Ρ Ἀττικ. τετράδρ.
» Ἴππος ἐλεύθερος ὑπὸ Νί- κης στεφανούμενος.	Δένδρον φοίνικος. . . . Ρ Τετράδρ. (Πίναξ ΚΖ'. 10.)
» Κεφαλὴ ἵππου.	Κορυφὴ φοίνικος. . . . Ρ Ὀβολ.
» ἢ ἄνευ ἐπιγραφῆς. Κεφαλὴ Περσεφόνης μετὰ ἢ ἄνευ δελφί- νων πέριξ	Ἴππος ἐλεύθερος πρὸ δένδρου φοί- νικος. Ρ Τετράδρ. (B. M. Guide, Πίν. XXVI. 39 καὶ Πίν. XXXV. 37, 38).
Ἀποθεωθεῖσα κεφαλὴ Διδούς, φέ- ρουσα τιάραν Ἀσιατικοῦ σχή- ματος.	ηηηβ ηγω Λέων καὶ δένδρον φοίνι- κος. (Πίναξ ΑΔ'. 8). Ρ Τετράδρ.
Κεφαλὴ Περσεφόνης ὑπὸ δελφίνων περικυκλουμένη.	ηηηβ ου ἢ ηβ Κεφαλὴ ἵππου καὶ δένδρον φοίνικος. . . Ρ Τετράδρ. (Πίναξ ΑΔ'. 7).
Κεφαλὴ τοῦ Τυρίου Ἡρακλέους, Μελ- κάρθου, φέρουσα λεοντῆν.	ηηηβ η ου } Κεφαλὴ ἵππου καὶ δένδρον ηηηβ ουω } φοίνικος. Ρ Τετράδρ. ἢ } (B. M. Guide, Πίν. ουωηβ } XXXV. 36).

Ἡ ὁμοιότης τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἡρακλέους τῶν νομισμάτων τῆς σειρᾶς ταύτης πρὸς τὴν τῶν ἀρχαιοτέρων τετραδράχμων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου εἶνε σπουδαία χρονολογικὴ ἔνδειξις.

Τὰ Σικελοκαρχηδονικὰ χαλκᾶ νομίσματα τῆς περιόδου ταύτης δὲν εἶνε πολυάριθμα.

Δένδρον φοίνικος.	Πήγασος Α ·65
Ὅμοιως.	Κεφαλὴ ἵππου Α ·8
Κεφαλὴ Περσεφόνης	Κεφαλὴ ἵππου Α ·9

Διαρκούσης τῆς βασιλείας Ἀγαθοκλέους τοῦ Συρακουσίου, φαίνεται ὅτι ἔπαυσεν ἐν Σικελίᾳ ἡ ἔκδοσις Καρχηδονικῶν νομισμάτων.

Νομίσματα κοπέντα ἐν Καρχηδόνι, περὶ τὰ 340-242 π. Χ.

Τὰ ἐν αὐτῇ τῇ Καρχηδόνι κοπέντα νομίσματα συνίστανται ἐκ χρυσῶν, ἐξ ἡλεκτρίνων καὶ ἐκ χαλκῶν, μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς

προσκτήσεως τῶν πλουσίων ἀργυρωρυχείων τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἐν ἔτει 242, κτίσεως Καρχηδόνης τῆς Νέας ὑπὸ τοῦ Ἀσδρούβα, γαμβροῦ τοῦ Ἀμίλκα Βάρκα, ὅτε φαίνεται ὅτι τὸ πρῶτον ἐκόπησαν μεγάλα ἀργυρᾶ νομίσματα Καρχηδονικά τε καὶ Ἰσπανοκαρχηδονικά.

Τὰ ἐνταῦθα ἀναφερόμενα χρυσᾶ καὶ ἡλέκτρινα νομίσματα, ἀνήκοντα εἰς τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ τῶν χρόνων τοῦ Τιμολέοντος καὶ τοῦ τέλους τοῦ πρώτου Καρχηδονικοῦ πολέμου, εἶνε τὰ ἑξῆς·

Κεφαλὴ Περσεφόνης, φέρουσα πε-
ριδέραιον μετὰ ἐξαρτημάτων.

Ὅμοίως.

Ὅμοίως.

Κεφαλὴ τῆς Περσεφόνης.

Ὅμοίως.

Ἴππος ἱστάμενος . . . X 145 κ.

(Πίναξ ΔΔ' 9).

Ἴππος καὶ φοῖνιξ δένδρον. X 73 κ.

Ἴππος ἱστάμενος. X 118 κ.

(B. M. Guide, Πιν. XLVII. 41).

Ἴππος καὶ δένδρον φοίνικος. X 58 κ.

Ἴππος ἱστάμενος καὶ στρεφόμενος .

X 27 κ.

Τὰ νομίσματα ταῦτα ἀκολουθοῦσι τὸν Φοινικικὸν σταθμητικὸν κανόνα (δραχμὴ 59 κ., 1 1/2 δρ. 88 κ., δίδραχμον 118 κ., 2 1/2 δρ. 147 κ.). Τὰ χαλκᾶ νομίσματα ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς ἡλεκτρί-
νας δραχμὰς κατὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τοὺς τύπους.

Περὶ τὰ 241-218 π. X.

Τὸ μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου Καρχηδονικοῦ πολέμου διάστημα χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῆς μεγάλης συρροῆς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐκ τῶν νεωστὶ προσκτηθέντων Ἰσπανικῶν μεταλλείων καὶ ἐκ τῆς ἐκδόσεως μεγάλων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων.

ΧΡΥΣΑ.

Κεφαλὴ Περσεφόνης.
(Müller, II. Eik. 76).

Ὅμοίως. (Αὐτόθι, Eik. 66).

ΠΥΓΗΝ Ἴππος ἀνορθούμενος καὶ δέν-
δρον φοίνικος X 350 κ.

Ἴππος ἱστάμενος, βλέπων πρὸς ἀρ.

X 193 κ.

Ὅμοιως. (B.M. Guide, Πίν. LIX. 33).	Ἴππος ἱστάμενος· ὑπεράνω δίσκος ἀκτινοστεφής ἐν μέσῳ δύο ὄψεων οὐραίων. X 175 κ.
Ὅμοιως. (Αὐτόθι, Πίν. LIX. 34).	Ἴππος ἱστάμενος X 118 κ.
Ὅμοιως.	Ἴππος καὶ δένδρον φοίνικος. X 36 κ.

ΑΡΓΥΡΑ.

Κεφαλὴ Περσεφόνης.	Ἴππος ἀνορθούμενος (Πίναξ ΔΕ'. 6) Δωδεκάδραχμον R 704 κ.
Ὅμοιως. (Πίναξ ΔΕ'. 5).	ΠΥΓΗ Πήγασος. Δεκάδραχμον R 574 κ.
Ὅμοιως. (Müller, II. Eik. 99).	Ἴππος ἱστάμενος· ὑπεράνω, δίσκος ἀκτινοστεφής, ἐν μέσῳ δύο οὐ- ραίων. . R 364 κ. (Ἐξάδραχ.)
Ὅμοιως. (Αὐτόθι, Eik. 129).	Κεφαλὴ ἵππου. R 341 κ.
Ὅμοιως. (B.M. Guide, Πίν. LIX. 36)	Ἴππος· ὑπεράνω, ἀστήρ R 228 κ. (Τετράδραχ.)
Ὅμοιως. (B.M. Guide, Πίν. XLVII. 43. LIX. 37)	Ἴππος καὶ δένδρον φοίνικος· ἵππος στρεφόμενος· ἵππος ἱστάμενος ἢ τριποδίζων R διάφορα μικρότερα κλάσματα.

Ὁ σταθμητικὸς κανὼν τῶν ἀνωτέρω περιγραφέντων νομισμάτων εἶνε ὁ Φοινικικὸς, τῶν διαιρέσεων οὐσῶν 12, 10, 6, 4, 3, 2½, 2, 1½, 1¼ καὶ 1 δραχμῆς, μετ' ἐνίων μικροτέρων κλασμάτων. Τὸ μέταλλον δὲν εἶνε πάντοτε τῆς ἀρίστης ποιότητος. Ἡ ἐπιγραφὴ ΠΥΓΗ ὑποτίθεται ὅτι σημαίνει Βύρσαν, τὴν ἀκρόπολιν τῆς Καρχηδόνης. Τινὰ τῶν χαλκῶν νομισμάτων, ἅτινα κατὰ τὸ πλεῖστον ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ ἀργυρᾶ κατὰ τοὺς τύπους καὶ τὴν τεχνοτροπίαν, εἶνε πάνυ μεγάλου μεγέθους, ὑπερβαίνοντα κατὰ σταθμὸν τὰ βαρύτατα τῶν χαλκῶν νομισμάτων τῶν Πτολεμαίων καὶ ἰσοφαρίζοντα πρὸς δύο περίπου τῶν συγχρόνων Ῥωμαϊκῶν ἀσσαρίων τῆς καλουμένης ἐκτημοριαίας ἐλαττώσεως. (Ἴδε Τόμ. Α'. σελ. 25, σημείωσις).

Περὶ τὰ 218-146 π. Χ.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ δευτέρου Καρχηδονικοῦ πολέμου τὸ Καρχηδονικὸν νόμισμα ἐξευτελίζεται ταχέως κατὰ τε τὴν ποιότητα τοῦ μετάλλου καὶ τὴν τεχνοτροπίαν. Ἡ Καρχηδόνος τῆς Νέας ἀπώλεια (210 π. Χ.) μετὰ τῶν πλουσίων αὐτῆς μεταλλείων, συνετέλεσε πιθανῶς εἰς τὴν πτωχείαν τοῦ χρησιμοποιοῦμένου ἔκτοτε μετάλλου. Οἱ δὲ τύποι εἶνε ἀπλαῖ παραλλαγαὶ τῶν τῆς προηγουμένης σειρᾶς (B. M. *Guide*, Πίν. LIX, 38, 39).

ΗΛΕΚΤΡΟΝ ΚΑΙ ΚΡΑΜΑ.

Κεφαλὴ τῆς Περσεφόνης πτωχῆς καὶ πλατείας τεχνοτροπίας.	Ἴππος	HE 46 κ.
Ὁμοίως.	Ὁμοίως	Φ 29 κ.
Ὁμοίως.	Ἴππος καὶ δένδρον φοίνικος	Φ 170 κ.
Ὁμοίως.	Ἴππος καὶ ἀστήρ	Φ 44 κ.

Πρὸς τὰ τελευταῖα ἠλέκτρινα νομίσματα τῆς Καρχηδόνος δυνάμεθα νὰ συγκρίνωμεν τὰ σύγχρονα ἠλέκτρινα νομίσματα τῆς Καπύης, τὰ κοπέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς πόλεως ταύτης κατὰ τῆς Ῥώμης ἐπὶ τοῦ πολέμου τοῦ Ἀννίβου (216-211 π. Χ.). Ἴδε τόμ. Α'. σελ. 46.

Ἡ ὁμοιότης τῶν νομισμάτων τῆς Καπύης πρὸς τὰ τῆς Καρχηδόνος κατὰ ὅλκην (46 κ.), τεχνοτροπίαν καὶ τὴν κακὴν ποιότητα τοῦ κράματος, ἐξ οὗ ταῦτα ἀπετελοῦντο, καθιστᾷ τὰ μέγιστα πιθανὸν ἔτι ἡ Καπύη, ὅτε ὁ στρατὸς τοῦ Ἀννίβου διεχείμαζεν ἐνταῦθα τῷ 216-215 π. Χ. (Λιβίου XXIII, 18· Στράβωνος V, 4, 13), ἀφωμοίωσε τὴν νομισματοκοπίαν αὐτῆς πρὸς τὴν ἰσχύουσαν παρὰ τοῖς Καρχηδονικοῖς στρατεύμασιν.

Ἐν τούτοις τὸ μέγιστον μέρος τῆς νομισματοκοπίας τῆς Καρχηδόνος ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ συνίσταται οὐχὶ ἐξ ἠλέκτρου ἢ κράματος, ἀλλ' ἐκ χαλκῶν νομισμάτων κακίστης τεχνοτροπίας καὶ κατασκευῆς.

Καρχηδονική νομισματοκοπία τῆς Ἰσπανίας. Πλὴν τῶν ἐν αὐτῇ τῇ Καρχηδὼν κοπέντων νομισμάτων ὑπάρχουσι καὶ τινὰ ἄλλα, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς κατὰ τεχνοτροπίαν ὁμοιότητος αὐτῶν πρὸς τὰς ἀναμφιβόλους Καρχηδονικὰς ἐκδόσεις, καὶ ἐκ τῆς συχνῆς αὐτῶν παρουσίας ἐν τοῖς Ἰσπανικοῖς εὐρήμασιν κατετάχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Zobel εἰς τὰς ἐν Ἰσπανίᾳ Καρχηδονικὰς κτήσεις (ἴδε τόμ. Α'. σελ. 6). Ἑτέρα δὲ χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ κατετάχθησαν εἰκαστικῶς ὑπὸ τοῦ Müller (II, 147) εἰς τὴν Σαρδῶ, ὅτε αὕτη ἔπαυσε νὰ ἀποτελῇ μέρος τῶν Καρχηδονικῶν κτήσεων.

Κεφαλὴ Περσεφόνης.

Ταῦρος ἱστάμενος· ὑπεράνω, ἀστήρ·
ὑποκάτω, μῆνη περιβάλλουσα δι-
σκον X 46·5 κ.

Κεφαλὴ ἄρρην νεαρὰ μετὰ διαδή-
ματος.

Ταῦρος ἱστάμενος· σύμβολον, στάχυς.
P 113 κ.

Ὅμοίως

Ταῦρος ἱστάμενος· σύμβολον, ὄφης
οὐραῖος. P 54 κ.

Κεφαλὴ Περσεφόνης.

Τρεῖς στάχυς σίτου, ὧν ὑπεράνω
μῆνη περιβάλλουσα δίσκον. A 1·05

Ὅμοίως.

Ταῦρος ἱστάμενος· ὑπεράνω, ἀστήρ.
A 75

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους λο-
φωτοῦ.

Ἴππος ἱστάμενος (πιθανῶς νόμισμα
Ἰσπανικόν). A 1·05

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής.

Ἴππος καὶ δίσκος ἀκτινωτός, παρ' ᾧ
δύο ὄφεις οὐραῖοι A 1·05

Κεφαλὴ Ἀρεως(;) νεαροῦ.

Φοῖνιξ δένδρον (πιθανῶς νόμισμα
Ἰσπανικόν). A 8

Ἡ Καρχηδὼν ὑπὸ τοὺς Ῥωμαίους.

Ἡ Καρχηδὼν ἀνηγέρθη ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος τῷ 44 π. X, ἐν ἔτει δὲ 29 π. X, ἀπωκίσθη ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου. Ὡς Ῥωμαϊκὴ ἀποικία ἔκοψε χαλκᾶ νομίσματα μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Τιβερίου. Ἐπιγρ. KAR VENERIS, Ναὸς τῆς Ἀφροδίτης. Συντετμημένα ὀνόματα τῶν SVF[ETES] ἢ δύο ἀν-

δρῶν, πρὸς δὲ C. I. C. D. D. P. P. = Colonia Julia Carthago, decreto decurionum, pater patriae (;), κτλ. (Müller, II. σ. 149).

Κλυπεία, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀγαθοκλέους τῷ 310 π. Χ. ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀσπίς· ὠνομάσθη δὲ οὕτω ἐκ τῆς πρὸς ἀσπίδα, λατινιστὶ clypeus, ὁμοιότητος τοῦ ἀκρωτηρίου ἐφ' οὗ ἔκειτο. Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Πλινίου ἦτο ἐλευθέρα πόλις «liberum Clypea in promotorio Mercurii» (Πλιν. Η. Ν., V. 3). Ἐπὶ Αὐγούστου καὶ Τιβερίου ἐκόπησαν χαλκᾶ νομίσματα ἐν τῇ Κλυπείᾳ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀνθυπάτου, PERMISSV PROCOS. Ἐπιγρ. C. I. P. (Clypea Julia Pia, pulchra ἢ pacensis;). Τύποι—Κεφαλὴ Αὐγούστου, Τιβερίου ἢ Δρούσου τοῦ νεωτέρου, ὅπισθ. Ἑρμῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου· προτομὴ τοῦ Ἑρμοῦ· Δημήτηρ ἢ Λιβία μετὰ καλύπτρας, καθημένη καὶ κρατοῦσα στάχους καὶ σκῆπτρον.

Οὔτικῃ, ἀποικία τῆς Τύρου παλαιστάτη, ἐλευθερωθεῖσα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Καρχηδόνας. Τὰ νομίσματα τῆς Οὔτικῃς ἀνήκουσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Τιβερίου. Ἐπιγρ., Μ. Μ., ἢ Μ. ΜΥΝ. ΙΥΛ. ΥΤΙΣ. Δ. Δ. Ρ. Ρ., «Municipium» ἢ «Municipes municipii Julii Uticensis decreto decurionum pater patriae (;)» συντετμημένως, συνήθως προστιθεμένων τῶν ὀνομάτων τῶν Ῥωμαίων ἀνθυπάτων, κτλ. Περὶ δὲ τῶν διαφορῶν ἐρμηνειῶν τῶν ἐπιγραφῶν Μ. ΜΥΝ, καὶ Δ. Δ. Ρ. Ρ. ἴδε Müller II. 164 κ. ἐξ. Τύποι—Πεπλοφόρος προτομὴ γυναικὸς (Λιβία;) ἢ κεφαλὴ τοῦ Τιβερίου, ὅπισθ. Λιβία καθημένη ἐπὶ θρόνου καὶ κρατοῦσα φιάλην. Ὁ τίτλος municipium ἐδόθη τῇ Οὔτικῃ, ὅτε ὁ Αὐγούστος περεχώρησε τὸ δικαίωμα τοῦ Ῥωμαίου πολίτου εἰς τοὺς κατοικοὺς αὐτῆς.

ΝΗΣΟΙ ΜΕΤΑΞΥ ΑΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΚΕΛΙΑΣ

Γαῦλος, μικρὰ νῆσος χωριζομένη τῆς Μελίτης ὑπὸ στενοῦ πορθμοῦ. Περιέχει δὲ τὰ ἐρείπια Φοινικικοῦ ναοῦ, οἱ δὲ νομισμα-

τικοὶ αὐτῆς τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν Φοινικικῶν θεοτήτων.

Δεύτερος καὶ πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ γυναικεῖα μετὰ καλύπτρας.	Ἰ2N Τρεῖς θεότητες Αἰγυπτιακοῦ σχήματος, ὧν ἡ ἐν τῷ μέσῳ ὁμοιάζει πρὸς τὸν Ὅσιριν . . .	Α 1·1
Ὅμοίως.	Κεφαλὴ κριοῦ	Α 6
Ὅμοίως.	Ἰ2N-Ἰ2N Τρίπους	Α 6
Πωγωνοφόρος κεφαλὴ πρὸ αὐτῆς αὐτῆς κηρύκειον.	Ἰ2N Πῖλος θυσίας (κυνῆ) ἐν στεφάνῳ	Α 8
Κεφαλὴ γυναικεῖα μετὰ μηνίσκου.	ΓΑΥΛΙΤΩΝ Ὅπλιτης ἐν τῷ πεδίῳ ἀστήρ	Α 7

Κόσσυρα, μεταξύ Σικελίας καὶ Ἀφρικῆς, κατοικουμένη ὑπὸ λαοῦ Φοινικικῆς καταγωγῆς. Ἡ νῆσος ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἀπὸ τῶν Καρχηδονίων ἐν τῷ πρώτῳ Καρχηδονικῷ πολέμῳ, ἀλλὰ ταχέως κατόπιν ἀνεκτήθη ὑπὸ τούτων. Τὰ νομίσματα αὐτῆς εἶνε πάντα χαλκᾶ καὶ ἀνήκουσιν εἰς δύο κλάσεις.

Δεύτερος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ γυναικεῖα μετ' Αἰγυπτιακοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς.	ⲙⲁⲛⲓⲛ (= insula filiorum, δηλ. Sadyei) ἐν στεφάνῳ δάφνης . . .	Α 8
Ὅμοίως ὑπὸ Νίκης στεφανουμένη.	Ὅμοίως	Α 8

Πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Ὅμοία κεφαλὴ, μετὰ ἢ ἀνευ Νίκης.	COSSVRA ἐν στεφάνῳ δάφνης . . .	Α 1·0-8
----------------------------------	---------------------------------	---------

Μελίτη, νῦν Μάλτα. Χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου καὶ πρῶτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ Λύρα . . .	Α 6
Κεφαλὴ γυναικεῖα μετὰ καλύπτρας.	» Ὅμοίως . . .	Α 6
Ὅμοίως.	» Τρίπους . . .	Α 8
Κεφαλὴ Δήμητρος.	» Ἴππος . . .	Α 8
ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ Κεφαλὴ Ἰσίδος.	Τετράπτερος Αἰγυπτιακῆ παράστασις ὑποπτήσσουσα, κρατοῦσα δὲ τυκάνην καὶ σκῆπτρον . . .	Α 1·05

ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ Κεφαλή γυναικεία | Θρόνος άγκυλόπους μετά δνόμχτος
μετά καλύπτρας. (Eckhel, I. 268) | Ρωμαίου άντιστρατήγου. Α · 8

Ν Ο Μ Α Δ Ι Κ Η

ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Αί σειραί τῶν άργυρῶν νομισμάτων, άτινα ὁ Müller (III σ. 13 κ. έξ) άπένειμεν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Νομιδίας **Μασσινέσσαν**, (202—148 π. Χ.) έμπ. Νεαρά άρρην κεφαλή, ὀπισθ. Ἴππος καὶ φοῖνιξ δένδρον (B. M. Guide, Πίν. LIX. 30). **Μικέψαν** καὶ τοὺς άδελφούς αὐτοῦ, (148-118 π. Χ.) έμπ. Κεφαλή Ἑρακλέους, ὀπισθ. Ἑλέφας καὶ **Ἰουγούρθαν** (118-106 π. Χ.) έμπ. Κεφαλή Ἑρακλέους, ὀπισθ. Ἑλέφας (B. M. Guide Πίν. LIX, 31), άπεδόθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Zöbel τῇ Ἰσπανίᾳ (ἴδε Τόμ. Α'. σελ. 6).

Ἡ δὲ σειρά, ἣν ὁ Müller άπένειμε τῷ **Ἰεμψάλ Β'**. (106-60 π. Χ.), εἰς ὃν ἐδόθη μέρος τῆς Νομαδικῆς μετά τὴν πτώσιν τοῦ Ἰουγούρθα, έμπ. Κεφαλή άνδρὸς στάχυσιν έστεμμένη, ὀπισθ. Ἴππος άνορθούμενος καὶ Καρχηδονικὸν γράμμα (B. M. Guide, Πίν. LXX, 37), θεωρητέα ὡς άμφιβόλου κατατάξεως. Τὰ μόνα δὲ νομίσματα, άτινα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τεχνοτροπίας ὀφείλω νά θεωρήσω ὡς ὀρθῶς άπονεμηθέντα ὑπὸ τοῦ Müller εἰς βασιλεῖς τῆς Νομαδικῆς, άρχαιοτέρους **Ἰόθα** τοῦ Α', εἶνε τὰ περιγραφέντα ἐν σελ. 17 καὶ 18 άρ. 19-35 καὶ σ. 32 άρ. 37-42 τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ.

Ἄρρην κεφαλή δαφνοστεφῆς μετά πώγωνος ἐκ σφαιριδίων σχημα- τιζομένου.	Ἴππος ιστάμενος μετά κηρυκείου ἢ καλπάζων. Ποικίλα σύμβολα καὶ Καρχηδονικὰ γράμματα ἐν τῷ πεδίῳ. Α 1·25·7
---	--

Ὁμοία κεφαλή μετά διαδήματος.	Ἴππος μετά άστέρος ἢ φοῖνικος καὶ Καρχηδονικῶν γραμμάτων Α · 9
-------------------------------	---

Ἰόθας Α'. 60-46 π. Χ. Ἡ νομισματοκοπία τοῦ βασιλέως τούτου άποτελεῖται ἐκ δηναρίων καὶ πεντασσαρίων (quinarii)

τοῦ Ῥωμαίου σταθμητικοῦ κανόνος καὶ ἐκ χαλκῶν νομισμάτων (Müller, III. σ. 42).

REX IVBA Προτομή Ἰόβα πώγωνος, μετὰ κόμης ἐπιμελῶς εἰς τυπικούς πλοχμούς διατεταγμένης καὶ σκήπτρου ἐπ' ὤμου.	נרְחִיבְנָה יְבֻי' (= βασιλεῖον Ἰόβα, ἢ Ἰόβας βασιλεύς), εἰς νεοκαρχηδονικούς χαρακτῆρας. Τύπος, ναός. (Πίναξ ΛΔ'. 10). P 66-45 κ.
REX IVBA Προτομή Νίκης.	Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή ἵππος καλπάζων. P 30 κ.
Προτομή τοῦ Ἰόβα.	Ἴππος καλπάζων. . . . P 28 κ.
Κεφαλὴ Ἀφρικῆς μετὰ δοῤῃς ἐλέφαντος.	Λέων. . . . P 13 κ.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα φέρουσι τὴν αὐτὴν νεοκαρχηδονικὴν ἐπιγραφὴν οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν Λατινικὴν. ἔμπρ. Κεφαλὴ Ἀμμωνος, ἢ Ἀφρικῆς μετὰ δοῤῃς ἐλέφαντος. ὅπ. Ἐλέφας, ναός ἢ λέων.

Τὰ νομίσματα εἶνε κυρίως ἀξιοσημεῖωτα ἕνεκα τῆς χαρακτηριστικῆς εἰκόνης τοῦ βασιλέως, ὃν ὁ Κικέρων (*De Lege agrar.*, II, 22) καλεῖ «*adolescens bene capillatus*». Πρὸς ὅσα αὐτὸς τὸν Σουητώνιον (*J. Caesar*, κεφ. 71) ὅστις διηγεῖται ὅτι ὁ Καῖσαρ ἔσυρέ ποτε τὸν Ἰόβαν ἐκ τοῦ πώγωνος.

ΠΟΛΕΙΣ.

Μετὰ τὴν ἐν Θάψῳ νίκην τοῦ Καίσαρος ἐν ἔτει 46 π. Χ. καὶ τὸν θάνατον τοῦ Ἰόβα ἡ Νομαδικὴ διενεμήθη μεταξὺ Ῥώμης καὶ τῶν Ἀφρικανῶν συμμάχων αὐτῆς. Εἶνε δὲ πιθανὸν ὅτι τινὲς τῶν πόλεων ἐξηκολούθησαν κόπτουσαι νομίσματα μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου.

Βούλη βασιλική (Müller, III, 57). Χαλκοῦν, ἔμπρ. Ἀετός, ὀπισθ. Μῆνη περὶ δίσκον. Ἐπιγρ., ܝܒܒܐ.

Γαζαύφαλα, περὶ τὰ πεντήκοντα μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῆς Κίρτας. Ὁ Müller (III, 65) ἀποδίδει τῇ πόλει ταύτῃ νομίσματα ὁμοιάζοντα τοῖς τῆς Κίρτης, φέροντα ὅμως τὴν ἐπιγραφὴν *κν*.

Ἴππων βασιλικὸς καὶ Τέπασα. Ἴππων ὁ βασιλικὸς ἦτο πόλις παράλιος πλησίον τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Οὐβου. Ἡ Τέπασα δὲ ἔκειτο περὶ τὰ τεσσαράκοντα μίλια πρὸς νότον τοῦ Ἴππωνος, συνδεομένη πρὸς αὐτὸν διὰ ὁδοῦ. Αἱ δύο πόλεις φαίνεται ὅτι ἔκοψαν κοινὸν εἰς ἀμφοτέρας νόμισμα. Ἐπιγρ. 𐤒𐤓𐤍 καὶ 𐤒𐤓𐤕 = Thpatn. Τύποι — Κεφαλὴ τοῦ Βαάλ δαφνοστεφῆς ἔχουσα ἄνω μὲν αὐτῆς ἀστέρα, ὅπισθεν δὲ σκῆπτρον, ὅπισθ. Κεφαλὴ Ἀστάρτης μετὰ καλύπτρας, ὑπεράνω δ' αὐτῆς δίσκος ἐν μηνίσκῳ· κεφαλὴ Μελκάρθου, ἧς ὑπεράνω μὲν ἀστήρ, ὅπισθεν δὲ ῥόπαλον. ὅπισθ. Κεφαλὴ τοῦ Χουσὸρ Φθᾶ ἦτοι Ἡφαίστου, ἧς ἄνω μὲν ἀστήρ, ὅπισθεν δὲ πέλεκυς· νεανικὴ κεφαλὴ, ὅπισθ. Πάνθηρ πηδῶν πρὸς δ.

Κίρτα, ἡ πρωτεύουσα τῆς Νομαδικῆς καὶ ἡ κυρία ἔδρα τῶν βασιλέων. Χαλκᾶ μετὰ Καρχηδονικῶν ἐπιγραφῶν, 𐤒𐤓𐤕 𐤒𐤓𐤕 𐤒𐤓𐤕 ἢ 𐤒𐤓𐤕 (Müller, III, σ. 60).

Κεφαλὴ γυναικεία πυργοστεφῆς.

Ὅμοιος.

Ἴππος Α 1·0

Δύο στάχυες, καθέτως. . . Α 7

Μακομάδα, μεσόγειος πόλις Φοινικικῆς καταγωγῆς. Χαλκᾶ ὀψίμων αὐτονόμων χρόνων. Ἐπιγρ. 𐤍𐤕𐤓𐤕 (= Μκμα). Τύποι — Κεφαλὴ τοῦ Χουσὸρ Φθᾶ, ἦτοι τοῦ Φοινικικοῦ Ἡφαίστου, φέροντος ἀκριβῶς ἐφαρμοζόμενον πῖλον μετὰ δύο κυματίζουσῶν ταινιῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς, ὅπισθ. Χοῖρος· ἵππος καλπάζων, ὅπισθ. Δίσκος ἐν μηνίσκῳ.

Σαλθιανή, πόλις μεσόγειος τῆς Νομαδικῆς, νοτιοδυτικῶς τῆς Κίρτης. Χαλκᾶ αὐτονόμων χρόνων. Ἐπιγρ. 𐤓𐤕𐤕𐤍 (Ἀσλβν). Τύπος — Προτομὴ μετὰ καλύπτρας, Φοινικικῆς θεᾶς σὺν κηρυκείῳ, ὅπισθ. Ἴππος, ὑπερθεὶν μηνίσκος καὶ δίσκος (Müller, III, σ. 68).

Σαραί, εἰς τὰ νοτιοδυτικὰ τῆς Νομαδικῆς. Χαλκᾶ αὐτονόμων χρόνων. Ἐπιγρ., 𐤓𐤓𐤕𐤕 (= Sra'a). Τύπος — Κεφαλὴ Ἀστάρτης (;) μύρτῳ ἐστεμμένης, ὅπισθ. Κέρας Ἀμαλθείας ἐν στεφάνῳ μύρτου.

ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Zöbel ὡς Ἰσπανοκαρχηδονικῆς προελεύσεως (Ἴδε τόμ. Α'. σελ. 7).

Τῷ ἐν Ἰσπανίᾳ Καρχηδονικῷ κράτει ἀπένειμεν ὡσαύτως τὰ ἐξῆς τετράδραχμα καὶ δίδραχμα καθαροῦ ἀργύρου καὶ Φοινικικῆς ὀλκῆς, ἅτινα ἐκόπησαν καθ' ἕλα τὰ φαινόμενα ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ βασιλέως καλῆς τεχνοτροπίας μετὰ διαδήματος.

Πρῶρα πλοίου πολεμικοῦ στεγαζομένου καὶ κοσμουμένου δι' ἀσπίδων ὑποκάτω δελφίς

Α 229 καὶ 113 κ.

Οὕτως ἡ ἑναρξὶς τῆς σειρᾶς τῶν βασιλικῶν νομισμάτων τῆς Μαυριτανίας πρέπει νὰ καταβιβασθῇ μέχρι τῶν χρόνων τοῦ **Βογούα Β'** βασιλέως τῆς δυτικῆς Μαυριτανίας περὶ τὰ 50-38 π. Χ.

Γρύψ καταβροχθίζων ἔλαφον.

(B.M. *Guide*, Πίν. LXX. 40).

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος.

REX BOCVT Γρύψ ἱστάμενος, οὗ ἄνω τὸ *mihir*. Α Δηνάριον 64 κ.

» Πρῶρα Α 95

Βόκχος Γ', βασιλεὺς τῆς ἀνατολικῆς Μαυριτανίας (περὶ τὰ 50-38 π. Χ.) καὶ τῆς ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς Μαυριτανίας τῷ 38-33 π. Χ. Χαλκᾶ. Ἐπιγρ., *ωρα ἡ ωρα, ὅπισθ. γνιω* (=Σιγαν), δεικνύουσα ὅτι ἐκόπησαν ταῦτα ἐν τῇ πόλει Σίγα. Πρὸς δὲ *πζηωπ ωρα καὶ ωρω* = «Βασίλειον τοῦ Βόκχου» ἢ «Βόκχος ὁ βασιλεὺς» κοπὲν ἐν Σέμη. Τύποι — Κεφαλὴ ἄρρην σφηνοπώγων ὅπισθ. Βόκχος κρατῶν μικρὸν ταῦρον ἐκ τοῦ ἐνὸς κέρατος. Ἀστὴρ καὶ σταφυλὴ (Müller, III. 98).

Μεσοδασιλεία, 33-25 π. Χ. Χαλκᾶ. Προτομὴ Ἀφρικῆς μετὰ δορᾶς ἐλέφαντος, ὅπισθ. Κεφαλὴ Ἰανοῦ ἢ Αὐγούστου. Ἴδε τὰς παρατηρήσεις τοῦ Müller (IV. σ. 73) περὶ τῆς Καρχηδονικῆς ἐπιγραφῆς, ἥτις φαίνεται ὅτι περιέχει τὸ ὄνομα τοῦ Βόκχου.

Ἰόδας Β', 25 π. Χ. — 23, μ. Χ. Ὁ βασιλεὺς οὗτος ἦτο

υἱὸς Ἰόβα τοῦ Α', τοῦ ἀπωλέσαντος τὸ βασίλειον αὐτοῦ ἐν τῇ παρὰ τὴν Θάψον μάχῃ. Ἐγένετο δὲ βασιλεὺς τῆς Μαυριτανίας ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου καὶ ἐνυμφεύθη Κλεοπάτρῃ τὴν Σελήνην, θυγατέρα τοῦ Μ. Ἀντωνίου καὶ τῆς περιφήμου Κλεοπάτρας. Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ βασιλέως τούτου, δηνάρια ἐλαφρᾶς ὀλκῆς, εἶνε λίαν πολυάριθμα. Φέρουσι δὲ τὴν ἐπιγραφὴν REX IVBA ἢ REX IVBA REGIS IVBAI F, καὶ κατὰ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, τὸ ἔτος τῆς βασιλείας του προστίθεται ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως (π. X. R. XXXI, κτλ.). Φέρουσι δὲ ταῦτα ἔμπροσθεν μὲν κατὰ κανόνα τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰόβα, ὀπίσθεν δὲ ποικίλους τύπους, ἥτοι κεφαλὴν Ἀφρικῆς· ἐλέφαντα·λέοντα·ρόπαλον καὶ ἕτερα σύμβολα τοῦ Ἡρακλέους· κέρας Ἀμαλθείας· ἀστέρα καὶ μηνίσκον· βωμόν, ἐφ' οὗ ὄφις οὐραῖος· Αἰγόκερων· ναὸν τοῦ Αὐγούστου· Νίκην, κτλ., ἐνίοτε δὲ στέφανον, ἐν ᾧ ὑπάρχει τὸ ὄνομα Καισαρείας τῆς ἀρχαίας Ἰώλ, πρωτεύουσος τῆς Μαυριτανίας. Τὰ χαλκᾶ νομίσματα εἶνε ὀλιγαριθμότερα. Ἐπὶ τινων ἐξ αὐτῶν εὐρίσκεται ἡ ἐπιγραφὴ ἐλληνιστὶ ΒΑΣΙΛΕΩ ΙΟΒΑ (Müller σ. 107).

Ἡ πόλις δὲ Καρχηδόνος τῆς Νέας ἀπένειμε τῷ Ἰόβα τὸν τίτλον Duumvir quinquennalis. Πβλ. Müller, III. 111.

Ἰόβας Β' καὶ Κλεοπάτρα ἢ Κλεοπάτρα μόνη. Δηνάρια καὶ χαλκᾶ νομίσματα μετὰ τῶν εἰκόνων τοῦ Ἰόβα καὶ τῆς Κλεοπάτρας. Ἐπιγρ., REX IVBA ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως καὶ ὀπισθ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ. (Πίναξ ΛΔ'. 11.), ἢ REX IVBA, ὀπισθ. δὲ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ, καὶ τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἰσίδος καὶ ἐτέρων Αἰγυπτιακῶν θεοτήτων. Ἔτερα δὲ φέρουσι τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ὄνομα, πάντοτε ἐλληνιστί, τῆς Κλεοπάτρας μόνης.

Πτολεμαῖος, 23-40 μ. X. ὁ υἱὸς τοῦ Ἰόβα καὶ τῆς Κλεοπάτρας, ἐγένετο συμβασιλεὺς τῷ πατρὶ αὐτοῦ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ τελευταίου, ὡς δηλοῦσι δηνάρια φέροντα συνηγωμένα τὰ ὀνόματα καὶ εἰκόνας τῶν REX IVBA ὅπ. REX PTOLEMAEVS.

Τὰ δηνάρια τοῦ βασιλέως τούτου εἶνε πάντα πάνυ ἐλαφρᾶς ὀλκῆς καὶ κατώτερα τὴν κατασκευὴν τῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐπιγρ., REX PTOLEMAEVS καὶ χρονολογία R(egis) A(nno) I, II, κτλ. Τύποι τὸ πλεῖστον τυπικοὶ καὶ ἄνευ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν REX PTOLEMAEVS REGIS IVBAE F., ἢ REG. REGE PTOLEMAEO.

Ἡ ἐπιγρ. REX PTOL ἐν τῷ κέντρῳ χαλκῶν τινων νομισμάτων Καρχηδόνος τῆς Νέας ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἐτίμησε τὸν βασιλέα τῆς Μαυριτανίας ἐκλέξασα αὐτὸν ἓνα τῶν ἀστικῶν Duumviri quinquennales. Ὁ Πτολεμαῖος προσεκλήθη εἰς Ῥώμην ὑπὸ τοῦ Καλιγούλα ἐν ἔτει 40 μ. Χ., ἐνθα ἐδολοφονήθη, μεθ' ἧς ἡ Μαυριτανία ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία.

ΠΟΛΕΙΣ

Βάβα, ἀποικία Ῥωμαϊκὴ κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου, ὑπὸ τὸν τίτλον Colonia Campestris Julia Babba, συντετμημένον ἐπὶ τῶν νομισμάτων εἰς C.C. I. B. Ἔτεροι ἐπιγραφαὶ εἶνε D. D. PVBL. (Decreto Decurionum publico), καὶ EX CONSENSV D(ecurionum). Χαλκᾶ Κλαυδίου, Νέρωνος καὶ Γάλβα.

Ζήλις, περὶ τὰ εἴκοσι μίλια πρὸς νότον τῆς Τίγγιδος. Ὁψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ μετὰ Καρχηδονικῆς ἐπιγρ. πηψκ, Κεφαλὴ Ἑρμοῦ μετὰ κηρυκείου, ὀπισθ. Δύο ὄρθιοι στάχυες (Müller, III, σ. 153).

Ἰώλ ἢ Ἰουλείου πόλις, Φοινικικῆς καταγωγῆς, ἔδρα δὲ Ἰόβα τοῦ Β', ὑφ' οὗ μετωνομάσθη Καισάρεια. Ἡ ἐπιγρ. CAESAREIA ἀπαντᾷ ἐπὶ δηναρίων καὶ χαλκῶν νομισμάτων Ἰόβα τοῦ Β', καὶ ἐπὶ αὐτονόμων χαλκῶν νομισμάτων τῶν αὐτῶν περίπου χρόνων (Müller, III, σ. 138).

Καμάρατα, πόλις παραθαλάσσιος οὐχὶ μακρὰν τῆς Σίγης. Χαλκᾶ βαρβάρου κατασκευῆς. Ἐπιγρ. κισ, ἔμπρ. Κεφαλὴ ἀγροίκου τέχνης ὀπισθ. Σταφυλὴ καὶ στάχυς (Müller, III, 143).

Λίξος, ἡ σπουδαιοτάτη πόλις τῆς δυτικῆς ἤτοι τῆς Ἀτλαντικῆς παραλίας τῆς Μαυριτανίας. Τὰ νομίσματα εἶνε τῆς τελευταίας αὐτονόμου περιόδου μετὰ νεοκαρχηδονικῆς ἐπιγραφῆς $\omega\beta\eta$ καὶ $\omega\beta\eta\ \eta\gamma\omega\beta$ (= Λκς καὶ Μβαλ Λκς, = ὁ λαὸς τῆς Λίξου), πρὸς δὲ LIXS καὶ LIX. Τύποι — Κεφαλὴ θεότητος, ἴσως Κάβειρος μετὰ πίλου κωνικοῦ ἔχοντος θύσανον κρεμάμενον ἀπὸ τῆς κορυφῆς, ὀπισθ. Δύο σταφυλαί· δύο ἰχθῦς, βωμός, κτλ. (Müller, III, 155).

Ῥυσσάδειρον (Müller, IV, 78). Ὀψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα. Ἐπιγρ. $\gamma\tau\kappa\omega\eta$, Κεφαλὴ πωγωνοφόρος, ὀπισθ. Μέλισσα.

Σάλα, ἐπὶ τῆς Ἀτλαντικῆς παραλίας, συνορεύουσα τῇ ἐρήμῳ. Ὀψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα μετὰ νεοκαρχηδονικῆς ἐπιγρ. $\eta\gamma\omega\beta$ (Σαλ(ᾶ)τ), Πωγωνοφόρος κεφαλὴ· ὀπισθ. Σταφυλὴ· στάχυς καὶ δίσκος ἐν ἡμισελήνῳ (Müller, III, 163).

Σέμης. Ἀγνωστος ἡ θέσις ταύτης. Χαλκᾶ νομίσματα μετὰ ὀνόματος Βόχχου τοῦ Γ', καὶ αὐτόνομα, πιθανῶς τῶν χρόνων Ἰόβα τοῦ Β'. Ἐπιγρ., $\kappa\omega\beta\ \square\pi\omega$ (Μακομ Σμς = πόλις τοῦ Ἡλίου), συνήθως μετὰ τῆς πωγωνοφόρου κεφαλῆς τοῦ θεοῦ Ἡλίου κατ' ἐνώπιον, ὀπισθ. Ἀστὴρ· σταφυλὴ καὶ στάχυς.

Σίγη, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Μεσογείου πλησίον τῶν ἐκβολῶν μικροῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ μεταξὺ Καισαρείας καὶ Τίγγιδος. Βασιλικά νομίσματα Βόχχου τοῦ Γ'. Ἐπιγρ. $\omega\beta\alpha$ καὶ $\gamma\gamma\alpha\omega$ (Βόχχος καὶ Σίγα), (Müller, III, 97).

Ταμούσιδα ἢ Ταμουσία, ἐπὶ τῆς Ἀτλαντικῆς ἀκτῆς, περὶ τὰ τριάκοντα μίλια πρὸς βορρᾶν τῆς Σάλης, πιθανῶς δ' ἡ αὕτη πρὸς τὴν Θυμιατηρίαν τοῦ Σκύλακος. Ὀψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα μετὰ νεοκαρχηδονικῆς ἐπιγρ., $\eta\gamma\tau\omega\beta$ (Τμδατ;), Κεφαλὴ πωγωνοφόρου θεότητος, ὀπισθ. Δύο στάχυς (Müller, III, 162).

Τέγγις, νῦν Ταγγέρη, ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτάρ, ἡ

πρωτεύουσα δὲ Μαυριτανίας. Ὁψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ μετὰ νεοκαρχηδονικῶν ἐπιγραφῶν *κκιη πλγβ ἢ κκιη ηγββ*, κτλ. = (πόλις ἢ πόλιται τῆς Τιγγίτιδος), (Müller, III, 144), Πωγωνοφόρος κεφαλὴ Βαάλ, ἄνευ λαιμοῦ, ἢ Δήμητρος, κτλ., ὅπισθ. Ὀρθιοὶ στάχυες ἢ στάχυς. Ἐπίσης αὐτοκρατορικὰ — Αὐγούστου καὶ Ἀγρίππα μετὰ νεοκαρχηδονικῶν καὶ Λατινικῆς ἐπιγραφῆς, *IVL TIN.*, ὅπισθ. Πωγωνοφόρος κεφαλὴ τοῦ Βαάλ κατ' ἐνώπιον

Τεμέκι, μεσόγειος πόλις ἐν τῷ δυτικῷ τμήματι τῆς Καισαρικῆς Μαυριτανίας. Ὁψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ. Ἐπιγρ. *ικση* (Τμκί), Κεφαλὴ πωγωνοφόρος, ὅπισθ. Σταφυλὴ μεταξὺ δύο κλάδων δάφνης (Müller, III. 143).

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΣΥΛΛΑΒΟΙ.

Α'. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ.

Β'. ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΣΤΑΙ.

Γ'. ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ :

(α) ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ.

(β) ΛΑΤΙΝΙΚΑΙ, ΕΤΡΟΥΣΚΙΚΑΙ, ΚΛΠ.

(γ) ΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙ, ΑΡΑΜΑΙΚΑΙ, ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΚΑΙ, ΚΑΙ ΕΒΡΑΙΚΑΙ.

Δ'. ΤΙΤΛΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΟΛΕΩΝ, ΜΝΕΙΑΙ ΘΕΣΕΩΝ, ΚΛΠ.

(α) ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ.

(β) ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ.

Ε'. ΤΙΤΛΟΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ :

(α) ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ.

(β) ΛΑΤΙΝΙΚΟΙ.

Ϛ'. ΟΝΟΜΑΤΑ ΣΦΡΑΓΙΔΟΓΛΥΦΩΝ.

Ζ'. ΣΥΛΛΑΒΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ. *"Ιδε αὐτὸν ἐν τέλει τοῦ τόμου τῶν Συμπληρωμάτων.*

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΣΥΛΛΑΒΟΣ Α'.

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ο Σ

Α.

- 'Αβα (;) Καρίας, Β' 149.
 'Αβάκαινον Σικελίας, 157.
 'Αββαΐται Μυσίας, Β' 39.
 'Αβδηρα Θράκης, 320.
 'Αβιλα Κοίλης Συρίας, Β' 381.
 'Αβιλη Δεκαπόλεως, Β' 382.
 'Αβυδος Τρωάδος, Β' 71.
 'Αβώνου Τείχος Παφλαγονίας, Β' 16.
 'Αγαθόπολις Θρακικῆς Χερσονήσου, 327.
 'Αγκυρα Γαλατίας, Β' 330.
 'Αγκυρα Φρυγίας, Β' 209.
 'Αγκών Πικεντινῆς, 31.
 'Αγριππία Καισάρεια Βοσπόρου, Β' 1.
 'Αγριππιάς 'Ιουδαίας, ἴδε 'Ανθηδών, Β' 405.
 'Αγύριον Σικελίας, 158.
 'Αγχιάλη Κιλικίας, Β' 288.
 'Αγχιάλος Θράκης, 348.
 'Αδαδ Πισιδίας, Β' 265.
 'Αδανα Κιλικίας, Β' 282.
 'Αδρα 'Αραβίας, Β' 416.
 'Αδραμύτειον Μυσίας, Β' 140.
 'Αδρανον Σικελίας, 160.
 'Αδρία Πικεντίας, 32 ἴδε 'Ατρία.
 'Αδριανὰ Κιλικίας, ἴδε Ζεφύριον, Β' 286.
 'Αδριανοὶ Μυσίας, Β' 41.
 'Αδριανόπολις Θράκης, 360.
 » Βιθυνίας, Β' 24.
 » Φρυγίας, Β' 209.
 'Αδριανοῦ Θῆραι Μυσίας, Β' 41.
 'Αδρύμετος Βυζακηνῆς Β' 490.
 'Αζέτιον 'Απουλίας, 58.
 'Αζωτος (;) 'Ιουδαίας, Β' 404.
 'Αθαμᾶνες 'Ηπείρου, 400.
 'Αθῆναι Διάδες (;) Εὐβοίας, 447.
 'Αθῆναι 'Αττικῆς, 457 κ. ἐξ
 'Αθριβίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Αἰγαὶ Μακεδονίας, 264.
 Αἰγαὶ 'Αχαΐας, 518.
 Αἰγαὶ Αἰολίδος, Β' 85.
 Αἰγαὶ Κιλικίας, Β' 282.
 Αἴγαιρα 'Αχαΐας, 518, 525.
 Αἴγειρος Λέσβου, Β' 96.
 Αἰγιόλη 'Αμοργοῦ, 614.
 Αἰγιαλός (;) Παφλαγονίας, Β' 16.
 Αἴγινα, 491.
 Αἴγιον 'Αχαΐας, 519, 525.
 Αἰγὸς ποταμοὶ Θρακικῆς Χερσονήσου, 327.
 Αἰγόσθενα Μεγαρίδος, 488.
 ΑἴΓΥΠΤΟΣ, Β' 455.
 Αἰζανοὶ Φρυγίας, Β' 210.
 ΑἰΘΙΟΠΙΑ, Β' 474.
 Αἰλία Καπιτωλιδῆς 'Ιουδαίας, Β' 404.
 Αἴνεια Μακεδονίας, 281.
 Αἰνῖνες Θεσσαλίας, 367.
 Αἶνος Θράκης, 313.
 Αἰδλίον Θρακικῆς Χερσονήσου, Β' 85.
 ΑἰΟΛΙΣ, Β' 85.
 Αἰσερνία Σαυνίτιδος, 39.
 Αἶτνα Σικελίας, 160.
 Αἴτνη (Κατάνη) Σικελίας, 195.

- ΑΙΤΩΛΙΑ, 419.
 Ἀκαλλισσὸς Λυκίας, Β' 245.
 Ἀκανθος Μακεδονίας, 271.
 ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ, 411, 418.
 Ἀκη Πτολεμαῖς Γαλιλαίας, Β' 400.
 Ἀκκίλαιον Φρυγίας, Β' 210.
 Ἀκράγας Σικελίας, 161.
 Ἀκμονία Φρυγίας, Β' 210.
 Ἀκραι Σικελίας, 168.
 Ἀκραιφίον Βοιωτίας, 432.
 Ἀκρασὸς Λυδίας, Β' 193.
 Ἀκύνον Λατίου, 38.
 Ἀκουιλωνία Σαμνίου, 39.
 Ἀλάβανδα Καρίας, Β' 149.
 Ἀλαισα Σικελίας, 168.
 Ἀλασσα Κρήτης, 578.
 Ἀλβα Φουκεντὶς Λατίου, 35, 37.
 Ἀλέα Ἀρκαδίας, 526, 558.
 Ἀλεξάνδρεια Τρωάς, Β' 73.
 Ἀλεξάνδρεια κατ' Ἰσσον Κιλικίας, Β' 283.
 Ἀλεξάνδρεια Αἰγύπτου, Β' 465.
 Ἀλεξανδρέων χώρας νομὸς Αἰγύπτου Β' 474.
 Ἀλία Φρυγίας, Β' 211.
 Ἀλίαρτος Βοιωτίας, 433.
 Ἀλικαρνασσὸς Καρίας, Β' 150.
 Ἀλινδα Καρίας, Β' 152.
 Ἀλιπὸτα Βυζακηνῆς, Β' 490.
 Ἀλίφειρα Ἀρκαδίας, 526.
 Ἀλλαρία Κρήτης, 578.
 Ἀλλιφα Καμπανίας, 42.
 Ἀλόνησος, νῆσος Θεσσαλίας, 391.
 Ἀλόντιον Σικελίας, 170.
 Ἀλυζία Ἀκαρνανίας, 413, 507.
 Ἀλωπεκόννησος Θρακικῆς Χερσονήσου, 328.
 Ἀλως Θεσσαλίας, 368.
 Ἀμάξιτος Τρωάδος, Β' 74.
 Ἀμαντία Ἰλλυρίας, 392.
 Ἀμάσεια Πόντου, Β' 3.
 Ἀμαστρίς Παφλαγονίας, Β' 17.
 Ἀμαθοῦς (;) Κύπρου, Β' 320.
 Ἀμβλαδα Πισιδίας, Β' 265.
 Ἀμβρακία Ἠπείρου, 401, 508.
 Ἀμῆστρατος Σικελίας, 171.
 Ἀμισὸς Πόντου, Β' 4.
 Ἀμοργός, 613.
 Ἀμόριον Φρυγίας, Β' 211.
 Ἀμφαξίτις Μακεδονίας, 310.
 Ἀμφικτονικὸν συνέδριον, 429.
 Ἀμφίπολις Μακεδονίας, 281.
 Ἀμφισσα Λοκρίδος, 424.
 Ἀμυζῶν Καρίας, Β' 152.
 Ἀνάχαρτος Κιλικίας, Β' 283.
 Ἀνακτόριον Ἀκαρνανίας, 413, 507.
 Ἀνάφη, 615.
 Ἀνδηδα Πισιδίας, Β' 266.
 Ἄνδρος, 615.
 Ἀνεμούριον Κιλικίας Β' 284.
 Ἀνθηδών ἢ Ἀγριππιδίς Ἰουδαίας, Β' 405.
 Ἀνθεμουσία Μεσοποταμίας Β' 420.
 Ἀνίνητος Λυδίας, Β' 193.
 Ἀνταιοπολίτης Νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Ἀντανδρος Μυσίας, Β' 41.
 Ἀντιγόνεια Ἀρκαδίας, 526.
 Ἀντίκυρα Φωκίδος, 427.
 Ἀντιόχεια Καρίας, ἴδε Ἀλάβανδα, Β' 149.
 Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ Καρίας, Β' 152.
 Ἀντιόχεια Πισιδίας, Β' 266.
 Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Κύνῳ Κιλικίας, Β' 284.
 Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Σάρῳ Κιλικίας, Β' 284.
 Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Πυράμῳ Κιλικίας, Β' 284.

- Ἀντιόχεια Ταύρου Κομμαγενῆς, Β' 364.
 Ἀντιόχεια πρὸς Εὐφράτην Κομμα-
 γηνῆς, Β' 364.
 Ἀντιόχεια πρὸς Ὀρόντην Συρίας,
 Β' 370.
 Ἀντιόχεια ἐπὶ Καλλιρρόῃ Β' 372
 καὶ 420.
 Ἀντιόχεια πρὸς Δάφνη, Β' 372.
 Ἀντιόχεια ἐν Πτολεμαίδι, Β' 372
 καὶ 401.
 Ἀντιόχεια πρὸς Ἴππῳ Δεκαπόλεως,
 Β' 383.
 Ἀντισσα Λέσβου, Β' 96.
 Ἀντίφελλος Λυκίας, Β' 246.
 Ἄζος Κρήτης, 579 (ἴδε καὶ Νάξος
 Κρήτης), 597.
 Ἄξουμις Αἰθιοπίας, Β' 474.
 Ἀπάμεια Βιθυνίας, Β' 24.
 Ἀπάμεια Φρυγίας, Β' 212.
 Ἀπάμεια Συρίας, Β' 373.
 Ἀπέρλαι Λυκίας, Β' 246.
 Ἀπολλωνία Μακεδονίας, 270.
 Ἀπολλωνία Θράκης, 348.
 Ἀπολλωνία Ἰλλυρίας, 392, 508.
 Ἀπολλωνία Κρήτης, 579.
 Ἀπολλωνία πρὸς Ρυνδάκῳ, Β' 41.
 Ἀπολλωνία Σαλβάκη Καρίας, Β' 153.
 Ἀπολλωνία Λυκίας, Β' 246.
 Ἀπολλωνία Μορδαίων Πισιδίας, Β'
 266.
 Ἀπολλωνίς Λυδίας, Β' 194.
 Ἀπολλωνοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου,
 Β' 471.
 Ἀπόλλωνος Ἱερὸν Λυδίας, Β' 194.
 Ἀππία Φρυγίας, Β' 214.
 Ἀπτέρα Κρήτης, 579.
 ΑΠΟΥΛΙΑ, 56.
 ΑΡΑΒΙΑ, Β' 414.
 Ἀραβία Νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Ἀραδος Φοινίκης, Β' 385.
 Ἀραζα Λυκίας, Β' 246.
 ΑΡΓΟΛΙΣ, 546.
 Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν Ἀκαρνανίας,
 413, 507.
 Ἄργος Ἀργολίδος, 526, 546.
 Ἄργος Κιλικίας, Β' 284.
 Ἀρδέα (:) Λατίου, 34.
 Ἀρέθουσα Συρίας, Β' 373.
 Ἀριασσὸς Πισιδίας, Β' 267.
 Ἀρίμινον Ὀμβρικῆς, 28.
 ΑΡΚΑΔΙΑ, 555.
 Ἀρκαδία Κρήτης, 581.
 Ἀρκεσίνη Ἀμοργοῦ, 614.
 ARMENIA, Β' 338.
 Ἄρνα (:) Λυκίας, Β' 242.
 Ἄρναι Μακεδονίας, 270.
 Ἀρπασα Καρίας, Β' 153.
 Ἄρποι Ἀπουλίας, 58.
 Ἀρσινόη (:) Κρήτης, 581.
 Ἀρσινόη ἴδε Ἐφεσσος, Β' 106.
 Ἀρσινοΐτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Ἀρύκανδα Λυκίας, Β' 246.
 Ἀσέα Ἀρκαδίας, 526.
 Ἀσία (:) (Λευκανίας), 114.
 Ἀσίνη Μεσσηνίας, 527, 540.
 Ἀσκαλὼν Ἰουδαίας, Β' 405.
 Ἀσκλον Ἀπουλίας, 59.
 Ἀσκλον Πεκεντίας, 32.
 Ἀσπενδος Παμφυλίας, Β' 253.
 Ἀσσὸς Μυσίας, Β' 43.
 ΑΣΣΥΡΙΑ, Β' 423.
 Ἀσσωρος Σικελίας, 171.
 Ἀστακὸς Ἀκαρνανίας, 413, 507.
 Ἀστακὸς Βιθυνίας, Β' 25.
 Ἀστυπάλαια, Β' 172.
 Ἀστυρα Καρίας, Β' 154.
 Ἀσωπὸς Λακωνίας, 542.
 Ἀταρνεὺς Μυσίας, Β' 43.
 Ἀτέλα Καμπανίας, 42.

Ἄτραξ Θεσσαλίας, 369.
 Ἀτρία Πικεντίας, 32.
 Ἀτουσα Ἀσσυρίας, Β' 423.
 Ἀτταία Μυσίας, Β' 44.
 Ἀττάλεια Λυδίας, Β' 194.
 Ἀττάλεια Παμφυλίας, Β' 256
 ΑΤΤΙΚΗ, 457.
 Ἀττουδα Φρυγίας, Β' 214
 Αὐγούστα Κιλικίας, Β' 285.
 Αὐρηλιόπολις Λυδίας, Β' 194.
 Αὐρούγκα Καμπανίας, 43.
 Αὐτοκάνη Αἰολίδος, Β' 86.
 Ἀφροδισιάς Καρίας, Β' 154.
 Ἀφροδιτοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου,
 Β' 472.
 Ἀφυτις Μακεδονίας, 276.
 ΑΧΑΪΑ Πελοποννήσου, 518, 525, 527
 Ἀχαιοὶ Φθιώται Θεσσαλίας, 369.
 Ἀχάρακα (;) Λυδίας, Β' 195
 Ἀχόλλα Βυζακηνῆς, Β' 490.

Β.

Βάβα Μαυριτανίας, Β' 506.
 ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ, Β' 423.
 ΒΑΚΤΡΙΑ, Β' 440.
 Βάγης Λυδίας, Β' 195.
 Βαλανέαι Συρίας, Β' 373.
 Βάλβουρα Λυκίας, Β' 246.
 Βαλέτιον Καλαβρίας, 66.
 Βαμβύκη ἴδε Ἱερόπολις Κυρηνητικῆς,
 Β' 366.
 Βάρατα Λυκαονίας, Β'. 277.
 Βάργασα Καρίας, Β'. 155.
 Βαργιλία Καρίας, Β'. 156.
 Βᾶρις Πισιδίας, Β'. 267.
 Βάριον Ἀπουλίας, 59.
 Βάρκη Κυρηναϊκῆς Β'. 485.
 Βενέβεντος Σαυνίτιδος 40.
 Βέροια Μακεδονίας, 310.
 Βέροια Κυρηνητικῆς, Β'. 366.

Βεῦδος παλαιὰ Φρυγίας, Β' 215.
 Βηρυτὸς Φοινίκης, Β' 388.
 Βιάννος Κρήτης, 581.
 Βιέννη Γαλλίας, 14.
 Βιζύη Θράκης, 360.
 ΒΙΘΥΝΙΑ Β' 23.
 Βιθύνιον ἢ Κλαυδιόπολις Βιθυνίας,
 Β'. 26.
 Βίλα (;) Συρτικῆς, Β' 489.
 Βιρυτὸς Τρωάδος, Β' 75.
 Βισάλται Μακεδονίας, 266.
 Βισάνθη Θράκης, 337.
 Βλαῦνδος Φρυγίας, Β' 215.
 Βοιαὶ Λακωνίας, 542.
 Βοιώνη Αἰολίδος, Β' 86.
 ΒΟΙΩΤΙΑ, 431, 438, 443.
 ΒΟΣΠΟΡΟΣ, Β' 1.
 Βόστρα Ἀραβίας, Β' 416.
 Βότρως Φοινίκης, Β' 388.
 Βοττιαῖοι Μακεδονίας, 208, 310
 (Ἡμαθίας).
 Βοττικὴ Μακεδονίας, 280.
 Βουβαστίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β'
 473.
 Βουβὼν Λυκίας, Β' 246.
 Βουθρωτὸν Ἡπείρου, 401.
 Βούλλη Βασιλικὴ Νομαδικῆς Β' 502
 Βοῦρα Ἀχαΐας, 520.
 Βουσιρίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Βρεντήσιον Καλαβρίας, 67.
 ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ, 15.
 ΒΡΕΤΤΙΑ, 115.
 Βρία Φρυγίας, Β' 216.
 Βρίουλα Λυδίας, Β' 195.
 Βροῦζος Φρυγίας, Β' 216.
 Βύβλος Φοινίκης, Β' 388
 Βύλλης Ἰλλυρίας, 394.
 ΒΥΖΑΚΗΝΗ, Β' 490.
 Βυζάντιον Θράκης, 337.
 Βυτόντιον Ἀπουλίας, 59.

Γ.

Γάβα Τραχωνίτιδος, Β' 381.
 Γάβαλα Συρίας, Β' 374.
 Γαγαί Λυκίας, Β' 246.
 Γάγγρα Παφλαγονίας, Β' 18.
 Γάδαρα Δεκαπόλεως, Β' 383.
 Γάδαιρα Ισπανίας, 4.
 Γάζα Ιουδαίας, Β' 406.
 Γαζαύφαλα Νομαδικής, Β' 502.
 Γαζίουρα Πόντου, Β' 7.
 Γαλαρία Σικελίας, 171.
 ΓΑΛΑΤΙΑ, Β' 328.
 ΓΑΛΙΛΑΙΑ, Β' 400.
 ΓΑΛΛΙΑ, 11.
 Γάμβριον Ιωνίας, Β' 104.
 Γάργαρα Μυσίας, Β' 44.
 Γαῦλος, Β' 499.
 Γεβάλ, Βύβλος Φοινίκης, Β' 389.
 Γέλα Σικελίας, 172.
 Γεντίνος Τρωάδος, Β' 75.
 Γέρασα Δεκαπόλεως, Β' 383.
 Γεργίς Τρωάδος, Β' 75.
 Γεργίς Συρτικῆς, Β' 489.
 Γερμανίεια Καισάρεια Κομμαγενῆς, Β' 364.
 Γερμανικόπολις Παφλαγονίας, Β' 18.
 Γερμανικόπολις Κυλικίας, Β' 285.
 Γέρμη Μυσίας, Β' 44.
 Γερμη Γαλατίας, Β' 330.
 Γόμφοι Θεσσαλίας, 369.
 Γόννος Θεσσαλίας, 370.
 Γοργιππία Βοσπόρου, Β' 1.
 Γόρδιον Βιθυνίας ἴδε Ἰουλιόπολις, Β' 29.
 Γόρδος Ἰουλία Λυδίας, Β' 195.
 Γορτυνα Κρήτης, 581.
 Γόρτυς Ἀρκαδίας, 526.
 Γράξα Καλαβρίας, 67.
 Γριμένου Θύραι Φρυγίας, Β' 216.

Γρύμεντον Ἀπουλίας, 60.
 Γρύνιον Αἰολίδος, Β' 86.
 Γύαρος, 616.
 Γυναικοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 474.
 Γυρτῶν Θεσσαλίας, 370.
 Γύθειον Λακωνίας, 542.

Δ.

ΔΑΚΙΑ, 344.
 Δαλδὶς Λυδίας, Β' 196.
 Δαλίσανδος Λυκαονίας, Β' 277.
 Δαμασκὸς Κοίλης Συρίας, Β' 379.
 Δαμάστιον Ἰλλυρίας, 398.
 Δαόρσοι Ἰλλυρίας, 394.
 Δάρδανος Τρωάδος, Β' 76.
 ΔΕΚΑΠΟΛΙΣ, Β' 382.
 Δελφοὶ Φωκίδος, 427.
 Δέρβη Λυκαονίας, Β' 277.
 Δεοῦελτος Θράκης, 361.
 Δῆλος, 616.
 Δημητριάς Θεσσαλίας, 371.
 Δημητριάς Κοίλης Συρίας, Β' 380.
 Δημητριάς(;) Φοινίκης, Β' 390.
 Δημητριάς πρὸς τῷ Τίγρει Ἀσσυρίας, Β' 423.
 Δία Βιθυνίας, Β' 26.
 Διάρρυτος ἴδε Ἰππῶν Ζευγυτανίας, Β' 491.
 Δίκαια Μακεδονίας, 280.
 Δίκαια Θράκης, 319.
 Διοκαισάρεια Φρυγίας, ἴδε Κεράταπα Β' 223.
 Διοκαισάρεια Κυλικίας, Β' 285.
 Διοκαισάρεια Σεπφωρὶς Γαλιλαίας, Β' 401.
 Διόκλεια Φρυγίας, Β' 217.
 Δῖον Μακεδονίας, 310.
 Δῖον Δεκαπόλεως, Β' 383.

- Διονυσόπολις Μοισίας τῆς Κάτω, 345.
 Διονυσόπολις Φρυγίας, Β' 217.
 Διοπολίτης Μέγας, νομὸς Αἰγύπτου, Β' 471.
 Διοπολίτης Μικρός, νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Διοπολίτης Κάτω, νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Διὸς Ἱερὸν Λυδίας, Β' 196.
 Διοσκουριὰς Κολχίδος, Β' 3.
 Διόσπολις Λύδδα Σαμμαρίας, Β' 402.
 Δίπαϊα Ἀρκαδίας, 526.
 Δοκίμιον Φρυγίας, Β' 218.
 Δολίχη Κομμαγενῆς, Β' 365.
 Δορύλαιον Φρυγίας, Β' 218.
 Δύμη Ἀχαΐας, 520, 525.
 Δυρραχνοὶ Ἰλλυρίας, 394.
 Δῶρα Φοινίκης Β' 390.
 Δῶρον Κιλικίας, Β' 386 σημείωσις.

Ε.

- *Εβυσσος νῆσος Ἰσπανίας, 4.
 *Εβωδα Ἀραβίας, Β' 417.
 *Εγεστα Σικελίας, 176.
 *Εδεσσα Μακεδονίας, 264 καὶ 311.
 *Εδεσσα Μεσσοποταμίας, Β' 420.
 Εἰρηνόπολις Κιλικίας Β' 286.
 *Ελαία Αἰολίδος, Β' 86.
 *Ελαιοῦς Θρακικῆς Χερσονήσου, 329.
 *Ελαιούσα νῆσος Κιλικίας, Β' 313.
 *Ελάτεια Θεσσαλίας, 371.
 *Ελάτεια Φωκίδος, 430.
 *Ελέα Ἡπείρου, 402.
 *Ελευθέρινα Κρήτης, 586.
 *Ελευθερόπολις Ἰουδαίας, Β' 407.
 *Ελευσίς Ἀττικῆς, 486.
 *Ελική Ἀχαΐας, 521.
 *Ελισφάσιοι Ἀρκαδίας, 526.
 *Ελυρος Κρήτης, 587.
 *Εμισα Συρίας, Β' 374.
 *Εμμοῦς Ἰουδαίας ἴδε Νικόπολις, Β' 407.
 *Εμπορία Ἰσπανίας, 2.
 *Εννα Σικελίας, 180.
 *Εντελλα Σικελίας, 181.
 *Επίκτητος Φρυγίας, Β' 219.
 *Επίδαμνος (Δυρραχνοὶ) Ἰλλυρίας, 394 καὶ 508.
 *Επίδαυρος Ἀργολίδος, 526, 550.
 *Επιφάνεια Κιλικίας, Β' 286.
 *Επιφάνεια Συρίας Β' 375.
 *Επταχωμίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 *Ερβησσὸς Σικελίας, 182.
 *Ερδωνία (;) Ἀπουλίας, 60.
 *Ερεσος Λέσβου, Β' 97.
 *Ερέτρια Εὐβοίας, 447.
 *Ερίζα Καρίας Β' 158.
 *Ερμιόνη Ἀργολίδος, 526, 551.
 *Ερμοκαπηλία Λυδίας, Β' 196.
 *Ερμπολίτης νομὸς Αἰγύπτου Β' 472.
 *Ερμωνίτης νομὸς Αἰγύπτου Β' 471.
 *Ερυθραὶ Ἰωνίας, Β' 111.
 *Ερυξ Σικελίας, 182, 508.
 *Εσβοῦς Ἀραβίας, Β' 417.
 *Ε-εννα Παμφυλίας, Β' 256.
 ΕΤΡΟΥΡΙΑ, 16.
 ΕΥΒΟΙΑ, 445, 449, 450, 456.
 Εὐβρογίς (;) Γαλατίας Β' 331.
 Εὐεσπερίδες, Κυρηναϊκῆς, Β' 497.
 Εὐππη Καρίας, Β' 157.
 Εὐκαρπία Φρυγίας, Β' 219.
 Εὐμένεια Φρυγίας, Β' 219.
 Εὐράλιον Καρίας, Β' 157.
 Εὐρέα Θεσσαλίας, 371.
 Εὐρυδικεῖα Μακεδονίας, 279.
 Εὐρυμέναι Θεσσαλίας, 371.

Εὐρωμος Καρίας, Β' 157.
Εὐσέβεια Καππαδοκίας, ἴδε Καί-
σάρειαν, Β' 335
Ἐφεσος Ἰωνίας, 104.

Ζ.

Ζάγκλη Σικελίας, 206.
Ζαιελοὶ Μακεδονίας, 262.
Ζάκυνθος, 536.
Ζαυθὰ ἢ Ζαῖθα Μεσοποταμίας, Β'
421.
Ζέλεια Τρωάδος, Β' 77.
Ζεφύριον Ἀδριανὸν Κιλικίας, Β' 286
ΖΕΥΓΙΤΑΝΙΑ, Β' 491.
Ζεῦγμα Κομμαγενῆς, Β' 365.
Ζῆλα Πόντου, Β' 7.
Ζῆλις Μαυριτανίας, Β' 506.

Η.

Ἡδωνοὶ Μακεδονίας, 267.
Ἡδὼν Μακεδονίας, 263.
Ἡλιόπολις Κοίλης Συρίας, Β' 380.
Ἡλιοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β'
472.
ΗΛΙΣ, 528.
ΗΠΕΙΡΟΣ, 399, 404, 406, 508.
Ἡραία Ἀρκαδίας, 526, 559.
Ἡράκλεια Λευκανίας, 90.
Ἡράκλεια Μινώα Σικελίας, 184
Ἡράκλεια Σιντικὴ Μακεδονίας, 311.
Ἡράκλεια ἢ Τραχινία Θεσσαλίας,
371.
Ἡράκλεια νῆσος Ἰλλυρίας, 398.
Ἡράκλεια ἢ Ποντικὴ Βιθυνίας, Β'
26.
Ἡράκλεια Λάτμου Ἰωνίας, Β' 114.
Ἡράκλεια Σαλβάκη Καρίας, Β' 157.
Ἡράκλεια Σιπύλου Λυδίας, Β' 197.

Ἡρακλεοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου,
Β' 472.
Ἡφαιστία Λήμνου, 332.

Θ.

Θαίνα Βυζακηνῆς, Β' 491.
Θάλασσα, ἴδε Ἀλασσα Κρήτης, 578.
Θάσος, 334.
Θάψος Βυζακηνῆς, Β' 491.
Θεισόα Ἀρκαδίας, 526.
Θέλπουσα Ἀρκαδίας, 526 καὶ 560.
Θεμισώνιον Φρυγίας, Β' 220.
Θέρμη (;) Μακεδονίας, 268.
Θέρμαι αἱ Ἰμεραῖαι Σικελίας, 189.
Θεσπιαὶ Βοιωτίας, 433.
Θεσσαλοὶ, 390.
ΘΕΣΣΑΛΙΑ, 364
Θεσσαλονίκη Μακεδονίας, 268 καὶ
311.
Θῆβαι Φθιώτιδος Θεσσαλίας, 372.
Θῆβαι Βοιωτίας, 435.
Θήβη Ὑποπλακιά Μυσίας, Β' 145.
Θήρα νῆσος, 617.
Θήρα (;) Σικελίας, 250.
Θινίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
ΘΡΑΚΗ, 253 καὶ 313.
ΘΡΑΚΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ, 326.
Θρόνιον Λοκρίδος, 423.
Θουρία Μεσσηνίας, 540.
Θούριοι Λευκανίας, 93.
Θυάτειρα Λυδίας Β' 197.
Θυεσσὸς Λυδίας, Β' 198.
Θύμβρα Τρωάδος, Β' 77.
Θύρρειον Ἀκαρνανίας, 413, 507
Θύσδρος Βυζακηνῆς, Β' 491.

Ι.

Ἰαιτία Σικελίας, 185.
Ἰαλυσὸς Ῥόδου, Β' 179.

Ἰγούιον Ὀμβρικῆς, 29.
 Ἰασος Καρίας, Β' 158.
 Ἰδάλιον (;) Κύπρου, Β' 319.
 Ἰδυμα Καρίας, Β' 159.
 Ἰεράπολις Φρυγίας, Β' 221.
 Ἰεράπτυνα Κρήτης, 587.
 Ἰεροκαισάρεια Λυδίας, Β' 198.
 Ἰερόπολις Φρυγίας, Β' 222.
 Ἰερόπολις Καστάβαλα Κιλικίας, Β' 287.
 Ἰερόπολις Κυρρηστικῆς, Β' 366.
 Ἰεροχάραξ Φρυγίας, Β' 222.
 Ἰθάκη, 536.
 Ἰκαρία, Β' 143.
 Ἰκόνιον Λυκαονίας, Β' 278.
 Ἰκος νῆσος Θεσσαλίας, 391.
 Ἴλιον Τρωάδος, Β' 77.
 Ἰλιστρα Λυκαονίας, Β' 278.
 ΙΛΛΥΡΙΑ, 392.
 Ἰμβρος, 332.
 Ἰμέρα Σικελίας, 185.
 ΙΝΑΙΑ, Β' 440.
 Ἰόλλα Μυσίας, Β' 45.
 Ἰουλίου πόλις ἢ Ἰώλ Μαυριτανίας, Β' 507.
 Ἰόπη Σαμαρείας, Β' 402.
 Ἰος, 618.
 ΙΟΥΔΑΙΑ, Β' 404.
 Ἰουλία Φρυγίας, Β' 222.
 Ἰουλιόπολις Βιθυνίας, Β' 26.
 Ἰουλις Κέω, 619.
 Ἰπανα Σικελίας, 191.
 Ἴππος ἴδε Ἀντιόχειαν πρὸς Ἴππω, Β' 383.
 Ἴππὼν Διάρρυτος Ζευγυτανίας, Β' 491.
 Ἴππὼν Βασιλικὸς Νομαδικῆς Β' 502.
 Ἴπώνιον Βρεττίων, 118.
 Ἰσαυρα Κιλικίας, Β' 287.

ΙΣΑΥΡΙΑ ἴδε Κιλικίαν Τραχεῖαν Β' 280.
 Ἰσινδα Πισιδίας, Β' 267.
 ΙΣΠΑΝΙΑ, 1.
 Ἰσσα νῆσος Ἰλλυρίας, 397.
 Ἰσὸς Κιλικίας, Β' 288.
 Ἰστιαία Εὐβοίας, 450.
 Ἰστρος Μοισίας τῆς Κάτω, 345.
 ΙΤΑΛΙΑ, 16.
 Ἰτανος Κρήτης, 588.
 Ἰχναί Μακεδονίας, 265.
 Ἰψὸς Φρυγίας,
 Ἰὼλ ἢ Ἰουλίου πόλις, Β' 507.
 ΙΩΝΙΑ Β' 102 καὶ 139.
 Ἰωνίας νῆσοι, Β' 140.
 Ἰωνόπολις ἴδε Ἀβώνου τεῦχος, Β' 16.
 Ἰωτάπη Κιλικίας, Β' 288.

Κ

Καβασίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 474.
 Κάβειρα Πόντου, Β' 7.
 Καβελλίων Γαλλίας, 14.
 Κάδμη ἴδε Πριήνη, Β' 129.
 Κάδοι Φρυγίας, Β' 222.
 Καδύανδα Λυκία, Β' 246.
 Καίητη Καμπανίας, 43.
 Καιλία Ἀπουλίας, 60.
 Καισάρεια Γερμανικὴ Βιθυνίας, Β' 30.
 Καισάρεια Καπαδοκίας, Β' 335.
 Καισάρεια Πανεὸς Τραχωνίτιδος, Β' 382.
 Καισάρεια Λιβάνου Φοινίκης, Β' 390.
 Καισάρεια Σαμαρίας, Β' 402.
 Καισάρεια Μαυριτανίας ἴδε Ἰὼλ Β' 507.
 ΚΑΛΑΒΡΙΑ, 66.
 Καλατία Καμπανίας, 43.
 Καλή Ἀκτὴ Σικελίας, 191.
 Κάλης Καλπανίας, 43.

- Καλλατία Μοισίας τῆς Κάτω, 344.
 Καλλίπολις Καρίας, Β' 159.
 Καλλίστη Ἀρκαδίας, 526.
 Κάλυμνα, Β' 173.
 Κάλυνδα Λυκίας, Β' 247.
 Καλχηδών Βιθυνίας, Β' 30.
 Καμάρατα Μαυριτανίας, Β' 507.
 Καμάρινα Σικελίας, 192.
 Κάμαρς Ἐτρουρίας, 22.
 Κάμη Αἰολίδος, Β' 87.
 Κάμιρος Ῥόδου, Β' 178.
 Κομουλόδουνον Βρεταννίας, 16.
 ΚΑΜΠΑΝΙΑ, 41.
 Κάναθα Δεκαπόλεως, Β' 384.
 Κάνατα Δεκαπόλεως, Β' 384.
 Κάνδυβα Λυκίας Β' 247.
 Κανύσιον Ἀπουλίας, 60.
 Καπιτωλίας Κοίλης Συρίας, Β' 380.
 ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ, Β' 332.
 Καπύη Καμπανίας, 44.
 Καραλλία Κιλικίας, Β' 289.
 Καρδία Θρακικῆς Χερσονήσου, 328.
 Καρθαία Κέω, 619.
 ΚΑΡΙΑ, Β' 149.
 Κάρνη ἢ Κάρνος Φοινίκης, Β' 390.
 Κάρπαθος νῆσος, Β' 173.
 Κάρραι Μεσοποταμίας, Β' 421.
 Καρυά(;) Λυκίας, Β' 242.
 Καρύανδα Καρίας, Β' 159.
 Κάρυστος Εὐβοίας, 451.
 Καρχηδών Ζευγτανίας, Β' 492.
 Καρχηδών Νέα Ἰσπανίας, 5 καὶ 7.
 Κάσα Κιλικίας, Β' 289.
 Κασσάνδρεια Εὐρυδικαία Μακεδονίας, 279.
 Κασσώπη Ἡπείρου, 402.
 Κασταβάλα Κιλικίας, ἴδε Ἱερόπολις, Β' 287.
 Κατάνη Σικελίας, 194.
 Καυλωνία Βρεταννίας, 120.
 Καῦνος Καρίας, Β' 159.
 Καῦστριανοὶ Λυδίας, Β' 198.
 Καφύαι Ἀρκαδίας, 526, 561.
 Κάψα ἢ Σκάψα Μακεδονίας, 278.
 Κεβρηγία Τρωάδος, Β' 78.
 Κελένδερει Κιλικίας Β' 289.
 Κεννατίς, ἴδε Λαλασσίς καὶ Ὀλβη, Β' 292 καὶ 300.
 Κεντόριπα Σικελίας, 200.
 Κεραία Κρήτης, 590.
 Κεραία(;) Πισιδίας, ἴδε Κρηῖναι, Β' 268.
 Κεράμος Καρίας, Β' 159.
 Κερασσοὺς Πόντου, Β' 7.
 Κερέταπα Φρυγίας, Β' 223.
 Κερκίνη Ταυρικῆς Χερσονήσου, 350.
 Κέρκυρα, 407, 507.
 Κέρκυρα Μέλαινα, 398.
 Κερύεια Ἀχαΐας, 521, 525, 534.
 Κεφαλληνία, 534.
 Κεφαλοίδιον Σικελίας, 201.
 Κέως, 618.
 Κητίς, ἴδε Κοροπισσός, Ὀλβη καὶ Φιλαδέλφεια, Β' 291, 300 καὶ 313.
 Κίβυρα Φρυγίας, Β' 223.
 Κίδραμος Καρίας, Β' 160.
 Κιδυεσσός Φρυγίας, Β' 224.
 Κιέριον Θεσσαλίας, 372.
 Κίθος(;) Λέσβου, Β' 97.
 Κιλβιανοὶ Λυδίας, Β' 198.
 ΚΙΛΙΚΙΑ, Β' 280.
 Κίμωλος, 621.
 Κίος Βιθυνίας, Β' 32.
 Κίρτα Νομαδικῆς Β' 503.
 Κισθήνη Μυσίας, Β' 45.
 Κίτιον Κύπρου, Β' 318.
 Κλαζομεναὶ Ἰωνίας, Β' 114.
 Κλάννουδα Λυδίας, Β' 199.
 Κλαυδιεῖς, ἴδε Λευκάς Κοίλης Συρίας, Β' 381.

- Κλαυδιόπολις, ἴδε Βιθύνιον, Β' 26.
 Κλείτωρ Ἀρκαδίας, 526 καὶ 562.
 Κλεωναὶ Ἀργολίδος, 526 καὶ 552.
 Κλυπία Ζευγιπανίας, Β' 499.
 Κνίδος Καρίας, Β' 160.
 Κνωσὸς Κρήτης, 590.
 Κοδριγαὶ Κιλικίας, ἴδε Ταρσός, Β' 312.
 Κόδρουλα Πισιδίας, Β' 268.
 Κοῖλα Θορκικῆς Χερσονήσου, 329.
 ΚΟΙΛΗ ΣΥΡΙΑ, Β' 379.
 Κολβάσα Πισιδίας Β' 268.
 Κολοφὼν Ἰωνίας, Β' 119.
 Κόλοσσαι Φρυγίας, Β' 224.
 Κολυβρασσὸς Κιλικίας, Β' 290.
 ΚΟΛΧΙΣ, Β' 2.
 Κολώνη Μεσσηνίας, 541.
 Κολώνη Τρωάδος, Β' 79.
 Κόμαμα Πισιδίας, Β' 268.
 Κόμανα Πόντου, Β' 8.
 Κόμανα Γαλατίας, Β' 337.
 ΚΟΜΜΑΓΗΝΗ, Β' 359, 362, 364 καὶ ἐξῆς.
 Κομπουλτέρια Καμπανίας, 49.
 Κονάνη, Πισιδίας, Β' 268.
 Κόπια Λευκανίας, 97.
 Κοπτίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 471.
 Κόρα(;) Λατίου, 38.
 Κορακήσιον Κιλικίας, Β' 291.
 Κορησία Κέω, 621.
 ΚΟΡΙΝΘΙΑ, 496.
 Κόρινθος, 496, 526, 528.
 Κορίνθου ἀποικίαι, 507.
 Κορώνη Μεσσηνίας, 527, 541.
 Κορώνεια Βοιωτίας, 440.
 Κόροντα Ἀκαρνανίας, 414, 507.
 Κοροπισσὸς Κιλικίας, Β' 291.
 Κορύδαλλα Λυκίας, Β' 247.
 Κόσα (Κόμψα;) Σαμνίου, 40.
 Κοσσυρα, Β' 500.
 Κοτιάεικον Φρυγίας, Β' 225.
 Κοτοῦσα ἴδε Σκοτοῦσσα Μακεδονίας, 312.
 Κουβουλτέρια, ἴδε Κομπολτερία, 49.
 Κούριον Κύπρου, Β' 319.
 Κράγος Λυκίας, Β' 247.
 Κραναία νῆσος Λακωνίας, 545.
 Κράνιοι Κεφαλληνίας, 534.
 Κραννὼν Θεσσαλίας, 373.
 Κρήμνα Πισιδίας, Β' 268.
 Κρήτεια Φλαβιόπολις Βιθυνίας, Β' 34.
 ΚΡΗΤΗ, 572.
 Κρητόπολις(;) Παμφυλίας, Β' 257.
 Κριθωτὴ Θορκ. Χερσονήσου, 329.
 Κρότων Βρεττίας, 122.
 Κρῶμνα Παφλαγωνίας, Β' 18.
 Κυάνη Λυκίας, Β' 247.
 Κύβιστρα Καππαδοκίας, Β' 337.
 Κύδνα(;) Λυκίας, Β' 247.
 Κυδωνία Κρήτης, 593.
 Κύζικος Μυσίας, Β' 46.
 Κύθηρα νῆσος Λακωνικῆς, 546.
 Κύθνος, 622.
 Κύτιον Καρίας, Β' 163.
 ΚΥΚΛΑΔΕΣ ΝΗΣΟΙ, 609.
 Κύμη Καμπανίας, 49.
 Κύμη Εὐβοίας, 453.
 Κύμη Αἰολίδος, Β' 87.
 Κυνοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Κυπαρισσία Μεσσηνίας, 541.
 ΚΥΠΡΟΣ, Β' 316.
 ΚΥΡΗΝΑΙΚΗ, Β' 476.
 Κυρήνη Κυρηναϊκῆς, Β' 476.
 ΚΥΡΡΗΣΤΙΚΗ, Β' 366.
 Κύρρος Κυρρηστικῆς, Β' 367.
 Κύψελα Θράκης, 326.
 Κωνσεντία Βρεττίας, 129.
 Κῶπαι Βοιωτίας, 441.
 Κώρυκος Κιλικίας, Β' 292.
 Κῶς, Β' 174.

Α.

- Λαέρτη Κιλικίας, Β' 292.
 Λακανατίς Κιλικίας, Β' 292.
 Λακεδαίμων Λακωνίας, 542.
 ΛΑΚΩΝΙΑ 527, 542.
 Λαλασσίς Κιλικίας, Β' 292, 300.
 Λαμία ή Μαλὶς Θεσσαλίας, 374.
 Λάμος Κιλικίας, Β' 292.
 Λαμπωνία(;) Τρωάδος, Β' 79.
 Λάμψακος Μυσίας, Β' 53.
 Λαοδίκεια Πόντου, Β' 8.
 Λαοδίκεια πρὸς Λύκον Φρυγίας, Β' 225.
 Λαοδίκεια Λυκαονίας, Β' 278.
 Λαοδίκεια πρὸς τῇ θαλάσῃ Συρίας, Β' 375.
 Λαοδίκεια πρὸς Λίβανον Κοίλης Συρίας, Β' 380.
 Λᾶος Λευκανίας, 97.
 Λάπαθος Κύπρου, Β' 320.
 Λάππα Κρήτης, 595.
 Λάρανθα Λυκαονίας, Β' 278.
 Λάρινον Φρεντανῶν, 40.
 Λάρισα Θεσσαλίας, 375.
 Λάρισα Κρεμαστὴ Θεσσαλίας, 378.
 Λάρισα Τρωάδος, Β' 79.
 Λάρισα Φρικωνίς Αἰολίδος, Β' 89.
 Λάρισα Ἰωνίας, Β' 120.
 Λάρισα Συρίας, Β' 376.
 Λᾶς Λακωνίας, 545.
 Λίσαια ἴδε Ἀλασσα Κρήτης, 578.
 ΛΑΤΙΟΝ, 33.
 Λατοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 471.
 Λατὼς Κρήτης, 596.
 Λεβάδεια Βοιωτίας, 441.
 Λέβεδος Ἰωνίας, Β' 120.
 Λεοντῖνοι Σικελίας, 202, 508.
 Λεοντοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Λέπτις ή Μεγάλη Συρτικῆς, Β' 490.
 Λέπτις ή Μικρὰ Βυζακηνῆς, Β' 492.
 ΛΕΣΒΟΣ, Β' 93.
 ΛΕΥΚΑΝΙΑ, 88.
 Λευκᾶς Ἀκαρνανίας, 413, 414, 507.
 Λευκᾶς Κοίλης Συρίας, Β' 381.
 Λεύκη Ἰωνίας, Β' 121.
 Λεψίμανδος Καρίας, Β' 163.
 Λῆμνος, 332 καὶ 333.
 Λήτη Μακεδονίας, 263.
 Λητοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 474.
 Λιβύη νομὸς Αἰγύπτου, Β' 474.
 ΛΙΒΥΑ, Β' 489.
 Λίλαια Φωκίδος, 430.
 Λιλύβαιον Σικελίας, 204.
 Λίμυρα Λυκίας, Β' 247.
 Λίνδος Ρόδου, 179.
 Λίξος Μαυριτανίας, Β' 508.
 Λιπάρα, 251.
 Λισσὸς Κρήτης, 596.
 Λογγάνοι Σικελίας, 205.
 Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι Βρεττίας, 129 καὶ 508.
 Λοκροὶ Ἐπικνημίδιοι, 423.
 Λοκροὶ Ὀπούντιοι, 422.
 Λοκροὶ Ὀζόλοι, 424.
 ΛΟΚΡΙΣ, 422.
 Λούγδουνον Γαλλίας, 14.
 Λουκερία Ἀπουλίας, 61.
 Λουσοὶ Ἀρκαδίας, 526.
 Λύδδα ἴδε Διόσπολις Σαμαρείας.
 ΛΥΔΙΑ, Β' 189.
 ΛΥΚΑΟΝΙΑ, Β' 277.
 ΛΥΚΙΑ, Β' 235.
 Λυκοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Λύρβη Κιλικίας, Β' 293.
 Λυσιᾶς Φρυγίας, Β' 227.
 Λυσιμάχεια Θρακ. Χερσονήσου, 330

Λυσινία Πισιδίας, Β' 269.
 Λύστρα Λυκαονίας, Β' 279.
 Λύττος Κρήτης, 596.

Μ.

Μάγνητες Θεσσαλίας, 379.
 Μαγνησία ἡ τοῦ Μαιάνδρου Ἰωνίας,
 Β' 121.
 Μαγνησία Σιπύλου Λυδίας, Β' 199.
 Μάγυδος Παμφυλίας, Β' 257.
 Μάδυτος Θρακικῆς Χερσονήσου, 330.
 Μαιονία Λυδίας, Β' 199.
 Μακαῖοι (;) Λιβύης, Β' 489.
 Μακάραια (;) Συρτικῆς, Β' 490.
 ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, 253, 259 καὶ 307.
 Μακομαδὰ Νομαδικῆς Β' 503.
 Μαλιεῖς, Θεσσαλίας, 374.
 Μαλλός Κιλικίας, Β' 293.
 Μαμερτῖνοι Σικελίας, 206, 211.
 Μαντίνεια Ἀρκαδίας 526 (562.)
 Μάραθος Φοινίκης Β' 391.
 Μαρεώτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 474.
 Μάριον Κύπρου, Β' 320.
 Μαρκιανόπολις Μοισίας τῆς Κάτω,
 346.
 Μαρώνεια Θράκης, 316.
 Μασσαλία Γαλλίας, 11.
 Μασίκυτος Λυκίας, Β' 247.
 Μάσταυρα Λυδίας, Β' 200.
 Μεταλία (;) Κρήτης, 597.
 Ματέολα Ἀπουλίας, 62.
 ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ, Β' 504.
 Μεγαλόπολις Ἀρκαδίας, 526, 557,
 564.
 Μέγαρα Σικελίας, 205.
 Μέγαρα Μεγαρίδος, 489, 526.
 ΜΕΓΑΡΙΣ, 488.
 Μεγαρὸς Κιλικίας, Β' 298.
 Μεγίστη, Β' 177.

Μεδεὼν Ἀκαρνανίας, 416.
 Μέθανα Ἀργολίδος, 553.
 Μεθύδριον Ἀρκαδίας, 526, 565.
 Μεθύδριον Θεσσαλίας, 380.
 Μέθυμνα Λέσβου, Β' 97.
 Μεθώνη Μεκεδονίας, 285.
 Μελίβοια Θεσσαλίας, 380.
 Μελιταία Θεσσαλίας, 380.
 Μελίτη, Β' 500.
 Μερφίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Μέναινον ἢ Μεναί Σικελίας, 206.
 Μένδη Μακεδονίας, 277.
 Μενδήσιος νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Μενελαΐτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 474.
 Μεσημβρία Θράκης, 349.
 Μέσμα ἢ Μέδμα Βρετανίας 135 καὶ
 508.
 ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ, Β' 420.
 Μεσσήνη Σικελίας, 206.
 Μεσσήνη Μεσσηνίας, 527, 538.
 ΜΕΣΣΗΝΙΑ, 538.
 Μεταπόντιον Λευκανίας, 99.
 Μετηλίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 474,
 Μῆλος, 622.
 Μητρόπολις Θεσσαλίας, 380.
 Μητρόπολις Ἀκαρνανίας, 416, 507.
 Μητρόπολις Ἰωνίας, Β' 124.
 Μητρόπολις Φρυγίας, Β' 227.
 Μιδάειον Φρυγίας, Β' 228.
 Μίδεια Ἀργολίδος, 553.
 Μιλητόπολις Μυσίας, Β' 56.
 Μίλητος Ἰωνίας, Β' 124.
 Μίνασα (;) Πισιδίας, Β' 268.
 Μινώα Ἀμοργοῦ, 614.
 Μόκα Β' 417.
 Μολ.... Λευκανίας (;), 109.
 Μολοσσοὶ Ἠπείρου, (;), 403.
 Μοθώνη Μεσσηνίας, 541.
 Μοργατίνη Σικελίας, 213.
 Μοσσηνοὶ Λυδίας, Β' 201.

Μοτύη Σικελίας, 213.
 Μόφιον Θεσσαλίας, 381.
 Μόφος Κιλικίας Β' 298.
 Μυκάλησος Βοιωτίας, 441.
 Μύκονος, 624.
 Μύλασα Καρίας, Β' 164.
 Μύνδος Καρίας, Β' 164.
 Μύρα Λυκίας, Β' 248.
 Μυριάνδρος Συρίας, Β' 377.
 Μύρινα Λήμνου, 333.
 Μύρινα Αιολίδος, Β'. 89.
 Μύρλεια, ἴδε Ἀπάμεια Βιθυνίας Β' 24.
 Μυοῦς Ἰωνίας Β' 129.
 ΜΥΣΙΑ, Β' 39.
 Μυστία Βρεττίων, 135.
 Μυτιλήνη Λέσβου, Β' 98.
 Μυτίστρατος Σικελίας, 214.

N.

ΝΑΒΑΤΑΙΑ ἴδε ΑΡΑΒΙΑ, 414.
 Νάγιδος Κιλικίας, Β' 299.
 Νακόλεια Φρυγίας, Β' 228.
 Νάκρασα Λυδίας, Β' 201.
 Νακώνη Σικελίας, 215.
 Νάξος Σικελίας, 216.
 Νάξος Κρήτης, 597.
 Νάξος νήσος, 624.
 Νάπη Λέσβου, Β' 101.
 Νᾶσος ἴδε Νῆσος Λέσβου, Β' 101.
 Ναυκρατὶς Αἰγύπτου, Β' 464.
 Ναυκρατίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 474.
 Ναύλοχος Ἰωνίας, Β' 129.
 Νέα Τρωάδος, Β' 80.
 Νεανδρία Τρωάδος, Β' 80.
 Νεάπολις Καμπανίας, 51.
 Νεάπολις Ἀπουλίας, 62.
 Νεάπολις Σικελίας, 217.
 Νεάπολις Μακεδονίας, 262.

Νεάπολις Ἰωνίας, Β' 129.
 Νεάπολις πρὸς Κάδμον Καρίας, Β' 165.
 Νεάπολις Σαμαρείας, Β' 403.
 Νέμαυσος Γαλλίας, 14.
 Νεοκαισάρεια Πόντου, Β' 8.
 Νεοκλαυδιόπολις Παφλαγονίας, Β' 19.
 Νέον Τεῖχος Αἰολίδος, Β' 90.
 Νεσύτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Νεῶν Φωκίδος, 430.
 Νῆσος νήσος Λέσβου, Β' 101.
 Νίκαια Βιθυνίας, Β' 34.
 Νικηφόριον Μεσόποταμίας, Β' 421.
 Νικομήδεια Βιθυνίας, Β' 35.
 Νικόπολις πρὸς Ἰστρον Μοισίας τῆς Κάτω, 346.
 Νικόπολις πρὸς Νέστον Θράκης, 361.
 Νικόπολις Ἠπείρου, 403.
 Νικόπολις Συρίας, Β' 377.
 Νικόπολις Ἑμμαοῦς Ἰουδαίας, Β' 407.
 Νινευὴ Κλαυδιόπολις Ἀσσυρίας, Β' 424.
 Νίσιβις Μεσσοποταμίας, Β' 422.
 Νίσυρος, Β' 177.
 ΝΟΜΑΔΙΚΗ, Β' 501.
 Νομοὶ Αἰγύπτου, Β' 470.
 Νουκερία Ἀλφατέρνα Καμπανία, 53.
 Νουκερία Βρεττίας, 135.
 Νύμφαιον Ταυρικῆς Χερσονήσου, 351.
 Νῦσα Λυδίας, Β' 201.
 Νῦσα Συνοδόπολις Σαμαρίας, Β' 403.
 Νῶλα Καμπανίας, 53.

Ξ.

Ξάνθος Λυκίας, Β' 248.
 Ξοίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.

Ο.

- Ὀδησσὸς Θράκης, 347.
 Ὀδόμαννοι(;) Μακεδονίας, 267.
 Ὀδρυσσὸς Θράκης, 342.
 Οἶα Συρτικῆς, Β' 490.
 Οἰάνθεια Λοκρίδος, 424.
 Οἰνάδαι Ἀκαρνανίας, 416.
 Οἰνὸν Ἰκαρίας, Β' 143.
 Οἰταῖοι Θεσσαλίας, 381.
 Ὀκόκλια Φρυγίας, Β' 228.
 Ὀλβασα Πισιδίας, Β' 269.
 Ὀλβη Κιλικίας, Β' 300.
 Ὀλβία Σαρματίας, 342.
 Ὀλβία Βιθυνίας, Β' 36.
 Ὀλβία(;) Παμφυλίας, Β' 257.
 Ὀλμοι Κιλικίας, Β' 301.
 Ὀλοῦς Κρήτης, 598.
 Ὀλυμπία, 529.
 Ὀλυμπος Λυκίας, Β' 248.
 Ὀλυνθος Μακεδονίας, 274.
 ΟΜΒΡΙΚΗ, 28.
 Ὀμβίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 471.
 ΟΜΗΡΙΤΑΙ, Β' 418.
 Ὀμόλιον Θεσσαλίας, 382.
 Ὀνουφίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Ὄξαντον Καλαβρίας, 68.
 Ὄξυρινχίτης νομὸς Αἰγύπτου Β' 472.
 Ὀποῦς Λοκρίδος, 422.
 Ὀρέστιον(;) Λυδίας, Β' 208 (Φιλαδέλφεια).
 Ὀρθαγόρεια Μακεδονίας 270.
 Ὀρθη Θεσσαλίας, 382.
 Ὀρθωσία Καρίας Β' 166.
 Ὀρθωσία Φοινίκης, Β' 391.
 Ὀρρα, ἴδε Ὑρία Καλαβρίας, 88.
 Ὀρρέσκιον Μακεδονίας, 261.
 Ὀρσαντον Λευκανίας, 105.
 Ὀρχομενὸς Βοιωτίας, 441.
 Ὀρχομενὸς Ἀρκαδίας, 565.

- Ὀτρόιον Φρυγίας, Β' 229.
 Οὔενουσία Ἀπουλίας, 63.
 Οὔερβία Πισιδίας, Β' 269.
 Οὔετυλωνία Ἐτρουρίας, 22.
 ΟΥΗΣΤΙΝΟΙ, 33.
 Οὐιβὼν Οὐαλεντία Βρεττίας, 120.
 Οὐιμινάκιον Μοισίας τῆς Ἀνω, 344.
 Οὐίψανία Φρυγίας, ἴδε Ἀμόριον, Β' 212.
 Οὔολατέρραι Ἐτρουρίας, 22.
 Οὔόλκοι Ἐτρουρίας, 21.
 Οὔολσίνιον Ἐτρουρίας, 22.
 Οὔρανόπολις Μακεδονίας, 272.
 Οὔτική Ζευγυτανίας, Β' 499.
 Ὀφρύνιον Τρωάδος, Β' 80.

Π

- Παγαὶ Μεγαρίδος 491 καὶ 526.
 ΠΑΙΟΝΙΑ, 305.
 Παιστὸς Λευκανίας, 107.
 Παλ. . . Λευκανίας(;), 109.
 Παλαιόπολις Πισιδίας, Β' 270.
 Πάλαιρος Ἀκαρνανίας, 417, 507.
 Πάλη Κεφαλληνίας, 535.
 Παλλάντιον Ἀρκαδίας, 526, 566.
 Παλμύρα Παλμυρηνῆς, Β' 369.
 ΠΑΛΜΥΡΗΝΗ, Β' 369.
 Πάλτος Συρίας, Β' 377.
 ΠΑΜΦΥΛΙΑ, Β' 253.
 Πανδοσία Βρεττίας, 136.
 Πανδοσία Ἡπείρου, 403.
 Πανέμου Τεῖχος Πισιδίας, Β' 270.
 Πανοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Πάνορμος Σικελίας, 218.
 Παντικάπαιον Ταυρικῆς Χερσονήσου, 351.
 Πάππα Τιβερία Πισιδίας, Β' 270.
 ΠΑΡΘΙΑ, Β' 425.
 Πάριον Μυσίας, Β' 57.

- Παρλαῖς Λυκαονίας, Β' 279.
 Πάρος, 626.
 Πάρωπος Σικελίας, 222.
 Παρώρεια (;) Ἀρκαδίας, 566.
 Πάταρα Λυκίας, Β' 242 καὶ 248.
 Πάτραι Ἀχαΐας, 521 καὶ 525.
 Παυταλία Θράκης, 361.
 ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ, Β' 16.
 Πάφος Κύπρου, Β' 321.
 Πεδνηλίσσος Πισιδίας, Β' 270.
 Πειραιεύς Πόντου ἴδε Ἀμισός, Β' 4.
 Πειρασία Θεσσαλίας, 382.
 Πελαγία Ἰλλυρίας, 399.
 Πέλλινα Θεσσαλίας, 382.
 Πέλλα Μακεδονίας, 312.
 Πέλλα Δεκαπόλεως Β' 384.
 Πελλήνη Ἀχαΐας, 523, 525.
 ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ, 510.
 Πέλται Φρυγίας, Β' 229.
 Πεμπτήτης (Φθенеούτης) νομός Αἰγύπτου, 473.
 Πεπάρηθος νῆσος Θεσσαλίας, 382.
 Πέργαμον Μυσίας, Β' 58.
 Πέργη Παμφυλίας, Β' 258.
 Πέρινθος Θράκης, 341.
 Περιπόλιον Βρεττίας, 137.
 Περίπολοι Πιτανᾶται, 40 καὶ 137.
 Περπερήνη Μυσίας, Β' 66.
 Περραιβοὶ Θεσσαλίας, 383.
 ΠΕΡΣΙΑ, Β' 434.
 ΠΕΡΣΙΣ, Β' 432.
 Πεσσινοῦς Γαλατίας, Β' 331.
 Πετηλία Βρεττίας, 138.
 Πέτρα Σικελίας, 222.
 Πέτρα Ἀραβίας, Β' 417.
 Πεύματα Θεσσαλίας, 383.
 Πηλούσιον νομός Αἰγύπτου, Β' 473.
 Πιακός Σικελίας, 222.
 ΠΙΕΡΙΑ, ἴδε ΣΕΛΕΥΚΙΣ ΚΑΙ ΠΙΕΡΙΑ, Β' 369.
 ΠΙΚΕΝΤΙΑ, 31.
 Πιμώλισα Πόντου, Β' 9.
 Πίναρα Λυκίας, Β' 249.
 Πιονία Μυσίας, Β' 67.
 Πῖσα Ἥλιδος, 533.
 ΠΙΣΙΔΙΑ, Β' 265.
 Πίσυλις (;) Λυκίας, Β' 242.
 Πιτανᾶται ἴδε Περιπόλιον Βρεττίας, 137.
 Πιτάνη Μυσία, Β' 67.
 Πλάκια Μυσίας, Β' 67.
 Πλάρασα Καρίας, Β' 166.
 Πλαταιαὶ Βοιωτίας, 442.
 Πλωτινόπολις Θράκης, 361.
 Ποδαλία Λυκίας, Β' 249.
 Ποιήσσσα Κέω, 621.
 Ποιμανηνὸν Μυσίας, Β' 68.
 Πολυρῆνιον Κρήτης, 598.
 Πομπηϊόπολις Παφλαγονίας, Β' 19.
 Πομπηϊόπολις, ἴδε Σόλοι Κιλικίας, Β' 304.
 ΠΟΝΤΟΣ, Β' 3.
 Ποπλωνία Ἐτρούριας, 21 κ. ἐξ.
 Πορδοσελήνη νῆσος Λέσβου, Β' 101.
 Ποσειδῖον Καρχήθου, Β' 173.
 Ποσειδωνία Λευκανίας, 105.
 Ποτίδαια Μακεδονίας, 278.
 Πραίνεστος Λατίου 34.
 Πραισός Κρήτης, 600.
 Πριανσός Κρήτης, 601.
 Πρίαπος Μυσίας, Β' 68.
 Πριήνη Ἰωνίας, Β' 129.
 Προκόννησος Μυσίας, Β' 68.
 Πρόσταννα Πισιδίας, Β' 271.
 Προσωπίτης νομός Αἰγύπτου, Β' 473.
 Προῦσα πρὸς Ὀλύμπω Βιθυνίας, Β' 36.
 Προυσιάς πρὸς θάλασσαν ἴδε Κίος Βιθυνίας, Β' 32.
 Προυσιάς πρὸς Ὑπὶω Βιθυνίας, Β' 36.

Πρυμνησός Φρυγίας, Β' 229.
 Πρώεργα Θεσσαλίας, 384.
 Πρώωνοι Κεφαλληνίας, 535.
 Πτολεμαῖς(;) Παμφυλίας, Β' 259.
 Πτολεμαῖς ἴδε Ἀκην Γαλιλαίας, Β' 400.
 Πύγελα Ἰωνίας ἴδε Φύγελα, Β' 139.
 Πύδνα Μακεδονίας, 285.
 Πύλος Μεσσηνίας, 542.
 Πυξοῦς Λευκανίας, 109.
 Πύρανθος Κρήτης, 602.
 Πύρρα Λέσβου, Β' 101.
 Πῶγλα Πισιδίας, Β' 271.

Ρ.

Ραββᾶθ Μῶβα Ἀραβίας, Β' 417.
 Ραῦκος Κρήτης, 602.
 Ραφανέαι Συρίας, Β' 377.
 Ραφία Ἰουδαίας, Β' 408.
 Ρήγιον Βρεττίας, 139, 508.
 Ρήσαινα Μεσοποταμίας, Β' 422.
 Ρίζων Ἰλλυρίας, 395.
 Ρίθυμνα Κρήτης, 602.
 Ρόδη Ἰσπανίας, 3.
 Ροδιάπολις Λυκίας, Β' 249.
 Ρόδος, 178. κ. ἐξ.
 Ροίτειον Τρωάδος, Β' 80.
 Ρυβαστεινοὶ Ἀπουλίας, 64.
 Ρυσσάδειρον Μαυριτανίας, Β' 508.
 Ρώμη Λατίου, 223.
 Ρῶσος Συρίας Β' 377.

Σ.

Σαβαῖοι, ἴδε Ὀμηρίται, Β' 418.
 Σαβράτα Συρτικῆς, Β' 490.
 Σαγαλασσός Πισιδίας, Β' 271.
 Σαίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 474.
 Σαῖτται Λυδίας, Β' 202.
 Σάλα Φρυγίας, Β' 230.

Σάλα Μαυριτανίας, Β' 508.
 Σαλαμίς Ἀττικῆς, 488.
 Σαλαμίς Κύπρου, Β' 2.
 Σαλαπία Ἀπουλίας, 64.
 Σαλβιανὴ Νομαδικῆς, Β' 503.
 ΣΑΜΑΡΕΙΑ, Β' 402.
 Σάμη Κεφαλληνίας, 536.
 Σάμος, Β' 144.
 Σαμόσατα Κομμαγενῆς, Β' 365.
 Σαμοθράκη, 333.
 Σαράι Νομαδικῆς Β' 503.
 Σαρβάνισσα Πόντου, Β' 9.
 Σάρδεις Λυδίας, Β' 203.
 Σαρδῶ, 252.
 Σαρνόα Ἰλλυρίας, 399.
 Σαυάτρα Β' 279.
 ΣΑΥΝΙΤΙΣ, 38.
 Σεβαστή Παφλαγονίας, Β' 19.
 Σεβαστή Φρυγίας, Β' 230.
 Σεβαστή Κιλικίας, Β' 301.
 Σεβαστή Σαμαρείας, Β' 404.
 Σεβαστόπολις Πόντου, Β' 9.
 Σεβαστόπολις Καρίας, Β' 166.
 Σεβεννύτης ὁ Ἀνω νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Σεβεννύτης ὁ Κάτω νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Σέγεστα Σικελίας, ἴδε Ἐγεστα, 176.
 Σειβλία Φρυγίας Β. 230.
 Σεθρωίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Σέλγη, Πισιδίας, Β' 272.
 Σελεύκια Ταύρου Πισιδίας, Β' 274.
 Σελεύκια Πυράμου Κιλικίας, ἴδε Μόψος, Β' 302.
 Σελεύκια πρὸς τῷ Καλυκάδην Κιλικίας, Β' 301.
 Σελεύκια Συρίας, Β' 378.
 Σελεύκια πρὸς Τίγρει Μεσοποταμίας, Β' 422.
 ΣΕΛΕΥΚΙΣ ΚΑΙ ΠΙΕΡΙΑ Β' 369.

- Σελινοῦς Σικελίας, 223.
 Σελινοῦς Κιλικίας, Β' 302.
 Σέμης Μαυριτανίας, Β' 507.
 Σεπφωρίς, ἴδε Διοκαισάρειαν Γαλι-
 λίας Β' 401.
 Σερ... Βρεττίας, 149.
 Σερδική Θράκης, 361.
 Σέριφος, 627.
 Σερμύλη Μακεδονίας, 274.
 Σηλύμβρια Θράκης, 342.
 Σήσαμος Παφλαγονίας, Β' 19.
 Σηστός Θρακικῆς Χερσονήσου, 331.
 Σιβιδούνδα Φρυγίας, Β' 231.
 Σίγα Μαυριτανίας, Β' 508.
 Σίγγαρα Μεσοποταμίας, Β' 423.
 Σίγειον Τρωάδος, Β' 81.
 Σιγνία Λατίου, 38.
 Σίδη Παμφυλίας, Β' 260.
 Σιδών Φοινίκης, Β' 392.
 ΣΙΚΕΛΙΑ, 150.
 Σίκινος, 628.
 Σικυών Σικυωνίας, 514, 525.
 ΣΙΚΥΩΝΙΑ, 514.
 Σιλανδος Λυδίας, Β' 204.
 Σίλαρος(;) Λευκανίας, 106.
 Σίλεραι Σικελίας, 226.
 Σίλλυον Παμφυλίας, Β' 236.
 Σινδοί Βοσπόρου, Β' 2.
 Σινώπη Παφλαγονίας, Β' 20.
 Σίρις Λευκανίας, 109.
 Σίφνος, 628.
 Σκαμανδρία Τρωάδος, Β' 81.
 Σκάρφεια Λοκρίδος, 424.
 Σκάψα ἴδε Κάψαν Μακεδονίας, 278.
 Σκῆψις Τρωάδος, Β' 81.
 Σκίαθος νῆσος Θεσσαλίας, 392.
 Σκιώνη Μακεδονίας, 276.
 Σκόδρα Ἰλλυρίας, 395.
 Σκοτοῦσσα Μακεδονίας, 312.
 Σκοτοῦσσα Θεσσαλίας, 384.
 ΣΚΥΘΑΙ, 363.
 Σκυθόπολις, ἴδε Νύσαν Σκαμαρείας,
 Β' 403.
 Σμύρνη Ἰωνίας, Β' 130.
 Σόλοι Κιλικίας, Β' 302.
 Σόλοι(;) Κύπρου, Β' 325.
 Σολοῦς Σικελίας, 226.
 Σουθούλη Νομαδικῆς, Β' 504.
 ΣΠΟΡΑΛΕΣ ΝΗΣΟΙ, 609.
 Στεκτόριον Φρυγίας, Β' 231.
 Στίαλλα Σικελίας, 228.
 Στόβοι Μακεδονίας, 313.
 Στρατονίκεια πρὸς τῷ Καίῳ Μυ-
 σίας, Β' 69.
 Στρατονίκεια Καρίας, Β' 166.
 Στράτος Ἀκαρνανίας, 417.
 Στύμφαλος Ἀρκαδίας, 526, 566.
 Στύρνιον(;) Καλαβρίας, 68.
 Συάγγελα(;) Καρίας, Β' 185.
 Σύβαρις Λευκανίας, 110.
 Σύβριτα Κρήτης, 603.
 Σύεδρα Κιλικίας, Β' 304.
 Σύεσσα Ἀουρούγκα Καμπανίας, 54.
 Σύμη(;) νῆσος Καρίας, Β' 185.
 Σύναος Φρυγίας, Β' 231.
 Σύνναδα Φρυγίας, Β' 231.
 Συράκουσαι Σικελίας, 228, 508.
 ΣΥΡΙΑ, Β' 341.
 Σύρος, 629.
 ΣΥΡΤΙΚΗ, Β' 489.
 Τ.
 Τάβα Καρίας, Β' 168.
 Τάβαλα Λυδίας, Β' 204.
 Τάβρακα Νομαδικῆς, Β' 504.
 Τάγουρα Νομαδικῆς, Β' 504.
 Ταμούσιδα ἢ Ταμουσία Μαυριτα-
 νίας, Β' 508.
 Τάναγρα Βοιωτίας, 443.
 Τανίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.

- Τάνος Κρήτης, 604.
 Τάρας Καλαβρίας, 68.
 Ταρσός Κιλικίας, Β' 304.
 Ταύιον Γαλατίας, Β' 328 καὶ 332.
 Ταύλαρα Πόντου, Β' 9.
 Ταυρομένιον Σικελίας, 246.
 Τέανον Σιδικηνὸν Καμπανίας, 54.
 Τεγέα Ἀρκαδίας, 526, 567.
 Τεκτόσαγες Γαλατίας, ἴδε Ἀγκυραν,
 Β' 328 καὶ 330.
 Τελαμών Ἑτρουρίας, 22.
 Τελεσία Σαυνίτιδος, 40.
 Τελμησσός(;) Καρίας, Β' 169.
 Τελμησσός Λυκίας, Β' 249.
 Τέμεσα Βρεττίας, 146.
 Τένεδος, Β' 82.
 Τενεστῖνοι Ἰλλυρίας, 399.
 Τενθυρίτης νομός Αἰγύπτου, Β' 471.
 Τέρινα Βρεττίας, 146, 508.
 Τέρμηρα Καρίας, Β' 170.
 Τερμησσός Πισιδίας, Β' 274.
 Τερώνη Μακεδονίας, 273.
 Τευθίς Ἀρκαδίας, 526.
 Τευθρανία Μυσίας, Β' 69.
 Τεύχειρα Κυρηναϊκῆς, Β' 488.
 Τέως Ἰωνίας, Β' 133.
 Τῆλος νῆσος Καρίας, Β' 185.
 Τημένου Θύραι Φρυγίας, Β' 232.
 Τῆμνος Αἰολίδος, Β' 90.
 Τῆνος, 630.
 Τιατία Ἀπουλίας, 65.
 Τιβεριᾶς Γαλιλαίας, Β' 402.
 Τιβεριόπολις Φρυγίας, Β' 232.
 Τίβουρα Λατίου, 34.
 Τίγγις Μαυριτανίας, Β' 508.
 Τιμαία(;) Βιθυνίας, Β' 36.
 Τιμβριᾶς Πισιδίας, Β' 275.
 Τιμίκι Μαυριτανίας, Β' 509.
 Τιμολάιον Παφλαγονίας, Β' 22.
 Τίον Βιθυνίας, Β' 37.
 Τίπασα Νομαδικῆς, Β' 503.
 Τίρυνς Ἀργολίδος, 553.
 Τίσνα(;) Αἰολίδος, Β' 91.
 Τιτιόπολις Κιλικίας, Β' 313.
 Τιτυασσός Πισιδίας, Β' 275.
 Τλῶς(;) Λυκίας, Β' 242.
 Τλῶς Λυκίας, Β' 249.
 Τμῶλος Λυδίας, Β' 205.
 Τολιστοβῳγοί (Πεσσινοῦς) Γαλα-
 τίας, Β' 428 καὶ 331.
 Τόμαρα Λυδίας, Β' 205.
 Τόμοι Μυσίας τῆς Κάτω, 346.
 Τόπειρος Θράκης, 362.
 Τούκκα(;) Νομαδικῆς, Β' 504.
 Τούνιζα Νομαδικῆς, Β' 504.
 Τράβαλα Λυκίας, Β' 250.
 ΤΡΑΧΩΝΙΤΙΣ, Β' 381.
 Τράγιλος Μακεδονίας, 283.
 Τραϊανόπολις Θράκης, 362.
 Τραϊανόπολις Φρυγίας, ἴδε Γριμένου
 Θύρας, Β' 216.
 Τράλλεις Λυδίας, Β' 205.
 Τραπεζόπολις Καρίας, Β' 170.
 Τραπεζοῦς Πόντου, Β' 9.
 Τρέβεννα Λυκίας, Β' 250.
 Τρίκκα Θεσσαλίας, 384.
 Τρίηρος(;) Θράκης, 326.
 Τρίπολις Φρυγίας, Β' 233.
 Τρίπολις Φοινίκης, Β' 396.
 Τροίζην Ἀργολίδος, 554.
 Τρόκμοι Γαλατίας, Β' 328 καὶ 332.
 ΤΡΩΑΣ, Β' 71.
 Τυάνα Καππαδοκίας, Β' 337.
 Τύδερτα Ὀμβρικῆς, 30.
 Τυλισσός Κρήτης, 604.
 Τύμηνα Λυκίας, Β' 250.
 Τυνδαρίς Σικελίας, 243.
 Τυντενοὶ Μακεδονίας, 266.
 Τύρα Σαρματίας, 344.
 Τύρος Φοινίκης, Β' 396.

Υ.

- Υβλα ἡ Μεγάλη Σικελίας, 250.
 Υδη Λυκαονίας, Β' 279.
 Υδρηλα Καρίας, Β' 171.
 Υέλη Λευκανίας, 112.
 Υλλάριμα Καρίας, Β' 171.
 Υπαιπα Λυδίας, Β' 206.
 Υπανα Ἡλίδος, 527.
 Υπάτη Θεσσαλίας, 385.
 Υπωρον Βρεττίας, 135.
 Υργάλεια Φρυγίας, Β' 233.
 Υρία Καλαβρίας, 88.
 Υρία Καμπανίας, 55.
 Υριον Ἀπουλίας, 65.
 Υρκανίς Λυδίας, Β' 207.
 Υρτακίνα Κρήτης, 605.
 Υψηλότης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.

Φ.

- Φαιστός Κρήτης, 605.
 Φάκιον Θεσσαλίας, 385.
 Φάλαννα Θεσσαλίας, 385.
 Φαλάσαρνα Κρήτης, 607.
 Φαλώρια Θεσσαλίας, 386.
 Φαναγορία Βοσπόρου, Β' 2.
 Φαραί Βοιωτίας, 444.
 Φορβαίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Φαρκαδῶν Θεσσαλίας, 386.
 Φαρνακία Πόντου, Β' 10.
 Φάρος νῆσος Ἰλλυρίας, 398.
 Φάρσαλος Θεσσαλίας, 387.
 Φάσηλις Λυκίας, Β' 250.
 Φέλλος Λυκίας, Β' 252.
 Φενεδός Ἀρκαδίας, 525, 569.
 Φεραί Θεσσαλίας, 387.
 Φθεμφοῦς νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Φθενεύτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 ΦΘΙΩΤΙΣ, ἴδε Ἀχαιοὶ Φθιώται, 369.

- Φιγάλεια Ἀρκαδίας, 527.
 Φίλα Μακεδονίας, 313.
 Φιλαδέλφεια Λυδίας, Β' 207.
 Φιλαδέλφεια Κιλικίας, Β' 313.
 Φιλαδέλφεια Δεκαπόλεως, Β' 384.
 Φιλίπποι Μακεδονίας, 284.
 Φιλιππόπολις Θράκης, 362.
 Φιλιππόπολις Ἀραβίας, Β' 418.
 Φιλιππόπολις Θεσσαλίας, 269.
 Φιλομήλιον Φρυγίας, Β' 234.
 Φίρμον Πικεντίας, 33.
 Φιστελία Καμπανίας, 55.
 Φλαβιόπολις, ἴδε Κρήτεια Βιθυνίας, Β' 34.
 Φλαβιόπολις Φρυγίας, ἴδε Τημένου Θῆραι, Β' 232.
 Φλαβιόπολις Κιλικίας, Β' 313.

ΦΛΙΑΣΙΑ, 511.

Φλιοῦς, 511, 525.

Φοινίκη Ἡπείρου, 403.

ΦΟΙΝΙΚΗ, Β' 385.

Φολέγανδρος, 631.

Φορμιαὶ Λατίου, 35.

Φουλβία Φρυγίας, Β' 234.

Φούνδα Λατίου, 35.

Φρεγελλαὶ Λατίου, 135.

ΦΡΕΝΤΑΝΟΙ, 440.

ΦΡΥΓΙΑ, Β' 209.

Φύγελα Ἰωνίας, Β' 139.

Φύταιον (;) Θράκης, 319.

Φυτία Ἀκαρνανίας, 418, 507.

Φώκαια Ἰωνίας, Β' 136.

ΦΩΚΙΣ, 425.

Χ.

- Χάβακτα Πόντου, Β' 10.
 Χαιρώνεια Βοιωτίας, 445.
 ΧΑΛΚΙΔΗΝΗ, Β' 367.
 Χαλκιδική Μακεδονίας, 275.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ, 269 καὶ 275.	Χερσόνησος Κρήτης, 608.
Χαλκίς Εὐβοίας, 453.	Χερσόνησος Καρίας, Β' 171.
Χαλκίς πρὸς Βήλω Χαλκιδικῆς, Β' 367.	Χίος, Β' 141.
Χαλκίς ὑπὸ Λίβανον Χαλκιδικῆς, Β' 367.	Χῶμα Λυκίας, Β' 253.
ΧΑΡΑΚΗΝΗ, 433.	Ψ.
Χερσόνησος, Ταυρικῆς Χερσονήσου, 350.	Ψωφίς Ἀρκαδίας, 571.
ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΤΑΥΡΙΚΗ, 350.	Ω.
ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΘΡΑΚΙΚΗ, 326.	Ὠρικὸς Ἰλλυρίας, 395.
	Ὠρωπὸς Ἀττικῆς, 487.

ΣΥΛΛΑΒΟΣ Β'.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΣΤΑΙ

Α.

- 'Αβδάγασος 'Ινδίας, Β' 454.
 'Αβδήμων, πέρσης σατράπης, Σινώπη, Β' 20.
 'Αβδ Χαδάδ, 'Ιερόπολις Κυρρηστικῆς, Β' 366.
 'Αβδισσάρης 'Αρμενίας, Β' 339.
 'Αβίνεργλος Χαρακηνῆς, Β' 434.
 'Αβυάθας 'Αραβίας, Β' 419.
 'Αγαθόκλεια Βακτρίας, Β' 448.
 'Αγαθοκλῆς Βακτρίας, Β' 443.
 'Αγαθοκλῆς Σικελίας, 237.
 'Αγρίππας Α', 'Ιουδαία, Β' 412.
 (Καيسάρεια Πανεύς), Β' 382.
 (Τιβερίας Γαλιλαίας), Β' 402.
 (Καيسάρεια Σαμαρείας), Β' 402.
 'Αγρίππας Β', 'Ιουδαία, Β' 412.
 (Καيسάρεια Πανεύς), Β' 382.
 'Αδαῖος Μακεδονίας (;), 304.
 'Αδραμελὲκ Βύβλου, Β' 388 κ. ἐξ.
 'Αέροπος = 'Αρχέλαος Β', Μακεδονίας, 288.
 'Αζβαδλ (Κίτιον Κύπρου), Β' 318.
 'Αζβαδλ (Βύβλος Φοινίκης), Β' 388.
 'Αζης 'Ινδίας, Β' 454.
 'Αζιλίσσης 'Ινδίας, Β' 454.
 'Αθηνοδώρος = Οὐβάλλαθος, ('Αλεξάνδρεια), Β' 465.
 Αἶας, 'Ολβη Κιλικίας, Β' 300.
 Αἰζάνας, Αἰθιοπίας, Β' 475.
 Αἰήβας Αἰθιοπίας, Β' 475.
 Αἰνὲλ Βύβλου, Β' 388, 389,
- 'Ακης Βοσπόρου, Β' 13.
 'Αλέξανδρος 'Ηπείρου, 404.
 'Αλέξανδρος Φερῶν, 389.
 'Αλέξανδρος Α', Μακεδονίας, 286.
 'Αλέξανδρος Β', Μακεδονίας, 289.
 'Αλέξανδρος Γ', ὁ Μέγας, 292, 309.
 (Περσία), Β' 438.
 (Βακτρία), Β' 442.
 'Αλέξανδρος Δ', Μακεδονίας, 297.
 'Αλέξανδρος Ε', Μακεδονίας, 297.
 'Αλέξανδρος Α', Συρίας, Β' 351.
 'Αλέξανδρος Β', Συρίας, Β' 354.
 'Αλέξανδρος Βάλας, Συρίας, Β' 349.
 ('Ιερόπολις Κυρρηστικῆς), Β' 366.
 (Λαοδίκεια πρὸς θάλασσαν), Β' 375.
 ('Αντιόχεια 'Ορόντου), Β' 370.
 (Σελεύκεια), Β' 378.
 ('Απαμεία Συρίας), Β' 373.
 (Σιδῶν), Β' 394.
 (Τύρος), Β' 398.
 ('Ακη Πτολεμαίς), Β' 402.
 'Αλέξανδρος Β', (;) 'Ιουδαίας, Β' 410.
 'Αλέξανδρος 'Ιανναῖος, 'Ιουδαία, Β' 410.
 'Αλεξάνδρα, 'Ιουδαία, Β' 410.
 'Αλεύας Θεσσαλίας, 375.
 'Αλυάτης Λυδίας, Β' 189.
 'Αμάδοκος Α', Θράκης, 354.
 'Αμαστρις, Παφλαγονία, Β' 17.
 'Αμύντας Β' (;), Μακεδονίας, 288.
 'Αμύντας Γ', Μακεδονίας, 289.
 'Αμύντας Γαλατίας, Β' 329.
 (Σίδη), Β' 263.

- Ἀμύντας Βακτρίας, Β' 451.
 Ἀνδραγόρας Παρθίας, Β' 424.
 Ἀνζάζη, Χαρακηνή, Β' 434.
 Ἀνίσαδης Ἀρμενίας, Β' 338.
 Ἀντιαλκίδας Βακτρίας, Β' 446 καὶ 447.
 Ἀντίγονος « Βασιλεὺς Ἀσίας » 298.
 Ἀντίγονος Γονατᾶς Μακεδονίας, 300.
 Ἀντίγονος Δώσων Μακεδονίας, 300.
 Ἀντίγονος Δώσων (;), (Λακεδαιμόνων), 543.
 Ἀντίγονος (Ματταθίας), Ἰουδαία, Β'. 410.
 Ἀντίμαχος Α', Βακτρίας, Β' 444.
 Ἀντίμαχος Β', Βακτρίας, Β' 450.
 Ἀντίοχος Α', Κομμαγενῆς, Β' 363.
 Ἀντίοχος Δ', Κομμαγενῆς Β' 363.
 (Ἀνεμούριον), Β' 284.
 (Ἀντιόχεια Σάρου), Β' 284.
 (Κελένδερεις), Β' 290.
 (Λακανατίς), Β' 292.
 (Σεβαστή), Β' 301.
 Ἀντίοχος Β', Συρίας, Β' 342.
 Ἀντίοχος Β', Συρίας, Β' 342.
 (Βακτρία), Β' 442.
 Ἀντίοχος Ἰέραξ Συρίας, Β' 344.
 Ἀντίοχος Σελεύκου Γ' υἱός, Συρίας, 345.
 Ἀντίοχος Γ', (ὁ Μέγας) Συρίας, Β' 345.
 (Τύρος), Β' 398.
 Ἀντίοχος Δ', Συρίας, Β' 347.
 (Ἀθῆναι), 470.
 (Ἀντιόχεια Κύδνου), Β' 284.
 (Μόψος), Β' 298.
 (Ἀπάμεια Συρίας), Β' 373.
 (Ἀντιόχεια Ὀρόντου), Β' 370.
 Ἀντίοχος Δ', Συρίας, Β' 347.
 (Λαοδίκεια πρὸς τῇ θαλάσῃ), Β' 375.
 (Σελεύκεια Συρίας), Β' 378.
 (Σιδὼν Φοινίκης), Β' 394.
 (Τρίπολις Φοινίκης) Β' 396.
 (Τύρος Φοινίκης), Β' 398.
 (Ἄκρη Πτολεμαῖς), Β' 401.
 (Ἐδεσσα Μεσοποταμίας), Β' 420.
 (Νίσιβις Μεσοποταμίας), Β' 420.
 Ἀντίοχος Ε', Συρίας, Β' 348.
 (Ἄκρη Πτολεμαῖς Γαλιλαίας), Β' 401.
 (Ἀσκαλὼν Ἰουδαίας), Β' 405.
 Ἀντίοχος Σ', Συρίας, Β' 351.
 Ἀντίοχος Ζ', Συρίας, Β' 352.
 (Σελεύκεια Συρίας), Β' 378.
 (Τύρος Φοινίκης), Β' 398.
 Ἀντίοχος Η', Συρίας, Β' 355.
 (Σελεύκεια Συρίας) 378.
 (Λαοδίκεια πρὸς θάλασσαν), Β' 375.
 (Ἄκρη Πτολεμαῖς), Β' 401.
 Ἀντίοχος Θ', Συρίας, Β' 356.
 (Σιδὼν Φοινίκης), Β' 394.
 (Ἀσκαλὼν Ἰουδαίας), Β' 405.
 Ἀντίοχος Ι', Συρίας, Β' 357.
 Ἀντίοχος ΙΑ', Συρίας, Β' 357.
 Ἀντίοχος ΙΒ', Συρίας, Β' 358.
 Ἀπόδακος Χαρακηνῆς, Β' 434.
 Ἀπολλόδοτος Βακτρίας, Β' 447.
 Ἀπολλοφάνης Βακτρίας, Β' 449.
 Ἀπολλωνίς (;), Κύζικος, Β' 52.
 Ἀρδύς Λυδία, Β' 188.
 Ἀρέτας Γ', Ναβαταίας, Β' 415.
 Ἀρέτας Δ', Ναβαταία, Β' 416.
 Ἄρεως Λακεδαιμόνος, 542.
 Ἀριαράθης, σατράπης, Παφλαγονία, Β' 20.
 Ἀριαράθης Α' — Γ', Καππαδοκία, Β' 333.
 Ἀριαράθης Δ' — Θ', Καππαδοκίας, Β' 334.

- Ἀριαράθης Γ', Καππαδοκίας, Β' 335.
 Ἀριαράθης Ἀρμενίας, Β' 340.
 Ἀριαράμνης Καππαδοκίας, Β' 333.
 Ἀρίαιος Ἀρμενίας, Β' 339.
 Ἀριοβαρζάνης Α' — Γ', Καππαδοκίας, Β' 335 καὶ ἐξ.
 Ἀρίσταρχος Κολχίδος, Β' 3.
 Ἀριστόβουλος Χαλκίδος, Ἰουδαία, Β' 412.
 Ἀριστόκυπρος (;) Κύπρου, Β' 326.
 Ἀριστόφαντος (;) Κύπρου, Β' 322.
 Ἀριστότιμος Ἡλίδος, 533.
 Arofuteiēse (Ἀρωάτας = Ὀρόντας (;)) Λυκίας, Β' 242.
 Ἀρσάκης Α', Παρθίας, Β' 426.
 Ἀρσάκης Ἰνδίας, Β' 454.
 Ἀρσῆς Περσίας, Β' 436.
 Ἀρσινόη, γυνὴ Λυσιμάχου (Ἐφεσος), Β' 106.
 Ἀρσινόη, γυνὴ τοῦ Φιλαδέλφου (Σιδών), Β' 394.
 Ἀρσινόη Β', Αἰγύπτου, Β' 458.
 Ἀρσινόη Γ', Αἰγύπτου, Β' 460.
 Ἀρσινόη Δ', Αἰγύπτου, Β' 464.
 Ἀρτάβανος Α', Παρθίας, Β' 427.
 Ἀρτάβανος Β', Παρθίας, Β' 427.
 Ἀρτάβανος Γ', Παρθίας, Β' 429.
 Ἀρτάβανος Δ', Παρθίας, Β' 430.
 Ἀρτάβανος Ε', Παρθίας, Β' 431.
 Ἀρταβάσδης, Παρθίας, Β' 431.
 Ἀρταξέρξης Α' — Γ', Περσίας, Β' 436.
 Ἀρταξίας Ἀρμενίας, Β' 340.
 Ἀρταυάζδης Α' καὶ Β', Ἀρμενίας, Β' 339, 340.
 Ἀρτεμίδωρος Βακτρίας, Β' 450.
 Artoa(m)para (Ἀρτεμβάρης;), Λυκία, Β' 242.
 Ἀρχέβιος Βακτρίας, Β' 447.
 Ἀρχέλαος Α', Μακεδονίας, 287.
 Ἀρχέλαος Καππαδοκίας, Β' 335.
 Ἀρχέλαος (;), Χαλκιδική, Β' 368.
 Ἀρυάνδης (;) σατράπης, Αἰγύπτου, Β' 438 καὶ 455.
 Ἀσανδρος Βοσπόρου, Β' 12.
 Ἀτταλος Α' — Γ', Περγάμου, Β' 60.
 Ἀττάμβηλος Χαρακηγῆς, Β' 434.
 Αὐδωλέων Παιονίας, 306.
 Ἀφίλας, Αἰθιοπία, Β' 475.
 Ἀχαιὶς Συρίας, Β' 346.
 πτην ἢ πτην Ἀμισοῦ, Β' 5.
 Β.
 Βααλμελέκ (Κίτιον Κύπρου), Β' 318.
 Βααλράμ (Κίτιον Κύπρου), Β' 318.
 Βαάνας ἢ Βαναίας (;), Ταρσός, Β' 305.
 Βαζοδῆρος, Ἰνδία, Β' 453.
 Βαλ, Ἐδεσσα, Β' 420.
 Βαλλάιος Ἰλλυρίας, 396.
 Βαρδάνης Α', Παρθίας, Β' 429.
 Βαρδάνης Β', Παρθίας, Β' 430.
 Βάσου Δέβα, ἴδε Βαζοδῆρος, Βακτρία, Β' 453.
 Βαστάρεις, Μακεδονίας (;), 267.
 Βαχάσα, Αἰθιοπία, Β' 475.
 Βεργαῖος, Θράκη, 355.
 Βερενίκη γυνὴ Πτολεμαίου Εὐεργέτου (Ἐφεσος), Β' 107.
 Βερενίκη Α', Αἰγύπτου, Β' 458.
 Βερενίκη Β', Αἰγύπτου, Β' 460.
 (Μάραθος), Β' 391.
 Βογούας Α', Μαυριτανίας, 7.
 Βογούας Β', Μαυριτανίας, Β' 505.
 Βόκχος Α', ἢ Β', Μαυριτανίας, 7.
 Βόκχος Γ', Μαυριτανίας, Β' 505.
 Βρογιτάρος Γαλατίας, Β' 328.

Γ.

Γέλων, Συράκουσαι, 229.
Γεμιλάθ, γυνή τοῦ Ζάβελ, Νιβα-
ταία, Β, 416.
Γένθιος Ἰλλυρίας, 396.
Γέτας, Βασιλεὺς τῶν Ἡδώνων, 267.
Γηπαίπυρος, Κεμμέριος Βόσπορος,
Β' 14.
Γονδοφάρης Ἰνδίας, Β' 454.
Γύγης (;) Λυδίας Β' 188.
Γωτέρζης Παρθίας, Β' 429.

Δ

Δάβελ (Ἑμισα), Β' 374.
Δαρεῖος Α', Γ', Περσίας, Β' 436.
Δάξος Ἀλτίνιος, Ἀπουλία, 58 καὶ 64.
Δατάμης σατράπης, Β' 120.
Δατάμης Καππαδοκίας, Β' 333.
Δηϊοτάρος Α', καὶ Β', Γαλατίας, Β'
329.
Δημήτριος, Βισάλλται Μακεδονίας,
267.
Δημήτριος Πολιορκητῆς Μακεδονίας,
298.
Δημήτριος Β', Μακεδονίας, 302.
Δημήτριος, Θράκη, 358.
Δημήτριος Α', Συρίας, Β' 348 καὶ
349.
(Τύρος Φοινίκης), Β' 398.
(Σιδῶν Φοινίκης), Β' 394.
(Ἀκὴ Πτολεμαῖς Γαλιλαίας), Β'
401.
(Γάζα Ἰουδαίας), Β' 407.
Δημήτριος Β', Συρίας, Β' 351 καὶ
353.
(Μάλλος Κιλικίας), Β' 297.
(Τύρος Φοινίκης), Β' 398.
Δημήτριος Γ', Συρίας, Β' 357.

Δημήτριος Βακτρίας, Β' 443.
Δημόνικος (;), Κιτίον Κύπρου, Β' 318.
Δερρόνικος, 268.
Διξατελμεύς, Θράκη, 359.
Διόδοτος, Βακτρία, Β' 442.
Διομήδης, Βακτρία, Β' 447.
Διονύσιος τύραννος Ἡρακλείας, Β' 28.
Διονύσιος Βακτρίας, Β' 449.
Δίων Συρακουσῶν (Ζήκυνθος), 538.
Δόκιμος, Μακεδονία, 268.
Δροπίων, Παιονία, 306.
Δύναμις, Πόντος καὶ Βόσπορος, Β' 12.

Ε.

Ἐζάνας, ἴδε Αἰζάνας Αἰθιοπίας, Β'
475.
Ἐκάτομνος Καρίας, Β' 171.
(Μίλητος), Β' 125.
Ἐλεάζαρ Ἰουδαία, Β' 413.
Ἐλπαάλ, Βύβλος Φοινίκης, Β' 388.
Ἐμίνακος (;), Θράκη (;), 343, 355.
Ἐνύλος, ἴδε Αἰνέλ, Βύβλου Φοινί-
κης, Β' 388.
Ἐπανδρος Βακτρίας, Β' 449.
Ἐπιφάνης Κομμαγενῆς, Β' 364.
(Λακανάτις), Β' 292.
Ἐρμαῖος Βακτρίας, Β' 451.
Εὐαγόρας Α', Σαλαμίς Κύπρου Β'
323.
Εὐαγόρας Β', Σαλαμίς Κύπρου, Β'
324.
Εὐάνθης, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 323.
Εὐβρ... (;), Θράκη, 356 καὶ Β' 331.
Εὐέλθων, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 323.
Εὐθύδημος Α', Βακτρίας, Β' 442.
Εὐθύδημος Β', Βακτρίας, Β' 443.
Εὐκρατίδης Βακτρίας, Β' 444.
Εὐμένης Α' καὶ Β', Περγάμου, Β' 60.
(Ἐφεσος), Β' 109.

Εὐνοστός(;) Κύπρος, Β' 326.
Εὐνοστός Β', Κύπρος, Β' 326.
Εὐπάτωρ, Κιμμέριος Βόσπορος, Β'
14.
Εὐπόλεμος Μακεδονίας, 297.

Ζ.

Ζάβελ, Ναβαταία, Β' 416.
Ζειονίσης, Ἰνδία, Β' 454.
Ζηνοβία, Παλμύρα, Β' 369.
Ζηνοβία, Ἀλεξάνδρεια, Β' 465.
Ζηνόδωρος, Τραχωνίτης, Β' 381.
Ζιαήλας, Βιθυνία, Β' 37.
Ζωίλος Βακτρίας, Β' 449.

Η.

Ἡλιοκλῆς Βακτρίας, Β' 445.
Ἡρώδης ὁ Μέγας, Ἰουδαία, Β' 410.
Ἡρώδης Ἀρχέλαος, Ἰουδαία, Β' 411.
Ἡρώδης Ἀντίπας, Ἰουδαία, Β' 411.
(Τιβεριᾶς Γαλιλαίας), Β' 402.
Ἡρώδης Φίλιππος Β', Ἰουδαία, Β'
411.
Ἡρώδης Ἀγρίππας Α', Ἰουδαία, Β'
411.
Ἡρώδης, βασιλεὺς Χαλκίδος, Ἰου-
δαία, Β' 412.

Θ.

Θεμιστοκλῆς, Μαγνησία Ἰωνίας, Β'
121.
Θεονήσης, Χαρακηνή, Β' 434.
Θεόφιλος Βακτρίας, Β' 447.
Θοθώρης, Κιμμέριος Βόσπορος, Β'
14.

Ι.

Ἰαγόας(;) Κιβύρα Φρυγίας, Β' 223.
Ἰδριεύς Καρίας, Β' 172.
Ἰεμψάλ Β', (;), Νομαδικῆς, Β'.

Ἰέρων Α', Συρακουσῶν, 230.
Ἰέρων Β', Συρακουσῶν, 241.
Ἰερώνυμος Συρακουσῶν, 243.
Ἰέτας Συρακουσῶν, 241.
Ἰμερος Παρθίας, Β' 427.
Ἰνιθιμεύς. Κιμμέριος Βόσπορος, Β'
14.
Ἰόβας Α' Νομαδικῆς, Β' 501.
Ἰόβας Β' Μαυριτανίας, Β' 505.
Ἰογούρθας Α'. Μαυριτανίας, 7.
Ἰούδας Ἀριστόβουλος, Ἰουδαία, Β'
409.
Ἰππόστρατος Βακτρίας, Β' 451.
Ἰωάννης Ὑρκανὸς Α', Ἰουδαία, Β'
409.
Ἰωάννης Ὑρκανὸς Β', Ἰουδαία, Β'
410.
Ἰωτάπη Κομμαγενῆς, Β' 363.
(Λακανατὶς), Β' 292.
(Σεβαστή), Β' 301.

Κ.

Καδάφης Βακτρίας, Β' 453.
Καδφίσης Α' καὶ Β', Βακτρία, Β'
453.
Καλλίνικος Κομμαγενῆς, Β' 364.
(Λακανατὶς), Β' 292.
Καλλιόπη Βακτρίας, Β' 452.
Καμβύσης(;) Περσίας, Β' 435.
Καμνασκίρης, Χαρακηνή(;), Β' 433.
Κανήρκης, Βακτρία, Β' 453.
Κανίτης, Σκυθία, 363.
Κάσσανδρος Μακεδονίας, 297.
Καύαρος Θράκης, 358.
Κερσίβαυλος Θράκης, 357.
Κερσοβλέπτης Θράκης, 356.
Κετρίπαρις Θράκης, 355.
Κλέαρχος Α', (;) τύραννος Ἡρα-
κλείας, Β' 27.

Κλέαρχος Β', (;) τύραννος Ἡρακλείας, Β' 28.

Κλεοπάτρα Συρίας, Β' 351, 354, 355.

Κλεοπάτρα μετὰ Ἀντιόχου Η', (Ἄκη Πτολεμαῖς), Β' 401.

Κλεοπάτρα, μήτηρ Πτολεμαίου Σ', Αἴγυπτος, Β' 462.

Κλεοπάτρα Β', γυνὴ Πτολεμαίου Η' 462.

Κλεοπάτρα Γ', Πτολεμαίου Η', Αιγύπτου, Β' 436.

Κλεοπάτρα Ζ' (Φιλοπάτωρ), Αιγύπτου, Β' 464.

(Ἀσκαλῶν), Β' 405.

Κλεοπάτρα (Σελήνη) Μαυριτανίας, Β' 506.

Κόσων, Θράκη, 359.

Κότυς Α'—Δ', Θράκης, 355, 358, 359, 360.

Κότυς Α'—Γ', Κιμμερίου Βοσπόρου, Β' 14.

Κουνοβελίνος Βρετανίας, 16.

Κροῖσος Λυδίας Β' 189, 190.

Κύρος (;), Περσία, Β' 435

Λ.

Λαμία (;), Θεσσαλία, 375.

Λαόδικη, γυνὴ Δημητρίου Β', Συρίας, Β' 349.

Λαοδίκη, γυνὴ Ἡλιοκλέους Βακτρίας, Β' 445.

Λαχαρίδας, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 323

Λεύκων, Κιμμερίου Βοσπόρου, Β' 13.

Λύκκειος Παιονίας, 305.

Λυκομήδης, Βιθυνία, Β' 33.

Λυσανίας Α' Χαλκιδικῆς, Β' 368.

Λυσίας Βακτρίας, Β' 447.

Λυσίμαχος Θράκης, 356.

Μ.

Μάγας Κυρήνης, Β' 484

Μαζαῖος σατράπης, (Ταρσός), Β' 308. (Σιδῶν), Β' 394

Μάλχος Α', Ναβαταίας, Β' 415.

Μάλχος Γ', Ναβαταίας, Β' 416.

Μάννος Ζ' καὶ Η', Ἑδεσσα, Β' 420.

Μασσανάσσης (;) Νομαδικῆς, 6.

Μαῦος Ἰνδιῶν, Β' 454.

Μαύσωλος Καρίας, Β' 172

(Μίλητος), Β' 125.

Methrapata (;), Λυκία, Β' 242.

Μελεκιάθων (Κίτιον Κύπρου), Β' 318.

Μένανδρος Βακτρίας, Β' 448.

Μενέλαος, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 325.

Μήτοκος, Θράκη, 354.

Μιθριδάτης Γ', Βόσπορος, 14.

Μιθριδάτης Δ', Πόντος, Β' 10.

Μιθριδάτης Ε', Πόντος, Β' 11.

Μιθριδάτης Σ', Πόντος καὶ Βόσπορος, Β' 11.

(Ἀθῆναι), 470.

Μιθριδάτης Ἀρμενίας, Β' 340.

Μιθριδάτης Α', Κομμαγενῆς, Β' 362.

Μιθριδάτης Α'—Β', Παρθίας, Β' 427

Μιθριδάτης Γ', Παρθίας, Β' 428.

Μιθριδάτης Δ', Παρθίας, Β' 429.

Μοαγέτης, Κίβυρα Φρυγίας, Β' 223.

Μοαγέτης, Πάφος Κύπρου, Β' 322.

Μόλων, Συρία, Β' 345

Μονούνιος, Ἰλλυρία, 396.

Μοριφίλιγος, Ἀρμενία, Β' 339.

Μόστις, Θράκη, 358.

Μοῦσα, Βιθυνία, Β' 33.

Μοῦσα, Παρθία, Β' 429.

Μώσσης, Βισάλται Μακεδονίας, 267

N.

Νίκαρχος Παιονίας, 306.
 Νικίας Κω, Β' 176.
 Νικίας Βακτρίας, Β' 450.
 Νικοκλῆς, Πάφος Κύπρου, Β' 322.
 Νικοκλῆς, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 323.
 Νικοκρέων, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 325.
 Νικόδαμος, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 323.
 Νικομήδης Α'—Γ', Βιθυνίας, Β'
 37—38.
 Νύσα, Καππαδοκίας, Β' 333

Ξ.

Ξέρξης, Ἀρμενία, Β' 339.
 Ξέρξης, Περσία, Β' 436.

Ο.

Ὁβοδάς Α' καὶ Β', Ναβαταίας, Β'
 415.
 Ὁγώλλις (;), Κίβυρα Φρυγίας, Β'
 223.
 Ὁδέναθος, Παλμύρα, Β' 369.
 Ὁθοντοπάτης Καρίας, Β' 172.
 Ὀλόγασος Α'—Γ', Παρθία, Β' 430.
 Ὀλόγασος Δ'—Σ', Παρθία, Β' 431.
 Ὀνασίκοις Κύπρου, Β' 319.
 Ὀνώνης Α', Παρθία, Β' 429.
 Ὀνώνης Β', Ἰνδία, Β' 454.
 Ὁξάρης, τύραννος Ἡρακλείας, Β'
 28.
 Ὁσέρκης, Ἰνδία, Β' 453.
 Ὁρθάγνης, Ἰνδία, Β' 454.
 Ὁρόντας σατράπης, Β'.
 (Ἀδραμύτειον Μυσίας), 40.
 (Ἰολλὰ Μυσίας), 45.
 (Κλαζομεναί), 116.
 (Ταρσός), Β' 307.

Ὁροφέρνης, Καππαδοκίας, Β' 334.
 Ὁρσοάλτιος, Θράκη, 357.
 Ὁρσοβάρης, Βιθυνία, Β' 33.
 Ὁρώδης Α', Παρθία, Β' 428.
 Ὁρώδης Β', Παρθία, Β' 429.
 Ὁσίρ... (;) Κίβυρα Φρυγίας, Β' 223.
 Οὔερμίνας (;) Μαυριτανίας, 7.
 Οὔλδα γυνὴ Ἀρέτου Δ', Ναβα-
 ταία, Β' 416.
 Οὔλζήβας Αἰθιοπία, Β' 476.
 Ὀχσας Αἰθιοπίας, Β' 475.

Π.

Παιρισάδης, Κυμμέριος Βόσπορος,
 Β' 13.
 Πακόρης, Ἰνδία, Β' 454.
 Πάκορος Α', Παρθία, Β' 428.
 Πάκορος Β', Παρθία, Β' 430.
 Πανταλέων Βακτρίας, Β' 443.
 Πάσιππος (;) Κύπρου, Β' 322.
 Πατράος Παιονίας, 305.
 Πausανίας Μακεδονίας, 289.
 Περδίκας Β', Μακεδονίας, 287.
 Περδίκας Γ', Μακεδονίας, 289.
 Pêrekle (Περικλῆς), Λυκία, Β' 242.
 Περσεύς Μακεδονίας, 304.
 Πιζώδαρος Καρίας, Β' 172.
 Πλάτων Βακτρίας, Β' 445.
 Πνυταγόρας (;), Σαλαμίς Κύπρου,
 Β' 324.
 Πνυτός (;), Πάφος Κύπρου, Β' 321.
 Πολέμων Α', Πόντος καὶ Βόσπορος,
 Β' 12.
 Πολέμων Β', Πόντος, Β' 13.
 (Σαρβάνισσα Πόντου), Β' 9.
 (Δαλασσίς Κιλικίας), Β' 292.
 Πολέμων Α', Ὀλβη, Β' 300.
 Πολέμων Β', Ὀλβη, Β' 300.
 Πράξιππος, Λάπαθος Κύπρου, Β' 320.

- Πριαπάτιος ἢ Φραπάτης, Παρθία, Β' 427.
 Προυσίας Α', Βιθυνία, Β' 37.
 Προυσίας Β', Βιθυνία, Β' 37.
 Πτολεμαῖος Α', Σωτήρ, Β' 456 κ. ἐξ.
 (Πάφος Κύπρου), Β' 322.
 Πτολεμαῖος Β', Φιλάδελφος, Β' 457
 (Σιδών), Β' 394.
 (Τύρος), Β' 398.
 (Ἄκη Πτολεμαῖς), Β' 400.
 (Ἰόπη), Β' 402.
 (Γάζα), Β' 407.
 Πτολεμαῖος Γ', Εὐεργέτης, Β' 459.
 (Σιδών), Β' 394.
 (Τύρος), Β' 398.
 (Ἰόπη), Β' 402.
 (Γάζα), Ε' 407.
 Πτολεμαῖος Δ', Φιλοπάτωρ, Β' 460.
 (Σιδών), Β' 394.
 (Τύρος), Β' 398.
 (Ἄκη Πτολεμαῖς), Β' 400.
 Πτολεμαῖος Ε', Ἐπιφάνης, Β' 460.
 (Μάραθος), Β' 391.
 (Τρίπολις), Β' 396.
 Πτολεμαῖος Σ', Φιλομήτωρ, Β' 461.
 Πτολεμαῖος Ζ', Εὐπάτωρ, Β' 462.
 Πτολεμαῖος Η', Εὐεργέτης Β' Φύ-
 σκων, Β' 462.
 Πτολεμαῖος Θ', Φιλοπάτωρ Β'
 Νέος, Β' 463.
 Πτολεμαῖος Ι', Σωτήρ Β' Λάθυρος,
 Β' 463.
 Πτολεμαῖος Ἀπίων, Β' 463.
 Πτολεμαῖος ΙΑ', Ἀλέξανδρος Α',
 Β' 463.
 Πτολεμαῖος ΙΒ', Ἀλέξανδρος Β',
 Β' 463.
 Πτολεμαῖος ΙΓ'. Νέος Διόνυσος,
 Αὐλητής, Β' 463.
 (Ἀσκαλὼν), Β' 405.
 Πτολεμαῖος βασιλεὺς Κύπρου, Β' 463.
 Πτολεμαῖος ΙΕ', Αἰγύπτου, Β' 464.
 Πτολεμαῖος ΙΣ', Καισαρίων, Β' 464.
 Πτολεμαῖος Μεμναίου υἱός, Χαλ-
 κιδηνή, Β' 360.
 Πτολεμαῖος Ἰόβα Β' υἱός, Μαυρι-
 τανία, Β' 506.
 Πυθαγόρης, Ἰωνία, Β' 139.
 Πυθοδώρις, Πόντος, Β' 12.
 Πυλαιμένης, Παφλαγονία, Β' 22.
 Πυμιάθων, Κίτιον Κύπρου, Β' 319.
 Πύρρος Ἡπείρου, 404.
 (Μακεδονία), 299.

Ρ.

 Ραδαμσάδης, Κιμμέριος Βόσπορος,
 Β' 14.
 Ραισκούπορις, Θράκη, 360.
 Ραισκούπορις Α' — Ζ', Κιμμέριος
 Βόσπορος, Β' 14.
 Ρανζαβάλας, Ἰνδία, Β' 453.
 Ροιμητάλκης Α' — Γ', Θράκη, 360.
 Ροιμητάλκης, Κιμμέριος Βόσπορος,
 Β' 14.

Σ.

 Σαδάλης Θράκη, 359.
 Σαδυάττης (;), Λυδία, Β' 189.
 Σάλας (;), Κύπρος, Β' 326.
 Σαλώμη Ἰουδαία, Β' 412.
 Σάμης, Ἀρμενία (;), Β' 340.
 Σαναβάρης, Παρθία, Ε' 431.
 Σαναβάρης, Ἰνδία, Β' 431 καὶ 454.
 Σαράτοκος, Θράκη, 355.
 Σαρίας Σκυθία, 363.
 ΣΑΣΣΑΝΙΔΑΙ, Β' 433.
 Σάτυρος (;), Τύραννος Ἡρακλείας,
 Β' 27.

Σαύμακος, Σκυθία, 363.
 Σαυρομάτης Β' — Ε', Κιμμέριος
 Βόσπορος, Β' 14.
 Σεκαϊλάτ, γυνή Ἀρέτου Δ', Ναβα-
 ταία, Β' 416.
 Σεκιλάθ, γυνή Μάλχου Γ', Ναβα-
 ταία, Β' 416.
 Σεκιλάθ, γυνή Ζάβελ, Ναβαταία, Β'
 416.
 Σέλευκος Α', Συρίας, Β' 341.
 Σέλευκος Β', Συρίας, Β' 344.
 Σέλευκος Γ', Συρίας, Β' 345.
 Σέλευκος Δ', Συρίας, Β' 346.
 Σέλευκος Ε', Συρίας, Β' 354.
 Σέλευκος Σ', Συρίας, Β' 356.
 Σεύθης Α', Θράκη, 353.
 Σεύθης Γ', Θράκη, 356.
 Σιδκιμελέκ, Λάπαθος Κύπρου, Β'
 320.
 Σίλανος Ἀκράγαντος, 164.
 Σιμός, τετράρχης Θεσσαλίας, 377.
 Σίμων Μακκαβαῖος, Ἰουδαία, Β' 408.
 Σίμων Νασί, Ἰουδαία, Β' 413.
 Σίμων Βαρκοχάβ, Ἰουδαία, Β' 413.
 Σινατρούκης, Παρθία, Β' 427.
 Σκίλουρος, Σκυθία, 363.
 Σκοστόκης, Θράκη, 356.
 Σκοστόκης Β', Θράκη, 357.
 Σπαλαχόρης, Ἰνδία, Β' 454.
 Σπαλιρίσης, Ἰνδία, Β' 454.
 Σπαλύρις, Ἰνδία, Β' 454.
 Σπαράδοκος, Θράκη, 353.
 Σπάρτοκος, Κιμμέριος Βόσπορος,
 Β' 13.
 Σπιθριδάτης σατράπης, Ἰωνία, Β'
 140.
 Στάσανδρος, Πάφος Κύπρου, Β' 322.
 Στασιράτης (;), Σόλοι Κιλικίας, Β'
 326.
 Στασίοικος, Κούριον Κύπρου, Β' 319.

Στασίοικος, Μάριον Κύπρου, Β' 321.
 Στράτων Ἀκράγαντος, 164.
 Στράτων Α' καὶ Β', Βακτρία, Β'
 448.
 Σύγγης, Κιμμέριος Βόσπορος, Β' 14.
 Σωφύτης Βακτρία, Β' 442.

Τ.

Τάρκαμος(;), Ταρσός, Β' 307.
 Ταρκονδίμοτος Α', Κιλικία, 314.
 Τειράνης, Κιμμέριος Βόσπορος, Β' 14.
 Τεισίφονος Φερών, 389.
 Τήλεφος Βακτρίας, Β' 451.
 Τήρης Β', Θράκη, 354.
 Τιγράνης Α', Β' καὶ Γ', Ἀρμενία,
 Β' 339—340.
 Τιγράνης, Συρία, Β' 358.
 Τίμαρχος, Συρία, Β' 349.
 Τιμόθεος, τύραννος Ἡρακλείας, Β' 28.
 Τιμόχαρις, Κούριον Κύπρου, Β' 319.
 Τιμόχαρις, Σαλαμίς(;), Κύπρου, Β'
 324.
 Τίραιος, Χαρακηνή, Β' 434.
 Τιρίβαζος σατράπης, Ἰσός, Β' 288.
 Τιρίβαζος σατράπης, Ταρσός, Β' 306.
 Τιριδάτης Α', Παρθία, Β' 426.
 Τιριδάτης Β', Παρθία, Β' 429.
 Trbbôneme (;), Λυκία, Β' 242.
 Τρύφαινα, Πόντος, Β' 13.
 Τρύφων, Συρία, Β' 352.
 Τύμνης, Τέρμυρα Καρίας, Β' 170.

Υ.

Υγιαίνων, Βόσπορος, Β' 12.
 Ὑσπαοσίνης, Χαρακηνή, Β' 434.

Φ.

Φάσπης(;), Περσία, Β' 432.
 Φάνης, Ἀλικαρνασσός(;), Β' 150.
 Φαρζάνης, Κιμμέριος Βόσπορος, Β' 14.

Φαρζόσιος, Σκυθία, 363.
 Φαρνάβαζος σατράπης, Κύζικος, Β' 51.
 (Λάμψακος), Β' 54.
 (Ταρσός), Β' 307.
 Φαρνάκης Α', Πόντος καὶ Βόσπορος, Β' 10.
 Φαρνάκης Β', Πόντος καὶ Βόσπορος Β' 12.
 Φιλέταιρος Περγάμου, Β' 59.
 Φίλιππος Β' Μακεδονίας, 289.
 Φίλιππος Γ' Μακεδονίας, 297.
 Φίλιππος Δ' Μακεδονίας, 297.
 Φίλιππος Ε' Μακεδονίας, 302.
 (Πολυρῆγιον) 599.
 Φίλιππος Συρίας, Β' 357.
 Φιλιστίς, Συράκουσαι, 242.
 Φιλόκυπρος(;), Κύπρος, Β' 326.
 Φιλόξενος Βακτρίας, Β' 450.
 Φιλοπάτωρ Κιλικίας, Β' 314.
 Φιντίας Ἀκράγαντος, 166.

Φλαμινῖνος (Τίτος Κοϊντίος), Μακεδονία (;), 303.
 Φραπαάτης ἢ Πριαπάτιος, Παρθία, Β' 427.
 Φραατάκης, Παρθία, Β' 429.
 Φραάτης Α', —Β', Παρθία, Β' 427.
 Φραάτης Γ', Παρθία Β' 428.
 Φραάτης Δ', Παρθία Β' 429.

x.

Χαράσπης, Χαρακηνή (;) Β' 434.
 Cherôé (;), Λυκία Β', 240 καὶ 242.
 Χοσρόης Παρθίας, Β' 430.
 Χούλδα ἢ Οὐλδα γυνὴ Ἀρέτου Δ', Ναβαταία, Β' 416.

Ω.

᾽Ωισάμης ᾽Αρμενίας (;) Β' 340.
 ᾽Ωραδαλτίς, Βιθυνία, Β' 33.

ΣΥΛΛΑΒΟΣ Γ'.

ΑΕΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΟΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

(Ἴδε Εἰσαγωγῆς, § 13).

(α) ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ

Α. ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ, Νίκαια, Β' 34. ΑΓΑΘΟΔΑΙΜΩΝ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 468. ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΟΣ, Συράκουσαι, 237 ΑΓΑΘΟΣ ΗΡΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΣ, Ἀδριανοῦ Θῆραι, Β' 41. ΑΓΑΘΥΡΝΟΣ, Τυνδαρίς, 248. ΑΓΙΑ ΙΕΡΑ ΣΕΒΑΣΜΙΑ, Δαμασκός, Β' 379. ΑΓΝΟΣ, Τῆμνος, Β' 90. ΑΓΡΕΥΣ, Κέρκυρα, 410. ΑΓΩΝ ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΟΣ, Τύανα, Β' 337. ΑΓΩΝΕΣ ΙΕΡΟΙ, Νίκαια, Β' 34. ΑΓΩ[ΝΕΣ] ΙΣΟΠΥΘΙΑ, Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 209. ΑΓΩΝΟΘΕΣΙΑ, Θεσσαλονίκη, 311, Γόρδος Ἰουλία, Β' 195. ΑΔΕΛΦΩΝ, Πτολεμαῖος, Β', Β' 458. ΑΔΡΑΝΟΥ, Μαμερτίνοι, 211. ΑΔΡΙΑΝΑ, Μαγνησία Σιπύλου, Β' 199, Θυάτειρα, Β' 197. ΑΔΡΙΑΝΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ, Σύνναδα, Β' 231. ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ, Ἀνάζαρβος, Β' 283.	ΑΖΙΟΤΤΗΝΟΣ, Σάιτται, Β' 202. ΑΘΑΝΑ, Ἡράκλεια Λευκανίας, 92. ΑΘΑΝΑΣ ΑΛΕΑΣ, Τεγέα 567. ΑΘΕ Ο ΔΕΜΟΣ, Ἀθῆναι, 468, 471. ΑΘΗ, Κρανάη, 545. ΑΘΗΝΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 466. ΑΘΗΝΑ ΑΡΕΑ, Ἐφεσος, 111. ΑΘΗΝΑ ΣΕΒΑΣΤ[ΟΥ], Ἀλεξάνδρεια, Β' 466. ΑΘΗΝΑΣ ΑΡΕΙΑΣ, Πέργαμον, Β' 65. ΑΘΗΝΑΣ ΙΛΙΑΔΟΣ, Ἴλιον, Β' 77. ΑΘΗΝΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ, Πέργαμον, Β' 65. ΑΘΛΑ, Συράκουσαι, 233. ΑΘΡΟ, Ἰνδία, Β' 453. ΑΘΥΜΒΡΟΣ, Νύσα Λυδίας, Β' 201. ΑΙΑΣ, Λοκροὶ Ὀπούντιοι, 422. ΑΙΜΟΣ, Νικόπολις Ἰστρου, 346. ΑΙΝΕΑΣ, Αἴνεια, 281. ΑΙΣΑΡΟΣ, Κρότων 127. ΑΙΣΗΠΟΣ, Κύζικος, Β' 53. ΑΙΩΝ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 469. ΑΚΡΑΓΑΣ, Ἀκράγας, 161. ΑΚΤΙΑ, Νικόπολις Ἡπείρου, 403, Νεοκαισάρεια, Β' 8. ΑΚΤΙΑ ΔΟΥΣΑΡΙΑ, Βόστρα, Β' 416.
--	---

- ΑΚΤΙΑ ΚΑΙΣΑΡΙΑ, Τύρος, Β' 399.
 ΑΚΤΙΑ ΚΟΜ[ΟΔΕΙΑ], Τύρος, Β' 399.
 ΑΚΤΙΑ ΠΥΘΙΑ, Θεσσαλονίκη, 311· Πέρινθος, 341· Ἱερὰ πόλις Φρυγίας, Β' 221· Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 330.
 ΑΚΤΙΑ ΠΥΘΙΑ ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΑ, Νικομήδεια, Β' 35.
 ΑΚΤΙΑΣ, Ἀνακτόριον, 413.
 ΑΚΤΙΟ, ΑΚΤΙΟΥ, Ἀνακτόριον, 413.
 ΑΛΑΙΣΙΝΩΝ ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΝ, Ἀλαισα, 168.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Βυζάντιον, 341, Ὀδυσσός, 347· Φεραί, 389· Μαγνήσια Σιπύλου, Β' 199.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΠΥΘΙΑ, Φιλippόπολις Θράκης, 362.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ, Πτολεμαῖος, Α', Β' 456.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΣ, Φεραί, 389.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙ, Φιλippόπολις, 362.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ, Νίκαια, Β' 34.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Σαγαλασσός, Β' 271.
 ΑΛΕΞΑ[ΝΔΡΟΣ] ΚΤΙΣ[ΤΗΣ], Ἀπολλώνια Πισιδίας, Β' 266.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, Μακεδονία, 309.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Ἀγαθοκλῆς Βακτρίας, Β' 443.
 ΑΛΕΟΣ, Τεγέα, 567.
 ΑΛΕΥΑ[Σ], Λάρισσα Θεσσαλίας, 377.
 ΑΛΚΑ, Κέρκυρα, 409.
 ΑΛΚΑΙΟΣ, Μυτιλήνη, Β' 98.
 ΑΛΚΟΣ, Μοργατίνη, 213.
 ΑΛΥΣ, Ταύριον, Β' 332.
 ΑΜΒΡΟΣΙΕ ΠΕΤΡΕ, Τύρος, Β' 399.
 ΑΜΕΝΑΝΟΣ, Κατάνη, 199.
 ΑΜΜΩΝ, Πιτάνη, Β' 67.
 ΑΜΦΙΚΤΙΟΝΩΝ, Δελφοί, 429.
 ΑΝΑΚΡΕΩΝ, Τέως, Β' 135.
 ΑΝΔΡΟΚΛΟΣ, Ἐφεσος, Β' 111.
 ΑΝΕΘΗΚΕ, Ἀχαΐα, 528· Κρητεία Φλαβιόπολις, Β' 34· Κίος Β' 32· Ἀδραμύτειον, Β' 140· Κύμη, Β' 87· Σμύρνη, Β' 130· Ἀφροδισίας, Β' 154· Ὑδρηλα, Β' 171· Μύλασσα, Β' 164· Ἀνίνητος, Β' 193· Ἀλία, Β' 211· Ἀττουδα, Β' 214· Βροῦζος, Β' 216· Κολοσσαί, Β' 224· Διονυσόπολις, Β' 217· Λαοδίκεια Φρυγίας, Β' 225· Ὀτρώιον, Β' 229.
 ΑΝΚΑΙΟΣ, Σάμος, Β' 144.
 ΑΝΝΑ, Γάβαλα, Β' 374.
 ΑΝΤΙΝΟΟΝ ΗΡΩΑ ΠΡΟΠΟΛΟΙ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ ΙΕΡΕΥΣ ΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ, Δελφοί, 430.
 ΑΝΤΙΝΟΟΝ ΘΕΟΝ Η ΠΑΤΡΙΣ, Βιθύνιον, Β' 26.
 ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ, Καλχηδών, Β' 30· Κύζικος, Β' 53.
 ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΙΑΚΧΟΣ, Ἀδραμύτειον, Β' 140.
 ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΗΡΩΟΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΑΝΤΙΝΩΙ ΗΡΩΙ, Τίον, Β' 37.
 ΑΝΤΙΝΩΙ ΗΡΩΙ ΚΙΑΝΙΟΙΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ, Κίος, Β' 32.
 ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, Ἀγαθοκλῆς Βακτρίας, Β' 444.
 ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ, Κύζικος, Β' 46.
 ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ ΣΕΒΑΣΤΑ, Βυζάντιον, 341.
 ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΑ, Μαγνήσια Σιπύλου, Β' 199.
 ΑΝΧΕΙΣΗΣ, Ἰλιον, Β' 77.

- ΑΝΧΙΑΛΟΣ, Ἀγχιάλος, 348· Ἀγ-
χιάλη(;) Κιλικίας, Β' 288.
ΑΞΟΣ, Ἐρυθραί, Β' 111.
ΑΠΑΛΑ, Φιλαδέλφεια Δεκαπόλεως,
Β' 384.
ΑΠΟΛΛΩΝ, Μεταπόντιον, 101·
Ἀδρανον, 160· Κατάνη, 194.
ΑΠΟΛΛΩΝ ΑΚΤΙΟΣ, Ἀλεξάν-
δρεια, Β' 466.
ΑΠΟΛΛΩΝ ΕΜΒΑΣΙΟΣ, Ἐφε-
σος, Β' 111.
ΑΠΟΛΛΩΝ ΗΛΙΟΣ, Τράλλεις, Β'
205.
ΑΠΟΛΛΩΝ ΛΕΥΚΑΤΗΣ, Νικό-
πολις Ἡπείρου, 403.
ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΥΘΙΟΣ, Ἀλεξάν-
δρεια, Β' 466.
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, Ταυρομένιον, 248·
Ἀπολλωνία Μακ., 270· Νικό-
πολις Ἡπείρου, 403.
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΑΚΤΑΙΟΥ, Πάριον,
Β' 57.
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΙΜΙΘΕΩΣ, Ἀλε-
ξάνδρεια Τρώας, Β' 73.
ΑΡΑΒΙΑ, Βόστρα, Β' 416.
ΑΡΑΕΙΧΡΟ, Ἰνδία, Β' 453.
ΑΡΓΟΝΑΥΤ, Σιδών, Β' 395.
ΑΡΓΥΡΟΣ, Παυταλία, 361.
ΑΡΓΩ, Μάγνητες Θεσ., 379· Μα-
γνησία Ἰωνίας, Β' 121.
ΑΡΔΟΧΡΟ, Ἰνδία, Β' 453.
ΑΡΕΘΟΣΑ, Συρακοῦσαι, 233.
ΑΡΕΟΣ, Μαμερτίνοι, 211.
ΑΡΙΣΤΗ, Μεταπόντιον, 101.
ΑΡΙΣΤΟΙ ΜΕΓΙΣΤΟΙ, Νίκαια, Β' 34.
ΑΡΙΧΟ, Ὀλβία, 342.
ΑΡΚΑΣ, Φενεός, 569.
ΑΡΜΕΝΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
ΑΡΠΩΚΡΑΤΗΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β'
468.
ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, Νακόλεια, Β' 228.
ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΠΕΡΓΑΙΑΣ, Πέρ-
γη, Β' 258· Ἀνδηδα, Β' 266.
ΑΡΤΕΜΙΣ, Μητρόπολις Ἴων., Β'
124· Ἀλάβανδα, Β' 149· Γέ-
ρασα, Β' 383.
ΑΡΤΕΜΙΣ ΑΣΤΥΡΗΝΗ, Ἀνταν-
δρος, Β' 41.
ΑΡΤΕΜΙΣ ΕΦΕΣΙΑ, Ἐφεσος, Β'
111.
ΑΡΤΕΜΙΣ ΚΛΑΡΙΑ, Κολοφών, Β'
120.
ΑΡΤΕΜΙΣ ΤΥΧΗ, Γέρασα, Β' 383,
ΑΡΧ ἢ ARC, Ἀλαισα, 168.
ΑΡΧΑΓΕΤΑΣ, Ἀλαισα, 168· Ταυ-
ρομένιον, 246.
ΑΡΧΕΔΑΜΙΣ ΘΕΑ, Μυτιλήνη,
Β' 98.
ΑΡΧΗΓΕΤΗΣ, Ἱεράπολις, Φρυγίας,
Β' 221.
ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ, Ἴδε Σύλλαξον Ε'.
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ, Ἀντιόχεια Συρ.,
Β' 370.
ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΝΕΘΗΚΕ, Κρητεία,
Β' 34.
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ, Ζηνόδωρος, Β' 381.
ΑΣΙ..., Λευκανία, 114.
ΑΣΙΝΙΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΡΩ-
ΜΑΙΩΝ, Ἀταρνεύς, Β' 43.
ΑΣ. ΙΤ., ΚΔ. ἢ ΙΒ, Κρήτη, 576.
ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ, Τύρος, Β' 399.
ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ ΣΩΤΗΡΕΙΑ, Ἀγκυ-
ρα Γαλατίας, Β' 330.
ΑΣΚΛΗΠΙΑ, Νίκαια, Β' 34.
ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΑ, Ἐπίδαυρος, 550·
Λαοδικεα Φρυγίας, Β' 225.
ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ, Τίον, Β' 37· Κῶς,
Β' 174.
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΑΣ, Πέρ-
γαμον, Β' 65.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Πέρ-
γαμον, Β' 65· Κῶς, Β' 174.
ΑΣΚΛΗΠΙΩ ΣΩΤΗΡΙ, Νίκαια,
Β' 34.
ΑΣ[ΣΑΡΙΑ] Δ, Ξ, ἢ Η, Λακεδαί-
μων, 545.
ΑΣΣΑΡΙΟΝ, Χίος, Β' 141.
ΑΣΣΙΝΟΣ, Νάξος, 634.
ΑΣΤΡΑΙΟΣ, Μητρόπολις Ἰων., Β'
124.
ΑΣΤΥΡΗΝΗ, Ἄντανδρος, Β' 41.
ΑΣΥΛΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, Ἐφε-
σος, Β' 104.
ΑΣΩΠΟΣ, Τάναγρα, 443.
ΑΤΤΑΛΗΑ, Ἀφροδισίας, Β' 154.
ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ, Νίκαια, Β' 34·
Θυάτεια, Β' 197· Κάδοι, Β'
222· Πέργη, Β' 258.
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Νικό-
πολις Ἡπείρου, 403.
ΑΥΛΑΙΤΗΣ, Μαγνησία Ἰων., Β' 121.
ΑΥΛΙΝΔΗΝΟΣ, Κερέταπα, Β' 223.
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ, Ἀλεξάνδρεια, Β'
469.
ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
ΑΦΡΟΔΕΙΤΗ Ἰλιον, Β' 77.
ΑΦΡΟ[ΔΕΙΤΗ] ΜΗΛΕΙΑ, Μαγνη-
σία Ἰων., Β' 121.
ΑΧΕΛΟΙΟ ΑΕΘΛΟΝ, Μεταπόν-
τιον, 100, 101.
ΑΧΙΛΛΕΥΣ, Θεσσαλία, 391.

Β.

ΒΑΛΑΝΗΟΥ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 469.
ΒΑΣΙΛΑ, Κολοφών(ι), Β' 119.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΙΔΑΣ, Πρυμνησός,
Β' 229.
ΒΑΣΙΛΕ[ΥΣ] ΜΙΘΡΑΔΑΤΗΣ, Ἀ-
θῆναι, 470 καὶ 480.

ΒΕΤΟΥΡΙΟΣ ΤΟΙΣ ΑΡΚΑΣΙ,
Ἀρκαδία, 558.
ΒΙΑΣ, Πριήνη, Β' 129.
ΒΙΖΑΓΟ, Ἰνδία, Β' 453.
ΒΙΛΛΑΙΟΣ, Τίον, Β' 37.
ΒΙΛΛΕΟΣ, Κρητεία, Β' 34.
ΒΙΣΙΔΙΜΗΛΗ, Αἰθιοπία, Β' 474.
ΒΟΔΔΟ, ΒΟΥΔΔΟ, Ἰνδία, Β' 453.
ΒΟΡΕΙΤΗΝΗ, Ἀττάλεια Λυδίας,
Β' 194· Θυάτεια, Β' 197.
ΒΟΤΡΥΣ, Παυταλία, 361.
ΒΟΥΛΗ, Μῆλος, 622· Ἀντιόχεια
Μαιάνδ. Καρίας, Β' 152· Τάβα,
Β' 168· Ἀλία, Β' 211· Ἀππία,
Β' 214· Ἀττουδα, Β' 214· Κί-
βυρα, Β' 223· Δοκίμιον, Β' 218·
Εὐκαρπία, Β' 219· Ἱεράπολις,
Β' 221· Λαοδίκεια, Β' 225·
Πέλται, Β' 229· Πρυμνησός, Β'
229· Σεβαστή, Β' 230· Σύναος,
Β' 231· Σύναδα, Β' 231· Τι-
βερίοπολις, Β' 232· Σαγαλασσός,
271 κτλ. Ἴδε καὶ ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ.
ΒΥΙΑΣ, Βυζάντιον, 340.
ΒΩΚΑΡΟΣ(ι) (γράφμ. Κυπρ.), Πά-
φος Κύπρου, Β' 321.

Γ.

ΓΑΛΛΟΣ(ι) Φιλομήλιον, Β' 234.
ΓΕΛΑΣ, Γέλα, 172.
ΓΕΡΟΥΣΙΑ, Αἰζανοί, Β' 210· Ἱε-
ράπολις, Φρυγ., Β' 221· Τιβερίο-
πολις, Β' 232.
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Και-
σάρεια Βιθυν., Β' 30.
ΓΕΡΟΝΤΩΝ, Λακεδαίμων, 545.
ΓΕΥΔΟΣ, Νίκαια, Β' 34.
ΓΛΑΥΚΟΣ, Ἱεροκαيسάρεια Λυδ., Β'
198· Εὐμένηα Φρυγ., Β' 219.

ΓΛΥΚΩΝ, Ἀβώνου Τεῖχος, Β' 16
 ΓΟΡΔΙΑΝΗ ΟΥΕΛΕΡΙΑΝΑ ΟΙ-
 ΚΟΥΜΕΝΙΚΑ, Ἀφροδισίας, Β'
 154.
 ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΤΟ ΠΑΙΜΑ, Γόρ-
 τυνα, 354 καὶ 586.
 ΓΟΡΤΥΣ, Κρήτη, 576· Γόρτυνα,
 586.
 ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑ, Ἀνάζαρος, Β'
 283· Κολύβρασος Β' 290· Σύε-
 δρα, Β' 304.

Δ.

ΔΑΜΑΤΗΡ, Ἔννα, 180.
 ΔΑΜΑΤΗΡ, Μεταπόντιον, 101.
 ΔΑΜΝΕΥΣ, Μύρινα Αἰολ., Β' 90.
 ΔΑΡΔΑΝΟΣ, Ἴλιον, Β' 77.
 ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ ΚΥΡΙΟΥ, Ἀλεξάν-
 δρεια, Β' 465.
 ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟΣ, Κύ-
 προς, Β' 327· Καισάρεια Καπ-
 παδ., Β' 335· Ἀντιόχεια Συρ.,
 Β' 370.
 ΔΗΜΗΤΕΡ (οὐτω), Ἀλεξάνδρεια,
 Β' 466.
 ΔΗΜΗΤΡΕΙΑ, Νικομήδεια, Β' 35.
 ΔΗΜΗΤΡΙΑ, Ταρσός, Β' 312.
 ΔΗΜΟΣ, Μήλος, 622· Ἀντιόχεια
 Μαιάνδρου, Β' 152· Ἀρπασα, Β'
 153· Σεβαστόπολις, Β' 166· Τά-
 βα, Β' 168· Τραπεζόπολις, Β'
 170· Ἀνίνης, Β' 193· Ἀπολ-
 λωνίς, Β' 194· Βαγές, Β' 195·
 Δαλδής, Β' 196· Διός Ἱερόν, Β'
 196· Ἱεροκαισάρεια, Β' 198·
 Μαιονίς, Β' 199· Μοστηνοί, Β'
 201· Φιλαδέλφεια, Β' 207· Σαίτ-
 ται, Β' 202·—Αἰζανοί, Β' 210·
 Ἀλία, Β' 211· Ἀττουδα, Β' 214·

Βλαύνδος, Β' 215· Κάδοι, Β' 222·
 Κερέταπα, Β' 223· Κίβερα, Β'
 223· Κολοσσαί, Β' 224· Κοτί-
 αιον, Β' 225· Διονυσόπολις, Β'
 217· Δοκίμιον, Β' 218· Εὐκαρ-
 πία, Β' 219· Εὐμένεια, Β' 219·
 Γριμένου Θύραι, Β' 216· Ἱεράπο-
 λις, Β' 221· Ἰργάλεια, Β' 233·
 Λαοδίχεια, Β' 225· Φιλομήλιον,
 Β' 234· Πρύμνησος, Β' 229·
 Σάλα, Β' 230· Σειβλία, Β' 230·
 Στεκτόριον, Β' 231· Σύναος, Β'
 231· Συναδά, Β' 231· Τεμένου
 Θύραι, Β' 232· Τιβεριοπόλις, Β'
 232· Σαγαλασσός, Β' 271 κτλ.
 ΔΗΜΟΣ ΡΩΜΑΙΩΝ, Ἀλεξάν-
 δρεια, Β' 470.
 ΔΗΜΟΥ ΓΑΖΑΙΩΝ, Γάζα, Β' 406
 ΔΙΑ ΒΙΟΥ (στρατηγός), Σμύρνη,
 Β' 130.
 ΔΙΑ ΙΔΑΙΩΝ, Ἴλιον, Β' 77.
 ΔΙΑ ΟΛΥΜΠΙΩΝ, Προῦσα Ὀλύμ-
 που, Β' 36.
 ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ, Ἐφεσος, Β' 111·
 Ρόδος, Β' 184.
 ΔΙΔΥΜΕΙΑ, Μίλητος, Β' 128.
 ΔΙΔΥΜΕΥΣ, Μίλητος, Β' 128.
 ΔΙΔΩ, Τύρος, Β' 399.
 ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, Ἀλεξάνδρεια, Β'
 470.
 ΔΙΚΤΥΝΝΑ ΚΡΗΤΩΝ, Κρήτη, 576
 ΔΙΚΤΥΝΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, Κρήτη,
 576.
 ΔΙΟ ἢ Δ (= Διῶβολον), Κόρινθος,
 499 καὶ 500.
 ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Ἀγαθο-
 κλῆς Βακτρίας, Β' 444· Ἀντί-
 μαχος Βακτρίας, Β' 444.
 ΔΙΟΚΛΗΣ ΤΟ ΔΕΥ καὶ ΤΟ ΤΡΙ,
 Ἀθήναι, 479.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ, Ἀδανα, Β' 282.
 ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΠΥΘΙΑ, Νίκαια, Β' 34.
 ΔΙΟΝΥΣΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ, Νίκαια, Β' 34.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ, Νύσα Λυδ., Β' 202.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Τιον, Β' 37.
 ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Μαρώ-
 νεια, 319.
 ΔΙΟΣ, Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, 133.
 ΔΙΟΣ ΑΓΙΟΥ, Τρίπολις Φοινίκης, Β' 396.
 ΔΙΟΣ ΑΓΟΡΑΙΟΥ, Νίκαια, Β' 34.
 ΔΙΟΣ ΓΟΝΑΙΟΥ, Τράλλεις, Β' 205.
 ΔΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ, Συράκουσαι, 235.
 ΔΙΟΣ ΕΛΛΑΝΙΟΥ, Συράκουσαι, 236.
 ΔΙΟΣ ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ ἢ ΚΑΤΕ-
 ΒΑΤΟΥ, Κύρρος, Β' 367.
 ΔΙΟΣ ΛΑΡΑΣΙΟΥ, Τράλλεις, Β' 205.
 ΔΙΟΣ ΛΙΤΑΙΟΥ, Νίκαια, Β' 34.
 ΔΙΟΣ ΜΕΣ, Μαμερτίνοι, 211.
 ΔΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ, Ἰππώνιον, 113.
 Ἀλεξάνδρεια, Β' 466.
 ΔΙ[ΟΣ] ΣΟΛΥΜΑΙΩ[Σ], Τερμη-
 σός, 274.
 ΔΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, Ἀκράγας, 167.
 ΔΙΟΣ ΤΑΡΣΕΩΝ, Ταρσός, Β' 312.
 ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ, Τάρας, 73.
 ΔΙΧΑΛΚΟΝ, Χίος, Β' 141.
 ΔΙΩΝΟΣ, Ζάκυνθος, 536.
 ΔΟΓΜΑΤΙ ΣΥΝΓΚΛΗΤΟΥ, Λαο-
 δίκεια Φρυγίας, Β' 225.
 ΔΟΚΙΜΟΣ, Δοκίμιον, Β' 218.
 ΔΟΥΣΑΡΙΑ, Ἀδρα, Β' 416· Βό-
 στρα. Β' 416.
 ΔΡΑΧΜΑ, Βυζάντιον, 339.

ΔΡΑΧΜΗ, Μήλος, 622· Ἐφεσος, Β' 111.
 ΔΥΝΑΜΙΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΔΥΩ ΑΣΣΑΡΙΑ, Χίος, Β' 141.
 ΔΩΡΕΑ, Σίδη, Β' 260· Αἰγαί, Β' 282· Μόψος, Β' 298.
 ΔΩΡΕΑ ΣΙΤΟΥ, Ταρσός, Β' 312.

Ε.

Ε (τὸ ἐν Δελφοῖς ΕΙ), Δελφοί, 427.
 Ε (= ἡμιώβολον), Μαντίνεια, 563·
 Παλλάντιον, 566· Τεγέα, 567.
 ΕΕΕ (= τριημιώβολον), Ἡραία, 559·
 Τεγέα, 567.
 ΕΒΡΟΣ, Φιλιππόπολις Θράκ., 362.
 ΕΓ ΔΙΔΥΜΩΝ ΙΕΡΗ, Μίλητος, Β' 166.
 ΕΘΝΑΡΧΟΥ ΗΡΩΔΟΥ, Ἡρώδης
 Ἀρχέλαος, Β' 411.
 ΕΙΛΟΣ, Ἰλιον, 77.
 ΕΙΡΗΝΗ, Νύσα, Β' 201· Ἀλε-
 ξάνδρεια, Β' 470.
 ΕΙΡΗΝΗ ΛΟΚΡΩΝ, Λοκροὶ Ἐπι-
 ζεφύριοι, 131.
 ΕΙΡΗΝΗ ΣΕΒΑΣΤΗ, Μαγνησία
 Σιπύλου, Β' 199.
 ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, Καισά-
 ρεια Καππαδοκίας, Β' 335.
 ΕΙΣΙΣ ΣΥΡΙΩΝ, Σύρος, 629.
 ΕΙΩ, Γάζα, Β' 406.
 ΕΙΩΝΩΝ, Τέως, Β' 133.
 ΕΚΤΩΡ, Ἰλιον, Β' 77.
 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, Θεσσαλονίκη, 311·
 Κέρκυρα, 409· Κύζικος, Β' 50.
 ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ, Μεταπόντιον, Β'
 102.
 ΕΛΛΑ[Σ], Λάρισα Θεσσαλ., 376 καὶ
 377· Φεραί 389.

ΕΛΠΙΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΕΛΥΨΑ, Ἀσπενδος, Β' 253.
 ΕΜΙΝΑΚΟ, (ἀβέβαιον), 343 καὶ 355
 ΕΝ ΚΟΔΡΙΓΑΙΣ ΟΡΟΙΣ ΚΙΛΙ-
 ΚΩΝ, Ταρσός, Β' 312.
 ΕΝΜΟΝΙΔΕΙΑ, Μαγνησία Σιπύ-
 λου, Β' 199.
 ΗΕΞΑΣ, Ἐγέστα, 179
 ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙ
 ΜΕΝΕΣΘΕΑ ΙΣΟΒΟΥΝΟΝ,
 Ἀφροδισιάς, Β' 154.
 ΕΠΙ ΑΡΧ ΠΡΥΤΑΝΕΙ ΕΠΙΚΡΑ-
 ΤΟΥ Β, Αἰγιάλη Ἀμοργοῦ, 614
 (σημείωσις 1).
 ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΤΟ Β, Βυζάν-
 τιον, 341.
 ΕΠΙΔΗΜΙΑ Β ΣΕΥΗΡΟΥ, Πέριν-
 θος, 341.
 ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
 Μάσταυρα, Β' 200.
 ΕΠΙΝΙΚΕΙΑ, Ταρσός, Β' 312.
 ΕΠΙΝΙΚΕΙΟΣ, Λαοδικεῖα Φρυγίας,
 Β' 225.
 ΕΠΤΑΚΩΜ, Αἴγυπτος, Β' 472.
 ΕΡΙΩΝ, Θέλπουσα, 560.
 ΕΡΜΗΣ ΚΤΙΣΑΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ,
 Ἀμάσεια, Β' 514.
 ΕΡΜΗΣ ΣΥΡΙΩΝ, Σύρος, 629.
 ΕΡΜΟΣ, Κύμη, Β' 87· Τῆμνος, Β'
 90· Σμύρνη, 130· Βάγεις, Β'
 195· Μαγνησία Σιπύλου, Β' 199·
 Σαίτται, Β' 202· Σάρδεις, Β'
 203· Σίλανδος, Β' 204· Τάβα-
 λα, Β' 204· Κάδοι, Β' 222.
 ΕΡΥΚΑΤΙΒ, Ἐρυξ, 182.
 ΕΤΟΥΣ ΙΕΡΟΥ, Καيسάρεια Καπ-
 παδοκίας, Β' 335.
 ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ, Ἀντιό-
 χεια Συρίας, Β' 371.
 ΕΥΓΑΜΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.

ΕΥΘΗΝΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ ΘΕΟΥ, Ἀγαθοκλῆς
 Βακτρίας, Β' 444.
 ΕΥΚΛΕΙΑ, Κέρκυρα, 409.
 ΕΥΝΟΜΙΑ, Γέλα, 176, Κέρκυρα,
 409.
 ΕΥΠΟΣΙΑ ἢ ΕΥΒΟΣΙΑ, Ἱεράπο-
 λης Φρυγίας, Β' 221.
 ΕΥΡΥΜΕΔΟΣΑ, Σελινοῦς, 225.
 ΕΥΡΥΜΕ[ΔΩΝ], Τιμβριάς, Β' 275.
 ΕΥΡ(;) Γόρτυνα, 581.
 ΕΥΡΩΠΗ, Τύρος, Β' 399.
 ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ, Καί-
 σάρεια Καππαδ., Β' 335.
 ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΚΑΙΡΟΙ, Λαοδικεῖα
 Φρυγ., Β' 225.
 ΕΦΕΣΟΣ, Κύζικος καὶ Ἐφεσος,
 Β' 53.
 ΕΦΟΡΩΝ, Λακεδαιμόνων, Β' 544.

F.

ΜΑΝΑΨΑΣ ΠΡΕΪΙΑΣ, Πέργη, Β'
 258.
 ΦΕΛΧΑΝΟΣ, Φαιστός, 605.
 ΦΙΙΣ, Ποσειδωνεία, Β' 105.

Z.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ, Ζάκυνθος, 536.
 ΖΕΥΣ, Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, 131·
 Κῶς, Β' 174· Διὸς Ἱερὸν, Β' 196.
 ΖΕΥΣ ΑΚΡΑΙΟΣ, Σμύρνη, Β' 130.
 ΖΕΥΣ ΑΡΕΙΟΣ, Ἴασος, Β' 158.
 ΖΕΥΣ ΑΣΕΙΣ, Λαοδικεῖα Φρυγ.,
 Β' 225.
 ΖΕΥΣ ΒΟΣΙΟΣ, Ἱεράπολις Φρυγ.,
 Β' 221.
 ΖΕΥΣ ΒΟΥΛΑΙΟΣ, Μυτιλήνη, Β'
 98.

- ΖΕΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ, Αἴτνη, 161·
 Ἀγύριον, 158· Ἀλαισα, 168·
 Συράκουσαι, 236, 237· Μαγνη-
 σία Σιπύλου, Β' 199
 ΖΕΥΣ ΕΛΛΑΝΙΟΣ, Συράκουσαι,
 Β' 236.
 ΖΕΥΣ ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ, Ἀλάβανδα,
 Β' 149.
 ΖΕΥΣ ΕΥΡΩΜΕΥΣ, Εὐρωμος, Β'
 157.
 ΖΕΥΣ ΙΔΑΙΟΣ, Σκῆψις, Β' 81.
 ΖΕΥΣ ΚΑΠΕΤΩΛΙ[ΟΣ], Ἀντιό-
 χεια Μαιάνδρου, 152.
 ΖΕΥΣ ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΣ, Ἀλεξάν-
 δρεια, Β' 466.
 ΖΕΥΣ ΚΑΣΙΟΣ, Κέρκυρα, 410
 Σελεύκεια, Β' 379.
 ΖΕΥΣ ΚΕΛΕΝΕΥΣ, Ἀπάμεια,
 Φρυγίας, Β' 212.
 ΖΕΥΣ ΚΕΡΑΥΝΙΟΣ, Σελεύκεια,
 Β' 379.
 ΖΕΥΣ ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ, Φιλαδέλφεια
 Λυδίας, Β' 207.
 ΖΕΥΣ ΚΡΗΤΑΓΕΝΗΣ, Κρήτη, 575
 ΖΕΥΣ ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ, Λοδίκεια
 Φρυγίας, Β' 225.
 ΖΕΥΣ ΛΑΡΑΣΙΟΣ, Τράλλεις, Β' 205
 ΖΕΥΣ ΛΥΔΙΟΣ, Κίδραμος, Β' 160·
 Σάρδεις, Β' 203.
 ΖΕΥΣ ΜΕΓΑΣ, Αἶγιον, 519.
 ΖΕΥΣ ΜΗΛΙΟΣ, Νίκαια, Β' 34
 ΖΕΥΣ ΝΕΜΕΙΟΣ, Ἀλεξάνδρεια,
 Β' 466.
 ΖΕΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ, Ἐφεσος, Β'
 111· Ἀντιόχεια Μαιάνδρου, Β'
 152· Βριούλα, Β' 195· Μαιονία,
 Β' 199.
 ΖΕΥΣ ΠΑΝΔΗΜΟΣ, Σύνναδα,
 Β' 231.
 ΖΕΥΣ ΠΑΤΡΙΟΣ, Σαίτται, Β' 202
 ΖΕΥΣ ΠΟΤΗΟΣ, Διονυσόπολις
 Φρυγίας, Β' 217.
 ΖΕΥΣ ΣΑΡΑΠΙΣ, Ἀλεξάνδρεια,
 Β' 467.
 ΖΕΥΣ ΣΕΡΑΠΙΣ, Τρίπολις Φρυγ.,
 Β' 233.
 ΖΕΥΣ ΣΟΛΥΜΕΥΣ, Τερμησσός,
 Β' 170.
 ΖΕΥΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, Ἀμαστρις,
 Β' 17.
 ΖΕΥΣ ΣΥΡΓΑΣΤΗΣ, Τίον, Β' 13.
 ΖΕΥΣ ΣΩΤΗΡ, Κύζικος, Β' 53.
 ΖΕΥΣ ΤΡΩΙΟΣ, Ἱεράπολις Φρυγ.,
 Β' 221.
 ΖΕΥΣ ΦΙΛΙΟΣ, Πέργαμον, Β' 65
 ΖΙΒ, Πάνορμος, 218.
 ΖΜΥΡΝΑΙΟΙ ΤΗΝ ΩΡΙΑΝ, Σμύρ-
 νη, Β' 131.
 ΖΜΥΡΝΑΙΩΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ,
 Σμύρνη, Β' 130.
 ΙΣΟΜ, Φώκαια (;) Β' 136.
 Η.
 Η (= Ἡμιωβόλιον), Κόρινθος, 499·
 Κράνιοι, 534.
 ΗΕ (= Ἡμιπεταρτημόριον), Μετα-
 πόντιον, 99.
 ΗΓΕΜΟΝΙΑ, Περπηρήνη, Β' 66.
 ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ, Μαρκεσιανόπολις, 346
 ΗΛΙΑ, Ὀδησσός, 347.
 ΗΛΙΑ ΠΥΘΙΑ, Ἐμισα, Β' 374.
 ΗΛΙΟΣ, Βριούλα, Β' 195· Ἰνδία,
 Β' 453.
 ΗΛΙΟΣ ΣΑΡΑΠΙΣ, Ἀλεξάνδρεια,
 Β' 466, 467.
 ΗΛΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, Τράλλεις, Β'
 205.
 ΗΛΙΟΣ, ΣΕΛΗΝΗ, Τρίπολις Φοι-
 νίκης, Β' 396.

- ΗΛΙΟΣΕΙΡΟΣ, Χαλκίς Βήλου, Β' 367.
 ΗΜΙΟΒΕΛΙΝ, Αἴγιον, 519.
 ΗΜΙΣΥ ΑΣΣΑΡΙΟΝ, Χίος, Β' 141.
 ΗΡΑ, Χαλκίς Εὐβοίας, 453· Ἥλις, 530· Διδς Ἱερὸν, Β' 196.
 ΗΡΑ ΑΡΓΕΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 466.
 ΗΡΑΙΑ, Ἄργος, 546.
 ΗΡΑΚΙΛΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, Τύρος, Β' 399.
 ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΠΥΘΙΑ, Πάρινθος, 341.
 ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, Φιλαδέλφεια Δεκαπόλεως, Β' 384.
 ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ, Ἐφεσος, Β' 111.
 ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΚΤΙΣΤΟΥ, Κίος, Β' 32.
 ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, Θάσος, 336· Θράκη, 359.
 ΗΡΑΣ, Μαγνησία Σιπύλου, Β' 199.
 ΗΡΗΣ, Σάμος, Β' 144.
 ΗΡΟΔΟΤΟΣ, Ἀλικαρνασός, Β' 150.
 ΗΡΩ, Ἀβυδός, Β' 71.
 ΗΡΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΣ, Σάλα, Β' 508.
 Η ΤΟ[ΥΣ] ΚΑΠΟΥΣ ΕΧΟΥΣΑ (;) Τερμησσός, Β' 274.
 ΗΩ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 467.
 Θ.
 ΘΑΡΡΑΓΟΡΑΣ, Μεταπόντιον, 103.
 ΘΑΣΙΟΝ ΗΠΕΙΡΟ, Φίλιπποι, 284 καὶ 335.
 ΘΕΑ ΔΗΜΗΤ[ΗΡ], Νίκαια, Β' 34.
 ΘΕΑ ΗΛΕΑ, Πεσσινοῦς, Β' 331.
 ΘΕΑ ΚΛΑΖΟΜΕΝΗ, Κλαζομεναί, Β' 118.
 ΘΕΑ ΡΩΜΗ, Πέργομον, Β' 65· Σμύρνα, Β' 130· Στρατονίκεια
 Κάριας, Β' 166· Γόρδος Ἰουλία, Β' 195· Ἐρμοκαπηλία, Β' 196·
 Μοστηνοί, Β' 201· Σάρδεις, Β' 203· Ἀκμονία, Β' 210· Αἰζανοί, Β' 210· Ἀμόριον, Β' 211·
 Ἀγκυρα, Β' 209· Σύναδα, Β' 231· Τημένου Θύραι, Β' 231.
 ΘΕΑ ΣΙΒΥΛΛΑ, Ἐρυθραί, Β' 111.
 ΘΕΑ ΥΓΕΙΑ, Νίκαια, Β' 34.
 ΘΕΑΝ ΡΩΜΗΝ, Κιλβιανοί, Β' 198· Μαγνησία Σιπύλου, Β' 199.
 ΘΕΑΣ ΣΥΡΙΑΣ, Ἱερόπολις Κυρρηστικῆς, Β' 366.
 ΘΕΒΗ[ΟΝ], Θῆβαι, 436.
 ΘΕΖΙ, ΘΕΖΛ, ΘΕΖΛΕ (;), Ἐτρούρια, 16.
 ΘΕΜΙΔ, Κωρυκος Κιλ., Β' 292.
 ΘΕΜΙΔΕΣ, Σύεδρα Κιλ., Β' 304.
 ΘΕΜΙΔΟΣ, Ἀσπενδος Παμφυλίας, Β' 253.
 ΘΕΜΙΣ, Παλαιόπολις Πισ., Β' 270.
 ΘΕΟΓΑΜΙΑ, Κώρυκος, Β' 292· Ταρσός, Β' 312.
 ΘΕΟΓΑΜΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ, Νύσα, Β' 201.
 ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΕΠΟΕΙ, Κλαζομεναί, Β' 114.
 ΘΕΟΙ ΑΚΡΑΙΟΙ, Μυτιλήνη, Β' 98.
 ΘΕΟΙ ΣΥΡΙΑΣ, Ἱερόπολις Κυρρηστικῆς, Β' 366.
 ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ, Ἀπολλωνίς, Β' 194· Γόρδος Ἰουλία, Β' 195· Μαγνησία Σιπύλου, Β' 199· Μοστηνοί, Β' 201· Νάκρασα, Β' 201· Ἀγκυρα, Β' 209· Βλαῦνδος, Β' 215.
 ΘΕΟΣ ΑΜΜΩΝ, Μυτιλήνη, Β' 98.
 ΘΕΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ, Νικομήδεια, Β' 35.
 ΘΕΟΣ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, Στρατονί-

κεια Καρίας, Β' 166· Αιζανοί
Φρυγίας, Β' 210.
ΘΕΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ, Ἀξουμης, Β'
474.
ΘΕΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΟΔΗ[ΣΙΤΩΝ],
᾽Οδησσός, 347.
ΘΕΟΥ ΤΡΑ[ΙΑΝΟΥ], Σελινούς Κι-
λικίας, Β' 302.
ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΘΕΟΣ, Μυτιλήνη, Β'
98.
ΘΕΩ ΜΑΡΙΝΩ, Φιλιππόπολις Ἀ-
ραβίας, Β' 418.
ΘΕΩ ΣΩΤΗΡΙ Κ ΘΕΩ ΤΕΛΕΣ-
ΦΟΡΩ, Αἰγαί Κιλ., Β' 282.
ΘΕΩ ΤΕΛΕΣΦΟΡΩ, Νίκαια, Β' 34.
ΘΕΩΝ, Πτολεμαῖος Β', Β' 458.
ΘΕΩΝ ΚΑΒΕΙΡΩΝ ΣΥΡΙΩΝ, Σύ-
ρος, 639.
ΘΗΒΑ, Ἀδραμύτειον, Β' 140.
ΘΗΒΕ (ι), Τύρος, Β' 399.
ΘΗΒΗ ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ, Ἀδρα-
μύτειον, Β' 140.
ΘΗΡΑ, Κέρκυρα, 409.
ΘΗΣΕΑ, Νίκαια, Β' 34.
ΘΥ, Ὀλβία, 342.

I.

ΙΑΣΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Ἰάσος, Β' 158
ΙΑΤΟΝ, Ἰμέρα, 186 καὶ ἐξ.
ΙΔΗ, Σκαμάνδρια, Β' 81· Σκῆψις,
Β' 81.
ΙΕΡΑ ΑΠΗΝΗ, Ἐφεσος, Β' 111.
ΙΕΡΑ ΑΣΥΛΟΣ, ἴδε Σύλλαβον Δ'.
ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, Ἀντιόχεια Μαιάν-
δρου, Β' 152· Ἀφροδισιάς, Β'
154· Βάργασα, Β' 155· Τραπε-
ζόπολις, Β' 170· Βάγισ, Β' 195·
Σαῖτται, Β' 202· Ἀκμονία, Β'
210· Αἰζανοί, Β' 210· Ἀμόριον,

Β' 211· Ἀπάμεια, Φρυγ., Β'
212· Κάδοι, Β' 222· Διονυσό-
πολις, Β' 217· Γριμένου Θύραι,
Β' 216· Ὑργάλεια, Β' 233· Στε-
κτόριον, Β' 231· Τρίπολις, Β' 233.
ΙΕΡΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑ, Ἀντιόχεια
Μαιάνδρου, Β' 152.
ΙΕΡΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ, Ἀδανα, Β'
282.
ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, Ἀλάβανδα,
Β' 149· Ἀντιόχεια Μαιάνδρου,
Β' 152· Ἀφροδισιάς, Β' 154·
Ἀρπασα, Β' 153· Σεβαστόπολις
Καρίας, Β' 166· Στρατονίκεια, Β'
166· Τραπεζόπολις, Β' 170· Ἀ-
κρασός, Β' 193· Ἀπολλωνίς, Β'
194· Ἀπόλλωνος Ἱερόν, Β' 194·
Ἀττάλεια Λυδίας, Β' 194· Αὐ-
ρηλιόπολις, Β' 194· Κιλβιανοί, Β'
198· Δαλδῖς, Β' 196· Γόρδος
Ἰουλία, Β' 195· Ἐρμιοκαπηλία,
Β' 196· Ὑρκανίς, Β' 207· Μαιο-
νία, Β' 199· Μαγνησία Σιπύλου,
Β' 199· Μάσταυρα, Β' 200·
Νάκρασα, Β' 201· Νύσα, Β' 201·
Φιλαδέλφεια, Β' 207· Σαῖτται,
Β' 202· Σάρδεις, Β' 203· Θυά-
τειρα, Β' 197· Τόμαρα, Β' 205·
Τράλλεις, Β' 205.—Αἰζανοί, Β'
210· Ἀμόριον, Β' 211· Ἀγκυρα
Φρυγίας, Β' 209· Βλαῦνδος, Β'
215· Κάδοι, Β' 222· Κίβυρα, Β'
223· Δοκίμιον, Β' 218· Εὐμέ-
νεια, Β' 219· Ἱεράπολις, Β' 221·
Πρύμνησος, Β' 229· Σάλα, Β'
230· Σύναδα, Β' 231· Τημέ-
νου Θύραι, Β' 232· Τιβερίόπολις,
Β' 232· Τρίπολις, Β' 233.
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, Διονυσόπο-
λις Φρυγίας, Β' 217.

ΙΕΡΗ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, Ἱεροκαϊσά-
ρεια, Β' 198. Ὑπαιπα, Β' 206.

ΙΕΡΟΣ, Πέργη, Β' 258. Σίδη, Β'
260.

ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, Ἀφροδισίας, Β'
154. Τάβα, Β' 168. Βάγης, Β'
195. Μαγνησία Σιπύλου, Β' 199.
Τράλλεις, Β' 205.— Ἀκμονία, Β'
210. Αἰζανοί, Β' 210. Κάδοι,
Β' 222.

ΙΕΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΚΟΣ, Ἀνάζαρ-
βος, Β' 283.

ΙΕΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕ-
ΝΙΚΟΣ, Ἀσπενδος, Β' 253.

ΙΘΩΜ, Μεσσήνη, 539.

ΙΛΙΟΝ, ΡΩΜΗ, Ἴλιον, Β' 77.

ΙΜΒΡΑΣΟΣ, Σάμος, Β' 144.

ΙΜΕΡΑ, Ἰμέρα, 185.

Ι. Ο. Μ. Η., Ἡλιόπολις, Β' 380.

ΙΟΛΛΑ, Ἀδραμύτειον, Β' 140.

ΙΟΝΙΟ[Σ], Ἰσσα (;), 397.

ΙΟΥΔΑΙΑΣ ΕΛΛΩΚΥΙΑΣ, Ἰου-
δαία, Β' 414.

ΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΑΝ ΗΡΩΙΔΑ, Μυτι-
λήνη, Β' 98.

ΙΠΠΑΡΙΣ, Καμαρίνα, 192.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ, Νίκαια, Β' 34.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, Κῶς, Β' 174.

ΙΠΠΟΝ ΒΡΟΤΟΠΟΔΑ, Νίκαια,
Β' 34.

ΙΠΠΟΥΡΙΟΣ, Βλαυνδος, Β' 215.

ΙΠΠΟΦΟΡΑΣ, Ἀπολλωνία Πισιδ.,
Β' 266.

ΙΡΥΚΑΤΙΒ, Ἐρυξ, 182.

ΙΣΘΜ[ΙΑ] ΠΥΘΙΑ [ΙΣΟΠΥΘΙΑ],
Νίκαια, Β' 34.

ΙΣΟΠΥΘΙΑ, Ἀγκυρα Γαλατ., Β'
330.

ΙΣΤΙΑΙΑ, Ἰστιαία, 450.

ΙΩΝΩΝ, Ἰωνία, Β' 104.

ΙΩΝΩΝ ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ, Πέριν-
θος, 341.

Κ.

ΚΑΒΕΙΡΙΑ, Θεσσαλονίκη, 311.

ΚΑΒΕΙΡΙΑ ΕΠΙΝΕΙΚΙΑ, Θεσσα-
λονίκη, 311.

ΚΑΒΕΙΡΙΑ ΠΥΘΙΑ, Θεσσαλονίκη,
311.

ΚΑΒΕΙΡΟΣ, Θεσσαλονίκη, 311.

ΚΑΒΗΡΩΝ, Κάβειρα, Β' 7.

ΚΑΒΙΡΩΝ ΣΥΡΙ, Σύρος, 629.

ΚΑΔΜΗ, Πριήνη, Β' 129.

ΚΑΔΜΟΣ, Τύρος, Β' 399.

ΚΑΖΑΝΗΣ, Θεμισώνιον, Β' 220.

ΚΑΙΚΟΣ, Πέργαμον, Β' 65. Στρα-
τονίκηια Καίκου, Β' 69. Ἀκρα-
σος, Β' 193.

ΚΑΙΝΟΝ, Ἀλαισα, 154 καὶ 168.

ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ ΚΡΗΤΕΣ,
Γόρτυνα, 581.

ΚΑΛΕΩΝ, Σμύρνη, Β' 130.

ΚΑΛΛΕΙ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΕΙ, Σμύρνη,
Β' 130.

ΚΑΛΛΙΡΟΑ, Στράτος, 417.

ΚΑΜΑΡΕΙΤΗΣ, Νύσα, Β' 201.

ΚΑΜΑΡΙΝΑ, Καμαρίνα, 192.

ΚΑΜΠΑΝΟΜ, ΗΑΜΠΑΝΟΜ,

ΚΑΠΠΑΝΟΜ, Καπύη, 44.

ΚΑΜΠΑΝΩΝ, Ἐντελλα, 181. Να-
κώνη, 215.

ΚΑΠΕΤΩΛΙΑ, Ἀφροδισίας, Β' 154.

ΚΑΠΡΟΣ, Λαοδίκεια Φρυγ., Β' 225.

ΚΑΡΙΑ, Λαοδίκεια Φρυγ., Β' 225.

ΚΑΡΜΕΙΟΣ, Ἀδριανόπολις Φρυγ.,
Β' 209.

ΚΑΥΣΤΡΟΣ, Ἐφεσος, Β' 104.
Διὸς Ἱερὸν, Β' 196. Ὑπαιπα,
Β' 206.

- ΚΕΛΑΙΝΟΣ, Ἀπάμεια Φρυγίας, Β' 212.
 ΚΕΝΔΡΕΙΣΕΙΑ ΠΥΘΙΑ, Φιλιππόλις Θράκης, 362.
 ΚΕΝΔΡΕΣΙΑ, Νίκαια, Β' 34.
 ΚΕΣΤΡΟΣ, Σαγαλασσός, Β' 271.
 ΚΕΦΑΛΟΣ, Πάλη, 535.
 ΚΗΤΕΙΟΣ, Πέργαμος, Β' 65.
 ΚΙΜΑΡΑ, Ἰμέρα, 185.
 ΚΙΣΣΙΟΣ, Ἀλάβανδα, Β' 149.
 ΚΙΣΣΟΣ, Τόμαρα, Β' 205.
 ΚΛΑΔΕΑΣ, Ἐφεσος, Β' 104.
 ΚΛΑΡΙΟΣ, Κολοφών, Β' 120.
 ΚΟΙΝΑ ΑΣΙΑΣ, Λαοδίκεια Φρυγίας, Β' 225.
 ΚΟΙΝΑ ΠΟΝΤΟΥ, Νεοκαισάρεια, Β' 8.
 ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ, Ἀνάζαρβος, Β' 238· Ταρσός, Β' 312.
 ΚΟΙΝΟΙ καὶ ΚΟΙΝΟΝ ΚΙΛΙΚΙΑΣ, Ταρσός, Β' 312.
 ΚΟΙΝΟΝ, Κυρηναϊκή, Β' 485.
 ΚΟΙΝΟΝ ΑΣΙΑΣ, Σάρδεις, Β' 203.
 ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΩΝ, Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 330.
 ΚΟΙΝΟΝ ΕΦΕΣΙΩΝ, Ἐφεσος, Β' 111.
 ΚΟΙΝΟΝ ΘΕΣΣΑΛΩΝ, Θεσσαλία, 391.
 ΚΟΙΝΟΝ ΘΡΑΚΩΝ, Φιλιππόπολις Θράκης, 362.
 ΚΟΙΝΟΝ ΙΓ ΠΟΛΕΩΝ, Ἰωνία, Β' 103.
 ΚΟΙΝΟΝ ΚΡΗΤΩΝ, Κρήτη, 575· Κυδωνία, 595.
 ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠΡΙΩΝ, Κύπρος, Β' 327.
 ΚΟΙΝΟΝ ΛΑΚΕ[ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ], Λακεδαιμόνων, 544.
 ΚΟΙΝΟΝ ΛΑΛΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΑΤΩΝ, Λαλασσίς, Β' 293.
 ΚΟΙΝΟΝ ΛΕΣΒΙΩΝ, Μυτιλήνη, Β' 98.
 ΚΟΙΝΟΝ ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ, Βάρατα, Β' 277· Δαλίσανδος, Β' 277· Δέρβη, Β' 277· Ὑδη, Β' 279· Ἰλιστρα, Β' 278· Λάρανδα Β' 278· Σαύατρα, Β' 279.
 ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ Μακεδονία, 309.
 ΚΟΙΝΟΝ ΦΟΙΝΙΚΗΣ, Τύρος, Β' 399.
 ΚΟΙΝΟΝ ΦΡΥΓΙΑΣ, Ἀπάμεια, Φρυγίας, Β' 212.
 ΚΟΙΝΟΣ ΣΕΟΥΗΡΙΟΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΟΣ, Καισάρεια Καππαδοκίας, Β' 335.
 ΚΟΙΝΟΣ ΤΩΝ Γ ΕΠΑΡΧΕΙΩΝ, ΙΣΑΥΡΙΑ, ΚΑΡΙΑ, ΛΥΚΑΟΝΙΑ, Ταρσός, Β' 311.
 ΚΟΛΠΟΙ, Μαγνησία Ἰωνίας, Β' 121.
 ΚΟΜΟΔΕΙΑ, Νίκαια, Β' 34· Λαοδίκεια Φρυγίας, Β' 225.
 ΚΟΜΟΔΕΙΟΣ, Ταρσός, Β' 311.
 ΚΟΜΟΔΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΥΤΥΧΕΙ, Νίκαια, Β' 34· Καισάρεια Καπ., Β' 335.
 ΚΟΡΑΙΑ, Ταρσός, Β' 311.
 ΚΟΡΑΙΑ ΑΚΤΙΑ, Σάρδεις, Β' 203.
 ΚΟΡΑΣ, Συρακοῦσαι, 238.
 ΚΟΡΗ, Ἀττάλεια Λυδίας, Β' 194· Νύσα, Β' 201.
 ΚΟΡΗ ΣΩΤΕΙΡΑ, Κύζικος, Β' 52.
 ΚΟΡΗΣΟΣ, Ἐφεσος, Β' 111.
 ΚΟΡΚΥΡΑ, Κέρκυρα, 409.
 ΚΟΡΟΙ ΣΕΒΑΣΤΟΙ, Ταρσός, Β' 312.
 ΚΟΡΩΝΙΣ, Πέργαμος, Β' 65.
 ΚΟΤΥΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ, Κοτύς, 354 καὶ 358.

ΚΡΑΘΙΣ, Πανδοσία, 136.
 ΚΡΑΤΗΣΙΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΚΡΗΘΙΣ, Κύμη, Β' 87.
 ΚΡΗΤΑΡΧΑΣ, Κρήτη, 575, 586.
 ΚΡΟΝΟΣ, Ἰμέρα, 185.
 ΚΡΩΜΝΑ, Κρώμνα, Β' 18.
 ΚΤΙΣΤΗΣ, Κίος, Β' 32.
 ΚΥΔΝΟΣ, Ταρσός, Β' 312.
 ΚΥΔΩΝ, Κυδωνία, 593 καὶ ἐξ.
 ΚΥΖΙΚΟΣ, Κύζικος, Β', 52 καὶ ἐξ.
 ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ, Λακεδαίμων, 542.
 ΚΥΠΡΙΣ, Κέρκυρα, 409.
 ΚΥΡΑΝΑΙΟΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΩ, Κυ-
 ρήνη, Β' 483.
 ΚΥΡΣΑ, Ὀδησσός, 347 καὶ 348.
 ΚΥΨΕΛΩ ΤΩ ΦΙΛΩΝ, Βάρκη
 Β' 485.
 ΚΩΜΟΣ, Κέρκυρα, 409.

Λ.

Λ, Ἰμέρα, 186.
 ΛΑΙΡΒΗΝΟΣ, Ἱεράπολις Φρυγίας,
 Β' 221.
 ΛΑΟΝΙΚΑ Κέρκυρα, 409.
 ΛΕΑΝΔΡΟΣ, Ἀβυδός, Β' 71.
 ΛΕΣΒΩΝΑΞ ΗΡΩΣ ΝΕΟΣ, Μυ-
 τιλήνη, Β' 98.
 ΛΕΣΒΩΝΑΞ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, Μυ-
 τιλήνη, Β' 98.
 ΛΕΥΚΑΣΠΙΣ, Συράκουσαι, 232.
 ΛΕΥΚΙΠΠΟΣ, Μεταπόντιον, 103.
 ΛΕΥΚΟΦΡΥΝΗ, Μαγνησία Ἰωνίας,
 Β' 121.
 ΛΕΥΚΟΦΡΥΣ, Μαγνησία Ἰωνίας,
 Β' 121.
 ΛΗΘΩΝ ἢ ΛΗΤΩΝ, Εὐεσπερίδες,
 Β' 497.
 ΛΗΤΩ, Τρίπολις Φρυγίας, Β' 233.
 ΛΗΤΩΕΙΑ, Ἱεράπολις Φρυγίας Β'

ΛΗΤΩΕΙΑ ΠΥΘΙΑ, Τρίπολις Φρυ-
 γίας, Β' 233.
 ΛΙΜΥΡΟΣ, Λίμυρα, Β' 247.
 ΛΙΤ[ΡΑ], Ἀκράγας, 163.
 ΛΡΟΘΑΣΠΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΛΥΔΙΟΣ, Τράλλεις, Β' 205.
 ΛΥΚ, Μεταπόντιον, 103.
 ΛΥΚΙΟΣ ΣΩΖΩΝ, Θεμισώνιον, Β'
 220.
 ΛΥΚΟΣ, Λαοδίχεια Φρυγίας, Β'
 225.
 ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ, Λακεδαίμων, 542.
 ΛΥΚΩΝ, Κρότων, 127.

Μ.

ΜΑΑΣΗΝΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, Ἀντιόχεια Καρ.,
 Β' 152. Ἀπάμεια Φρυγίας, Β'
 212. Τρίπολις Φρυγ., Β' 233.
 ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΠΡΩΤΗΣ, Ἀμ-
 φίπολις, 281.
 ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑΣ,
 Θεσσαλονίκη, 307 καὶ 311.
 ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗΣ, Μα-
 κεδονία, 307.
 ΜΑΝΑΟΒΑΓΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΜΑΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΜΑΡΝΑ, Γάζα, Β' 406.
 ΜΑΡΝΑΣ, Ἐφεσος, Β' 104.
 ΜΑΡΣΥΑΣ, Ἀπάμεια Φρυγίας,
 Β' 212.
 ΜΕΑΝΔΡΟΣ, Διονυσόπολις, Β'
 217.
 ΜΕΙΛΗΤΟΣ, Μίλητος, Β' 128.
 ΜΕΙΝΩ, Γάζα, Β' 406.
 ΜΕΙΡΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΜΕΛΗΣ, Ἀμαστρις, Β' 17. Σμύρ-
 νη, Β' 130.
 ΜΕΛΙ (Μελιτεύς), Ἀθῆναι, 479.

ΜΕΝΕΣΘΕΥΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Ἐλαία, Β' 86.
 ΜΕΝΕΤΥΣ ΕΛΥΨΑ, Ἀσπενδος, Β' 253.
 ΜΕΣΜΑ, Μέσμα, 135.
 ΜΕΣΣΑΝΑ, Μεσσήνη Σικελίας, 209 καὶ ἐξῆς.
 ΜΗΝ, Λαοδικαία Λιβάνου, Β' 380.
 ΜΗΝ ΑΣΚΗΝΟΣ, Σάρδεις, Β' 203.
 ΜΗΝ ΚΑΡΟΥ, Ἀττουδα, Β' 214.
 ΜΗΤΗΡ ΘΕΩΝ, Βρίουλα, Β' 195.
 ΜΗΤΡΟΣ, Τιτυασσός, Β' 275.
 ΜΗΤΡΟΣ ΘΕΩΝ ΠΕΣΣΙΝΕΑΣ, Πεσσινούς Β' 331.
 ΜΙΔΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, Κάδοι, Β' 222.
 ΜΙΔΑΣ, Πρυμνησσός, Β' 229.
 ΜΙΝΩΣ, Κνωσός, 590.
 ΜΟΝΗΤΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΜΟΡΣΥΝΟΣ, Ἀντιόχεια Μαιάνδρου, Β' 152· Ἀφροδισιάς, Β' 154.
 ΜΟΥΣΗΣ ΟΡΣΟΒΑΡΙΟΣ, Κίος, Β' 32.
 ΜΟΥΣΟΣ, Ἱεράπολις Φρυγ., Β' 221.
 ΜΥΣΤΙΚΟΣ, Σίδη, Β' 260.

N.

ΝΑΝΑ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΝΑΝΑ ΡΑΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΝΑΝΑΙΑ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΝΑΥΜΑΧΙΑ, Γάδαρα, Β' 383.
 ΝΑΥΣΙΚΑΑΝ ΗΡΩΙΔΑ, Μυτιλήνη, Β' 98.
 ΝΕΙΚΗ ΣΕΒΑΣΤ[ΟΥ], Ἀλεξάνδρεια, Β' 467.
 ΝΕΙΚΟΜΑΧΙΣ, Μυτιλήνη, Β' 98.
 ΝΕΜΕΙΑ, Ἄργος, 549.
 ΝΕΜΕΙΑ ΗΡΑΙΑ, Ἄργος, 549.
 ΝΕΜΕΣΙΣ, Τίον, Β' 37.

ΝΕΟΑΓΑΘΟΔΑΙΜΩΝ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 468.
 ΝΕΟΤΗΣ, Κέρκυρα, 409.
 ΝΕΡΩΝΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΚΤΙΣΤΗ, Νικόπολις Ἠπείρου, 403.
 ΝΕΡΩΝΙ ΔΗΜΟΣΙΩ ΠΑΤΡΩΝΙ ΕΛΛΑΔΟΣ, Νικόπολις Ἠπείρου, 403.
 ΝΕΥΑΝΤΟΣ ΕΠΟΕΙ, Κυδωνία, 593.
 ΝΙΚΑ, Μεταπόντιον, 103· Ἰππώνιον, 118· Τέρινα, 146· Ἰμέρα, 188· Κέρκυρα, 409· Κνωσός, 592.
 ΝΙΛΟΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 468.
 ΝΟΜΟΦΥΛΑΚΕΣ, Λακεδαιμόνων, 542.
 ΝΥΜ[ΦΗΓΕΤΗΣ] (;), Ἰππώνιον, 118.
 ΝΩΕ, Ἀπάμεια Φρυγίας, Β' 212.

Ξ.

ΞΑΝΘΟΣ, Γερμανικόπολις Παφλαγονίας, Β' 18· Κύμη, Β' 87.
 ΞΕΝΑΡΧΟΥ, Σελεύκεια Καλυκάδου, Β' 301.
 ΞΕΝΟΦΩΝ, Κῶς, Β' 174.

Ο.

ΟΑΔΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΟΑΝΙΝΔΑ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΟΒΟΛΟΣ, Μεταπόντιον, 99· Χίος, Β' 141.
 ΟΒ[ΡΙΜΑΣ], Ἀπάμεια Φρυγίας, Β' 212.
 ΟΔΥΟ ΒΟΥ ΣΑΚΑΜΑ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΟΙΚΙΣΤΑΣ, Κρότων, 124, 126.
 ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ, Ἀττάλεια Παμφυλ., Β' 256· Σίδη, Β' 260.
 Μόψος, Β' 298· Ταρσός, Β' 312.

ΟΚΡΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΟΛ, Φαρζόσιος, 363.
 ΟΛΒΙΟ, Σκίλουρος, 363.
 ΟΛΒΟΣ, Διοκαισάρεια Κιλικίας, Β' 285.
 ΟΛΥ(ς), (ἀβέβαιον), 610.
 ΟΛΥΜΠΙΑ, Θεσσαλονίκη, 311· Ἡ-
 λης, 531· Κύζικος, Β' 52· Μα-
 γνησία Λυδ., Β' 199· Τράλλεις,
 Β' 205· Ταρσός, Β' 312.
 ΟΛΥΜΠΙΑ ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ ΠΥ-
 ΘΙΑ, Τράλλεις, Β' 205.
 ΟΛΥΜΠΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ, Ἐ-
 φεσος, Β' 104· Σίδη, Β' 260.
 ΟΛΥΜΠΙΑ ΠΥΘΙΑ, Πέργαμον, Β'
 65· Τάβρα, Β' 168.
 ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ, Μακεδονία, 309.
 ΟΛΥΜΠΙΚΟΝ, Ἡλίου, 529· Καί-
 σάρεια Γερμανική Βιθυν., Β' 30.
 ΟΜΗΡΟΣ, Ἀμαστρίς, Β' 17· Νί-
 καία, Β' 34· Κύμη, Β' 87· Σμύρ-
 νη, Β' 130· Χίος, Β' 143.
 ΟΜΗΡΟΥ, Ἴος, 618.
 ΟΜΟΝΟΙΑ, Μεταπόντιον, 101·
 Ἀλεξάνδρεια, Β' 470. Πρὸς τοῦ-
 τοις ἐπὶ πλείστον συμμαχικῶν
 νομισμάτων.
 ΟΜΟΝΟΙΑ ΣΤΡΑΤΙΑΣ, Καισάρ-
 ρεια Καππαδ., Β' 335.
 ΟΠΛΟΦΥΛΑΞ, Σμύρνη, Β' 130.
 ΟΡ[ΓΑΣ], Ἀπάμεια Φρυγίας, Β'
 212.
 ΟΡΛΑΓΝΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΟΡΤΥΓΟΘΗΡΑ, Ταρσός, Β' 312.
 ΟΣΤΙΛΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ Ο ΙΕ-
 ΡΕΥΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΤΟΙΣ
 ΑΧΑΙΟΣ (ἢ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ) Α-
 ΝΕΘΗΚΕΝ, Ἀχαΐα, 528.
 ΟΥΙΑΡΟΣ, Πρόστανα, Β' 271.

Π.

ΠΑΛΑΓΚΑΙΟΣ, Ἀγύριον, 158.
 ΠΑΛΛΑΣ, Κέρκυρα, 409.
 ΠΑΛΛΑΣ ΑΘΗΝΗ, Ταρσός, Β' 312.
 ΠΑΝ, Μεσσήνη Σικελίας, 209.
 ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ, Σύνναδα, Β' 231.
 ΠΑΝΔΙΝΑ, Ἰππώνιον, 118· Τερί-
 να, 148.
 ΠΑΝΔΟΣΙΑ, Πανδοσία, 403.
 ΠΑΝΙΩΝΙΑ, Σμύρνη, Β' 130.
 ΠΑΝΙΩΝΙΑ ΠΥΘΙΑ, Μίλητος, Β'
 128.
 ΠΑΝΙΩΝΙΟΝ, Ἐφεσος, Β' 111.
 ΠΑΝΚΡΑΤΙΔΗΣ, Μυτιλήνη, Β' 98.
 ΠΑΝΟΡΜΟΣ, Πάνορμος, Β' 218.
 ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ, Ἀμαστρίς, Β' 17·
 Νακόλεια, Β' 228.
 ΠΑΤΗΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, Ἀλεξάν-
 δρεια, Β' 470.
 ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ, Ἰλιον, Β' 77.
 ΠΑΤΡΩΟΣ, Νύσα, Β' 201.
 ΠΑΦΙΗ, Σάρδεις, Β' 203.
 ΠΕΙΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ, Ἐφεσος, Β' 104.
 ΠΕΛΩΨ, Ἰμέρα, 187.
 ΠΕΛΩΡΙΑΣ, Μεσσήνη, 209, 210.
 ΠΕΝ, Ἀκράγας, 162.
 ΠΕΡΓΑΜΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Πέργα-
 μον, Β' 65.
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΚΑΤΗ, Ἀλεξάν-
 δρεια, Β' 465.
 ΠΕΡΣΙΚΗ, Τεροκαισάρεια, Β' 198.
 ΠΕΡΣΙΣ, Δοκίμιον, Β' 218.
 ΠΗΓΑΙ, Δαμασκός, Β' 379.
 ΠΗΓΗ, Φιλαδέφεια Λυδ., Β' 207.
 ΠΗΓΗ ΣΟΥΝΙΑΣ, Σόλοι Κιλικ.,
 Β' 302.
 ΠΙΔΑΣΟΣ, Ὑρκάνις, Β' 207.
 ΠΙΣΤΙΣ, Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, 133·
 Κομμαγήνη, Β' 364.

ΠΛΟΥΣΙΑΣ ΥΠΑΤΗΑΣ, Τῆ-
 μνος, Β' 90.
 ΠΛΟΥΤΟΛΟΓΗΣ, Νύσα, Β' 201.
 ΠΟΙΜΑΝΔΡΟΣ, Τάναγρα, 443.
 ΠΟΙΜΗΣ, Ποιμανηγόν, Β' 68.
 ΠΟΛΙΣ, Πρόσταννα, Β' 271· Ἀ-
 τούσα, Β' 423.
 ΠΟΛΧΟΣ, Κνωσός, 592.
 ΠΟΣΕΙΔΑΝ, Μεσσήνη Σικελ., 211.
 ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΟΣ, Ῥό-
 δος, Β' 185.
 ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΙΣΘΜΙΟΣ, Ἀλεξάν-
 δρεια, Β' 470.
 ΠΡΙΑΜΟΣ, Ἴλιον, Β' 78.
 ΠΡΟΝΟΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΠΡΟΝΟ[ΙΑ] ΣΤΡΑΤΙΑΣ, Καισάρ-
 ρεια Καππαδ., Β' 339.
 ΠΡΩΤΑ, Κέρκυρα, 409.
 ΠΡΩΤΑ ΚΟΙΝΑ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ,
 Σμύρνα, Β' 130.
 ΠΤΟΛΙΟΙΚΟΣ, ΠΤΟΛΙΟΙΤΟΣ,
 Ἀπτερά, 579.
 ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ, Νίκαια, Β' 34·
 Σάμος, Β' 144.
 ΠΥΘΙΑ, Θεσσαλονίκη, 311· Δελ-
 φοί, 427· Ἀφροδισιάς, Β' 154·
 Τράλλεις, Β' 205· Κίβυρα, Β'
 223· Ἱεράπολις, Β' 221· Λαο-
 δίκεια, Β' 225· Πέργη, Β' 258.
 ΠΥΘΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, Θυάτειρα, Β'
 197· Τράλλεις, Β' 205.
 ΠΥΘΙΟΣ, Τράλλεις, Β' 205· Σίδη,
 Β' 260.
 ΠΥΡΑΜΟΣ, Αἰγαί, Β' 282· Μο-
 ψός, Β' 298.

Ρ.

ΡΑΟ ΡΗΟΡΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΡΕΩΝ, Ἰππώνιον, 118.

ΡΗΓΜΑ, Λίμυρα, Β' 453.
 ΡΙΩΜ, Ἰνδία, Β' 453.
 Ρ. Μ. Α., Φιλαδέλφεια Δεκαπόλ.,
 Β' 384.
 ΡΟΔΙΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΒΑ-
 ΣΤΩΝ, Ῥόδος, Β' 184.
 ΡΟΔΙΟΣ, Δάρδανος, Β' 76.
 ΡΟΔΟΠΗ, Φιλιππόπολις, 362.
 ΡΥΝΔΑΚΟΣ, Ἀπολλωνία Ρυνδά-
 κου, Β' 41.
 ΡΩΜΑ, Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, 133·
 Λακεδαίμων 544.
 ΡΩΜΑΙΩΝ ΝΙΚΗΝ, Νίκαια,
 Β' 34.
 ΡΩΜΑΣ, Γόρτυνα, 585.
 ΡΩΜΗ, Ἀμισός, Β' 4· Βιθύνιον,
 Β' 26· Ἴλιον, Β' 77· Κοτιάειον,
 Β' 225· Σύναος, Β' 231· Ἀ-
 ξάνδρεια, Β' 469.
 ΡΩΜΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ, Νικο-
 μήδεια, Β' 35.

Σ.

ΣΑΓΑΡΙΣ, Νίκαια, Β' 34.
 ΣΑΛΒΑΚΟΣ, Ἀπολλωνία Σαλβάκη
 Καρίας, Β' 153.
 ΣΑΛΗΝΗ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΣΑΜΙΣΘΗΣ, Ἀμισός, Β' 4,
 ΣΑΠΦΩ, Ἐρεσός, Β' 97.
 ΣΑΠΦΩ, ΣΑΦΦΩ, ΣΑΦΟΥΣ, ἡ
 ΨΑΠΦΩ, Μυτιλήνη, Β' 98.
 ΣΑΡΑΠΙΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 466
 καὶ 467.
 ΣΑΡΑΠΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΣΑΡΔΩ, Τῖον, Β' 37.
 ΣΑΡΔΩΙ, Ταυρομένιον (:), 246.
 ΣΕΒΑΣΜΙΑ, Ἀνάζαρβος, Β' 283.
 ΣΕΒΑΣΜΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, Δαμα-
 σκός, Β' 379.

- ΣΕΒΑΣΤΑ ΚΑΙΣΑΡΗΑ, Μητρόπο-
λις Ἰωνίας. Β' 124.
ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΚΤΙΣΜΑ, Νικόπολις
Ἡπείρου, 403.
ΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΟΣ, Ἀλεξάνδρεια,
Β' 468.
ΣΕΒΑΣΤΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, Σόλοι
Κιλικίας, Β' 302.
ΣΕΒΗΡΕΙΑ, Σάρδεις, Β' 203.
ΣΕΒΗΡΕΙΑ ΜΕΓΑΛΑ, Νικομήδεια,
Β' 35.
ΣΕΒΗΡΕΙΑ ΝΥΜΦΙΑ, Ἀγχιάλος,
348.
ΣΕΓΕΣΤΑΤΙΑ, Ἐγεστα, 176.
ΣΕΓΕΣΤΑΤΙΒ, Ἐγεστα, 176.
ΣΕΓΕΣΤΑΤΙΒΕΜΙ, Ἐγεστα, 176.
ΣΕΙΛΑ, Ποσειδωνία, 105.
ΣΕΙΤΟΣ, Ταρσός, Β' 312.
ΣΕΛΕΙΝΟΣ, Πέργαμον, Β' 65.
ΣΕΛΙΝΟΣ, Σελινοῦς Σικελίας, 224
ΣΕΝΑΡΟΣ, Σεβαστή Φρυγίας, Β
230
ΣΕΞΣΤΟΝ ΗΡΩΑ, Μυτιλήνη, Β'
98.
ΣΕΟΥΗΡΕΙΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ, Νι-
καία, Β' 34.
ΣΕΟΥΗΡΙΑ ΝΕΜΑΙΑ, Ἀγχιάλος,
348.
ΣΕΥΗΡΕΙΑ, Ταρσός, Β' 312.
ΣΕΥΗΡΕΙΑ ΠΡΩΤΑ, Πέρινθος,
341.
ΣΕΥΗΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ Ο
ΚΟΣΜΟΣ ΕΥΤΥΧΕΙ ΜΑΚΑ-
ΡΙΟΙ ΚΙΑΝΟΙ, Κίος Β' 32.
ΣΕΥΘΑ ΑΡΓΥΡΙΟΝ, Σεύθης Α',
354.
ΣΕΥΘΑ ΚΟΜΜΑ, Σεύθης Α', 354.
ΣΗΜΑΣΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470
ΣΙΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ, Σιδών, Β' 395
ΣΙΚΕΛΙΑ, Ἀλαισα, 168.
ΣΙΠΥΛΗΝΗ, Σμύρνη, Β' 130.
ΣΙΠΥΛΟΣ, Μαγνησία Λυδίας, Β'
199.
ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ, Ἀλεξάνδρεια
Τρωάς, Β' 73· Ἴλιον, Β' 77.
ΣΚΑΝΔΟ ΚΟΜΑΡΟ, Ἰνδία, Β'
453.
ΣΜΑΡΔ, Φώκαια, Β' 136.
ΣΜΥΡΝΑ, Σμύρνη, Β' 130.
ΣΟΛΥΜΟΣ, Τερμησσός, Β' 274.
ΣΟΣΙΠΟΛΙΣ, Γέλα, 173.
ΣΟΤΕΡ, Γαλαρία, 171.
ΣΠΑΡΤΗ, Λακεδαίμων, 542.
ΣΤΑ[ΦΥΛΟΣ;], Ἀντίοχος Δ' Συ-
ρίας, Β' 347.
ΣΤΑΧΥΣ, Παυταλία, 361.
ΣΤΟΛΟΣ, Νικομήδεια, Β' 35.
ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΙΑ, Στρατονίκεια
Καίκου, Β' 69.
ΣΤΡΥΜΩΝ, Παυταλία, 361.
ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΝ, Ἀλαισα, 154
καὶ 168.
ΣΥΝ, Ἐφεσος, Β' 106· Σάμος, Β'
144· Κνίδος, Β' 160· Ἰάσος, Β'
158· Ῥόδος, Β' 181.
ΣΥΝΑΡΧΙΑ, Ἀντιόχεια Μαιάνδρου,
Β' 152.
ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, Ὀρθωσία, Β' 166·
Βάγης, Β' 195· Νύσα, Β' 201·
Τάβαλα, Β' 204· Ἀλία, Β' 211·
Κοτιάειον, Β' 225· Λαοδίκεια
Φρυγ., Β' 225· Σεβαστή, Β' 230·
Σύναιος, Β' 231.
ΣΥΝΚΛΗΤΩ ΚΡΗΤΕΣ, Ἀξός,
579· Κυδωνία, 595.
ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΙ ΧΙΙ, Συράκουσαι, 242
ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΙ ΓΕΛΩΝΟΣ ΧΙΙ,
Συράκουσαι, 242.
ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΙ ΧΙΙΙ, Συράκουσαι,
245.

ΣΩΖΩΝ, Ἀντιόχεια Μαιάνδρου, Β' 152.

ΣΩΣΙΠΟΛΙΣ, Γέλα, 174.

ΣΩΤΕΙΡΑ, Ἰππώνιον, 118· Ἀκράγας, 167· Συράκουσαι, 235, 239, 240· Κέρκυρα, 409· Κύζικος, Β' 51· Ἀπάμεια Φρυγ., Β' 212.

ΣΩΤΗΡΕΣ, Τυνδαρίς, 248.

ΣΩΤΗΡΙΑ, Μεταπόντιον, 103.

Τ.

Τ Τ Τ (Τριταρτημόριον), Κράνιοι, 534· Ἄργος, 546· Μαντίνεια, 562

ΤΑΛΩΝ, Φαιστός, 605.

ΤΑΝ ΚΡΗΤΑΓΕΝΗΣ, Ἱεράπυτνα, 587· Πολυρῆνιον, 598.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΩΝ ΗΜΙ, Τάρας, Β' 75 (σημείωσις)

ΤΕ (Τεταρτημόριον), Μεταπόντιον, 99.

ΤΕΙΟΣ, Τῖον, Β' 37.

ΤΕΛΜΙΣΕΥΣ, Ἀλικαρνασσός, Β' 150.

ΤΕΜΒΡΙΣ, Μιδάειον, Β' 228.

ΤΕΡΙΝΑ, Τερίνα, 146.

ΤΕΡΜ., Φώκαια, Β' 156.

ΤΕΤΡΑΡΧΗΣΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ, Πτολεμαῖος Μενναίου υἱός, Β' 368.

ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ, Πτολεμαῖος Μενναίου υἱός, Β' 368· Ἀρχέλαος(;), Β' 368.

ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ ΗΡΩΔΟΥ, Ἡρώδης Ἀντίπας, Β' 402 καὶ 411.

ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Ἡρώδης Φίλιππος, Β', Β' 411.

ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ, Λυσανίας Α', Β' 368· Ζηνόδωρος, Β' 381.

ΤΕΤΡΑΧΑΛΚΟΝ, Χίος, Β' 141.

ΤΗΜΕΝΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Τημένου Θύραι, Β' 232.

ΤΗΜΝΟΣ, Τῆμνος, Β' 90.

ΤΙΒΕΡΙΣ ΟΜΟΝΟΙΑ, Ἀλεξάνδρεια Β' 470.

ΤΙΜΕΛΗΣ, Ἀφροδισίας, Β' 154· Ἡράκλεια Σαλβάκη Καρίας Β' 157.

ΤΙΟΥΛΟΣ, Πρόστανα, Β' 281.

ΤΙΣΝΑΙΟΣ, Τίσνα, Β' 91.

ΤΙΣΥΡΟΙ(;) Γόρτυνα, 581.

ΤΙΤΝΑΙΟΣ, Αἰγαί, Β' 282.

ΤΜΩ ΤΜΩΛΟΣ, Αὐρηλιόπολις, Β' 194· Σάρδεις, Β' 203· Τράλλεις, Β' 205.

ΤΟΙΣ ΑΡΚΑΣΙ, Ἀρκαδία, 558.

ΤΙΣ ΑΧΑΙΟΙΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ, Ἀχαΐα, 528.

ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΙΩΝΩΝ, Κολοφών, Β' 120

ΤΟΜΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Τόμοι, 346.

ΤΟΜΟΥ ΗΡΩΟΣ, Τόμοι, 346.

ΤΟΝΖΟΣ, Ἀδριανόπολις, 360.

ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΑΝ, Ἡράκλεια Βιθυνίας, Β' 26.

ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ, Κύζικος, Β' 53· Μιδάειον, Β' 228.

ΤΟΝ ΣΩΤΗΡΑ, [ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ], Τῖον, Β' 37.

ΤΟΡΡΗΣΟΣ, Ἱεράπολις Φρυγίας, Β' 221.

ΤΟΥΤΟ ΑΡΕΣΕΙ ΤΗ ΧΩΡΑ, Αἰθιοπία, Β' 474.

ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΕΔΩΚΕΝ, Διοκαισάρεια Σεπφωρίς, Β' 401.

ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΣΩΤΗΡ ΠΟΛΕΩΣ, Νικόπολις Ἡπείρου, 403.

ΤΡΙ (Τριάς;), Κρότων, 127.

ΤΡΙ (Τριημιώβολον), Κράνιοι, 534.
 ΤΡΙΑ, Δῆλος, 616.
 ΤΡΙΑ ΑΣΣΑΡΙΑ, Χίος, Β' 141.
 ΤΡΙΗ (Τριημιώβολον), Κόρινθος, 499.

ΤΡΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
 ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, Ἐφεσος, Β' 104.

ΤΡΙΧΑΛΚΟΝ, Χίος, Β' 141.

ΤΥ, Ἱμέρα, 185.

ΤΥΝΔΑΡΙΣ, Τυνδαρίς, 248.

ΤΥΝΤΕΝΟΝ, Μακεδονία, 266.

ΤΥΧΗ, Μῆλος, 622· Σμύρνη, Β'
 130· Τράλλεις, Β' 205· Γάβαλα,
 Β' 374· Λαοδίκεια Λιβάνου, Β'
 380· Φιλαδέλφεια Δεκαπόλεως,
 Β' 384· Βόστρα, Β' 416.

ΤΥΧΗ ΑΔΡΑΗΝΩΝ, Ἀδρα, Β'
 416.

ΤΥΧΗ ΠΟΛΕΩΣ, Ἀτταία, Β' 44.

ΤΥΧΗ ΣΕΒΑΣΤ[ΟΥ], Ἀλεξάν-
 δρεια, Β' 467.

ΤΥΧΗ, ΤΑΡΣΟΥ, Ταρσός, Β' 312.

Υ.

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΣΚΛΗΠΙΩ, Νίκαια,
 Β' 34.

ΥΓΙΕΙΑ, Μεταπόντιον, 101.

ΥΓΙΕΙΑ, Κῶς, Β' 174.

ΥΙΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ, Ἀφροδι-
 σιάς, Β' 154.

ΥΙΟΣ ΠΟΛΕΩΣ, Ἀττουδα, Β'
 214, Κοτιάειον, Β' 225.

ΥΛΑ, Ἱμέρα, 185.

ΥΛΛΟΣ, Σάτται, Β' 202.

ΥΛΟ, (;) (ἀβέβαιον), 610.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΡΩΜΑΙΩΝ, Ἐ-
 δεσσα Μεσοποταμίας, Β' 420.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ,
 Ἐδεσσα Μεσοποταμίας, Β' 420.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ,
 Ἐδεσσα Μεσοποταμίας, Β' 420.
 ΥΠΙΟΣ, Προυσιᾶς Ὑπίου, Β' 36.
 ΗΥΨΑΣ, Σελινοῦς Σικελίας 224.

Φ.

ΦΑΙΣΤΙΟΝ ΤΟ ΠΑΙΜΑ, Φαι-
 στός, 605.

ΦΑΜΑ, Κέρκυρα, 409.

ΦΑΝΟΣ ΕΜΙ ΣΗΜΑ, Ἀλικαρ-
 νασσός, Β' 150.

ΦΑΡΡΟ, Ἰνδία, Β' 453.

ΦΑΙΡΑΙΜΩΝ, Μεσσάνα, 209.

ΦΘΙΑΣ, Πύρρος βασιλ. Ἡπείρου,
 405.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ, Πέρινθος, 341·
 Σάρδεις, Β' 203.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ, Εὐμένης, Β' 219.

ΦΙΝΑΙΟΣ, Νικόπολις Ἡπείρου,
 403.

ΦΙΤΤΑΚΟΣ, Μυτιλήνη, Β' 98.

ΦΡΥΓΙΑ, Λαοδίκεια Φρυγίας, Β'
 225.

ΦΩΣΦΟΡΟΣ, Κέρκυρα, 409.

Χ.

ΧΑΛΚ III, Ἀπολλωνία Ῥυνδάκου,
 Β' 41.

ΧΡΗΣΜΟΣ, Λίμυρα Λυκίας, Β'
 247.

ΧΡΥΣΑΝΘΕΙΝΑ, Σάρδεις Β' 203.

ΧΡΥΣΑΝΤΙΝΑ, Ἱεράπολις Φρυ-
 γίας, Β' 221.

ΧΡΥΣΟΡΟΑ, Δαμασκός, Β' 379.

ΧΡΥΣΟΡΟΑΣ, Ἱεράπολις Φρυγίας,
 Β' 221· Λευκᾶς Κοίλης Συρίας,
 Β' 381.

ΧΡΥΣΟΣ, Παυταλία, 361.

Ψ.	ρος, Β' 399· Ἀλεξάνδρεια, Β' 467.
ΥΗΦΙΣΑΜΕΝΟΥ, Στρατονίκηια	ΩΡΑΔΑΛΤΙΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
Καρία, Β' 166.	ΛΥΚΟΜΗΔΟΥ ΘΥΓΑΤΡΟΣ,
Ω.	Κίος, Β' 32.
ΩΚΕΑΝΟΣ, Ἐφεσος, Β' 104· Τύ-	ΩΡΟΝ, Ἰνδία, Β' 453.

(β) ΛΑΤΙΝΙΚΑΙ, ΕΤΡΟΥΣΚΙΚΑΙ, ΚΤΛ.

A.	DIANA LVCIF, Ἀπάμεια Βιθυ- νίας, Β' 24.
ACTIA DVSARIA, Βόστρα, Β' 416.	DIANA PERGENSIS, Πέργη, Β' 259.
AETERNVM BENEFICIVM, Σιδών, Β' 395.	DIANAE CREM., Κρήμνα, Β' 269
ANTHIOS, Ἀντιόχεια Πισιδίας, Β' 266.	DONATIO, Κρήμνα, Β' 269.
APOLLINI CLARI, Ἀπάμεια Βιθυνίας, Β' 24.	F.
APOLLINI PROPVLAEQ, Κρήμνα, Β' 269.	FELSV (γράμμ. Ἐτρονσκ.) Ἐτρου- ρία, 17.
C.	FELZPAPI (γράμμ. Ἐτρονσκ.) Ἐτρουρία, 17.
CERT. SACR. CAP. OECV. ISE- LASTI. HEL., Ἡλιόπολις, Β' 380.	G.
CERT. SAC. PER. OECVME. ISELA., Σιδών, Β' 395	GEN. COL. COR., Κόρινθος, 505.
CHA. (γράμμ. Ἐτρονσκ.) Ἐτρου- ρία, 21.	GENT. IVLI., Κόρινθος, 505.
CORNV PHENICES, Κάρνη, Β' 390.	H.
CRYSAS, Ἀσσωρος, 171.	HAMMON, Πάριον, Β' 58.
D.	I.
DEO AESC[VLAPIO] SVBVEN[I- ENTI] (;), Πάριον, Β' 58.	ISTHMIA, Κόρινθος, 506.
DEO CVPIDINI, Πάριον, 58.	ISTHMVS, Κόρινθος, 505.
DIANA EPHESIA, Ἐφεσος, Β' 111.	IVDAEA CARTA, Ἰουδαία, Β' 414.
	IVDAEA DEVICTA, Ἰουδαία, Β' 414.
	IVN[ONI] AVQ[VSTAE], Θάψος Βυζακηνῆς, Β' 491.

K.	S.
KAR. VENERIS, Καρχηδών, B' 498.	SILVA[NO], Κρήμνα, B' 269. SVF[ETES], Καρχηδών, B' 498.
L.	T.
LECH. CENCH., Κόρινθος, 505.	TLA, TLATE, (γράμμ. 'Ετροουσκ.) 'Ετρουρία, 21.
M.	V.
MERC[VRIO], Κρήμνα, B' 269.	VATL (γράμμ. 'Ετροουσκ.) 'Ετρου- ρία, 21. VELATHRI, (γράμμ. 'Ετροουσκ.) 'Ετρουρία, 21. VERCNAS, (γράμμ. 'Ετροουσκ.) 'Ετρουρία, 21. VETLVNA, (γράμμ. 'Ετροουσκ.) 'Ετρουρία, 21. VLTRI, Κρήμνα, B' 269. VOLCANOM, Αϊσερνία, 39.
P.	
PEITHESA, ἡ PEIRESA, (γράμμ. 'Ετροουσκ.) 'Ετρουρία, 21. PLV, (γράμμ. 'Ετροουσκ.) 'Ετρου- ρία, 18. PVPLVNA, (γράμμ. 'Ετροουσκ.), 'Ετρουρία, 21.	
R.	
ROMANOM, Λάτιον, 36 καὶ ἐξ.	

(γ) ΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙ, ΑΡΑΜΑΪΚΑΙ, ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΕΒΡΑΪΚΑΙ.

אדא ἡ אדא, 'Αμισός, B' 4.	בזחל, Ταρσός, B' 307 καὶ ἐξ.
אלבת, Κίρτα Νομαδικῆς, B' 503.	בזחל תונגא, Τίγγις Μαυριτανίας, B' 508.
אלבסגור, 'Ιερόπολις Κυρρηστικῆς, B' 366· Ταρσός, B' 309.	בזחל המלכת, Βόκχος Γ', B' 505.
אבנם, Κόσσυρα, 500.	בזחל מוטף, 213 καὶ B' 493.
אנן, Γαῦλος, 499.	בזחל המלכת (י), 'Ισπανοκαρχηδο- νικά, B' 504.
אוריור, 'Αριαράθης Α' Καππαδ., B' 333.	בזחל המלכת, Σίμων ὁ Μακκαβαῖος, B' 408.
אור, 'Ερυξ, 182, καὶ ἐξ, B' 493.	בזחל המלכת, 'Ιόβας Α', Νομαδι- κῆς, B' 501.
בארצא, Καρχηδών, B' 495, 496.	בזחל המלכת, Σίμων ὁ Μακκαβαῖος, B' 408.
בזחל קרת כנען, Κίρτα Νομαδικῆς, B' 503.	
בזחל קרת כנען, Γαζίουρα, B' 7· 'Αριαράθης Α' Καππαδ., B' 333.	

להרות ירושלם, Δευτέρα ἐπανάστα-	תה, Καρχηδών, B' 494 καὶ
σις τῶν Ἰουδαίων, B' 414.	ἐξῆς.
להרות ישראל, Δευτέρα ἐπανάστασις	תה עם, Καρχηδών, B' 494 καὶ ἐξ.
τῶν Ἰουδαίων, B' 414.	תתע, Ἱερὰπολις Κυρρηστικῆς, B'
מא, Ἀραδος, B' 385.	366.
מבעל, Γάδαιρα, 4.	תה, Ταρσός, B' 309.
מבעל לכש, Λίξος Μαυριτανίας, B'	צי, Πάνορμος, 218.
508.	תהדת, Καρχηδών, B' 493 καὶ ἐξ.
מבעל תינגא, Τίγγις Μαυριτ. B' 508	תה מלחמה, Ἡράκλεια Μινώα, 184.
מודל, Γάδαιρα, 4	תה מלחמה, Ἡράκλεια Μινώα, 184.
מודי, Σιδών (;), B' 394.	צי, שבע, Πάνορμος, 218.
הלך, מודי זו על עברנהראו הלך, Ταρσός, B'	תה שנת אהת לגאלת ישראל, Πρώτη ἐπα-
309.	νάστασις τῶν Ἰουδαίων, B' 413.
תה, Καρχηδών, B' 494.	צי, שנת ארבע הצי, Σίμων δ Μακκαβαῖος,
תהשם, Καρχηδών, B' 493.	B' 408.
תהשם, Σέμη Μαυριτανίας, B'	תה שנת ארבע רבוע, Σίμων δ Μακκα-
507.	βαῖος, B' 408.
תהמולכת, Ἰσπανοκαρχηδονικά, B' 504.	תה שנת, Καρχηδών B' 494
עבדהד, Ἱερὰπολις Κυρρηστ., B' 366.	תה ישראל, Σίμων δ Μακκαβαῖος,
	B' 408.

ΣΥΛΛΑΒΟΣ Δ'.

ΤΙΤΛΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΟΛΕΩΝ, ΜΝΕΙΑΙ ΘΕΣΕΩΝ, ΚΤΛ.

(Ἴδε Εἰσαγωγῆς, § 16).

(α) ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ

Α.	ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, Κεβρηνία, Β' 78· Τράλλεις, Β' 206.
ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ, Ἀντιόχεια, Σελεύκεια, Ἀπάμεια, καὶ Λαυ- δίκεια, Β' 369, 373, 375, 378.	ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΥΔΝΩΙ, Ταρσός, Β' 311.
ΑΔΡΙΑΝΗ ἢ ΑΔΡΙΑΝΩΝ, Ἀμά- σια, Β' 3· Νεοκαισάρεια, Β' 8· Κλαυδιόπολις Βιθυνίας, Β' 26· Σμύρνη, Β' 132· Ἀδανα, Β' 282· Διοκαισάρεια Κιλικίας, Β' 285· Γερμανικόπολις, Β' 18· Μόψος, Β' 298· Ὀλβη, Β' 300· Ταρ- σός, Β' 311· Πέτρα, Β' 417.	ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗ, ΑΝΤΩΝΙΝΙ- ΑΝΗΣ ἢ ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΩΝ, Ἀμάσεια, Β' 3· Ὀλβη, Β' 300· Ταρσός, Β' 312· Ἀγκυρα Γαλα- τίας, Β' 330
ΑΔΡΙ[ΑΝΩΝ] ΣΕΥ[ΗΡΙΑΝΩΝ] ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΠΟ[ΛΕΙΤΩΝ], Ἀδανα, Β' 282.	ΑΝΤ[ΩΝΙΝΙΑΝΗΣ] ΚΟΛΩΝΙΑΣ, Τύανα, Β' 337.
ΑΔΡΙΑΝΟΠΩΛΕΙΤΩΝ, Στρατο- νίκεια Καϊκού, Β' 69· Ζεφύριον Β' 286.	ΑΠΟ ΣΙΠΥΛΟΥ, Μαγνησία Λυ- δίας, Β' 200.
ΑΙΟΛΕΩΝ, Κύμη, Β' 89.	ΑΡΙΣΤΟΙ ΜΕΓΙΣΤΟΙ, Νίκαια, Β' 34.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝΑ, Ἀμάσεια, Β' 3.	ΑΡΧ[ΟΥΣΗΣ] ΠΑΦΛ[ΑΓΟΝΙΑΣ], Γάγγρα, Β' 18· Γερμανικόπολις, Β' 18.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΗ, Ταρσός, Β' 312.	ΑΣΙΑΣ ΛΥΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΗ- ΤΡΟΠΟΛΙΣ, Σάρδεις, Β' 204.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠ. ΜΑΞΙΜΕΙ- ΝΙΑΝΩΝ, Ἀδανα, Β' 282.	ΑΣΥΛΙΑ, Πέργη, Β' 259.
Α. Μ. Κ. Γ. Β. Ἀνάζαρβος, Β' 283. Ταρσός, Β' 312.	ΑΣΥΛΟΣ ἢ ΑΣΥΛΟΥ (ἴδε πρὸς τούτοις ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ), Πέργη, Β' 259· Αἰγαὶ Κιλικίας, Β' 282· Κώρυκος, Β' 292· Ἱε- ρόπολις Κιλικίας, Β' 287· Σεβα- στή Κιλικίας, Β' 301· Σελεύ- κεια Κιλ., Β' 302· Καισάρεια
Α. Μ. Κ. Γ. Γ. Ἀνάζαρβος, Β' 283.	

Καππ., Β' 335· Τύανα, Β' 337·
Καπιτωλιάς, Β' 380· Καισάρεια
Πανέας, Β' 382.

ΑΣΙΛΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, Ἐφεσος,
Β' 110.

ΑΤΕΛΕΙΟΣ ἢ ΑΤΕΛΕΙΑΣ, Ἀλά-
βανδα, Β' 149.

ΑΥΓΟΥΣΤΗΣ ΤΡΑΙΑΝΗΣ, Τραϊ-
ανόπολις, 362.

ΑΥΡ. ΑΥΡΗΛ. κτλ. Νεάπολις Ἰω-
νίας, Β' 129· Καρραὶ Μέσση, Β'
421.

Α. Ο. Μ. (Aurelia Opelliana
Macriniana), Ἐδεσσα, Β' 421.

ΑΥΡ. ΣΕΠ. ΚΟΛ. Σίγγαρα, Β' 423.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ, ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ἢ
ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ, Ἀδαδα, Β'

265· Τερμησσός, Β' 274· Αἰγάι
Κιλικίας, Β' 282· Ἀνάζαρβος, Β'

283, Κώρυκος, Β' 392· Μόψος,
Β' 298· Σεβαστή Κιλικίας, Β'

301· Σελεύκεια Κιλ., Β' 301·
Τύανα, Β' 337· Σαμόσατα, Β'

365· Ἀντιόχεια Ὀρόντου, Β'
370· Ἀπάμεια Συρ., Β' 373·

Ἀρέθουσα, Β' 373· Λαοδίκεια
πρὸς θάλασσαν, Β' 375· Ῥώσος, Β'

378· Σελεύκεια Συρ., Β' 378·
Καπιτωλιάς, Β' 380· Ἀβίλα Δε-

ναπ., Β' 382· Γάδαρα, Β' 383·
Δῶρα, Β' 390· Τρίπολις, Β' 396·

Διοκαισάρεια Σεπρωρίς, Β' 401.

ΑΧΑΙΩΝ, Εὐμένεια Φρυγίας, Β'
219.

Γ.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ, Καισάρεια Βιθυ-
νίας, Β' 30· Ἀκη Πτολεμαῖς
Β' (:), 400.

Γ[ΝΩΡΙΜΟΥ (:)], Ἀβίλα, Β' 382·
Γάδαρα, Β' 383.

Δ.

ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ, Κερέταπα, Β'
223.

ΔΟΜΙΤΙΑΝΩΝ ἢ ΔΟΜΙΤΙΑ-
ΝΟΠΟΛΙΤΩΝ, Σάλα, Β' 230.

ΔΩΡΙΕΩΝ, Σύνναδα, Β' 231.

Ε.

ΕΒΔΟΜΗ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ, Μα-
γνησία Ἰωνίας, Β' 123.

ΕΙΩΝΩΝ, Τέως, Β' 135· Ἰσινδα,
Β' 267.

ΕΚ ΚΕΦΑΛΟΙΔΙΟΥ, Ἡράκλεια
Μινώα, 184.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ, ἢ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ, Χερρόνησος, 351·

Ἀμισός, Β' 4· Ῥόδος, Β' 185·
Τερμησσός, Β' 274· Ἀνάζαρβος,

Β' 283· Σεβαστή Κιλικ. Β' 301·
Σελεύκεια Κιλικ. Β' 302· Ταρ-

σός, Β' 312.

ΕΝΔΟΞΟΣ ἢ ΕΝΔΟΞΟΥ, Σίδη,
Β' 263· Ἀνάζαρβος, Β' 283·

Δαμασκός, Β' 379.

ΕΝΔΟΞΟΤΕΡΑΣ, Σύνεδρα, Β' 304

ΕΝ ΙΩΝΙΑ, Μητρόπολις, Β' 124.

ΕΝ ΠΟΝΤΩ, Ἀπολλωνία Θράκης,
348· Ἡράκλεια Βιθυνίας, Β' 29·

Μιλητόπολις Μυσίας, Β' 56.

ΕΝΤΙΜ[ΟΣ], Λαλασσίς Κιλικίας, Β'
292.

ΕΝ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ, Καισάρεια Λι-
βάνου, Β' 390.

ΕΠΙ ΣΤΡΥΜΟΝΙ, Ἡράκλεια Σιν-
τίκη, 311.

ΕΠΙΚΝΑ[ΜΙΔΙΩΝ], Λοκροί, 423.

ΕΠΙΣΗΜΟΥ, Νεάπολις Σαμαρείας, Β' 403.

ΕΣΤΙΑ ΘΕΩΝ, Γερμανικόπολις Παφλαγονίας, Β' 18.

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ, Νίκαια, Β' 34.

ΕΥΣΕΒΩΝ, Ζεφύριον Κιλικίας, Β' 286.

Ζ.

ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ, Ειρηνόπολις, Β' 286.

Η.

Η ΠΡΟΣ ΑΚΤ., Νικόπολις, Ἡπείρου, 403.

Η ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ, Πέργαμον, Β' 65.

ΗΡΑΚΛΕΟΠ. Π (Ἡρακλεόπολις Πόντου) Σεβαστόπολις, Β' 9.

Η ΤΟ[ΥΣ] ΚΑΠΟΥΣ ΕΧΟΥΣΑ (;), Τερμησσός, Β' 274.

Θ.

ΘΕΑΣ, Σιδών, Β' 395.

ΘΕΙΩΝ, Καρραί, Β' 421.

ΘΡΑΚΩΝ, Ἀπολλωνία Πισιδίας, Β' 266.

Ι.

ΙΕΡΑ ἢ ΙΕΡΑΣ, Νικόπολις Ἡπείρου, 403· Επίδαυρος, 550· Ἰέρμη, Β' 44· Ὑδρ., Β' 279· Αἰγαί, Β' 282· Ἰερόπολις Κιλικ., Β' 287· Μόψος, Β' 298· Σεβαστή Κιλικίας, Β' 301· Τύανα, Β' 337· Ἀρέθουσα, Β' 373· Λαοδίκεια πρὸς θάλασσαν, Β' 375·

Λάρισα Συρίας, Β' 376· Νικόπολις Συρίας, Β' 377· Καπιτωλιάς, Β' 380· Δαμασκός, Β' 379· Δημητριάς Κοίλης Συρίας, Β' 380· Βύβλος, Β' 388· Τρίπολις, Β' 396· Νύσα Σκυθόπολις, Β' 403.

ΙΕΡΑΣ ΑΣΥΛΟΥ ἢ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, Νικόπολις Ἡπείρου(?), 403· Σαμόσατα, Β' 365· Ἀντιόχεια Ὀρόντου, Β' 370· Ἀπάμεια, Β' 373· Ἐπιφάνεια, Β' 375· Ῥώσος, Β' 377· Σελεύκεια, Β' 378· Ἀβίλα Δεκαπόλεως, Β' 382· Καισάρεια Πανέας, Β' 382· Ἀντιόχεια Ἰππου, Β' 383· Γάδαρα, Β' 383· Δῶρα, Β' 390· Σιδών, Β' 395· Τύρος, Β' 399· Διοκαισάρεια Σεπφωρίς, Β' 401· Ἀκὴ Πτολεμαίς, Β' 400· Ἀσκαλὼν, Β' 405· Γάζα, Β' 406.

ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡ[ΕΩΝ], Κόμανα, Β' 8. ΙΝΔΕΙ, Στρατονίκη Καρίας, Β' 166.

ΙΟΥΛΙΑ, Γόρδος Ἰουλία, Β' 195.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ Ἀγκυρα, Β' 209· Λαοδίκεια πρὸς θαλ., Β' 375.

ΙΟΥΛ. ΣΕΟΥΗ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, Λαοδίκεια πρὸς θάλασσαν, Β' 375.

ΙΟΥ. ΣΕΠ. ΚΟΛΩΝ., Νίσιβις, Β' 422· Σίγγαρα, Β' 423.

ΙΩΝΩΝ Σύνναδα, Β' 231.

Κ.

ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ, Βάγρις, Β' 195· Μοστηνοί, Β' 201· Τράλλεις, Β' 206· Κίβυρα, Β' 223· Γερμανικία Καισάρεια, Β' 364.

ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ
 ΑΝΑΖΑΡΒΩ, Ἀνάζαρβος, Β' 283.
 ΚΑΙΣΑΡ. ΥΠ. ΑΝΑΖΑΡ. Ἀνά-
 ζαρβος, Β' 283.
 ΚΑΣΤΑΒΑΛΕΩΝ Ἱερόπολις Κιλι-
 κίας, Β' 287.
 ΚΑΤ ΙΣΣΟΝ, Ἀλεξάνδρεια Κιλι-
 κίας, Β' 283.
 ΚΑΤΩ ΤΟΠΩΝ, Σεβεννύτης νομὸς
 Αἰγύπτου, Β' 473. Διοπολίτης
 Κάτω, νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 ΚΕΑΙΤΩΝ, Κιλβιανοί, Β' 198.
 ΚΕΝΝΑΤΩΝ, Λαλασσὶς Κιλικίας,
 Β' 293, 300.
 ΚΗΤΙΔΟΣ, Ὀλβη καὶ Φιλαδέλφεια
 Κιλικ., Β' 301 καὶ 313.
 ΚΗΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, Κο-
 ροπισσός, Β' 291.
 ΚΙΒΩΤΩΝ, Ἀπάμεια Φρυγίας, Β'
 213.
 ΚΛΑΥΔΙΑΙΩΝ ἢ ΚΛΑΥΔΙΕΩΝ,
 Λευκὰς Κοίλης Συρίας, Β' 381.
 ΚΛΑΥ[ΔΙΟ....], Δέρβη Λύκαον.,
 Β' 277. Ἰκόνιον, Β' 278. Λαο-
 δίκεια Λυκαον., Β' 277.
 ΚΛΑΥΔΙΟ ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ, Τιβερίας,
 Β' 402.
 ΚΛΑΥΔΙ. ΦΙΛΙΠ., Γάβα, Β' 381.
 ΚΟΙ[ΛΗΣ] ΣΥΡ[ΙΑΣ], Ἀβίλα, Β'
 382. Γάδαρα, Β' 383. Φιλα-
 δέλφεια, Β' 384.
 ΚΟΛΩΝΙΑ, ΚΟΛΩΝΙΑΣ ἢ ΚΟΛ.,
 Θεσσαλονίκη, 311. Ἐμισα, Β'
 374. Φιλιππόπολις, Β' 418.
 Καρραί, Β' 421. Νίσιβις, Β' 422.
 Ἐδεσσα, Β' 421. Ζαυθά, Β'
 421.
 ΚΟΛ. ΜΗΤ. ΜΕΣΣΟΠ., Ἐδεσσα,
 Β' 421.
 ΚΟΜΟΔΙΑΝΗ, Ταρσός, Β' 312.

Λ.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, Ἀλάβανδα,
 Β' 149. Ἀμβλαδα, Β' 265.
 ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ, Σαγαλασσός, Β'
 271.
 ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣ, Σίδη, Β' 263.
 ΛΙΒΑΝΟΥ, Καισάρεια Λιβάνου, Β'
 390.
 ΛΥΔΩΝ, Μοσσηνοί, Β' 201.
 Λ. ΣΕΠ. ΣΕΟΥΗΡ., Διόσπολις Σα-
 μαρείας, Β' 402. Ἐλευθερόπολις
 Ἰουδαίας, Β' 407.
 ΛΥΚΙΩΝ, Ἀπολλωνία Πισιδ., Β'
 266.
 ΛΥ. ΘΡ. ΚΟ., Ἀπολλωνία Πισιδ.,
 Β' 266.

Μ.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΑΜΦΑΞΙΩΝ,
 Ἀμφαξιτίς, 310.
 ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, Ὑρκανίς, Β' 207.
 Βλαυνδος, Β' 215. Δοκίμιον, Β'
 218. Πέλται, Β' 229.
 ΜΑΚΡΕΙΝΙΑΝΩΝ, Ἀδανα, Β' 282.
 ΜΑΚΡΕΙΝΙΑΝΗ, Ταρσός, Β' 312.
 ΜΑΚ. ΑΥΡ. (Macriniana Aure-
 lia), Ἐδεσσα, Β' 421.
 ΜΑΞΙΜΕΙΑΝΩΝ ἢ ΜΑΞΙΜΕΙ-
 ΝΙΑΝΩΝ, Ἀδανα, Β' 282.
 ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤ. (Marcia Au-
 relia Antoniniana) Ἐδεσσα,
 Β' 421.
 ΜΑΤΡΟΣ ΑΠΟΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ,
 Ἡράκλεια Βιθυνίας, Β' 29.
 ΜΕ[ΓΑΣ], Διοπολίτης νομὸς Αἰγύ-
 πτου, Β' 471.
 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕ-
 ΩΣ ἢ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, Θεσ-

σαλονίκη, 311· Φιλιππόπολις, 362, Ἀμαστρίς, Β' 17· Προυσιάς Ὑπίου, Β' 36, Λάμψακος, Β' 56. Πέργαμον, Β' 65· Σάρδεις, Β' 204· Μύρα, Β' 248· Λάρανθα, Β' 278· Ἀνάζαρβος, Β' 283· Ἰσαυρα, Β' 287· Σεβαστή-Κιλικίας, Β' 301· Ταρσός, Β' 311 κ. ἐξ· Καισάρεια, Β' 335· Ἀντιόχεια Ὀρόντου, Β' 370 κ. ἐξ· Λαοδίκεια πρὸς θάλασσαν, Β' 375· Δαμασκός, Β' 379· Τύρος, Β' 399· Πέτρα, Β' 417.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΝΤΟΥ, Νικομήδεια, Β' 35.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΑΤΙΑΣ, Ἀγκυρα, Β' 330.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΕΝΝΑΤΩΝ, Διοκαισάρεια Κιλικ., Β' 285.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΗΤΙΔΟΣ, Ὀλβη, Β' 300.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΗΤΩΝ, Κοροπισσός, Β' 291.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΚΙΛΙΚΩΝ, Ταρσός, Β' 312.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΟΛΩΝΙΑ, Ἀντιόχεια Ὀρόντου, Β' 372· Ἐμισα, Β' 374· Δαμασκός, Β' 379· Ἐδεσσα, Β' 421.

ΜΗΤ. ΚΟ. ΑΥ. Σ. ΣΕ., Σίγγαρα, Β' 423.

ΜΗΤΡΟ[ΠΟΛΙΣ] ΚΟΜΜΑ[ΓΗ. ΝΗΣ], Σαμόσατα, Β' 365.

ΜΗΤΡΟΠ[ΟΛΕΩΣ] ΛΑΜΩΤΙΔΟΣ, Λάμος, Β' 292.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΠ., Καρραί, Β' 421.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ, Πέργη, Β' 259.

ΜΗΤΡ[ΟΠΟΛΙΣ] ΠΑΦΛ[ΑΓΟΝΙΑΣ], Πομπηϊόπολις, Β' 19· Σεβαστή, Β' 19.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΟΝΤΟΥ, Τόμοι, 346· Νεοκαισάρεια, Β' 8.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΟΝΤΟΥ, Ἀμάσεια, Β' 3.

ΜΙΚΡΟΣ, Διοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.

ΜΟΖΕΑΝΩΝ, Διόκλεια Φρυγίας, Β' 217.

ΜΟΖ, Ἱεροχάραξ Φρυγίας, Β' 222.

ΜΟΛΟΣΣΩΝ, Κασσώπη, 402.

ΜΟΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΣΙΑΣ Ἐφεσος, Β' 110.

ΜΥΣΤΙΣ ἢ ΜΥΣΤΙΔΟΣ, Σίδη, Β' 263.

ΜΥΣΩΝ, Ἀββαίται Μυσίας, Β' 39.

Ν.

ΝΑΥΑΡΧΙΣ ἢ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ, Τόμοι, 346· Νικόπολις Ἡπείρου, 403· Σίδη, Β' 263· Αἰγαὶ Κιλικίας, Β' 282· Κώρυκος, Β' 292· Σεβαστή Κιλικίας, Β' 301· Δῶρα, Β' 390· Σιδῶν, Β' 395· Τρίπολις, Β' 396.

ΝΕΑΣ ΤΡΑΙΑΝΗΣ, Βόστρα, Β' 416.

ΝΕΙΚΑΕΩΝ, Κιλβιανοί, Β' 198.

ΝΕΙΚΑΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΚΙΛΒΙΑΝΩ, Κιλβιανοί, Β' 198.

ΝΕΩΚΟΡΟΣ, ΝΕΩΚΟΡΟΥ, ἢ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, Βέροια, 310· Μακεδονία, 309· Θεσσαλονίκη, 311· Τόμοι, 346· Φιλιππόπολις, 386· Ἀμάσεια, Β' 3· Νεοκαισάρεια, Β' 8· Ἡράκλεια Βιθυνίας, Β' 29· Νικομήδεια, Β' 35· Κύζικος, Β' 52.

Πέργαμον, Β' 65· Ἑλαία, Β' 86·
Ἐφεσος, Β' 110· Σμύρνη, Β'
131· Τέως, Β' 135· Ἡράκλεια
Σιπύλου, Β' 197· Φιλαδέλφεια, Β'
207· Σάρδεις, Β' 203· Ἀκμονία,
Β' 210· Ἱερὰ πόλις Φρυγίας, Β'
222· Λαοδίκεια, Β' 225· Πέρ-
γη, Β' 259· Σίδη, Β' 263· Ταρ-
σος, Β' 312· Ἀγκυρα, Β' 330·
Λαοδίκεια πρὸς θάλασσαν, Β' 375·
Τρίπολις, Β' 396· Νεάπολις
Σαμ., Β' 403. Ἰδε καὶ Σύλ-
λαβον Ε'.

ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ,
Μαγνησία Ἰωνίας, Β' 123.
ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ,
Σμύρνη, Β' 131· Τράλλεις, Β' 206.

Ο.

ΟΛΒΕΩΝ, Λαλασσίς Κιλικίας, Β'
293.
ΟΥΕΪΨΑΝΙΩΝ, Ἀμόριον, Β' 211.
ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ, Ἀγχιάλος, 361.
ΟΥΛΠΙΑΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΠΡΟΣ
ΜΕΣΤΩ, Νικόπολις Θράκης,
361.
ΟΥΛΠΙΑΣ, Παυταλία, 361· Σερ-
δική, 361· Τόπειρος, 362.

Π.

ΠΑΝΙΑΣ ἢ ΠΑΝΙΑΔΟΣ, Καί-
σάρεια Πανθάς, Β' 382.
ΠΕΙΩΝ, Ἐφεσος, Β' 110.
ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, Κιλιβιανοί, Β' 198
ΠΙΕΡΙΑΣ, Σελεύκεια, Β' 378.
ΠΙΣΤΗΣ ΦΙΛΗΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥ
ΡΩΜΑΙΩΝ, Σίδη, Β' 263.
ΠΟΜΠΗΤΕΩΝ, Γάδαρα, Β' 383.

ΠΡΟΣ (Ἰδε καὶ ΤΩΝ ΠΡΟΣ, κτλ.).

ΠΡΟΣ ΑΡΓΑΙΩΝ, Καيسάρεια Καπ-
παδοκίας, Β' 335.

ΠΡΟΣ ΕΥΦΡΑΤΗΝ, Ἀντιόχεια
Εὐφράτου, Β' 364.

ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗ, Προυσίας πρὸς
θάλασσαν, Β' 32.

ΠΡΟΣ ΙΣΤΡΟΝ ἢ ΙΣΤΡΩ, Νι-
κόπολις, 346.

ΠΡΟΣ ΛΙΒΑΝΩ, Λαοδίκεια Λι-
βάνου, Β' 380.

ΠΡΟΣ ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ, Ἀπάμεια,
Β' 213.

ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΜΑΙΑΝΔΡΩΙ, Ἀν-
τιόχεια Μαιάνδρου, Β' 152.

ΠΡΟΣ ΜΕΣΤΩ, Νικόπολις Θρά-
κης, 361.

ΠΡΟΣ ΟΛΥΜΠΩ, Προῦσα Ὀλύμ-
που, Β' 36.

ΠΡΟΣ ΟΛΥΜ., Ἀδριανοί, Β' 41.

ΠΡΟΣ ΡΥΝΔΑΚΩ, Ἀπολλωνία
Ῥυνδάκου, Β' 41.

ΠΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΩ ΛΙΜΕΝΙ, Καί-
σάρεια Σαμαρείας, Β' 402.

ΠΡΟΣ ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΝ, Ἀλεξάν-
δρεια Τρωάς, Β' 74.

ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ, Προυσίας Ὑπίου,
Β' 36.

ΠΡΩΤΑ ΠΑΜΦΥΛΩΝ, Σίδη, Β'
263.

ΠΡΩΤΗ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΝ-
ΤΟΥ, Νικομήδεια, Β' 35.

ΠΡΩΤΗ ΛΕΣΒΟΥ, Μυτιλήνη, Β' 98

ΠΡΩΤΗΣ ΠΙΣΙΔΩΝ ΚΑΙ ΦΙ-
ΛΗΣ ΣΥΝΜΑΧΟΥ, Σαγαλασ-
σός, Β' 271.

ΠΡΩΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ, Ἀρά-
σεια, Β' 3.

ΠΡΩΤΟΙ ΠΟΝΤ. ΚΑΙ ΒΙΘ.,
Νίκαια, Β' 34.

ΠΡΩΤΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ, Νίκαια, Β' 34.

ΠΡΩΤΩΝ ΑΣΙΑΣ, Ἐφεσος, Β' 110· Σμύρνη, Β' 131.

ΠΡΩΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, Τράλλεις, Β' 206.

ΠΡΩΤΩΝ ΙΩΝΙΑΣ, Σάμος, Β' 147.

ΠΡΩΤΩΝ ΣΥΡΙΑΣ, Λαοδικεία πρὸς θάλασσαν, Β' 375.

Σ.

ΣΑΜΙΩΝ ΕΝ ΘΡΑΚΗ, Σαμοθράκη, 333.

ΣΕΒ[ΑΣΤΗ], Ἀδριανόπολις Βιθυνίας, Β' 24· Πέργαμον, Β' 65· Λάρανδα, Β' 278.

ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ, Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 330.

ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΤΕΚΤΟΣΑΓΩΝ, Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 330.

ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΤΡΟΚΜΩΝ, Ταύιον, Β' 332.

ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ, Τράλλεις, Β' 206· Ἀβίλα Δεκαπόλ, Β' 382.

ΣΕΛΕΥΚΙΔΟΣ, Νικόπολις Συρίας, Β' 377.

ΣΕΜΝΗΣ, Σύεδρα Κιλικ., Β' 304.

ΣΕΠ. ΚΟΛ., Ῥήσαινα, Β' 422.

ΣΕΠ. ΚΟΛΩ. ΜΗΤ., Νίσιβις, Β' 422.

ΣΕΥΗΡΙΑΝΗ, Ἀμάσεια, Β' 3· Ταρσός, Β' 312.

ΣΙΠΥΛΟΥ, Μαγνησία Λυδίας, Β' 199.

ΣΥΡΙΑΣ, Βαλανέαι, Β' 373· Σεβαστή Σαμαρείας, Β' 404.

ΣΥΡΙΑΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ, Νεάπολις Σαμαρείας, Β' 403.

Τ.

ΤΗΣ Ε[ΠΙ] ΤΑΥ[ΡΩ](ς), Ἀντιόχεια Ταύρου, Β' 364.

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ, Ὀλβη, Β' 300· Σελινούς, Β' 302.

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, Ἱεράπολις Κιλικίας, Β' 287. (Ἴδε ὡσαύτως ΙΕΡΑΣ καὶ ΑΣΥΛΟΥ).

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, Μόψος, Β' 298. (Ἴδε ὡσαύτως ΙΕΡΑΣ καὶ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ).

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, Αἰγαί, Β' 282. (Ἴδε ὡσαύτως τοὺς τίτλους κεχωρισμένως).

ΤΗΣ ΚΗΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, Κοροπισσός, Β' 291.

ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ, Πάππα, Β' 270.

ΤΜΩ, Ἀρρηλιόπολις Λυδ., Β' 194.

ΤΟΛΙΣΤΟ[ΒΩΓΙΩΝ], Πεσσινούς, Β' 331.

ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ, Ζήλα, Β' 7.

ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, Γριμένου Θύραι, Β' 216· Ἐπιφάνεια Κιλικίας, Β' 286· Σελινούς Κιλικ., Β' 302.

ΤΡΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, Ἐφεσος, Β' 110.

ΤΩΝ ΑΝΩ καὶ ΤΩΝ ΚΑΤΩ, Κιλιβιανοί, Β' 198.

ΤΩΝ ΕΜ ΠΙΕΡΙΑΙ, Σελεύκεια, Β' 378.

ΤΩΝ ΕΝ ΜΥΓΔΟΝΙΑΙ, Νίσιβις, Β' 422.

ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ, Ἀντιόχεια Πτολεμαίς, Β' 372 καὶ 401.

ΤΩΝ ΕΠΙ ΚΑΛΛΙΡΟΗ, Ἀντιόχεια Καλλιρρόης (Ἑδεσσα), Β' 372 καὶ 420.	ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΣΑΡΩΙ, Ἀντιόχεια Σάρου, Β' 284.
ΤΩΝ ΜΕΙΖΟΝΩΝ, Τερμησός, Β' 274.	ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΤΙΓΡΕΙ, Δημητριάς Τίγρητος, Β' 423.
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΞΙΩΙ, Ἀπάμεια Συρίας, Β' 373.	ΤΩΝ ΣΙΝΩ[ΠΕΩΝ], Σαρβάνισσα, Β' 9.
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΓΑΙΩ, Καισάρεια Καππαδοκίας, Β' 335.	Υ.
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΦΝΗΙ, Ἀντιόχεια Δάφνης, Β' 372.	ΥΠΟΚ[ΝΑΜΙΔΙΩΝ, Λοκροί, 423.
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗΙ, Λαοδικεία, θαλάσσης, Β' 375.	ΥΠΟ ΠΑΝΕΙΩ, Καισάρεια Πανεάς, Β' 282.
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΙΠΠΩ, Ἀντιόχεια Ἴππου, Β' 383.	Φ.
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑΥΡΩ, Τύανα, Β' 337.	ΦΙΛΗΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥ ΡΩΜΑΙΩΝ, Σίλλυον, Β' 236.
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΙΓΡΕΙ, Σελεύχεια Τίγρητος, Β' 422.	ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΩΝ, Καρραὶ Μεσσοποταμίας, Β' 421.
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΑΛΥΚΑΔΩΝΩΙ, Σελεύχεια, Β' 301.	ΦΛΑΒΙΟΠΟΛΙΣ, ΦΛΑΒΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ΦΛΑΟΥΙ, ΦΛΑΒΙ, ἡ ΦΛΑ, Φιλαδέλφεια, Β' 207· Τημένου Θύραι, Β' 232· Σαμόσατα, Β' 365· Χαλκίς Βήλου, Β' 367· Ἰόππη, Β' 402· Νεάπολις Σαμαρείας, Β' 403.
Τ[ΩΝ] ΠΡΟΣ Τ[ΩΝ] ΚΑΠΡΩΝ, Ἀτουσσα Ἀσουρίας, Β' 423.	ΦΡΥ, Μητρόπολις Φρυγίας, Β' 227.
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΥΔΝΩΙ, Ἀντιόχεια Κύδνου, Β' 284· Ταρσός, Β' 311.	
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΠΥΡΑΜΩΙ, Ἱερόπολις Κιλικίας, Β' 287.	

(β) ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ.

(Ἰδε Εἰσαγωγὴς § 18).

A.	C.
AEL. MVNICIP. COEL, Κοῖλα, 329.	C. A. A. P. Πάτραι, 521.
AI. MVN. COILA, Κοῖλα, 329.	CAESAREA, Ἰώλ Μαυριτανίας, Β' 507.
ARC., Ἀλαισα, 168.	CAESAREA METROPOLIS PROVINCIAE SYRIAE PALESTINAE, Καισάρεια Σαμαρ., Β' 402.
AVR. ANTONINIA, Ἀλεξάνδρεια Τρωάς, Β' 74.	

- C. C. I. B., Βάββα Μαυριτανίας, Β' 507.
 C. F. P. D., Δεούελτος, 361.
 C. G. P. I. καὶ C. G. I. P., Πάριον, Β' 58.
 C. I. BVT. ἢ C. A. BVT., Βουθρωτόν, 401.
 C. I. C. A. D. D., 'Απάμεια Βιθυνίας, Β' 24.
 C. I. C. D. D. P. P., Καρχηδών, Β' 499.
 C. I. D. ἢ C. I. A. DVM., Δύμη, 520.
 C. I. F. S. C. I. F. AV. S. ἢ C. R. F. S., Σινώπη, Β' 22.
 C. I. N. C., Κνωσός, 593.
 C. I. P., Κλυπία, Β' 499.
 C. L. I. COR., Κόρινθος, 505.
 C. M. L., Λαοδικεία πρὸς θάλασσαν, Β' 375.
 COL. AEL. CAP., Αἰλία Καπιτωλιάς, Β' 404.
 COL. AEL. CAP. COMM., Αἰλία Καπιτωλιάς, Β' 404.
 COL. AEL. HAD. ICONIENSI. S. R., 'Ικόνιον, Β' 278.
 COL. ALEX. TRO., ἢ COL. AVG. TRO., 'Αλεξάνδρεια Τρώας, Β' 74.
 COL. AVG. COMAMA, Κόμαμα Πισιδίας, Β' 268.
 COLONIA AVGVSTA FELIX GERMENORVM, Γέρμη, Β' 330.
 COL. AVG. IVL. V. PHILIPP., Φίλιπποι, 284.
 COL. AVR. METROPOL. ANTONINIANA. CA., Καρραί, Β' 421.
 COL. AVR. PIA METROP., Σιδών, Β' 395.
 COL. BER., Βηρυτὸς Φοίνικης, Β' 388.
 COL. CAES ANTIOCH, 'Αντιόχεια Πισιδίας, Β' 266.
 COL. CAESAREA LIB., Καισάρεια Λιβάνου, Β' 390.
 COL. CAR, Καρραί, Β' 421.
 COL. CLAVD. NERONIA, Πτολεμαίς, Β' 400.
 COL. CLAVD. PTOL., Πτολεμαίς, Β' 400.
 COL. CRE., Κρήμνα, Β' 268.
 COL. GEM. IVL. HAD. PA., Πάριον, Β' 58.
 COL. HEL., 'Ηλιόπολις Κοίλης Συρίας, Β' 380.
 COL. IVL. AVG. CASSANDRENSIS, Κασσάνδρεια, 279.
 COL. IVL. AVG. DIENSIS. D. D. ἢ COL. IVL. DIENSIS, Δίον, 340.
 COL. IVL. AVG. PELLA, Πέλλα, 384.
 COL. IVL. AVG. OLB, 'Ολβασα Πισιδίας, Β' 269.
 COL. IVL. AVG. FE. CREMNA, Κρήμνα, Β' 268.
 COL. IVL. AVG. FEL. BER. COL. IVL. BER. ἢ COL. IVL. ANT. AVG. FEL. BER., Βηρυτὸς, Β' 388.
 COL. IVL. AVG. FEL. HEL., 'Ηλιόπολις Κοίλης Συρίας, Β' 380.
 COL. IVL. AVG. FEL. NINIVA CLAVDIOPOLIS, Νινευή 'Ασσυρίας, Β' 424.
 COL. IVL. AVS. CL. LA., Λαοδικεία Λυκαονίας, Β' 278.
 COL. IVL. FEL. GEM. LYSTRA, Λύστρα, Β' 279.
 COL. IVL. FLAV. AVG. COR., Κόρινθος, 505.

COL. IVL. NEAPOL., Νεάπολις Σαμαρείας, Β' 403.	IVL TIN, Τίγγις Μαυριτανίας, Β' 508.
COL. LAO. P. S. METROPO- LEOS, Λαοδικεία πρὸς θάλασσαν, Β' 375.	L.
COL. LAOD. METROPOLEOS, Λαοδικεία πρὸς θάλασσαν, Β' 375.	LIBERA, Ἰππών, Β' 491.
COL. L. SEP. SEBASTE, Σεβαστή Σαμαρείας, Β' 404.	M.
COL. METROPOLIS BOSTRA, Βόστρα, Β' 416.	MALLO COLONIA S. C., Μαλ- λός, Β' 297.
COL. NEAPOLI NEOCORO, Νεάπολις Σαμαρείας, Β' 403.	METROPOLIS PROVINCIAE SY- RIAE PALAESTINAE, Καισάρεια Σαμαρείας, Β' 402.
COL. PENIC., Τύρος, Β' 399	M. MVN. IVL. VTIC. D. D. P. P. Οὐτική, Β' 499.
COLONIA PRIMA FLAVIA AV- GVSTA FELIX CAESAREN- SIS, Καισάρεια Σαμαρείας Β' 402	MVN. HENNAE, Ἔννα, 180.
COL. SEP. TYRVS. METROP, Τύρος, Β' 399.	MVNICIPIVM STOBENSIVM, Στόβοι, 313.
COL. SERGIA NEAPOL., Νεάπο- λις Σαμαρείας, Β' 403.	P.
COL. TROAD, Ἀλεξάνδρεια Τρω- άς, Β' 74.	P. M. S. COL. VIM., Οὐϊμινάκιον, 344.
COM. BIT., Βιθυνία, Β' 24.	POR (portus;), Πάνορμος, 218.
I.	P. S. S. C., Παιστός, 107.
ICONIEN. COLO, Ἰκόνιον, Β' 278	S.
IVL. AVG. COL. PARLAIS, Παρ- λάις, Β' 279.	SEPT. COL. LAOD. METRO., Λαοδικεία πρὸς θάλασσαν, Β' 375.

ΣΥΛΛΑΒΟΣ Ε'.

ΤΙΤΛΟΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ

(Ἴδε Εἰσαγωγῆς, § 14).

(α) ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ

A.

ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ, Περπηρήνη, Β' 66· Ἀπάμεια, Β' 209· Σύνναδα, Β' 231.

ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ, Κοτιάειον, Β' 225.

ΑΙΤΗΣΑΜΕΝΟΣ, Ἀλία, Β' 211· Ἀγκυρα, Β' 209· Εὐκαρπία, Β' 219.

ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ, Δελφοί, 429.

ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ, Βιθυνία, Β' 23· Καισάρεια Γερμανική, Β' 30· Ἡράκλεια, Β' 29· Νίκαια, Β' 34· Νικομήδεια, Β' 35· Ἀταρνεὺς Μυσίας, Β' 44· Ἀτταία, Β' 44· Πέργαμον, Β' 63· Πιτάνη, Β' 67· Κύμη Αἰολίδος, Β' 88· Ἐφεσος, Β' 109· Σμύρνη, Β' 132· Ἀρπασα, Β' 154· Ἱεροκαισάρεια, Β' 198· Ὑρκανίς, Β' 207· Σάρδεις, Β' 203· Θυάτειρα, Β' 197· Ἀγκυρα Φρυγίας, Β' 209· Ἀπάμεια, Β' 212· Κοτιάειον, Β' 225· Δοκίμιον, Β' 218· Δορύλαιον, Β' 218· Ἱεράπολις, Β' 221· Λαοδικεία, Β' 225· Νακόλεια, Β' 228· Σύνναδος, Β' 231.

ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ ΡΩΜΑΙΩΝ, Ἀταρνεὺς, Β' 43.

ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, Πέρινθος, 342· Βιζύα, 361· Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 330· Κυρηναϊκή, Β' 486.

ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ, Ἡράκλεια Ἰωνίας, Β' 114· Ἡράκλεια Σαλβάκη, Β' 157.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΩΝ, Σάλα, Β' 230.

ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ, Θῆβαι, 440· Κρήτεια Φλαβιόπολις, Β' 34· Ἰωνίας κοινόν, Β' 103· Ἐφεσος, Β' 110· Σμύρνη, Β' 132· Ἀφροδισιάς, Β' 155· Φιλαδέλφεια, Β' 207· Σιλανδός, Β' 204· Ἀγκυρα, Β' 209· Ἀπάμεια, Β' 213· Κίβυρα, Β' 224· Κιδύεσος, Β' 224· Κοτιάειον, Β' 225· Εὐμένεια Β' 220· Σάλα, Β' 230· Σύνναδα, Β' 232· Τημένου Θύραι, Β' 232· Πολέμων, Ὀλβα Κιλικίας, Β' 300· Ἀῖας, Ὀλβα Κιλικίας, Β' 300· Πτολεμαῖος Μενναίου, Β' 360· Λυσανίας Α', Β' 368.

ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΣΙΑΣ, Εὐμένεια, Β' 220.

ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΕΓΑΣ, Σάρδεις, Β' 203.

ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΕΓΙΣΤΟΣ, Κρήτη, Β' 576.

ΑΡΧΩΝ, Βυζάντιον, 341· Μινώα
 Ἀμοργού, 614· Μηλος, 622· Ἀ-
 σάνδρος Βοσπόρου, Β' 12· Ὑγι-
 αίνων Βοσπόρου, Β' 12· Ἀτταία,
 Β' 44· Κύζικος, Β' 53· Γέρμη,
 Β' 45· Ἀδριανοί, Β' 41· Ἀ-
 δριανοῦ Θῆραι, Β' 41· Στρατονί-
 κεια Καΐκου (;), Β' 69· Ἀβυδος,
 Β' 73· Δάρδανος, Β' 77· Κύμη,
 Β' 88· Ἐλαία (;), Β' 87· Μίλη-
 τος, Β' 128· Πριήνη, Β' 130·
 Χίος, Β' 143· Ἀλινδα, Β' 152·
 Ἀφροδισιάς, Β' 155· Ἀντιόχεια
 Μαιάνδρου, Β' 152· Ἀλικαρνασ-
 σός, Β' 151· Ὑλλάριμα, Β' 171·
 Μύνδος, Β' 165· Στρατονίκεια
 Καρ., Β' 167· Τάβα, Β' 169 καὶ
 ἐξ. Τραπεζόπολις, Β' 170· Ἀ-
 πολλωνίς, Β' 194· Βαγίς, Β' 195·
 Κιλβιανοί, Β' 199· Δαλδής, Β'
 196· Διδός Ἱερόν, Β' 196· Γόρ-
 δος Ἰουλία, Β' 196· Ἱεροκαισά-
 ρεια, Β' 198· Ὑπαιπα, Β' 207·
 Μαιονία, Β' 199· Μοστηνοί, Β'
 201· Φιλαδέλφεια, Β' 207·
 Σαΐτται, Β' 202· Σάρδεις, Β'
 203· Σίλανδος, Β' 204· Τάβαλα,
 Β' 205· Ἀκμονία, Β' 210· Αἰ-
 ζανοί, Β' 210· Ἀμόριον, Β' 211·
 Ἀγκυρα, Β' 209· Ἀππία, Β'
 214· Βλαῦνδος, Β' 215· Κάδοι,
 Β' 222· Κιδυεσσός, Β' 224· Κο-
 λοσσαί, Β' 224· Κοτιάειον, Β'
 225· Δοκίμιον, Β' 218· Δορύ-
 λαιον, Β' 218· Γριμένου Θύραι,
 Β' 217· Ἀδριανόπολις, Β' 210·
 Ἱεράπολις, Β' 221· Ὑργάλεια,
 Β' 233· Ἰουλία, Β' 222· Μη-
 τρώπολις, Β' 228· Μιδάειον, Β'
 228· Νακόλεια, Β' 228· Ὀτρώϊον,

Β' 229· Πρυμνησσός, Β' 229·
 Σάλα, Β' 230· Σεβαστή, Β' 230·
 Σύναιος, Β' 231· Σύνναδα, Β' 232·
 Τημένου Θύραι, Β' 232· Τιβε-
 ριόπολις, Β' 233· Ἀδαδα (;), Β'
 265.

ΑΡΧΩΝ ΠΡΥΤΑΝΙΣ, Αἰγιόλη Ἀ-
 μοργού (;), 614.

ΑΣΙΑΡΧΗΣ, Κύζικος, Β' 53· Πέρ-
 γαμον, Β' 65· Ἀβυδος, Β' 73·
 Ἰωνία, Β' 103· Σμύρνη, Β' 131·
 Ὑπαιπα, Β' 206· Μαγνησία, Β'
 200· Σάρδεις, Β' 203· Ἀλία, Β'
 211· Ἱεράπολις, Β' 221· Λαο-
 δίκεια, Β' 226· Ὀτρώϊον, Β' 229·
 Στεκτόριον, Β' 231· Σύναιος, Β'
 231· Τημένου Θύραι, Β' 232.

Β.

ΒΑΣ[ΙΛΕΥΣ], Βυζάντιον 341.

Γ.

ΓΕΡΟΝΤΕΣ, Λακεδαιμόνων, 545.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ, Ἀδραμύτειον, Β'
 40· Πέργαμον, Β' 65· Κύμη, Β'
 88· Ἐφεσος, Β' 110· Μαγνη-
 σία, Β' 123· Ἀντιόχεια Μαιάν-
 δρου, Β' 152· Μύλασα, Β' 164·
 Νεάπολις Καρίας (;), Β' 165·
 Κιλβιανοί, Β' 199· Ὑπαιπα, Β'
 206· Νύσα, Β' 201· Σάρδεις Β'
 203· Τράλλεις, Β' 206· Ἀκμο-
 νία, Β' 210· Ἀπάμεια, Β' 212·
 Ἀππία, Β' 214· Κολοσσαί, Β'
 224· Ἰριμένου Θύραι, Β' 216·
 Λαοδίκεια, Β' 226· Πέλται, Β' 229
 ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ, Πέργαμον, Β'
 65.

Δ.

ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ Υ-
ΠΑΤΟΣ, Κρήτη, 276· Κύπρος,
327· Καισάρεια Καππαδ., Β'
336· Ἀντιόχεια Συρίας, Β' 371.
ΔΥΝΑΣΤΗΣ, Πολέμων, Ὀλβη
Κιλικίας, Β' 300.
ΔΥΟ ΑΝΔΡΕΣ, Λιπάρα, 251.

Ε.

ΕΘΝΑΡΧΗΣ, Ἡρώδης Ἀρχέλαος,
Β' 411.
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΙΣ, (ὄνομ. πληθ.) Φι-
λαδέλφεια, Β' 207· (γεν. πληθ.),
Εὐκαρπία, Β' 219· (γεν. ἐνικ.)
Ἱερόπολις Φρυγίας, Β' 221.
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΙΣΑ (γεν. ἐνικ.) Εὐ-
καρπία, Β' 219.
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ, Ἀντιόχεια Μαιάν-
δρου, Β' 152· Μύλασσα, Β' 164·
Στρατονίκεια Καρίας, Β' 166.
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
Μάσταυρα, Β' 200.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, Ἐφεσος, Β' 110.
ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ, Βιθυνία, Β' 23.
ΕΦΟΡΟΣ, Λακεδαίμων, 544· Ἀγ-
κυρα, Β' 209.

Η.

ΗΓΕΜΩΝ, Πέρινθος, 342· Νικόπο-
λις, 346· Μαρκιανόπολις, 346·
Ἀγχίαλος, 348· Βιζύη, 361· Ἀ-
δριανόπολις, 360· Παυταλία,
361· Φιλιππόπολις, 362· Πλω-
τινόπολις, 361· Σερδική, 362·
Τραϊνόπολις, 362.

ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ, Μαρκιανόπολις, 346
ΗΡ[ΗΜΕΝΟΣ], Βυζάντιον, 341.

Θ.

ΘΕΟΛΟΓΟΣ, Πέργαμον, Β' 65.
ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ [ΙΕ-
ΡΕΙΑ], Σμύρνη, Β' 131.

Ι.

ΙΕΡΕΙΑ, Σμύρνη, Β' 131· Ἀκμο-
νία, Β' 210· Ἀττουδα, Β' 214·
Εὐκαρπία, Β' 219· Πρυμνησσός,
Β' 229.
ΙΕΡΕΥΣ, Ἡπειρος, 407· Δελφοί,
430· Ἐφεσος, Β' 110· Ἀφρο-
δισιάς, Β' 154· Ἡράκλεια Σαλ-
βάκη, Β' 157· Μαγνησία Λυδίας,
Β' 200· Νύσα, Β' 202· Ἀγκυρα,
Β' 209· Λαοδίκεια, Β' 226·
Σάλα, Β' 230.
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΣΕ-
ΒΑΣΤΩΝ, Περπηρήνη, Β' 66.
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, Διονυσόπο-
λις, Β' 217.
ΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΝΟΟΥ, Ἀ-
χαΐα, 528.
ΙΕΡΟΜΝΑ[ΜΩΝ], Βυζάντιον, 341
ΙΠΠΙΚΟΣ, Πέργαμον, Β' 65· Σμύρ-
νη, Β' 131· Γόρδος Ἰουλία, Β'
195· Μαγνησία Λυδίας, Β' 200·
Θυάτειρα, Β' 197· Κοτιάειον, Β'
225· Πρύμνησος, Β' 229· Σάλα,
Β' 230.

Κ.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ, Ἀνάζαρβος, Β'
283· Ταρσός, Β' 312.

ΚΟΡΝΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ (;), Λαοδικεία, Β' 226.
ΚΡΗΤΑΡΧΑΣ, Κρήτη, 575 καὶ 586.

Λ.

ΛΟΓΙΣΤΗΣ, Κιδυεσσός, Β' 224.
Σύνναδα, Β' 231.

Ν.

ΝΕΩΚΟΡΟΣ, Θυάτειρα, Β' 197.
Αἰζανοί, Β' 210. Ἀγκυρα, Β' 209.
Ἀππία, Β' 214. Κερέταπα, Β' 223.
Κοτιάειον, Β' 225. Εὐκαρπία, Β' 219. Ἴδε καὶ Σύλλαρον Δ'.
ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ, Λαοδικεία Φρυγίας, Β' 226.
ΝΟΜΟΦΥΛΑΞ, Λακεδαίμων, 545.

Π.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΗΣ, Ἀπάμεια, Β' 213.
ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΤΗΣ, Κάδοι, Β' 222.
ΠΑΤΡΩΝ, Νίκαια, Β' 34. Νικομήδεια, Β' 35.
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ, Θήβαι, 440.
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ, Πέρινθος, 342.
Βιζύα, 361. Φιλιππόπολις, 362.
Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 330. Καισάρεια Καππαδοκ., Β' 336. Τύανα, Β' 337.
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, Ἀγκυρα Γαλατ., Β' 330.
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ, Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 330.
ΠΡΟΠΥΛΟΙ, Δελφοί, 430.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ, Πέργαμον, Β' 65.
Κύμη, Β' 88. Σμύρνη, Β' 131.

Σ.

Στρατονίκηια Καρίας, Β' 166.
Πρυμνησσός, Β' 229. Σύνναδα, Β' 231.
ΣΟΦΙΣΤΗΣ, Σμύρνη, Β' 131. Λαοδικεία Φρυγίας, Β' 226.
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ, Σμύρνη, Β' 131. Βάγης, Β' 195. Ἱεροκαίσιρεια, Β' 198. Ὑπαιπα, Β' 206.
Ὑρκάνης, Β' 207. Μαιονία, Β' 199. Αἰζανοί, Β' 210. Κάδοι, Β' 222. Πρυμνησσός, Β' 229.
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, Ἀδριανόπολις Βιθυνίας, Β' 24. Ἀδραμύτειον Μυσίας, Β' 40. Ἀσσός, Β' 43.
Ἀτταία, Β' 44. Κύζικος, Β' 53. Γέρμη, Β' 45. Ἀδριανοί, Β' 41.
Ἀδριανοῦ Θῆρα, Β' 41. Λάμψακος, Β' 56. Μιλητούπολις, Β' 57.
Πέργαμον, Β' 65. Περπερήνη, Β' 66.
Πιτάνη, Β' 67. Στρατονίκηια πρὸς τῷ Καίκῳ, Β' 69. Αἰγαὶ Αἰολίδος, Β' 85. Κύμη, Β' 88. Ἑλαία, Β' 87.
Μύρινα, Β' 90. Ἐρρεσος Λέσβου, Β' 97. Μέθυμνα Λέσβου, Β' 98.
Μυτιλήνη Λέσβου, Β' 100. Κλαζομεναὶ Ἰωνίας, Β' 118.
Κολοφών, Β' 120. Ἐρυθραί, Β' 113. Ἡράκλεια Ἰωνίας, Β' 114.
Μίλητος, Β' 128. Φώκαια, Β' 138. Σμύρνη, Β' 132. Τέως, Β' 135.
Ἀλάβανδα, Β' 149. Ἀπολλώνια Σαλβάκη, Β' 153.
Βαργυλία, Β' 156. Ἀλικαρνασσός (;), Β' 151. Ἡράκλεια Σαλβάκη, Β' 157.
Μύνδος, Β' 165. Στρατονίκηια Καρίας, Β' 167. Ἀκρσσός Λυδίας, Β' 193.

Ἀπολλωνίς, Β' 194· Ἀττάλεια, Β' 194· Αὐρηλιόπολις, Β' 194· Κιλβιανοί, Β' 199· Δαλδίδες, Β' 196· Διδὸς Ἰερὸν, Β' 196· Γόρδος Ἰουλίς, Β' 195· Ἐρμοκαπυλία, Β' 197· Ἰεροκαισάρεια, Β' 198· Ὑπαιπα, Β' 207· Ὑρκανίς, Β' 207· Μαιονία, Β' 199· Μαγνησία Λυδίας, Β' 200· Μοστηνοί, Β' 201· Σάρδεις, Β' 203· Σίλανδος, Β' 204· Τάβαλα, Β' 205· Θυάτειρα, Β' 197· Τμῶλος, Β' 205· Τράλλεις, Β' 206· Αἰζανοὶ Φρυγίας, Β' 210· Ἀππία, Β' 214· Βλινυνδος, Β' 215· Βρία, Β' 216· Κάδοι, Β' 222· Κερέταπα, Β' 223· Κίβυρα, Β' 224· Διονυσόπολις, Β' 217· Δοκιμιον, Β' 218· Ἰεράπολις, Β' 221· Λαοδικεῖα, Β' 226· Νακόλεια, Β' 228· Πέλται, Β' 229· Φιλομήλιον, Β' 234· Σάλα, Β' 230· Στεκτόριον, Β' 231· ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ, Σμύρνη, Β' 131.

Τ.

ΤΑΜΙΑΣ Μακεδονία, 309· Σμύρνη, Β' 131· Ῥόδος, Β' 184· Κυρηναϊκή, Β' 486.

ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ, Πτολεμαῖος Μενναίου, Β' 540· Λυσανίας, Β' 368· Τιβερίδης Γαλιλαίας, Β' 402· Ἡρώδης Ἀντίπας, Β' 411· Ἡρώδης Φίλιππος Β', Β' 411.

ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ, Ζηνόδωρος Τριχωνίτιδος, Β' 381.

ΤΟΠΑΡΧΟΣ, Αἴας, Ὀλβη Κιλικ., Β' 300.

Υ.

ΥΙΟΣ ΠΟΛΕΩΣ, Ἀττουδα, Β' 214· Κοτιάειον, Β' 225.

ΥΠΑΤΟΣ ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, Κρήτη, 376· Κύπρος, 327· Καισάρεια Καππαδοκίας, Β' 336· Ἀντιόχεια Συρ, Β' 371.

(β) ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ.

G.

Consul (ἴδε ΥΠΑΤΟΣ).

D.

D. D. (Decreto Decurionum), Δῖον, 340· Ἀπάμεια Βιθυνίας, Β' 24.

D. D. P. P. (Decreto Decurionum Pater Patriae;), Καρχηδών, Β' 499· Οὐτική, Β' 499.

D. D. PVBL. (Decreto Decu-

rionum Publico), Βάβα Μαυριτανίας, Β' 507.

Duumviri (II VIR, II V.) Ἀλαισα, 168· Κεφαλοίδιον, 201· Ἐννα, 180· Πάνορμος, 218· Κόρινθος, 505· Κνωσός, 593.

Duumviri Quinquennales (II VIR Q), Βουθρωτόν, 401· Δύμη, 520.

Duumviri ex decreto Decurionum (II VIR EX DD), Βουθρωτόν, 401.

E.

EX CONSENSV D[ecurionum],
Βάβα, Β' 507.

EX D. D. (Ex Decreto Decu-
rionum) Βουθρωτόν, 401· Δύμη,
520· Κνωσός, 593· Σινώπη, Β' 22.

L.

LEG[atus], Μακεδονία, 308.

LEG[atus] PRO Q[uaestore],
Μακεδονία, 308,

P

PERMISSV PROCOS. (Permissu
Proconsulis), Κλυπία, Β' 499.
Praeses ἴδε ΗΓΕΜΩΝ.)

PR[aetor], Μακεδονία, 308· Ἐφε-
σος, Β' 110· Τράλλεις, Β' 206.

PROCOS. (Proconsul), Πάνορ-
μος 218· Πέργαμον, Β' 65· Ἐφε-
σος, Β' 110· Τράλλεις, Β' 206·
Ἀπάμεια, Β' 213· Λαοδίκεια, Β'
225· Κύπρος, Β' 327· Κυρηναϊκή,

Β' 485· Γεργίς, Β' 489· Ἀχόλλα,
Β' 490· Ἀδρύμητος, Β' 490 (ἴδε
καὶ ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ).

Procurator (ἴδε ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ).

Propraetor (ἴδε ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗ-
ΓΟΣ).

Proquaestor, Ἀμισός, Β' 6· Ἐφε-
σος, Β' 110.

Q[uaestor], Ἀκράγας, 168· Πά-
νορμος, 218· Μακεδονία, 308·
Κυρηναϊκή, 486. (ἴδε καὶ ΤΑ-
ΜΙΑΣ).

S.

SACER SENATVS, Μάλλος, Β' 297.

S. C. (Senatus Consulto), Ἀντι-
όχεια Συρίας, Β' 371· Ἐμισα, Β'
374· Φιλιππόπολις Ἀραβίας, Β'
418.

R. P. Q. R. (Senatus Popu-
lusque Romanus), Φιλομή-
λιον, Β' 234.

S. R. (Senatus Romanus),
Ἀντιόχεια Πισιδίας, Β' 266· Ἰκό-
νιον, Β' 278.

SVF(etes), Καρχηδών, Β' 499.

ΣΥΛΛΑΒΟΣ Γ'.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΣΦΡΑΓΙΔΟΓΛΥΦΩΝ

(Ἴδε Εἰσαγωγῆς § 13).

Α..... Τέρινα, 148.	ΜΟΛΟΣΣΟΣ, Θούριοι, 95.
ΑΡΙΣΤΟΞΕ[ΝΟΣ], Μεταπόντιον, 101 καὶ 102.	ΜΥΡ .., Ἀκράγας, 152 καὶ 164.
ΔΑ. ἢ ΑΛ. . ., Ἡλῆς, 530.	ΝΕΥΑΝΤΟΣ, Κυδωνία, 593.
ΕΞΑΚΕΣΤΙΔΑΣ Καμαρίνη, 152 καὶ 193.	ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ, Θούριοι, 95.
ΕΥΑΙΝΕΤΟΣ Καμαρίνη, 152 καὶ 193· Κατάνη, 152 καὶ 198· Συράκουσαι, 152 καὶ 233.	ΟΛΥΜ. . ., Ἀρκαδία, 557.
ΕΥΘ .., Συράκουσαι, 152· Ἡλῆς, 529.	Π .. Τέρινα, 147 καὶ 149.
ΕΥΚΛΕΙΔΑΣ, Συράκουσαι, 152 καὶ 234.	ΠΟΛΥ .. Μεταπόντιον, 101 καὶ 102.
ΕΥΜΗΝΟΣ, Συράκουσαι, 152 καὶ 232.	ΠΟΡΜΕ. . . Συράκουσαι, 152.
ΗΡΑ....., Ὑέλη, 113.	ΠΡΟΚΛΗΣ, Κατάνη, 152 καὶ 197· Νάξος, 152 καὶ 217.
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣ, Κατάνη, 152 καὶ 198.	ΠΥΘΟΔΩΡΟΣ, Ἀπτερά, 580· Πολυρήνιον, 599.
ΘΕΟΔΟΤΟΣ, Κλαζομεναί, Β' 116.	ΣΩΣΙΩΝ, Συράκουσαι, 152
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, Ῥήγιον, 143.	ΤΕΤ...., Χαλκιδική, 276.
ΙΣΤΟΡΟΣ, Θούριοι, 95.	Φ...., Νεάπολις, 51 (Πίναξ Β', 5)
ΚΙΜΩΝ, Συράκουσαι, 152 καὶ 233.	Θούριον, 94· Ὑέλη, 113· Πανδοσία, 136 Τέρινα, 147 καὶ 149.
ΚΛΕΥΔΩΡΟΣ, Ὑέλη, 113.	ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ, Ὑέλη, 113.
	ΦΙΛΙΣ...., Τέρινα, 148.
	ΦΡΥΓΙΑΛΟΣ, Συράκουσαι, 152.
	ΧΑΡΙ....., Ἀρκαδία, 557.
	ΧΟΙΡΙΩΝ, Κατάνη, 152 καὶ 198.

Ο Λ Κ Α Ι.

Αἱ ὀλκαὶ τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων ἐσημειώθησαν εἰς ἀγγλικούς κόκκους τοῦ συστήματος τῆς πόλεως Troyes. Ὁ ἐξῆς δὲ πίναξ πρὸς μετατροπὴν κόκκων εἰς μετρικὰ γραμμάρια θὰ χρησιμεύῃ εἰς τοὺς σπουδαστὰς πρὸς σύγκρισιν τῶν Ἀγγλικῶν ὀλκῶν πρὸς τὰς ξένας.

ΠΙΝΑΞ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΟΚΚΩΝ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΡΙΑ.

Κόκκοι	Γραμμάρια	Κόκκοι	Γραμμάρια	Κόκκοι	Γραμμάρια	Κόκκοι	Γραμμάρια
1	064	33	2·138	65	4·211	97	6·285
2	129	34	2·202	66	4·276	98	6·350
3	194	35	2·267	67	4·341	99	6·415
4	259	36	2·332	68	4·406	100	6·480
5	324	37	2·397	69	4·471	101	6·544
6	388	38	2·462	70	4·536	102	6·609
7	453	39	2·527	71	4·600	103	6·674
8	518	40	2·592	72	4·665	104	6·739
9	583	41	2·656	73	4·729	105	6·804
10	648	42	2·720	74	4·794	106	6·868
11	712	43	2·785	75	4·859	107	6·933
12	777	44	2·850	76	4·924	108	6·998
13	842	45	2·915	77	4·989	109	7·063
14	907	46	2·980	78	5·054	110	7·128
15	972	47	3·045	79	5·119	111	7·192
16	1·036	48	3·110	80	5·184	112	7·257
17	1·101	49	3·175	81	5·248	113	7·322
18	1·166	50	3·240	82	5·312	114	7·387
19	1·231	51	3·304	83	5·378	115	7·452
20	1·296	52	3·368	84	5·442	116	7·516
21	1·360	53	3·434	85	5·508	117	7·581
22	1·425	54	3·498	86	5·572	118	7·646
23	1·490	55	3·564	87	5·637	119	7·711
24	1·555	56	3·628	88	5·702	120	7·776
25	1·620	57	3·693	89	5·767	121	7·840
26	1·684	58	3·758	90	5·832	122	7·905
27	1·749	59	3·823	91	5·896	123	7·970
28	1·814	60	3·888	92	5·961	124	8·035
29	1·879	61	3·952	93	6·026	125	8·100
30	1·944	62	4·017	94	6·091	126	8·164
31	2·008	63	4·082	95	6·156	127	8·229
32	2·073	64	4·146	96	6·220	128	8·294

Κόκκοι	Γραμμάρια	Κόκκοι	Γραμμάρια	Κόκκοι	Γραμμάρια	Κόκκοι	Γραμμάρια
129	8·359	177	11·469	225	14·580	273	17·689
130	8·424	178	11·534	226	14·644	274	17·754
131	8·488	179	11·599	227	14·709	275	17·819
132	8·553	180	11·664	228	14·774	276	17·884
133	8·618	181	11·728	229	14·839	277	17·949
134	8·682	182	11·792	230	14·904	278	18·014
135	8·747	183	11·858	231	14·968	279	18·079
136	8·812	184	11·922	232	15·033	280	18·144
137	8·877	185	11·988	233	15·098	290	18·79
138	8·942	186	12·052	234	15·162	300	19·44
139	9·007	187	12·117	235	15·227	310	20·08
140	9·072	188	12·182	236	15·292	320	20·73
141	9·136	189	12·247	237	15·357	330	21·38
142	9·200	190	12·312	238	15·422	340	22·02
143	9·265	191	12·376	239	15·487	350	22·67
144	9·330	192	12·441	240	15·552	360	23·32
145	9·395	193	12·506	241	15·616	370	23·97
146	9·460	194	12·571	242	15·680	380	24·62
147	9·525	195	12·636	243	15·745	390	25·27
148	9·590	196	12·700	244	15·810	400	25·92
149	9·655	197	12·765	245	15·875	410	26·56
150	9·720	198	12·830	246	15·940	420	27·20
151	9·784	199	12·895	247	16·005	430	27·85
152	9·848	200	12·960	248	16·070	440	28·50
153	9·914	201	13·024	249	16·135	450	29·15
154	9·978	202	13·089	250	16·200	460	29·80
155	10·044	203	13·154	251	16·264	470	30·45
156	10·108	204	13·219	252	16·328	480	31·10
157	10·173	205	13·284	253	16·394	490	31·75
158	10·238	206	13·348	254	16·458	500	32·40
159	10·303	207	13·413	255	16·524	510	33·04
160	10·368	208	13·478	256	16·588	520	33·68
161	10·432	209	13·543	257	16·653	530	34·34
162	10·497	210	13·608	258	16·718	540	34·98
163	10·562	211	13·672	259	16·783	550	35·64
164	10·626	212	13·737	260	16·848	560	36·28
165	10·691	213	13·802	261	16·912	570	36·93
166	10·756	214	13·867	262	16·977	580	37·58
167	10·821	215	13·932	263	17·042	590	38·23
168	10·886	216	13·996	264	17·106	600	38·88
169	10·951	217	14·061	265	17·171	700	45·36
170	11·016	218	14·126	266	17·236	800	51·84
171	11·080	219	14·191	267	17·301	900	58·32
172	11·145	220	14·256	268	17·366	1000	64·80
173	11·209	221	14·320	269	17·431	2000	129·60
174	11·274	222	14·385	270	17·496	3000	194·40
175	11·339	223	14·450	271	17·560	4000	259·20
176	11·404	224	14·515	272	17·625	5000	324·00

ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΕΙΣ.

Τὰ μεγέθη τῶν χαλκῶν νομισμάτων ἐσημειώθησαν εἰς Ἀγγλικούς δακτύλους καὶ δέκατα, οὕτω Α 5 σημαίνει $\frac{5}{10}$ ἢ $\frac{1}{2}$ τοῦ δακτύλου· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ξένοι νομισματολόγοι μεταχειρίζονται Γαλλικὰ χιλιοστόμετρα ἢ τὰ αὐθαίρετα μέτρα τῆς κλίμακος τοῦ Mionnet, προσηρτήθη ὁ ἐξῆς πίναξ:—

ΠΙΝΑΞ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΔΑΚΤΥΛΩΝ
ΕΙΣ ΧΙΛΙΟΣΤΟΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΡΑ
ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ ΤΟΥ MIONNET.

ΑΓΓΛΙΚΟΙ ΔΑΚΤΥΛΟΙ	ΚΛΙΜΑΞ MIONNET	ΓΑΛΛΙΚΑ ΧΙΛΙΟΣΤΟΜΕΤΡΑ
+	19	100
		95
		90
35		85
		80
3	18	75
	17	70
25	16	65
	15	60
2	14	55
	13	50
15	12	45
	11	40
	10	35
	9	30
	8	25
1	7	20
9	6	15
8	5	10
7	4	5
6	3	
5	2	
4	1	
3		
2		
1		

	Ἑλληνιστικά.	Ὀμβριόν	Σαβελλιανόν	Ὅσκια.	Λατινικά κτλ.
a	Α	Α	ΑΛ	Α Α	ΑΛΛΑΛ
b		Β	Β	Β Β	Β
c.g	)			)) C	< C G
d			R	Я	D
e	Э Э	Э Э	E	Э Э	Э Э C II
w.f	Л Л	Л Л	С	Л Л ↑	Л Л "
z	Ж Ж	Ж		И	Z
h	Θ	Η Θ		Θ Η Т	Η
th	⊗ ⊙ ⊙	⊙	◇ ◇	⊗	
i	Ι	Ι Ι	Ι Ι	Ι Ι	Ι
k		К К	К	К	К
l	√ √	√	√	√ √ √	√ √
m	М М	М М	М	М М М	М М
n	Н Н Ч	Н Н Н	Н	Н Н Н Ч	Н
x					X
o				О	◇ ○ ◇ ○
p	Π Π Π	Π	Π	Π Π Π	Π Π Π
q					Q Q
r	⊠ ⊠ ⊠	⊠ ⊠ R	⊠ ⊠	⊠ ⊠ ⊠	R
s	Σ Σ Σ	Σ Σ Σ α	Σ Σ Σ	Σ Σ	Σ Σ Σ
san	М		М		
t	Т Т Ч	Т Т Ч Ч		Т Т	Т
u.v.	У У	У	У У	У У У	У
ph	Φ		⊠ ⊠		
ch	↓ Ψ				
f	8	8		8 8	

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

	A	E	I	O	U
	✱ ✱ α	✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ε	✱ ι	✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ο	✱ ✱ ✱ ✱ ✱ υ
K	↑ ↑ ↑ ka	✱ ✱ ✱ ke	⊖ ki	Λ Π Π Λ ko	✱ ✱ ✱ ✱ ku
T	↑ ↑ ↑ ta	✱ ✱ te	↑ ↑ ↑ ↑ ti	✱ ✱ ✱ ✱ to	✱ tu
P	✱ ✱ pa	✱ pe	✱ pi	Λ Π Π Λ po	✱ ✱ ✱ pu
L	⊖ ⊖ la	✱ ✱ ✱ ✱ le	⊖ ⊖ ⊖ ⊖ li	✱ lo	✱ ✱ lu
R	✱ ✱ ✱ ✱ ra	⊖ re	✱ ✱ ✱ ✱ ri	✱ ✱ ✱ ro	✱ ✱ ru
N	✱ na	✱ ✱ ✱ ✱ ne	✱ ✱ ✱ ni	✱ no	✱ ✱ ✱ nu
M	✱ ma	✱ ✱ ✱ me	⊖ mi	✱ ✱ ✱ ✱ mo	✱ mu
Y	⊖ ⊖ ya	✱ ye	✱ yi	✱ ✱ yo	
F	✱ ✱ ✱ fa, va	✱ fe, ve.	✱ fi, vi.	✱ ✱ ✱ fo, vo.	
S	✱ ✱ ✱ sa	✱ ✱ ✱ se	✱ ✱ ✱ ✱ si	✱ ✱ so	✱ su
Z	✱ za	✱ ze		✱ zo	
X	✱ xa	✱ xe			
	A	E	I	O	U

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Εβραϊκὸν Τετραγράμ- μα	Φοινικικὸν ἀρχαιότερον.	Φοινικικὸν μεταγενέστερον	Καρχηδονικὸν ἀρχαιότερον.	Καρχηδονικὸν μεταγενέστερον.	Ἰσραηλιτικὸν ἀρχαιότερον.	Ἰσραηλιτικὸν μεταγενέστερον.	Ἀραμαϊκὰ Νομί- ματα Σατραπῶν
א	𐤀	𐤁𐤁𐤁	𐤂𐤂𐤂	𐤃𐤃	𐤄𐤅	𐤆𐤇𐤈𐤉	𐤊𐤋𐤌
ב	𐤁𐤁	𐤂	𐤃𐤃	𐤄𐤅𐤆𐤇	𐤈𐤉	𐤊	𐤌𐤍𐤎
ג	𐤄𐤅𐤆	𐤇	𐤈	𐤈	𐤉𐤊	𐤌	𐤎𐤏
ד	𐤈𐤉	𐤊𐤋	𐤌𐤍	𐤎𐤏𐤐	𐤑𐤒		𐤓𐤔
ה	𐤊	𐤌𐤍	𐤏𐤐	𐤑	𐤒	𐤔	𐤖𐤗
ו	𐤎𐤏	𐤑	𐤓𐤔	𐤕𐤖𐤗𐤘	𐤙𐤚	𐤛𐤜𐤝𐤞	𐤟𐤠𐤡
ז	𐤛𐤜𐤝					𐤟𐤠	𐤡
ח	𐤟𐤠𐤡		𐤢𐤣𐤤	𐤥𐤦𐤧𐤨	𐤩	𐤪𐤫𐤬	𐤭
ט	𐤪𐤫𐤬	𐤭	𐤮	𐤯𐤰𐤱			
י	𐤭𐤮𐤯	𐤱	𐤲𐤳	𐤴𐤵	𐤶𐤷	𐤹𐤺𐤻	𐤼𐤽
כ	𐤶𐤷𐤸	𐤹𐤺	𐤻	𐤼𐤽𐤾		𐤿𐀀𐀁	𐀂𐀃𐀄
ל	𐤿𐀀𐀁	𐀂	𐀃	𐀄𐀅𐀆𐀇	𐀈	𐀉	𐀊𐀋
מ	𐀊𐀋𐀌	𐀍𐀎	𐀏𐀐	𐀑𐀒	𐀓𐀔	𐀕𐀖	𐀗𐀘
נ	𐀙𐀚	𐀛𐀜	𐀝	𐀞𐀟𐀠	𐀡𐀢	𐀣𐀤𐀥	𐀦𐀧
ס	𐀦𐀧𐀨		𐀩				𐀫𐀬
ע	𐀯𐀰		𐀱	𐀲	𐀳𐀴	𐀵𐀶𐀷	𐀸𐀹𐀺
פ	𐀻𐀼𐀽	𐀾	𐀿	𐁀𐁁			𐁂𐁃
צ	𐁄𐁅𐁆		𐁇	𐁈𐁉𐁊	𐁋𐁌	𐁍𐁎𐁏	𐁐
ק	𐁑𐁒𐁓	𐁔𐁕	𐁖	𐁗𐁘𐁙	𐁚𐁛	𐁜𐁝𐁞	
ר	𐁟𐁠𐁡		𐁢𐁣𐁤	𐁥𐁦𐁧𐁨	𐁩𐁪		𐁬
ש	𐁫𐁬𐁭	𐁮	𐁯𐁰	𐁱𐁲𐁳	𐁴𐁵	𐁶𐁷	𐁸𐁹𐁺
ת	𐁻𐁼𐁽	𐁾	𐁿𐂀𐂁𐂂	𐂃𐂄𐂅𐂆	𐂇𐂈	𐂉𐂊𐂋	𐂌𐂍𐂎

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Н-106187

22/08/25

902331

НБ ОНУ

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ІНБ ОНУ імені І.І.Мечникова